

Biblia
Complut.
Tom. 4.

Ab Isaiā
usque
ad
Machabē

5889

U-13-10

U.
8774

USOZ
5889

C

na

I

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

D-21

8

11

pet sa

8

Haec tibi pentadecas tetragonon respicit illud
Hospitium petri & pauli ter quinque dierum.
Namque instrumentum vetus hebdoas innuit: octo
Lex nova signatur, ter quinque receptat utrunque.

Quarta pars Ceteris testamenti Hebraico Graecoque idiomate nunc primum impressa: adiuncta utriusque sua latina interpretatione.

Ad sanctissimum ac clementissimum dominum nostrum

.D. Leonem Decimum diuina prouidentia Pontificem maximum Reuerendissimi in Christo patris ac dñi. D.F. Francisci Simeni de Cisneros Sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ tituli. S. Balbinæ Presbyteri Cardinalis Hispaniæ Archiepiscopi Toletani ac regnorum Castellæ Archicæcellarii &c. In libros veteris ac noui testam. multiplici lingua impressos.

Prologus.

Alta sunt beatissime Pater: quæ ad excudendas impressoris formis originales sacre scripturæ lignas nos incitarunt. Atq; hæc imprimis. Quæ cum vniuersisq; idiomatis suæ sint verborum proprietates: quarum totam vim non possit quantumlibet absoluta traductio prorsus exprimere: tum id maxime in ea lingua accidit: per quam os domini locutum est. Cuius littera quæuis ex se mortua sit & uelut caro: quæ non prodest quicquam (Nam spiritus est qui uiuificat) quia tamen Christus uerborum figuris uelatus intra eius uterum manet inclusus: non dubium: quin tam admiranda sit fecunditate repleta: tam exuberanti mysteriorum copia cumulata: ut cum plena semper sit & redundans: flumina de ventre eius fluant aquæ uiuæ: unde hi quibus datum est reuelata facie gloriæ dñi speculari: ut in eandem imaginem transformetur possint assidue haurire mira diuinitatis eius arcana. Quippe cum nulla distinctio nulla litterarum conexio esse possit: ex qua non emergat & ueluti pullulent reconditissimi celestis sapientiæ sensus. Ex quibus cum non possit eruditissimus quisque interpres nisi unicum explicare: necesse est ut post interpretationem maneat adhuc scriptura grauidæ: uariisq; ac sublimibus intelligentiis plena: quæ nequeant aliunde quam ex ipso archetypæ lingue fonte cognosci. Accedit: quod ubique latinorum codicum uarietas est: aut deprauatæ lectionis suspitio (id quod librariorum impetia simul & negligentia frequentissime accidere uidimus) ad primam scripturæ originem recurrendum est: sicut beatus Hieronymus & Augustinus ac ceteri ecclesiastici tractatores admonent: ita ut librorum veteris testam. sinceritas ex Hebraica ueritate: Noui autem ex Græcis exemplaribus examine tur. Ut ipsa igitur originalia in promptu haberet quicumque diuinarum litterarum studiosus: posset non solis ritualis esse contentus: sed ex ipso fonte salientis aquæ in uitam æternam sitim pectoris extinguere: iussimus archetypas sacre scripturæ linguas cum adiunctis uariarum linguarum translationibus impressioni mandari Sanctitatis tuæ nomini dedicandas. Atq; imprimis nouum testamentum Græco Latinoque sermone excudendum curauimus simul cum Lexico Græcarum omnium dictionum: quæ possunt in eo legentibus occurrere: ut his quoque qui non integræ lingue cognitio nem adepti sunt per uiribus consuleremus. Deinde uero antequam Vetus testamentum aggredieremur: Dictionarium præmissimus Hebraicorum Chaldaicorumque totius Veteris instrumenti uocabulorum. Vbi non tantum multiplex significatio cuiusque distinctio exprimitur: sed (quod studiosis utilissimum fore credimus) locus scripturæ in cuiusque significati testimonium citatur. Rursus: cum non solus litteræ occis-

dentis cortex: sed introrsus latitans spiritus uiuificantis nucleus maxime sit a studioso diuinæ scripturæ requirendus: atq; huius præcipua pars ex priorum nom. interpretatione dependeat: quorum ab æterno præuisa impositio incredibile opes affert ad præpalandos spirituales abstrusosque sensus & detegenda arcana mysteria: quæ sub ipso litteralis textus umbraculo spiritus sancti uelauit. Idcirco interpretationes priorum nom. a uiris linguarum prætia præcellentibus maxima diligentia iussimus elucubrari: & secundum alphabeticam seriem dispositas Dictionario adiungi. Quibus succedit legendorum hebræorum characterum instructio & eiusdem idiomatis Grammatica ex pluribus recepta: fidei Hebræis autoribus collecta & ad latinæ artificii normam reducta. Quibus omnibus ueluti pro præudio ita præfatus: ad excussione diuersarum ueteris testam. linguarum nos conuertimus: adiacentes etiam singulis earum suam latinam translationem. Quare in re aperte Beatitudinis tuæ testari possumus Pater sanctissime: maximam laboris nostri partem in eo præcipue fuisse uersatam: ut & uirorum in linguarum cognitione eminentissimorum opera uteremur & castigatissima omni ex parte uetustissimaque exemplaria pro archetypis haberemus: quorum quidem tam Hebræorum quam Græcorum ac latinorum multiplicem copiam uariis ex locis non sine summo labore conquisiimus. Atq; ex ipsis quidem Græca Sanctitati tuæ debemus: qui ex ista apostolica bibliotheca antiquissimos tum ueteris tum noui testam. codices per quos humane ad nos misisti: qui nobis in hoc negotio maximo fuerunt adiumento. Consumata itaque excussione Noui testam. Græce Latineque impressi cum suo Lexico. Impresso etiam hebraico Chaldaicoque dictionario: cui adiuncta est Grammatica cum nominum priorum interpretationibus. Absolutis præterea annotationibus differentiarum Veteris testam.: quas cum Nicolaus de Lira non omnino absolutas edidisset: eas nos per uiros linguarum peritissimos multis in locis addi fecimus. Tandem diuino auxilio Vetus testamentum multiplici lingua excudi fecimus. Quæ omnia nunc ad Sanctitatem tuam mittimus. Nam cui potius uniuersæ uigiliæ nostræ dicandæ sunt quam apostolicæ isti sedi: cui omnia debemus? Aut quis libentius sacros Christianæ religionis libros suscipere & amplecti debet: quam sacer Christi uicarius? Accipiat igitur Sanctitas tua læta fronte munusculum: quod in domini gazo phylacium offerimus: ut incipiant diuinarum litterarum studia hætenus inter mortua nunc tandem reuiuiscere. Obsecramus autem beatitudinem tuam enixissime: ut libros hosce: qui nunc se sacris istis uestigiis supplices aduoluunt examines: & ad seuerissimi iudicii tui censuram reuocent: ut si Christianæ reip. utiles fore uidebuntur: editionis beneficium a sanctitate tua recipiant. Nam eos nos hucusque continuimus: sacræ istius apostolice fastigii oraculum consuluri. Sed iam hæc ad Beatitudinem tuam satis. Nunc ad instruendum de operis artificio lectorem conuertimur.

Prologus.

Ad lectorem de his que ad lectionem Veteris

testamenti diuersis linguis nunc primū impressi: sunt prænotanda.

Intelligas studiose le

ctor modū & ordinē: quē in hac veteris testamēti ipressiōe seruauim⁹: ac inde possis hoc libro facile uti: nōnullorū te admonitū prius eē oportet. Imprimis igitur id est p̄mittendū: q̄ cū uetus testamētū a sacris doctoribus trifariā diuidatur: hoc est in legē: quā Pentateuchū appellāt: & i libros deinde agiographos: ac de mū in eos qui dicuntur p̄phetas: in his oībus non est idē numerus linguarū. Sed Pentateuchus quidē triplicē linguā habet: Hebraicā uidelicet Chaldaicā & Græcā: q̄s imprimēdas iussimus cū aliis tribus latinis interpretatiōibus iuxta correspondētib⁹: ita ut Hebraicæ ueritati respondeat latina beati Hieronymi translatio: Chaldaicæ uero alia latina fere de uerbo ad uerbū a uirgilio liguæ peritissimīs elaborata. Græcæ autē septuaginta interpretatiōis editioni: interlinearis latina translatio. Agiographi deinde libri simul & Prophetas duplici lingua excuduntur: hoc est Hebræa & Græca cū aliis duab⁹ latinis translatiōibus illis correspondētib⁹. Nā Chaldaica in ceteris libris p̄ter q̄ in Pentateucho corrupta est aliquibus in locis & fabulis merisq; Thalmudistarū nugis cōspersa: idē prorsus quæ sacris codicibus inseratur. Verum quia quibusdam in locis ubi integra est littera & incorrupta: mirū in modū fauet Christianæ religioni: idcirco reliquos libros totū ueteris testamēti e Chaldaica lingua in latinā uerti fecimus: & diligētissime cū sua latina translatiōe cōscriptos in publica Complutēsis nostræ uniuersitatis Bibliotheca reponi. At uero libri extra canonē: quos ecclesiasticos potius ad edificatiōem populi: q̄ ad auctoritatē ecclesiasticorū dogmatū confirmandā recipit: Græcā tm̄ hnt scripturā: sed cū duplici latina interpretatiōe: altera beati Hieronymi: altera interlinearī de uerbo ad uerbū: eo modo quo in ceteris. Hæc autē de numero linguarū huius libri oportuit in uniuersum p̄libasse. Nunc de modo quo linguas in libro ipso disposuimus: breuiter agendum est. Primum itaq; aperto codice dux se tibi chartarū facies hinc & inde offerēt: quarū unaquæq; tres columnas habet. Ex quibus ea quæ ad marginē exteriorē sita est: Hebraicam continet ueritatem. Quæ uero interiori margini adhæret Græca est septuaginta interpretatiō: cui supponitur latina interlinearis translatio de uerbo ad uerbū. Mediā autē inter has latinā beati Hieronymi translationē uelut inter synagogam & Orientalem ecclesiam posuim⁹: tanq̄ duos hic & inde latrōes mediū aut Iesus: hoc est Romanā siue latinā Ecclesiā collocātes. Hæc enim sola supra firmā petra edificata (reliquis a recta scripturæ intelligētia q̄q; deuitibus) immobilis semper in ueritate p̄mansit. Disponuntur uero colūnx ipsæ hoc modo: ut singulis lineis Hebraicis correspondētib⁹ lineæ latinæ e regiōe: hoc tamen semper obseruato. ut omnes colūnx tā in principio q̄ in fine cōsentiant: nisi ubi loci angustia non patitur: quod rarissime dephēdes.

Deinde quia institutū nrm̄ est: non solū his cōsulere: qui absolutā linguarū peritiā sunt affecuti: sed his etiam opem ferre qui parū in eis p̄fecerunt: utriq; enim debi

tores sumus: neminēq; esse cupimus: quē pegrinorum idiomatum difficultas absterreat a diuinorū librorum penetralibus adeundis. Idcirco ut Hebraicas dictiōes facile possit quicūq; distinguere: & suā latinā interpretatiōnē cuiq; assignare: inter singulas dictiōes Hebraicas superponuntur minutæ litterulæ latinæ alphabetico ordine p̄cedētes: quibus cōsimiles aliæ in latina p̄xima colūna correspondēt: ut p̄ similitudinē litterulæ cognoscatur: quæ dictiō latina ad quā Hebraicā sit referēda. Quādo uero interpretis p̄ circūlocutionem pluribus dictiōibus unicam interpretatur: aut e diuerso unica dictiōe plures amplectitur: tūc una litterula toti circūlocutioni uel etiā compendio deseruiet. Ex his p̄terea litterulis nōnullas repies: quib⁹ tenue punctū subscribitur hoc modo. Quod quidē punctū designat: uel dictiōnē hebraicā subiacentē multiplicē esse & æquiuocā: ac p̄inde reconditū aliquod secretæ intelligētix mysterium claudere: quod possit facile cōsulto Dictionario a p̄spicacibus mētibus iuestigari: uel denotat saltē: ipsam eius significatiōem in latina colūna positā potius translatitiā esse & soli sensui subseruientē: q̄ p̄pria omnino & litteralē. Rursus quia inuenire primitiua siue radices dictionum Hebraicarū & Chaldaicarum a prima origine deuiantium res est p̄quam necessaria ad reperiēda in Dictionario uocabula: sed tantæ difficultatis: ut hoīes eius linguæ peritissimī frequēter in ea titubent: ac nōnunq; etiā labantur: artificium excogitauimus q̄ utilissimum: quo possit quis p̄p̄a uel primis dūtaxat Hebraicis rudimētis imbutus radicē cuiusq; dictiōis in promptu habere: ut iā his adiuuentis adiuti: Hebræorū (ut ait beatus Hieronymus) nauis am & ructam fastidiētes: p̄ceptores eorum consulere nō egeamus. Aduertendū itaq; est: q̄ cū dictiōi Hebraicæ siue Chaldaicæ correspondet alia in margine (quod dignoscēs ex simili litterula utriq; dictiōi imposita) tunc dictiō ipsa sicut est in margine notata: querēda est in uocabulario. Ille enim sunt primæ litteræ substantiales primitiui. Reliquæ uero dictiōes Hebraici text⁹: quib⁹ nulla dictiō primitiua respōdet in margine: ex primis earū tribus aut q̄q; etiā solis duabus litteris sunt in dictionario requirēdæ. Præterq; ubi p̄cesserit aliqua ex his quib⁹ litteris beth: he: caph: lamed: mem: quocunq; apice subiecto: dum modo sit apice desuper notata hoc modo בְּ הֵ כֵ לֵ מֵ Tunc enim talis littera p̄ articulo seu p̄positiōne sumitur: ac proinde cum non sit littera substantialis auferēda est: & proximæ tres uel quādoq; etiā solæ duæ litteræ sequentes erūt primæ litteræ primitiui: ex quib⁹ dictiō ipsa in uocabulario reperietur. Quod eodē modo intelligendū est de ו uau littera etiā si nunq; tali signo notetur. Vbiq; enim alicui dictiōi p̄ponitur: semper pro coniunctiōe copulatiua vsurpatur: quare tollere eā oportebit. Atq; hæc quidē succinctē dicta sunt: ut legentibus Hebraicā litterā statim absq; arte seu consideratiōe vlla pateat dictiōis primitiui. Quod si curiosus lector non solo vsu contentus artē reperiendarū radicū nosse desiderat: legat ultimum capitulum nostræ Hebraicæ Grammaticæ in fine Hebraici dictionarij: quod tamen ut absq; librorum reuolutiōe facile occurreret: in principio

Prologus.

Pētateuchi duxim⁹ apponendū. Illud ē etiā cōsiderādū
q̄ in hebraicis characterib⁹ sciēter omisim⁹ apices illos
quibus nunc vtuntur Hebræi pro accentibus. Nā hi cū
ad nullam vel significati vel p̄nunciationis differentias
ptineant: sed ad solam cantus ipsorum modulationem:
merito a veteribus Hebreis reiecti sunt: quos in hoc imi-
tari maluimus. Verum ne locus accentus cuiusq; distio-
nis ignoraretur: hoc modo p̄uidimus: vt quoniam dicti-
ones Hebraicæ vt plurimum in vltima habent accentū:
oēs huiusmōi dictiōes nullo prorsus apice notarētur: re-
liquæ vero non habentes accentum in vltima (quæ ra-
rissime occurrunt) super syllabam vbi prædominatur
accentus: apice signarentur hoc modo *⸘*. Cæterum
in distinctione clausularum colo etiam vtuntur Hebræi
& commate: sed ita: vt colum sit duplex punctum: sicut
cōma apud Latinos: hoc modo: Comma vero tale signū
Quod autem ad Græcam scripturam attinet: illud te nō
latere volumus: non vulgaris seu temere oblata exem-
plaria fuisse huic nostræ impressioni archetypa: sed ve-
tustissima simul & emenda tissima: quæ sanctissim⁹ dñs
noster Leo Decimus Pontifex maximus ceptis nostris
aspirans ex ipsa apostolica Bibliotheca ad nos misit: tan-
tæ integritatis: vt nisi eis plena fides adhibeatur: nulli re-
liqui esse videantur: quibus merito sit adhibenda. Qui-
bus etiam adfunximus alia non pauca: quorum partem
ex Bessarionis castigatissimo codice summa diligentia
transcriptam Illustris Venetorum Senatus ad nos mis-
sit: partem ipsi magnis laboribus & expensis vndiq; cō-
quisiimus: vt copia emendatorum codicum abunde
superesset. Latinam itidem Beati Hieronymi translatio-
nem contulimus cum q̄ plurimis exemplaribus venerā-
dæ vetustatis: sed his maxime: quæ in publica Complu-
tensi. nostræ vniuersitatis Bibliotheca reconduntur: quæ
supra octingentesimum ab hinc annum litteris Gothi-
cis cōscripta ea sunt synceritate: vt nec apicis lapsus possit
deprehendi. Aliqua tamen nomina p̄pria vitio scri-
ptorum aliter scripta q̄ in originalibus vtriusq; testamē-
ti habentur intacta dimisimus: atq; id quidem consulto.
Nam si nunc in eis litteram aliquam mutassem⁹: nequæ
q̄ possent reperiri in tractatu interpretationum: quem
iuxta vulgatam horum nominum scripturam alphabe-
tico ordine pridem confeceramus. Adnotauimus tamē
in ipsis interpretationibus eadem nomina p̄pria non
solum ponentes ea sicut communiter scribuntur: sed eti-
am put habentur ad litteram in suis originalibus. De-
mum in libro psalmodiarum illud est admonendum: com-
munem translationem latinam: qua vtimur: positam
esse p̄ interlineari supra græcam septuaginta interptū
editionē: quia ei de verbo ad verbum fere correspondet.
Eam autem quam beatus Hieronymus iuxta hebraicā
transulit veritatem in medio duarum columnarum su-
isse locatam.

Vale.

Incipit plogus in Esaiam pphetam.

EMO CVM pphetas versibus viderit
esse descriptos: metro eos estimet apud
hebreos ligari. & aliquid simile habere
de psalmis uel operibus Salomonis. Sed
quod in demosthene & tullio solet fieri
ut p cola scribantur & cōmata: quivtiq;
p̄sa & non uersibus conscripserunt. Nos quoq; utilitati
legentium p̄uidentes: interpretationem nouam nouo
scribendi ḡne distinximus. At primum de esaiā sciendū
q̄ in sermone suo disertus sit: quippe ut uir nobilis & ur-
banæ elegantix: nec habens quicq; in eloquio rusticitas
admixtum. Vñ accidit ut p̄ cæteris florem sermo-
nis eius: trāslatio non potuerit conseruare. Deinde etiā
hoc adiciendum q̄ nō tam ppheta dicendus sit q̄ euan-
gelista. Ita enī vniuersa xp̄i ecclesiæq; mysteria ad liqui-
dum p̄secutus est: ut non putes eum de futuro uaticinari
sed de p̄teritis historiā texere. Vñ conficio noluisse tunc
tp̄is septuaginta interptes fidei suæ sacramenta p̄spicue
ethnicis p̄dere: ne sanctus canibus & margaritas porcis
darent. quæ cū hanc editionem legeritis ab illis aiaduer-
tetis abscondita. Nec ignoro quanti laboris sit pphetas
intelligere: nec facile quēpiam posse iudicare de inter-
tatione: nisi intellexerit ante q̄ legerit. Nos quoq; pate-
re morsibus plurimorum: q̄ stimulante inuidia quod cō-
sequi non ualent despiciunt. Sciens ergo & prudens in-
flammam mitto manū. & nihilominus hoc a fastidiosis
lectoribus p̄cor: vt quō græci post septuaginta transla-
tores: aquilā & symmachū & theodotionē legūt: uel ob stu-
diū doctrinæ suæ: uel ut septuaginta magis ex collatione
eorum intelligant: sic & isti saltem unum post priores
habere dignentur interptem. Legant prius & postea de-
spiciant: ne uideantur non ex iudicio sed ex odiū p̄sum-
ptione ignorata damnare. Prophetauit autem Esaias in
hierusalem & in iudæa: necdū decem tribubus in capti-
uitatem ductis: ac de utroq; regno nunc cōmixtim nūc
separatim textit oraculum. Et cum interdum ad p̄sentes
respiciat historiā & post babiloniæ captiuitatem redi-
tum populi significet in iudæam: tamen oīs eius cura de
uocatione gentiū & de aduentu xp̄i est. Quem quanto
plus amatis o paula & custochium tāto magis ab eo pe-
tite: ut p̄obrectatiōe p̄senti qua me indefinēter æmul-
laniāt: ipse mihi mercedē restituat in futuro: qui scit me
ob hoc in peregrinæ linguæ eruditiōe sudasse: ne iudei
de falsitate scripturarum ecclesiis eius diuini insultarēt.

Explicit plogus.

Incipit argumentum.

SAIAS in hierusalem nobili genere ortus ē:
ibiq; pphetauit. Sub manasse rege sectus in
duas partes: occubuit. Sepultusq; est sub quer-
cu rogel: iuxta transitum aquarum quas oliz
ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

C medēt. ve iniquo mala scdm opera manuū ei'...

Συλλ. 11. d. beatificatio vos decipiunt vos. et semitas...

D tuum pedum vrorum conturbant. sed nunc constituetur...

Ha et aureo: calicium habebis prope operatum. et pro...

Ca. 4. Et apprehendet septem mulieres hoīem unū. in illa die...

'impio in malū. Retributio enī manuū eius fiet...

4. Et apprehendet septem mulieres virū unū...

נְמַל עֲשֵׂה לְרַשָּׁע רַע כִּי נָמַל יָדָיו יַעֲשֵׂה...

וְהוֹחִיקוּ שִׁבְעַת נָשִׁים זָאִישׁ אֶחָד...

D

E

F

17.c.

Isra.9.

lagunculā vnā. τ δ̄feminat artabas sex: faciet mēsuras
 κισσῶν ἑν. καὶ ὁ ἀπείρωσ ἀρτάβας ἕξ, ποικίλοι μέτρα
 tres. ve q̄ surgitū mane τ siccā seq̄n-
 τρία. ἵνα εἰ ἐγερῶνται γὰρ πρῶτῃ καὶ γὰρ σίκιρα δὴκον-
 teo: expectanteo vesperā. nā vīnū succendet coar:
 τις, οἰμνῶντες γὰρ εἶπ. ὁ παρ οἶτος συγκαύσει αὐτούς,
 εἰ εἰν cithara τ psalterio τ tympanis τ ti-
 μετὰ παρ κισσῶν καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ ἀν-
 θισο vīnū bibunt. ai opa vbi nō respici-
 λωὶ γὰρ εἶπον πρῶτοι. τὰ δὲ ἔργα κυρίου ἔνα ἱμβάλλ-
 ciunt: τ opa manū eius nō considerāt.
 πρῶτοι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι.
 igitur captiuos p̄p̄s me fac̄ est. q̄ nō cognouit
 τοῖτους ἀσχημάλωτος ἰσχυρῶς μου ἔφησεν, διὰ γὰρ μὴ εἰδέναι
 ip̄s v̄m: τ multitudo facta ē mortuor: p̄p̄s fa-
 αὐτούς γὰρ κέρου, καὶ πλῆθος ἐφάνη νεκρῶν, διὰ λῖ-
 mē τ sicut aque. τ dilatavit ifernū anī
 μὴ καὶ δὲ ἰσχυρῶς ἔδωκεν. καὶ ἐπλάτνει ὁ ἀδὲς τὴν ψυ-
 χῆν αὐτοῦ, καὶ δὲνέει γὰρ σῶμα αὐτοῦ τοῦ μὴ δὴκον-
 tet. τ descendent incliti τ magni τ
 πρῶτ. καὶ καταβήσονται οἱ ἰσχυροὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ
 vultes τ exultans in ea τ humilia
 οἱ πλούσιοι καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ καὶ ταπεινω-
 bitur homo τ inhonorabitur vir: τ ocu-
 λῶσιν αὐτῶν ἀπείρωσ καὶ ἀτιμασθήσονται ὄφθαλμοι, καὶ ὄφθαλ-
 li sublimet humiliabitur: τ exaltabit d̄s
 μὴ οἱ μὴ τῶροι ταπεινωθήσονται, καὶ ὑψωθήσονται κίρ-
 fabaoth in iudicio: τ d̄s sc̄s gl̄ificabit
 es σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δὲξασθήσεται
 in iusticia τ pascetur direpti q̄si tau
 ἐν δικαιοσύνη καὶ βοσκήσονται οἱ ἀδικασμένοι ὡς ταυ-
 ri. τ deferta cor̄ capti sunt agni comedēt.
 ροὶ καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημῶν ἀγρῶν φαγόνται.
 ve q̄ trahitis pctā q̄si funiculo isgor: τ q̄si
 ἄσπιδος ἐπιπαισῶνται τὰς ἀμαρτίας ὡς χοιρῶν μακρῶν, καὶ ὡς
 iugi corrigia vitule iniquitate: q̄ dicitis
 εἰς
 ζυγῶν ἱμῶντι δαμάλιως τὰς ἀνομίας, εἰ λήγντες γὰρ τὰς
 to appropinquēt q̄ faciet vt videam. τ veniat cōsiliū
 χος ἰγγισάτω ἡ ποίησέν ἵνα ἰδῶμαι. καὶ ἰλιέτω ἡ βουλή
 sancti israel vt sciam. ve q̄ dicitis malū bon-
 ἡ ἁγίου ἰσραὴλ ἵνα γινώσκω. οὐκ εἰ λέγοντες γὰρ ποιοῦν κα-
 nū: τ bonū: malū ponentes tenebras lucē: τ
 λῶν, καὶ γὰρ καλὸν ποιοῦν, εἰ τὸ πᾶν γὰρ σέχος φῶς, καὶ
 lucē tenebras: ponentes amarū dulce: τ dulce
 γὰρ φῶς σέχος, εἰ τὸ πᾶν γὰρ πικρὸν γλυκὺ, καὶ γὰρ γλυκὺ
 amarū. ve sapiētes estis i oculo sc̄s sc̄s sc̄s
 πικρὸν. οὐκ εἰ σοφοὶ ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν ὕμνῳ ἑαυτῶν ἰσχυ-
 tes. ve potētes vestri: bibētes vīnū: τ po-
 μωνες. ἵνα εἰ ἰσχυροὶ τῶν ὑμῶν, εἰ πίνοντες γὰρ οἶνον, καὶ οἱ δὲ
 tentes misericentes siccā: iustificātes impiū
 τὰς οἰκιστὰς οἱ κεραινοῦντες γὰρ σίκιρα, εἰ δικαιοῦντες γὰρ ἀσπι-
 ppter munera τ iustā iusti tollētes. ppter hoc
 ἵνα κεραινοῦν καὶ γὰρ δὲ κεραινοῦν τὸν δικαίου ἀπείρωσ. διὰ τὸ
 quēdamodū cōburetur stipula a carbone ignis τ
 ἐν τῶν καυθῶν καυθήσεται καλῶς ὑπὸ ἀπείρωσ πυρὸς καὶ
 cōburetur a flāma resoluta: radit corū q̄si
 συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀπείρωσ, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς
 pulvis erit: τ flos corū sicut pulvis ascendet. nō
 χυθῶν ἔσται, καὶ γὰρ ἀπείρωσ αὐτῶν ὡς κοίτης ἀπείρωσ. οὐ
 est voluerūt legē d̄i fabaoth: sed otaculis sancti
 ἰσραὴλ ἐκείνησται γὰρ τὸ μὲν καὶ σαβαώθ, ἀλλὰ γὰρ λόγῳ τῆ ἁγίου
 israel exacerbauerūt. τ iras est furorē d̄i fabaoth cōtra
 ἰσραὴλ παρῶσται. καὶ ἱθυμῶν ὄργη καὶ σαβαώθ ἐπὶ γὰρ
 p̄p̄m suū. τ iniecit manū suā sup eor:
 λῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ αὐτούς,
 τ percussit eos τ exacerbatū sūt mōtes: τ facta sūt
 καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ παρῶσται τὰ ὄρη, καὶ ἐφάνη τὰ
 morticina corū q̄si sterē in medio vter: τ in oib̄ his
 ἀνομιαῖα αὐτῶν ὡς κοίτης ἐν μίση δ̄ου, καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ
 nō est auctus furor eius: sed adhuc man̄ eius
 τὸ ἵνα ἀπείρωσ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ γὰρ ἡ χεῖρ αὐτοῦ

lagūculi vnā & triginta
 modii fementis facient
 modios tres. Ve q̄ cōsur-
 gitis mane ad ebrietatē
 lectandā & potādū vsq̄
 ad vespā vt vīno estuetis.
 Cithara et lyra & tym-
 panū et tibia & vīnū in
 cōmūis vīs et op̄ d̄i
 nō respicitis: nec opa
 manū ei cōsideratis.
 Propterea captiu duct̄
 est p̄p̄s me: q̄ nō ha-
 buit scientiā: & nobiles
 eius interierūt fame: et
 multitudo eius siti exas-
 ruit. Propterea dilatavit
 ifernū aīam suā: et apuit
 os suū absq̄ vilo termi-
 no. Et descēdēt fortes ei
 et p̄p̄s eius & sublimes
 ḡhōsiq̄ ei ad eū. Et in-
 curuabitur hō & hūilia-
 bitur vir: et oculi subli-
 mū deprimētur. Et ex-
 altabitur d̄s exercitū
 in iudicio: et deus sc̄s
 sc̄s iustificabitur in iusticia.
 Et pascetur agni iuxta
 ordinē suū: et deferta in
 vbertatē versa aduene-
 comedēt. Ve q̄ trahitis
 iniquitatē in funiculis vāni-
 tatis: et q̄si vinculū plu-
 stri peccatū. Qui dicitis
 festinet: et cito veniat
 opus eius vt videam:
 & appropiet et veniat
 consiliū sancti israel:
 et sciemus illud. Ve oō
 qui dicitis malū bon-
 num: & bonū malum:
 ponentes tenebras lucē
 & lucem tenebras.
 ponentes amarū in
 dulce & dulce in amarū.
 Ve q̄ sapiētes estis i oculo
 sc̄s: & corā vobis met
 ipsis prudētes. Ve q̄ po-
 tetes estis ad bibendū vī-
 nū: & viri fortes ad mi-
 scendā ebrietatē. Qui iu-
 stificatis ip̄s p̄ muneribus
 d̄i iusticia iusti aufer-
 tis ab eo. Propter hoc
 sicut deuorat stipulam
 lingua ignis & calor flā-
 me exurit: sic radix eorū
 sicut fauilla erit: et ger-
 men eorū vt pulvis ascen-
 det. Abiecerūt enī legē
 d̄i exercituum: et clo-
 quū sc̄i israel blasphe-
 mauerūt. Ideo iras est
 furor d̄i in pplm suū:
 & extēdit manū suā sup
 eum: & percussit eū. Et cō-
 turbati sūt mōtes et facta
 sūt morticina eorū q̄si ster-
 cus i medio platear. In
 his oib̄ nō est auersus
 furor ei: sed adhuc ma-
 nus eius

נת אחת וחרע חמר יעשה איהו
 הוי משכמי בכקר שכר ירדפו
 מאחרי בנשף יין ידליקם והיה
 כנור ונבל תוף וחליל ויין משתיהם
 ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה
 ידיו לא ראו לכן גלה עמי מבלי
 דעת וכבודו מתי רעב והמונו
 צחה צמא לכן הרחיבה שאול
 גפשה ופערה פיה לגלי חק
 וירד הדרה והמונה ושאוה ועלו
 בהו וישח אדם וישפל איש
 ועיני גבורים תשפלנה ויגבה
 יהוה צבאות גמשפט והאל
 הקדוש נקדש בצדקה וירעו
 כבשים כדנרם וחרבות מהים
 גרים יאכלו הוי משכי השן
 בחבלו השוא וכעבות העגלה
 חטאה האמרים ימהר יחישו
 מעשהו למען נראה ותקרבו ותבואה
 עצת קדוש ישראל ונדעה הוי
 האמרים לרע טוב ולטוב רע
 שמים חשך לאור ואור לחשך
 שמים מר למתוק ומתוק למר
 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם
 נבנים הוי גברים לשותת יין
 ואנשי חיל למסך שכר מצדיקי
 רשע עקב שחד וצדקת צדיקים
 יסירו מפנו לכן צאכל קש
 לשון אש וחשש להבה ירפה
 שרשם צמק יהיה ופרחם צאבק
 יעלה בני מאסו את תורת יהוה
 צבאות ואת אפרת קדוש ישראל
 נאצו על כן חרה אף יהוה בעמו
 ויט ידו עליהם ויחרו וירדו ההרים
 ותהי גבלתם נסוחה נקרר החצות
 ככל זאת לא שב אפו ושד ידו

שכסן רדף
 אחר דלק
 כבל
 גבט עשה
 כזה פל
 גבע כבד
 פמה הפו
 גמט שאל
 פה
 שאו
 שמה שפל
 גבה
 גמה שפט
 קדש רעה
 ממה
 גור אכל
 עבת
 מהר חוש
 עשה ראה
 קרב טוא
 רען קדש
 רע רוע
 שום
 מר קפס
 פנה
 כין
 שמה צדק
 סור
 כפה
 הנה
 עלה ינה
 קרש
 גטה נכה
 רנד הנה
 כסח חוץ
 שוב

Mat. 13. b. Marc. 4. d. Luc. 8. b. Act. 14. f. Ro. 11. d.

auditu audietio: τ nō itelligetio. τ vidētes... ἀκούετε, καὶ οὐκ ἴδετε. ἰσχυροὶ τὰ ὦτα καὶ κροτάρια... ἀκούετε, καὶ οὐκ ἴδετε. ἰσχυροὶ τὰ ὦτα καὶ κροτάρια...

Audite audientes & nolite intelligere: & videte... visionē & nolite cogno scere. Exceca cor populi... huius & aures eius aggrava & oculos eius claudet...

בן יונה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו השמן לב העם... כבוד שעה וזה ואזניו הכבד ועיניו השע... כנה פן יראה בעיניו ונאזניו ישמע...

Luc. 14.

facti est in diebus achaz filii ioa... Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἀχαζ υἱοῦ ἰωάκῃμ... ἰσχυροὶ τὰ ὦτα καὶ κροτάρια... ἀκούετε, καὶ οὐκ ἴδετε. ἰσχυροὶ τὰ ὦτα καὶ κροτάρια...

Et factum est in diebus achaz... filii ioathai filii ozie regis iuda... ascendit ramin rex syrie & facce filius romelie rex israel in hierusalem...

Cap. vij. קנה יום בן יותם בן עזיהו מלך יהודה... עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם... למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה ויגד לבית דוד לאמר...

B

et colluquētes eis reducam... ἡ βουλή αὐτῆ οὐδ' οὐμὴ ἔσται... ἀκούετε, καὶ οὐκ ἴδετε. ἰσχυροὶ τὰ ὦτα καὶ κροτάρια...

sed caput

אֲרָם דְּמִשְׁקָא וּרְאֵשׁ דְּמִשְׁקָא
 רְצִין וְזָעוּד שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה
 יַחַת אֲפְרַיִם מְעַס וּרְאֵשׁ אֲפְרַיִם יַחַת
 שְׁמֵרוֹן וּרְאֵשׁ שְׁמֵרוֹן בֶּן
 רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא אֲפֹן
 תִּאֲמַנּוּ וְיֹוסֵף יְהוָה דְּבַר אֵל יִפְּן
 אַחַז לֵאמֹרוּ שְׂאֵל לִךְ אֹת מְעַס
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הֲעֵמֵק שְׂאֵלָה אוּ עֵמֵק
 הַגְּבֵהָ לְמַעַלְהָ וְיֹאמֶר אַחַז לֹא
 אֲשַׂאֵל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְהוָה אֲמַר שְׂאֵל
 וְיֹאמֶר שְׁמַעוּ נָא בְּיַת דָּוִד הֲמַעַס
 מְנַסִּים הֲרֵאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ
 נַסִּים אֶת אֱלֹהֵינוּ לִכֵּן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא
 לְכֶם אֹת רֵגָה הֲעֵלְמָה הֲרָה
 וְיִלְדַת בֶּן וְקִרְאת שְׁמוֹ עֲמַנוּאֵל
 חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל לְדַעְתּוֹ אֲכַל יִבַע
 מָאוֹס זָרַע וּבַחֹר זָטוּב כִּי מָאֹס רִיעַ
 זָטָרִים יִדַע הַזֶּשֶׁר מָאֹס זָרַע זָמַר
 וּבַחֹר זָטוּב תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר עֲזָב
 אֶתְּהָ קֶץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מַלְכֵיהוּ יִבְיֵא
 יְהוָה עֲלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית
 אֲבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא זָכוּ יוֹסִיב
 לְמִיּוֹם סוּר אֲפְרַיִם מְעַל יְהוּדָה
 אֶת מַלְכֵךְ אַשּׁוּר וְהָיָה זָיִים הֲהוּא
 יִשְׂרָק יְהוָה לְזָבוּב אֲשֶׁר זָקַצָה שְׂרָק זָבַב
 יֹאכֵי מַצְלִים וְלִדְבוּרָה אֲשֶׁר רָבַר
 זָאֲרֶץ אַשּׁוּר וְזָכוּ וְנָחוּ כֻלָּם בּוֹא זָבוּב
 זָנְחִלִי הַגְּבֵהוֹת וְזָנְקִיקִי הַסְּלַעִים זָתָה זָנְקָה
 וְזָכַל הַזֶּעֶצוּצִים וְזָכַל הַנְּהַלּוּלִים
 זָיִים הֲהוּא יִנְלַח אֲדֹנָי מִתְּשַׁר זָלַח
 הַשְּׂכִירָה זָעֲבָדִי נָרַר זָמַלְךָ שְׂבַר
 אַשּׁוּר אֶת הָרֵאשׁ וְשֵׁשׁ הַכְּנָלִים
 וְנַסִּים אֶת הַזֶּקֶן תַּסְּפָה וְהָיָה סְפָה
 זָיִים הֲהוּא יְחִיָּה אִישׁ עֲגֵלַת תַּחַת
 זָקַר וְשִׁתִּי צֹאן וְהָיָה מְרוּב
 עֲשׂוֹת חֲלָב יֹאכַל חֲמָאָה עֲשָׂה

syrie damascus & caput
 damasci 0000000000000000
 rasiln. Et adhuc sexaginta
 ta & quinq; anni & 000
 definet effraim esse po-
 pulus: & caput effraim
 samaria: & caput samariae
 romelle. Si non credideritis non
 permanebitis. Et adiecit dominus loquitur ad
 achaz dicens. Pete tibi
 signum a domino deo tuo in profundum inferni sine
 in excelsum supra. Et dixit achaz. Non petam: & non tentabo
 dominum. et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunquid parum
 vobis est molestos esse hominibus: quia molesti estis et deo meo? Propter hoc dabit dominus ipse
 vobis signum. Ecce virgo concipiet & pariet filium & vocabitur
 nomen eius emanuel. Butyrum & mel comedet: ut sciat reprobare malum & eligere bonum. Quia antequam sciat puer reprobare malum & eligere bonum: dicitur linquetur terra quam tu detestaris a facie duorum regum suorum. Adducet dominus super te & super populum tuum & super domum patris tui: dies qui non venerunt a diebus separationis effraim a iuda cum rege assyriorum. Erit in die illa: sibilabit dominus in extremo fluminum egypti: & spiritus qui est in terra assur: & venient & requiescent omnes in torrentibus vallium: & in cauernis petrarum & in omnibus fructibus & in vniuersis foraminibus. In die illa radet dominus in nouacula conducta in his qui trans flumen sunt in rege assyriorum caput & pilos pedum: & barbam vniuersam. Et erit in die illa. Nutriet homo vaccam bouem & duas oves: & pre vbertate lactis comedet butyrum.

sed caput arā damasci: & caput dama
 alla κεφαλή ἀράμ δαμασκός, & ἡ κεφαλή δαμα
 sci rasiln. sed in sexaginta & quinq; annis deficiet
 scus rasiln. ἀλλ' ἔφ' ἔβηκοιτα & πέντε ἔτι καλεῖται
 regnū ephraim a ppro: & caput ephraim:
 βασιλεία ἔφραϊμ ἀπὸ λαοῦ, & ἡ κεφαλή ἔφραϊμ,
 samarie. & caput samarie: fili' rome
 σομόρω. & ἡ κεφαλή σομόρω, ἡδὲ τοῦ ἔωμε
 lle. & si nō credideritis: neq; intelligitis. & ad
 λίου, & ἔὰ μὴ πισύσκητι, ἔυδὲ μὴ συνίτη. & πρὸ
 lecti dno loqui achaz dicens: pete et
 σίετο κύριος λαλῆσαι τῷ ἄχαζ, λέγω, ἀπαισῆσαι σι
 bi signū a dno deo tuo: in profundū autē
 αὐτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου, εἰς βάθος ἢ εἰς
 excelsū. & dixit achaz: nō petā neq; tenta
 βῶ dñm. & dixit: audite iā dom' iuda.
 σω κύριος. & εἰπεν, ἀκούσατε δὴ ὁ ἕκτος ἰουδα.
 nūq; parū vobis agone exhibere hoib': & quomō
 μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρήξει ἀσσυρίοις, & πῶς
 dno exhibetis agone: ppter hoc dabit dno ip
 se vobis signū. ecce virgo in utero accipi
 ης ὑμῖν σημεῖον. ἰδοὺ ἡ παρθέτος ἐν γαστρὶ λήψεται
 & pariet fillū. & vocabis nomē eius
 ἔμα & τρέψει ὑμῶν, & καλίσσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 emanuel. butyrā & mel comedet: anteq; sciat
 ἰμματοῦν. βούτυρον & μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γινῆται
 ipse reprobare malū vel eligere bonū. ideo
 αὐτὸν πειλίσσει πεινρὰ ἢ ἐκλεῖσθαι τὸ ἀγαθόν. οὐδὲτι
 anteq; sciat puer bonū aut malū: dissuadet ma
 πρὶν ἢ γινῆται τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπείηι πο
 licia eligere bonū. & derelinquet
 τὰ κρία ἐκλεῖσθαι τὸ ἀγαθόν. & καταλειψήσεται ἡ
 terra ὅτι times a facie duorū regū.
 γῆ ἢ ἐν σὺ φρεσὶ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλείων.
 sed adducet sup te de' & sup pphn tuā
 ἀλλὰ παρῆξει ἐπὶ σὶ ὁ θεὸς & ἐπὶ τῶν λαῶν σου
 & sup domū patriā tuā dicit: ἡ πόδι
 & ἐπὶ τὸν δίκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἰ ὄντων
 venerit ex qua die abscidit ephraim a iuda
 ἕκαστη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφίλει ἔφραϊμ ἀπὸ ἰουδα τὸ
 regē assyriorū. & erit in die illa nō
 βασιλεία τῶν ἀσσυρίων. & ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίτη συ
 labit dno mufce: ἡ dhabit parti fluminis egypti
 εἰ κύριος μύψης, αἰ κυριεύσουσι μύψης ποταμοῦ αἰγύ
 πτι: & apī ἡ est in regione assyriorū: & veni
 πῶου, & τῇ μάλιστ' ἢ ἔσαι ἐν χωρᾷ ἀσσυρίων, & ἐλεύ
 ent & requiescent oēs in vallib'
 σήσεται & ἀπακείσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγγι τῆς
 regionis & ἐν foraminib' petrarū & ἐν
 χωρᾷ & ἐν ταῖς τράγλαις τῶν πετρῶν & ἐν τῇ
 spelunca & ἐν omnē scissurā & ἐν οἱ ligno.
 σπήλαια & ἐν πᾶσαι φάραγγα & ἐν παντί βύλω.
 in die illa radet dno in nouacula iebria
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίτη συρῆσει κύριος ἐν τῷ συρῆ τῷ μμη
 ta vniuersam flumē regis assyriorū:
 εὐσμήσω πῆρας τοῦ ποταμοῦ βασιλείως ἀσσυρίων,
 caput & pilos pedū & τῆν κεφαλήν & τὰς τρίχας τῶν ποδῶν & τὸν
 barbā auferet. & erit in die illa nu
 πῶγῶνα ἀφίλει. & ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίτη ἐρίσ
 trict homo vniūā boī & duas oues &
 + ἐν ἀσσυρίοις δάμαλι βία & δύο πρόβατα &
 erit a multū facere lac: comedet butyrā:
 ἔσαι ἀπὸ τοῦ πλείστου πωμῆ γάλα, φάγεται βούτυρον,
 00000 000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000
 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000
 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000 00000

C mat. d. Lu. 1. c

D

sicut letatur in messe. τ quēadmodū vuidētes
 ὡς ἐν εὐφρασίᾳ ἐν ἀμύτῳ. καὶ οἱ τρέποντες οἱ διαρροῦντες
 spolia: qz ablatū est ingū qd supra ipsos possit: τ
 σπύλα, δὲ τὶ ἀφ' ἑκείνου ἐν γυῖο δ' ἐπ' αὐτῶν κείδεται, καὶ ἡ
 virga q sup collā corp. nā virgā
 ῥάβδος ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τὴν παρ ῥάβδον τῶν
 exactorū dīssipant sicuti die madian: qz
 ἀπαρτίωνται διακείδασαι ὡς τὴν ἡμέραν τὴν ἐπὶ μαδιάν, ὅτι
 oēm solā cōgregatā volo: τ vestimentū cū cō
 πῶσας γαλαί ἐπισυνήγαδον δ' ἔλω, καὶ ἰμάτιοι μετὰ κα
 mutatiōe restituet. τ volent eē igne cōburni
 τὰ λαγῆς ἔσποντισουσι. καὶ ἐλάσσουσιν ἐπὶ αὐτοῖς
 qz puer nat' est nobis: fili' dat' ē nobis. cui' pncipat' fa
 ὅτι παῖδ' ἴσθ' ἡμεῖς ἡμῖν, υἱὸς ἐστὶν ἡμῖν οὐκ ἀρχ' ἡμεῖς
 ei' est sup hbero ei': τ vocat' nomē ei' ma
 θη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ. καὶ καλεῖται ὄνομα αὐτοῦ με
 gni cōsili nūci': admirabilis cōsiliari': de' fontis:
 γάλας βουλή, ἄγγελος, παμπαῖς σὺμβουλλας, δὲ ἰχυρός,
 potēs: pnceps pacis: pater futuri seculi.
 ἰουστίας, ἀρχὴ ἰερῆς, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 adducā. n. pacē sup pnceps τ sanitatē ei': τ
 ἄνω παρ ἰερῆς ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ ἰγίαι αὐτοῦ, καὶ
 mag' pncipat' illi': τ pacis ei' nō erit finis
 μεγαλῆς ἀρχ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἰερῆς αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος
 sup thronū dauid τ regnū ei' viciōs
 ἐπὶ τοῖς θρόνοις δ' αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατοική
 gat illud τ auxiliet in iudicio τ in iusticia
 σαι αὐτῶν καὶ ἀντιλαβῆσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
 et nūc τ in seculi: zelus dñi sabaoth fact'
 ἔσπο τοῦ νῦν καὶ ἐν τοῖς αἰῶσι, ὁ ζῆλος κυρίου σαβαώθ ποιή
 et hec. montē misit dñs sup iacob: τ venit
 σαι ταῦτα. ἀπ' ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν
 sup israel: τ sciet oīs pp'lo ephraim: τ
 C ἐπὶ ἰσραὴλ, καὶ γινώσκουσιν πᾶσι τοῖς ἐφραΐμ, καὶ οἱ
 sedēs in samaria in supbia τ excoelso corde viden
 καὶ ἰσραὴλ ἐστὶν σαμαρία ἐφ' ὕψους καὶ ὑψηλῆ καρδίᾳ λέγουσ
 tes: lateres occiderūt: sed venite posuim' lapides
 τεις, πλῆθει πεπρωκασί, ἀλλὰ οὕτω λαξίσωμεν λίθους
 τ iadam' sycomotoros τ cedros: τ edificabim':
 καὶ κτισώμεν συκκαμίνους καὶ κείδρους, καὶ δεκοδ' ἡμισοῦν
 nobis turri. τ allidet de' infurgētes cōtra
 ἑαυτοῖς πύργου. καὶ ῥήξουσιν τοὺς ἰπανισαυδοῦς ἐπὶ
 mōtē nō sup eū: τ inimicos ei' dīssipabit.
 ὄρος σιῶν ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἰχυροὺς αὐτοῦ διακείδασαι.
 frtam a folio omī τ grecos a folio oc
 συρία ἀφ' ἡλίου ἀνατολῆς καὶ τοὺς ἑλλήνας ἀφ' ἡλίου δ' υ
 casu: veniētes israel toto ore. in
 σιῶν, τοὺς κατεδ' ἰόντας γὰρ ἰσραὴλ ἔλω τῶν ὄματι. ἐπὶ
 oib' his nō est auersus furor me': sed est man' excoel
 πᾶσι τοῖς οἰκιστοῖς οὐκ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ἐστὶ ἡ χεὶρ ὑψη
 lu: τ pp'lo nō est cōuersus: donec genu' ē. τ dñm
 λα. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπιστρέψα, ὡς ἰσραὴλ. καὶ γὰρ κύριον
 exercitū nō q̄sūt. τ abstulit dñs ab
 τῶν δ' ὑψηλοῦ οὐκ ἐστὶν οὐρανῶν. καὶ ἀφ' ἡλίου κύριος ἔσπο
 israel caput τ caudā: magnū τ paruos in vna
 ἰσραὴλ κεφαλὴ καὶ οὐρὰ, μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡ
 die: senem τ eosq' facies admirant':
 μέγαν, πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρῶτα ταυμαζήσας,
 hoc caput. τ pphetā docentē iniqua: hic
 αὐτῆ ἡ ἀρχ' καὶ πρῶτον διδάσκοντα ἀνομία, οὗτος
 cauda. τ erūt bīffidēs pp'li istā
 ἡ οὐρὰ. καὶ ἴσονται οἱ μακαρίζοντες γὰρ λαὸν τοῦτον
 seductes: τ seducti: et abforbeāt eos.
 πλῆθει τῶν, καὶ πλῆθει τῶν πῶς καταπίωσιν αὐτοῦ.
 D pp' hoc sup adolescētulis eoz nō letabit' oīs.
 οἱ τὸ ἐπὶ τοῖς νεανίσκοις αὐτῶν οὐκ εὐφραρισθήσονται κ' ἔ
 τ pupilloz eoz τ viduas eoz nō miserebit': qz
 καὶ τῶν ὀρφανῶν αὐτῶν καὶ τῶν χηρῶν αὐτῶν οὐκ ἔλασσω, ὅτι
 oēs iniqui τ pravi τ oēs os loquif iusta. in
 πᾶσι τοῖς ἀνομίοις καὶ πονηροῖς καὶ πᾶσι στόμα λαλῶν ὀδύνα. ἐπὶ
 oib' his nō est auersus furor ei': sed adhuc man' ei' excoel
 πᾶσι τοῖς οἰκιστοῖς οὐκ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ἐστὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψη

sicut q letatur in messe:
 sicut exultit victores ca
 pta pda qm diuidit spo
 lia. Jugū eni oneris eius
 & virgā humeri eius: &
 sceptru exactoris eius
 superasti sicut in die ma
 dian. Quia oīs violenta
 prelatio cum tumultu:
 & vestimentum mixtu
 sanguine erit in cōbus
 stionem & cibus ooooo
 ignis. Paruul' eni nat'
 est nobis & filius datus ē
 nobis: & fact' est princi
 patus sup humerū ei': &
 vocabitur nomē eius ad
 mirabilis cōsiliari': deus
 fortis: p' futuri seculi:
 pnceps pacis. Multipli
 cabitur ei' iperū: & pas
 cis nō erit finis sup foliū
 dauid & sup regnū eius:
 vt cōfirmet illud & cor
 roboret in iudicio & ius
 sticia ammodo & vsq' in
 sempiternū. Zelus do
 mini exercituum faciet
 hoc. Verbum misit do
 minus iacob: ooooooo
 et cecidit in israel. Et
 sciet omnis populus eo
 ephraim & habitātes sa
 mariam in supbia ooo
 et magnitudine cordis
 dicentes. Lateres oooo
 ceciderūt: sed qdris lapi
 dib' edificabimus: syc
 motoros succiderūt sed ce
 dros imutabim'. Et ele
 uabit dñs hostes rasin
 sup eū: & inimicos eius
 in tumultū vertet: syria
 ab oriente & philistin
 ab occidente: & deuora
 bant israel ooooooooooo
 toto ore. In omnibus
 his non est auersus ooo
 furor ei': sed adhuc ma
 nus ei' extēta: & pp'lo nō
 est reuersus ad pcutien
 tem se: & dñm exercituū
 non inquiserunt. Et
 disperdet dñs ab israel oo
 caput & caudā incuruā
 tem & deprauantem & iē
 vna. Longeuus & ho
 norabilis ipse est ooooo
 caput: & ppheta do
 cens mendacium: ipse est
 cauda. Et erunt qui bea
 tificēt populū istū
 seductes & qui beatificā
 tur precipitati. Propter
 hoc super adolescētulis
 eius nō letabitur dñs: &
 pupillorū ei' & viduarū
 non miserebitur. Quia
 oīs hypocrita ē & neq':
 et vnuerfū os locutū est
 iusticia. In oib' his nō
 ē auersus furor ei': sed
 adhuc man' eius extēta.

קצור גול כְּשִׂמְחַת צְבָאִיר כְּאִשֶׁר יָנִילוּ
 וְנַחֲלֵקְם שְׁלָלָו: כִּי אֶת עַל כִּבְלוּ
 וְאֶת מִטָּה שְׂכָמוֹ שִׁבְטֵהֶם הִנְגִּישׁוּ
 וְחַתְּתָם סָאן רַחֲתֵת כְּיוֹם מִדְּקָן: כִּי כָל סָאן
 סָאן בְּרַעַשׁ וְשִׁמְלָה מְגֹלְלָה
 וְהָיָה אֶבֶל נְדָמִים וְהָיְתָה לְשִׁרְפָה מֵאֲכֹלֶת
 אֵשׁ: כִּי יִלְדֵי יִלְדֵי לֵנֹו בֶן בְּתֻן לֵנֹו
 וְהָיָה הַפְּשָׁרָה עַל שְׂכָמוֹ וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ פְּלֵא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד
 שֵׁר שְׁלוֹם: לְסִרְבָּה הַפְּשָׁרָה
 וְלִשְׁלוֹם אֵין קֶץ עַל נְסֵא דְדוּד וְעַל
 מַמְלַכְתּוֹ לְהִכִּין אֶתְהָ וְלִסְעֵדָה
 גְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה מַעֲתָה וְעַד
 שְׁלוֹם קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה
 זֹאת: דְּבַר שְׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב
 וּנְפֹל צִיִּשְׂרָאֵל: וַיִּדְעוּ הָעַם
 כְּלוֹ אֲפָרַיִם וַיּוֹשִׁב שְׁמֵרוֹן צְנֵאוֹהָ
 וּבְגָדֵל לֵבָב לֵאמֹר: לִבְנֵים
 נִפְלוּ וּנְזִית נְבִנָה שְׂקָמִים נִדְעוּ
 וְאַרְזִים נַחֲלִיף: וַיִּשְׁנַב יְהוָה
 אֶת צָרֵי רַצִּין עֲלָיו וְאֶת אִיבָיו
 וַיִּסְכְּרוּ אֲדָם מִקְדָּם וּפְלִשְׁתִּים
 מֵאַחֲזֹר וַיֹּאמְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 נְכַל פָּה נְכַל זֹאת לֹא שָׁב
 אֲפֹ וְעוֹד יְדוּ נְטוּיָה: וְהָעַם לֹא
 שָׁב עַד הַפְּלָה וְאֶת יְהוָה צְבָאוֹת
 לֹא דָרְשׁוּ: וַיִּכְרַת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל
 רֹאשׁ הַגֵּב כִּפָּה וַאֲנָמוֹן יוֹם
 אֶחָד: זִקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא
 הָרֹאשׁ וּנְבִיא מוֹרָה שִׁקָּר הוּא
 הַגֵּב: וַיְהִיו מֵאֲשֵׁרֵי הָעַם הַזֶּה
 מַתְעִים וּמֵאֲשֵׁרֵי מְבַלְעִים: עַל כֵּן עַל
 כְּחֹרְיוֹ לֹא יִשְׁמַח אֲדֹנָי וְאֶת יִתְמוֹ
 וְאֶת אֲלֵמְנוֹתָיו לֹא יִרְחֵם כִּי כְלוֹ
 חֲנָף וּמְרַע וְכָל פֶּה דְבַר נְבִלָה נְכַל
 זֹאת לֹא שָׁב אֲפֹ וְעוֹד יְדוּ נְטוּיָה:

ε hierusalē ε simulachris eius : ε erit
 και τῆ hierusalēm και τοῖς εἰδ' αἰοῖς αὐτῆς . και ἕσαι
 εἰς ipseuerit vno cōcta faciēs in monte sion
 ἕτ' ἂν συντελεσῶ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει σιών
 ε hierulim : ε inducet sup mēse magnā sup
 και ἱεροσολίμ, και ἐπαίξει ἐπὶ γῆν τοῦ γῶν μέγαν ἐπὶ γῶν
 principē assyrīor ε sup celsitudine glie ο-
 ἀρχοῖτα τῶν ἀσσυρίων και ἐπὶ γῶν ὄρος τῆς δ' ἕξαι τῶν ὄφ-
 αλοῦσ εἰ . dixit enī in fortitudine factū : ε ἰα
 εαλωῖ αὐτοῦ . εἰπε παρ ἐν τῷ ἰχ' ῶν . ποιήσω , και τῆ σο-
 priētā intellectu auferā tertios gētīs : ε fortitudinē cor-
 pūa τῆς συνίστως ἀφελῶ ὄρια ἰσῶν , και τῆ ἰχ' ῶν αὐτῶν
 deprecabor . ε psuadebo ciuitates habitatas : ε
 πρῶτομαύσω και πρῶσω πόλεις κατακουμδίας , και τῆ
 odebētātū totū cōprehendā manuū niddā : ε
 δικουμδίας ὄλαν καταλῶμαι τῆ χειρὶ ὡς τοαῖας , και
 sicut derelicta oia tollā . ε nō est q fugi-
 ὡς καταλειμδία ὡς ἀρῶ και οὐκ ἕσαι ἐς διαφύξαι
 et me aut resistat mihit' apertis os garrītis . nō est
 τὰ με ἢ ἀντίπικ μοι και ἀνίσγων σόμα και σρουῖζαν . μη
 gloriabitur securis sine incidētē cū eazant exalta-
 δ' ἕξαι ὄριαν ἀξίην αἰνῶ του κ' ὄριαν τῶν ἰσῶν , και ὄφ-
 binau ferra sine trahētē cā : similitur si quis
 binau ἕξαι αἰνῶ του ἕλακτος αὐτῶν , ὡς αὐτῶς ἕαν τις
 leuauerit virgā vel lignū exaltabit lignū . ε nō sic : sed
 ἕξαι ἕξαι ὄριαν ὄφ-
 mittet vno sabaoth in tuū honore ignominia : in
 ἕξαι ἕξαι ὄριαν ὄφ-
 tuā gloriā ignē ardentē incidēt . ε erit lumē
 σῶν δ' ἕξαι πῦρ και ἕξαι και ἕξαι . και ἕξαι ὄφ-
 lit in ignē : ε scificabit cā in igne ardēt : ε come-
 ἕξαι ἕξαι πῦρ , και ἕξαι αἰνῶ ἕξαι πῦρ και ἕξαι , και φάγι
 det sicut fenū sūnā . sic illa . extinguētur
 ἕξαι ὡς ἕξαι τῆ ὄριαν . τῆ ἕξαι ἕξαι . ἕξαι ἕξαι ἕξαι
 mōtes ε colles ε saltus : ε deuorabit
 τὰ ἕξαι και οἱ βουνοὶ και οἱ ἕξαι , και καταφάγι
 ab oia vsq ad carnes . ε erit fugiens qsi fugi-
 ἕξαι ἕξαι ἕξαι ἕξαι . και ἕξαι ὄφ-
 eno a flāma ardēt . ε relicti
 γῶν ἕξαι φλογὸς και ἕξαι . και οἱ καταλειφῶντες
 cop numer' erunt : ε puer paru' scribet e-
 αὐτῶν ἀριθμὸς ἕξαι , και παιδ' ἕξαι γράξει αὐ-
 os . ε erit in die illa nō apli' adiciet
 τῶν . και ἕξαι ἐν τῷ ἕξαι ἕξαι ἕξαι πρῶτος ἕξαι
 residuū israel . ε hī q saluati fuerūt de iacob
 ἕξαι καταλειφῶν ἱσραῖλ . και οἱ σωθέντες τῶ ἕξαι
 nō apli' cōfidentis est sup iurātio
 ἕξαι με πεισῶντες ὡς ἐπὶ τῶν ἕξαι ἕξαι
 eos : sed erūt cōfidentes sup deū scīn
 αὐτοῦ , ἕξαι ἕξαι πεισῶντες ἕξαι ἕξαι ἕξαι ἕξαι
 israel in veritate . ε erit residuū ἕξαι
 ἱσραῖλ τῆ ἕξαι . και ἕξαι ἕξαι τῶ ἕξαι
 cob sup deū fortē . ε si fuerit pp̄s israel
 κῶς ἐπὶ ἕξαι ἕξαι . και ἕξαι ἕξαι ἕξαι ἱσραῖλ
 sicut arena maris : reliquie cop sal-
 ὡς ἕξαι ἕξαι τῆ ἕξαι , ἕξαι ἕξαι αὐτῶ ἕξαι
 uabitur . verbūcū cōsumēs ε abbreviās in iustī
 ἕξαι . λόγῶ παρ συντελῶν και συντέμνω ἐν ἕξαι
 cia . qz verbū abbreviatū vñator vno exercē
 σῶν . ἕξαι λόγῶ συντεμνωδῶν κύριος κύριος ἕξαι
 tuū faciet in oibe fre vnuerso . pp̄ hoc hec vi-
 ων πρῶσαι ἐν τῷ δικουμδία ὄλαν . δια τῶτο τὰ ἕξαι ἕξαι
 cit vno sabaoth : ne timeas pp̄s me' habitan
 γῶν κύριος ἕξαι , μη φοβῶ λαὸς μου ἐν κατακουμ-
 tes in sion ab assyriis : qz i virga pcutiet . te .
 τις ἐν σῶν ἕξαι ἀσσυρίων , ἕξαι ἐν ἕξαι ἕξαι ἕξαι .

hierusalē & simulachris eius: Et erit cum
 impluerit dominus cuncta opera sua in monte
 sion & in hierusalem: vi sitabo super fructum
 magnifici cordis regis assur: & super
 gloriam altitudinis oculorum eius. Dixit enim.
 In fortitudine manus mee feci: & sapientia mea
 intellexi. Et abstuli terminos populorum
 et principes eorum: & detraxi quasi potes
 in sublimi refidetes. Et iuenit quasi nidus
 manus mea fortitudinis populorum: & sicut
 colligitur oia derelicta sunt: sic vnuerfam
 terram ego congregaui: & non fuit qui
 moueret pennam: & apiret os: & gannret.
 Nunquid gloriabitur securis contra eum qui
 fecit in ea: aut exaltabitur ferra contra
 eum a quo trahitur: Quod si eleuetur
 virga contra eleuatē se: & exaltetur baculus
 qui vtiq lignū est. Propter hoc mittet
 dñs exercitū in pinguib' eius tenuitate: & sub-
 t' gloriā ei' lucēfa ardebit qsi cōbustio
 ignis: & erit lumē israel in ignē: & scētū
 ei' in flāma: & succēdetur: & deuorabitur
 spina eius: & vepres in die vna: & glia
 saltus eius: & carmeli ei' ab ania vsq ad
 carnem cōsumetur. Et erit terrore profugus:
 & relique ligni salt' eius pre partitate
 numerabūtur: & puer scribet eos. Et erit
 in die illa: non adiciet residuū israel:
 & hī qui fugerint de domo iacob inniti
 sup eo qui percutit eos: sed inietur super
 dominū sanctum israel in veritate. Reliquie
 cōuertētur: relique in quā iacob ad deū
 fortem. Si enim fuerit populus tuus israel
 quasi arena maris: relique cōuertētur ex
 eo. Cōsumatio abbreviata in iudā bit iusticia.
 Consumatio nē enī: & abbreviatio nē dñs
 de exercitū faciet in medio ois terre. Pro-
 pter hoc: hec dicit dñs deus exercitū.
 Noli timere pp̄s meus habitōr sion ab
 assur. In virga enim percutiet te

לירושלם: ולעצניה: והיה: כי
 יבצע אדני את כל מעשהו ברר
 ציון ובירושלם: אפקד על
 פרי גרל לבב מלך אשור ועל
 תפארת רום עיניו: כי אמר
 בנח ידי עשיתי ונחכמתי כי
 נבנותי ואסיר גבולת עמים
 ועתודתיהם שושתי ואוריד
 כאביר יושבים: ותמצא כפן ידי
 לחיל העמים וכאסף ביצים
 עזבות כל הארץ אני אספתיה
 ולא היה נרד כנף ופצה פה
 ומצפצף: והתפאר הנרדן על
 החצב בו: אם יתגדל המשור
 על מניפו כרגוף שבט ואת מרימיו
 כהרים מטה לא עץ: לכן ישלח
 האדון אדני צבאות במשעמיו
 רזון ותחת נבדו יקד יקד כיקוד
 אש: והיה אור ישראל לאש
 וקדושו בללה: ובערה ואכלה
 שיתו ושמידו ציום אחד: וכבוד
 יערו וכרמלו מנפש ועד בער
 יכלה והיה צמסס צמסס: ושאר
 עץ יערו מספר יהיו ונער ינתבסו:
 והיה ציום והוא לא יסיף עוד
 שאר ישראל: ופליטת בית
 יעקב להשען על מנהו ונשען
 על יהוה קדוש ישראל צאמת:
 שאר ישוב שאר יעקב אל אל
 גבור: כי אם יהיה עמך ישראל
 כחול הים שאר ישוב בו כליון
 חרוץ שוטף צדקה: כי כלה ונחרצה
 אדני יהוה צבאות עשה נקרב
 כל הארץ: לכן נה אמר אדני
 יהוה צבאות אל תירא עמי ישב
 ציון מאשור: בשבט יכנה

ε reliquias ε semē hec dicit dñs: ε πο και καταλειμμα και σπέρμα τάδε λέγει κύριος, και εν nam babilone desertā: ita et habitent erunt: σωματι την βαβυλωνια γρημον, ὡςτι κατοικιῖν ἔχουσ, ε erit in nibili. ε ponā eā luti barathri in και ἔσαι ἐν ὑδ' ἰν. και δισω αὐτὴν πηλοῦ βαράθριν ἐν pditionē. hec dicit dñs sabaoth. quēadmodū dixi: ἀπώλειαν. τάδε λέγει κύριος σαβαώθ. ἐν τρώπον ἔρηκα, sic erit. ε quēadmodū deliberavi sic manebit et ὅπως ἔσαι. και δι τρώπον βαβυλουμαῖ ὅπως ἰδὲν τῶ pcedā assyrius sup terrā meā ε sup ἀπώλειαν τούτ' ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς και ἐπὶ mēte meo: ε erūt in cōculcationē: ε aufe τῆ ἔρημ' μου, και ἔσονται ἐν καταπάτημα, και ἀφαι retur ab eis iugū eor: ε gloria eor rēstōrēται ἀπ' αὐτῶν ὁ θυγὸς αὐτῶν, και γὼ κῦδ' ος αὐτῶν ab humeris eor auferec. hoc cōfiliū qd ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῶν ἀφαιρέσονται. αὐτὴ ἡ βουλή ἡν cogitavit dñs sup univērsā ozbē. ε hec βαβυλουμαῖ κύριος ἐπὶ ὅλην τὴν δικουμδῖν. και αὐτὴ man' excelsa sup oēs gētes. q est de scilicet ἡ χιρὴ ἡ ἰψὴλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ε παρ' ὁ θεὸς ὁ ἄγιος decrevit: qd dissipabit: ε manū ei' βαβυλουμαῖ, τίς διασπείσεται; και τὴν χεῖρα αὐτοῦ excelsa qd auertet: ano quo mori' est τὴ ὑψηλὴ τίς ἀσπείσεται; τῶ ἔτους ὅν ἀπῆλθεν achaz rex: factū est verbū hoc. ne lete ἄχαζ ὁ βασιλεύς, ἔφησεν γὼ ῥήμα τούτο. μὴ ὑφρασ' nisi philistinū oēs: cōstritū est est iugū εἴκατε οἱ ἀλλήφουλοι πάντες, σπειτρίβη παρ' ὁ θυγὸς pcutiētis vos. ex est semine serpens egre τῶ παιδῆτος ὑμῶν. ἐκ παρ' ἀνίματος ὄφιος ἔβηλιν dicitur genimina aspidū. ε genimina eor egre σπίνται ἔκγονα ἀσπίδ' ος. και τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἔβη dicitur serpens pnatū: ε pascetur mēdi λιόντων ὄφεις πιτῶνδῖν, και βοσκῆσονται πῶ α rīpm. mēdi ahi boico in pace requi χοῖ δ' αὐτοῦ. πῶχοι δ' ἀνέρωσιν ἐπ' ἔρημ' αἰω εfcant. Interficiet aut in fame semē tuā: ε πῶσονται ἀσπίδ' ἡ ἰ λιμῶ γὼ σπέρμα σου, και reliqas tuas interficiet. vlulate porte ciuitatū γὼ καταλειμμα σου ἀσπίδ' ὀλοῦξαιτε πύλαι πόλιων. clament ciuitates cōturbate philisti omi κικραγῖ τωσαν πόλις τιταραγιδῖναι οἱ ἀλλήφουλοι πάν ne: qd ab adione fumus exiit: ε nō est et sit. τίς ἔστι ἀπὸ βαρρα καπνὸς ἔρχεται, και οὐκ ἔστι ἔλαι. ε qd rēdebūt reges gētib: qd oēs fūda και τί ἀσπικρισσονται βασιλεύς ἰσραῖλ: ἔσ' ἔθμηλιω ut non. ε rīpm saluabunt ppri multi. σι σπῖν. και δ' αὐτοῦ σπῖνσονται λαοὶ πολλοί. Ca. 15.

& reliquias & germen & progeniem dicit dñs. Et ponā eā in possessio nem erit: & in paludes aquarum: & scopabo eam in scopa terens: eo dicit dominus exercituum. Iuravit dominus exercituum dicens. Si non ut ooooooocooooo putavi ita erit: & quo modo mente tractavi: eo sic eueniet: ut contera assyrium ooooooocooooo in terra mea: & in montibus meis cōculcē eū: et auferetur ab eis iugū ei: & onus illū ab humero eorū tolletur. Hoc cōfiliū qd cogitavi sup oēm terrā: & hec est manus extenta super oooooo vnivērsas gentes. Dñs exercituum decrevit: eo & qd poterit infirmare: Et man' eius extēte: & qd auertet eā: In anno q mortuus est rex achaz: factū est onus istud. Ne leteris philistea omis tu: qm' cōminuta est virga pcuttionis tui. De radice eni colubri egredietur regulus: & semē eius ab forbes voliterē. Et pascetur priogenita pauperū: & paupes fiducialiter reqescent: & interfere facia in fame radice tuā: & reliqas tuas iterficiā. Vlt la porta: clama' ciuitas pstrata est philistea ois. Ab aglone eni fum' veniet: & nō est q effugiat agmen eius. Et quid respōdebitur nūciis gētis: Quia domin' fundavit sion: & in ipsa sperabit pauperes populi eius.

ושאר ונין ונכד נאם יהוה : ושמתי' למורש קפר ואנמי מים וטאטאיה' צמטאטא השמד נאם יהוה צבאות : נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא פאשר דמיתי' כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום : לשבר אשור צאדצי ועל ררי אבוכנו וקר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסורו זאת העצה היעצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים : כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה : נשנת מות המלך אתו היה הפשא הזה : אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מפק כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף : ורעו בבורי דלים ואביונים לבטח ירצו ורמתי ברעב שרשך ושאדיתך ירדו : היילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד : צמועדיו ומה יענה מלאכי נוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו :

שום יבש טאטא שמד שבע דמה דמה קום בום סור עלל סור יעץ גפה פור שוב שנה נשא שפח שבר גבה פרה עוף רעה בבר אבה רבץ סות רבג גלל סוג צפון מוא צבד יעד ענה דאנ חסה ענה

G

A

B

Urbū cōtra moab. nocte peribit moa bitco: nocte est vastabil mur' moabi tidis. cōstritānimit in nobisipis. peribit est t debon: vbi tidis. λυπηδ' ε ἰφ' αὐτοῖς. ἀσπλιῖται παρ και δι βῶν. ἐν gra vfa. illnc asēdētis ad plōzā: sup nabau mo' ὄβωμῶς ὑμῶν. ἐκὲν ἀναβῆσιν ἐκλαῖσιν, ἐπὶ ναβαῦ τῆς μοο bitidō vlulate: sup oē caput caluicū αβίτιδ' ος ὀλοῦξαιτε, ἐπὶ πᾶσης κεφαλῆς φαλάκρουμα oia brachia cōcifa: in plateis πάντες βραχίονες κατατιτμηδῖναι, ἐν τῶν πλατῖταις eor pcingite sacco: ε pūgite sup τε αὐτῶν πῶρῶσατι σῶκους, και κῶπῖδ' ε ἐπὶ τῶν δ' ωμά ctis ei: ε in victis etus oēs vlulate cū τῶν αὐτῶν, και ἐν τῶν ῥύμῶν αὐτῶν πάντες ὀλοῦξαιτε μετὰ fletu. qz clamavit efcbon. ε eleale vefz iassa audita κλαυμῶν. ὅτι κῖρακ' ἰσραῖλ. και ἰλάλε ἰως ἰασ' ἄ κού est vox eor. ppter hoc lumbi moabitidō δ' ἡ φωνὴ αὐτῶν. διὰ τούτο ἡ ἰσφῶς τῆς μοαβίτιδ' ος clamēt: aia ei' cognoscect. cor moabitidō βῶν, ἡ ψυχὴ αὐτῶν γνωσῖται. ἡ καρδῖα τῆς μοαβίτιδ' ος

15. Nus' moab. Quia nocte ooooooocooooo vastata est ar' moab' con ticiuit: quia nocte oooooo vastatus est murus mo ab: cōticiuit. Ascēdit do mus' & dybon ad' excelsa in planctū sup nabo' & sup medaba moab' vlula bit. In cūctis caputibus eius caluiciū: & ois' bar ba radetur. In trinis ei' accincti sunt sacco: sup tecta eius: & in plateis ei' omnis vlulatus descen det in fletum. Clamabit efcbon' & eleale: vfc' ia fa' audita est ooooooocooooo vox eorū. Sup hoc ex pediti moab' vlulabunt anima eius vlulabit sibi. Cor meum ad moab oo

שדד שר מואב נדמה כי גליל שדד קיר מואב נדמה: עליה הגזית ודיבון הגמות לבני על נבו ועל מידבא מואב יליל כלל ראשו קרחה כל זמן נרושה: גחוצתיו חגרו שק על גנתיה וגחבתיה כלל יליל ירד בגביו ותזעק השבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן הלצי מואב ידעו נפשיו ירעה לו לבני למואב

Cap. xv. נשא דמה גפה גלל נבע נג זעק שפס נבע

C

bic. 48

D

A

B

G

qz sup melle t sup videmia tua con
 0τι επι τω δρισμω και επι τω τρυγκτω σου κατα
 calcabo t oia cadet. t aufereſ lectitia
 πατρω και παττα πισουται και αφρισηαι ευφροσυ
 t exultatio de vineis t in vi
 ix και ἀγαλλιαμα ix τῶν ἀμπέλων και ix τοῖς ἀμπτε
 ncia tuo nō letabunt: t nō calcabit
 λῶσι σου ὁ μὴ ὑφραρισθῆσονται, και ὁ μὴ πατρωσων
 vna in iocularib: cessavit est. ppter hoc vē
 0πι ix τῆ ὑπολῆια, πῖπαιτω γάρ. οἰα τῶ γῶ και
 ter mo ad moab sicut cithara sonabit: t iterioza mea
 λία μῶν επι μῶαβ ὡς κηθρα ηχίσει, και τῆ ἰτοῖς μου
 sicut marta renouasti: t erit vt cōfundaris tu.
 ὡσι τῆ χιχῆς ἰτακίσις, και ἰσαι ix γῶ ἰτραπῶσι, και
 qz laboiauit moab sup altariō. t Igradie
 0τι ἰσωπίασε μῶαβ επι τοῖς βωμοῖς. και ἰσωπίασε
 tar ad manufacta sua: vt ioret t
 0ι ix τῆ χερεπῶικα αυτῆς, ὡστε προσῦχῆσαι και
 nō valebit liberare eā. hoc verbū locut
 0 μὴ δῦνῆσαι ἰβλῆσαι αυτῆ. τῶ γῶ ῥῆμα ἰλάλη
 est dñs ad moab. t nōc locut est dñs dicens
 σε κύριος επι μῶαβ. και ἰῶ ἰλάλησε κύριος λέγων,
 in trib' annis annor mercenarii ignominia afficiet gña
 ἰν τρισῖν ἰτισῖν ἰτῶι μῶαβ τῶ ἀτιμαδῆσῆσαι ἰ δῶξα
 moab: in oib' diuitiis multis. t relin
 μῶαβ, ἰ παττι τῶ πλῶτω τῶ πῶλλῶ. και κατα
 quetur paucissim' t nō honorabilis,
 λειφῆσῆσαι ἄλιγοῖς και ὀκ ἰτιμος. Ca. 17.

Utrū hoc cōtra damascū. ecce damascus
 aufereſ a ciuitatib: t erit in ruinā dereli
 0ρισῆσαι ἄπει πῆλιωι, και ἰσαι ix πῶσι κατλι
 cia in seculis. in cubile gregū t requi
 λειμῶν ix γῶ ἀῶνα. ix κοῖται ποιμῶν και ἀῶνα
 em: t nō erit psequēdo. t nō ἄριῶ erit munita
 σῖν, και ὀκ ἰσαι ὁ δῶκωι. και ὀκῆτι ἰσαι ὀχυρᾶ τῶ
 ad cōfugiendū illuc ephraim. t nō ἄριῶ erit
 καταφυγιῖ ἄλι γῶ ἰφραῖμ. και ὀκῆτι ἰσαι βασι
 gñā in damasco t reliquā hroz. nō
 λία ἰν δαμασκῶ και γῶ κατῶλιπῶ τῶι σῦριω. ἰν
 eni tu melior eo filio israel t gña e
 ior sū βιλῆτω ἰ τῶι ὕῶι ἰσραῖλ και τῆς δῶξῆς αυ
 οῦ. hec dicit dñs sabaoth: erit in die ἰ
 τῶι. τᾶδ λέγει κύριος σαβαῶθ, ἰσαι ἰν τῆ ἡμῖρα ἰκῆ
 la defectio gñe iacob: t pigua gñe
 ix ἰκῆφῆς τῆς δῶξῆς ἰακῶβ, και τῆ πῶια τῆς δῶξῆς
 eius cōmouebit. t erit quē admodū si qd cōgregauē
 αυτῶ σῆδῆσῆσαι. και ἰσαι ὁι τῶσῶι ἰαι τις σῦταγῶ
 rit melle m qsteti t semē spicaz meteti t erit quē
 γῶ ἄμῶν ἰσῶκῶτα και πῶρμα σαχῶα ἄμῶσ, και ἰσαι ὁι
 admodū si qd cōgregauerit spicā in valle dura t relicta
 τῶσῶι ἰαι τις σῦταγῶν σαχῶι ἰν φᾶραγγῆσι και κατᾶ
 fuerit in ea stipula. aut sicut grana olivae duo vel tria
 λειφῶ ἰν αυτῆ καλῶν. ἢ ὡς ῥῶγῖς ἰλαίας δῦο ἢ τῶις
 ἰν σῦmitate sublimi: vel ἄμῶσ aut quinqz ἰν ramio
 ἰσᾶρου μετῶου, ἢ τῶσᾶρις ἢ πῶντι επι τῶν κλάδῶν
 cop derelinquent. hec dicit dñs de israel:
 αυτῶν κατᾶλειφῶσι. τᾶδ λέγει κύριος ὁ δῶς ἰσραῖλ,
 die illa cōfidens erit hō sup eo
 τῆ ἡμῖρα ἰκῆτα πῶπῶσις ἰσαι ἀῖρωπῶς επι τῶ πῶι
 ἄfecit eā. at oculi eius in sanctū
 ἰσραῖτι αυτῶ. ὁι δῆ ἰφραῖμοι αυτῶ ἰς γῶν ἄγιω ῥ
 israel respiciet: t nō cōfidēto est in
 ἰσραῖλ ἰμβλῆφῶσαι, και ὁ μὴ πῶπῶσις τῶσᾶ επι
 altarib: neqz in operib' manu co
 τῶις βωμοῖς, ὁ μὴ επι τῶις ἰργῶις τῶν χερεῶ αυ
 τᾶ ἄ fecerūt digiti eoz: t nō ἰvide
 τῶν ἄ ἰπῶισῶν ὁι δᾶυτῶι αυτῶν, και ὀκ ὀφῶι
 bit abozco: neqz abominatido eoz.
 0ι τῆ δῶιδρα, ἰβῆ τῆ βῆλυγματᾶ αυτῶ. τῆ
 die illa erit ciuitate

qz sup videmia tuā & sup melle tuā vox calcantiū irruit. Et aufereſ tur leticia & exultatio de carmelo: & in vineis non exultabit neqz o iubilabit. Vinum in torculari non calcabit ooo qui calcare cōsueuerat: vocē calcantiū abstulī. Sup hoc venter me ad moab qsi cithara sonabit: & viscera mea ad murum cocti lateris. Et erit cū apparuerit qd laborauit moab sup excelsis suis: ingredietur ad factā sua vt obsecret: & nō valebit. Hoc verbū quod locutus est dominus eo ad moab extunc: & nunc locutus est oooooo dicens. In tribus annis quasi anni oooooooooo mercenarii auferetur gloria moab sup omni populo multo: & relinquetur in eo parū & modicus nequaquā multus.

17. Nus damasci. Ecce oooooooooooooooooooooo damascus desinet esse ciuitas: & erit sicut aceru lapidum in ruina. Derelictae ciuitates aroer ooooo gregibus erunt: & requiescent ibi & non erit qui exterreat. Et cessabit adiutoriū ab ephraim & regnum a damasco: & reliquiae syrie oooooooooo sicut gloria filiorum israel erunt dicit dominus eo exercituum. Et erit in die illa attenuabitur gloria iacob: & pinguedo carnis eius emarcescet & erit sicut cōgregas in messe qd resuerit & brachium eius spicas leget. Et erit sicut querens o spicas in valle raphaim: & reliquetur in eo sicut racem: & sicut excussio oleo duarum vel trium oliuarum in summitate rami: siue quattuor aut quinqz. In cacuminibus eius fructus eius dicit dñs deus israel. In die illa inclinabitur oooooooooo homo ad factorem suū: & oculi eius ad sanctum israel respicient: & non inclinabitur ad oooooooooo altaria que fecerunt manus eius: & que oooooooooo operati sunt digiti eius: non respicient lucos o & delubra. In die illa: erunt ciuitates oooooooooo

קוץ מצר כי על קוצך ועל קצירך היך
 הנד אסף נפל: ונאסף שמחה וניל מן
 על כנן חרמל ונכרמים לא ירנן לא
 רוע דבה ירעע יין זיקנים לא ידך
 שבת הדרך היך השפתי: על כן
 מעי למואב כננור יהמו וקרבי
 לקיר חרש: והיה כי נראה כי
 נלאה בוא נלאה מואב על הנמה ונא
 אל מקדשו להתפלל ולא יוכל:
 זה הדבר אשר דבר יהוה
 אל מואב מאז: ועתה דבר
 יהוה לאמר נשלש שנים נשני
 שכיר ונקלה כבוד מואב נכל
 הרמון הרב ושאר מעט מזער
 לוא כבירו

משא דמשק הנה משא סור דמשק מוסר מעיר והיתה טעיה מבלה: עזבות ערי שרער לעדרים תהיינה ורבו ואין מחריו: ונשבת מבצר מאפלים מצר סור וממלכה דמשק ושאר ארם כבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזהו: והיה כאסף קציר קמה וחרש קום לטמ שבלים יקצור והיה פמלקט שבלים בעמק רפאים: ונשאר בו עילל שנה עוללות כנקף זית שנים שלשה אמר לבע נרנרים נראש אמיר ארבעה חמשה נסעיפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: ביום ההוא ישעה האדם אל עשהו ועינו אל קדוש ישראל תראינה: ולא תשעה אל הפזחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: ביום ההוא יהיו ערי

מַעֲזוֹ בְּעֲזוֹבֹת הַחֶרֶשׁ וְהָאֲמִיר
 אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהִיתָה שְׂמֵמָה כִּי שָׁכַחְתָּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְצוֹר מַעֲזֶךָ לֹא זָכַרְתָּ עַל
 כֵּן תִּטְעֵי נִטְעֵי נִטְעֵי נִטְעֵי
 זָר תִּזְרַעְנָהוּ בְּיוֹם נִטְעֶךָ וְתִשְׁנֶשְׁנֵי
 וּבְבֹקֶר זָרְעֶךָ תִּפְרֹיחֵי נֶגַד קִצִּיר
 בְּיוֹם נַחְלָה וְכֹאֵב אֲנוֹשׁ הוּא
 הַמּוֹן עַמִּים רַבִּים כְּרֵמוֹת יָמִים
 יִהְיֶינָה וְיִשְׂאוֹן לְאֲמִים גְּשָׁאוֹן
 מִיָּם בְּנִירִים יִשְׂאוֹן לְאֲמִים
 גְּשָׁאוֹן מִיָּם רַבִּים יִשְׂאוֹן וְנֶשֶׁר
 בּוֹ וְנִסְ מִפְּרֹחֶק וְרִדְף קִמְץ הָרִים
 לְפָנֵי רוּחַ וְכַנְלָנָל לְפָנֵי סוּפָה
 לַעֲת עֶרֶב וְהִנֵּה בְּלָהָה גְּטָרִים
 בְּקָר אֵינָנו זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
 וְנֹרָל לְבִזְזֵינוּ

fortitudinis ei derelicta sicut aratra. & segetes co que derelicta sunt a facie filiorum israel: ooooo et erit deserta. qa obli ta es dei oooooooooooooo saluatoris tui & fortis ad iutoris tui no es recorda ta. Propterea plantabis platione fidelē: & ger me alienū semina bis. In die plationis tue labru sca: & mae semē tuū flo rebit. Ablata est messis in die hereditatis: & do lebit grauitē. Ve ooooo multitudinē pploꝝ mul torū vt multitudo maris fonātis: & tumultus tur barum sicut sonitus ooooo aquarum multarū. So nabit populi oooooo sicut sonitus aquarū in undātum: & increpabit eū & fugiet pcul. Et ra pietur sicut puluis mon tiū a facie venti: & sicut turbo coram tēpestate. In tempore vespere: & ecce turbatio: in oooooo matutino & non subsi stet. Hec est pars eorum qui vastauerunt nos: & fors diripientiū nos. 18.

tue derelicta quoadmodū reliquit amos σου ἵγκαταλειμμένα ἐν τρέποι κατελίπει οἱ ἀμορ rei τ euel a facie filioꝝ israel: τ ραίοι καὶ οἱ ἐνάμοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἐστὶν deserte: qz dereliquisti deū saluatoreē ἵσαι ἴρημοι, διέτικατίλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρᾶ tuū: τ οὗτὶ νεὶ tuī nō es recordata. ppter hoc plā seu, καὶ κυρίου θεοῦ σου ἕκ λιμνιδίης. διὰ τοῦτο φυ tabis plationē ifidelē τ semē ifidele. at τιὸς εἰς φύτισμα ἄπιστοι καὶ ἀπίρημα ἄπιστοι. τῆ δι die qua plāseris erabis. et manes seminaueris ἡμέρα τᾶν φυτίσης πλάσησῃ τὸ δὲ πρῶτὸν εἰς ἀπίρησ florebis in messem in die hereditatis. τ sicut pa ἀτίση εἰς ἀμῆνι εἰ ἡμέρα κληρονομίας, καὶ ὡς πα ter hoīs hereditabis filios tuos. vt mltitudinē gē τῆρ ἀπέρωπου κληρῶση τοὺς υἱοὺς σου. ἕκ πλῆθος εἰ nō multarū: sicut mare inundāo sic cōturba τῶν πολλῶν, ὡς ἰάλασα κυμαιουσα οὕτως ταραχ bitur. τ sonitū gētū multarū qñ aqua sonabit sicut a ἴσησαι. καὶ ἤχος ἴσησαι πολλῶν ὡς ὕδωρ ἤχησθαι ὡς ὕ qua multa gētes multe: qñ aque multe vt im ὕδωρ πολὺ ἴση πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βία φη pulc. τ exterminabit eos: τ pcul e ροιδίου. καὶ ἀποκαρσάει αὐτοὺς, καὶ πόρρω ἀπ οσ psequet: sicut puluere mōtiū ventilatū a fa τῶν διατίση, ὡς χουτὸν ὄρηαι ἀλιμνωιδίης ἀπίρησ cie vēti: τ sicut puluere rote tēpestatō im τι ἀπίρησ, καὶ ὡς κατιρησὶν τρηχου κατιρησίδος φη pellētis. ad vesperā erit lux ptiatū mane τ nō ρουίσης. πρὸς ἰσπίρησ ἴσαι πρῶτος πρῆτ ἢ πρῶτὸν καὶ ἕκ erit. hec pars pcedantiū nos. here ἴσαι. αὐτῆ ἢ μῆρῖς τῶν προημευσάτων ἡμᾶς. κλη ροιδίας hereditātib nos. Ca. 18.

Cap. xviii
 הוּי אֶרֶץ צִלְצִל
 כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְנַהֲרֵי כּוֹשׁ
 הַשְּׁלַח בְּיָם צִידִים וְנָגְלוּ גְמָא
 עַל פְּנֵי מַיִם לָנוּ מִלְּאֲנִים
 קָלִים אֶל נוֹי מַמְשֵׁךְ וּמוֹרֵט
 אֶל עַם טֹרָא מִן הוּא וְהִלָּחָה
 נוֹי מִן מְבוֹסָה אֲשֶׁר בְּזָאוּ
 נַהֲרִים אֶרְצוֹ נָל יִשְׁבִי תַבַּל
 וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ מְשָׂא נִם הָרִים
 תִּרְאוּ וְכִתְקַעְשׁוּפָר תִּשְׁמְעוּ כִי
 כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁקוּטָה
 וְאַבְיָטָה בְּמִכּוֹנֵי כָחַם צַח עָלַי
 אֹר לְעֵבֶט לְנַחַם קִצִּיר כִּי
 לְפָנֵי קִצִּיר נָתַם פֶּרַח וּבֹסֶר
 גָּמַל יִהְיֶה נֶצֶחַ וְכֹרֶת הַזֵּלְזֵלִים
 בְּפִמְרוֹת וְאֵת הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר
 הִתְזוּ יַעֲזְבוּ יַחְדוֹ לַעֲיֵט הָרִים
 וְלִבְהֵמַת הָאֶרֶץ וּמִן עָלָיו הָעֵיט וְכָל
 בְּרֵמַת הָאֶרֶץ עָלָיו תִּחְרָף: בְּשֵׁת
 בְּרָף

Ue terre cymbalo oo alag: que est trans flumina ethiope: ooo qui mittit in mare lega tos & in vasis papiri oo super aquas. Ite an geli oooooo veloces ad gentem con uulsam & dilaceratam: oo ad populū terribilem post que nō est alius: ad gentē expectantē & cōs culcatā cui diripuerūt flumina terram eius. Oēs habitatores orbis qui moramini in terra: cū eleuatū fuerit signū in mōtibz videbitis: & clangorē tube audietis: quia hec dicit dñs ad me. Ego quiescam ooooo & considerabo in loco meo sicut merdiana oo lux clara est: & sicut nu bes roris in die messis. Ante messem eni totus effloruit: & immatura pfectio germinauit: & p scindētur ramusculi eius falcibus: & que dereli cta fuerint abscidentur: excutiētur & relinque tur simul aub montiū & bestis fre: & estate p petua erūt sup eum volu cres: & oēs bestie fre sup illam hyemabūt. In tpe

terre nauis alari trans flumi na ethiope. dimittit in mari obfides τ μῶν ἀιτωίης. ὁ ἀπὸς ἰλλων εἰ ἑκαλάση ὄμηρα καὶ epistolao paryiaceas sup aqua. ibunt ἴσησας βιβλίτας ἴσησας τοῦ ὕδατος. πορεύσονται εἰς nūcti leues ad gētē excelsum. τ pce ἴσησας πρὸ ἀγγίλαι καὶ φοῖ πρὸς ἴσησας μετίρησ. καὶ ἴσησ grina pphn τ durū. qz est ultra: gēno sine ior λαὸν καὶ χαλιπόν. τίς εἰσὶν ἐπίκησας; ἴσησας ἀνίλ spe τ cōculcata. nōc flumina terre πρησας καὶ καταπινακατῆμδῶσ. τῶν εἰ ποταμοῖ τῆρ γῆρ oia sicut regio habitata habitabil. re πᾶστις ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικησέση. ἢ χῶ gio eoz qñ in signū a mōte leuabit sicut tu ρα αὐτῶν ὡς εἰς σκαμῖοι ἀπὸ τοῦ ὄρους ἀρῆ ὡς σῶλ be vox audibile. qz sic dicit dñs mihi. πρησας φωτῆ ἀκουσῶν. διότι οὕτως ἴπη κύρησ μῶ. securitas erit in mea ciuitate. sicut lux ardo ἀσφάλεια ἴσαι εἰ τῆ ἴμη πῶλεῖ. ὡς φῶς καὶ μα ρῖο in meridie: τ sicut nubes rosio diei mef ρος μισαμβρίας, καὶ ὡς ἴσησας ὄρησῶσ ἡμέρας ἀμη sio erit. ante messē qñ cōsumat fuerit floo τῶν ἴσαι πρὸ τοῦ θερησῶσ ὄταρ συνηλιδῶν ἄηδῶς τ acresta floruerit flozē germināo. τ auferet ra καὶ ὄμησας ἀτίσησας ἄηδῶς ὄμησας ἴσησας. καὶ ἀφίλει τῆ βο cernulos paruos falcib. τ sarmen τρησας τῆ μικρὰ τοῖς ὄρησας. καὶ τῆς κληματί ta auferet τ abscidet. τ relinquet simul ὄσας ἀφίλει καὶ ἀπικαίσει. καὶ καταλίσει ἄμα aubuo celli τ bestis terre. τοῖς πρησῶσ τῶν ὄρησῶσ καὶ τοῖς θερησῶσ τῆρ γῆρ. τ cōgregabit sup eos volatilia ceo καὶ συνησῶσ ἴσησας τῆ πρησῶσ τοῦ ὄρησ λι: τ oēs bestie terre sup eā veniēt. τῶν, καὶ πᾶσι τῆ ἴσησας τῆ γῆρ ἴσησας ἴσησας. in tpe εἰ τῶ κρησῶ ooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

D

A

B

C

D illo deferetur misera dño sabaoth de ppro tri
 ἐκείνω ἀνεχίσειται δ' ὄρα κυρίω σαβαώθ ἐκ λαοῦ τρι
 bulato & diuulso. & a ppro magno: ex
 ἰλιμυδίου καὶ τετιλιδίου. καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου, ἀπὸ
 πλε & in eternū tpo. ἕως ἡμερῶν & cōcul
 τῶν τῶν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χροίον. ἕως ἡμερῶν καὶ κατὰ
 cata: ἧ est in parte fluminis regidō: in
 πιπαιδιόν, ὅ ἐστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας, εἰς
 locū vbi nomē dñi sabaoth in mōtē scñi.
 καὶ τόποι οὗ γὰρ ἔνομα κυρίου σαβαώθ, εἰς ὄρος ἄγιον.

U illo egypti. Ecce dño sedet sup nu
 Ὁρασις αἰγυπτίου. Ἰδοὺ κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέ
 lē leuē & veniet in egyptū: & mouebūtur ma
 λης κούφης καὶ ἕξει εἰς αἰγυπτίον, καὶ σενδύσει τὰ χυ
 mifata egypti a facie ei. & cor
 ρωπίατα αἰγυπτίου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἡ καρδία
 eorū deficiet in ipso: & insurgent egypti
 αὐτῶν ἐπιπέσει τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐπεγίγνισται αἰγυ
 pti in egyptio: & debellabit hō fra
 τῶν ἐπ' αἰγυπτίους, καὶ πολέμοισι ἀνέρωπος γὰρ ἀλλ
 πῆ suū: & hō pxiimū suū. ciuitas in
 φῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνέρωπος γὰρ πλῆσιαι αὐτοῦ. πόλις ἐπὶ
 ciuitatē: & lex in legē. & cōturbabit spūs
 πάλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμοι. καὶ παραχίσει τὸ πνεῦμα
 egyptior in ipso. & cōfūdit eorū dīspira
 τὰ αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς. καὶ τὴν βουλὰν αὐτῶν διασκε
 bo. & interrogabit deos eorū & simu
 δ' ἄσω. καὶ ἐπιρωτήσουσι τοὺς εἰδὸς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγα
 lachia eorū & de terra loqntes & ven
 ματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγ
 triloquos. & tradā egyptū in manū ho
 γαργυμύου. καὶ παραδ' ἄσω τὴν αἰγυπτίαν εἰς χεῖρας ἀν
 minū dñor duorū. & reges duri dñabū
 ἑραῶτων κυρίων σαβαώθ. καὶ βασιλεῖς σαβαώθ κυριεύ
 tur eis. hec dicit dño sabaoth. & vider
 σουσιν αὐτῶν. ταῦτα λέγει κύριος σαβαώθ. καὶ πῶν τὰ
 equā qd iuxta mare egypti. at sinuū defu
 ὕδωρ γὰρ παραδ' ἄσω τὸν αἰγυπτίον. ὅθεν ποταμοὶ ἐκλί
 ciet & siccabit. & deficiet flumina &
 ἔει καὶ ἐκραιθήσεται. καὶ ἐκλίψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ
 folle fluminis. & siccabit oīs cōgrega
 διάρυγες τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἐκραιθήσεται πᾶσα συνιγω
 tio aque: & in oī palude calami & pappi. &
 γὰ ἕδ' ἄτος, καὶ ἐν παρτί ἔλει καλόμου καὶ παπυροῦ. καὶ
 viride oē qd circa flumē. & oē scmina
 γὰ χλωρὴ πᾶσι γὰρ ἕκαστος ποταμοῦ, καὶ πᾶσι γὰρ ἕδ' ἄτος
 tā p flumē siccabit a vētio. & ge
 μέναι δὲ τῶν ποταμῶν ἐκραιθήσεται ἀνιμεφόροι. καὶ γε
 ment piscatores: & gemēt oīs mittētes ha
 τέφουσι οἱ ἀλιεῖς, καὶ σιγήσουσι πᾶσις ἡ βάλλοισις ἄγ
 mā in flumen. & mittētes sagēnas & ex
 κερσῶν εἰς τὸν ποταμὸν. καὶ οἱ βάλλοισις σαγήνας καὶ οἱ ἀμ
 pōdētes retia iugebūt. & cōfusio accipiet operātes
 φοβολίς πινθήσουσι. καὶ ἀχύτις ἀψύχου τῆς ἐργασίης οὐ
 ā linū depurati: & operātes byssum. & e
 γο λῆτοι γὰρ χιτῶν, καὶ τῆς ἐργασίης οὐκ ἔσονται. καὶ ἔσονται
 tūte operātes ea in dolore. oīs faciētes
 τῶν οἱ ἐργασίης οὐκ ἔσονται ἐν δόλῳ. καὶ πᾶσις οἱ ποιῶντες
 cōfusiō ad occipitē dñi: cōfusiō dñi & aīas dōlebūt. & stul
 τῶν ἡ δόλοι, λυπηθήσουσι καὶ τὰ: ἡ ψυχὰς ποιήσουσι. καὶ μω
 ti erūt picipes tancos. sapiētes cōsiliari re
 ροὶ ἔσονται οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἀντιώ. οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τῶν βα
 gia. cōsiliū eorū euānescet. quomō dicētis re
 σιλίως, ἡ βουλὰ αὐτῶν μωραθήσεται. πῶς ἔστι τῶ βασι
 gi filii pudentū. nos filii regū qd ab initio. vbi
 λαὶ οἱ οὐ σιγήσω. ἡμεῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐξ ἀρχῆς. πῶν
 sunt hō sapiētes tui & dñs dicit tibi. & vi
 ἔστι νῦν οἱ σοφοὶ σου καὶ ἀπαγγιλάτωσά σοι. καὶ ἐπ' ἅτω
 cant qd cogitauit dño sabaoth sup egyptū. defecēt pī
 σα, τὶ βιβούλινα καὶ σαβαώθ ἐπ' αἰγυπτίον. ἔξει ληπειοὶ ὄρ
 tancos. & exaltati sūt picipes mēphcos. & decipiet
 χιτῶν τῶν ὄρων. καὶ ὕψισται οἱ ἀρχαῖοις μίμφως. καὶ πλάκισουσιν

B

'illo' deferetur mun' do
 mino exercitū a poplo
 'diuulso' & dilacerato: a
 populo 'terribili' post co
 'que' nō fuit aliū: a gen
 te 'expectante' & cōcul
 ta: 'cui' diripuerūt flumi
 na' terrā eius: ad locum
 'nominis' dñi 'exercitū
 'montem' sion. 19.

O NUS egypti. Ecce
 dñs 'ascendet' sup nu
 bem 'leuē': & ingredietur
 'egyptū' & cōmonebūtur
 'simulachra' egypti a fa
 cie ei: & cor egypti 'tābe
 scet' in medio ei. 'Et con
 currere faciā' egyptios ad
 uersus egyptios: & pugna
 bit 'vir' cōtra fratrē suū: &
 vir cōtra amīcū suū: 'ciui
 tas' aduersus ciuitatē re
 gnū' aduersus regnū: &
 dirūpetur 'spūs' egypti in
 viscerib' eius: & cōsiliū
 eius 'p̄cipitabo': & interro
 gabūt 'simulachra' sua: &
 'diuinos' suos: & 'phyto
 nes' & 'ariolos': oooooo
 'et tradam' egyptum in
 manu' dominorum oooo
 'crudelium': & rex 'fortis'
 'dominabitur' eorum: ait
 'dominus' exercituum.
 'Et arefcet' ooooooooooooo
 'aqua' de mari: & fluui'
 'defolabitur' atq; siccabit
 tur: & deficiēt 'flumina'.
 'Attenuabitur' & siccabit
 tur 'riui' aggerū. 'Calam'
 'in cūcis' marcescet: nu
 dabitur 'alue' rini' a fonte
 suo. 'Et omnis' scmētis
 'irrigua' siccabitur: 'are
 scet' & non erit. 'Et mere
 bunt' piscatores: & luge
 bunt' omnes' mittentes
 'in flumen' hamū: & ex
 pandentes 'rete' super
 'faciē' aquarū: emarcescēt.
 'Cōfundetur' q opabatur
 'linum' plectentes: & te
 xentes 'subtilia'. ooooooo
 'Et erunt' irrigua eius 'fle
 ctentia': omnes oooooooooo
 'qui faciēbāt' lacunas ad
 capiēdos pīscos. 'Stulti'
 'picipes' tancos: 'sapien
 tes' cōsiliari' pharaonis
 dederūt cōsiliū' insipiēs.
 'Quō' dicētis pharaoni.
 'Filius' sapiētū ego: 'fi
 lius' regum antiquorū.
 'Vbi' nunc sunt' sapien
 tes tui? Annūdent ooo
 'tibi' & indicēt quid cogi
 tauerit dñs exercitū
 sup egyptū. 'Stulti' facti
 sunt 'principes' tancos:
 'emarauerūt' 'principes'
 'memphcos': deceperūt

היהא יובל שיי ליהוה צבאות עם
 ממשיך ומורט ומעם טרא מן
 הוא והלאה נוי קו קו ומבוסה
 אשר בראו נהרים ארצו אל מקום
 שם יהוה צבאות רר ציון

משה מצרים הנה
 יהוה רכב על עב קל ובא מצרים
 ונעו אליליו מצרים מפניו ולבב
 מצרים ימם בקרבו וסנסנתו
 מצרים נמצרים ונלחמו איש
 באחיו ואיש נרעהו עיר בעיר
 ממלכה נממלכה ונבקה רוח
 מצרים בקרבו ועצתו אכלע
 ודרשו אל האלילים ואל האטים
 ואל האבות ואל הידענים
 וספרתי את מצרים ניד אדנים
 קשה ומלך עז ומשל נם נאם
 האדון יהוה צבאות ונשתו
 מים ממים ונהר יחרב ויבש
 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
 מצור קנה וסוף קמלו ערות על
 יאור על פי יאור וכל מזרע
 יאור יבש נדף ואיננו ואנו
 הדינים ואכלו כל משליכי
 ביאור חנה ופרשי ממרת על
 פני מים אמללו ונשו עברי
 פשתים שריקות וארנים חוריו
 והיו שתתיה מדכאים כל
 עשו שכר אנמי נפש אנ אולים
 שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה
 נבשרה איך תאמרו אל פרעה
 בן חכמים אני בן מלכי קדם
 אים אפוא חכמך וינידו
 נא לה וידע מה יעץ יהוה
 צבאות על מצרים: ונאלו שרי
 צען נשאו שרי נף קתע את

יבל
 ששן סרט
 ירא קנה
 נום
 קום
 Cap. xix.
 נשא
 קלל נבוא
 נוע פנה
 ססס
 לים
 סבר קסס
 נען נבלע
 אט
 עזז פשל
 אדו
 מרב
 זנח
 צוח עפה
 יאר פה
 זבע יבש
 אנה הנה
 שלב
 כסר
 פנה נוש
 שרב
 כנה שות
 נבא עשה
 שור נען
 צער אפר
 איה ענד
 יאל
 פשה

A Anno quo ingressus est thartan in azotū qñ...
Tou' itous du israhel taitakū is azotū nī...

B vādēno nudus et discalcias. et dicit...
παισιδμος γυμνός και ανυπόδητος. και...

C arce rex assyrior captiuitate egypti...
βασιλεύς ασυρίων της αιχμαλωσίας αιγυπτου...

D in auxilio ut liberarent nos a facie regis assyriorum...
και αιχμαλωσιον και επαινητες οι αιγυπτιοι...

A Sicut turbines ab africo veniunt de deserto...
Ως καταγιγισθησονται διελθοντες εξ ερημου...

B me inundat. aia mea inilit in timore. pa...
και η καρδια μου πλαταλα και η ανομοια...

C rate mensam. bibite comedite, surgite...
ασπι πολλη και καλιστα θυριαγ ις...

IN anno quo ingressus est thartan in azotū...
cum misisset cum sargō rex assyriorum...

ONUS deserti maris. Sicut turbines ab africo veniunt...
de deserto venit de terra horribilis...

Cap. xi.
גשנת בא תרתן אשדודה
גשלת אתו סרגון מלך אשור
וילחם באשדוד וילכדה
יהוא דבר יהוה ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק
מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל
כנלך וישעש בן הלק שרום ויהף
ויאמר יהוה באשר הלק עבדי
ישעיהו שרום ויהף ששש שנים
אות ומופת על מצרים ועל כוש
כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת נלות כוש נערים
תקנים שרום ויהף והשופי שת
שרות מצרים וחתו ונשו מכוש
מנטם ומן מצרים תפארתם ויאמר
יושב האי הזה ציום יהוא
הנה כה מבטנו אשר נכנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו

Cap. xxi.
משא מדבר ים
כסופות צננב לחלוף ממדבר בא
מארץ נוראה חזות קשה הנד
לי הנגד בנד והשודד שודד
עליו עולם צורי מדי כל אנחתה
השבתי על כן מלאו מתני תחלה
צירים אחזוני בצירי יולדה
נעויתי משמע נבלתי מראות
תעה לבבי פלצות בשלתני את
גשף חשקי שם לי לחרדה
שרך השלחן צפה הצפית אכול
שתה קומו השרים משחו
מן כי כה אמר אלי אדני לך
העמד הצפה אשר יראה יניד
וראה רכב צמד פרשים רכב
חמור רכב גמל והקשיב קשב
רב קשבו ויקרא אריה על

neg illis tibi requies erit. et in terra chaldeo
 μηδ' ἐκεί σοι ἀναπαυσις ἔσται. καὶ ἐν γῆ χαλδαί-
 α. et ipsa desolata ē ab assyriis. nequillie tibi re-
 quies erit: quia paries istius cecidit. vnlula-
 τωσις ἔσται, ὅτι ὁ τοίχος αὐτῆς πρὶ ὤμων. ἐλαλύ-
 τε naues cartthaginis. quia perit munitione
 ἡτις πλοία καρχαδώνος. ὅτι ἀπόλωλε γὰρ ἐχυρώματις
 στρα. et erit in die illa: derelinquetur
 μὴ. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλείψουσιν τὴν
 τωάντιο septuaginta sicut ipse regio vni: q̄m̄ tem-
 poris ἔτη ἑβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλείας ἱδός, ὡς χρό-
 νος ἡοίο. et post septuaginta annos erit ἡγε-
 νος ἀσσυρίων. καὶ μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἔσται τῆρος
 ἡσθεῖσθαι meretricis. sume citharā. circue ciuitatē mere-
 ὡς ἄσμα πόντος. λάβη κίθαραν. ἑμίβουσιν πόλιν πόν-
 τος obliuioni tradita. bñ citharisa. plurimū citha. et
 ἡ ἡμελεῖσθαι. καλῶς κίθαρσιν. πολλὰ ἄσμη. ἔσται
 τῷ μέσση sit. et erit post septuaginta annos
 σου μῦθια ἡμελεῖσθαι. καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη
 visitationē faciet deus ἡγῆ. et iter resti
 ἔπισκωσθαι ποιήσει ὁ θεός τῆρος. καὶ πάλιν ἀσση-
 tuctur in pristinis: et erit emporiū omni
 παρασίσει ἐν γῆ ἀρχαίῳ, καὶ ἔσται ἡμπερίον πα-
 bus regio orbis terre. et erit eius
 σαις τῶν βασιλείας τῆς οἰκουμένης. καὶ ἔσται ἀσση-
 negociatio et merces scđa dño. nō ἴπιο cō
 ἡμπερία καὶ ὁ μῦθος ἄγιος τῷ κυρίῳ. ἐν αὐτοῖς συ-
 gregabit: scđa habitabit: corā dño. om-
 ναχίσεισθαι, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔσται κυρίου. πα-
 nis negociatio est: comedere et bibere et ἡπτε-
 σα ἡ ἡμπερία αὐτῆς. φαγῆν καὶ πινῆν καὶ ἡμπερία
 in symbolis: memoria corā dño.
 καὶ ἔσται συμβολῆ, μνημόσυνον ἔσται κυρίου. C. 24.

A Ecce dñs dissipat orbē terre totū et
 Ἰδοὺ κύριος καταφύσει τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ
 desolabit eā: et reuelabit faciem eius.
 ἡρημόσει αὐτή, καὶ ἀσκαλυψέει τὸ πρόσωπον αὐτῆς.
 et dissemiabit habitates in eo. et erit pp̄ta
 καὶ ἀσκαυρεῖ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσται ὁ λαός
 sicut sacerdos. et seruus sicut dñs. et ancilla
 ὡς ὁ ἱερεὺς. καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος. καὶ ἡ δούλα
 sicut dñs. erit emēs sicut vendēs. et fene-
 ὡς ἡ κυρία. ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν. καὶ ὁ δασ-
 rano sicut fenus accipiēs. et vedens sicut cui debet.
 ζων ὡς ὁ δασυβιδῶν. καὶ ὁ ἐφίλων ὡς ὁ ἐφίλει.
 dissipatide dissipabit terra. et direptide uerpadabitur
 φθῆρα φθῆρῶσθαι ἡ γῆ. καὶ ἀσση-
 terra. nā os dñi locutus est hec. luxit
 ἡ γῆ. γὰρ ἡ γῆ ὡς ἡμελεῖσθαι κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. ἡ πῆρῶσθαι
 terra et corrupta est orbis. luxit excessi
 ἡ γῆ καὶ ἡφῆρα ἡ οἰκουμένη. ἡ πῆρῶσθαι ἐν ὕψυλοι τῆς
 terre. et terra int̄q̄ egit ppter habitates
 εἰ.
 γῆς. καὶ ἡ γῆ ἡμελεῖσθαι τῶν κατοικοῦντων αὐτῆς.
 quia transgressi sunt legē dñi: et dissipauit
 ὅτι παραβῆσαν γὰρ νόμον κυρίου, καὶ ἀσση-
 runt. mutauerūt pcepta testamētū eñs. ppter hoc maledictio
 σα. ἀλλὰ τὰ ἀσση-
 uocabit terra. quia peccabunt habitates
 ε-
 ἰδοὺ τὴν γῆ. ὅτι ἡμελεῖσθαι οἱ κατοικοῦντες αὐ-
 am. ppter hoc paupes erūt habitates in
 τῇ. διὰ τούτου πῶχοι ἔσονται οἱ κατοικοῦντες ἐν
 terra. et dimittetur hoies pauci. in
 τῇ γῆ. καὶ καταλείψουσιν ἀσση-
 gebit vinā. lugabit vitis. gemēt oēs
 ἡσθεῖσθαι. πῶχοι ἔσονται. συμπεσοῦν πάντες
 leti aia: cessant letitia
 εἰ ὑφῆρα ἡμελεῖσθαι τὴν γῆν, πῶχοι ἔσονται
 tympanorū. cessant cotumacta et otuue ipi
 τυμπανῶν. πῶχοι ἔσονται καὶ πῶχοι ἔσονται
 oēs. cessant
 ἄσση. πῶχοι ἔσονται

ibi quoque non erit res-
 quies tibi. Ecce terra
 chaldeorum talis popu-
 lus non fuit: assur
 fundauit eā. In captiui-
 tate traduxerūt robustos
 eius: suffoderūt domos
 ei: posuerūt eā in ruina.
 vnlulate naues maris: quia
 deuastata est fortitudo
 yestra. Et erit in die illa:
 in obliuione cris o tyre
 septuaginta annis: sicut
 dies regis vnus. Post
 septuaginta annos
 erit tyro quasi canticū
 meretricis. Sume tibi
 citharā: circue ciuitatē
 meretricis obliuioni
 tradita. Bñ cante: frequenta
 canticum vt memoria
 tua sit. Et erit post
 septuaginta annos: visitabit
 dominus tyrū: et reducet
 eam ad merces suas: &
 rursum fornicabitur
 cum vniuersis regnis
 super faciem terre: &
 erunt negotiationes eius
 & merces eius sanctificate
 dño. Non cōdētur
 neq̄ reponētur quia his
 qui habitauerunt corā
 domino erit negociatio
 eius vt manuducent in
 saturitatem & vestiantur
 vsq̄ ad vetustatem.

A Ecce dñs dissipabit
 terrā & nudabit eā:
 & affliget faciem eius & dis-
 perget habitatores eius.
 Et erit sicut populus: sicut
 sacerdos: & sicut seruus
 dñs eius: & sicut ancilla
 dñs eius. Sicut emēs: sicut
 ille qui vendit. Sicut fenera-
 tor: sicut is qui mutuū acci-
 pit. Sicut qui repetit: sicut
 qui debet. Dissipatione
 dissipabitur terra: & direptio-
 ne verpadabitur. Dñs
 locutus est verbū hoc. Luxit
 & defluxit orbis & infir-
 mata est altitudo populi
 terre: & terra infecta est
 ab habitatoribus suis: quia
 transgressi sunt leges: mutauerūt
 dius: dissipauerūt fedus
 sempiternū. Propter hoc
 maledictio vorabit terrā:
 & peccabūt habitatores
 eius: ideoque infaniet
 cultores eius: & relinquetur
 hoies pauci. Luxit videmia:
 infirmata est vitis: &
 ingemuerūt oēs qui letabā-
 tur corde. Cessauit gau-
 diū tympanorū: quicquid
 sonitus letitū: cōtūcūit

גַּם שָׁם לֹא יִנְחָ לְךָ : הֲאֵרֶץ
 כְּשָׂדִים זֶה הָעַם לֹא הָיָה אֲשׁוּר
 יִסְדָּה לְצַיִים רִקְמֹו כְּחֹנִיו עָרְרוּ
 אֲדָמְנָתֶיהָ שָׁמָּה לְמַפְלֵהוּ הַיְלִילוּ
 אֲנִיּוֹת תְּרֹשִׁישׁ כִּי שָׂדֵד מַעֲזֵקָן :
 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁפָּטָת צָר
 שִׁבְעִים שָׁנָה כִּי מֶלֶךְ אֶחָד
 מִמֶּךָ שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצָר
 כְּשִׁירַת הַזֹּנוֹה : קָחִי כְנֹר כְּבִי
 עִיר זֹנוֹה נִשְׁפָּחָה הַיְטִיבִי נִנְן
 הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזְכְּרִי : וְהָיָה
 מִמֶּךָ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד הָיָה
 אֶת צָר וְשָׁבָה לְאַתְנָנָה וְזִנְתָה
 אֶת כָּל מַמְלָטוֹת הָאָרֶץ עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה : וְהָיָה סַחְרָה וְאַתְנָנָה
 כְּדֵשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחְסַן
 כִּי לַיְשָׁבִים לְפָנַי יִהְיֶה הָיָה
 סַחְרָה לֹא אֲכַל לְשִׁבְעָה וְלִמְכָסָה
 עֲתִיקוּ

Ca. xliii
 וְעֵנָה פְּנִיָה וְהִפְיֵץ יִשְׁבִּיהוּ וְהָיָה
 כְּעַם כְּכֹהֵן כְּעַבְדוֹ כְּאֹנִיו כְּשִׁפְחָה
 כְּנַבְרֶתָה כְּקֹנָה כְּפֹנֵר כְּפַלְוָה
 כְּלוֹה כְּנִשָּׂה כְּאֲשֶׁר נִשָּׂה בּוּ :
 הַבּוֹק תְּבוֹק הָאָרֶץ וְהַבּוֹת תְּבוּ
 כִּי יִהְיֶה דָבָר אֶת הַדָּבָר הַזֶּה :
 אֲבֵלָה נְבֵלָה הָאָרֶץ אֲמֵלָלָה
 נְבֵלָה תְּבֵל אֲמֵלְלוּ מְרוֹם עַם
 הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ חֲנֹפָה תֵּחַת יִשְׁבִּיָה
 כִּי עָבְרוּ תוֹרַת הַלְּפִי חֶק הִפְרוּ
 כְּרִית שָׁלוֹם : עַל כֵּן אֵלֶּה אֲבֵלָה
 אָרֶץ וַיֵּאשְׁמוּ יִשְׁבֵּי כְּהָ עַל כֵּן
 חָרוּ יִשְׁבֵּי אָרֶץ וְנִשְׁאָר אֲנוֹשׁ
 מְזַשׁ אֲבֵל תִּירוֹשׁ אֲמֵלָלָה לְפָנַי
 נִאָּחֲזוּ כָּל שְׂמֵחֵי לֵב : שִׁבְתָּ מְשׁוֹשׁ
 תִּפְּיוֹם חֲדָל שְׂאוֹן עַל יְחִים שִׁבְתָּ
 שְׂמֵחָ עֲבָדוּ

D

A

Dec. 4. b.

B

פֶּשׁוֹשׁ כְּנֹר: פֶּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יַיִן. כְּנֹר שִׁוֵּר
 יִמַּר: שְׂכָר לִשְׁתִּיּוֹ: נִשְׁכְּרָה קְרִית שְׁתֵּה סָבֵר
 תִּהְיוּ: סָנַר כָּל צִית מְנוּא: צֹחָה שְׁתֵּה שְׂבֵר
 עַל הַיַּיִן בְּחֹצוֹת עֲרֵבָה כָּל קִבְּהָ תִרְהָ
 שְׁמַחָה נִלְה מְשׁוֹשׁ הָאָרֶץ: נִשְׂאָר שְׂאָר
 בְּעִיר שְׂמָה וְשֵׂאִיה: יִתַּת שְׂעֵר: שְׂמָס שְׂאָה
 כִּי נָה יִהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: נִתְוַךְ קִמַּת קִנְיָה
 הָעַמִּים: כְּנִקְףָּ זֵית נְעוּלֹת אִם עֲלָל
 כָּלָה בְּצִירוֹ: הִמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יִרְנוּ פָּצַר שְׂאָ
 בְּנֵאֻן יִהְיֶה צְהֵלוֹ מִיָּם: עַל כֵּן רָנָו נָאָה
 בְּאָרְזִים כְּבָדוֹ יִהְיֶה: בְּאִי הַיָּם אִוֵּר אִי
 שֵׁם יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: מְכַנְּף
 הָאָרֶץ זְמֵרָת שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצִדִּיק צִבְנָה צָבִק
 נֹאמַר רָזִי לִי רָזִי לִי רָזִי לִי אִוֵּי לִי רָזָה
 בְּנָדִים כְּבָדוֹ וּבְנֹו בְּוִנְדִים כְּבָדוֹ
 פְּחַד וּפְחַת וּפְחַ עֲלִיךְ יִשְׁבֵּה הָאָרֶץ: פֹּחַת פֹּחַת
 וְהָיָה הַנֶּס מִקּוֹל הַפְּחַד יִפּוֹל נֹס נִפְלָה
 אֶל הַפְּחַת וְהָעוֹלָה מִתּוֹךְ הַפְּחַת עֲלָה
 יִלְכַד בְּפַח כִּי אַרְבּוֹת מְפֹרוֹם לִכְדֵּה רֹם
 נִפְתְּחוּ וִירַעְשׂוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ: פְּתַח רָעַשׁ
 רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ: פּוֹר יִסֵּד רֹעַ
 הַתְּפֹרְרָה אָרֶץ מוֹט הַתְּמוֹטָה פּוֹר מוֹט
 אָרֶץ: נוֹעַ תְּנוּעַ אָרֶץ כְּשֹׁכֹר שְׂבֵר
 וְהַתְּנוֹדָה: נְמִלוֹנָה וּכְבֹד עֲלִיָּה נוֹד לֹן
 פְּשֵׁעָה וְנִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוֹם: יִסֵּף
 וְהָיָה אֲנִיִּים הֵהוּא יִפְקֹד יִהְיֶה כְּפֹד
 עַל צְבָא הַפְּרוֹם נְפֹרוֹם וְעַל
 מְלָכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה: וְאִסְפוּ
 אִסְפָּה אִסִּיר עַל בּוֹר וְסָנְרוּ עַל אִסִּיר
 מְסָנֵר וּמְרַב יָמִים יִפְקְדוּ: וְהַפְּרָה סָנֵר יוֹם
 הַלְכָנָה וּבוֹשָׁה חֲחֵפָה כִּי מִלְךְ
 יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּרַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם
 וְנָגַד זְקֵנָיו כְּבֹדוֹ: כְּבֹד

"dulcedo" cithare. Cum cantico non bibet vinu: amara erit potio bibenti bus illa. Attrita est civitas vanitatis: clausa est ois domus nullo introcūte. Clamor erit sup vino in plateis: deserta est ois leticia: transfatu est gaudium terre. Relicta est in vrbe solitudo: & calamitas opprimet portas. Quia hec erunt in medio terre: in medio populorū. Quō si pau ce oliue q remaserūt excutiātur ex olea & racemi cū fuerit finita videmia. Hi leuabūt vocē suā atq laudabūt: cū gñficat fuerit dñs hinniet de ma ri. ppter hoc in doctri nis gñficat dñm: in ifu lis maris nomē dñi dei israhel. A finib terre lau des audiuim gloriā ius sti. et dixi. Secretū meū mihi: secretū meū mihi. Ve mihi. Preuaricātes preuaricati sunt: & preuaricatōe transgressorū preuaricati sunt. Formido et fouca & laqus sup te: q habitator es terre. Et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in fouca: & qui se explicauerit de fouca. tenebitur la queo: q a cataracte de ex cellis apte sūt & cōcutiē tur fundamēta tre. Cō fractiōe cōfringetur fra. cōtritiōe cōteretur fra. Cōmōtione cōmouebi tur terra: agitatione agi tabitur terra sicut ebri: & auferetur qñi taberna culū vni noctis. Et gra uabit eam iniquitas sua & corruet: & nō adiciet vt refurgat. Et erit in die illa. Visitabit dominus super militiam celi in excelso: & super reges terre qui sunt sup terra. Et cōgregabūtur in cōgregatione vni fa scis in lacū: & claudētur ibi i carcere: & post mul tos dies visitabūtur. Et erubescet luna & cōfunde tur sol: cū regnauerit dñs exercitū in monte sion & in hierusalem: & in cōspectu senū suorū fuerit glorificatus. 25.

vox cithare. erubuerūt nō bibent vinū. amara facta erit sicera bibentib. deserta est ois cui taō. claudet domū ne igrediātur. vnlute p lis. κλιόσει οικίαν του μη εισιλεύει. ελελύεται πόλι vino vbiq. cessauit ois letitia. του οίνου πανταχῶ. πίπαιψαι πᾶσα ευφροσύνη. σβίη οε γαυδίῳ terre. ε derelicta απλάη πᾶσα ευφροσύνη της γῆς. και καταλειφίν tur ciuitates deserte. ε domū derelicta σοιψαι πόλις ἕρημοι. και οικιοι εγκαταλειμῶμοι peribūt. hec oia erūt in terra in medio εωπλουῖται. ταῦτα πάντα ἔσαι ἐν τῇ γῇ ἐν μίσω gēnā. quēadmodū si qō excutiat oliuā: τῶν ἰσῶν. ὄν τρέφοι ἰαίτις κατακλιόσει ελαιᾶν, sic excutient eos: ε si quicuerit vide ὄντως κατακλιόσει αὐτούς, και ἐν παύσειω ὀ τρυ mia. ε isti voce clamabūt. at dereli γατός. και ἔντοιο φαγῆ βοίσονται. οἱ δὲ καταλειφίν τι sup terra: letabunt siml cū gñia do tes ἐπὶ της γῆς, ευφρανήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυ mimi. cōturbabif aqua maris. ppr hoc εἶου. παρακλιόσει γῶ ὕδωρ της θαλάσσης. διὰ του gñia oñi in israhel erit maris. γῶ ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς κίσις ἔσαι της θαλάσσης. nomē oñi gñisum erit oñi dei israhel. γῶ ἔτομα κυρίου ἰνδῶσαι ἔσαι κυρίου ἔ του israhel. ab alio terre potētia audiuim. spes εωπῶ τῶν πῆρῶγῶι της γῆς τίερατα κλοίσαιμῶ. ἐλ iusto. ε dicēt: ve preuaricantib πῆς τῶ ἰουβῆι. και ἔρῶσι, οὐκί τοῖς ἀντιούσι hie. 41 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

Cap. xxv
 אֲרוֹמַמְךָ אֹדָה שְׂמֵךְ כִּי עֲשִׂיתָ רֹם יָבִה
 פְּלֵא עֲצוֹת מְרַחֵק אֲמוֹנָה אֲמֵן עֲשֵׂה יַעֲזָר

Omne deus meus exaltabo te: confitebor nomini tuo: qm fecisti mirabilia: cogitationes antiquas fideles amen.

Omne de me gñficabo te laudabo nomē tuū: qz Κύριε ὁ θεός μου διεξάσω σε ὑμνήσω γῶ ἔτομα σου, ὅτι fecisti admirabilis res: cōsiliū antiquū verū ἰ ποίησας θαυμασὰ πρᾶγματα, βουλήν ἀρχαίαν ἐλάλησας

Cap. xxv

Cap. xxv

Cap. xxv

Cap. xxv

Cap. xxv

Cap. xxv

C

hic. 41

D

A

fiat. q̄i posuisti ciuitate in tumulū. ciuitate muni
 φούτι. ἔτι ἵκεας πόλεις ἐν χῶμα. πόλεις ἔχου
 tao vt caderēt eorū fundamēta īp̄iōp̄ d̄i
 φος τοῦ π̄ιστ̄ιν ἀντ̄ων τὰ θεμέλια τῶν ἀσιβῶν π̄ό
 nitates: ī eternū nō edificabif. p̄pter hoc b̄d̄icet
 λεις, ἡ ἀσὶα δὲ μὴ διαδομῆ. διὰ τοῦτο ἐυλογίσει
 tibi p̄p̄to mendic̄. τ̄ ciuitate hōim iūratē sustinē
 σι ὁ λαὸς ὁ π̄ωχός. καὶ πόλεις ἀσὶα π̄ω ἀδικουμ̄
 tibi b̄d̄icent tibi. fuiti enī oi ciuitati h̄siti
 τῶν ἐυλογίσουσι σι. ἰῆσου παρ̄ π̄ωσ̄α πόλεις ταπειν̄
 B auxiliato. tristib̄ p̄pter iōpiā p̄cc̄ho: ab ho-
 βουός. τ̄εις ἀδουμ̄σασι δ̄ ἰῆ δ̄ειαγ̄ σκίπ̄α, ἀπ̄ὸ ἀσ-
 minib̄ mallo liberabis eos: v̄mbraclū s̄t̄icentiū. τ̄
 ἰρῶπ̄ω ποικρῶν ἔρ̄σ̄α ἀντ̄ως, σκίπ̄α δ̄ιφῶπ̄ω. καὶ
 ἰρ̄σ̄α hōim iūratē patiēt̄i b̄d̄icet tibi. q̄n̄ hō
 π̄ωσ̄α ἀσὶα π̄ω ἀδικουμ̄ ἐυλογίσουσι σι. ὡς ἀπ̄
 m̄ico p̄sillanimco s̄t̄icētes in s̄ion. q̄ liberabis eos
 τ̄ωπ̄ω ἰλιγ̄+υχοι δ̄ιφῶπ̄τες ἰ σιῶ. ἔτι ἔρ̄σ̄α ἀντ̄ως
 ab hōib̄ ἰp̄ito: q̄b̄ nos tradidisti. τ̄
 C ἀπ̄ὸ ἀσὶα π̄ω ἀδικουμ̄, δις ἡμ̄ες π̄ω ἀδικουμ̄. καὶ
 faciet d̄ns sabaoth oib̄ ḡnt̄ib̄. sup̄
 π̄ωσ̄ει κύριος σαβαὸθ π̄ωσι τοῖς ἰσ̄ισι. ἰπ̄ί τ̄
 m̄dē ἰσ̄b̄ bibēt in ientia bibēt v̄nū. v̄n-
 ἔρ̄ς τοῦτο π̄ίνω ἐν ἰσ̄φουσίπ̄ π̄ίνω ἰσ̄ω. χ̄ρ̄
 ḡtur v̄nguet̄o in m̄dē hoc. trade h̄ec
 σ̄ωσ̄α μ̄ρον ἰ τ̄ω ἔρ̄σι τοῦτω. π̄ω ἀδικουμ̄ τ̄ω
 oia ḡnt̄ib̄. n̄ā cōsiliū hoc sup̄ oēs
 π̄ωσ̄α τοῖς ἰσ̄ισι. ἰσ̄αρ βουλή αὐτ̄ι ἰπ̄ί π̄ωσ̄α τ̄
 ḡnt̄o. deuozant m̄oro s̄ualens. τ̄ rursūm ab̄sū
 ἰσ̄ι. κατ̄ίπ̄ω ὁ ἀσ̄αγ̄ος ἰχ̄υσ̄ας. καὶ π̄ωσ̄α ἀφ̄ι-
 lit de oēm lachrymā ab oi facie.
 λιν ὁ θεὸς π̄ω ἀδικουμ̄ ἀπ̄ὸ π̄ωσ̄α π̄ωσ̄α π̄ω. τ̄
 opprobriā p̄p̄t̄ ab̄sūlit ab oi terra. n̄ā os
 D ἰσ̄ιδ̄ος τ̄ λαοῦ ἀφ̄ιλιτ̄ ἀπ̄ὸ π̄ωσ̄ας τ̄ς γ̄ς. τ̄ ἰσ̄αρ εἶ
 v̄n̄i locut̄ est: τ̄ dicet̄ v̄te illa: ecce
 μα κυρίου ἰλαλῶσ̄ι. καὶ ἰρῶσι τ̄ ἡμέρα ἰκ̄ιῖα, ἰδ̄ου
 de n̄f̄ ἰ quo sperabam̄ τ̄ exultabam̄ sup̄
 ὁ θεὸς ἡμ̄ων ἰφ̄ω ἰπ̄ισμ̄ω καὶ ἰγαλλίωμ̄ω ἰπ̄ί τ̄
 salute n̄f̄a. τ̄ letabimur q̄i requie
 σωπ̄ρία ἡμ̄ων. καὶ ἰσ̄φωσ̄α ἰμ̄ωσ̄α ὅτι ἀσ̄απ̄ωσι
 faciet de sup̄ m̄dē h̄c. τ̄ cōsiliū
 π̄ωσ̄α ὁ θεὸς ἰπ̄ί τ̄ ὄρος τοῦτο. καὶ κατ̄απ̄ωσ̄α
 tur moabit̄o: quēadmodū calcet̄ arē in
 σ̄ωσ̄α ἰ μωαβίτις, ὅι τ̄ρ̄οπ̄ω π̄ωσ̄α ἰσ̄αλα ἰσ̄
 curib̄. τ̄ remittet̄ man̄ suas: quēadmodū
 μαβ̄ις. καὶ ἀκ̄ίσει τ̄ς χ̄ιρας αὐτ̄ω, ὅι τ̄ρ̄οπ̄ω
 τ̄ ἰp̄e humiliant̄ v̄t̄ p̄deret. τ̄ humi-
 καὶ ἀντ̄ως ἰσ̄απ̄ωσ̄α τ̄ω ἀσ̄απ̄ωσ̄α. καὶ ταπει-
 liabit̄ superbā eī: sup̄q̄ man̄ h̄c̄it̄.
 ἰσ̄σει τ̄ς ὕβρι αὐτ̄ω, ἰφ̄ω τ̄ς χ̄ιρας ἰπ̄ ἰσ̄αλα
 τ̄ altitudinē refugii dom̄ t̄oc humiliabit̄
 καὶ τ̄ ὕψος τ̄ς καταφυγ̄ς τοῦ οἴκου σου ταπεινώσει
 τ̄ descendet̄ v̄sq̄ ad pauimēt̄a.
 καὶ καταβ̄σ̄ιτω ἰσ̄ως τοῦ ἰσ̄αφους. Ca. 26.

Quia posuisti ciuitatem in tumulū: vrbē fortem
 in ruinam domum alic norū vt non sit ciuitas: &
 in sempiternū nō edificabitur. Sup hoc laudabit
 te p̄p̄tus fortis: ciuitas gentiū robustarū time
 bit te. Quia factus est fortitudo paup̄i: fortitudo
 egeno i tribulatiōe sua: spes a turbine v̄mbraclu
 ab estu. Spūs enī robustorū q̄si turbo ipelles
 parietē. Sicut est in siti: tumultū alienorū hūilā
 bis: & q̄si calore sub nu be torrētē p̄paginē for
 tiū marcescere facies. Et faciet dominus exerci
 tuum omnibus populis in monte isto conuiuiū
 pinguiū: cōmuniū v̄nde mie: conuiuium pingui
 um medullatorum: v̄n demie defecate. Et preci
 pitabit in monte isto faciem vinculi colligati su
 per om̄es populos: & telam quā orditus est sup
 oēs nationes. Precipitabit mortē in sempiternū.
 Et auferet d̄ns deus lachrymā ab om̄i facie: &
 opprobriū populi sui auferet de v̄niuersa fra: q̄a
 dominus locutus est. Et dicent in die illa. Ecce
 deus noster iste: expectauim̄ eū: & saluabit nos.
 Iste d̄ns: sustinim̄ eū: exultabimur & letabimur
 in saluari eius: q̄a requiescet manus d̄ni
 in monte isto. Et tritubabitur moab sub eo:
 sicuti teruntur palee in plaustro. Et extēdet manus
 suas sub eo: sicuti extendit oē natans ad natādum: &
 humiliabit gloriā eius cū allisione manuū eī. &
 munimenta murorum tuorū concident. & humiliabitur:
 & detrahentur in terram v̄sq̄ ad puluerem. 26.

שׁוֹם קְרִיָה מְעִיר לְגַל קְרִיָה בְצוּרָה
 בְּצִיר נֶגַל לְמַפְלָה אֲרָמון זָרוִים מְעִיר
 עַל־סָבִיב לְעוֹלָם לֹא יִבְנֶה: עַל כֵּן יִכְבְּדוּךָ
 עִם עֵז קְרִית גּוֹיִם שְׂרִי צִים יִרְאוּךָ
 כִּי הָיִיתָ מְעוֹז לְדָל מְעוֹז לְאֲבִיוֹן
 בְּצִיר לֹו מְחַסֶּה מְזָרֵם צֶל־מְחַרֵב
 כִּי רוּחַ עֲרִיצִים מְזָרֵם קִיר
 סְחָרֵב בְּצִיּוֹן שְׂאוֹן זָרוִים תִּכְנִיעַ
 חֲרָב־בְּצֶל עֵבֶז מִיר עֲרִיצִים יַעֲנֶה:
 וְעֲשֶׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל הָעַמִּים
 בְּהַר הַזֶּה מְשַׁתָּה מְשַׁמְנִים מְשַׁתָּה
 שְׂמֵרִים שְׂמֵנִים מְמַחִים שְׂמֵרִים
 מְזַמְקִים: וּבְלַע בְּהַר הַזֶּה פְּנִי
 הַלוֹט הַלוֹט עַל כָּל הָעַמִּים
 וְהַפְסִכָה הַנְּסוּכָה עַל כָּל הַגּוֹיִם:
 בְּלַע הַפִּיֹת לְנֹצַח וּמַחָה אֲדָנִי
 יְהוָה דְּסַעָה מְעַל כָּל פְּנִים וְחַרְפַּת
 עַפְסוֹ יִסִּיר מְעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
 יְהוָה דִּבֶּר: וְאָמַר בְּיָוִם הַזֶּה הָיָה
 אֲלֵהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לֹו וַיּוֹשִׁיעֵנו
 זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לֹו נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה
 בְּיִשׁוּעָתוֹ: כִּי תִנּוּחַ יַד יְהוָה
 בְּהַר הַזֶּה וְנִדְוַשׁ מוֹאֵב תַּחְתּוֹ
 כְּהַדְוַשׁ מַתְנַן בְּמוֹ מַדְמֶנָה:
 וּפְרַשׁ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כְּאֲשֶׁר יַפְרֵשׁ
 הַשָּׂחָה לְשַׁחוֹת וְהִשְׁפִּיל גְּאוֹתוֹ
 עַם אֲרָבוֹת יָדָיו: וּמְבַצֵּר מְשַׁנֵּב
 חֲמַתִּיךָ הַשָּׂחָה הַשְׁפִּיל הַגֵּיעַ
 לְאָרֶץ עַד עֶפְרָי:
 Cap. xxvi
 שׁוֹר עֵז יִשַׁע שַׁח חֵיל מוֹא צְדָק אֶפְרַי סְמֵר בְּצִיר שְׁלֹום שְׁלֹום שְׁלֹום
 יִשַׁע שַׁח חֵיל מוֹא צְדָק אֶפְרַי סְמֵר בְּצִיר שְׁלֹום שְׁלֹום שְׁלֹום
 יִשַׁע שַׁח חֵיל מוֹא צְדָק אֶפְרַי סְמֵר בְּצִיר שְׁלֹום שְׁלֹום שְׁלֹום

IN die illa cantabitur canticū istud in terra iuda. Vrb̄s fortitudinis n̄c: saluator ponetur in ea murus & antemurale. Aperite portas & ingredietur gens iusta: custodiet̄ veritatē. Yet error ab̄it: seruabis pacē: pacē quia in te sperauimur. Sperastis in d̄no in seculis eternis: i d̄no deo forti in perpetuū.

כי הנשח ינשכי מרום קריה נשגבה שח רום
ינשפילנה ינשפילה עד ארץ יניענה קרה שגב
עד עפרו תרמסנה רגל רגלי נגע רמס
עני פעמי דלים ארח לצדיק ענה דלל
משורים ישר מעגל צדיק שר עגל
תפלים אף ארח משפטיך יהוה פלים שפט
קונוך לשמך ולזכרך תאות קנה אנה
נפשנו נפשי איתייך בלילה
אף רוחי נקרבי אשחרך כי שח
כאשר משפטיך לארץ צדק שח
למדו ישבי תבלו יחן רשע בל קנו
למד צדק בארץ ננחות יעול עגל
ובל יראה נאות יהוה נראה נאה
רמה ירך בל יחיון יחזו וינשחו רום קנה
קנאת עם אף אש צריך שח צור
תאכלם יהוה תשפת שלום אכל שפת
לנו כי נם כל מעשינו פעלת שלם
לנו יהוה אלהינו בעלוננו עשה
אדנים זולתך לבו נך נזכיר זלת נד
שמך מתים בל יחיו רפאים בל זכר סות
יקמו לכן פקדת ותשמידם קנה קום
תאבד כל זכר למו יספת לנו שפד
יהוה יספת לנו נכבדת רחקת אבד
כל קצוי ארץ יהוה בצר פקדון קצה צור
צקון לחש מוסרך למו נמו צוק ישר
הרה תקריב ללדת תחיל תזעק קרב ילד
בתבליה כן היונו מפניך יהוה חול יצק
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח קנה קנה
ישועות כל נעשה ארץ ובל יפלו קנה חול
ישבי תבלו יחיו מתוך נבלתי קנה עשה
יקומון רקיצו ורגנו שכני עפר כי סות קום
טל אורת טלך וארץ רפאים קין
תפילו לך עמי נא נחדרוך וסגר נפל נל
דלתייך בעדך חבי כמעט רגע קנה קנה
עד יעבר זעם כי רעה יהוה עבר
יצא ממקומו לפקד עון ישב קום

Quia incuruabit habitates in excello : civitate
sublime humiliabit : humiliabit eam usque ad terram :
destruet eam usque ad pulverem : Cöculcabit eam pes :
pes pauperis gressus egenorum : Semita iusti co
recta est : P rectus callis iusti ad
ambulandum : & in semita iudiciorum tuorum dñe
fustinuimus te : nomen tuum & memoriale tuum in
desiderio aie : Aia mea desideravit te in nocte :
sed in spiritu meo in precor
dis meis de mane vigila
bo ad te : Cum feceris iudicia tua in terra : iusticia
discet hitatores orbis :
Misereamur ipio : & non
discet iusticia facere : In
terra factos iniqua gessit :
& non videbit gloriam
domini : Domine exaltetur
manus tua ut non videat :
videat & confundantur
zelates populi : & ignis
hostes tuos deuoret :
Domine dabis pacem
nobis : oia enim opera
tua es nobis : Dñe deus
noster possederunt nos
domini absq te : tantum
in te recordemur nominis
tui : Moriētes non viuāt :
gigātes non resurgāt :
Propterea visitasti & contri
uisti eos : & perdidisti
oēs memoriā eorum :
Indulisti genti dñe :
indulisti genti : Nūquid
glorificat es : Elōgasti
oēs terminos terre :
Dñe in angustia reqsierunt
te : in tribulatione marmu
ris doctrina tua eis :
Sicut quā concepit cū
appropinquerit ad partum
dolens clamat in doloribus
suis : sic facti sumus a
facie tua dñe : Concepi
mus : & quā parturimus :
& peperimus in spiritu :
Salutes non fecimus in
terra : ideo non ceciderunt
habitatores terre :
Vivent mortui tui :
interfecti mei resurgēt :
Expugnificimini : & laudate
quā hitatis in pulvere :
quia ros lucis ros tuus
& terra gigantium destrahes
in ruinā : Vade populus
meus : intra in cubila
tua : claude ostia tua
sup te : abscondere modicum
ad momentū : donec per
transseat in dignatio :
Ecce enim dñs egredietur
de loco suo : ut visitet
iniquitatem habitatoris

q̄ humiliādo deduxit habitātes in excel
dēs τὰ πνευματικά κατὰ γὰρ τὸν τοὺς κατοικοῦντας ἐν ὑψη
līs. ciuitates munitas destrues τ deduces usq̄ ad
lās. πάλαις ἐχυροῖς καταβαλίεις καὶ κατὰ βίεις ἕως
pauimētū. τ cöculcabit eas pedes māsuetoy
ἐδάφους. καὶ πατρίσουσιν αὐτοὺς πόδες πρῶτοις
τ humiliā gressus. via iustoy recta facta est.
καὶ ταπεινωῖ βήματα. ὁδὸς ἰουστῶν ἰουστῶν ἐφείγο.
τ preparata via iustoy. nā iōia
καὶ παρῆσκιασμηδὴν ἡ ὁδὸς τῶν ἰουστῶν. ἡ ἰαυρ ὁδὸς
οὐκ ἰudicia. sperant in nocte tuo τ in
κυρίου κρίσις. ἄλπισαμι ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου καὶ ἐπὶ
mēoria quā desiderabat aia mea. de nocte cöfurgit
τῆ μετρία ἡ ἐπιπέσει ἡ ψυχῆ μου. ἡ κατὰ τὸν δειρήει τὸ
spis meo ad te de. qz lux pcepta
πνεύμα μου πρὸς σὲ ὁ θεός. διότι φῶς τὰ πρὸς ἀγματοῦ
tua sup terra. iusticia discite habitātes in
σου ἐπὶ τῆς γῆς. ἀλαμοσίαν μάλιστα οἱ ἰουκοῦντες ἐπὶ
terra. cessauit est ipi. nō viscet iustici
τῆς γῆς. πείσασθε ἡμῶν ὁ ἀσπίδης. οὐ μὴ μὴ ἀλαμοσίαν
am sup terra. veritate nō faciat. auferat ipi
τῆς γῆς. ἀλλήλας οὐ μὴ πρῶτον ἀρῆτω ὁ ἀσπ
us ut nō videat gloria dñi. vñe excelsum tuū
βίς ἰαυρ μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. κύριε ὑψάλος σου
brachis τ nō scierit. scietes est cöfunden
ὁ βραχίονας καὶ οὐκ ἴδῃσιν. γιάντις δὲ ἀρχυνησίαν
tur. zelus ap̄hēdet popm ierudith. τ nñc ignis
ταυ. γῆλος ἀπείδωκα λαὸν ἀπαιδύτων. καὶ ἰὼν πῦρ τῆς
aduersarios cödet. vñe deus nō pacem vs nobis.
ὕψιστος ἴδωκα. κύριε ὁ θεός ἡμῶν ἰερῆκα δὲ ἡμῶν.
oia .n. reddidisti nobis. vñe deus nō posside
πῶτα ἡμῶν ἀπείδωκα ἡμῶν. κύριε ὁ θεός ἡμῶν κηῖσαι
nos vñe extra te alia non scimus. nomen
ἡμῶν κύριε ἰαυρ σου ἄλλαν οὐκ ἴδῃσιν. τ ἰουμά
tua vocam. at mortuū vñc nō videbit. nec
σου ὀνομασίαν. οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες οὐ μὴ ἴδωσιν. οὐ δὲ
medici nō suscitabit. p̄ hoc iduristi τ
ἰατροὶ οὐ μὴ ἀσπῆσαι. διὰ τῶν ἐπιγὰγεις καὶ
p̄didisti τ tulisti oē masculinū eoy. adde eis
ἀπώλειαν καὶ ἴρας πᾶσι ἀσπῆσαι. ἀπῶεις αὐτοῖς
mala vñc. adde mala gñosis terre. do
κακὰ κύριε. ἀπῶεις κακὰ τοῖς ἐσθῆθεις τῆς γῆς. κύ
mie i tribulatiōe recordati sumus tui : i tribulatiōe parua doctri
rit ἐπὶ ἐλπίσει ἡμῶν δὴ σου. ἐπὶ ἐλπίσει μικρῆ ἡ σπαι
na tua nobis. τ sicut parturiedo cū appropinquet ad pa
δία σου ἡμῶν. καὶ ὡσὶ ὠδύισσα ἰγγίσει τὸν τ
riendū τ in dolore suo clamat sic facti sum
καὶ ἐπὶ τῷ ὠδύισσιν αὐτῆς κρηῖν. ὡσὶς ἐφῆκα
mus dilecto tuo. ppter timorē tuū vñc in
ιδῆ τῷ ἀγαπῆτῶ σου. διὰ τὸν φόβου σου κύριε ἐπὶ
vetro accepim⁹ τ parturim⁹ τ peperim⁹ : sp̄
γὰρ ἐλπίσει καὶ ὠδύισσιν καὶ ἐτίκειν. ππῶ
ritū salutis tue quē fecisti sup terrā. nō cade
μα σωτηρίας σου ὁ ἰπῶισσας ἐπὶ τῆς γῆς. ἐπὶ π
muo : sed cadēt habitātes in
σου μετρία. ἀλλὰ πισυῖν οἱ ἰουκοῦντες ἐπὶ τῆς
terra. surgēt mortui τ resurgent q̄ in
γῆς. ἀσπῆσαι οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερῆσαι οἱ ἐπὶ τοῖς
monimētis. τ letabunt q̄ in terra. nā ros
μημῆσις. καὶ ἰυφραθήσονται οἱ ἐπὶ τῆ γῆ. ἡ ἰαυρ δὲ
q̄ a te sanitas ipis est. at terra ipio
σος ἡ πᾶσα σου ἰαμα αὐτοῖς ἐσπ. ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσπ
ritū cadet. vade p̄p̄s meo : ingredere in cubila
βῶν πισυῖν. βαδίει λαός μου, ἰουστῆς ἐπὶ τῆ π
la tua : claude hostia tua. abscondere
μῆκα σου, ἀπώλεισαι τὴν ἴρας σου. ἀπῆκα
modici quātū scilicet : donec p̄transseat tra dñi.
μικρὸν ἔσπ ὄσπ, ἕως ἂν πᾶσι λη ἡ ὄργη κυρίου.
ecce est dñs a factū iducte itā
ἰδῶν ἡμῶν κύριος ἀπῶ τὸν ἀγιου ἰπῶγεις τὴν ὄργη
sup hitantes
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας οὐκ ἴδωσιν οὐκ ἴδωσιν

B

C

D

מצרים ויהשתחוו ליהוה זרר שמה
הקדש זירושלם:

Ca. xxviii
הוי עטרת נאות שנרי אפרים
וציץ נבל צני תפארתו אשר
על ראש ניא שמנים הלומי יין
הנה חזק ואמץ לאוני פדרם
נרד שער קטב פדרם פנים נבירים
שטפים הגיח לארץ נידו זרנלים
תרמסנה עטרת נאות שנורי
אפרים ויהיתה ציצת נבל צני
תפארתו אשר על ראש ניא שמנים
נבנורה נטרם פיוץ אשר יראה
הראה אתה בעודה נכפו נבלענהו
זיום ההוא יהיה יהוה צבאות
לעטרת צני ולצפירת תפארה
לשאר עמו ולרוח משפט ליושב
על המשפט ולנבורה משגיבי
מלחמה שערה ונים אלה ציץ
שנו ונשכר תעו נהן ונביא
שנו נשכר נבלעו מן היין תעו נבא נבלע
מן הנשכר שנו נראה פקו פוק
פליליה נני כל שלחנות פלאו פליל
קיא צואה נלי מקום את מי
יורה דעה ואת מי יבין שמועה
נמולי מחלב עתיקי משדיום נני
צו לצו צו לצו פו לקו פו
לקו זעיר שם זעיר שם נני נבלעני
שפה ונלשון אהרת ידבר אל
העם הזה אשר אמר אליהם
זאת המנוחה הגיחו לעיף וזאת
המרנעה ולא אבוא שמועו והיה
לחם דבר יהוה צו לצו צו לצו
פו לקו פו לקו זעיר שם זעיר
שם למען ולנו ונשלו אהור
ונשברו ונוקשו ונלכוו לכן
שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי

egypti: & adorabūt do-
minum in monte sctissimo
in hierusalem.

28.
Ue corone superbie
ebriis effraim: coo
& flori decidenti glorie
exultatiōis eius qui erāt
in vertice vallis pinguis
sime errantes a vino: oo
Ecce valdus & fortis do-
minus sicut impetus oo
grandinis turbo cōfrin-
gēs: sicut ipetus aquarū
multarū inundantiū &
emissarum sup terra spa-
ciosā. Pedibus cōculcabi-
tur corona superbie ebno-
rum effraim & erit flos
decidens glorie oooooo
exultatiōis eius: qui est
sup vertice vallis pingui-
um: q̄si tēporaneū ante
maturitatē autini. Qd
cū aspexerit vidēs statim
vt māu tenuerit deuora-
bit illud. In die illa erit
dominus exercituum oo
corona glorie: & fertū
exultationis oooooooooo
residuo populi sui: &
spiritus iudiciū sedenti oo
super iudiciū & fortitu-
do reuertentibus de oooo
bello ad portam. Verū
hi quoq; pre vino ooooo
nescierūt: & pre ebrie-
tate errauerūt. Sacerdos
& ppheta nescierūt pre
ebrietate: absorpti sunt
a vino: errauerūt ebrie-
tate: nescierūt videntē
ignorauerūt iudiciū.
Oēs enī mense replete
sūt vomitu fordioq; ita
vt nō esset ultra locus.
Quē docebit sciētia: &
quē intelligere faciet au-
ditū Ablactatos a lacte:
auulfos ab vberibus: qa
māda remanda: manda
remāda: expecta reexpe-
cta: expecta reexpecta:
modicū ibi modicū ibi.
In loquela enī labii &
lingua altera loq̄tur ad
populum istum: cui dixit.
ooooo
Hec est reges mea: refri-
gerium: & hoc est meū
refrigerium: & noluerūt
audire. Et erit oooooo
eis verbū dñi māda re-
manda: māda remanda:
expecta reexpecta: expe-
cta reexpecta: modicū
ibi modicum ibi: vt vadāt
& cadant retrorsum:
& cōterātur & illaque-
tur & capiātur. Propter
hoc audite vbi dñi viri
illusores q dñamini sup

egyptō. τ adorabūt dñm sup montē
sctissimō. & προσκυτήσουσι τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
sctissimō in hierosolymis.

Ca. 28.
Ue corone
ebriis
& flori
decidenti
glorie
exultatiōis
eius
qui erāt
in
vertice
vallis
pinguis
sime
errantes
a vino
Ecce
valdus
& fortis
dominus
sicut
impetus
grandinis
turbo
cōfringēs
sicut
ipetus
aquarū
multarū
inundantiū
&
emissarum
sup terra
spaciosā
Pedibus
cōculcabi-
tur
corona
superbie
ebno-
rum
effraim
& erit
flos
decidens
glorie
exultatiōis
eius
qui est
sup
vertice
vallis
pingui-
um
q̄si
tēporaneū
ante
maturitatē
autini
Qd
cū
aspexerit
vidēs
statim
vt māu
tenuerit
deuora-
bit
illud
In die
illa
erit
dominus
exercituum
corona
glorie
& fertū
exultationis
residuo
populi
sui
&
spiritus
iudiciū
sedenti
super
iudiciū
& fortitu-
do
reuertentibus
de
bello
ad
portam
Verū
hi
quoq;
pre
vino
nescierūt
& pre
ebrietate
errauerūt
Sacerdos
& ppheta
nescierūt
pre
ebrietate
absorpti
sunt
a vino
errauerūt
ebrietate
nescierūt
videntē
ignorauerūt
iudiciū
Oēs
enī
mense
replete
sūt
vomitu
fordioq;
ita
vt
nō
esset
ultra
locus
Quē
docebit
sciētia
&
quē
intelligere
faciet
auditū
Ablactatos
a lacte
auulfos
ab vberibus
qa
māda
remanda
manda
remāda
expecta
reexpecta
expecta
reexpecta
modicū
ibi
modicū
ibi
In loquela
enī
labii
&
lingua
altera
loq̄tur
ad
populum
istum
cui
dixit
ooooo
Hec
est
reges
mea
refrigerium
&
hoc
est
meū
refrigerium
&
noluerūt
audire
Et
erit
ooooo
eis
verbū
dñi
māda
re-
manda
māda
remanda
expecta
reexpecta
expe-
cta
reexpecta
modicū
ibi
modicum
ibi
vt
vadāt
&
cadant
retrorsum
&
cōterātur
&
illaque-
tur
&
capiātur
Propter
hoc
audite
vbi
dñi
viri
illusores
q dñamini sup

A

B

C

D

ppā hui' in hierlm. qz dicitis fecit
 τῶ λαῶ τούτου ἐν ἱερουσαλὴμ. ἕτι ἕσπετι ἰσχυροί
 mus testamētū cū iferno: τ cū morte
 σαμὶ δαιμόνιαι μετὰ τοῦ ἄδου, καὶ μετὰ τοῦ βαρῆτου
 pactū. ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἢ περῆσιν: nō veniet
 συνίκαν καὶ αἰγίς φερομένη ἐν παρῆται, ὅ μὴ ἴλη
 nobis. posuim' mēdaciū spē nostrā: τ mēda
 ἡμῶν. ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ τὴν ἰλιπιδά ἡμῶν, καὶ τῶ φε
 do ptegemur. pp hoc sic dicit dho:
 δεῖ σκιπιδά κισομίτα. διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος,
 ecce ego imittā in fundamēta sū lapidē p̄ciosum
 ἰδού ἰγὼ ἰμβάλω ἰς τὰ θεμέλια σιῶν λίθου πολυτιμῆ
 eiōs angularē p̄ciosum in fundamēta ei.
 ἰκλιπῆσιν ἀπερογυσιῶν ἰτιμῆ ἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς.
 τ credēs in eo nō cōfundet. τ ἰponā
 καὶ ἰπιστεύω ἰσ' αὐτῶ ὅ μὴ καὶ αἰχουῖν. καὶ ἰσῶ
 iudicā in spem. at mīa meatu flaterao:
 κρῖσι ἰς ἰλιπιδά. ἢ δὲ ἰκλιμσῶν μου ἰς σαθροῦς,
 τ q̄ credūt frustra mēdacio. qz nō περῆσιν
 καὶ ἰσ' ἰσχυροὶ τῆς μέτῆν ἰσ' ἰσ' ὅτι ὅ μὴ παρῆ
 bit vos ἰσχυροὶ τ nō auferet vobis testamētū
 ἰσ' ἡμῶν καὶ αἰγίς καὶ μὴ ἀφελῆ ὅ μὴ τὴν δαιμόνιαι τοῦ
 mortis τ spēs v̄sa q̄ ad ifernū nō per
 βαρῆτου καὶ ἰσ' ἰσ' ὅ μὴ ἢ πρὸς γῶν ἰσ' ὅ μὴ ἰσ'
 manebit. ἰσχυροὶ veniēs ἢ περῆσιν: critis ei
 μῆτα. καὶ αἰγίς φερομένη ἐν παρῆται, ἰσ' ἰσ' αὐτῆ
 in cōculcationē. cū περῆσιν: tollet vos mane
 ἰς καταπέτῆμα. ὅ τ' αἰ παρῆται, καὶ ἰσ' ἡμῶν πρῶ
 mane περῆσιν: vos: τ in nocte erit spēs
 πρῶ παρῆται ἰσ' ἡμῶν, καὶ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 mala. discite audire ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'. nō possum'
 ποικῆ. μῆτα ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 pugrare. ἰσ' ἰσ' infirmamur vt nos cōgregemur. sicut
 μέχθῶσιν αὐτοὶ δὲ ἀδῶσιν ὅ μὴ τῶ ἡμῶν συνιχθῆσιν. ἰσ'
 mōs ἰσ' ἰσ' cōsurget. τ erit in valle
 πρῶ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 gabaon. cū furore faciet opa sua ama
 γαβαῶν. μετὰ θυμοῦ ποικῆ τὰ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 ritudo op'. at furo: ei' aliene uicf. τ
 κρῖσι ἰσ' ἰσ' ὅ δὲ θυμῶν αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρῖσι ἰσ' ἰσ'
 amaritudo ei' aliena. τ vos ne letemī
 ἢ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. καὶ ἡμῶν μὴ ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 ni: neqz cōfortetur vobis vincula. qz cōsu
 τι, μετὰ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 matas τ abduentatas reo auditi a
 λισμῶν καὶ συνιχθῆσιν ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 dho vco sabaoth q̄ faciet sup oēm terrā.
 κυρίου θεοῦ σαβαῶθ ἢ ποικῆ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 aurib' p̄cipite τ audite vocē meā: attendite τ
 ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 audite sermōes meos. nūqd̄ tota die debet
 ἀκούετε τῶν λόγων μου. μετὰ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 arano arare: autē mē p̄parare anteqz p̄ra
 ἢ ἀροτρίαν ἀροτρίαι: ἢ ἀροτρίαι ἀροτρίαι ἰσ' ἰσ'
 ret terrā: nōnc cū cōplanauerit' facie
 σαῶσαι τὴν γῆν: ὅ μὴ ὅ τ' αἰ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 em tūc sciat parū git aut cymīnū. τ tur
 ποι τότε ἀπερῆσιν μικρὸν μετὰ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 sum sciat triticū τ oideū τ far in finib'
 λα ἀπερῆσιν πρῶ καὶ κρῖσι καὶ ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 tuto. τ erudietis iudicio dei tui τ lectabē
 σου. καὶ παιδῶσιν κρῖματι ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 tis. nō est cū varicia mīdatur git
 ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 neqz tota planti circuet sup cymīnū: ἰσ'
 ἐν δὲ τρεχῶς ἀμάξῆς περῆσιν ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 vīga excutiet git. at cymīnū cū
 ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 pane comedet. nō est in eternū ego tra
 ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 scar vobis. ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
 ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'

*populum meum' qui est
 'in hierusalem. ooooooooo
 'Didistis enim: percussimus
 'fedus cum morte:
 '& cum inferno fecimus
 'pactum. Flagellum eo
 'inundās cum transferit:
 'nō veniet sup nos: quia
 'posuim' mēdaciū spē
 'nostrā: & mēdacio p̄tecti
 'sumus. Idcirco hec dicit
 'dñs deus. Ecce ego
 'mittā in fundamētis' sū
 'lapidē: lapidē probatū:
 'angularē p̄ciosum: in
 'fundamēto fūdātū. Qui
 'crediderit non festinet.
 'Et ponā in pondere iudicī:
 'ciū: & iusticiā in mēsurā.
 'Et subuertet gradū spē
 'mēdaci: & p̄tectionem
 'aque inūdabūt: & dele
 'bitur fedus vīm cū mor
 'te: & pactū vīm cū ifer
 'no: nō stabit. Flagellum
 'inundās cum transferit:
 'eritis ei in cōculcationē.
 'Quicunqz pertrāserit:
 'tollet vos: quonia manē
 'ne diluculo pertransibit
 'in die: & in nocte: & tan
 'tummodo sola vexatio
 'intellectū dabit auditui.
 'Coangustatū est enī strā
 'tū: ita vt alter decidat: &
 'palliū breue vtrūqz ope
 'rire non pōt. Sicut enī in
 'monte diuisionū stabit
 'dñs: sic in valle q̄ est in
 'gabaō irascetur vt faciat
 'opus suū: alienum est
 'opus eius: vt operetur
 'opus suū. Peregrinū est
 'opus ei' ab eo. Et nunc
 'nolite illudere ne forte
 'cōstringatur vincula v̄ra.
 'Consumationē enim: &
 'abbreviationē auditi a
 'domino deo exercitū
 'sup vniuersam terram.
 'Auribus p̄cipite: & audite
 'vocē meā: attendite
 '& audite eloquiū meū.
 'Nūqd̄ tota die arabit
 'arans vt ferat: profcin
 'det & fartiet humū suū:
 'Nonne cum adequaue
 'rit faciem eius: feret oco
 'git & cymīnū sparget:
 '& ponet triticū p̄ ordinē
 '& ordēum & miliūm
 'Oviciam in finibus suis.
 'Et erudiet illū in iudicio:
 'deus su' docebit illum.
 'Non enim in ferris tri
 'turabitur git: nec rota
 'plaustrū fr̄ cymīnū circui
 'bit: s' i vīga excutietur
 'git: & cymīnū i baculo:
 'panis aut cōminuetur.
 'Verū non in perpetuū
 'trituras trituras illū:

הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּיְרוּשָׁלַם: כִּי
 אָמַרְתֶּם בְּרִית אֲתָם שְׁמַת
 שְׂאֵל עֲשֵׂה וְעַם שְׂאוֹל עָשִׂינוּ: הֲוֵה שְׁוֹט
 שְׁוֹטָף כִּי יַעֲבֹר לֹא יִבְאֵנוּ: כִּי
 שְׁמַנּוּ כְזָב מִחֲסֵנוּ וְנִשְׁקַר נִשְׁתַּרְנוּ:
 מִסָּה סִטְרָ לִכְן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגִּבּוֹר
 יִסַּד לְבָצִיִן אֲבָן אֲבָן בְּחֹן פִּנְתַּי
 יִסַּד אֲבָן יִקְרַת מוֹסַד מוֹסַד וְהַפְּאֵמִין לֹא
 יִחִישׁוּ וְשִׁמְתִי מִשְׁפָּט לִכְן וְצַדִּיקָה
 שְׁפִט שְׁמַל לְמִשְׁקֵלָת וְיִעַשׂ בְּרַד מִחֲסֵה כְזָב
 שְׁשׁוֹף בְּרִית וְסִתְרֵ מַיִם יִשְׁטַפּוּ: וְכִפַּר בְּרִיתֶם
 מִתְּהָ שְׂאֵל אֵת מוֹת וְחִזּוֹתֶם אֵת שְׂאוֹל
 לֹא תִקּוּם שְׁוֹט שְׁוֹטָף כִּי יַעֲבֹר
 הֲוֵה בְּמַס וְהִייתֶם לוֹ לְמַרְמָס: מִדֵּי עֲבָרוּ
 לִבְחֹ עַבְרֵ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי בְּבִקָר בְּבִקָר יַעֲבֹר
 בְּיוֹם וּבְלַיְלָה וְהִיָּה רַק זֹעָה
 הַבִּין שְׁמוּעָה: כִּי קָצַר הַמַּצֵּעַ
 יִצַּע שְׁבַע מִהַעֲתָרֵעַ וְהַמַּסְכֵּה צָרָה: פִּתְתָם
 כִּי בְרַד פְּרָצִים יִקּוּם יְהוִה
 כְּעַמְּךָ לְנִבְעוֹן יִרְגֹז לַעֲשׂוֹת
 מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ וְלַעֲבֹר
 עֲבַדְתֶּן נִכְרִיָּה עֲבַדְתֶּן: וְעַתָּה אֵל
 לֹוֶן חֲמֹק יִסַּר מִבְּיָן
 אֲוֹן קִשָּׁב הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ
 וְשִׁמְעוּ אִמְרֹתַי: הַכֹּל הַיּוֹם יִחַרֶשׁ
 מִחַרְשָׁד לְחַרֶשׁ לְזָרַע יִפְתַּח וְיִשְׁדַּד אֲדַמְתֶּן:
 הֲלֹא אִם שׁוּה פְּנִיָּה וְהַפְּיץ
 קָצַח וְכִמְן יִזְרַק וְשֵׁם חֲטָה שׁוּרָה
 וְשׁוּרָה נִסְטָן וְנִסְמַת נִבְלָתוּ:
 וְיִסְרוּ לְמִשְׁפָּט אֱלֹהֵי יוֹרְנוּ: כִּי
 לֹא בְּחַרוֹץ יוֹדֵשׁ קָצַח וְאוֹפֶן
 עֲגֵלָה עַל כִּמְן יוֹסֵב: כִּי בְּמִטָּה
 יִחַבֵּט קָצַח וְכִמְן בְּשִׁבְטָה: לֶחֶם
 יוֹדֵק: כִּי לֹא לְנִצָּח אֲדוּשׁ יְדוּשְׁנוּ
 וְדוּשׁ

והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא גלגל
 ידוקנו נם זאת מעם יהוה צבאות
 יצאה רפליא עצה הנדיל תושיה
 הוי אריאל אריאל
 קרית חנה דוד ספו שנה על
 שנה חנים ינקפו והציקותי
 לאריאל והיתה תאניה ואניה
 והיתה לי צאריאל והנתי סדור
 עליך וצרתי עליך מצב והקימתי
 עליך מצרות ושפלת מארץ
 תדברי ומעפר תשח אמרתך
 והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
 אמרתך תצפצף והיה כאבק
 דק המון זרך וכמץ עבר המון
 עריצים והיה לפתע פתאם
 מעם יהוה צבאות תפקד נדעם
 ונרעש וקול נהול סופה וסערה
 ולהב אש אלה והיה פחלום
 חזון לילה המון כל הגוים הצבאים
 על אריאל וכל צניה ומצדתה
 והמציקים לה והיה כאשר
 יחלם הרעב והנה אוכל והקיק
 ורקה נפשו וכאשר יחלם הצמא
 והנה שותה והקיק והנה עין
 ונקשו שוקקה פן יהיה המון
 כל הגוים הצבאים על רר ציון
 התמרמהו ותמהו השתעשו
 ושעו ושערו ולא יין נש ולא
 שערו כי נסך עליכם יהוה רוח
 תרדמה ויעצם את עיניכם
 את הנביאים ואת ראשיכם
 החזים נסה ותהי לכם חזות
 הכל כדברי הספר החתום אשר
 יתנו אתו אל יודע הספר לאמר
 קרא נא זה ואמר לא אוכל
 כי חתום הוא ונתן הספר על

neq; vexabit eum rota
 plaustrum nec vngulis suis
 cominuet eum. Et hoc
 a domino deo exercituum
 exiit ut mirabile faceret
 consiliu: & magnificaret
 iusticiam. 29.
 U Ariel ariel ooooo
 ciuitas quam expu
 gnauit dauid. Addit est
 annus ad annu: solem
 nitates euolute sunt. Et
 circuallabo ariel: & erit
 tristis & merens ooooo
 et erit mihi quasi ariel.
 Et circuadabo qsi spherā
 in circuitu tuo: & iaciā
 cōtra te aggerē & muni
 mēta ponā in obfidiōnē
 tuā. Hūiliaberis: de ter
 ra loqueris: & de humo
 audietur eloquiū tuū.
 Et erit qsi phytōnis de
 terra vox tua: & de humo
 eloquium tuum mufita
 bit: & erit sicut puluis co
 tenuis multitudine vtili
 tiū te: & sicut fauilla ptra
 siēs multitudine eorū q cō
 tra te pualuerūt. Eritq;
 repete: cōfestim a dño
 exercituum visitabitur in
 tonitruo & cōmōtione
 terre: & voce magna tur
 binis & tēpestatis: & flā
 ma ignis deuorātis. Et
 erit sicut somnū visionis
 nocturne multitudine oim
 gētū q dimicauerūt cō
 tra ariel: & oēs q milita
 uerūt & obfederūt & p
 ualuerūt aduersus eā. Et
 sicut somniat esurēs &
 comedit: cū aut fuerit ex
 pgefactus vacua ē aia ei.
 Et sicut somniat sitiens
 & bibit: & postq fuerit
 expgefactus adhuc sitit:
 & anima eius vacua est:
 sic erit multitudine oim
 gentiū q dimicauē
 runt cōtra montē sion.
 Obsupecite & ammis
 ramini: fluctuate ooooo
 & vacillate: inebriamini
 & nō a vino: mouemini
 & nō ab ebrietate: qsi
 miscuit vobis dñs spm
 soporis. Claudet oculos
 vestros: oooooo oooooo
 prophetas & principes
 vestros oooooo oooooo
 qui vident visiones ope
 riet. Et erit vobis visio
 omniū sicut verba libri
 signati: quem cum ooo
 dederint scienti litteras:
 dicent: oooooo: oooooo
 lege istum: & respon
 debit nō possū: signat
 est eni. Et dabitur liber
 oooooo oooooo oooooo

nec vos amaritudinis mee calculabit vos. &
 ου δε φωνη της πικρίας μου καταπατισει υμας. και
 hec a dño sabaoth egressafat porteta.
 ταυτα παρα κυριου σαβαωθ εκληθι τα τριτα
 inite cōfiliū. exaltate vana cōfolationē.
 βουλυσαδι. υψωσατε ματαια παρακλαση. Cap. 29
 U αι πολεις αραλ. εν δαυιδ επολιμωθη, συ
 gregate germina anō sup annū. comedens est
 αγαγετε φηματα ιναυθ εν ιναυτοι. φαγιδε παρ
 cū moab. tribulabo est ariel. & erit etus
 στυ μωαβ. εκλιψω παρ αραλ. και εσαι αυτης η
 fontitudo & diuitie mihi. & circuadabo sicut dauid
 ιχης και η πλουτος υμοι. και κυκλωσω ως δαυιδ
 sup te. & circuadabo in te vallū. & edifica
 επι σι. και κυκλωσω εις σι χαρσκα. και εκδομη
 bo. ponā circa te turtes & humiliabunt
 σω. εσω παρ σι πυργους και ταπεινωσονται οι
 sermōes tui in terrā. & in terrā verbatua oc
 λογοι σου εις την γη. και εις τη γη οι λογοι σου ο
 cidet. & erit sicut loquētes de terra vos
 σι και εσαι ως οι φωνητες εκ της γης η φωνη
 tua. & vsq ad pauimēti vos tua ifirmabit. &
 σου. και προς γη εδωφης η φωνη σου εδωφισει. και
 erit sicut puluis de rota diuitie ipio
 εσαι ως κοπιωθς απο τροχου ο πλουθς τυι ασι
 rti: & sicut fauilla q rapit multitudine eorū q obfiderit
 βωι, και ως χιους φερωνδης πλεις τυι ελιψωται
 te: & erit sicut pbaē repete a dño sa
 σι, και εσαι ως σιγμα παρακλαση παρα κυριου σα
 baoth. visitatio est erit cū tonitru & cōmōtione
 βωι. επικωθη παρ εσαι μετα βροτης και σεισμου
 & voce magna. tēpestas valia & flāma i
 και φωνης μεγαλης. καθαιγης φερωνδης και φλιξ πυ
 gnis deuorātis. & erit sicut ifomniēs in som
 ρος κατιδίουσα. και εσαι ως ο ινυπνιαδιδιος εν υπ
 nio diuitie gētiū oim qsi militauerūt
 εν ο πλουθς τυι ενωι πάτω. εσαι επισρατεια
 cōtra ariel. & oēs q pugnaueit cōtra hie
 επι αραλ. και πάντες οι στρατευσάδοι επι η
 rufale & oēs cōgregati sup eā & tris
 ρουσακίμ και πότις οι σνικυμδίοι επ αυτης και οι ελι
 bulātes eā. & erit sicut in somno bibētes &
 βοιτις αυτης. και εσαι ως οι εν υπνω ωίποτις και
 comedētes. & cū surrexerit: vana eorū in somniū.
 εσαι οτις. και εσαι οτις, μάμιοι αυτω γη ενυπνω.
 & quēdamōdū ifomniat sitiēs & bibēs: & cū sur
 και εν τροπω ενυπνιαθη ο διψω και πτω, και εκ
 xerit adhuc sitit. at aia ei frustra sperant: sic
 ιαρας ετι διψα. η διψχη αυτου εις κινη κλπισει, ου
 erit diuitie oim gētiū: quotquot mili
 τος εσαι ο πλουθς πάτω τυι ενωι, εσαι επισρα
 tauerūt cōtra montē sion. deficite. obsupecite & in
 τεισασ επι γη βρεσ σια. εκλυκτε. εκσκη και κρασ
 biamini nō a sicca neq; a vino. qz pota
 παλίσατε ενκ απο σικρα ου δε απο οιου. οτι πιπό
 uit vos dñs ipi cōpūctionis. & claudet
 τικη υμας κύριος πνιματι καταπύξω. και καμπίσθι
 oculos eorū & pphetas suos &
 τος οφθαλμους αυτω και τυι προφατω αυτων και τυι
 principū suos vidētes abscondita, & est vobis
 αρχοιτω αυτω οι ορατις τα κρυπτα. και εσαι υμιν
 oia verba hec sicut verba libri
 πάντα τα ρματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου
 signati hui: cuius dederit illi homi
 του ισφραγισμετου ταυτου ε ιαι δωσι αυτ ο ανρω
 ni scienti ifas dicētes: lege ista.
 ω επισαυθω γραμματα λιγοτις, ασάγιοι ταυτα.
 & dicet. nō possū legere signat est est. &
 και ερι. ου δυναμαι απαγωται ισφραγισαι γαρ. και
 dabitur liber iste in manus hōis
 δωσιστω γη βιβλιου τινω εις χιρας ανρωπου

A

B

C

D

לִמְעַן סִפּוֹת חַטָּאת עַל חַטָּאת : רָפָה
 הַהֲלֹכִים לְדַרְת מִצְרַיִם וּפְי לֹא יִבְרָה
 שְׂאֵלוֹ לַעֲוֹן בְּמַעֲוֹן פְּרַעַת וְלַחֲסוֹת עֲוֹן חֲסָה
 בְּצֵל מִצְרַיִם : וְהָיָה לָכֵן מַעֲוֹן
 פְּרַעַת לְבִשֶׁת וְהַחֲסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם בּוֹשׁ חֲסָה
 לְכַלְמָה : כִּי הָיוּ בְּצֵעַן שְׂרָיו הָיָה שׂוֹר
 וּמִלֵּאכָיו חֲסָה יָנִיעוּ : כֹּל הַבְּאִישׁ לֹא יִבְרָה לְנַע
 עַל עַם לֹא יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא לַעֲוֹן
 וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבִשֶׁת וְנָס
 לְחַרְפָּה : מִשָּׂא בְרַחֲמוֹת נָגַב בְּאַרְצָךְ נִשָּׂא
 צָרָה וְצוֹקָה לְבִיא וְלִישׁ מִרְם צוֹר לָכֵן
 אֲפַעָה וְשָׂרָף מְעוֹפָף יִשְׂאוּ עַל פְּעָה עוֹף
 כְּתָף עֵירִים חִילִיָּהֶם וְעַל דְּבִשֶׁת נִשָּׂא עֵיר
 גַּמְלִים אוֹצְרֵתָם עַל עַם לֹא יוֹעִילוּ : אֲצַר יַעַל
 וּמִצְרַיִם הַבֵּל וְרוֹק יַעֲזְרוּ לָכֵן עֲזַר
 מְרִאתִי לְזֹאת רָחֵב הֵם שִׁבְתָּ :
 עֲתָה בּוֹא כְּתֹבָה עַל לֹחַ אֲתָם וְעַל
 סֵפֶר חֲקָה וְתָהִי לְיוֹם אַחֲרוֹן חֲסָה כִּי
 לַעֲד עַד עוֹלָם : כִּי עַם מְרִי הוּא עַל־סֵפֶר
 בָּנִים כְּחַשִׁים בָּנִים לֹא אָבוּ שְׂמוֹעַ אֲבֵה שִׁשְׁעַ
 תּוֹרַת יְהוָה : אֲשֶׁר אָמְרוּ לְרֵאִים יִרְהַבְרָה
 לֹא תִרְאוּ וְלַחֲזִים לֹא תִחַזְּוּ לָנוּ חֲמָה
 נִכְחוֹת דְּבָרוֹ לָנוּ חֲלֻקוֹת חֲזוּ
 מִהַתְּלוֹת : סוֹרוּ מִנִּי דָרְךְ הַטּוֹ מִנִּי הַטֵּל נִטָּה
 אֲרַח הַשְׂפִיתוֹ מִפְּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ שְׁבַת קִנְיָה
 יִשְׂרָאֵל : לֵכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ קִבְשׁ
 יִשְׂרָאֵל יַעַן מֵאִסְכָּם בְּדַבְרֵךְ הַזֶּה
 וְתִבְטְחוּ בְּעֵשֶׂק וְנִלְוֹת וְתִשְׁעֲנוּ בְּסַחֲלִית
 עֲלֵיו : לֵכֵן יְהִי לָכֵן הַשֵּׁן הַזֶּה שְׁעוֹן קִנְיָה
 בְּפִרְץ־נֶפֶל בְּנִבְעָה בְּחוֹמָה נִשְׁנָבָה בְּצֵה חֲסָה
 אֲשֶׁר פִּתְאֵם לִפְתָּע יִבּוֹא שְׂבַרָה : שְׁנַבְּ קִנְיָה
 וְשְׂבַרָה כְּשֶׁבֶר נֶבֶל יוֹצְרִים פִּתּוֹת יִצַּר סִתָּה
 לֹא יִחַמֵּל וְלֹא יִמְצֵא בְּמַכְתָּמוֹ חֲסָה סִתָּה
 חָרַשׁ לְחַתּוֹת אֵשׁ מִיְקוֹד וְלַחֲשָׁף חֲסָה יִצַּר
 מַיִם מִנְּבֵא : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹבָה

vt adderetis peccatum super peccatum. cccccc
 Qui ambulatis vt defec datis egyptu: & os meū nō interrogastis: sperātes auxiliū in fortitudine pharaonis & hñtes fiducia in vmbra egypti: & erit vobis fortitudo pharaonis in cōfusione: & fiducia vmbre egypti in ignominia. Ierāt enī in taphnis principes tui & nunci tui vsq ad thanes puenerūt. Oēs confusi sunt sup pplo q eis prodesse nō potuit. Nō fuerūt in auxiliū & in aliqua vtilitate: sed in cōfusione nē & i opprobriū. On sumctorū austr. In fra tribulatiōis & angustie: leena & leo ex eis vipers: & regulus volis: portates sup humeros numētorū diuitias suas: & sup gibbum camelorū the fauros suos ad populū q eis pdesse non poterit. Egypt enī frustra & vane audliabitur. Ideo clamaui sup hoc supbia tui est: qesce. Nunc ingressus scribe es sup bixai: & in libro diligēter exa illud: & erit i die nouissi mo in testimoniū vsq in eternū. Populus enī ad iracūdiā puocās est: & fili modaces: filii nolētes audire legem domini. Qui dicunt videntibus nolite videre: & aspiciētib: nolite aspiciere: nobis ea q recta sunt. Loq mini nobis placētia: vīdete nobis errores: auferete a me viā: declinate a me semitam: cesset a facie nostra sanctus oos israel. Propterea hec dicit sanctus cccccc isrl. Pro eo q reproba stis verbum hoc cccccc & sperastis in calūnia & in tumultu: & innixi estis super eo: ppterea erit vobis iniquitas hec oos sicut interruptio cadēs & requisita in muro excelso. Quā subito dum non speratur veniet cōtritio eius: & cōminuetur sicut conteritur lagena figuli cōtritioe perualida & nō inuenietur de fragmētis ei testa in q portetur ignicul de incendio: aut hauriatur parū aque de fouea: quia hec dicit eos dñs deus sanctus israel. Si reuertamini cccccc

addere pctā sup pctā cētes vel
 πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἐφ' ἀμαρτίαις δι' ἰεροσολίμοι κα
 cendere in egyptū. me atheno interrogauit ut auxiliū
 πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἐφ' ἀμαρτίαις δι' ἰεροσολίμοι κα
 acciperet a pharaone: et ut ptegeretur ab egyptiis.
 ἔσται ὑμῶν φαραώ, καὶ σκεπασθήσεται ὑπὸ ἀιγυπτίωι.
 erit eis vobis ptectio pharaonis in cōfusione: et cōfi
 ἔσται ὑμῶν φαραώ ἐν ἀρχῆν, καὶ τὰς πρὸς
 dētib' in egypto opprobriū. qz sunt in tāis pte
 πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἐφ' ἀμαρτίαις δι' ἰεροσολίμοι κα
 cipes nūci mali. frustra laborabēt ad pphā:
 χαρῶν ἀγγίλοι πρὸς τὸν μάρτυρα κοπιώσαντες πρὸς λαόν,
 q nō pderit eis: nec in auxiliū nec in
 ὅς οὐκ ἀφίλισται αὐτοῦς, ὅτι ἐν βουλήσιν αὐτοῦ ἐν
 vtilitate: sed in cōfusione et opprobriū. Ἐπίση
 ἀφίλισται, ἀλλ' ἐν ἀρχῆν καὶ διείδης. Οὐρασις
 quadrupedū q in deserto. In tribula
 τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Et τῇ εὐ
 πτε τ ἀγυστία leo τ catus leonis ἔ
 φει καὶ τῇ εὐνοχώρα λίω καὶ σκυμῶτος λίωτος ἰα
 de τ aspides τ γενήμινα aspidi volantib: q
 εἰ καὶ ἀσπίδες καὶ ἰαγῶτα ἀσπίδων πτερωμένων, οἱ
 ferebāt sup asinos τ camelos diuitias suas ad
 ἔφιστο ἐπὶ ὄνω καὶ καμύλω γῶν πλεῖστον αὐτῶν πρὸς
 gentē. q nō pderit eis in auxiliū sed in
 ἔστις. ὅ οὐκ ἀφίλισται αὐτοῦς ἐν βουλήσιν ἀλλ' ἐν
 cōfusione et opprobriū. egypti inania τ vana p
 ἀρχῆν καὶ διείδης. ἀγγίλοι μάρτυρα καὶ κινῶ ἀφί
 dēt vobis. anicia eis qz vana cōfio
 λίσουση ὑμῶς. ἀπάγγιλοι αὐτοῦς ὅτι μάρτυρα ἢ πα
 latio vfa hec. nūc ergo sedēs scribe in
 ἐκλάσας ὑμῶν αὐτῶν τῶν οὐ καλίστας γράψας ἐπὶ
 buro hec τ in libro. qz erit in diei
 πρὸς τὰ ταῦτα καὶ ἐν βιβλίῳ. ὅτι ἔσται ἐν ἡμέρας
 τῆς ἰσθῆ τ vsq in eternū. qz pphā kte
 κοπιῶν ταῦτα καὶ ἔως ἐν γῶν αὐτῶν. ὅτι λαὸς ἀπει
 dul est filii mēdaces. q nō voluerit audire le
 ἔστις ἔστι οὐκ ἀφίλισται αὐτοῦς ἐν βουλήσιν ἀλλ' ἐν
 gem vel. dicētes pphētia ne ἀπὸ
 μοι τοῦ θεοῦ. εἰ λέγοιτας τὰς προφητείας μὴ ἀπαγ
 cietis nobis. τ visiones vidētib' ne loq
 γέλλετε ἡμῖν. καὶ τοῖς τῶν ἱεράματα ἔρωσι μὴ λα
 mini nobis. alia nobis loqmini: τ ἀνιciate
 λέγετε ἡμῖν. ἀλλὰ ἡμῖν λαλέετε, καὶ ἀπαγγέλλετε
 nobis alterū erroz: τ auertite nos a
 ἡμῖν ἕτερας πλάσιον, καὶ ἀπεστρέψατε ἡμῶς ἔξω
 via hac. auferete a nobis semitā hęc
 τῆς ὁδοῦ ταύτης. ἀφίλισται ἀφ' ἡμῶν γῶν τριβῆν γῶν,
 τ auferete a nobis verbū israel. ppter hoc
 καὶ ἀφίλισται ἀφ' ἡμῶν γῶν λόγιον τοῦ ἰσραήλ. διὰ τῶν
 hec dicit dñs scriba israel: qz nō obedi
 το ταῦτα λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ, ὅτι κωπῆσθε
 stis verbū istis τ sperastis in mēdacio:
 τε τὰς λέγεις ταύτας καὶ ἀλαλίσατε ἐπὶ ψεύδει,
 τ qz murmurastis τ cōfisiō fuisti sup verū
 καὶ ὅτι ἐγγύσασθε καὶ πειπνῶσθε ἰσθῆ ἐπὶ τῷ λό
 bo isto: ppter hoc erit vobis pctā hoc qz
 γῶ ταῦτα, διὰ τούτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὐτῶν ὡς
 mur' ieadēs subito ciuitate manita ca
 τῆχος πῖπτοι παρὰ χεῖμα πόλιος ἐχυρῆς ἰαλωκῆ
 pta: cul' subito adest ruina. τ ruis
 as, ἔς παρὰ χεῖμα πῖπτοι γῶ πῖμα. καὶ γῶ πῖ
 na ei' erit qz cōtritio vafis testacel et fi
 ma αὐτῆς ἔσται ὡς σύντημμα ἀγγίλου ὄσρακίτου ἐκ
 guli officina cōminui: itavt nō fuerit in eis testa: in
 φαμίον λιπῶν, ὡς τε μὴ ἔσται ἐν αὐτοῖς ὄσρακίτ, ἔσ
 ὅ ἰσθῆ tollas: τ in q abstrahas ὁ q pait.
 ὅ πῦρ ὁρῆς, καὶ ἐν ὅ ἀπῶσθησῆς ὄδω μάρτυ.
 hec dicit dñs scriba israel. cū cō
 ταῦτα λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ. ὅτι κω
 versus
 γραφίς cccccc

B

C

בֵּא מִמְרוֹחַק בֵּשֶׁר אָפוּ וּכְבֹד מִשְׁאֵה רַחֵם נְשֵׂא
 שְׂפָתַי מִלֹּא זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ שִׁפְהָ
 אֲכַלְתִּי וְרוּחוֹ כְּנֹחַל שׁוֹטֵף עַד שִׁטְף צוּר
 צִנּוֹר יִחַצְהָ לְהַנְפִּיחַ נוּיִם כְּנֹפֶת מִצָּה נוֹף
 שׂוֹא וְרֶסֶן מִתְּשֵׁה עַל לְחַיֵּי עַמִּים : תִּשְׁעָה לְמֵה
 הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקַדְּשׁ שׁוֹר הַיּוֹה
 חֲנֹן וְשִׂמְחַת לֵבָב סְוֹלֵךְ כְּחִלְיֵל מִדְּשׁ הַגֹּלָה
 לְנוֹא כְּהָר יִהְיֶה אֵל צוּר
 יִשְׂרָאֵל : וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה אֶת הוֹד שִׁשְׁעַ
 קוֹלוֹ וְנִחַת זִרְעוֹ יִרְאֶה כְּזֹעֵף כְּצֶה
 אֵף וְלֵהֵב אֵשׁ אֲכַלְהָ כְּנֶפֶץ הַחֶרֶס
 וְאֶבֶן כְּבָרָדוֹ כִּי מִקּוֹל יְהוָה יִתַּת תַּמַּת
 אֲשׁוּר כְּשִׁבְט יִסֶּה : וְהָיָה כֹּל נִבְהָ
 מֵעֵבֶר מִטָּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר תִּיחַ עֵבֶר נִטְחָ
 יְהוָה עֲלֵיו כְּתַפִּים וּכְנִגְרוֹת יִסֶּר טִמָּה
 וּכְמִלְחָמוֹת תִּנְוֶפֶה נְלַחֵם כָּסִם : כִּי לַחֲסִם נוֹף
 עֲרוֹךְ מֵאֲתָמוֹל תִּפְתָּה נָם הָיָה עֵבֶר תִּסְמַל
 לְמִלְכֵךְ הוֹכֵן הָעַמִּיק הַרְחֵב מִדְּרַתָּה קִפְתָּה כּוֹן
 אֵשׁ וְעַצִּים כְּרִבָּה נִשְׁמַת יְהוָה דוֹר כְּבֵה
 כְּנֹחַל נִפְרִית בְּעֶרְהָ בְּהוֹ

Cap. xxi
 הוֹי הַיּוֹרְדִים מִצְרַיִם
 לְעֶזְרָה וְעַל סוֹסִים יִשְׁעֵנוּ שְׁעַן קִטְחָ
 וַיִּבְטְחוּ עַל רֶכֶב כִּי רַב וְעַל פְּרָשִׁים כִּי עֲצָמוֹ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ שְׁעָה
 עַל קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֵת יְהוָה קִבְּשׁוּ
 לֹא דָדְשׁוּ וְגַם הוּא חֲכָם וַיִּבֵּא מָא
 רָע וְאֵת דְּבָרָיו לֹא הִסִּיר וְקָם רֹדֵעַ סוֹר
 עַל בְּיֹת מְרַעִים וְעַל עֲזָרֹת פְּעִלֵי קוֹם רֹדֵעַ
 אֹוֹן וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא אֵל
 וְסוֹסִירָם כְּשֶׁר וְלֹא רוּחַ וַיְהוִה
 יִטָּה יָדוֹ וְכִשְׁל עֲזָר וּנְפֵל עֲזָר נִטְחָ עֲזָר
 וַיַּחֲדוּ כָלִם וַיִּכְלִיוּן : כִּי כֹה אָמַר הַגֹּלָה
 יְהוָה אֵלֵי כֹה אֲשֶׁר יִהְיֶה הָאָרֶץ רַבָּה אֲרֵבָה
 וְהַכְּפִירָה עַל טְרַפּוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא קִבְּרָה
 עֲלֵיו מֵלֹא רַעִים מִמְקוֹלָם לֹא כִשְׁתַּת
 יִחַת וּמִמְמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יִרְדּוּ מִפְּנֵי עֲנָה

venit de longinquo ar-
 des furor eius & gratis ad
 portandū. Labia eius re-
 pleta sūt indignatōe: & lin-
 gua eius quā ignis deuorās.
 Spūs eius velut torrēs
 mundās vsq; ad mediū
 collī: ad p̄dendas gentes
 in nībilū & frenū erro-
 ris qđ erat i maxillis po-
 pulorū. Canticū erit vo-
 bis sicut nox & sanctificatō
 solēnitatis: & leticia cordis
 sicut qui p̄git cū tibia
 vt intret in montem do-
 mini ad fortem
 israel. Et audiat faciet
 dominus gloriā vocis sue:
 & terror brachiū sui
 ofidet in cōminatione
 furoris: & flamma ignis
 deuorātis. Allidet in
 turbine & i lapide grā-
 dinis. A voce enim dñi pa-
 uebit assur virga percu-
 sus: & erit
 transitus virge fundatus
 quam requiescere faciet
 dominus super eum in
 tympanis & citharis: eo-
 dem in bellis precipuis ex-
 pugnet eos.
 Preparata est enim ab he-
 ri tophet a rege p̄parata
 profunda & dilatata. Nutrimta
 eius ignis & ligna multa
 flatus domini sicut torrens
 sulphuris succendens eam.
 31.
 U E qui descendunt
 in egyptum ad auxiliū
 ad auxiliū in equis spe-
 rantes: & hñtes fiducia sup
 quadrigis: quā multe sunt:
 & sup equibus: quā p̄ualidi
 nimis: & nō sunt cōfisi
 super sanctum israel: &
 dominum non requisierunt.
 Ipse autem sapiens adduxit
 malum: & verba sua nō
 abstulit. Et confurget
 cōtra domū pessimorū
 & cōtra auxiliū operā-
 tiū iniquitatē. Egyptus
 homo & non deus: &
 equi eorum caro & non
 spiritus. Et dominus
 inclinabit manū suā: &
 corruet auxiliator: & ca-
 det cui prestatur auxiliū:
 simulq; oēs cōsumētur
 quā hec dicit dñs ad me.
 Quomodo si rugiet leo
 & catulus leonis sup pre-
 dam suā cum occurrerit
 ei multitudo pastorū: a
 voce eorū non formida-
 bit: & a multitudine eorū
 nō pauebit: sic descēdet

venit post ipso multū. ardes furor eius est gratis.
 ἔρχεται διὰ χρόνου πολλοῦ. ἀνομιὰς θυμὸς μετὰ δόξης.
 cloquum labiorum eius cloquū ire plens. τ
 ἡ λέγει τῶν χειλέων αὐτοῦ, ἡ λογιστὴ ἐργῆς πλερῆς. καὶ
 ira furoris eius ἡ ἰgnis deuorat. τ ἰσθμὸς eius
 ἡ ἐργῆ τῆ θυμοῦ αὐτοῦ ὡς πῦρ ἰσθμοῦ. καὶ ἡ πνεῦμα αὐτῆ
 sicut aqua in valle trahēs veniet vsq; ad collē: τ δι-
 ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σπρωτῆ ἔξει ἕως τραχήλου καὶ δια-
 uidet. cōsturbabit gētes in errore vano τ p̄squet
 εὐθὺς ἔξει τὰ πλάκας κατὰ ἰσθμὸν καὶ διὰ τῆ
 eos error. τ assumet eos in cōspectu
 αὐτοῦ τ λαίμαξ. καὶ ἀφίξει αὐτοῦ κατὰ τῆ ἰσθμῶν
 eor. nñqd semp opz vos letari τ ἰgnē
 αὐτοῦ. καὶ διασπασθῆς δὲ εἰ ὑμᾶς ἰσφραίνονται καὶ εἰς π̄-
 di ad scā mea fugiet ἡ ἰgnē scēla celebratis τ
 εὐθὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ἀγία μου διασπασθῆς ὡς εἰ ἰσφραίνονται καὶ
 ἡ ἰgnē gaudētes vt ἰgrediamini cū tibia ad mōtē
 ὡς εἰ ἰσφραίνονται ἰσφραίνονται μετὰ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ
 dei ad deū israel. τ audiat faciet de-
 ἰτοῦ πρὸς τὸν αἰὲν τοῦ ἰσραήλ. καὶ ἀκουσθῆναι τὸν αἰὲν
 gloriā vocis sue. τ furorē brachiū
 τῆ δόξης τῆς φωνῆς αὐτοῦ. καὶ ἡ θυμὸς τοῦ βραχίονος
 sui ofidet cū furorē τ ira τ flamma deuorās
 αὐτοῦ δὲ ἔξει μετὰ θυμοῦ καὶ ἐργῆς καὶ φλογὶς κατὰ ἰσθμὸν
 te fulminabit vehemēter. τ sicut aqua τ grādo dei
 σπασθῆς κεραινωσθῆς βιαίως. καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χέλαξ συ-
 scēdēs vehemētia. p̄ eñm vocē dñi videntur
 κατὰ φραγγὶν βία. διὰ τὸν φωνῆς κυρίου ἡ ἰσθμῶν ἔξει
 assyrii plaga p̄cutet eos. τ erit ei p̄
 αὐτοῦ τὸ πλῆθος αἰ πατάξῃ αὐτοῦ. καὶ ἔξει αὐτῶ κυ-
 clruit: vñ erat ei spes auxiliū: in quā ἰgnē
 κλάσῃ, ὅτι ἐν αὐτῶ ἡ ἰσθμῶ τῆς βουλείας, ἔφῃ αὐτῶ
 cōfidebat. ἰσθμῶ cū tympanis τ cithara pugna-
 ἔξει πρὸς αὐτοῦ. αὐτοῦ μετὰ τυμπανῶν καὶ κίθαρῶν πολυμῶ
 bñt cōtra eū et cōminatōe. tu eñm añ dñs decipi
 σουσιν αὐτοῦ ἐκ μεταβολῆς. σὺ ἰσθμῶ πρὸ ἡμερῶν ἀπα-
 eris. nñqd τ tibi paratū est regnare: vallē pfundū:
 ἔξει. καὶ οὐ σὺ ἡ τριμῶν βασιλευσθῆς φάραγγα βαθείας.
 ligna posita: ignē τ ligna multa. furor dñi ἡ ἰgnē val-
 ἔξει καὶ ἰσθμῶ, πῦρ καὶ ἔξει πολλὰ. ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φά-
 llo a sulphure succēta.
 31.
 U E qui descendunt
 in egyptum ad auxiliū
 ad auxiliū in equis spe-
 rantes: & hñtes fiducia sup
 quadrigis: quā multe sunt:
 & sup equibus: quā p̄ualidi
 nimis: & nō sunt cōfisi
 super sanctum israel: &
 dominum non requisierunt.
 Ipse autem sapiens adduxit
 malum: & verba sua nō
 abstulit. Et confurget
 cōtra domū pessimorū
 & cōtra auxiliū operā-
 tiū iniquitatē. Egyptus
 homo & non deus: &
 equi eorum caro & non
 spiritus. Et dominus
 inclinabit manū suā: &
 corruet auxiliator: & ca-
 det cui prestatur auxiliū:
 simulq; oēs cōsumētur
 quā hec dicit dñs ad me.
 Quomodo si rugiet leo
 & catulus leonis sup pre-
 dam suā cum occurrerit
 ei multitudo pastorū: a
 voce eorū non formida-
 bit: & a multitudine eorū
 nō pauebit: sic descēdet

G
 A
 B
 C

וערה וחנרה על חלצים: על שדים עוד שד
 ספדים על שדי חמד על נפן שדה
 פריה: על אדמת עמי קוץ שמיר פרה שמר
 תעלה כי על כל בתי משוש עלה גית
 קריה עליזה: כי ארמון נטש שושן קרה
 המון עיר ערב: עפל: ונחן היה עלו רפו
 בעד משרות עד עולם משוש עלם
 פראים מרעה עדרים: עד יערה רעה ערה
 עלינו רוח ממרום והיה מדבר רוס לבד
 לכרמל והכרמל ליער יחשב: השב
 ושכן במדבר משפט וצדקה שפט
 ככרמל תשב: והיה מעשה הצדקה השב עשה
 שלום ועבדת הצדקה השקט שלם שפט
 ונטח עד עולם: וישב עמי בנהו
 שלום ובמשכנות מבטחים שכן קטח
 ובמנחות שאננות: ובדד בדרת טת יבד
 היער ובשפלה תשפל העיר: שפל
 אשריכם זרעי על כל מים
 משלחי רגל השור והחמורו שלה תמד

Ca. cxxiii) הוי שדר: ואתה
 לא שודד ובנד ולא בנדו בו
 פרתמך שודד תושד: בנלתך קפס שבר
 לבנד יבנדו בך: יהוה חננו לך גלה בנד
 קוינו היה זרעם לבקרים אף פרה
 ישועתנו בעת צרה: מקול ישע צור
 המון נדדו עמים מרמתך רפו
 נפצו גוים: ואסף שללכם אסף
 החסיל פמשק גבים שקקנו: וסל שקק
 נשנב יהוה כי שכן מרום מלא שנגרום
 ציון משפט וצדקה: והיה אמונת שפט אמן
 עתיב חסן ישועת חכמת ודעת ידע
 יראת יהוה היא אוצרו: הן אצר
 אראלים צעקו חוצה מלאכי לאן שלם
 שלום מר יבניון נשמו מסלות מר בנה
 שבת עבר ארה הפד ברית מאם שפט סל
 ערים לא חשב אנוש: אבל פור ברת
 עיר צנש

& confundemini: accigite
 lūbos vros. Sup vbera
 plangite: sup regione
 desiderabili: super vinea
 fertili. Super humū po
 puli mei spine & vepres
 ascendent: quātomagis
 sup oēs domos gaudii
 ciuitatis exultantis. Do
 mus enim dimissa est: eo
 multitudine vrbis relicta
 est: tenebre & palpacio
 facte sunt sup spelūcas
 vsq in eternū. Gaudiū
 onagrorū pascua greg
 gum: donec effundatur
 super nos spiritus de ex
 cello. Et erit desertum
 in chermel: & chermel
 in saltum reputabitur:
 & habitabit in solitudine
 iudicium: & iusticia ocoo
 in chermel sedebit. Et
 erit opus iusticie ocoooo
 pax: & cultus iusticie si
 lentium ocoooooo
 & securitas vsq in sempi
 ternū. Et sedebit popul
 me in pulchritudine pa
 cis: & in tabernaculis fi
 ducie: & in rege opulēta.
 Grando aut in descēsiōe
 saltus: & humilitate hu
 miliabitur ciuitas. oooo
 Beati qui seminatis su
 per omnes aquas: oooo
 immittētes pedem bo
 uis & asini. 55.

U^o qui preda ris. ooo
 Nōne & ipse preda
 beris: Et q spernis: nōne
 & ipse sperneris: Cū cō
 sumaueris depdationē:
 depdaberis: cum fatiga
 tus desieris cōtēnere: cō
 tēneris. Dñe misere nrī:
 te enī expectamus: esto
 brachiū nrī in mane:
 & salus nrā in tpe tribu
 latiōis. A voce angeli fu
 gerūt populū d' ab exalta
 tiōe tua disperse sunt gē
 tes. Et congregabūtur
 spolia vfa sicut colligitur
 bruc velut cū fosse ple
 ne fuerit de eo. Magnifi
 catus est dñs qm' habita
 ut in excello: impleuit sio
 iudicio & iusticia: & erit
 fides in tpebus suis. Diui
 tie salutis sapia & scētia
 timor domini ipse est
 thesaurus eius. Ecce oo
 videntes clamabunt fo
 ris: angeli ocoooooo
 pacis amare fiebūt. Dif
 sipate sunt vic: ocoooooo
 cessauit trāsiens p' semi
 tā: irritū factū est pactū:
 p'iecat ciuitates nō repu
 taut homines. Luxit &

nude esote. accingimini faccis libos vros. &
 γυμναι γινώδε. περιβασαδε σακκους εσφορας υμων. και
 sup vbera plangite: de agro cōcupiscēte &
 επί τῶν μαζῶν κέπιδε. περι ἀγροῦ ἐπιθυμῶματος και
 vite geniminito. in terra ppfi mei spina & herba
 ἀμπέλου γινώματος. ἐν γῆ λαοῦ μου ἀκαθία και χόρτος
 ascendet & erit oī domo letitia auferet. dom
 ἀκαθία και ἐκ πάσης οἰκίας εσφορῶν ἀφίστα. οἰκίαι
 de relicte diuitias ciuitatis dimittēt & domos
 ἐγκαταλειμυθία πλουτοί πάλως ἀφίσουσα και ἕκουσ
 desiderabiles. & erit ville spellice vsq in eter
 ἐπιθυμητοῦ και ἐσοῦμαι ὡς κῶμαι ἀπὸ λαοῦ εἰς τῶν αἰῶ
 nū gaudiū onagrorū. pascua pascorū: donec
 τοσ εσφορῶν ἕως ἀγρίων. βουσκῶματα ποιμνῶν, ἕως ἂν
 adueniat sup vos spūs de excello. & erit desertū dher
 ἐπί λην ἐφ' υμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψῶν και ἐσοῦν ἔρημος ὁ χερ
 mel & dhermel in saltū reputabit. & requiescit
 μέλ και ὁ χερμὲλ ἐν δρυμῶν λογιῶν ἐσῆται. και ἀπαύσει
 in deserto iudicij: iusticia i chermelo ha
 ἕται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρῖμα, και διακρινῶν ἐν τῷ κερμῆλ και τι
 bitabit. & erit opa iusticie par. &
 κῆσει. και ἐσοῦν τὰ ἔργα τῆσ διακρινῶν ἐρηίαν. και
 obtinebit iusticia requie. & cōfidei
 κρατῶσει ἡ διακρινῶν ἀπαύσει. και πιπρωῖσ
 tes erit vsq in eternū: & habitabit ppfa o
 τις ἐσῆται ἕως τῶν αἰῶν, και κατοικῶσει ὁ λαὸσ ἀπ
 sus in ciuitate pacis. & habitabit cōfideo: & re
 τῶν ἐν πῶλε ἐρηίαν. και κατοικῶσει πιπρωῖσ, και ἀπα
 qescent cū diuitio. at grando si descenderit: nō
 παύσειται μετὰ πλοῦτου. ἡ δὲ χάλαρα ἐπὶ καταβῆ, οὐκ
 sup vos vniēt. & erit inhabitātes in syluis cōfi
 ἐφ' υμᾶσ κῆσι. και ἐσοῦν οἰκιστῆσ ἐν τοῖσ δρυμῶν πι
 dētes sicut in cāpstri. beati seminātes sup
 πλοῦτοῖσ ὡσ οἱ ἐν τῇ πεδῶν. μακάριοι οἱ ἀπείροτι ἐπὶ
 oēm aquā: vbi bos & asin calcāt.
 πάν ὕδωρ, ἐν βούσ και ἄσος πατεῖ. Ca. 55.

U^o q miseros facit vos. vos aut nemo fa
 οὐαί τοῖσ πλάταιωροῦσ ἐν υμῶσ. ὑμᾶσ δὲ οὐδὲσ πο
 cit miseros. & reprobas vos: nō reprobat. capient
 ἐν πλάταιωροῦσ. και ὁ ἀπὸ τῶν υμᾶσ, οὐκ ἀπείρει. ἀλώσειται
 reprobatē & tradent. & qstinea in vestimē
 οἱ ἀπείροτι και παρὰ δὲ οἰκισῶν. και ὡσ σὰς ἐπὶ ἰματί
 to: sic superabunt. dñe misere nrī: in te est cō
 ου, ὡσ τῶσ κῆσι σῆται. και ἐν ἐλῆσ οἰκισῶσ, ἐπὶ σοῖ παρ π
 fidim. factū est semē incredulorū in pditionē.
 πλοῦτοῖσ. ἡ γῆ κῆσι σῆται τῶν ἀπειροῦτων ἐν ἀσῶλ και
 at salus nfa in tpe tribulatiōis. ppf vocē timoris sui
 ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν χερσὶ ἐλπίσ. διὰ φωνῆ τ' φῶβου σω
 oblitupuerūt ppfa timore tuo & disperse sunt gētes.
 ἐξέσασα λαοῖ ἀπὸ τ' φῶβου σου και ἀπαύσειται τὰ ἔθ
 nūc aut congregabunt spolia vfa parui & magni.
 ἐν δὲ στυγῆ ἐσῆται τὰ σκυλα ὑμῶν μικροῦ και μεγαλοῦ.
 quēadmodū si qd cōgregauerit locustas: sic illudēt
 ἐν τῶν ποῖσ ἐπὶ τῆσ στυγῆσ ἀκρίδ' ας, ὡσ τῶσ ἰμωαίφουσι
 vobis. sanc' de q habitāt in cellis. repleta est sio
 ὑμῶν. ἄγιος ὁ θεὸσ ὁ κατακῶν ἐν οὐρανοῖσ. ἐν τῶ λαῶν σιω
 iudicio & iusticia in lege tradent. in thesan
 κρῖσιωσ και διακρινῶν ἐν νόμῶσ παρὰ δὲ οἰκισῶν. ἐν ἔσσω
 rio salus nfa. illic sapia & scientia & pietas
 ροῖσ ἡ σωτηρία ἡμῶν. και σοφία και ἐπιστήμη και εὐσέβεια
 ad vñm hi sūt thesauri iusticie. ecce tā in timo
 ρῶσ γῶν κῆσι οὗτοῖσ ἐσῆται ἔσσωρα διακρινῶν. ἰδ' οὐ δ' ἐν τῶ φῶ
 re est ipi timebunt. qd timuisti: timebunt
 βω ὑμῶν οὗτὰ φοβηθῶσ οἰκισῶν. οὐκ ἐφοβῶδε, φοβηθῶσ οἰκισ
 a vobis. angeli .n. mittentur loquentes pacem.
 ἀφ' ὑμῶν. ἄγγελοι παρ' ἔσσωσ ἀλῆσ οἰκισῶν λαλοῦντι τῆσ ἐρηίαν.
 amare fientes aduocantes pacem. desolabuntur
 πικρῶσ κλειστοῖσ παρὰ ἀκαλοῦντι τῆσ ἐρηίαν. ἐρημωθῶσ οἰκισῶν
 enī hostā vic. cessauit timor gētū. & terra
 παρὰ τῶσ πῶν ἐδοῖ. πῆσσωται ὁ φόβος: τῶν ἐθῶν. και ἡ οἰκία
 mētū tollit. & nō reputauit ipso hoies. luxit
 κα ἀπείρειται και ἐν μὴ ἐλπίδ' ἀπὸ τῆσ τ' ἀπείροῦσ. ἡ πῆσσωσ

terra. cōfusio ē liban. paludeo faci ē sarō. manifesta erit
γῆ. λιβάνου ἡ λίβανος. ἡ λιβάνου ὁ σαρω. φανερά ἔσται
galilea τ carmelus. nūc cōfurgā dicit dñs.
ἡ γαλιλαία καὶ κάρμηλος. νῦν ἀναστρέψομαι λέγει κύριος.
nūc exaltabor: nūc exaltabor: nūc videbitis: nūc eru
νῦν ἐξελθίσομαι, νῦν ἐψαύσομαι, νῦν ἐψαύσει, νῦν ἐψα
videbitis: vana erit fortitudo spūs vfr. ignis
χυθίσομαι, ματαία ἔσται ἡ ἰχθὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν. πῦρ
vos deprecabit. τ erit gētes cōbuste sicut spūs
ἡμῶν: κατ' ἰδέσθαι καὶ ἰσοῦσθαι ἴσθαι κατὰ κικαυμῖνα ὡς ἄκαυ
na in agro piccta τ cōbusta. audiet q
ἐκ ἐν ἀγρῷ ἰσχυμῖνα καὶ κατὰ κικαυμῖνα. ἀκούσονται ἐν
ἰσχυμῖνα q fecit: τ sciet q appropriatū fortitudinē
πῦρ καὶ ἰσχυμῖνα, καὶ γινώσκονται ἐν ἰσχυμῖνα τὴν ἰχθὺν
mā. recessit q in sion iniq. ap̄hēdet tremor:
μῶν. ἀπίστους ἐν ἰσχυμῖνα ἀπομῖνα. ἀπίστους τρεμῖνα τοῦ
ἰσχυμῖνα. q̄ ἀνυψοῦσθαι vobis: q̄ ignis ardet: q̄ ἀνυψοῦσθαι
ἀπομῖνα. τὴν ἀναγγελλῖνα ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται, τὴν ἀναγ
bit vobis locū eternū: ābulans in iusticia:
γαλιλαία ὑμῖν τὸν τόπον αἰώνιον: περιούμιος ἐν δικαιοσύνη,
loquēs rectā viā: q̄ odit iniquitatē τ iniusticiā: τ
λαλοῦν ἰσχυμῖνα ὁ δ' ὄν: μισοῦν ἀνομίας καὶ ἀδικίας, καὶ τοῦ
man' excutitō a munerib'. obturāo aureo: et
χυθίσθαι ἀπομῖνα ἰσχυμῖνα ἀπομῖνα ὁ δ' ὄν. βαρύνει τὰ ὄντα, ἴσθαι
nō audiat iudiciū sanguinis: claudēs oculo:
μὴ ἀκούσθαι κρίσιν ἀνομίας, καμῖνα τοῦ ὀφθαλμοῦ,
et nō videat iniquitatē. hic hitabit in excelsa spelunca pe
ἴσθαι μὴ ἰσχυμῖνα ἀδικίας. ὁ υἱος δικαιοσύνης ἐν ἰσχυμῖνα ἀδικίας πῖ
tre fortis. panis ei dabit τ aqua ei fi
τρῆς ἰσχυμῖνα. ἄριστος αὐτοῦ δὴ δὴ ἰσχυμῖνα καὶ ὁ υἱος αὐτοῦ πῖ
dabit. regē cū glia videbitis. τ oculi vfr
στῖ. βασιλεῖα μετὰ δὴ δὴ ἰσχυμῖνα. καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
videbit terra de lōge. aīa vfr meditatib' timorē.
ἰσχυμῖνα γῆν περιούμιον. ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετῖνα φῶνον.
vbi sunt literati: vbi sūt cōsultatores?
πῶ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα γραμματικοί: πῶ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα συμβουλευτικοί:
vbi est numerus nutriendos parvū τ magnū
πῶ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα στυμῖνα τρεμῖνα μισῖνα καὶ μισῖνα
pphs: aut nō viderit cōsultatores sciebat. p̄fissā vocē. ita v
1. Cor. λατῖνα στυμῖνα συμβουλευτικοί, ὅν δὴ ἰσχυμῖνα βαρύνει. ὡς τῖ
2. d. nō audiret p̄fissā cōsultabilis. τ nō est audire
μὴ ἀκούσθαι λατῖνα στυμῖνα συμβουλευτικοί. καὶ ἰσχυμῖνα τῖ
et illigētia. ecce sion ciuitas salutare nfrim ocu
τῖ στυμῖνα. ἰσχυμῖνα στυμῖνα πῶ ἰσχυμῖνα τῖ στυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
li nū videbit hierim ciuitas diues. tabernacula q̄ nō r̄mo
μοῖ σου ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα πῶ ἰσχυμῖνα πλουσία. στυμῖνα ἰσχυμῖνα στυμῖνα
vobis: neq̄ mouebant parvū tabernaculi ei' in
ἰσχυμῖνα ὅν δὴ μὴ κινῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
eternū ip̄s. neq̄ funiculi ei' nō dirupent.
ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα. ὅν δὴ τῖ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
q̄ nomē dñi magnū vobis erit. flumia τ fosse
ἰσχυμῖνα τῖ ἰσχυμῖνα κυρίου μισῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
late τ spaciose. nō ābulabis hāc viā.
πλατῖνα καὶ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα τῖ ἰσχυμῖνα τῖ ἰσχυμῖνα
neq̄ trāsbibit nāvis agitata remigio. nā de' me' magnū
ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
est. nō p̄trāsbibit me dñs. dñs iudex nfr:
ἰσχυμῖνα. ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
dñs p̄kerps nfr: dñs rex nfr: dñs ip̄
κύριος ἀρχὴ ἰσχυμῖνα, κύριος βασιλεὺς ἰσχυμῖνα, κύριος ἰσχυμῖνα
se nos saluabit. dirupit sūt funiculi tui: q̄ nō p̄ua
τῖ ἰσχυμῖνα σῶσει. ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα τῖ ἰσχυμῖνα στυμῖνα, ὅτι οὐκ ἐν
luerit. mal' tu' inclinat' ē. nō demittet vela. nō
χυθίσθαι ἰσχυμῖνα σου ἰσχυμῖνα. ὅν χαλάσει τῖ ἰσχυμῖνα. οὐκ
eleuabit s̄gnū: donec tradat in vastationē. igif
ἀπῖ στυμῖνα, ὡς ὅν ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα. τοῖσιν
mult' claud' p̄dā faciēt. τ nō dicat
πολλοὶ χαλοῖ στυμῖνα πῶ ἰσχυμῖνα. καὶ ὅν μὴ ἰσχυμῖνα ὅ
p̄fissā habitēs | ca: laborabo. dimissū est eis eis
λατῖνα ὅ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα. ἀπῖ ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα ἰσχυμῖνα
delictū.
ἀμαρτία.

Elanguit terra: cōfusus
est libanus & obsorduit.
Et factus est saron sicut
desertus: & cōcussa est ba
san & carmelus. Nunc
cōfurgā dicit dominus:
nunc exaltabor: & nunc
sublimabor. Cōcipietis
ardorē & parietis supu
lam: spūs vester vt ignis
vorabit vos: & erunt po
puli quasi de incendio co
cisi: spine congregate
igni cōburentur. cōcōo
Audite qui longe estis
que feceris: & cognosci
te vicini fortitudinē meā.
Conterriti sunt in sion
peccatores: possedit timor
hypocritas. Quis poterit
habitare de vobis cū igne
deuorāte: aut quis habitabit
ex vobis cū ardoribus sempiternis:
Qui ambulat in iusticiis
& loquitur veritatē: quis p̄fissā
cit auariciā & calūniā: &
excutit manus suas ab omni
munere. Qui obturat aures
suas ne audiat sanguinē: &
claudit oculos suos ne videat
malū. Iste in excelsis hitabit:
munimēta saxorū sublimitas
eius. Panis ei dabit aque
ei fideles sunt. Regē in decore
suo videbit oculi ei: cernēt ter
rā de longe. Cor tuū me ditabitur
timorē. Vbi est litterat' vbi
legis verba pōderas: vbi est
doctor parvulorū: Populū ipu
dent nō videbis p̄p̄fissā
alt' sermonis: ita vt nō possis
intelligere distitū dinē ligue
ei in q' nulla ē sapia. Respice
sio ciuitatē solēnitatis nfrē. Oculi
tui videbūt hierim hitati
one opulenti tabernacly qd
nequaq̄ trāfferri poterit: nec
auferētur clauis eius in sempiternū
& oēs funiculi ei nō rūpētur: q̄
solūmodo vbi magni sicut est
dñs nfr. Loc' fluuiorū riuū
latissimi & patentes: nō trāsbibit
sup eū nāvis remigū neq̄ trire
mis magna trāsgredietur eū.
Dñs ei iudex nfr: dñs legis nfr:
dñs rex nfr. Ip̄e saluabit nos.
Laxati sunt funiculi tui: sed
nō p̄ualebūt. Sic erit malus tu'
vt dilatare si gnū nō q̄as. Tūc diuidē tur
spolia p̄dā multax: claud' d̄mp̄fēt
rapinā: nec dicet vicini' elāguī.
P̄fissā q hitat in ea anse
retur ab eo iniquitas. 34.

אמללה ארץ רחפיר לבנון קמל
והיה השרון פערבה ונער בשן
וכרמל: עתה אקום יאמר יהוה
עתה ארום עתה אנשא: תחרו
חשש תלדו קש רוחכם אש
תאכלכם: והיו עמים משרפות
שיד קוצים נסוחים: באש יצתו:
שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו
קרובים נגרותי: פחדו בציון
חטאים אחזה רעה חנפים מי
יגור לנו אש אלה מי יגור לנו
מוקדי עולם הלך צדקות ודבר
מישרים מואס נבצע מעשקות
נער פפיו מתמוך נשחד אטם
אזנו משמע דמים ועצם עינו
מראות נרע: הוא מרומים ישכן
מצודת סלעים משנבו לחמו נתן
מימיו נאמנים: מלך נפיו תחזינה
עיניך תראינה ארץ מרחקים:
לך יהנה אימה איה סופר איה
שוקל איה סופר את המנדלים את
עם נועז לא תראה עם עמקי שפה
משמע נלעג לשון אין בינה וחה
ציון קרית מועדינו עיניך תראינה
ירושלם נוה שאנן אהל נל יצען
בל יסע יתדותיו לנצח וכל תכליו
בל יתקוו כי אם שם אדיר יהוה
לנו מקום נררים יארים רחבי
דיים נל תלך בו אגי שיש נצי
אדיר לא יעברנו: כי יהוה שפטנו
יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא
יושיענו: נטשו תכליך נל יחקו
כן תרנם נל פרושו נם אז חלק
עד שלל מרבה פסחים נזוז
קזז וכל יאמר שכן תליתי העם
היושב בה: אנשא שון

stanti sup murū. et ait ad eos
 τῶν ἰσραηλιτῶν ἐπὶ τῷ τείχει. καὶ ἔειπεν πρὸς αὐτοὺς
 eos rapsaces: mīqd ad dñm tuū an ad vos
 τοὺς ῥαψάκας. μὴ πρὸς τὸν κύριόν σου ἢ πρὸς ὑμᾶς
 mīst me dño me^o verba hec lo
 ἀπίστευαί με ὁ κύριός μου τοὺς λόγους τούτους λα
 qui: nōne ad hoīes sedētes
 λέσαι, ὄχι πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς καθήμενους
 sup murū et comedāt stercus suā et
 ἔπι τῷ τείχει ἵνα φάγωσι τὰ κόπρον ὄντων καὶ
 bibāt vinā suā vobiscū simul: et stetit rapsa
 πῶσι τὸ δούρον αὐτῶν μετ' ὑμῶν ἅμα; καὶ ἔση ῥαψά
 ces et clamavit voce magna iudatce: et ait
 κες καὶ ἀνέθεκε φωνῇ μεγάλη ἰουδαίσι, καὶ ἔειπεν
 audite iā verba regis assyriorū.
 ἀκούσατε δὴ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως ἀσσυρίων.
 hec dicit rex: nō decipiat vos ezechias
 τὰ λέγει ὁ βασιλεὺς, μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς ἐζεκίας
 verbis: qđ nō poterit liberare vos: et nō dī
 λέγει, ὅς ἐσὶ μὴ δύνῃται ῥύσασθαι ὑμᾶς, καὶ μὴ λι
 cat vobis ezechias qđ liberabit vos de^o et nō
 γίττω ὑμῖν ἐζεκίας ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἐσὶ μὴ
 tradet civitas illa in manu regis assyriorū.
 παραδώσει ἡ πόλις αὐτῆ ἐν χειρὶ βασιλέως ἀσσυρίων.
 nō audiat ezechias hec dicit rex assyriorū.
 μὴ ἀκούσῃ ἐζεκίου τὰ λέγει ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων.
 si vultis bñdici: egredimini ad me: et co
 ἔι βούλησθε εὐλογηθῆναι, ἔξορθετε πρὸς με, καὶ φά
 medice vultisq; vult suā et ficus: et
 γίνεσθε ἰσκαρὸς τῆ ἀμπιλον αὐτοῦ καὶ τὰς συκάς, καὶ
 bibite aquā cisterne sue. donec ventā et acci
 πῶσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ. ἕως αὐτοῦ ἔλθω καὶ λά
 rā vos in terrā: sicut terra vsa terra frumētis et vi
 βω ὑμᾶς ἐς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν γὰ σίτου καὶ ἕως
 ni et panū et vincatū. nō seducat vos
 του καὶ ἀρωγὴ καὶ ἀμπιλέων. μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς
 ezechias dicens: de^o liberabit nos. mīqd liberauerūt
 ἐζεκίας λέγων, ὁ θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς. μὴ ἐρεῖσατο οὖν οἱ
 dñi gentiū vnusq; suā regionē de manu
 ἐπὶ τῶν ἐθνῶν ἰσκαρὸς τῆ ἑαυτοῦ χώρας ἐκ χειρὸς
 regis assyriorū: vbi est de^o emath et arphath?
 βασιλέως ἀσσυρίων; ποῦ ἔστι ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἀρφαθ;
 et vbi de^o civitatis sepharuaīm? nīqd potest
 καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως σεφφαρουαίμ; μὴ ἰδύναται
 liberare samariā de manu mea? qđ
 τί ῥύσασθαι τὴν σαμαρίαν ἐκ χειρὸς μου; τίς τῶν
 deorū oīm gentiū hap: qđ libe
 ἔστω πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅστις ἐρεῖ
 raut terrā suā de manu mea: vt liberet dñs
 σαρο τῆ γῆ αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ἵνα ῥύσῃ κύριος
 hierim de manu mea: et siluerūt et nemo
 ἰερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; καὶ ἰσιάπκσαν καὶ οὐδ' εἰς
 ei rñdit verbū: qđ p̄ceperat rex
 αὐτῷ ἀπειρεῖν λόγους, διὰ τὸ προσέχειν τὸν βασιλεῖα
 nihil rñderi. et ingressus ē eliachim filius hel
 μηδὲ ἐπισκεπτεῖται. καὶ ἰσιάπκσαν ἰλιακίμ ὁ τοῦ χελ
 chie magister aule et somna scriba et ioas filius
 κίου ὁ λογιόμοις καὶ ὁ σαμνα γραμματεὺς καὶ ἰωᾶς ὁ τοῦ
 asaph a commentario ad ezechiam scissi
 ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς ἐζεκίαν περὶ χειρὸς
 tunicae: et nōcianest et verba
 τῶν χειρῶν, καὶ ἀγγέλιαν αὐτῷ τοὺς λόγους
 rapsace.
 ῥαψάκου.

Ca. 37.

qui est sup murū. Et
 dixit ad eos rapsaces. oo
 Nunqd ad dñm tuū &
 ad te misit me dñs meus:
 vt loquerer omnia ver
 ba ista: dñs non potius oo
 ad viros qui sedent in
 muro oooooooooooooo
 vt comedāt stercora sua:
 & bibant ooooooooooooo
 vrinam pedum suorum
 vobiscū: Et stetit rapsa
 ces: & clamavit voce ma
 gna iudatce: & dixit. ooo
 Audite verba regis ma
 gni assyriorum. Hec
 dicit rex. Non vos oo
 seducat ezechias: quia
 non poterit ooooooooooooo
 eruerē vos: & non vo
 bis tribuat fiduciam oo
 ezechias super domino
 dicens. Eruens oo
 liberabit nos dominus:
 non dabitur civitas oo
 ista in manu regis assy
 riorum. Nolite oo
 audire ezechiam. Hec
 enim dicit ooooooooooooo
 rex assyriorum. Facite
 mecum benedictionem:
 & egredimini ad me: &
 comedite vnusq; vineā
 suā: & vnusq; ficū suā:
 & bibite vnusquisq; aquā
 cisterne sue: donec ve
 niam: & tollā vos ad ter
 ram: que est vt terra ves
 tra: terrā frumentī & vi
 ni terram panū & vinea
 rum. Nec conturbet oo
 vos ezechias: dicens.
 Dominus liberabit nos.
 Nunquid liberauerunt
 dii gentiū vnusquisq;
 terrā suā de manu regis
 assyriorū? Vbi est deus
 emath & arphat? Vbi est
 deus sepharuaīm: oooo
 Nunqd liberauerūt sama
 riā de manu mea? Quis
 est ex omnibus diis ter
 rarum istarum qui oo
 eruerit terram suam de
 manu mea: vt eruat oo
 dominus hierusalē de
 manu mea? Et siluerunt:
 & non rñderunt ei ver
 bum. Mandauerat enim
 rex dicens: ne respon
 deatis ei. oooooooooooooo
 Et ingressus est eliachim
 filius helchie qui erat oo
 super domum & sobna
 scriba & ioas ooooooooo
 filius asaph a commen
 tariis: ad ezechiam oooo
 scissis vestibibus: & nun
 clauerunt ei ooooooooooooo
 verbum rapsace. 37.

אשר על החומה: ויאמר רבשקה
 האל אדניך ואלריך שלחני אדני
 לדבר את הדברים האלה: הא
 על האנשים השבים על החומה
 לאכל את הריאות ולשתות את
 שיניהם: עמכם: ויעמד רבשקה
 ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר
 שמעו את דברי המלך הגדול
 מלך אשור: כה אמר המלך אל
 ישא לכם חקיהו: כי לא יוכל
 להציל אתכם: ואל יבטח אתכם
 חקיהו אל יהוה לאמר הצל
 יצילנו יהוה לא תנתן העיר
 הזאת ביד מלך אשור: אל
 תשמעו אל חקיהו: כי כה אמר
 המלך אשור עשו אתי ברכה
 וצאו אלי ואכלו איש נפטו
 ואיש תאנתו ושתו איש מי
 בורו: עד באי ולקחתי אתכם אל
 ארץ נאצרנם: ארץ דגן ותירוש
 ארץ לחם וכרמים: פן יסית
 אתכם חקיהו לאמר יהוה יצילנו
 הצילו אלהי הננים איש את
 ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי
 חמת וארפד: איה אלהי ספרים
 וכי הצילו את שמרון מידיו: מי
 הצילו את ארצם מידיו: כי יציל
 יהוה את ירושלם מידיו: ויחרישו
 ולא ענו אתו דבר: כי סצות
 המלך היא לאמר לא תענהו:
 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר
 על הבית ושננא הספר ויואח
 בן אסף המזביר אל חקיהו
 קרועי בגדים: ויגידו לו את
 דברי רבשקהו

קפה
 שתה
 עמד
 קרא
 גדל
 נשא יוכל
 הציל נבטח
 נטו
 שמעו
 צעה
 צאו
 שתה
 נוא
 נבש
 סיה
 הצל
 נבש
 צנה צנה
 נוא
 נבש
 קרועי בגדי
 קפה

אלהיו פחזיק וימנך האמר לך פחזיק
אל תירא אני עזרתוך אל ירא
תיראי תולעת יעקב מתי ישראל תלע פמה
אני עזרתוך נאם יהוה ונאלך
קדוש ישראל הנה שמתיך קדש שום
למורנ'חרוץ חדש בעל פיפיות סבג'סבג
חדש הרים ותוק ונגעות פפון פה דוש
תשים ותזרם ורוח תשאם וסערה דק
תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה שום זנה
בקדוש ישראל תתהללו העניים גשא פוץ
והאביונים מנבקים מים ואין גל
לשונם בצמא נשתה אני יהוה הליל ענה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם אנה עגב
אפתח על שפיים נהרות ונתוך פמה שפה
בקעות מעינות אשים מדבר צו שום
לאנם מים וארץ ציה למוצאי דבר צא
מים אתן במדבר ארז שטה והדס עמו שוט
ועץ שמן אשים בעדנה נרוש קדש
תדרר ותאשור יחדו ו למען דבר אשר
יראו וידעו וישומו וישלילו יחדו שום שבל
כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש עשה
ישראל נראהו קרבו ריבכם יאמר רוב צמר
יהוה הנישו עצמותיכם יאמר נש
מלך יעקבו ינישו וינידו לנו את נד
אשר תקרינה הראשנות פה פמה
הנה הנידו ונשימה לננו ונדעה שום ידע
אחריתן או הבאות השמיענו : בוא שמע
הנידו האותיות לאהור ונדעה כי עבד אמר
אלהים אתם אף תיטיבו ותדעו יסב רוע
ונשתהו ונראה יחדו : הן אתם צאין ששה כאה
ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם : מעב נד
העידותי מצפון ויאת ממזרח שמש עור צפון
יקרא בשמי ויבא סגנים נמו אמה זרח
חמר ונמו יוצר ירמס טיטו מי כרא בוא
הניד מראש ונדעה ומלפנים יצד רמס
ונאמר צדיק אף אין מניד אף אין פנה אמר
צדק

deus tuus apprehēdens
'manū tuā: dicensq; tibi.
'Ne timeas: ego adiuui
te. Noli
'timere vermis iacob:
qui mortui estis ex israel.
'Ego auxiliatus sum tibi
'dicit dñs: & redemptor
tuus sanctus israel. Ego
'posui te
'quasi plaustrū trituras
'nouū: habēs rostra fer-
rantia. Triturabis mon-
tes & cōminues: & col-
les quasi puluerē pones.
'Ventilabis eos: & vētus
'tollet: & turbo disperget
'eos: & tu exultabis in
domino: in sancto israel
'letaberis. Egeni
'& pauperes querunt as-
quas & non sunt: ooooo
'lingua eorum siti paruit.
'Ego dominus ooooo
'exaudiam eos: deus isra-
el: non derelinquā eos.
'Aperiā in supinis collis-
bus flumina: & in medio
'camporum fontes. Pos-
nam desertum ooooo
'in stagna aquarū: & ter-
ram inuiam in riuos o
'aquarū. Dabo in solitu-
dine cedrū & spinam &
'myrtū & lignū oliuē. Po-
nam in deserto abietem
'vlmum & buxum simul
'vt ooooo
'videant & sciant & reco-
gitant & intelligent par-
ter: quia manus dñi fe-
cit hec: & sanctus oooo
'israel creauit illud. Pro-
pe facite iudiciū vrm: dñs
'cū dominus afferte si qd
'forte habetis dixit ooooo
'rex iacob. Accedant &
nuncient nobis ooooo
'quęcunq; ventura sunt.
'priora que ooooo
'fuerūt nūciate: & pone-
mus cor nrm: & sciemus
'nouissima corū: & que
vētura sunt icūcate nobis.
'Annūciate que ventura
sunt in futurū: & sciemus
'quia dñi estis vos. Bene-
'quosq; aut male si pote-
ritis facite: & loqumini & vi-
deamini simul. Ecce vos
estis ex nihilo: & opus ve-
strū ex eo qd nō est. Abo-
minatio est qd elegit vos.
'Suscitauit ab aquilone &
veniet ab ortu solis. Vo-
cabit nōmē meū: & addu-
cet magistratus qsi iustū:
'& velut plastes cōculcis
humū. Quis annūciat
'ab exordio vt sciamus: &
a principio vt dicamini
est. Nō est annūciās neq;

deus tuus apprehēdens
manū tuā: dicensq; tibi.
Ne timeas: ego adiuui
te. Noli
timere vermis iacob:
qui mortui estis ex israel.
Ego auxiliatus sum tibi
dicit dñs: & redemptor
tuus sanctus israel. Ego
posui te
quasi plaustrū trituras
nouū: habēs rostra fer-
rantia. Triturabis mon-
tes & cōminues: & col-
les quasi puluerē pones.
Ventilabis eos: & vētus
tollet: & turbo disperget
eos: & tu exultabis in
domino: in sancto israel
letaberis. Egeni
& pauperes querunt as-
quas & non sunt: ooooo
lingua eorum siti paruit.
Ego dominus ooooo
exaudiam eos: deus isra-
el: non derelinquā eos.
Aperiā in supinis collis-
bus flumina: & in medio
camporum fontes. Pos-
nam desertum ooooo
in stagna aquarū: & ter-
ram inuiam in riuos o
aquarū. Dabo in solitu-
dine cedrū & spinam &
myrtū & lignū oliuē. Po-
nam in deserto abietem
vlmum & buxum simul
vt ooooo
videant & sciant & reco-
gitant & intelligent par-
ter: quia manus dñi fe-
cit hec: & sanctus oooo
israel creauit illud. Pro-
pe facite iudiciū vrm: dñs
cū dominus afferte si qd
forte habetis dixit ooooo
rex iacob. Accedant &
nuncient nobis ooooo
quęcunq; ventura sunt.
priora que ooooo
fuerūt nūciate: & pone-
mus cor nrm: & sciemus
nouissima corū: & que
vētura sunt icūcate nobis.
Annūciate que ventura
sunt in futurū: & sciemus
quia dñi estis vos. Bene-
quosq; aut male si pote-
ritis facite: & loqumini & vi-
deamini simul. Ecce vos
estis ex nihilo: & opus ve-
strū ex eo qd nō est. Abo-
minatio est qd elegit vos.
Suscitauit ab aquilone &
veniet ab ortu solis. Vo-
cabit nōmē meū: & addu-
cet magistratus qsi iustū:
& velut plastes cōculcis
humū. Quis annūciat
ab exordio vt sciamus: &
a principio vt dicamini
est. Nō est annūciās neq;

D
A
E
B
F
G
C

qz ego dñs de⁹ tu⁹ sanct⁹ israel saluā te
 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

"quia" ego "dominus" de⁹
 tuus "sanctus" israel
 "saluator" tuus. "De" "pro"
 "piciatione" tuā "egyptū" &
 "ethiopiā" & "faba" "pro" te.
 "Ex" quo "honorabilis" fa-
 ctus es "in" oculis meis &
 "gloriosus": ego "dilex" te.
 "Et" dabo "hoies" "pro" te: &
 "pphos" "pro" aia tua. "Noli"
 "timere" quia "ego" tecum
 sum. "Ab" oriente "adducā"
 "femen" tuū: & "ab" occide
 te "congregabo" te. "Dicā"
 "aquiloni" da: & "austro"
 "noli" prohibere. "Affer"
 "filios" meos "de" lōginquo:
 & "filias" meas: "ab" extre-
 mis "terre". Et "oem" qui
 inuocat "nomen" meū: "In"
 gloria meā "creau" eum:
 "formau" eum: & "feci" euz.
 "Edu"c foras "populū" ce-
 cum: & "oculos" habentē:
 "surdum" & "aures" ei sunt
 "Omnes" gentes "coo"grega-
 te sunt "simul": &
 "collecte" sunt "tribus": "quis"
 "in" vobis "annūciat" istud:
 & q̄ "prima" sunt "audire"
 nos faciet: "Dei" testes eoz
 & "iustificetur": & "audiāt"
 & "dicant". "Vere" vos "tes-
 tes" mei dicit "dominus": & "seruus" me⁹
 "quem" elegi vt "scitis" & "credatis" mihi:
 & "intelligatis": quia "ego"
 "ipse" sum. "Ante" me
 "non" est "formatus" deus:
 & "post" me "nō" erit. "Ego"
 sum: "ego" su⁹ "dominus":
 & "non" est absq; me "salu-
 ator". "Ego" "annūciau" & "saluaui": "an-
 ditum" feci: & "non" fuit
 "in" vobis "alienus". Vos
 "testes" mei dicit "domin⁹"
 & "ego" deus. "Et" ab in-
 finitio "ego" ipse: & "nō" est q̄
 "de" manu mea "eruat". "Operabor"
 & qz "auertet" illud: "Hec" dicit
 dñs "redemptor" vester "co-
 sanctus" israel. "Propter"
 vos "emisi" "babylonem": & "detraxi"
 "vectes" vniuersos "in" nauib⁹
 suis "gloriatēs". "Ego" "domin⁹"
 "sanctus" vester: "creans"
 "israel": rex vester. "Hec" dicit
 "dominus" qui dedit "in" mari
 viam: & "in" aq; "torrētib⁹"
 semi tam. "Qui" eduxit "q̄drigā"
 & "equū": "agmen" & "robu-
 stum". "Simul" obdormie-
 runt "nec" resurgēt: & con-
 triti sunt "quasi" limū: & ex-
 tincti sunt. "Ne" memine-
 ritis "priorum" & "antiqua"

כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל
 מושיעך נתתי כפרך מצרים ושב
 וסבא תחתיך: מאשר יקרת זעיני
 נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם
 תחתיך ולאמים תחת נפשך: אל
 תירא כי אתך אני ממזרח אביא
 זרעך ומשערב אקבצך: אמר
 לצפון תני ולתימן אל תכלאי
 הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה
 הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי
 נראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
 הוציא עם ער ועינים יש
 וחרשים ואזנים למו: כל הגוים
 נקבצו יחדו ויאספו לאפים מי
 בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו
 ותנו עדיהם ויצדקו וישמעו
 ולאמרו אמתו אתם עדי נאם
 יהוה ועבדי אשר בחרתי למען
 תדעו ותאמינו לי ותבינו כי
 אני הוא לפני לא נוצר אל
 ואחרי לא יהיה אנכי אנכי יהוה
 ואין מבלעדי מושיע: אנכי
 הודתי והושעתי והשמעתי ואין
 נכנס ער ואתם עדי נאם יהוה
 ואני אל: גם מיום אני הוא
 ואין מידי מציל אפעל ומי
 ישיבנה: כה אמר יהוה נאלכם
 קדוש ישראל למענכם שלחתי
 נבילה והורדתי בריחים כלם
 וכשדים באניות רנתם: אני יהוה
 קדושכם בורא ישראל מלנכם:
 כה אמר יהוה הנותן גים דרך
 ובמים עזים נתיבה: הפוציא רכב
 וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו
 כל יקמו דעכו כפשתה כבו:
 אל תזכרו ראשנות וקדמויות

קדש
 ישע
 קבר נא
 ירא זנח
 נוא ערב
 מבין צפון
 גמו ישו
 כלא נוא
 כחקה
 קבר נא קבר
 עשה יצא
 מבין אספו
 נגד שמע
 גמו ער
 צדק שמע
 אמר
 ידע צפון
 ביד קנה
 יצא
 היה
 כלא ישע
 נגד שמע
 זכה
 נצל קפל
 שוב
 קדש
 יבד גב
 אנה רגו
 קדש גבא
 גמו
 עז קנת
 יצא עז
 שכב קום
 קנה
 זכר

in seculis: et vatura anteq̄ veniat̄ an̄ci
 is r̄i p̄i āi āi, k̄u p̄i i p̄i r̄i ō m̄ d̄i ā p̄i r̄i i l̄ d̄i i n̄ ā p̄i r̄i ḡ i l̄ ā
 ent vobis. ne formidētis neq̄ cōturbemini nō ab
 p̄i ā i r̄i m̄ i t̄ i p̄i ā i r̄i ā l̄ i t̄ i d̄ i m̄ i d̄ i p̄i ā i r̄i ā i d̄ i i n̄ ā p̄i r̄i ḡ i l̄ ā
 initio aurib' p̄cepistis et an̄ficiant vobis: testes vos
 ā r̄i h̄ i s̄ i n̄ v̄ i t̄ i s̄ ā d̄ i ē k̄ u i ā p̄ i r̄ i ḡ i l̄ ā i m̄ i t̄ i; m̄ ā r̄ t̄ ū r̄ ē s̄ v̄ m̄ i t̄ ē
 estis: si est de' p̄ter me' et nō erāt i d̄ ē p̄ i ā s̄ m̄ ā t̄ ē s̄
 i s̄ i, i s̄ i d̄ i ō s̄ p̄ l̄ ā i i m̄ ō u; k̄ u i n̄ ā i s̄ ā s̄ t̄ ē t̄ i ō i p̄ l̄ ā s̄ t̄ ō i t̄ ē s̄
 et sculpeteo oēs vani facieteo desideria
 k̄ u i n̄ ā i ḡ l̄ ū f̄ ō r̄ t̄ i s̄ p̄ ā t̄ ē s̄ m̄ ā i s̄ ā i ō i p̄ i ā i ū n̄ t̄ i s̄ t̄ i k̄ ā t̄ ā d̄ ō m̄ i c̄
 eor̄ q̄ nō p̄derūt eis. et testes eor̄ nō v̄ i
 ā ū t̄ i s̄ ā d̄ i ē ā f̄ i l̄ i s̄ ē i ā ū t̄ i s̄. k̄ u i m̄ ā r̄ t̄ ū r̄ ē s̄ ā ū t̄ i s̄ d̄ ō k̄
 debēt et nō cognoscēt vt cōfundant. q̄s formabit for
 i n̄ t̄ ā i k̄ u i n̄ ā i ḡ l̄ ū f̄ ō r̄ t̄ i s̄ i t̄ ā ā i ḡ ū i t̄ ā s̄ i, t̄ i s̄ p̄ l̄ ā s̄ t̄ ō i s̄ i ḡ u
 tem: et sculpsit cōflabit ad nihil vtile: ecce oēs parti
 ē s̄ i, k̄ u i ḡ l̄ ū f̄ ō r̄ t̄ i s̄ i c̄ h̄ ō i v̄ i t̄ ē s̄ i ē i s̄ ā i v̄ ā f̄ ē l̄ ā; i d̄ ō ū p̄ ā t̄ ē s̄ i ō i k̄ ō i
 cipes ei' cōfundent̄ p̄ i ā s̄ m̄ ā t̄ ē s̄ ō ē s̄ et scul
 p̄ t̄ ē s̄ i t̄ ē s̄ ā ū t̄ i s̄ ā i ḡ ū i t̄ ā s̄ ō i t̄ ā ō i p̄ l̄ ā s̄ t̄ ō i t̄ ē s̄ i t̄ ē s̄ i k̄ u i ḡ l̄ ū
 p̄ t̄ ē s̄ ō ē s̄ i ū n̄ t̄ i ā et ō i ā v̄ n̄ facta s̄ ū t̄ ā r̄ ū e
 f̄ ō r̄ t̄ i s̄ p̄ ā t̄ ē s̄ ā i v̄ ā f̄ ē l̄ ā k̄ u i p̄ ā t̄ ē s̄ ā ō i t̄ ā i ḡ h̄ ō i t̄ ō i t̄ ē s̄ i t̄ ē s̄ i
 r̄ ū i et sard̄i ex hoib' cōgregent̄ oēs
 ō ā s̄ k̄ u i k̄ ā f̄ ō i ā v̄ ā ō ā i r̄ ō p̄ ā i s̄ ū n̄ ā c̄ h̄ i t̄ ū s̄ ā s̄ ā p̄ ā t̄ ē s̄
 et s̄ t̄ ē n̄ t̄ s̄ i m̄ ū l̄ cōfundant̄ et recreant̄ simul:
 k̄ u i s̄ i t̄ ū s̄ ā s̄ ā i m̄ ā i n̄ t̄ r̄ ā p̄ i t̄ ū s̄ ā s̄ ā i k̄ u i ā i ḡ ū i t̄ ā s̄ ā i ā i m̄ ā,
 q̄i acuit faber ferrū: a scia opat̄ est illud in
 ō i t̄ i ā r̄ ū i t̄ i c̄ t̄ i c̄ t̄ ō i s̄ i d̄ ō k̄ r̄ ō i, s̄ ā i p̄ ā t̄ ē s̄ ā i v̄ i ḡ i ā s̄ ā t̄ ō ā ū ḡ ō i n̄
 p̄ r̄ ū n̄ i s̄ et in terebio statuit illud. et opat̄ est in bra
 ā i r̄ ā i d̄ i ō i t̄ ē s̄ t̄ ē r̄ ō i s̄ ā i ā ū t̄ ō. k̄ u i i ḡ r̄ ā s̄ ā t̄ ō i t̄ i p̄ i b̄ r̄ a
 ā i ō fortitudis sue et esuriet et infirmabil et nō
 h̄ i s̄ i t̄ i s̄ i ḡ ū i t̄ ā s̄ ā ū t̄ ō i k̄ u i p̄ ē n̄ ā s̄ ē i k̄ u i ā d̄ i v̄ i s̄ ē i k̄ u i d̄ u
 bibet aquā. eligeno faber lignū: statuit illud
 m̄ i p̄ i v̄ i d̄ ō p̄. i k̄ l̄ ē i k̄ i d̄ i ō s̄ t̄ i c̄ t̄ ō i s̄ i v̄ i l̄ ō i, i s̄ r̄ ā i s̄ ā i ā ū ḡ ō i
 in mēbra et formavit illud in runcina. fecit
 i n̄ m̄ i t̄ r̄ ō k̄ u i i m̄ ē f̄ ō s̄ i n̄ ā ū ḡ ō i i n̄ p̄ ā r̄ ā ḡ r̄ ā f̄ i d̄ i. i p̄ ō i s̄ i n̄
 illud in angularib' et in circino regulavit illud. et
 ā ū ḡ ō i n̄ p̄ ā r̄ ā ḡ ō i s̄ t̄ i c̄ t̄ ō i s̄ k̄ u i i n̄ k̄ ō l̄ l̄ ā i ē i r̄ ō i m̄ i s̄ i n̄ ā ū t̄ ō. k̄ u i
 fecit illud q̄si imaginē viri et q̄si pulchritudinē hois
 i p̄ ā i s̄ i n̄ ā ū ḡ ō i s̄ m̄ ā r̄ f̄ ā i ā d̄ i r̄ ē s̄ k̄ u i ā i r̄ ā i s̄ t̄ ā t̄ ā ā i r̄ ē s̄
 et statueret illud in domo q̄ succidit sibi cedros et
 p̄ i ū s̄ i n̄ ā i ā ū ḡ ō i s̄ i d̄ i ō i k̄ ā i s̄ ā i i n̄ ā ū t̄ i k̄ i d̄ i r̄ ō ū s̄ k̄ u i
 tulit illic et quercū. et cōposuit sibi
 i n̄ ā b̄ i t̄ ā ḡ r̄ i ō b̄ ā l̄ ā ō i k̄ u i d̄ r̄ ē i. k̄ u i i k̄ ā r̄ t̄ ē r̄ ā s̄ i n̄ ā ū t̄ ō
 lignū de syria: q̄s p̄ i ā ū i t̄ ō i s̄ ō h̄ ō i s̄ p̄ i n̄ i et
 i n̄ ā i t̄ ō i d̄ r̄ ē m̄ ō ū, i i f̄ ū t̄ i ū s̄ ē k̄ i r̄ i ō s̄ p̄ i t̄ i ū i k̄ u i
 p̄ i ū i ā n̄ ū t̄ r̄ i ū i t̄ v̄ t̄ s̄ i t̄ h̄ ō i b' i cōbustionē. et sumēs
 v̄ i r̄ ē s̄ i m̄ ā k̄ ū i s̄ i n̄ ā i k̄ ā i r̄ ō p̄ ō i s̄ i ē i s̄ k̄ ā ū s̄ i ā. k̄ u i l̄ ā b̄ i ā t̄
 ex eo' calefact' est. et succedētes coxerūt panes in eo:
 ā p̄ ā ū t̄ i d̄ i r̄ i m̄ ō i s̄ i n̄. k̄ u i k̄ ā ū s̄ i ā t̄ i s̄ i ē p̄ i ā s̄ ā r̄ t̄ ō ū s̄ i p̄ ā ū
 at reliquū opari sūt deos et adoiāt e
 t̄ ū, q̄ d̄ i l̄ ō i p̄ ō i i ḡ r̄ ā s̄ ā t̄ ō i s̄ i n̄ ē i s̄ k̄ u i p̄ r̄ ō s̄ c̄ ū n̄ t̄ ō s̄ i n̄ ā ū
 ō ō. fecerūt illud sculpsit et incurvat̄ eis: ei' p̄
 t̄ i s̄. i p̄ ā i s̄ ā i ā ū ḡ ō i ḡ l̄ ū f̄ ō r̄ t̄ i s̄ i k̄ u i k̄ ā ū s̄ i ē i ā ū t̄ ō i s̄, d̄ ū
 dimidiā ei' cōbustit in igne et sup̄ medio ei'
 i m̄ i s̄ ū ā ū t̄ k̄ ā t̄ i k̄ ā ū s̄ i n̄ i n̄ p̄ ū r̄ i k̄ u i i p̄ i t̄ ō ū i m̄ i s̄ ō ū s̄ ā ū t̄
 carnes comedit coquēs assavit coctū: et replet' est
 k̄ r̄ i ā s̄ i f̄ ā ḡ ā i ē i p̄ i ā s̄ ā s̄ ā i t̄ ō i s̄ i n̄ i t̄ ō i s̄, k̄ u i i n̄ i p̄ l̄ ā s̄ t̄ ō i k̄ u i
 calefact' dixit. dulce mihi q̄i calefact' s̄ i t̄ i d̄ i f̄ ō c̄ i.
 i m̄ ā r̄ t̄ ū r̄ ē s̄ i n̄ i p̄ i ā i. nō d̄ i m̄ ō i d̄ i i n̄ i m̄ ā r̄ t̄ ū r̄ ē s̄ i n̄ ā ū t̄ ō i s̄ p̄ ū r̄. q̄
 at reliquū fecit in des̄ et sculpsit incurvat̄ illi et
 d̄ i l̄ ō i p̄ ō i i p̄ ō i s̄ i n̄ i s̄ i d̄ i ō i k̄ u i ḡ l̄ ū f̄ ō r̄ t̄ i s̄ i k̄ ā ū s̄ i ē i ā ū t̄ ō i s̄ k̄ u i
 adoiat et orat̄ d̄ i c̄ ē s̄. libera me q̄ de' me' eo
 p̄ r̄ ō s̄ c̄ ū n̄ t̄ i k̄ u i p̄ r̄ ō s̄ i n̄ ā i ḡ i t̄ ā i l̄ i ḡ ā i, i s̄ i l̄ ā s̄ ō m̄ i d̄ i t̄ i s̄ i ō ū i
 n̄ ā. nō cognoscēt vt saperēt. q̄si obtenebrati sūt ne viderēt
 ō i. i n̄ ā i ḡ i t̄ ā i p̄ r̄ ō s̄ ā i. ō i t̄ ā i p̄ i m̄ ā ū r̄ ā i s̄ ā i t̄ b̄ l̄ i p̄ i ā i t̄ ō i s̄
 oculo suis et intelligerēt corde suo. et nō recognovit
 i f̄ i ā l̄ m̄ i s̄ i ā ū t̄ ō i s̄ k̄ u i t̄ ō i s̄ ā i t̄ i k̄ ā r̄ d̄ i ā ā ū t̄ ō i s̄. k̄ u i d̄ ū k̄ i l̄ ō ḡ i s̄ ā t̄ ō
 ā i ā ei': neq̄ cognovit prudētia q̄si dimidiā ei' cōbustit
 i f̄ ū x̄ i ā ū t̄ ō ū, d̄ ū d̄ i ḡ i t̄ ō i t̄ i p̄ r̄ ō s̄ i s̄ ē i ē t̄ i q̄ i m̄ i s̄ ū ā ū t̄ k̄ ā t̄ i k̄ ā ū s̄
 r̄ i t̄. in igne et coxit sup̄ carbones panes: et assano
 s̄ ū i. i n̄ p̄ ū r̄ i k̄ u i i p̄ i ā i i n̄ i p̄ i t̄ ō ū i d̄ i r̄ ē k̄ ā ū s̄ ā r̄ t̄ ō ū s̄. k̄ u i i t̄ ō i s̄ ā s̄
 ā n̄ i c̄ ō m̄ ē d̄ i t̄ et reliquū ei' in abominationē fecit
 k̄ r̄ i ā s̄ i f̄ ā ḡ ā i k̄ u i q̄ d̄ i l̄ ō i p̄ ō i ā ū t̄ ō i s̄ i s̄ b̄ d̄ i l̄ ū ḡ m̄ ā i p̄ ō i s̄ i

"populū" antiquū. Ven
 tura' & q̄ futura sunt an
 nūciēt' eis. Nolite time
 re: neq̄ cōturbemini.
 "Ex tūc" audire te feci: &
 annunciaui. oooooo
 "Vos estis" testes mei. Nū
 quid est' deus' absq̄ me:
 "et formator" quē ego' nō
 nouerim? Plaste' idoli
 "oēs" nihil sunt: & aman
 tissima eorū' nō' p̄derunt
 eis. Ipsi sunt' testes eor̄:
 q̄a' nō' vidēt' neq̄' intelli
 gunt: vt' confundantur.
 "Quis" formauit' deū: &
 sculpsit' cōflavit: ad ni
 hil' vtile? Ecce' oēs' parti
 cipes eius' cōfundentur.
 "Fabri enī" sunt' ex hoib'.
 "Conueniēt' enī" oēs: sta
 būt' & p̄auebūt: & cōfun
 dentur' simul. "Faber" fer
 rarius' lima' operatus est:
 'in prunis' & in malleis
 formauit' illud: & opat'
 est' i brachio' fortitudinis
 sue. "Esuriēt' & deficiet:
 nō' bibet' aquā' & lassē
 scet. "Artifex" lignari' ex
 tendit' normā: formauit
 illud' in runcina. "Fecit il
 lud' in angularib': & in
 circino' tornauit' illud: o
 o' & fecit' imaginē' viri
 'quasi speciolum' ooooo
 'hominē' habitantē' in
 domo. "Succidit' cedros:
 'tulit' illicem' & quercum
 quē' steterat' inter ligna
 'alt'. "Plāuit' pinū' quā
 'pluuia' nutriuit' & facta ē
 'hoibus' in focū. "Sūpsit
 'ex eis' & calefactus est:
 'et succendit' & coxit' pa
 nes: de reliquo aut' opat'
 est' deū' & adorauit: fecit
 'sculptile: & curuatus est
 'ante illud. "Mediū' ei' cō
 buisit' igni: & de' medio
 eius' carnes coxit & come
 dit: coxit' pulmentū' & sa
 turat' est: & calefact' est:
 "et dixit. "Vah: calefact'
 sum: vidi' focū. "Reliquū
 autē' eius' deū' fecit' scul
 psit' sibi. "Gurnatur' ante
 illud: & adorat' illud: & ob
 fecrat: dicit. "Libera me:
 'q̄a' de' me' es' tu. "Nescie
 runt' neq̄' intellexerūt.
 "Obli't' enī' sūt' ne videāt
 'oculi eorum: ne intelli
 gant in' corde suo. "Non
 'recognitāt' in' mente sua:
 'neq̄' cognoscūt' neq̄' cō
 sentiūt' vt' dicāt. "Medie
 tatem eius' cōbustit' igni:
 'et coxit' super' carbones
 eius' panes: coxit' ooooo
 'carnes' & comedit: & de
 'reliquo eius' idoli' faciā.

עלם בוא עם שלם ואתיות ואשר תבאנה
 ויודו למו: אל תפחוו ואל תרהו
 הלא מאז השמעתיו והגדתיו
 ואתם עדי היש אלוה מבלעדיו
 ואין צור כל ידעתיו יצרי פסל
 כלם תהו וחמודיהם כל יועילו
 ועדיהם המה כל יראו ובל ידעו
 למען יבשו מי יצר אל ופסל
 נסך לבלתי הועילו: הן כל חבריו
 יבשו וחרשים המה מאדם
 יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו
 יחדו חרש ברזל מעצד ופעל
 בפתח ובמקבות יצרהו ויפעלהו
 בזרו עכחו נם רעב ואין כח לא
 שתה מים ויעף חרש עצים לטה
 כו יתארהו בשקר יעשהו
 במקצעות ובמחונה יתארהו
 ויעשהו שתבנית איש כתפארת
 אדם לשנת בנית: לכת לו ארזים
 ויפח תרזה ואלון ויאסף לו בעצי
 אשר נטע ארן ונשם יגדל: והיה
 לאדם לבשר ויפח מהם ויחס
 אף ישיק ואפה לחם אף יפעל
 אל וישתחו עשהו פסל ויסגד
 למו: חציו שרף נמו אש על חציו
 בשר ואכל יצלה צלי וישבע אף
 יחס ויאמר האח חפותי ראיתי
 אור: ויש אריתו לאל עשה לפסלו
 ויסגד לו וישתחו ויתפלל אליו
 ויאמר הצילני כי אלי אתהו לא
 ידעו ולא יבינו כי טח מראות
 עיניהם: מה שניל לבתם: ולא
 ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה
 לאמר חציו שרפתיו נמו אש
 ואף אפיתיו על נחליו לחם אצלה
 בשר ואכל ויתרו: לתועבה אעשה

עלם בוא
 ענד פחד
 רכה שפט
 ענד ענד
 תרה חסד
 ענד ענד
 רכה
 ענד
 קבץ עמד
 פחד טוש
 עצד נמב
 פעל רע
 טח
 תאר עשה
 קצע חונ
 פנה פאר
 ישב
 לפח אלון
 אסף נבל
 לפח
 נשק פעל
 שח סגד
 חציו
 אכל צלה
 שבע אף
 חס רכה
 סגד פלל
 אפד נצל
 בז טח
 רכה שבל
 שוב ידע
 בז חנה
 אפה צלה
 מעב עשה

לכול עץ אסגודו רעה אפר לב סנד
הותל הטהו ולא יציל את נפשו קהל גסה
ולא יאמר הלווא שקר בימיני ו
זכר אלה יעקב וישראל כי
עבדו אתה יצרתיו עבד לי אתה
ישראל לא תנשני מחיתי כעב
פשעך וכענן חטאתיך שובה
אלי כי נאלתיך רנו שמים כי
עשה יהוה רדיו תחתיות ארץ
כפצחו ררים רנה יער וכל עץ בו
כי נאל יהוה יעקב וישראל
יתפאר : כה אמר יהוה נאלך פאר
ויצרך מנטן אנכי יהוה עשה כל
נטה שמים לבדי רקע הארץ פבר
מיאתי מפר אותת בדים וקסמים פור פד
יהולל משיב חמים אהור קהל שוב
ודעתם יסכלו מקים דבר עבדו אמר סבל
ועצת מלאכיו ישלים האמר קום יען
לירושלם תושב ולערי יהודה נשג עיר
תבנינה וחרבותיה אקומם : האמר פנה קום
לצולה חרבי ונהרתך אוביש : יבש
האמר לנורש רעי וכל חפצי רעה
ישלם ולאמר לירושלם תבנת שלם פנה
והיכל תוסדו : קהל יסד

Ante truncū ligni p̄cis
dam! Pars eius cinis est.
Cor insipiens adorabit
illud: & nō liberabit anī
mā suā: neq̄ dicit: forte
mendaciū est in dextera
mea. Memento horum
iacob & israel: quoniā
seruī me es tu. Forma
ui te: seruus meus es tu
israel: non obliuiscaris
mei. Deleui vt nubem oo
niqtates tuas: & q̄si ne
bulā p̄ctā tuā. Reuerte
re ad me qm̄ redemi te.
Laudate celi quoniam
fecit dñs: iubilate extre
ma terre. ooooooooooooo
Resonate montes lauda
tione: saltus & oē lignū
eius. Quoniā redemit
dominus iacob: & israel
glorietur. Hec dicit
dñs redemptor tuus: oo
& formator tu ex vtero.
Ego sum dñs facies oīa:
extendens celos solus:
stabiliens terram & oo
nullus mecū. Irrita fa
ciens signa diuinor: &
ariolos in furorē vertēs.
Conuertēs sapiētēs re
trorsum: & scientiā corū
stultā faciens. Sufcitans
verbū serui sui: & cōsiliū
nūciōrū suor: cōplens.
Qui dico hierlm̄ habita
beris: & ciuitatibus iude
edificabimini: & deferta
eius suscitabo. Qui dico
profundo defolare: &
flumina tua arefaciam.
Qui dico cyro pastor
me es: & oēm volūtātē
meam cōplebis. Qui di
co hierusalem edificabe
ris: & templo fundabe
ris.

τ ἀδοξᾷ ἐλ. sc̄lto qz cinis cor
& χθι προσκυνῶσιν αὐτῷ. γινῶσι ὅτι ἀποθῆς ἢ καρδία αὐ
οἰβί τ errant τ nemo p̄tē liberare
τῶν χθι πλατῶσται χθι ἐνδοίς δὲ ἵσται ἐξελίξαι τῆν
aiam suā. videte nō dicitis qz mendaciū in dex
τερᾷ αὐτοῦ. ἴδῃτε οὐκ εἰπῆτε ὅτι ψεῦδος ἐστὶ δὲ
tera mea: memēto horū iacob τ israel: qz
ἐγὼ μου, μὴ δῶκε τὰυτὰ ἰακώβ χθι ἰσραήλ, ὅτι
puer me es tu. formauī te puerū meū τ tu
παῖς μου ἐστὶ σὺ. ἔπλασα σε παῖδά μου χθι σὺ
israel ne obliuiscaris mei. ecce deleui sicut nu
βὴ ἰσραήλ μὴ ἐπιλασθήσῃ μου. ἴδῃ δὲ ἀπῆλθον ὡς νεφέ
λῆ ἰνιqtates tuas: τ sicut caliginē p̄ctā tuā.
λατ παρ ἀνομιᾶς σου, χθι ὡς γινῶσι παρ ἀνομιᾶς σου.
revertete ad me τ redimā te. letamini
ἐπιστρέψατε πρὸς με χθι λυτρώσομαι σε. ἐυφρανῆτε
celi qm̄ misert̄ est de⁹ israelis: canite tuba
δυνατοὶ ἐστὶ ἐλίξω ὁ θεὸς γῆν ἰσραήλ, σαλπίζατε τὰ
fundamēta terre. clamate mōtēs letitiā collicō τ
ἐπιμίλια τῆς γῆς. βοήσατε ὅρα ἐυφροσύνη ἐστὶ βουαί χθι
oīa ligna q̄ in eis: qz redemit dñs
πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι λυτρώσατο κύριος
iacob τ israel significabit. sic dicit dñs
γῆν ἰακώβ χθι ἰσραήλ δόξα δὲ ἵσται. ἔντως λέγει κύριος
q̄ redimit te τ formāo te τ vtero. ego sum
ὁ λυτρεύων σε χθι πλάσω σε ἐκ κοιλίας. ἐγὼ ἴμω
oīs q̄ cōpleo oīa extendi cellū solus:
κύριος ὁ συντελῶν πάντα ἐξ ἔγχεα γῆν δυνατοὶ μέγος,
τ firmavi terrā. qz ali⁹ dissipabit signa
χθι ἐστρέψω τῆν γῆν. τίς ἔτιρος διασκεδάσει σκμῖα
p̄rptonā τ vniatēs de coade: cōuertēs
ἐγγαστριμῶσιν, χθι μαρτίας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέψω
p̄rudētēs retrorsum: τ consiliū corū stultā fa
ciētis ἵς τὰ ὀπίσω, χθι τῆν βουλήν αὐτῶν μαρῆ
eno: τ statuēs verbū p̄ueri ei⁹: τ cōsiliū
τῶν, χθι ἴδῃ δὲ ῥῆμα παῖδος αὐτοῦ, χθι τῆν βουλήν
angelor ei⁹ verificāo: dicens hierlm̄
τῆν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀλνέωσται, ὁ λέγων τῆ ἱερουσαλὴμ
habitaberis: τ ciuitatib⁹ iudee edifi
κατοικηθήσῃ, χθι τὰς πόλεις τῆς ἰουδαίας ἐκδομοσ
cabitimini: τ deferta eius suscitabo. dicitis abys
θῆσι δει, χθι τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀναστήσω. ἐλίξω τὰ ἀβύσ
so defolaberis τ flumina tua arefaciā: τί
σω ἱερουσαλὴμ χθι τοὺς ποταμοὺς σου ξηραῶ, ὁ λέ
gēs cyro vsq̄ p̄lat τ oēs volūtates meas faci
γῶν κύριος φροῖν χθι πάντα τὰ ἐπιλασθήσῃ μου ποιῶ
at. dices hierlm̄ edificaberis: τ domū
sei. ὁ λέγων ἱερουσαλὴμ ἐκδομοσθήσῃ, χθι γῆν δικαί γῆν
sanctā meā fundabo.

Cap. xlv. **Κ**α. 45.

χρῖστο μεο

cyro: cuius apprehendi

dexteram vt subiciam

ante faciem eius gentes:

& dorsa regū vertam.

Et aperia corā eo ianu

as: & porte non claudentur.

Ego ante te ibo: & gloriosos terre

humiliabo. Portas creas

cōteram: & vectes ferre

os cōfringam. Et dabo

tibi thesauros abscondi

tos: & arcana secretor:

vt scias quia ego domi

nus qui voco nomen tuū

deus israel: propter

seruū meū iacob: & isrl

electū meū. Et vocaui

te nōie tuo: assimilauī

te: & nō cognouisti me,

Ec dicit dominus
christo meo
cyro: cuius apprehendi
dexteram vt subiciam
ante faciem eius gentes:
& dorsa regū vertam.
Et aperia corā eo ianu
as: & porte non claudentur.
Ego ante te ibo: & gloriosos terre
humiliabo. Portas creas
cōteram: & vectes ferre
os cōfringam. Et dabo
tibi thesauros abscondi
tos: & arcana secretor:
vt scias quia ego domi
nus qui voco nomen tuū
deus israel: propter
seruū meū iacob: & isrl
electū meū. Et vocaui
te nōie tuo: assimilauī
te: & nō cognouisti me,

Ca. 45.
Soc dicit dñs de⁹ christo meo cyro cui⁹
apprehēdi dexterā: vt subiciā ante eū gentes
ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπικαύσῃ ἔμπροσθιν αὐτοῦ ἵμω
τ fortitudinē regū vtr̄p̄. aperia ante eū
χθι ἴχῃ βασιλείων διαρρηξῶ. ἀνοίξω ἔμπροσθιν αὐτοῦ
ianuas τ porte nō cludent. ego an
τιῶν χθι πύλαι ἐν συγκλιθῆσονται. ἐγὼ ἔμψο
te te ibo τ mōtes cōplanabo: portas enca
dēt σου παρῶσμαι χθι ὅρα ὀμαλιῶ, ἑύρας χαλκῆς
cōterā τ vectes ferreos cōfringās τ dabo
συντερίξω χθι μωχλοὺς σιδῆρεὺς συγκλάσω χθι ὄσω
tibi thesauros tenebrosos absconditos iustibiles ape
σι ἐκσωρῶς σκοτεινῶς ἀποκρίφους ἀρατοὺς οἰ
riā tibi: vt scias qz ego dñs de⁹ tu⁹ vocāo
ξω σε, ἵνα γινῶς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ καλῶ γῆ
nōie tuā de⁹ israel. p̄pter seruū meū τ
oīmā σου ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἔκισιν τοῦ παῖδος μου ἰα
cob τ israel electū meū ego vocabo te
κῶβ χθι ἰσραήλ τοῦ ἐκλιγῆν μου ἐγὼ καλῶ σε τῷ
nōie tuo: τ suscipiā te. tuasti nō cognouisti me
ὀνόματί σου, χθι προσδίζομαι σε. σὺ δὲ οὐκ ἔγινωξ με

qz ego dñs de⁹ & nō est aplī⁹: extra me nō est
 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ego dñs: non est plus: extra me non est
 deus. Accinxi te: & nō
 cognouisti me: 00000000
 ut faciant hi qui ab ortu
 solis: & qui ab occidente:
 quonia absq me nō est
 deus. Ego dñs: & non est
 alter: formans lucē &
 creans tenebras: facies
 pacem & creans malū.
 Ego dominus faciens
 omnia hec. Rorate celī
 defuper: 000000000000
 & nubes pluant iustum:
 aperiat terra 00000000
 & germinet saluatorem
 & iusticia oriatur simul.
 Ego dñs creavi eum.
 Ve qui contradicit 0000
 factori suo: testa de sa
 mis terre. 000000000000
 Nunquid dicit latū fi
 gulo suo: quid facis: &
 opus tuum absq manu
 bus est? Ve qui dicit eo
 patri quid generas: &
 mulieri quid 0000000000
 parturis? Hec dicit do
 minus sanctus 00000000
 israel: plastes eius. Ven
 tura interogate me: 00
 sup filios meos: & super
 opus manuū mearu mā
 date mihi. Ego feci ter
 ram: & hoīem sup eam
 creavi. Ego et manus
 mee tetēderūt celos: et
 oī militie eorū mādanī.
 Ego suscitavi cū ad iusti
 cia: et oīs vias ei⁹ dirigā.
 Ipse edificabit ciuitatē
 meā: & captiuitatē meā
 dimittet: nō in p̄cio ne
 qz i munerib⁹: dicit do
 minus exercituz. Hec
 dicit dñs. Labor egypti
 et negociatio ethio
 pie & sabaim viri subli
 mes ad te transibunt: 00
 et tu erunt. Post te am
 bulabūt: vincitī manīcis
 pergunt: et adorabūt:
 teqz 000000000000000000
 deprecabūt. Tantū in
 te est deus: & non est 00
 deus absq te. Vere tu
 es deus 0000000000000000
 absconditus: deus israel
 saluator. 00000000000000
 Confusi sunt et erubue
 runt oēs simul abierūt:
 in confusione fabricato
 res errorum. Israel 0000
 saluatus est in domino
 salute eterna. 0000000000
 Non confundemini & nō
 erubescetis vsq i seculū
 seculi: quia hec dicit do
 minus creans celos. 000
 Ipse deus formans ter
 ram: 000000000000000000

אני יהוה ואין עוד זולתי אין
 אלהים אאזרך ולא ידעתני
 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה
 כי אפס בלעדי אני יהוה ואין
 עוד יוצר אור ובזרא חשך עשה
 שלום ובזרא רע אני יהוה עשה
 כל אלהו רדעו שמים ממעל
 ושחקים יהו צדק תפתח ארץ
 ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד
 אני יהוה בראתיוו הוי רב את
 יוצרו חרש את חרשי אדמה
 היאמר חמר ליוצרו מה תעשה
 ופעלך אין ידים לו הוי אמר
 לאב מה תוליד ולאשה מה
 תחילין ונה אמר יהוה קדוש
 ישראל ויצרו האותיות שאלוני
 על בני ועל פעל ידי תצוניו אנכי
 עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי
 אני ידי נטו שמים וכל צבאם
 צויתיו אנכי העירתיהו בצדק
 וכל דרכיו אשר הוא יבנה עירי
 ונלותי ישלח לא במחור ולא
 בשחד אמר יהוה צבאותו נה
 אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש
 וסבאים אנשי מדה עליך יעברו
 וכל יהיו אחריך ילכו בצדקים
 יעברו ואלך ישתחו ואלך
 ותפללו אך בך אל ואין עוד
 אפס אלהים: אכן אתה אל
 מסתתר אלהי ישראל מושיע
 בושונם נכלמו כלם יחדו הלכו
 בכלמה חרשי צידים: ישראל
 נושע ביהוה תשועת עולמים
 לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי
 עוד כי נה אמר יהוה בורא השמים
 הוא האלהים יצר הארץ

זלת
 אר
 זבח
 יצר
 שלם
 רוע
 עלה
 פתח
 פרה
 רבב
 יצר
 אמר
 יחד
 חיל
 קדוש
 צנה
 עשה
 נבא
 צנה
 עיר
 ישר
 בנה
 ששלח
 קסר
 יגע
 פדר
 עבר
 בנה
 זמק
 שקה
 פלל
 שמי
 יושע
 כלם
 יושע
 עולם
 בוש
 קבא

adocant illud: ponat illud in humero: & φέρουσιν αὐτὸ, ἀρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ vadunt. si asportauerit illud in loco: ibi πορεύσονται· καὶ ἂν ἴδωσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου, αὐτὸ μανet nō mouebit. & φωνὴ clamauerit illud nō μῦθε· ἂν μὴ κληθῆ· καὶ ἂν ἴδωσιν αὐτὸς αὐτὸς ὅτι μὴ exaudiet: de malo nō saluabit eū. memēto te ho ἰσακεύσθαι, ἕως κακοῦ οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν· μὴ δὲ ταῦτά τ' ἰσημίσητε. penitentia agite. reuertimini cori τα καὶ μετανοήσατε. μετανοήσατε. ἰσισημίσητε τὴ καρ de: memēto te penitentiā a feculo: qz d'ia, μὴ δὲ ταῖς πρῶταις ἕως τοῦ αἰῶνος. ἐτι ego sū dei: & nō est alii pter me: dñs ἔγω γὰρ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος πλὴν ἐμοῦ, ἀπαγ ciano pzi nouissima: ante q' ista fiati: & cō γέλωσ πρῶταις τὰ ἔχματα, πρὶν αὐτὰ φησὶν αὐτοῖς, καὶ συ plecta sūt. & dixi oē cōsiliū meū stabit & νικησῶν. καὶ ἔτι πα πᾶσα ἡ βουλή μου ἐκτελεσθήσεται καὶ cōcia q' cogitaueri faciā q' uoco ab onē πᾶντα ἕως βιβούλιου μου ποιήσω καλῶς ἕως αἰῶν te asē: & de terra abēge de q' d' co τοῦσιν πνεύματι, καὶ ἕως γῆς πόρρωται πρὸς ὅτι βι g'itau. & q' d' locu' sum: & adduci creau' βουλή μου. καὶ γὰρ ἰλάσασθαι, καὶ γὰρ ἔγαγον ἔχρησα & feci. audite me q' pdidistis καὶ ἰπείσασθαι. ἀκούσατέ μου ἵνα ἐπιλαλήσω ὑμῖν cor: q' longe a iusticia estis: ppe duri τὴ καρδίας, ἵνα μακρὰν ἕως τῆς δικαιοσύνης, ἡγγισα iusticiā meā: nō elongabit: & saluē τὴ δικαιοσύνη μου, οὐ μὴ μακρὰν, καὶ τὴ σωτηρίαν q' ex me nō tardabo. dedi in sion saluē τὴ σωτηρίαν οὐ βραδύην. δέδωκα ἐν σιὼν σωτηρίαν israel in gloria. τὴ ἰσραὴλ ἐν δόξῃ.

Ca. 47. Escēde sede sup terrā. virgo si Κατάβηθι κάθισαι ἐπὶ τῆς γῆς. παρθένος ἔσε lia babilonis sede in terrā. nō est sō γατιε βαβυλωνίως κάθισαι ἐν τῆς γῆς. οὐκ ἔστι ἕρσ liā filia chaldeor: qz nō vltra addes voca nis ἡγήατιε χαλδαίων, ὅτι οὐκ ἔστι παρθένος κληθῆ ti mollis & tenera. tolle molā: mole farina. να ἀπαλὴ καὶ τρυφίρ. λάβη μύλοι, ἄλυσαι ἄλυτοι. reucla operimētū tuū: denuda canos: ἐκκαλύψαι τὸ κάλυμμα σου, ἀλύσει τὴς πτυχῆς, discooperi tibias. trāsi flumina. reue ἐκκαλύψαι τὴς κνήμας. διαβῆθι ποταμούς· διακα s labitur ignominia tua. apparebit opprobria tua. λυφίσηται ἡ ἀσπίς σου. ἐφίσηται ἡ ἐκδοκίμη σου. q' iustū est de te auferā: nō vltra tradā ho τὸ δίκαιον ἐκ σου ἀφαιρέσει, οὐκ ἔστι μὴ παρὰ δ' ὅτι minib'. q' eruit te vho sabaoth: nomē illi ἑσπύρι· ὁ ἐσπύριος σὺ κύριος σαβαώθ, ὅνομα αὐτοῦ sner' israel: sede cōpacta: igredere in ἄγιος ἰσραὴλ, κάθισαι καταπνευγμένη, ἔισιθι ἐν τὴ tenebras filia chaldeor. nō vltra vocaberis fortitudo σκίτος ἡγήατιε χαλδαίων. οὐκ ἔστι μὴ κληθῆ ἰχὺς regni: irat' sum cōtra ppriā meā: cōtaminaui βασιλείας, παρωφύνηται ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἱμίσθηται τῆ hereditatē meā. ego dedi eos in manu κληρονομίας μου. ἐγὼ δέδωκα αὐτοὺς ἐν τῆς χεῖρῆ tua: tu autē nō dedisti eis miam. te sou. σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἴλιος. τοῦ πρὶσβύ nio aggrauasti iugū valde: & dicitū in του ἰσχυρίας τὸ ἰγὺν σφόδρα, καὶ ἔτιπας ἐν τῆς eternū ero dñs. nō stelleristi hec in αἰῶνα ἴσμαι ἀρχουσα. οὐκ ἐτίπας ταῦτα ἐν τῆ corde tuo: neq' recordata es nouissimor. nō casti audī καρδία σου, ἵνα δὲ ἱμίσθηται τὰ ἔχματα. τὸ δὲ ὄκου hec delicata: sedes: cōfidēs: dicens. ταῦτα τρυφίρ, ἡ καὶνότης, ἡ πρὶσβύτις, ἡ ἀλγούσα.

coo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo

& adorant. Portant illū ἰn humeris oooooo oooooo gestantes: & ponentes ἰn loco suo: & stabit: ac de loco suo nō mouebit. Sed & cū clamauerit ad eū nō audiet: & detri bulatiōe nō saluabit eos. Mementote istud: & cōs fundamini: redite oooooo pretaricatores ad cor. Recordamini prioris oooooo seculi: quoniā ego sum deus: & non est vltra oooooo deus: nec est similis mei annuncians oooooo oooooo ab exordio nouissimū: & ab initio que oooooo necdū facta sunt: dicēs. Cōsiliū meū stabit: & omnis volūtas mea fiet. Vocas ab oriente auē: & de terra longinqua virū voluntatis mee. Et locutus sum: & adducā illud: creau' & faciam illud. Audite me duri corde: qui longe estis a iusticia. Prope feci iusticiā meā non elongabitur: & salus mea non morabitur. Dabo in sion saluē: & in israel gloriam meam. 47.

Escēde: sede in pul uere virgo oooooo oooooo filia babilō: sede in ter ra. Non est solum filie chaldeorum: quia vltra non vocaberis oooooo mollis & tenera. Tolle molā & mole oooooo farina: denuda turpitu dinē tuā. Discooperi hu merū: reucla erura: tran si flumina. Reucla bitur ignominia tua: & vide bitur opprobriū tuum. Vltionē capia: & nō res sisset mihi hō. Redēptor noster dñs exercitū: no men illius sanctus israel. Sede tacens: & intra in tenebras filia chaldeorū: quia non vocaberis vltra domina oooooo oooooo regnor. Iratus sum sup populū meū: cōtamina ui hereditatē meā: & dedi eos in manu tua. Nō posuisti eis misericordias. Sup senē aggrauasti iugū tuū valde: & dicitū. In sempiternū ero dñs. Non posuisti hec super cor tuum: neq' recordata es nouissimū tuū. Et nunc audī hec oooooo delicata: & habitans cō fidenter: que dicis oooooo

שמה נשא אף ישתחוו: ישא'הו' על כתף יסבל'הו' ויניחהו' תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: זכרו זאת ורתאששו רשיבו פשעים על לבו זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס נמוני: מניד מראשית אחריתו ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה: קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אניאנה יצרתיו אף אעשנהו שמשו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקהו קרבתו צדקתי לא תרחק ותשושתי לא תאחר ונתתי בציון תשושה לישראל תפארתו

Ca. xlvij. רדי ושבי על עפר בתולת צת נבל שבי לארץ אין נסא צת בשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רפה ועננה קחי רחום ורחמי קמח גלי צפתך השפי שבל גלי שוק עברי נרותו תגל ערותך נם תראה חרפתך נקם אקת ולא אפנע אדם נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל שבי דומם ובואי נחשך צת בשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכותו קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם צידך לא שמת להם רחמים על זקן הכפרת עלך מאדו ותאמרי לשלם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זלרת אחריתהו ועתה שמעו זאת שרונה הישבת לנכח היאמרה

coo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo

ישכרו וידעו כל בשר כי שכר
אני יהוה מושיעך ונאלך אביר זשע צמר
יעקב

inebriabuntur. Et sciet
omnis caro quia ego
dominus saluans te: &
redemptor tuus fortis
iacob.

τ inebriabunt: τ sentiet
cis caro: quia
ego caro: & saluans te: &
redemptor tuus fortis
iacob.

Cap. I
כה אמר יהוה אי זה ספר
כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מלחתי אתכם
לו הן בעונותיכם נמנרתם
ונפש עינם שלחה אמכם: מדוע קדש
באתי ואין איש קראתי ואין
ענה הקצור קצרה ידי מפרות
ואם אין כי נח להציל הן בנערתי
אחריב ים אשים נהרות מדבר
תנאש דנתם מאין פים ותמת
בצמא אלביש ישמים קדרות
ושק אשים נסותם: אדני יהוה
נתן לי לשון לפודים לדעת לשון
את יעף דבר יעיר בצקר בצקר
יעיר לי און לשמע כלמודים:
לא מריתי אחר לא נסנתי: נוי
נתתי למים ולחיי למרטים פני
לא רתרתני מכלמות ורקו: ואדני
יהוה יעזר לי על כן לא נבלתי
על כן שקתי פני סחמיש
ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי
מי יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי ינש אלי: הן אדני
יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעי
הן כלם פנור יכלו עש יאכלם:
מי נכס ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר חלה חשנים ואין
ננה לו יבטח פנש יהוה וישען
באלהיו: הן כלכם קדתי אש טאזרי
זיקות לנו באור אשכם וזיקות
בערתם מידי היתה זאת לכם
למעצבה תשכבון:

Ecce dicit dñs. Quis
est hic liber
reputat matris vestre:
quo dimisi eam: ooooo
aut quis est creditor me-
us: cui vendidi vos: ooo
Ecce enim in iniquitatis
bus vestris venditi estis:
& in sceleribus vestris di-
misi matrem vestra: quia
veni & non erat vir: vo-
caui & non erat
qui audiret. Nunquid ab-
breuiata & puula facta est
man mea vt nō possim
redimere: aut nō est in
me virtus ad liberandū:
Ecce in increpatione mea
desertū faciā mare: po-
nā flumina in siccū. Cōs-
putrescēt pisces sine aq:
& moriētur i siti. Induā
celos tenebris: & faccū
ponā opimentū eorū.
Dñs dedit mihi linguā
eruditā vt sciā sustinere
euz qui lassus est verbo.
Erigit mane: mane co-
erigit mihi aurem: vt
audiam quasi magistrū.
Dominus deus aperuit
mihi aurem ego autē
nō contradico: retrorsū
nō abi. Corpus meum
dedi pcutientibus: & ge-
nas meas vellētibus. Fas-
ciē meā nō auerti ab in-
crepātibus & cōspuētibus
in me. Dñs deus amolli-
tor me: & ideo nō sum
confusus. Ideo posui fa-
ciem meā vt petrā durissi-
mā: & scio qm nō cōfun-
dar. Iuxta est q iustificat
me. Quis cōtradictet mi-
hi? Stemus simul. Quis
est aduersarius me? Ac-
cedat ad me. Ecce dñs
deus auxiliator meus.
Quis est q cōdēnet me?
Ecce oēs qsi vestimentū
cōterētur: tinea comes-
det eos. Quis ex vobis
timēs dñm: audies vocē
serui sui. Quis ambula-
uit in tenebris: & nō est
lumen ei. Speret in no-
mine dñi: & innitatur
sup deū suū. Ecce vos
oēs accendētes ignē ac-
cincti flāmis. Ambula-
te in lumine ignis vti: &
in flāmis q succendistis.
de manu mea factū est
hoc vobis. In dolorib
dormietis.

Ca. 50.
Sicut dicit dñs: qualis hic liber
reputat matris vestre: quo dimisi eam: ooooo
aut quis est creditor meus: cui vendidi vos: ooo
Ecce enim in iniquitatis
bus vestris venditi estis: & in sceleribus vestris di-
misi matrem vestra: quia
veni & non erat vir: vo-
caui & non erat
qui audiret. Nunquid ab-
breuiata & puula facta est
man mea vt nō possim
redimere: aut nō est in
me virtus ad liberandū:
Ecce in increpatione mea
desertū faciā mare: po-
nā flumina in siccū. Cōs-
putrescēt pisces sine aq:
& moriētur i siti. Induā
celos tenebris: & faccū
ponā opimentū eorū.
Dñs dedit mihi linguā
eruditā vt sciā sustinere
euz qui lassus est verbo.
Erigit mane: mane co-
erigit mihi aurem: vt
audiam quasi magistrū.
Dominus deus aperuit
mihi aurem ego autē
nō contradico: retrorsū
nō abi. Corpus meum
dedi pcutientibus: & ge-
nas meas vellētibus. Fas-
ciē meā nō auerti ab in-
crepātibus & cōspuētibus
in me. Dñs deus amolli-
tor me: & ideo nō sum
confusus. Ideo posui fa-
ciem meā vt petrā durissi-
mā: & scio qm nō cōfun-
dar. Iuxta est q iustificat
me. Quis cōtradictet mi-
hi? Stemus simul. Quis
est aduersarius me? Ac-
cedat ad me. Ecce dñs
deus auxiliator meus.
Quis est q cōdēnet me?
Ecce oēs qsi vestimentū
cōterētur: tinea comes-
det eos. Quis ex vobis
timēs dñm: audies vocē
serui sui. Quis ambula-
uit in tenebris: & nō est
lumen ei. Speret in no-
mine dñi: & innitatur
sup deū suū. Ecce vos
oēs accendētes ignē ac-
cincti flāmis. Ambula-
te in lumine ignis vti: &
in flāmis q succendistis.
de manu mea factū est
hoc vobis. In dolorib
dormietis.

צצב שכב

Ca. 51.

את ותיראי מאנוש ימות ומבן ירא אנש
 אדם חציר ינתן ותשכח יהוה סות קצר
 עשך נטה שמים ויסד ארץ ותפחד נתן שכח
 תמיד כל היום מפני חמת המציקן עשה פחד
 כאשר נתן להשחית ואיה חמת צוק שמת
 המציקן ותמר צעה להפתח ולא פתח
 ימות לשחת ולא יחסר לחמו קצר
 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים
 ויהמו גליו יהוה צבאות שמו המה
 ואשם דברי נפיק ונצל ידי שום פה
 נסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ כסה
 ולאמר לציון עמי אתה: התישוררי עור
 התישוררי קומי ירושלים אשר
 שתית מיד יהוה את נוס חמתו שמת
 את קבעת נוס התישעלה שתית בעל
 מצית: אין מנהל לה מכל בנים מצה קהל
 ילדה ואין מחזיק בידה מכל מק
 בנים גדלה: שתים הנה קראתיך
 מי ינוד לך השוד והשבר והרעב נוד
 והחרב מי אנחמך: בנך עלפו נמס
 שכבו בראש כל חצות כתוא חוץ קצה
 מכמר המלאים חמת יהוה נשבת למר
 אלהיך: לכן שמעי נא זאת עניה ענה
 ושכרת ולא מיון: נה אמר אדניך
 יהוה ואלהיך יריב עמו הנה רוב
 לקחתי מידך את נוס התישעלה
 את קבעת נוס חמתי לא תוסיפי יסף
 לשותתה עוד: ושמתיה ביד שמה שום
 מוניך אשר אמרו לנפשך שחי ענה שחה
 ונעברה ותשימי כארץ נוד וכחוץ עבר שום
 לעברים: י

tu vt timeas ab homine mortal: & a filio
 hois: qui quasi fenū ita arefcet: & oblitus es dñi
 factoris tui q tetendit ce los & fundauit terrā: &
 formidasti iugiter tota die a facie furoris eius
 qui te tribulabat: & parauerat ad pdendū. Vbi
 nunc est furor tribulātis? Cito veniet gradens ad
 apiendū & nō interficiet vltq ad internitiōē: nec
 deficiet panis eius. Ego autē sum dñs deus tu q
 cōturbo mare: & intumescunt fluctus ei: dñs
 exercitū nomen meū. Posui verba mea in ore
 tuo: & in vmbra manus mee protexi te: vt plātes
 celos & fundes terrā & dicas ad sion pp̄tus meus
 es tu. Elenare: cūcure: cōsurge hierusalem: q
 bibisti de manu domini calicem ire eius. Vsq ad
 fundum calicis soporis bibisti: & potasti vsq ad feces. Nō est q sustinet eā ex oibus filiis q̄s genuit: & nō est q apprehendat manū eius ex oibus filiis q̄s enutriuit. Duo sunt q̄ occurrerūt tibi. Quis cōtristabitur sup te? Vastitas & cōtritio & fames & gladius. Quis cōsolabitur te? Fili tui p̄iecti sunt: dormierunt in capite oim viarū sicut orix illaq̄atus. pleni indignatiōe dñi: in reparatione dei tui. Idcirco audi hec paupcula: & ebria non a vino. Hec dicit dominator tuus o dñs: & deus tu qui pugnauit p̄ pp̄lo suo. Ecce tuli de manu tua calicē soporis: fundū calicis indignationis mee. Non adicies vt bibas illum vltra. Et ponam illū in manu eorū qui te humiliauerunt & dixerūt aie tue incurua re vt transeamus: & posuisti vt terrā corpus tuū: & quasi viam transeuntibus. 52.

fueris vt timeas ab hoie mortali: & a filio hois: qui quasi fenū ita arefcit: & oblitus es dei factoris tui: qui tetendit celos & fundauit terrā: & timeas a facie furoris eius: qui te tribulabat: & parauerat ad persequendum. Vbi nunc est furor tribulationis tuae? Cito veniet gradens ad capiendum & non interficiet te: nec ad internitionem: nec deficiet panis tuus. Ego autem sum dominus deus tuus qui conturbo mare: & intumescunt fluctus eius: dominus exercituum nomen meum. Posui verba mea in ore tuo: & in umbra manus meae protexi te: ut plantares caelos & funderes terram & dicas ad sion populus meus es tu. Elenare: cūcure: cōsurge hierusalem: quia bibisti de manu domini calicem ire eius. Usque ad fundum calicis soporis bibisti: & potasti usque ad feces. Non est qui sustinet eam ex omnibus filiis quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutriuit. Duo sunt qui occurrerunt tibi. Quis contristabitur super te? Vastitas & contitio & fames & gladius. Quis consolabitur te? Filius tuus proiecitur: dormierunt in capite omnium viarum sicut oryx illaesus. pleni indignatione domini: in reparatione dei tui. Idcirco audi haec paupculam: & ebria non a vino. Haec dicit dominator tuus o domine: & deus tuus qui pugnavit pro populo suo. Ecce tuli de manu tua calicem soporis: fundum calicis indignationis meae. Non adicies ut bibas illum ultra. Et ponam illum in manu eorum qui te humiliaverunt & dixerunt aie tuae incurua re ut transeamus: & posuisti ut terram corpus tuum: & quasi viam transeuntibus.

Cap.liij.

עורי עורי לבנשי עזך
 ציון לבנשי בנדי תפארתך ירושלים פאר
 עיר הקדש כי לא יוסוף יסף
 יבא בך עוד ערל וטמא: רתנערי בוא גער
 מעפר קומי שבי ירושלים התיפתחי ישנ פתח

Onsurge cōsurge: induere fortitudine tua sion. Inducere vestis mētis glorie tue hierlm civitas fanci: quia nō adiciet vltra vt transeat per te in circuitu: & imudus. Excute de pulvere: cōsurge sede hierusalem. Solue

curge cūcure sion: induere fortitudinē tuā sion: & tu induere gloriā tuā hierlm ciuitas fanci: quia non adiciet vltra vt transeat per te in circuitu: & imudus. Excute puluerē & surge: sede hierlm: solue

tu vt timeas ab homine mortal: & a filio hois: qui quasi fenū ita arefcit: & oblitus es dei factoris tui: qui tetendit celos & fundauit terrā: & timeas a facie furoris eius: qui te tribulabat: & parauerat ad persequendum. Vbi nunc est furor tribulationis tuae? Cito veniet gradens ad capiendum & non interficiet te: nec ad internitionem: nec deficiet panis tuus. Ego autem sum dominus deus tuus qui conturbo mare: & intumescunt fluctus eius: dominus exercituum nomen meum. Posui verba mea in ore tuo: & in umbra manus meae protexi te: ut plantares caelos & funderes terram & dicas ad sion populus meus es tu. Elenare: cūcure: cōsurge hierusalem: quia bibisti de manu domini calicem ire eius. Usque ad fundum calicis soporis bibisti: & potasti usque ad feces. Non est qui sustinet eam ex omnibus filiis quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutriuit. Duo sunt qui occurrerunt tibi. Quis contristabitur super te? Vastitas & contitio & fames & gladius. Quis consolabitur te? Filius tuus proiecitur: dormierunt in capite omnium viarum sicut oryx illaesus. pleni indignatione domini: in reparatione dei tui. Idcirco audi haec paupculam: & ebria non a vino. Haec dicit dominator tuus o domine: & deus tuus qui pugnavit pro populo suo. Ecce tuli de manu tua calicem soporis: fundum calicis indignationis meae. Non adicies ut bibas illum ultra. Et ponam illum in manu eorum qui te humiliaverunt & dixerunt aie tuae incurua re ut transeamus: & posuisti ut terram corpus tuum: & quasi viam transeuntibus.

vīnculū colli tui captiua filia n̄
 ἡ δὲ δέσμη τοῦ τραχύλου σου ἡ ἀρχιμέλωτις θυγάτηρ σι
 on: qz hec dicit dñs: gratis venūdati estis ⁊ nō cū
 ἄ, ὅτι τὰδε λέγει κύριος, ὁ ὠρεὶς ἰσραήλ τε καὶ ὁ ὠ
 argēto redimemini. qz sic dicit dñs do-
 ἡ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. ὅτι ἔντως λέγει κύριος κύ
 min' dñs: in egyptū descendit pp̄so me' p̄tius
 ἔως ὁ θείος, ἐν αἰγυπτῷ κατ' ἐβ' ὁ λαός μου τοσούτοις
 v̄reginaret ibi. ⁊ in assyriū violēter adductifit. ⁊
 παρρησιασάσαι ἰκί. καὶ ἐν ἀσσυρίους βία ἤχθησεν. καὶ
 nūc qd̄ erit hic. hec dicit dñs: qz captus est pp̄so
 nūc τί ἴσται ἄδ' ἔ. τὰδε λέγει κύριος, ὅτι ἐλάφης ὁ λαός
 me' gratis admiramini ⁊ v̄lulate. hec dicit dñs:
 μου ὠρεὶς ἰσραήλ τε καὶ ὁ λαός μου τὰδε λέγει κύριος,
 pp̄ter eos semp̄ nomē meū blasphemat̄ in
 δὲ ὠρεὶς ἰσραήλ ὅτι ὄνομα μου βλασφημῶν ἐν τοῖς
 gl̄ib'. pp̄ter hoc sciet pp̄so me' nomē meū pp̄
 ἰσραήλ. ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω ὁ λαός μου ὅτι ὄνομα μου ἀλλὰ
 hoc in die illa: qz ego sum ip̄e q̄ loq̄bar ad
 τοῦτο αἰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅτι ἰγὼ εἰμι ἄνθρωπος ἐλάφης. ἡ γὰρ
 sum sicut hora sup̄ mōtes: sic pedes ἀνθρώπων ἀκούσθ
 ἔσονται ὡς ἄρα ἐπὶ τῷ ἔρειπῳ, ὡς πῶδες ἐναγγελλῶν ἀκούσθ
 pacis: sic euāgeliζάτις bona: qz auditiā faciā
 ἔσονται, ὡς ἐναγγελλῶν ἀκούσθ, ἔτι ἀκούσθ πρὸς ὠ
 salūe tuā dicit: sion regnabit dñs tu': vos
 τῆς σωτηρίας σου λέγων, σὺ βασιλεύσεις ὁ θείος σου, φωνῆ
 custodientib' te exaltata ē: ⁊ voce simul etabunt:
 τῶν φυλακῶν τῶν σιὼν, καὶ τῶν φωνῶν ἅμα ἐυφρανθήσονται
 qz oculi ad oculos videbūt: qd̄ miser' fue
 ἔσονται, ὡς ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὁ ἔσονται, ἡ ἰσραήλ
 it dñs sion. erubēt letitiā simul deferta
 ἔσονται κύριος τῆς σιὼν. ἔσονται ἐυφρανθήσονται ἅμα τὰ ἔσονται
 hierim: qz miser' est dñs ei: ⁊ eruit hic
 ἔσονται ἰσραήλ, ὅτι ἐλάφης κύριος αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἰσ
 rufatē. reuelabit dñs brachiū sc̄i
 ἔσονται ἰσραήλ. ἔσονται ἰσραήλ ἔσονται ἰσραήλ ἔσονται ἰσραήλ
 sub̄ iocōspectu c̄ctarū gentiū: ⁊ videbūt om̄
 αὐτῶν ἰσραήλ πρὸς τῶν ἰσραήλ, καὶ ὁ ἔσονται πρὸς
 nō sīco terre salutare qd̄ a deo
 τὰ τὰ ἔσονται τῆς γῆς τῆς σωτηρίας τῆς σωτηρίας τοῦ θείου
 nō. recedite recedite egredimini inde: ⁊ imundū
 ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 ne t̄gite: exite de medio ei' separamini: portā
 ἔσονται ἔσονται, ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 teo vasa dñi: qz nō cū tumultu erit
 τῆς τῆς σιὼν τοῦ κυρίου, ὅτι ὁ ἔσονται ταραχῆς ἔσονται
 b̄n̄s: nec cū fuga ibitio: p̄cedet enim pri
 λῶσθ, ἐν ὁ φωνῆ πρὸς ἔσονται, πρὸς πρὸς ἔσονται πρὸς
 ei vos dñs: ⁊ cōgregāo vos deus israel.
 τῆς ἔσονται κύριος, καὶ ἐπισυναγάσθ ὑμᾶς ὁ θείος ἰσραήλ.
 ecce intelliget puer me' ⁊ exaltabit ⁊ gl̄iabit
 ἔσονται ἔσονται ὁ πᾶσις μου καὶ ὁ ἔσονται καὶ ὁ ἔσονται ἔσονται
 tur: ⁊ sublimis erit valde: quādamodū sup̄
 ἔσονται, καὶ μετὰ ἔσονται σφῶδρα, ὅτι τρῶποι ἔσονται
 b̄t sup̄ te multi. sic inḡsa erit ab homi
 ἔσονται ἔσονται πολλοί. ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 nō' sp̄s tua: ⁊ gl̄ia tua a filio hoim. sic mira
 πᾶσι τῶν ἔσονται σου, καὶ ὁ ἔσονται σου ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 buntur gēto multe sup̄ eū: ⁊ cōtinebūt reges
 ἔσονται ἔσονται πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ στυγῶσθ βασιλεῖς ἔσονται
 os suū. qz qd̄ nō cū annūciatū de eis videbūt: ⁊
 ἔσονται ἔσονται. ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 q' nō audierūt intelligēt.
 ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 Ca. 53.
 Omne qd̄ credidit auditui n̄o: ⁊ ibia
 Κύριε τίς ἐπίστωσθ τῆ ἀκῶν ἡμῶν, καὶ ὁ βρα
 ch̄iā dñi cui reuelatū est: annūciāim' ἔσονται
 ἔσονται κυρίου τῆ ἀπικαλύφθ: ἀγγελλᾶμ' ὡς πᾶσι
 in cōspectu eius: sicut radix in terra siccante nō
 ἔσονται ἔσονται αὐτοῦ, ὡς ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται
 est sp̄s ei nec gl̄ia. ⁊ vidim' est
 ἔσονται ἔσονται αὐτῷ ἔσονται ἔσονται ἔσονται ἔσονται

vīncula colli tui captiua
 filia sion: quia
 hec dicit dñs. "Gratis
 venūdati estis ⁊ sine
 argēto redimemini.
 Quia hec dicit dominus
 deus. In egyptū descendit
 pp̄so me' in principio
 vt colonus esset ibi: ⁊
 affur' absq' vlla causa cas
 lūniatus ē eū. Et nūc qd̄
 mihi est hic: dicit dñs:
 Quā ablat' est pp̄s me
 us gratis. Dñs dicit ei?
 iniq' agunt dicit dñs: ⁊
 iugiter tota die nomen
 meū blasphemat' pro
 pter hoc sciet pp̄s meus
 nomen meū in illa die:
 qa' ego ip̄e qui loq̄bar
 ecce adsum. Quā pul
 chri' super mōtes pedes
 annūciantis ⁊ predi
 cantis pacē: annūciantis
 bonum: prediātis salu
 tem: dicentis sion
 regnabit deus tu'. Vox
 speculatorū tuorū. Leua
 uerūt vocē: simul lau
 dabūt: qa' oculo ad oculo
 videbūt cū cōuerterit
 dñs sion. Gaudete ⁊ lau
 date simul deferta hieru
 sale: qa' cōsolatus est dñs
 populū suum: redemit
 hierusalem. Parauit dñs
 brachiū sanctū suū in
 oculis oim' gentiū: ⁊ vi
 debunt omnes fines ter
 re salutare dei nostri. co
 Recedite recedite: exite
 inde: pollutum nolite
 tangere. Exite de medio
 eius: mōdamini q' fertis
 vasa dñi. Quoniā non
 in tumultu exibitis: nec
 in fuga p̄perabitis. Pre
 cedet enim vos dominus:
 ⁊ congregabit vos deus israel.
 ecce intelliget seru' me
 us: exaltabitur ⁊ eleuabi
 tur: ⁊ sublimis erit val
 de. Sicut obstupuerunt
 sup̄ te multi: sic inglo
 rius erit inter viros alpe
 ctus ei: ⁊ forma ei' iter
 filios hoim. Iste asp̄get
 gentes multas: sup̄ ip̄m
 cōtinebūt reges os suū.
 Quia qbus nō est nar
 ratum de eo viderūt: ⁊ q'
 non audierunt contem
 plati sunt. 53.
 Vis' credidit' auditui
 nostro: ⁊ brachium dñi cui
 reuelatum est: Et ascendet
 sicut virgultū coram eo:
 ⁊ sicut radix de terra
 siccata. Nō est sp̄s ei' ne
 q' decor. Et vidimus eū

אמר צור מוסרי צוארך שבקיה נת ציון: כי
 כה אמר יהוה חנם נמנרתם ולא
 בקסף תגאלו: כי כה אמר אדני
 יהוה מצרים ירד עמי בראשנה
 לגור שם ואשור באפס עשקו:
 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי
 לקח עמי חנם משלו: יהילולו
 נאם יהוה ותמיד כל היום שמי
 מנאין: לכן ידע עמי שמי לכן
 ציון ההוא כי אני הוא המדבר
 והנני: מה נאוו על ההרים הנלי
 מבשר ממשע ממשע שלום מבשר
 טוב ממשע ישועה אמר לציון
 מלך אלהתך קול צפיד נשאו קול
 יחדו ידנט כי עין בעין יראו
 בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו
 חרות ירושלם כי נחם יהוה
 עמו נאל ירושלם: חשף יהוה את
 זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו
 כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
 סורו סורו צאו משם טמא אל
 תגעו צאו מתוכה הברו נשאי
 כלי יהוה כי לא תחפזון תצאו
 ובמנוסה לא תלכו: כי הלך לפניכם
 יהוה ומאפפכם אלהי ישראל:
 רעה ישכיל עבדי ירום ונשא
 ונבה מאדו: כאשר שממו עליך
 רבים כן משתת מאיש מראהו
 ותארו מבני אדם: כן יה גוים
 רבים עליו יקפצו מלכים פיהם
 כי אשר לא ספר להם ראו ואשר
 לא שמעו התבוננו
 מיראמין לשמעתנו
 וירוע יהוה על מי נגלתהו ועל
 ציונק לפניו וכשרש מארץ
 ציה לא תאר לו ולא תדר ונראהו

צור
 שבה
 קבר
 יהוה
 לגור
 ועתה
 לקח
 נאם
 מנאין
 ציון
 והנני
 מבשר
 טוב
 מלך
 יחדו
 בשוב
 חרות
 עמו
 זרוע
 כל
 סורו
 תגעו
 כלי
 ובמנוסה
 יהוה
 רעה
 ונשא
 ונבה
 רבים
 ותארו
 רבים
 כי
 לא שמעו
 מיראמין
 וירוע
 ציונק
 ציה

וְלֹא מָרָאָה וְנִחְמְדָהּוּ נִבְזָה וְחָדַל חֲפֹד קָזַח
 אִישִׁים אִישׁ מְכַאֲבוֹת וְיִדְוֵעַ חֲלִי קָצַב יָדַע
 וְכִמְסַתְרֵי פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה וְלֹא חֲלָה סָמַר
 חֲשֵׁבָנָהּוּ אֶקַּח חֲלִינִי הוּא נָשָׂא פָּנֵיהָ חֲבָה
 וּמְכַאֲבִינוּ סָבְלִים וְאֶלְחָנוּ חֲשֵׁבָנָהּוּ
 נָנוּעַ מִבָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה וְהוּא קָנַע נָנַח
 מְחֹלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדַבָּא מְשׁוֹנְתֵינוּ עֵנָה חוֹל
 מוֹסֵר שְׁלוֹמֵינוּ עָלָיו וְנִחְבֹּרְתוֹ דָּבָא יָסַר
 נִרְפָּא לָנוּ כָּלֵנוּ קָצַבָן תַּעֲיִנוּ שְׁלֵם מָוֶר
 אִישׁ לְדַרְפוֹ פָּנֵינוּ וְיִחְוָה רִפְיָע מַעֲנָה פָּנָה
 בּוֹ אֵת עֵין כָּלֵנוּ נָנַשׁ וְהוּא נַעֲנָה פָּנַע עֵנָה
 וְלֹא יִפְתַּח פִּיו כְּשֶׁה לַטֶּבַח יוֹבֵל פִּתְחָה פָּה
 וְכִרְחַל לְפָנָי נִזְוִיָה נִאֲלָמָה וְלֹא קָבַל פָּנָה
 יִפְתָּה פִּיו מַעֲצָר וּמִשְׁשֶׁפֶט לִקְחַת אֲלֵם שְׁשֶׁפֶט
 וְאֵת דוּרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִבְזָר שׁוֹמֵן גָּזַר
 מִאֲרֶץ חַיִּים מִפְּשָׁעַי עֲמִילֵנִי לָמוּ: קָבַה
 וְיִתֵּן אֵת רְשָׁעִים קָבְרוּ וְאֵת עֹשֵׂי־רָעָה יִתֵּן עֲשֵׂר לְמֹן עֲשֵׂר
 כִּמְתִיו עַל לֹא חֲמַס עָשָׂה וְלֹא מוֹת
 מְרַמָּה כִּפְיוֹ וְיִהְיֶה חֲפֶץ דִּכְאוֹ קָבַה
 הַחֲלִי אִם תִּשְׁיִם אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ חֲלָה שׁוֹמֵן
 יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחֲפֶץ נִבְזָה אֲבָה
 יִהְיֶה בְּיָדוֹ יִצְלַח מַעֲמַל נִפְשׁוֹ יוֹם צָלַח
 יִרְאֶה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק שְׁבַע יָדַע
 עֲבָדֵי לְרַבִּים וְשׁוֹנְתָם הוּא יִסְבְּלוּ צָדִק רָבִב
 לִכְן אֲחַלֵּק לוֹ רַבִּים וְאֵת עֲצוּמִים סָבַל תִּלְקַח
 יִחַלֵּק שְׁלַל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה עֲצָה
 לַמּוֹת נִפְשׁוֹ וְאֵת פְּשָׁעִים נִמְנָה עֲנָה
 וְהוּא חֲטָא רַבִּים נָשָׂא וְלִפְשָׁעִים יִפְּנִיעַ:

Cap. liiii. 127
 רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פְּצָחֵי רְנָה
 וְצִהְלִי לֹא חֲלָה כִּי רַבִּים בְּנֵי
 שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי כְּעוֹלָה אֲמַר יְהוָה
 הֲרִחִיבִי מְקוֹם אֲחִילֵךְ וְיִרְעוּת
 מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשׁוּ אֵל תַּחֲשִׁבֵנִי רִאֲרִיבִי
 מִיִּתְרִיךְ וְיִתְרִיךְ חֲזָקִי כִּי יִמִּין
 וְשִׁמְאֵל תִּפְרֹצֵנִי תִרְעַךְ נְוִים
 קָבַן

& nō erat aspectus: & des
 siderauimus eū despectū
 et nouissimū virorū: vī
 rī dolorū & scientē infir
 mitatē. Et q̄si abscondit
 vultus eius & despectus
 vnde nec reputauimus
 eū. Vere liguores nros
 ipse tulit: & dolores no
 stros ipse portauit. Et
 nos putauim⁹ eum q̄si le
 profum⁹: & percussū a deo
 & hūliatū. Ipse autē vul
 nerat⁹ est ppter iniquitates
 nras: attrit⁹ est ppter sce
 lera nra. Disciplina pacis
 nre sup eū: & luore eius
 sanati sum⁹. Oēs nos
 q̄si oues errauim⁹: vnus
 q̄sq̄ in viā suā declinauit:
 & posuit dñs in eo iniq
 tate oim nīm. Oblat⁹ est
 qa ipse voluit: & nō ape
 ruit os suū. Sicut ouis ad
 occisionē ducetur: & q̄si
 agn⁹ corā ton dēte se ob
 mutescet: & nō apriet os
 suū. De angustia & de in
 dicio sublat⁹ ē. Genera
 tionē eius q̄s enarrabit:
 Quia abscessus est de tra
 viuētū. Propter scelus
 populi mei percussū eū. Et
 dabit⁹ ipios p sepultura
 & dūitem p morte sua:
 eo q̄ iniquitate nō fecerit:
 neq̄ dolus fuerit in ore
 ei⁹: & dñs voluit cōterere
 eū in infirmitate. Si posue
 rit pro peccato aiām suā:
 videbit⁹ semen longē
 uum: & voluntas cocoo
 dñi in manu eius dirige
 tur. Pro eo q̄ laborauit
 aia eius: videbit⁹ & satura
 bitur ipse sciētia sua iustifica
 bit ipse iustus fuos meos
 multos: & iniquitates eorū
 ipse portabit. Ideo dis
 partiam⁹ ei plurimos: &
 fortium diuidet⁹ spolia:
 pro eo q̄ tradidit cocoo
 in morte animā suā: &
 cū sceleratis reputat⁹ est.
 Et ipse peccata multo
 rum tulit: & pro trans
 gressoribus rogauit.

54.
 Audā sterilis que nō
 parit: decāta laudē
 & hynnī: que nō parit
 bas quoniam multi filii
 deferte magis q̄ eius q̄
 habebat virū dicit dñs.
 Dilata locū tentorii tui:
 & pelles tabernaculorū
 tuorū extēde: ne parcas.
 Longos fac funiculos
 tuos: & clauos tuos con
 solida. Ad dexterā enim
 & ad leuā penetrabis:
 & semen tuum gentes

τ nō hēbat spēm neq̄ decorē sed spēs ei⁹ hono
 rū dñi ἔχεν ἰδὸς οὐ δὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ ἰδὸς αὐτῷ ἄτις
 rata τ deficiēs p̄ct filios hoīm: hō in
 μοι καὶ ἐκλίπει παρὰ υἱοῦ τῷ ἀδέρῳ τῷ, ἀδέρῳ τῷ ἐν
 plaga ei⁹o τ sciēs ferre ifirmitatē: qz ouerū est
 πλῆγῃ ὡς καὶ ἰδὸς φέρει μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραψεν τὸ
 facies ei⁹: despecta ē τ nō est reputata. iſte
 σφίσι σωπτοι αὐτῷ, ἔτιμαδὸν καὶ οὐκ ἔλογιδὸν. ὕψος τῶς ἀσ
 p̄ctā nra portat: τ p nobis dolet: τ nos pu
 μαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ πορὶ ἡμῶν ὁδὸν ἄσῳ, καὶ ἡμῶς ἔλο
 tauim⁹ eē cū in dolore τ in plaga a deo τ in
 γισάμια ἴσαι αὐτὸν ἐν πότῳ καὶ ἐν πλῆγῃ ὑπὸ θεοῦ καὶ ἐν
 afflictōe. iſte adē vulnerat⁹ est ppter p̄ctā nra:
 κακῶς ἐν αὐτῷ δὲ ἰτραυματῖδῃ διὰ τῶς ἀμαρτίας ἡμῶν,
 τ ifirmit⁹ est ppter iniquitates nras: disciplina pacis
 καὶ μιμαλάκασαι διὰ τῶς ἀπομίας ἡμῶν, παιδεία ἔριπες
 nobis sup eū. ltuore ei⁹ nos sanati sum⁹. oēs
 ἡμῶν ἰσ αὐτῷ. τῷ μάλωπι αὐτοῦ ἡμῶς ἰσάμδῃ. πῶς τῶς
 q̄si oues errauim⁹. hō via sua erra
 ὡς πρὸ βατὰ ἰπλαρῶν μδῃ. ἀδέρῳ τῷ τῷ ὁδὸν αὐτῷ ἰπλα
 uit: τ dñs tradidit eū iniquitatib⁹ nris. τ
 vñ, καὶ κῆ παρὶ δὲ κειτ αὐτὸν τῶς ἀμαρτίας ἡμῶν. καὶ
 iſte ppter afflictionē nō apuit os suū: sicut ouis
 αὐτῷ δὲ τὸ κικακῶδῃ αὐκ ἰσῶν τὸ γόμα αὐτῷ, ὡς πρὸ βῶρη
 ad occisionē ducit⁹: & τ q̄si agn⁹ corā tōdente mu
 ἰσῶ σ φαγῖν ἔχῃ, καὶ ὡς ὁμοῦς ἰμπερδῶν τ κίρῳ τῶς ἄφω
 τῶς: sic nō apuit os suū. in humilitate ἰσά
 τῶς, ὕψως οὐκ ἰσῶν τὸ γόμα αὐτῷ. ἐν ταπεινώσει κῆ
 cū ei⁹ sublat⁹ ē. gñationē ei⁹ q̄s enarrabit: qz tollit de
 σῖς αὐτῷ ἔρη, τῷ ἡμῶν αὐτῷ τῶς ἀκῆσῶν, ἔτι ἀίρῳ ἔκω
 terra vita ei⁹. ab iniquitatib⁹ p̄cti mei ducit⁹ ead
 τῶς γῆς ἡ ζωῆ αὐτῷ. ἔκω τῷ ἀτομῶν τῷ λαοῦ μου ἔχῃ ἐν
 morte: τ vabo ipios p sepultura ei⁹:
 ἔκῳ τῶς, καὶ δῶσω τῶς ποιητῶς αὐτῷ τῶς παφῆς αὐτοῦ,
 τ dūitico p morte ei⁹. qz iniquitate nō fe
 καὶ τῶς πλουσίους αὐτῷ ἰσῶ τῶς αὐτῷ. ὅτι ἀμαρτίας ἔκῳ ἰσῶ
 cit: neq̄ vol⁹ in ore ei⁹: τ dñs vult mōda
 καὶ, ὡς δὲ ὁλοῦ ἰσ τῷ γόματι αὐτῷ, καὶ κῆ βούλεται καθῆ
 re cū a plaga. si dederitis p̄ p̄ctō anti
 σαι αὐτῷ τῶς πλῆγῆς. ἰσ δῶτε πορὶ ἀμαρτίας τῶς ψυ
 mā vram: videbit⁹ semē idgēuū. τ vult⁹ dñs
 καὶ ἡμῶν, ὅ τῶς ἀίρῳ μακροβῶν καὶ βούλεται κίρῳ
 in manu ei⁹ auferre dolore sic ei⁹ ostēde ei
 ἰσ ἔκῳ αὐτοῦ ἀρῆλῖν πῖνῳ τῶς ψυχῆς αὐτῷ δῶ ἰσῶ αὐ
 lucē τ formare itelligētia: iustificare iustū hō ser
 τῷ φῶς καὶ πλέσαι τῷ σῶσισει, ὁκῆσῶσαι δῶ ἰσῶν ἰσ δου
 uientē multos: τ p̄ctā eorū iſte por
 αἰοῦτα πολλοῖς, καὶ τῶς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτῷ ἀί
 tabit. ppter hoc iſte possidebit multos: τ fontis
 σῶν δῶ τῶς ἄντῶς κλαροῦσῶσαι πολλοῦς, καὶ τῷ ἰσῶ
 diuidet spolia: p eo qd tradita est in morte aia e
 μῖριυ σῶλα, ἀπὸ δὲ παρὶ δὲ ἰσ ἰσῶ τῶς ψυχῆς αὐ
 tus. τ inter iniquos reputat⁹ est: τ iſte pecca
 τῶ. καὶ ἐν τῶς ἀίμοις ἔλογιδὸν, καὶ αὐτῶς ἀμαρ
 ta multos tulit: τ ppter iniquitates eorū
 τῶς πολλῶν ἀνῆγαγῃ, καὶ διὰ τῶς ἀπομίας αὐτῷ
 traditus est.

Ca. 54.
 Estare sterilis q̄nō parit: eripe τ clama
 Εὐφραῖσῃς γίρα ἡδὲ τῶς τῶς οὐσα, ἔρῃ καὶ βῶσαν
 q̄nō parit: qz multi filii deferte ma
 ἡ δὲ ὡδ ἰσῶσαι, ὅτι πολλὰ τῶς τέκῳ τῶς ἔρῳ μῶλ
 gis q̄ habētis virū. dicit est dñs: vlla
 λον ἡ τῶς ἰσῶσῆς ἡν ἀίρῳ. ἔπειτ πῶς κύριος, πλά
 ta locū tētōrii tui τ pelles
 τῶς τῶς τῶς οὐκῆς σου καὶ τῶς δῶρῆς τῶν
 tabernaculo p̄ tuorū fige: ne parcas. p̄tende
 ἀίλῳ σου πῶς, μῶ φῶσῳ. μῶκῶν τῶς χῶσιμα
 los tuos τ clauos cōsolida adhuc in dextro
 τῶ σου καὶ τῶς πῶσῶλους κατῆχῶσαι ἔτι ἰσ τῶ δῶ
 τ sinistris dilata. τ semē tuū gētes
 καὶ τῶ ἀίρῳ ἰσῶσαι. καὶ τῶ ἀίρῳ σου ἰσῶ

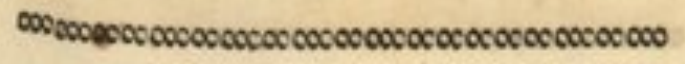
B
 B
 mal. d. 1. 2. 3. 4.
 C
 C
 D
 D
 Mart 15. d. 20.
 A
 54. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

possidebit: et ciuitates desertas habitare facies. ne
 κληρονομήσει, και παράλειψις κληρονομήσας κατοικησής. μη
 timeat: quia confusa eo: neq; confudariis: q; exprobratū tibi ē:
 φοβού, ὅτι καταχύνεις, μηδὲ ἐντραπῆς, ὅτι ἀποδοῖς ἰδίως,
 q; confusiois eterne obliuisceris: et opprobriū uidentis tue
 ὅτι ἀποχύνῃς ἀνώγει ἐπιλάσῃ, και ὀπίσθους τῆς χειρὸς σου
 nō recordaberis: q; dōs facies te dñs faba
 ὅτι μὴ μνησθήσῃς ἔτι, ὅτι κύριος ἐποίησέν σε κύριος σαβασ
 est nomē ei: et q; eruit te ipse deo israel
 ὡς ἕτοιμα ἄνθρω, και ὁ ἑρυσάδμος σε ἀντὸς ὁ θεὸς israel
 deo ole terre uocabit. nō ut mulierē dea
 ἵδιος πάσης τῆς γῆς κληθήσῃσαι. θυχ ὡς γυναῖκα κατα
 relicta et pusillanīmē uocauit te dñs: nō ut
 λαλεῖμι δὲ και ἀλιγοψυχοὶ κέκληκαί σε κύριος, θυχ ὡς
 mulierē q; ad adolescentia odiosa est dixit deo ipse
 γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισαμένην ἔγωγε ὁ θεὸς σου χρίεν
 modico reliqui te: et cū mīa magna miserabor tui.
 μηδὲν κατ' ἄλγος σε, και μετ' ἰλίους μεγάλου ἰλίους σε.
 in futuro paruo auerit facie meā a te:
 ἔτι ἔτι μὴ μακρῶ ἀπέστραψα γὰρ πρόσωπόν μου ἀπὸ σου,
 et in mīa septerna miserabor tui: dixit q; eruit te deo
 και ἐν ἰλίω ἀνώγει ἰλίους σε, ἔγωγε ὁ ἑρυσάδμος σε κύ
 rios: ab aqua q; ipse noc hoc mihi erit. nō
 rios, ἔπει τῶ ὕδατος του ἔπι τοῦ τῶ μὴ ἔσαι. και
 are iurauit ei in ipse illo terre: nō tra
 ἔτι ἕτοιμα ἄνθρω ἐν τῷ χρίω ἰκίτω τῆ γῆ, μηδὲ ἔτοιμα
 nō in supite ultra: neq; in cōminatē tua modico tibi
 ἔτι ἔτι ἰπι σου ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῆ σου τα ἔρα μετὰ
 latuisset neq; colles tui transferent. sic neq;
 ἔτι ἔτι, ὅτι ἔτοιμοι σου μετὰ κληρονομήσῃσαι. ὅτι ὅτι
 q; a me tibi mīa deficiet: neq; testamētū
 γὰρ παρ' ἐμοῦ σοι ἔτιος ἐκλήψῃ, ὅτι ὅτι ἔτοιμα τῆς
 pacio mee auferet. dixit est ppter tibi do
 ἔτι ἔτι μου ὅτι μὴ μετὰ. ἔγωγε ἔτοιμα ἰλίους σοι κέ
 min' humilis et instabilis nō cōsolatus es. ecce
 rios ταπεινὸν και ἀκατάστατον ὅτι ταπεινὸν. ἔτοιμα
 ego seruo tibi carbūculū lapidē tuū: et sūda
 ἔτοιμα ἰταμῶν σοι ἀίρακα γὰρ λίθου σου, και τὰ ἔτοιμα
 mīa tua sapphirā: et portas pugnacula tua
 μίλια σου σάπφειροι, και ἔτοιμα τῆς ἰταμῶν σου
 iaspide: et portas tuas lapides crystalli: et
 ἔτοιμα, και τῆς πόλεως σου λίθους κρυστάλλους, και
 muros tuos lapidē electos: et oēs
 γὰρ περιβόλι σου λίθους ἰταμῶν, και πᾶσι τῶν
 filios tuos discipulos dei: et multa paz
 ἔτοιμα σου διδασκῶνς θεῶν, και πολλὰ ἔτοιμα τῶν
 filio tuo: et in iusticia edificaberis: ecce
 τῆς σου, και ἐν δικαιοσύνῃ ἰκαδομησῃς, ἀπὸ
 de ab iniquo et nō timebis et tremor nō
 χου ἔπει ἀδίκου και ὅτι φοβησῃς και τρέμος ὅτι
 ppter q; tibi: ecce psclyti accedēt tibi p
 ἔτοιμα σοι, ἔτοιμα πρὸς αὐτοὺς προσελύσονται σοι ὅτι
 me: et colont erūt tui: et ad te cōfugi
 μου, και παρρησιόσονται σοι, και ἐπὶ σὲ καταφυ
 ent. ecce ego creauit te: nō ut erar' suf
 ἔτοιμα. ἔτοιμα ἔτοιμα ἔτοιμα σοι, θυχ ὡς χαλκὸς φε
 flans in igne prunas et pferēs vas in op.
 ὅτι ἔτοιμα ἀίρακα και ἔτοιμα σκίους ἔτοιμα
 ego autē creauit te. nō in pditionē iterficere oē vas
 ἔτοιμα ἔτοιμα σοι, ὅτι ἔτοιμα ἀπὸ ἔτοιμα φεῖραι πᾶσι σκί
 uas cōtra te: nō pferabilis: et oēs uox
 ἔτοιμα σκίους ἔτοιμα σοι, ὅτι ἔτοιμα ἔτοιμα, και πᾶσι φε
 ferge cōtra te in iudiciū: oēs eos vī
 ἔτοιμα ἔτοιμα σοι ἔτοιμα ἔτοιμα, πᾶσι τῶν ἔτοιμα ἔτοιμα
 os: et obnoxii tui erūt in ea. est heredi
 ὅτι ἔτοιμα ἔτοιμα σου ἔτοιμα ἔτοιμα. ἔτοιμα κληρονο
 mo seruauerit dñs: et eos eritis mihi
 μία τῶν ἀραπυῶν κληρονομοῦ, και ἔτοιμα ἔτοιμα ἔτοιμα
 tui dñs.
 ἔτοιμα ἔτοιμα κληρονομοῦ.

"hereditabit: & ciuitates
 Pdeserts⁹ inhabitabit. oo
 Noli timere: quia non
 confuderis neq; coxco
 erubesces. Non eniz te
 pudebit: quia confusiois
 adolescentie tue obliuisceris:
 & opprobriū uicui
 tatis tue nō recordaberis
 amplius. Quia dñs
 tur tu q fecit te dñs exer
 citū nomē eius: & redē
 ptor tu' factus israel: de
 omnis terre uocabitur.
 Quia ut mulierē dereli
 ctam & merentē spiritu
 uocauit te dominus &
 uxorem ab adolescentia
 abiecit. Dixit deus tu'.
 Ad pūctum in modico
 dereliqui te: & in misera
 tionib' magnis cōgrega
 bo te. In momento indig
 nationis abscondi facie
 meā parūper a te: & in
 mīa sempiterna misertus
 sum tui. Dixit redēptor
 tuus dñs. Sicut in dieb'
 noe istud mihi est: cui
 iurauit ne inducerē aq's
 ne ultra supra terram:
 sic iurauit ut nō israfcar
 tibi: & nō increpem te.
 Montes eni cōmouebū
 tur: & colles cōtremiscēt.
 misericordia autē mea
 non recedēt a te: & fe
 dus pacis mee non coxo
 mouebitur. Dixit mise
 rator tu' dñs. Paupcula
 tēpestate cōmūsa absq; uyl
 la cōsolatione: ecce ego
 sternā p ordine lapides
 tuos: & fundabo te i sap
 phiris. Et ponā iaspide
 pugnacula tua: & por
 tas tuas in lapides scul
 ptos: & oēs terminos tu
 os in lapides desiderabi
 les: vniuersos filios tu
 os doctos a dño: & mul
 titudinē pacis filijs tuis:
 & in iusticia fundaberis.
 Recede pcul a calūnia:
 qa nō timebis: & a pas
 uore: qa nō appropinq
 bit tibi. Ecce accola ve
 niet: q nō erat mecu' ad
 uena quondā tuus adiu
 getur tibi. Ecce ego cre
 auit fabrum sufflante in
 igne prunas: & pferentē
 was in opus suū: & ego
 creauit interfectorem oo
 ad disperdendū. Omne
 was qd fictū est cōtra te
 nō dirigetur: & oēm lin
 guā resistentē tibi: in iu
 dicio cōdēnabis. Hec est
 hereditas seruorū dñi:
 & iusticia corū apud me
 dicit dominus. 55.

יִרְשׁ עִיר וְעָרִים נְשֻׁפוֹת יוֹשִׁיבוּ
 אֶל תִּירָאֵי כִי לֹא תִבְשִׂי וְאֶל
 תִּלְלָמֵי כִי לֹא תִחַפְּיֶיךָ כִי בִשְׁת
 עָלוּמֶיךָ תִשְׁפָּחֵי וְחַרְפַּת אֲלֻמְנוֹתֶיךָ
 לֹא תִזְכְּרִי עוֹד: כִּי בַעֲלֶיךָ עֲשִׂיךָ
 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְנֶאֱלַךְ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקְרָא:
 כִּי כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ
 קָדְרָךְ יְהוָה וְאִשְׁת׃ נְעוּרִים כִּי
 תִפְסַם אִמְרֵי אֱלֹהֶיךָ: גְּרָנַע קֶטֶן
 עֲזַבְתִּיךָ וְנִרְחַמְתִּים נְדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ:
 בְּשִׁפְךָ קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רָנַע מִמֶּךָ
 וְנִחַסְד׃ עוֹלָם רַחֲמֶתֶךָ אִמְרֵי נֶאֱלַךְ
 יְהוָה: כִּי מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי מִעֵבֶר מִי נָח עוֹד עַל
 הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצֶף עֲלֶיךָ
 וּמִנְעֵר בְּךָ: כִּי הִרְרִים יְמוֹשׁוּ
 וְהִנְבְּעוֹת תְּמוֹטֶינָה וְחִסְדֵי מֵאֲתָךְ
 לֹא יִמוֹשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא
 תְמוֹט אִמְרֵי מִרְחַמְךָ יְהוָה: עֲנִיָּה
 סִעְרָה לֹא נִחַמָה רַגְזָה אֲנִכִי מִרְבִּיץ
 בְּפִוֶךְ אֲבִנֶיךָ וַיִּסְדַּתֶּךָ בְּסַפְּיָרִים:
 וְשִׁמְתִי בְדָכּוֹ שִׁמְשַׁתֶּךָ וְשִׁעֲרֶיךָ
 לְאֲבָנֵי אֶקְדַּח וְכָל גְּבוּלְךָ לְאֲבָנֵי
 חֶפְצֵי: וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה
 וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: בְּצַדִּיקָה תִבְנוּנֵי
 רַחֲמֵי מִעֲשֶׂק כִּי לֹא תִירָאֵי
 וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא תִקְרַב אֲלֶיךָ: הֵן
 נֹר יְנֹר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי נֹר
 אֲתָךְ עֲלֶיךָ יִפּוֹלוּ רַגְזָה אֲנִכִי בְרֵאֲתִי
 חֲרָשׁ נִפְחַ בְּאֵשׁ פֶּחַם וּמוֹצִיא כָלִי
 לְמַעֲשָׂהוּ וְאֲנִכִי בְרֵאֲתִי מִשְׁחִית
 לְחַבְלוֹ כָלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח
 וְכָל לְשׁוֹן תִּקּוֹם אֲתָךְ לְמַשְׁפָּט
 תִּרְשָׁעֵי: זֹאת נִחַלַת עֲבָדֵי יְהוָה
 וְצַדִּיקָתָם מֵאֲתֵי נְאֻם יְהוָה:

B
 C
 D
 D
 A

patientia: et dñs vita
 λιγυ-λύχαις δ'αδύς μακροθυμία, και δ'αδύς ζωη τοις
 cōditis corde. nō in eternā vitā
 συντητρυμίδιους τῆς καρδίας. οὐκ ἐς γὰρ αἰῶνα ἐκδ'ο-
 car vos: neq; semp irascat vobis. spiri-
 τῶν ὑμῶν, οὐδ' ἀπαργῆς ἐργαζόμεαι ὑμῖν. πνεῦ
 me egrēdiē: et statū oēm ego se-
 μα ἀπ' ἐμοῦ ἐξελίσεσθε, και πνεῦ πᾶσαι ἐγὼ ἵπαι
 a. ppē pctā modicā qd tristitia affeci eēt: et pcul
 ἡσ. ἀπ' ἀμαρτίας βραχὺ τι ἔλυψα αὐτόν, και ἵπαι
 eēt. et auerti facie meā ab eo:
 πῆρα αὐτοῦ. και ἀπ' ἵπαι γὰρ πρὶστωπὸν μου ἀπ' αὐτοῦ,
 et cōtristat' sūt: et abieit tristis in vita suo.
 και ἔλυψαίν, και ἵπαι ἵπαι συγίδς ἐν ταῖς ἑδ'αῖς αὐτοῦ.
 vias ei' vidi: et sanauit eū: et cōsolat'
 τῆς ἑδ'αῖς αὐτοῦ ἕψακα, και ἵπαι ἵπαι αὐτοῦ, και πῆρα
 san eū: et dedi ei cōsolationē vtrā
 καλίστα αὐτόν, και ἵπαι αὐτῶ πῆρα ἄλλοισι ἀδελφῶν
 pacē sup pacē his q; dōge et his q; ppe sūt. et
 ἵπαι ἵπαι τοῖς μακρῶν και τοῖς ἕγγυς ἕσσι. και
 vici dñs: sanabo eos: et inid sic fluctu
 ἵπαι κύριος, ἵπαι αὐτοῦ, οὐδ' ἀδ'αῖς ἕσσι κλυσ
 abunt: et q̄scere nō poterūt. nō
 δ'αδ'αῖς ἕσσι, και ἀπαργῆς αὐτοῦ οὐδ' αὐτοῦ. οὐκ
 eēt gaudere ip̄tis vici dñs dō.
 ἵπαι χαιρῶν ταῖς ἀδ'αῖς ἵπαι κύριος ὁ θεός. Ca. 58.

Lama in fortitudine ne parcaas q̄si tubā
 Ἄλα βόσσι ἐν ἰσχύϊ και μὴ φείσῃ ὡς σάλπιγγα
 exalta vocē tuā: et annūcia pp̄lo meo
 ἕψα. τῆς φωνῆς σου, και ἀγγελοῖς τῶ λαῶ μου τῆ
 pctā cor: et domui iacob indicatō
 ἀμαρτήματα αὐτῶν, και τῶ δ'αδ'αῖς ἵπαι ἀδ'αῖς
 cor. me dic. de die querēt: et scire meas
 αὐτῶν. ἵπαι ἡμέρας ἐξ ἡμέρας βητήσουσι, και γινώσῃ μου
 vias desiderāt: q̄si pp̄lo iusticiā faciēs:
 τῆς ἑδ'αῖς ἵπαι ἵπαι, ὡς λαὸς δ'αδ'αῖς πῆρα πῆρα,
 et iudiciū dei sui nō dereliquēs. pctāt me
 και κρίση δ'αδ'αῖς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλειπῶς. αὐτοῦ ἵπαι
 p̄cludiā iustī: et appropinquare deo cupiūt vici
 τῆς κρίση δ'αδ'αῖς, και ἕγγυς ἵπαι ἵπαι ἵπαι λέγει
 tes: q̄re ieiunauim' et nō vidisti: humiliati
 τις, τί ὅτι ἵπαι ἵπαι και οὐκ ἵπαι, ἵπαι ἵπαι
 m' alao n̄tas et nō cognouisti. in eū die
 nō τῆς ψυχῆς ἵπαι και ἵπαι ἵπαι. ἐν τῶ ταῖς ἵπαι
 bus ieiunauim' vobis iustitiā volūtas v̄tas: et
 ἵπαι τῶ ἵπαι ἵπαι ἵπαι τῆς ἵπαι ἵπαι, και
 oēs subiectos v̄tos affligitis in iudiciū et
 πῆρα τῶ ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι
 p̄gnas: ieiunatis et p̄ntis p̄gnis humilē. q̄
 μῆρας, ἵπαι ἵπαι και τῶ ἵπαι πῆρα ἵπαι ἵπαι ἵπαι
 remi ieiunatis sicut hodie vt audiat in clamore
 τῆς ἵπαι ἵπαι ὡς σῆρας ἀκουῶνται ἐν κραυγῇ τῆς
 vos v̄tas. nō hoc ieiunū elegi: et οὐ
 φωνῆ ἵπαι ἵπαι τῆς ἵπαι ἵπαι ἵπαι, και ἵπαι
 on humiliare hostem aiam tuā: neq; si ieiuna
 ras ταπείνωσῃ ἵπαι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐδ' ἵπαι
 uris q̄si circuli collū tuā et cliciū et cinc
 ψῆς ὡς κρίκος γὰρ τῶ ἵπαι σου και σῆρας και ἵπαι
 tam subtraheris. neq; sic vocabitis ieiunū acceptabile:
 δ'αδ'αῖς ἵπαι ἵπαι. οὐδ' ὡς τῶς καλίστα ἵπαι ἵπαι,
 nō tale ego elegi ieiunū: vici dñs: sed
 ἵπαι τῶ ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι, λέγει κύριος, ἀλ
 solue oēm colligatū iudicatis dissolue: obligatōes
 λα ἵπαι πῆρα συνδ'αῖς ἀδ'αῖς, ἀδ'αῖς ἵπαι ἵπαι
 violētā cautionū: dimitte cōfractos in remissi
 ἵπαι ἵπαι ἵπαι, ἀπ' ἵπαι τῶ ἵπαι ἵπαι ἵπαι
 one: et oēm scripturā iniquā cōscede. frāge
 ἵπαι, και πῆρα συγγραφῆς ἀδ'αῖς ἵπαι ἵπαι ἵπαι
 cfariētī panē tuā et pauperes sine tecto induc
 πῆρα τῶ ἵπαι σου και τῶ ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι
 in domū tuā. si videris nudū
 ἵπαι ἵπαι σου. ἐν ἵπαι γυμνῶν ἵπαι ἵπαι ἵπαι ἵπαι

contrito & humili' spī-
 ritu: vt viuificet' spīritū
 humiliū & viuificet' cor
 contritorum. oooooo
 Non enī in sempiternū
 litigabo: neq; vsq; ad fi-
 nem irascat: q̄a' spīritus
 a facie mea egredietur:
 & flatus ego' faciā. Pro
 pter iniquitātē auariciē ei'
 iratus sum: & pculsi eū.
 Abscondi' & indignatus
 sum. Et abiit' vagus in
 via cordis sui. Vias eius
 vidi: & sanauit eum: & re-
 duxi eum: & reddidi oō
 cōsolationes ip̄si: & lugē
 tibus eius. Creau' fructū
 labiorum pacem: pacē
 ei' qui longe est: oooooo
 & qui prope dixit' domi-
 nus: & sanauit eum. ooooo
 Impiū autē quasi mare
 feruens quod' quiescere
 nō potest: & redundant
 fluctus eius in cōculca-
 tionē & lutum. Non est
 pak oooooooooooooooooo
 impiis: dicit' deus meus.
 58.

Lama ne cesses: q̄
 si tuba ooooooooooooo
 exalta vocē tuā: & annū-
 cia pp̄lo meo scelera eos-
 rū: & domui iacob pctā
 eorū. Me etenim de die
 in die querūt' & scire vi-
 as meas volūt' quasi gēs
 que iusticiā fecerit' &
 que iudiciū dei sui oō
 non dereliquit. Rogant
 me iudiciā iusticie: & oō
 appropinquare deo vol-
 lūt. Quare ieiunauim'
 & nō aspexisti: humiliā-
 uim' aias n̄tas & nescisti.
 Ecce in die ieiunū vestri
 inuenitur volūtas v̄tas &
 oēs debitores v̄tos repe-
 titis. Ecce ad lites & ad
 cōtentiōes ieiunatis: &
 percutitis pugno impie.
 Nolite ieiunare sicut v̄
 q; ad hāc diē vt audiat
 in excelsō clamor vester.
 Nunq; tale est ieiunū
 qd elegi per diē affligere
 hominē animā suā. Nū
 qd contorq̄re q̄si circuli
 caput suū: & faccū & cō-
 nerem sternere: Nunq;
 istud vocabis ieiunū: &
 diē acceptabile dño! Nō
 ne hoc est magis ieiunū
 qd elegi. Dissolue collī-
 gatōes impietatis solue fa-
 sciculos deprimētes. Di-
 mitte eos q' cōfracti sunt
 liberos: & oēs onus durū
 pe. Frange esuriētī panē
 tuū: & egenos vagosq;
 induc in domum tuam.
 Cum videris nudum oō

דבא וישפל רוח להחיות רוח
 שפלים ולהחיות לב נדבאים: כי
 לא לעולם אריב ולא לנצח
 אקצוף כי רוח מלפני יעטוף
 ונשמות אני עשיתי: פוען בצעו
 קצפתי ואנרו הסתר ואקצוף
 וילך שובב בדרך לבו: דרכיו
 ראיתי וארפאהו ואנרו ואשלים
 נחומים לו ולאבליו: בורא ניב
 שפתים שלום שלום לרחוק
 ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
 והרשעים צים נגרש כי השקט
 לא יוכל ויגרשו מימיו רפש
 וטיטו אין שלום אמר אלהי
 לרשעים:

Cap. lviii
 נרו חשוך
 שפר רום
 נגד את
 דרש ידע
 קפץ
 שפט
 שאל
 צום
 ראה ענה
 דע צום
 קצא
 נגד רוב
 נפה נבך
 שפע רום
 בנה בנה
 ענה כפף
 בצע קבא
 רצה
 נתר רצף
 נמך
 ענה
 נבד בוא
 רצה
 b

B

C

D

C

B
 φω.
 1. Δ.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.
 11.
 12.
 13.
 14.
 15.
 16.
 17.
 18.
 19.
 20.
 21.
 22.
 23.
 24.
 25.
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.
 31.
 32.
 33.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 40.
 41.
 42.
 43.
 44.
 45.
 46.
 47.
 48.
 49.
 50.
 51.
 52.
 53.
 54.
 55.
 56.
 57.
 58.
 59.
 60.
 61.
 62.
 63.
 64.
 65.
 66.
 67.
 68.
 69.
 70.
 71.
 72.
 73.
 74.
 75.
 76.
 77.
 78.
 79.
 80.
 81.
 82.
 83.
 84.
 85.
 86.
 87.
 88.
 89.
 90.
 91.
 92.
 93.
 94.
 95.
 96.
 97.
 98.
 99.
 100.

Perumpet in regulum.
 Tele eorum non erunt
 in vestimentum: nec
 operientur operibus suis.
 Opera eorum opera inu-
 tilia: & opus iniquitatis
 in manibus eorum. Pedes
 eorum ad malum currunt
 & festinant ut effundat sa-
 guinem innocentem. Cogita-
 tiones eorum cogitationes
 inutiles. Vanitas & con-
 tritio in vis eorum. Viam
 pacis nescierunt: & non est
 iudicium in gressibus eorum.
 Semite eorum incurvate
 sunt eis: omnis qui cal-
 cat in eis ignorat pacem.
 Propter hoc elongatum
 est iudicium a nobis: & non
 apprehendet nos iusticia.
 Expectavimus lucem
 & ecce tenebre: splendo-
 rem & in tenebris
 ambulavimus. Palpavi-
 mus sicut ceci pariete: &
 quasi absque oculis attrax-
 imus. Impegimus meri-
 die quasi in tenebris: in cas-
 liginosis quasi mortui. Ru-
 giemus quasi viri oculos: &
 quasi colubae meditantes
 gemimus. Expectavimus iudi-
 cium: & non est salutem: &
 elongata est a nobis. Mul-
 tiplicate sunt enim iniquita-
 tes nostrae coram te & peccata
 nostra offenderunt nobis. Quia
 scelera nostra nobiscum &
 iniquitates nostras cognovi-
 mus: peccare & mentiri
 contra dominum: & averti sum-
 mus ne iremur post tergum
 dei nostri ut loquamur calu-
 niam & transgressionem. Con-
 cepimus & locuti sumus de
 corde verba mendacium: &
 conversum est retrorsum iudi-
 cium. Quia corruit in plas-
 tea veritas: & equas non
 potuit ingredi. Et facta
 est veritas in oblivione:
 & recessit a malo: prode-
 patuit. Et vidit dominus:
 & malum apparuit in oculis
 eius: quia non est iudicium.
 Et vidit quia non est vir: &
 aporiat est: quia non est qui
 occurrat. Et salvavit sibi
 brachium suum: & iusticia eius
 ipsa confirmavit eum. In-
 duit est iusticia ut lorica:
 & galea salutis in capite
 eius. Induit est vestimentis
 virtutis: & optavit quasi pal-
 lium zelum: sicut ad vindictam
 quasi ad retributionem indi-
 gnitatis hostibus suis: & vi-
 cissitudine inimicis suis. In-
 fulis vice reddet. Et time-
 bunt quod ab occidete nomen

פסע פשה תנקע אפשה קוריהם לא יהיו
 הנה פשה לנגד ולא יתנסו במעשיהם
 מעשיהם מעשיהם און ופעל חמס
 זנפיהם: רגליהם לרע ירצו
 וימרו לשפך דם נקי מחשבתיהם
 מחשבות און שד ושבר זמסלתם:
 דרך שלום לא ידעו ואין משפט
 זמנלתם נתיבותיהם עקשו
 להם כל דרך נה לא ידע שלום:
 על כן רחק משפט זמנו ולא
 תשיגנו צדקה נקוה לאור
 והנה חשך לנהות זאפלות
 נהלנו ננששה כעורים קיר וכאין
 עינים ננששה כשלונו זצרחים
 זנשף זאשמנים זמתים: נרמה
 כדבים כלנו זכונים רנה נרנה
 נקוה למשפט ואין לישועה
 רחקה זמנו: כי רבו פשעינו נגדך
 וחטאתינו ענתה לנו כי פשעינו
 אתנו ועונותינו דענום: פשע
 וכחש זיהוה זנסוג זמחר אל הינו
 דבר עשק זסרה הרו והנו מלב
 דברי שקר: זרסג זחור למשפט
 וצדקה זרחוק תעמד כי כשלה
 זרחוב אמת זנכה לא תוכל לבאו
 ותהי האמת נעדרת זסר זרע
 משתולל זירא יהוה זירע זעיניו
 כי אין משפט זירא כי אין איש
 זישתומם כי אין מפגיע ותושע
 לו זרע זצדקתו היא זמלתהו:
 זילבש זצדקה זנשדן זוכובע
 ישועה זראשו זילבש זנגרי זנקם
 תלבשת זיעט זפעיל זקנאה:
 זעל זגלות זעל זשלם חמה
 זצרו זגמול זאיביו זלאיים זגמול
 זכא זעב זשלם: זיראו זמשרב את זשם

reges q nō feruēt tibi: peria
 και οι βασιλεις οτιπαις ου δουλευσουσι σοι, ερωλευν
 bāt: gētes solitudie defolabunt: τ gñā liba
 και τα εινικεραμια ερωλευσουσαι, και η δ' οξα του λιβα
 ni ad te veniet. in cyprillo τ rino τ cēdro
 του προς σε εζει. εν κυπριλλω και ρινο και κεδρω
 simul et gñificēt locū scisū meū τ locū pedū eo:
 αμα δεξασαι τον τοποι τον αγιον μου και τον τοποι πεδω αυ
 tu gñificabo. τ ibūt ad te timētes filii
 του δεξασω. και προσουσαι προς σε δεδουκατες υιοι
 cor q humiliaveft te: τ adorant vestigia
 των ταπεινωσαντων σε, και προσκυνουσι τα ιχνη των
 pedū tuor oēs q irritaverūt te: τ vocaberis ci
 pedū σου πόντες δι παραξενυσαι, και κλησιν πό
 pōdū dñi sion scī israel: p eo qd fuiti tu de
 λια κυριου σιων αγιον ισραηλ, δια το γνησθαι σε εν γ
 relicta τ odio habita: τ nō erat auxiliās:
 καταλειψιμιδων και μεμισιδων, και ουκ εν ο βοηθω,
 τ ponāte exultationē eternā gaudiā gñationē igñia
 και εσω σε αγαλλιαμα αιωνι εν φροσυνη ηρω εν ημε
 rōdū. fuggro lac gñitū: τ dultnas regū cor
 αι και κλησιν γαλα ενωι, και πλουτοι βασιλειω φά
 mōdes: τ scies: qz ego dñs saluās te τ eru
 γισαι, και γισαι, οτι ενω κυριος ο σωθω σε και εξαι
 tno te de iacob. τ p cre afferā tibi au
 ριδωις σε διος ιακωβ. και αντι χαλκου οισω σε χρυ
 τū. p aut ferro: ferā tibi argētū. p aut lignis fe
 ρει. αντι δε σιδερου, οισω σε αργυριω. αντι δε ελωι οι
 nā tibi cor: p aut lapidib' ferrū. τ dabo princē
 σου χαλκω, αντι δε λιθω σιδερω. και ελωω τς αρχι
 pes tuos in pace: τ episcopos tuos in iustī
 τας σου εν ειρηνη, και τους επισκοπους σου εν δικαιο
 na τ nō audiet vltra iniquitas in terra tua: ne
 σις, και ουκ ακουθωσει εν τη γη σου, εν
 q dōritio neqz miseria in finib' tuis sed
 η σιτηριμα ου δε ταλαιπωρια εν τοις ορισις σου ελ
 vocabunt salutare muri tui: τ porte
 λα κλησιν σωτηριω τα τειχη σου, και αι πυλαι
 tue sculptara. τ nō erit tibi dñi' fol in luce
 σου γλυμμα. και ενω εσαι σε εν τη ο κλιος εν φως
 diei: neqz oituo lune illuminabit tibi noctē
 ημερας, ουδε ατατολη σεληνης φωτιω σε την νυκτα,
 sed erit tibi dñs lux eterna: τ de' gñā tua.
 αλλ' εσαι σοι κυριος φως αιωνι, και ο θεος δεξα σου.
 nō est occidet fol tibi: τ luna tibi nō defit
 εν ηω δεξασαι ο κλιος σοι, και η σεληνη σου ουκ εκλει
 oit. erit est tibi dñs lux sempiterna. τ cōple
 buntur dies noctis tuae: τ p pte hereditabit
 σου πης δίκης, και δ' οσως κληρονομουσι τον
 tē: custodiēs pñtationē opa manū suar in
 γη, φυλασσω τον φυτιυμα εργα χειρω αυτου εν
 gñam. paucitum' erit in millia: τ minim'
 δεξασαι ολιγοτες εσαι εν χιλιαδας, και ο ελαχιστος
 in gentē magna: ego dñs in tpe cōgregabo
 εν τωις μέγα, ενω κυριος κατα κωρηι συαξω
 eos.
 αυταις. Ca. 61.

& regnum' quod nō ser
 uerit tibi' peribit: ooooo
 & gentes' solitudine' va
 stabuntur. Gloria ooooo
 libani' ad te' veniet: abí
 es & buxus oooooooooo
 & pinus' simul' ad ornan
 dum' locum' oooooooooo
 'scitificatiōis mee: & locū
 'pedū meor' glorificabo
 & veniet' ad te' curus' filii
 eorū' q humiliaverūt te: &
 adorabūt' vestigia' pedum
 tuorū' oēs' q detrahebāt
 tibi: & vocabunt' te' ciui
 tate' domui' sion' sancti
 'israel. Pro eo q' fuiti' de
 relicta' & odio habita oo
 & nō erat' q per te' transi
 ret: ponā te' in supbia' se
 culorū' gaudiū in' gñatio
 ne' & gñationē. et fugges
 'lac' gentiū: & mamilla
 'regū' lactaberis. Et scies
 'quia' ego' dñs' saluās te:
 & redemptor tuus' fortis
 'iacob. Pro' ere' afferam
 'aurum: oooooooooo
 & pro' ferro' afferam' ar
 gentum: & pro' oooooo
 'lignis' es: & pro' lapidī
 bus oooooooooo
 'ferrū. Et ponā' visitatio
 nē tuā' pacē & ppositos
 tuos' iusticiā. Non' audie
 tur' vltra' i fra tua' iniquitas
 'vastitas' & cōtritio' in ter
 minis tuis: & occupabit
 'salus' muros tuos: & por
 tas tuas' laudatio. ooooo
 Non' erit' tibi' amplius
 'fol' ad lucendum per oo
 'diem: nec' splendor' ius
 ne' illuminabit' te: ooooo
 'sed erit' tibi' dñs' in luce
 'sempiterna' & deus tuus
 'in gloriam tuam. Non
 'occidet' vltra' fol tuus oo
 & luna tua' non' minue
 tur: quia' dominus oooo
 'erit' tibi' in luce' sempi
 ternā: & cōplebitur' dies
 'luctus tui. Popul' aut tu
 us' oēs' iusti: in perpetuū
 'hereditabūt' terram' ger
 men' plātatiōis mee' opus
 'manus mee' ad glorificā
 dum. Minimus' erit oooo
 'in mille: & paruulus' in
 gentem' fortissimā. Ego
 dñs' in tpe eius' subito fa
 ciam istud. 61.

והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
 והגוים הרב יחלבו: כבוד
 הלבנון יבוא אליך ותאשור
 ותאשור יחדו לפאר מקום
 מקדשי ומקום רגלי אבנך
 והשתחוו אליך שחוח בני מעבך
 והשתחוו על פפות רגליך כל
 מנאציק וקראו לך עיר יהוה
 ציון קדוש ישראל תחת היותך
 עזובה ושנואה ואין עובר
 ושמתך לנאון שלם משוש
 דור ודור ותקתחלב גוים
 ושד מלכים תינקי וידעת כי
 אני יהוה מושיעך ונאלך אביר
 יעקב תחת הנחשת אביא
 זהב ותחת הברזל אביא
 נכסף ותחת העצים נחשת
 ותחת האבנים ברזל ושמת
 תיפקדתך שלום ונגשך צדקה
 ולא ישמע עוד חמס בארצך
 שד ושכר בגבולך וקראת
 ישושה חומתך וששריך תהלה
 לא יהיה לך עוד השמש לאור
 יומם ולנה הירח לא יאיר לך
 והיה לך יהוה לאור עולם
 ואלהיך לתפארתך לא יבוא
 עוד שמשך וירחק לא יאסף
 כי יהוה יהיה לך לאור עולם
 ושלמו ימי אבליך ועמך כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ
 נצר מטעי מעשה ידך
 להתפאר: והקטן יהיה לאלף
 והצעיר לגוי עצום אני יהוה
 בעתה אחישנה רוח אדני
 יהוה עלי יען משח יהוה
 אותי לבשר ענוים שגלחני
 לחבש לבשר נרתי לב לקרא
 לשבויים דרור ולאסורים אסר
 שנה פקחקוח: לקרא שנת
 רצון

אבד מרג
 כבוד בוא
 קדש דרור
 אשר מקום
 קדש כבוד
 שחוח ענה
 שמה כסף
 נאץ קדש
 הנה עזוב
 שנה עבר
 שום נאה
 עלם שוש
 שד תק
 ישע אביר
 בוא
 שלם
 שמע
 נבל
 ישע חמה
 הלה חמה
 אד
 עלם
 פאר בוא
 אסף
 הנה יום
 צדק
 רש גטע
 עשה פאר
 הנה
 צער עצום
 עת חוש
 Cap. lxi.
 את
 ענה שכר
 שבה דרור
 אסר שנה
 רצה

Spiritus dñi sup me: cui' cā vncit me
 Πνυμα κυριου επ' εμε, ου εικεν ιχριστι μι
 euangelizare pauperib': misit me: sanare
 ευαγγελισαδαι πωχοις, απισαλει μι ιασαδαι
 cōrītōes corde: pdicare capti
 τωις συτηριμιδιους τω καρδια, κηρυξαι αχμαλω
 tis remissionē τ occisō vifus arptionē: τ vocare
 τωις αφιστη και τυφλοις αβλαβητι, και καλίσαι
 anīm dñi acceptabilē:
 ησωτην κυριου δειχθαι, oooooo
 oooooo

Spiritus' domini oooo
 sup me: eo q' vncit
 rit' me. Ad annūciādum
 'mansuetis' misit me: vt
 mederer' cōtritō' corde:
 & predicarē' captiuis' in
 dulgentiam: & clausis oo
 'apertionem: vt predica
 rem' annum' placabilem

רוח אדני יהוה
 עלי יען משח יהוה
 אותי לבשר
 ענוים שגלחני
 לחבש לבשר
 נרתי לב לקרא
 לשבויים דרור
 ולאסורים אסר
 שנה פקחקוח:
 לקרא שנת
 רצון

וּמְקַטְרִים עַל הַלְבָנִים הַשְּׂבִים קָטַר
 בַּקְבָּרִים וּבַנְצוּרִים יִלְיוּ הָאֲבָלִים נָצַר לֵו
 בְּשֵׁר הַחֲזִיר וּמִרְקַב פְּנוּלִים כְּלִיהֶם קָזַר
 הָאֲמָרִים קָרַב אֵלֶיךָ אֵל תַּנְשׁ פְּגַל קָלָה
 בִּי כִי יִקְדְּשֶׁתִּיךָ אֵלֶּה עֲשֵׂן בְּצִאֲפֵי קָנֵשׁ
 אֲשֶׁר יִקְרָת כָּל הַיּוֹם הִנֵּה כְּתוּבָה קָמַג
 לִפְנֵי לֹא אֶחְשֶׂה כִּי אִם שְׁלֵמֹתִי קָנֵה חֲשֵׁה
 וְשֵׁלֵמֹתִי עַל חֵיקֶם שְׁנֹתֵיכֶם
 וְשֹׁנוֹת אֲבֹתֵיכֶם יַחְדוּ אֲמַר יְהוָה
 אֲשֶׁר קָטְרוּ עַל הָרָרִים וְעַל
 הַגְּבֻעוֹת חֲרָפוּנִי וּמִדֹּתַי פְּעִלְתֶּם קָמַד
 רֹאשְׁנָה עַל חֵיקֶם כִּנֵּה אֲמַר יְהוָה
 כְּאֲשֶׁר יִפְצֹא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשָׁכּוֹל קָצָא יִרְשׁ
 וְאֲמַר אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי כְּרֵנָה נֹו קָשְׁבֵל שְׁמַח
 כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדֵי לְבַלְתִּי קָשָׁה
 הַשְּׁחִית כֹּל וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב קָצָא
 זָרַע וּמִיְהוּדָה יוֹרֵשׁ רָרִי וּיְרִשׁוּהָ קָרֵשׁ
 בְּחִירֵי וְעֲבָדֵי יִשְׁכְּנוּ שְׂמָה וְהָיָה קָמַר שְׁשׁוֹן
 הַשְּׂרֹוֹן לְנִוָּה צֶאֱן וְעַמְּקָ עֲבוֹד קָשָׁה
 לְרִבְץ בְּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרְשׁוּנִי
 וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם יְהוָה הַשְּׁכָחִים אֵת
 רֹר קְדָשֵׁי הָעֲרֻכִים לְגַד שְׁלֹחַן
 וְהִמְטַלְתֶּם לְמַנִּי מִמִּסְדּוֹ וּמִנִּיתִי קָלָא קָנֵה
 אֲתֹנֶם לְחָרֵב וּכְלָמֶם לְטֹבַח תִּטְרְעוּ נִסְרָ קָנֵה
 יֵשׁ קְרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דְּבַרְתִּי קָבַע קָשָׁה
 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ חֲרַע בְּעֵינַי עֲשֵׂה רֹוֹעַ
 וְכֹא אֲשֶׁר לֹא תִפְצְתִי בְּחֲרָתֶם
 לֵכֵן כִּנֵּה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה
 עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעֵבוּ הִנֵּה אֲבָל רָעַב
 עֲבָדֵי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמְאוּ הִנֵּה שְׂמָה קָצָא
 עֲבָדֵי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשְׁווּ הִנֵּה שְׂמַח
 עֲבָדֵי יִרְעוּ מְטוֹב לֵב וְאַתֶּם בּוֹשׁ רִנָּן
 תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב וּמִשְׁבַּר רוּחַ צָקַק
 תִּילִילוּ וְהִגַּחְתֶּם שְׂמֵכֶם לְשִׁבּוּעָה יִלְלֵי יִנַח
 לְבַחֲרֵי וְהִמִּיתֶךָ אֲדֹנָי יְהוָה שְׂבַע קָמַר
 וְלְעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֲרוֹ אֲשֶׁר מוֹת קָבָא

& sacrificant super late
 res: qui habitant ooooo
 in sepulchris & in delu
 bris idoloru dormiut: q
 comedut carne suillam:
 & ius pphanu in vasis
 coru: qui dicut recede a
 me: non appropinques
 mihi: quia imundus es.
 Isti fumus erut in furo
 re meo: ignis ardens to
 ta die. Ecce scriptum est
 coram me. Non tace
 bo: sed reddam ooooo
 & retribuam in sinu eo
 rum iniquitates vestras:
 & iniquitates patru ve
 strorum simul dicit dñs
 qui sacrificauerunt su
 per montes & super oco
 colles exprobrauerunt
 mihi: & remetiar opus
 eorum primum in sinu
 eor. Hec dicit dominus.
 Quomodo si inuenias
 tur granum in botro: oo
 & dicatur: ne dissipet il
 lud: qm benedictio est:
 sic faciam propter ser
 uos meos vt non ooooo
 disperdam totum. Et
 educam de iacob ooooo
 semen: & de iuda possi
 dent montes meos. Et
 hereditabit ea electi mei
 & serui mei habitabit ibi:
 & erit capestria i canlas
 gregu: & vallis achor
 in cubile armatoru pos
 pulo meo: q requisierut
 me. Et vos qui dereliqui
 stis dñm: qui oblitu estis
 monte sanctu meu: qui
 ponitis fortune mefam
 & libatis super eam: nu
 merabo ooooooooooooo
 vos in gladio & omnes
 in cede corruetis: ooooo
 pro eo q vocau & non
 respodistis: locutus sum
 et non audistis: & facie
 batis malu oculis meis:
 & que nolui elegistis.
 ooooooooooooooooooooo
 Propter hoc hec dicit
 dominus deus. Ecce oo
 serui mei comedent: &
 vos esurietis. Ecce oooo
 serui mei bibent: & vos
 sitietis. Ecce ooooooooooooo
 serui mei letabuntur: &
 vos confundemini. Ecce
 serui mei laudabunt pre
 exultatione cordis: & vos
 clamabitis p dolore cor
 dis: & pre contritione spūs
 vlabitis: & dimittetis
 nomē vrm in iuramentu
 electis meis. Et interfi
 ciet te dominus deus: oo
 & seruos suos vocabit
 nomine alio. In quo

incensant sup laterib⁹ demonis q nō
 & θυμίσθη ἐπὶ ταῖς πλατέουσ ταῖς δαμνείουσ ἢ δὲ κα
 sunt. τ ἰ sepulchris in specub⁹ vormitur ppe
 ἔσι. & ἐπὶ τοῖς μύκμασι ἐπὶ τοῖς σωλαίουσ κοιμῶνται δὲ
 somnia: comedete carnes suillas τ ius hostiar pfa
 ἐν ὑπνῳ, οἱ ἴδουσ τις κρῖα ὑία & ζωμὸν θυσιῶν, μιμελιω
 nata oia vasa eor. dicetes lōge a
 μὲν πᾶντα τὰ σκινὴ αὐτῶν. οἱ λέγουτις πόρρω ἀπ' ἰ
 me ne appropiāte mihi: qm mūd⁹ sum. iste fumus
 μὲν μὲ ἰγγίσκε μοι. ἔτι καθαρὸς ἔμι. θυρὸς καθυρὸς τ
 furoris mei. ignis ardet in co clectis dicet.
 θυμοῦ μου. πῦρ καίθηται ἐπὶ αὐτῶ πάσασ ταῖς ἡμέρας.
 ecce scriptu est in cōspectu meo: nō tacebo donec reddā
 ἰδού γίγρεται ἐνώπιόν μου, οὐ σιωπήσω ἕως οἱ ἔσπαρῶ
 τ retribuā in sinu eor pced
 & ἀποποδώσω ἐς γῆν κέλευποι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας
 eor τ patrū suor dicit dñs. q adolebāt ἐπὶ
 αὐτῶν & τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κῆριος. ἔι ἰθυμία
 sum sup mōtes: τ sup colles exprobrauerunt mihi:
 σαμ ἰπὶ τῶν ὄρειων, & ἐπὶ τῶν βουνῶν ἀνιδύσαί με,
 reddā opa eor in sinu suū: sic
 ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶ ἐς γῆν κέλευποι αὐτῶν, ἔντις
 dicit dñs: quēdamodū Iueneſ acin⁹ in botro:
 λέγει κῆριος, οἱ τρόποι ἐνεπίθησαι ὁρῶ ἐπὶ τῷ βότρωι,
 τ vical ne dissipet illud qz vhdicatio est in eor:
 & ἐπιδύω μὲ λυμῶν αὐτῶ ὅτι ἔυλογία ἔσι ἐπὶ αὐτῶ,
 sic faciā ppter seruitēte mihi: hui⁹ casu
 οὕτως ποιήσω ἱκενι τοῦ δουλείουτέ μοι, τούτου ἰση
 fa nō pcedā oēs: τ educā qd de iacob se
 κιν ἐν μὲ ἀπελείσω πάσασ, & ἰβῶ γῆ ἰσραὴλ πάσ
 mē τ ex iuda: τ hereditabit mōte sc̄i mei.
 μα & γῆ ἰούδα, & κληρονομήσει γῆ ὄρεσ γῆ ἄγιου μου.
 τ hereditabit electi mei τ serui mei:
 & κληρονομήσουσι οἱ κέλευποι μου & οἱ δούλοι μου,
 τ habitabūt ibi. τ erūt in syria oia
 & κατοικήσουσι ἐκεῖ. & ἰσοῦμαι ἐπὶ τῷ δρυμῶ ἰπαῦ
 lia gregū τ vallis achor in requiē armator
 λεις ποιμῶνι & φάραγγ ἄχῳ ἐς ἀπαυσιον βουκαλίω
 ppo meo: q redierit me. vos aut relinā
 τῶ λαῶ μου, οἱ ἴδουσ μοι. ὑμῖς δὲ οἱ ἰγκαταλιπέ
 tes me: τ oblitu mōtis sc̄i mei: τ
 τις με, & ἰπιλασθησῶμεν γῆ ὄρεσ γῆ ἄγιου μου, &
 parātes demoni mensam: τ ἰpūtes
 ἰθυμῶνι τῶ δαίμονι τράπιλα, & πλεροῦτις
 fortune portionē ego tradā vos in gladiū.
 τῆ τύχη κίρασμα, ἰγὰ πασδώσω ὑμᾶς ἐς μάχαραι.
 oēs incede cadetis: qz vocau vos: τ
 πάντις ἰσ σαφῆ πισυῖδῃ, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, &
 nō audistis: locut⁹ sū τ cōtēpistis: ἰ
 74
 ἔνυ ὑπκαύσατε, ἰλάλεσα & πασκαύσατε, &
 fecistis malu in cōspectu meo: τ q nō vole
 ἰποιόσατε γῆ ποιῶν ἰναρτίου μου, & ἄ δὲ κα ἰβου
 bā elegistis: ppter hoc hec dicit dñs: ecce
 λέγου ἰελεῖσαδῃ, διὰ τούτο τὰδῃ λέγει κῆριος, ἰδού
 seruitētes mihi comedēt: vos aut esurietis. ecce
 οἱ δουλείουτέ μοι φαγοῦμαι, ὑμῖς δὲ πεινάσετε. ἰδού
 seruitētes mihi bibēt: vos aut sitietis. ecce
 οἱ δουλείουτέ μοι πίοῦμαι, ὑμῖς δὲ διψήσετε. ἰδού
 seruitētes mihi gaudebūt: vos aut cōfūde
 οἱ δουλείουτέ μοι ἰυφραθήσονται, ὑμῖς δὲ ἀιχνησῶ
 mēni. ecce seruitētes mihi exultabūt in gau
 σιδῃ. ἰδού οἱ δουλείουτέ μοι ἀγαλλιάσουμαι ἐπὶ ἰυφρα
 θῖο: vos aut clamabitis ppter dolorē cordis
 συτη, ὑμῖς δὲ κικράξειδῃ διὰ γῆν πῶνοι τῆς καρδίας
 vfi τ a cōtitione spūs vfi vlabūt
 ὑμῶν & ἀπὸ συτρεβῆς πιεῦματος ὑμῶν ἐλαλίε
 tis. relinquetis cū nomē vrm in saturitate
 τε. καταλείψετε παρ γῆ ὄνομα ὑμῶν ἐς πλεροῦν
 electis meis. vos aut interficiet dñs: at
 τοῖς κέλευποις μου. ὑμᾶς δὲ ἀπῆγει κῆριος, τῖς δὲ
 seruentib⁹ mihi vocabit nomē nouū:
 δουλείουσί μοι κληθήσονται ὄνομα κρηῖν, ooooooooo

74
 75
 76
 77
 78
 79
 80

quod benedictus sup terrā. benedictus est deus...
iurabo sup terrā: iurabit deus...
obliviscens est tribulationis sue...
erit enim cella non...
recordabuntur...
veniet sup cor eorum: sed gaudium...
erulatio in ea...
et letabor sup hierosolimam...
et letabor sup...
et edificabitur...
et comedent fructus...
et edificabitur...
et comedent fructus...
et edificabitur...
et comedent fructus...

qui benedictus est sup terram benedictus in deo: amen. Et qui iurat in terra: iurabit in deo amen. Quia oblivioni tradite sunt angustie priores: et quia ab oculis meis. Ecce ego creo celos novos et terram novam: et non erunt in memoria priora: et non ascendent super corde: sed gaudebitis et exultabitis usque in sempiternum in his que ego creo: quia ecce ego creo hierusalem exultationem: et populum eius gaudium: et exultabo in populo meo: et non audivit in ea ultra vox clamoris. Non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur: et peccator centum annorum maledictus erit. Et edificabitur domus et habitabunt: et plantabunt vineas et comedent fructum earum. Non edificabitur: et alius habitabit: non plantabunt: et alius comedet. Scdm enim dies ligni erunt dies populi mei: et opera manuum eorum in inveterabunt. Electi mei non laborabunt frustra: neque gubabunt in conturbatione: quia semen benedictorum domini est: et nepotes eorum cum eis. Eritque iste clamor: ego exaudiam: adhuc illis loquentibus ego audiam. Lupus occidit mul: et leo ut bos comedet paleas: et serpens pulvis panis eius. Non nocentur neque occidentur in orni monte sancto meo: dicit dominus.

וְהַמְתַּבְרַךְ בְּאַרְצָךָ יִתְבָּרַךְ יְהוָה בְּאֵלֵהי אָמֵן וְהַנְשַׁבֵּעַ בְּאַרְצָךָ יִשְׁבַּע יְהוָה אָמֵן כִּי נִשְׁכַּחוּ הַצָּרוֹת הַרְאֵשְׁנוֹת וְכִי נִסְתָּרוּ מֵעֵינַי כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה הַרְאֵשְׁנוֹת וְלֹא תִעֲלֶנָּה עַל לִבִּי כִּי אִם שְׂשׂוֹ וְנִילֹו עֲדֵי עַד אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹרֵא כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא אֶת יְרוּשָׁלַם וְנִילָהּ וְעַמָּהּ מְשׂוֹשׁ וְנִגְלִיתִי בְּיְרוּשָׁלַם וְיִשְׁבְּתִי בְעַמִּי לֹא יִשְׁמַע בְּהָ עַד קוֹל בְּנֵי יָקוֹל זְעָקָה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עַד עוֹל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא יִמְלֵא אֶת יָמָיו כִּי הַנְּשָׂא בְּנֵי מֵאוֹת שָׁנָה יִקְלָלוּ וְיִבְנֹו בְתִים וְיִשְׁבֹו וְנִשְׁעוּ כְרַמִּים וְאֹכְלוּ פְרִים לֹא יִבְנֹו וְאַחַר יִשָּׁב לֹא יִשָּׁע וְאַחַר כִּי יִכְמִי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יִבְלוּ בְחִירָיו לֹא יִנְעוּ לְרִיק וְלֹא יִלְדוּ לְבַהֲלָהּ כִּי זָרַע בְּרוּכִי יִהְיֶה הַפֶּה וְצִאצְאֵיהֶם אֲתָם וְיִהְיֶה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם זָאֵב וְטִלְהָ יִרְעוּ בְּאֶחָד וְאַרְיֶה בְּבֶקֶר לֹא אֹכֵל תִּבְנֶן וְנִחַשׁ עַפְרָלְחָמוֹ לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָרֶקֶדְשֵׁי אֲמַר יְהוָה

קבר
שבוע
שקח צור
סתר צבא
זכר עלה
שש נול
צבא
נול שוש
ששע
צבה יהיה
יום
סלא יום
סות תטא
מלה מנה
צבת פרה
צבה נפש
אכל
יום עשה
בלה נחר
צבר
נצא
מבא ענה
דבר ששע
רעה אנה
אכל
רוע שחת
נה אמר יהוה

66. Hec dicit dominus. Celum sedes mea: terra autem scabellum pedum meorum. Quae est ista domus quam edificabitis mihi: et quis iste locus requietionis mee? Omnia haec manus mea fecit: et facta sunt uniuersa ista dicit dominus. Ad quem autem respiciam nisi ad pauperem et contritum spiritu: et tremens meos? Qui imolat bouem quasi quod interficiat virum. Qui mactat pecus: quasi qui excerebret canem.

66. הַמְתַּבְרַךְ בְּאַרְצָךָ יִתְבָּרַךְ יְהוָה בְּאֵלֵהי אָמֵן וְהַנְשַׁבֵּעַ בְּאַרְצָךָ יִשְׁבַע יְהוָה אָמֵן כִּי נִשְׁכַּחוּ הַצָּרוֹת הַרְאֵשְׁנוֹת וְכִי נִסְתָּרוּ מֵעֵינַי כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה הַרְאֵשְׁנוֹת וְלֹא תִעֲלֶנָּה עַל לִבִּי כִּי אִם שְׂשׂוֹ וְנִילֹו עֲדֵי עַד אֲשֶׁר אֲנִי בּוֹרֵא כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא אֶת יְרוּשָׁלַם וְנִילָהּ וְעַמָּהּ מְשׂוֹשׁ וְנִגְלִיתִי בְּיְרוּשָׁלַם וְיִשְׁבְּתִי בְעַמִּי לֹא יִשְׁמַע בְּהָ עַד קוֹל בְּנֵי יָקוֹל זְעָקָה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עַד עוֹל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא יִמְלֵא אֶת יָמָיו כִּי הַנְּשָׂא בְּנֵי מֵאוֹת שָׁנָה יִקְלָלוּ וְיִבְנֹו בְתִים וְיִשְׁבֹו וְנִשְׁעוּ כְרַמִּים וְאֹכְלוּ פְרִים לֹא יִבְנֹו וְאַחַר יִשָּׁב לֹא יִשָּׁע וְאַחַר כִּי יִכְמִי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יִבְלוּ בְחִירָיו לֹא יִנְעוּ לְרִיק וְלֹא יִלְדוּ לְבַהֲלָהּ כִּי זָרַע בְּרוּכִי יִהְיֶה הַפֶּה וְצִאצְאֵיהֶם אֲתָם וְיִהְיֶה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם זָאֵב וְטִלְהָ יִרְעוּ בְּאֶחָד וְאַרְיֶה בְּבֶקֶר לֹא אֹכֵל תִּבְנֶן וְנִחַשׁ עַפְרָלְחָמוֹ לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הָרֶקֶדְשֵׁי אֲמַר יְהוָה

Cap. lxxvi.
היום
קום טח
עשה רעה
נבט ענה
שחט
נכה צבח

D

241.6

C

A

7.

7. dicit dno celli mihi sedes: at terra scabellum pedum meorum. Quae est ista domus quam edificabitis mihi: et quis iste locus requietionis mee? Omnia haec manus mea fecit: et facta sunt uniuersa ista dicit dominus. Ad quem autem respiciam nisi ad pauperem et contritum spiritu: et tremens meos? Qui imolat bouem quasi quod interficiat virum. Qui mactat pecus: quasi qui excerebret canem.

מַעֲלֵה מִנְחָה דָם חֲזִיר מִזְבִּיחַ לְבֹנֵה עֲלֵה חֶרֶב
 מִכֶּרֶךְ אֶוֹן נָם הִפְּחֵה בְּחֶרֶב צִדְרֵי קִיָּהם זָכַר לְבָר
 וְנִשְׁקֹוצִיָּהם נִפְשָׁם הִפְּצָה נָם שְׁמֵן
 אֲנִי אֲבַחֵר צִתְעַלְלִיָּהם וּמְנֹרֹתָם שְׁמֵן חֶרֶב עֲלֵה
 אֲבִיא לָהֶם יַעֲן קָרָאתִי וְאִין עֲנָה נֹר בְּוֹא
 דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הֲרַע עֲשָׂה רֹעַ
 בְּעֵינַי וְנִאֲשַׁר לֹא הִפְצֵאתִי בְּחֶרֶב
 שָׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה הַחֲרָדִים אֵל
 דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחִיכֶם שְׁנֵאִיכֶם
 מְנַדְּיָכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה זְבֵה כְּבֵר
 וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְרָם יִלְשׁוּ זָכָה בּוֹש
 קוֹל שְׁאוֹן מְעִיר קוֹל מְהִיבֵל שְׂאֵה הַבֵּל
 קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם נְמוֹל לְאִיבִיו שְׁלֵם שְׁמֵל
 בְּטָרָם תְּחִיל לִדְרָה בְּטָרָם יְבֹא חוֹל בּוֹא
 חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכְרוּ מִי שָׁמַע טֶלֶט
 בְּזֹאת מִי רָאָה בְּאֵלָה הַיְחַל חוֹל
 אֶרֶץ צִיּוֹם אַחַר אָם יוֹלֵד נוֹי בְּדוֹ
 פֶּעַם אַחַת כִּי תִחַלֵּה נָם יוֹלֵדָה צִיּוֹן
 אֵת בְּנֵיהֶם הָאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא שָׁבַר
 אֹלֵלִיד וְאָמַר יְהוָה אָם אֲנִי הַפּוֹלִיד יֵלֵד אֶעֱבֹר
 וַעֲצַרְתִּי אֲמַר אֶלְהֵךְ שְׁמַחֵ אֵת
 יְרוּשָׁלַם וְנִילֹו בְּהַ כֵּל אֶהְבִּיהַ זָבֵל
 שִׁישׁוֹ אֶתְהַ מְשׁוֹשׁ כֵּל הַפֶּתַח אֲבָלִים שׁוֹשׁ אֲבָל
 עֲלִיהַ לְמַעַן תִּינָקוּ וְשִׁבְעַתֶּם זָבֵל
 מְשַׁד תִּנְחַמְיָה לְמַעַן תִּמְצֹו שְׁבַד נָם
 וְהַתְעַנְנַתֶּם מִיֹּז כְּבוֹדָהּ כִּי כֹה אָמַר מְצִין עֲגֹב
 יְהוָה הֲנֵנִי נוֹטָה אֵלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם כָּבֵד נִטָּה
 וְכִלְחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד נוֹיִם וַיִּנְקַתֶּם שְׁמֵן
 עַל צַד תִּנְשָׂאוּ וְעַל בְּרָפִים צָבֵד נְשָׂא
 תִשְׁעֲשֹׂעוּ כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר שְׁעֲשֹׂע
 תִנְחַמְנוּ בֵּן אֲנָכִי אֲנַחֲמֶכֶם נָם
 וְבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ וְרִאִיתֶם וְשִׁשׁ בְּזָכָה שׁוֹשׁ
 לְבָנֶם וַעֲצַמּוֹתֵיכֶם בְּדֶשׁ אֶתְפָּרַחְנָה פָּרַח
 וְנֹדַעְהַ יָד יְהוָה אֵת עֲבָדָיו תְּעַם יָדַע
 אֵת אִיבִיו כִּי רָגָה יְהוָה בְּאִשׁ
 יְבֹא וְכִסּוֹפָה מְרַנְּנָתוֹ לְהַשִּׁיב נֹא רַבֵּן
 שׁוֹב

Qui offert oblationē q̄si
 qui sanguinē suillū offe
 rat. Qui recordatur thur
 ris: q̄si q̄ b̄dicat idolo.
 Hec oia elegerūt in viis
 suis: & in abomiationib⁹
 suis: aia eorū delectata ē.
 Unde: & ego eligā illusi
 ones eorū: & q̄ timebāt
 adducā eis: quia vocavi
 & nō erat q̄ r̄nderet: lo
 cutus suz: & nō audierūt.
 Fecerūtq; malū in oculis
 meis: & q̄ nolui elegerit.
 Audite verbay domini
 qui tremittis ad oooooo
 verbū eius. Dixerūt fra
 tres vestri odientes vos &
 abiiciētes ppter nomē
 meum. Glorificetur dñs
 et videbim⁹ in leticia ves
 tra: ipi autē cōfundētur.
 Vox populi de ciuitate:
 vox de templo: oooooo
 vox dñi reddentis retri
 butionem inimicis suis.
 Autēq; parturiret pepe
 rit: anteq; veniret ooooo
 partus eius peperit ma
 sculū. Quis audiat vnq;
 tale: et q; vidit huic si
 mile: Nunqd parturiet
 terra in die vna: aut
 parietur gens oooooo
 simul: quia parturiunt
 et peperit sion oooooo
 filios suos. Nunqd ego
 q alios parere facio: ipse
 non pariat dicit dñs: Si
 ego q gñationē ceteris
 tribuo sterilis ero: ait dñs
 deus tuus. Letamini cū
 hierusalē: & exultate in
 ea oēs qui diligitis eam.
 Gaudete cum ea gaudio
 vniuersi qui lugetis eoa
 super eam: vt suggatis
 & repleamini oooooo
 ab vbere consolationis
 eius: vt mulgeatis oooo
 & delitiis affiuatis ab oi
 moda gloria eius. Quia
 hec dicit dñs. Ecce ego
 declinabo sup eā q̄si flu
 uii pacis: & q̄si torrentē
 inūdantē gloriā gentiū
 suggestis. Ad vbera por
 ta bimini: & sup genua
 bladiētur vobis. Quo
 modo si cui mater oooo
 blandiatur: ita ego con
 solabor vos: oooooo
 & in hierusalē cōsolabi
 mini. Videbitis: & gau
 debit cor vestrū: & ossa
 v̄ra q̄si herba germiabit:
 & cognosctur manus
 dñi seruis ei: & indigna
 bitur inimicis suis. Quia
 ecce dominus in igne
 veniet: & quasi turbo
 quadrige eius: reddere

at offerens similia q̄si sanguinē suillū dño
 o dē ἀσφίρων σμιδ' αλιτ ὡς ἄμιμα υἱοῖς ὁ δ' ἰδοὺς λίβαν
 in memoriale: q̄si blasphem⁹. τ ἰπὶ elegerūt
 eis μιμῆσεν, ὡς βλάσφημος. καὶ αὐτοὶ ἐξελίξαντο
 vias suas τ abominatib⁹ suas: q̄ aia ipio
 πῆξ δ' οὐς αὐτῶν καὶ τὰ βδ' ἀλύγματα αὐτῶν, ἃ καὶ οὐχὶ αὐ
 τῷ voluit. τ ego eligā illusiones eor⁹:
 τῶν κίβλασι. καὶ ἐγὼ ἐκλίξομαι ἱμπαίγματα αὐτῶν,
 τ p̄cā eor⁹ retribuā eis: q; vos
 καὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀνταποδώσω αὐτοῖς, ὅτι ἐκά
 causi eos τ nō audierūt me: locut⁹ sum τ nō
 λισα αὐτοῖς καὶ οὐχ ὑπήκουσαν μου, ἐλάλασα καὶ οὐκ
 audierūt: τ fecerūt malū ἰcōspectu meo: τ q̄
 ἔκουσαν, καὶ ἰποίησαν τὸ ποιητοῦ ἰασητοῦ μου, καὶ ἃ
 nō volebā elegerūt. audite vcrbū dñi τe
 ἵνα ἐβουλόμην ἐξελίξασθαι ἀκούσατε λόγον κυρίου οἱ τρεῖ
 mētes sermonē ei⁹. dicite fratrib⁹ v̄ris
 μπτis τὸν λόγον αὐτοῦ. ἴπατι ἀ' εἰλοφίς ὑμῶν τῶν
 odientib⁹ vos τ abominatib⁹: vt nomē dñi
 μισούσι ὑμᾶς καὶ βδ' ἐλυομενδ' ὡς, ἵνα τὸ ἴστωμα κυρίου
 glificet τ appareat in leticia eor⁹: τ illi
 δ' οὐκ εἰδὲν καὶ δ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶν, καὶ ἐκίπτι δ'
 cōfundent. vox clamoris de ciuitate: vox de tēplo:
 χυτῆσοιθα. φωνὴ κραυγῆς ἐκ πείλιως, φωνὴ ἐκ τῶν
 vox dñi retribuētis aduersariis: ἀδ' φωνὴ
 κυρίου ἀνταποδόντος τοῖς ἀντικειμένοις, ἤτι
 parturiedo pariatanteq; veniat dolo; parturidē
 ἢ τῆς ἀ' ἰουσαν τικιῖ, πειρὶ ἐλπίτι τῶν ὡσῶν τῶν ἀδ'
 tifi: effugit τ peperit masculū. q̄s auduit tale τ
 τω, ἰξίφουθμ καὶ ἴτικις ἀρσι. τίς ἔκουσεν τοιοῦτο καὶ
 q̄s vidit sic: si parturiunt fra in vna die: si τ
 τίς ἰσφρακίς οὕτως, ἢ ὡδ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶν, καὶ ἐκίπτι δ'
 nata est gēo simul: q; parturiunt τ peperit sion
 ἐτίχθη ἴστωμα ἐκ ἀπαξ, ὅτι ὡδ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶν, καὶ ἐκίπτι δ'
 paruos suos: ego autē dedi expectationē h̄c
 πασιδ' ἰα αὐτῶν; ἐγὼ δ' ἰδ' ὡκα τῆς πρῶσδ' ἐκίπτι τῶν
 τ nō recordat⁹ eomei: dixit dñs. τ ecce
 τῶν, καὶ οὐκ ἰμῆδ' ἰου μου, ἴστω κυρίου. καὶ ἰδ' ὡ
 ego generatē τ sterilē feci: dixit tu⁹ de⁹ lo
 ἐγὼ ἰμῆδ' ἰου καὶ σῆρα ἰπῶν ἰου, ἴπ' ἵ σου ὁ εἰδ' ἰου
 tare hierlm: τ exultate in ea
 φροσύν' ἰουσακλήμ, καὶ παρηγορεῖσθε ἵ αὐτῶ ὁ
 diligētes eā τ habitātes eā. gaudete
 ἀγαπῶντες αὐτῶν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτῶν. χαρῆτα
 gaudio oēs q; sup lugetis sup eā: vt suggatis
 χαρῆ πάντες ἴσοι πινέτε ἰπ' αὐτῶν, ἵνα ἐκλῶσθε
 τ ἰπ' eamini de vbere cōsolationis ei⁹: vt
 καὶ ἰμῶ κλῶσθε ἀπὸ μασῶ παρηγορεῖσθε αὐτῶ, ἵνα
 possit⁹ suteritis delectemini ab ἰστω ἴστω ei⁹.
 ἰκίπτι αὐτῶ τρεφῶσθε ἀπὸ ἰσῶδ' οὐ δ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶν.
 q; hec dicit dñs: ecce ego declinabo ad eos
 ὅτι τῶδ' ἰ λέγει κύριος, ἰδ' ὡ ἐγὼ ἰκίπτι ἰπ' αὐτοῖς
 q̄si flui⁹ pacis: τ q̄si torrentē inūdantē
 ὡς ποταμὸς ἰσφῆς, καὶ ὡς χεῖμαρροὺς ἰπῶ κλῶσθε
 gnam gentib⁹. paruuli eor⁹ in humeris portabunt:
 δ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶ. τὰ πασιδ' ἰα αὐτῶ ἰπ' ὡμῶν ἀρῆσῶσθε,
 τ sup genua cōsolabunt. quomōd si quē ma
 καὶ ἐπὶ γοῖτῶν παρηγορεῖσθε. ὡς ἵ τ' ἰπῶ μέ
 ter cōsolabif: ita τ ego cōsolabor vos.
 τῶν παρηγορεῖσθε, οὕτως καὶ ἐγὼ παρηγορεῖσθε ὑμῶν:
 τ in hierlm cōsolabimini τ videbitis: τ
 καὶ ἵ τ' ἰουσακλήμ παρηγορεῖσθε καὶ ὡδ' ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶ, καὶ
 gaudebit v̄rim eo: τ ossa v̄ra sicut her
 χαρῆσῶσθε ὑμῶν ἢ καρδῶ, καὶ τὰ ὡσ' ὑμῶν ὡς βο
 ba germinabit. τ cognita erit manus dñi
 ὡ τῶν ἀπατῆλ' καὶ γῶσθ' ἴστω ἢ χεῖρ κυρίου τῶν σῆ
 lentib⁹ ei⁹: τ minabit incredulōs. ecce
 βῆδ' ἰου αὐτοῖν, καὶ ἀπεκλῶσθε τῶν ἀπειθῶσθ' ἰδ' ὡ
 est dñs q̄si ignis veniet τ q̄si tēpētas
 curi⁹
 ἰπ' ὡ κύριος ὡς πῦρ ἴπ' ἵ τ' ἰσφροσύν' αὐτῶ, καὶ ὡς κατῶν τὰ ἀρῶματα
 eius: reddere
 αὐτῶν, ἰσφροσύν' αὐτῶν oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo

In furore vltionē & increpationē in flāma & in igne dñi indicabit ois terra: t in gladio illi vniuersa caro. multi vulnerati est rēphāia autou pāsa sārē. πολλοί τραυματίζονται ὑπὸ κυρίου, οἱ ἀγνῶστοι καὶ κατακόρυφοι ἕως τοῦ ἔσχατου & in liminib: comedētes carnē porcina & κάτωις καὶ ἐν τοῖς προθύροις, ἔδοσαν κρέας ὕμῃν καὶ abominacione & murē: simul cōsumētis βδελύγματα καὶ γὰρ μὲν, ἵπῃ γὰρ ἀναλωθῆσονται: dixit dñs. ego opa eor & cogitatio eor, ἵπῃ κυρίου. καὶ γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ γὰρ λογισμῶν αὐτῶν ἐπίσταμαι, καὶ ἐγὼ ἐρχομαι συσυναγαγεῖν οὓς ἔθνη & linguas. & veniet & vide pāsa τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἔξουσιν καὶ ὄψονται ἔθνη: t dñs mittā sup eos signū. ἵπῃ τὸ δόξα μου, καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον. & emittā ex eis saluatos in ἔθνη thar καὶ ἔξωσω λαὸν ἐξ αὐτῶν σωσμένους ἕως τὰ ἔθνη thar sio & rhuā & iud & mofoch & thobel & σῶσις καὶ φουδ' καὶ λουδ' καὶ μουσ'χ καὶ φοβίλ καὶ in greciā & in italia lōge: q nō ἕως τῆς ἰλλάδ' καὶ ἕως τῆς ἰταλίας τῆς πέρσης, οἱ οὐκ audierūt meū nomē: neq; viderūt ἔθνη: meā. ἀκκιάσι μου γὰρ ὄνομα, οὕτως ἰσχυροὶ τῆς δόξης μου. & annūciabūt ἔθνη: meā in ἔθνη: & adducēt fratres vfos de cāctis ἔθνη: vob: ἄξουσιν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων, ὃ ὡ πᾶ ὄνο cū equis & rhedis in carrib: φοῖ κυρίῳ μὲν ἵππῳ καὶ ἀρμάτῳ ἐν λαμπύροις ἵπποισιν: cū vmbraclulo in fāncā ciuitatē iherusa lem. & dixit dñs: quomōdō offerēt filii lām. καὶ ἵπῃ κυρίου, ὡς ἂν ἐνέγκουσιν οἱ υἱοὶ τοῦ israel victimas suas mihi cū psalmis in israel τῆς εὐσυχίας αὐτῶν ἔμῃ μετὰ ψαλμῶν ἕως γὰρ domū dñi: & ex eis sumā mihi sacerdotes & ἔσονται κυρίου, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀρτῶμαι ἔμῃ ἱερεῖς καὶ leuitas dixit dñs. sicut est cellā nouā λευτῆς ἵπῃ κυρίου. ὅτι τρεῖς ἴσθμοι οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς: q ego facio pmanere i cōspectu meo dñi καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, ὃ ἐγὼ ποίω μὴ εἶναι ἰσχυροὶ μου λί: cū dñs: sic stabit semen vfm & no γῆ κυρίου, οὕτως ἰσχυροὶ μου καὶ ὄνο me vfm: & erit mēsis ex mēse & sabbatū ex ma ὕμῳ, καὶ ἔσται μῆς ἐκ μηνῶν καὶ σάββατος ἐκ sabbato. & veniet ois caro vt adoret i cōspectu σαββάτου. καὶ ἔξει πᾶσα σὰρξ προσκυνῆσαι ἐνώπιόν meo in hierlm: dixit dñs. & egredient: & μου ἵπῃ ἱερουσαλὴμ, ἵπῃ κυρίου. καὶ ἐξελθῶσιν, καὶ videbūt cadauera hoim q trāgressi sūt ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀπερῶστων τῶν παρὰ βιβλῶν in me. nā vermis eor nō extinguet: & τῶν ἵπῃ. ὃ παρ' οὐρανῶν αὐτῶν οὐ τελευτήσεται, καὶ γὰρ ignis eor nō extinguet: & erit in vñionē πῦρ αὐτῶν οὐ σβηθῆσεται, καὶ ἔσονται ἕως ἔρασιν oi carni. πᾶσα σὰρξ.

in indignatione furore suū: & increpatione suā in flāma ignis: quia in igne dñs iudicabit & in gladio suo ad oem carnem: & multiplicabūtur interfecti a dño. Qui scificabātur & mūdos se putabāt in hortis post ianuā intrinsecus q come debāt carnē suā & abominacionem & murem: simul cōsumentur dicit dominus. Ego autem opera eorum & cogitationes eorum venio co vt congregem cum oibus gentibus & linguis: & veniet & videbunt gloriam meā. Et ponā in eis signū: & mittam ex eis qui saluati fuerint ad gentes in mare: in africam: in hydiam ooooo tenētes sagittā in italiā & greciam ad insulas longē: ad eos qui non audierunt de ooooo me & non viderunt gloriam meā. ooooo Et annūciabūt gloriam meā gentibus: & adducēt omnes fratres vestros de cunctis gentibus ooooo donū domino in equis & in quadrigis ooooo & in lecticis & in mulis & in carrucis: ad montem sanctum meū hierusalē dicit dominus: quomodo si inferant filii israel munus in vase mundo in domum domini. ooo Et assumam ex eis in sacerdotes & leuitas ooo dicit dominus: quia sicut cellā nouā & terra noua que ego facio stare coram me dicit dominus: sic stabit semen vestrum & nomen vestrum. Et erit mensis ex mense: & sabbatum ex sabbato: veniet omnis caro: vt adoret corā facie mea dicit dominus. ooooo Et egredientur & videbunt cadauera virorum qui purificati sunt i me. Vermis eorum non o mortietur: & ignis eorum nō extinguetur: & erit vsq; ad satietatē visionis omni carni.

בְּחַמָּה אַפּוֹ וּבְאַשׁוּרֵי אֵשׁ : כִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׂפָּט וּבְחַרְבוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוֹ חַלְלֵי יְהוָה : וְהַמְטַרְרִים אֶל הַגְּנוֹת אַחַר אַחַד צִתְוֹךָ אֲכָלֵי בָשָׂר הַחַיִּיר הַשֶּׁקֶץ וְהַעֲבָר וַיַּחֲדוּ יוֹסֻפוּ נְאֻם יְהוָה : וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחְשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשׁוֹנוֹת וּבָאוּ וַרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי : וְשַׁמְתִּי בָהֶם אֹת וְשַׁלַּחְתִּי מַרְסָם פְּלִטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מִשְׁכֵּי קִשְׁתׁ תּוּבַל יוּזָן הָאִיִּים הַרְחוֹקִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם : וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיהֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה גִּסְסוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצְבָּיִם וּבַפָּרָדִים וּבַפְּרָצוֹת עַל־רֹד קַדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה בְּאֲשֶׁר יִבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְנַחָה בְּכֶלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה : וְגַם מַרְסָם אֶפֶס לַפְּרָצִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה : כִּי בְּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם : וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שֶׁשֶׁבַת בְּשֶׁשֶׁתּוֹ יִבָּא כָּל־בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנָיו הָאֲנָשִׁים תַּלְעָמוֹת הַפְּשָׁעִים כִּי כִּי־נִתְּוֹלַעְתֶּם לֹא אֵשׁ תִּמּוֹת וְאֲשָׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂרוֹ

Explicít Esaiás.

Prologus.

Incipit prefatio in hieremiam prophetam

Ec interpretatio hieronymi est. Si quid in ea noui erit: secū dum hebræos codices exploratur. Alia est septuaginta interpretū ecclesiis uisitata. Quæ quamuis nonnulli aliter habeat q̄ in hebræis codicibus inuenitur: tamen utraq; idest secundum septuaginta: & secū dum hebræam apostolica au-

toritate firmata est: non errore neq; reprehensione superior: sed certo cōsilio Septuaginta nonnulli aliter dixisse vel contexuisse intelliguntur. Quod ideo præmonemus: ne quisq; alteram ex altera uelit emendare. Quod singulorum in suo genere ueritas obseruanda est.

Incipit prologus in eundem.

Ieremias propheta cui hic prologus scribitur sermone quidē apud hebræos esaię & osee & quibusdam aliis prophetis uidetur esse rusticior: sed sensibus par est: quippe qui eodem spiritu prophetauerit Porro simplicitas eloqui de loco ei in quo natus est accidit. Fuit enim anathotites qui est usq; hodie uiculus tribus ab hierosolymis distans milibus: sacerdos ex sacerdotibus & in matris utero sanctificatus uirginitate sua euangelicum uirū christi ecclesie dedicans: Hic uaticinari exorsus est puer: & captiuitatē urbis atq; iudæe non solum spiritu: sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus israel assyrii in medos trāstulerant: iam terras earum coloni gentium possidebant. Vnde in iuda tantum & in beniamin prophetauit: & ciuitatis sue ruinas quadruplici planxit alphabeto: qđ nos mensura metri uersibusq; reddidimus. Preterea ordinē uisionū qui apud græcos & latinos oīno confusus est: ad pristina fidē correximus. Li-

brum autē baruch notarij eius qui apud hebræos nec legitur nec habetur p̄termisimus. pro his oibus maledicta ab emulis p̄stolantes: quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior: quia uos cogitis. Cæterum ad compendium malī rectius fuerat modum furori eorūq; silētio meo ponere: q̄ quotidie noui aliquid scriptitātē iudorum insaniam prouocare.

Oachim filius iosie: cuius tertiodécimo anno pphetare orsus est hieremias sub quo & olda mulier prophetauit ipse ē qui alio nomine appellatur eliachin & regnauit sup tribū iuda & hierusalem annis undeci Cui successit in regnū filius ioachim cognomento iechonias qui tertio mense regni eius die decima captus a ducibus nabuchodonosor ductus est in babilonē: & in loco eius constitutus est sedechias filius iosie patrus ei⁹. Cuius anno undécimo hierusalem capta atq; subuersa est. Nemo igitur putet eundem in danielis principio ioachim qui i ezechielis exordio ioachim scribitur. Iste extremam syllabam chim habet: ille chin. Et ob hanc causam in euangelium secundū matheum una uidetur deesse gñatio: quia secunda thesseredecas in ioachim desinit filium iosie: & tertia incipit a ioachim filio ioachim. Quod ignorans porphyrius calūniam instruit ecclesie: suam ostendēs imperitiā: dū euangelistā matheū arguere nititur falsitatis. Quodq; traditū scribitur ioachim mōstrat: nō aduersa riorū fortitudinis fuisse uictoriā: sed dñi uoluntatis.

Incipit argumentum in eundem.

Ieremias anathothites: qui est uiculus tribus a hierosolymis distans milibus apud taphnas in ægypto a populo lapidibus obrutus occubuit. Iacet uero in eo loco sepultus quo dudum pharao rex habitauerat. Et qm̄ postulatōe sua defugatis a eodem loco serpentibus ægyptios a tactu aspidum facit esse securos: magna cum ibi religione ægyptii uenerantur.

Explicit argumentum.

Prætiua. heb. Lex. he. Biere. j. Trāsla. B. Die. Trās. Gre. lxx. cū interp. latina

Cap. j. דְּבַר יְרֵמְיָהוּ בֶן חֵלְקִיָּהוּ מִן הַנְּהֻנִים
 אֲשֶׁר בְּעֵטוֹת צָאֲרָץ בְּנִימִן אֲשֶׁר
 הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלָיו בְּיַמֵּי יְאֲשֵׁרָהוּ
 בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה לְמַלְכוּתוֹ וַיְהִי בְיַמֵּי יְהוֹיָקִים
 בֶּן יְאֲשֵׁרָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד תָּמָס
 עֲשָׂתֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ
 בֶן יְאֲשֵׁרָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד גָּלוֹת בְּנֵה
 יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי וַיְהִי חֲמִשׁ
 דְּבַר יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר: בְּצִבְרָם
 אֲצַרְךָ בְּצִטָּן יִדְעֶתְיךָ וּבְצָרָם תֵּצֵא
 מִצָּרָם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נְבִיא לְגוֹיִם מְבַשֵּׁב

Incipit Hieremias propheta. Cap. j.
VERBA HIEREMIE
 mie filii helchie: de sacerdotibus qui fuerunt in anathot in terra beniamin. Quod factum est uerbum dñi ad eū in diebus iosie filii amon regis iuda in tertiodécimo anno regni ei⁹: & factum est in diebus ioachim filii iosie regis iuda usq; ad confirmationem undécimi anni sedechie filii iosie regis iuda: usq; ad transmigracionem hierusalē in mense quinto. Et factum est uerbum domini ad me dicens. Priusq; te forma re in utero noui te: & anteq; exires de uulua sanctificaui te: prophetam in gētib⁹

HIEREMIAS. IEREMIAS. Cap. j.
 Verbu dei qđ factū est ad hieremias filiu helchie ex sacerdotib⁹: qđ habitabat in anathoth in terra betamin. qđ factū est uerbu dñi ad eū in dieb⁹ iosie filii amon regis iuda: anno tertiodécimo in regno eius. et factū est in dieb⁹ ioachim filii iosie. et factū est in dieb⁹ ioachim filii iosie regis iuda: usq; ad undécimū annū sedechie filii iosie regis iuda: usq; ad captiuitatē hieremias filii iosie regis iuda: usq; ad transmigracionem hierusalē in quinto mēse. et factū est uerbu dñi ad me dñs: anteq; formaret te in utero noui te: et anteq; tu exires de uulua sanctificaui te: et factū est in gētib⁹

וְלַעֲמֹ ׀ הָאָרֶץ ׀ וְנִלְחַמוּ אֵלַיךְ ׀ וְלֹא לָחֶם ׀
 וְיִכְלְוּ לָךְ כִּי אֶתְּךָ אֲנִי נָאִם יְהוָה ׀ יִכְלְוּ
 לְהַצִּילְךָ׃ ׀ יְהוָה דְּבַר
 Cap. ij. יְהוָה אֱלֹהֵי ׀ לְאֹמְרוֹ הַלּוֹךְ ׀ וּסְרַתָּ׃ הִנֵּה הַבְּרַךְ
 בְּאֶזְנֵי יְרוּשָׁלַם׃ לְאֹמְרֵי כֹה אָמַר
 יְהוָה זְכַרְתִּי לְךָ יְשׁוּד ׀ נֶעְשׂוּיךָ אֲהַבֵת ׀ עֲשֵׂה
 כָּל־לִיתֶיךָ׃ לְכַתֵּךְ ׀ אַחֲרַי ׀ בַּמַּדְבָּר׃ כָּל־יִלְבָּשׁ
 בְּאֶרֶץ ׀ לֹא זָרְעֶהוּ׃ כִּדְשׁ יִשְׂרָאֵל׃ דֶּבַר זָכַר
 לַיהוָה רַאשִׁית תְּבוּאָתָה׃ כָּל־אֲבְלָיו׃ מָוֵא
 יַאֲשִׁמוּ רְעֵה תְּבָא׃ אֱלֹהִים נָאִם אֲשַׁם ׀ רִוַע
 יְהוָה׃ שָׁמַעְ דְּבַר יְהוָה בַּיִת יַעֲקֹב׃ מָוֵא
 וְכָל־מַשְׁפְּחוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה שִׁפְתָה
 אָמַר יְהוָה מָה מִצְאוֹ אֲבוֹתֵיכֶם׃
 כִּי עָלְ כִּי רַחֲקוּ מֵעַלֵי ׀ וְיִלְכּוּ
 אַחֲרַי׃ הֲהָבֵל ׀ וַיַּהֲבִלּוּ ׀ וְלֹא אָמְרוּ׃ קָנָל
 אִיֵּה יְהוָה הַמַּעֲלָה אֲתָנוּ בְּאֶרֶץ׃ עֲלָה
 מִצְרַיִם׃ הַפּוֹלֵךְ אֲתָנוּ בַּמַּדְבָּר׃ יִלְבָּשׁ
 בְּאֶרֶץ עַרְבָה׃ וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה׃
 וּצְלָמֹת בְּאֶרֶץ לֹא עָבְרָה כֹּה אִישׁ׃
 וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם׃ וְאַנְיָא אֶתְכֶם׃ מָוֵא
 אֶל אֶרֶץ הַכַּרְמֶל׃ לְאַנְל פְּרִיָה קָנָה
 וּטְוֹבָה וּתְבָאוּ ׀ וְתַטְפְּאוּ אֶת אֶרֶצֵי׃ מָוֵא טַפְּא
 וְנִחְלַתִּי שְׁמַתְכֶם לְתוֹעֵבָה׃ הַנְּהָנִים שׁוֹם קְטַע
 לֹא אָמְרוּ אִיֵּה יְהוָה וְתַפְשִׂי
 הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי ׀ וְהִרְעִים יְרַחֵם רְעֵה
 פִּישָׁעוּ כִּי ׀ וְהֲנִיִּיאִים נְבָאוֹ בְּבַעַל׃ קָנָה
 וְאַחֲרַי לֹא יוֹעִילוּ רַחֲמוֹ׃ לְכָן עַד יֵשׁל עַד
 אָרִיב אֶתְכֶם נָאִם יְהוָה וְאַתְּ בְּנֵי רׁוֹב קָנָה
 בְּנִיכֶם אָרִיב׃ כִּי עָבְדוּ אֱוִי כְתָיִים
 וְרֵאוּ ׀ וּמַדְרַךְ שָׁלְחוּ ׀ וְהִתְנוּנְנוּ רְאֵה בְּיָן
 מָאֵד וְרֵאוּ הֵן הֵיִתָה כְּזָאת׃ הַרְחִמָה קִנְיַת הַמִּיר
 גַּוֵי אֱלֹהִים ׀ וְהַמָּה לֹא אֱלֹהִים
 וְעַמִּי הַמִּיר כִּבוֹדוֹ׃ כָּל־אֹוָא יוֹעִיל׃ כָּנָה
 שָׁמׁוֹ שְׁמַיִם עַל זָאת וְשָׁעִרוּ הַרְבּוֹ שְׁפָסֵם
 מָאֵד נָאִם יְהוָה׃ כִּי שְׁתֵּים רִשְׁת׃ רִוַע
 עֲשֵׂה עַמִּי אֲתֵי עָזְבוּ׃ מִקּוֹר מָוֵא

& populo terre. Et bel labut aduersum te & non preualebunt: quia ego tecum sum ait dominus vt liberem te. 2. **E**T factum est verbum dñi ad me dicens. Vade & clama ooooo in auribus hierusalem: dicens. Hec dicit ooooo dñs. Recordat sum tui miserat adolescentiam tuam & charitate desponsationis tue: quia secuta es me in deserto: in terra que non fecundatur. Sanctus israel dñs primitie frugum eius. Omnes qui deuorant cum delinquitur mala veniet super eos dicit ooooo dominus. Audite verbum dñi domus iacob: & omnes cognationes domus israel. Hec ooooo dicit dominus. Quid inuenerunt patres vestri in iniquitate: quia elongauerunt a me: & ambulauerunt post vanitatem: & vani facti sunt. Et non dixerunt: ubi est dñs qui ascoderat nos fecit de fraegypti qui tradidit nos per desertum: ooooo per terram inhabitabilem & inuam per terram stis: & imagine mortis: & per terram in qua non ambulauit vir neque habitauit homo. Et induxi vos in terram carmeli: vt comederetis fructum eius & bona illius. Et ingressi contaminastis terram meam: & hereditatem meam postulastis in abominatione. Sacerdotes non dixerunt ubi est dñs: & tenentes legem nescierunt me: & pastores oooooooooo peruariati sunt in me. Et prophete prophetarunt in baal: & idola secuti sunt. Propterea adhuc ooooo iudicio contendam vobis scit ait dñs & cum filiis patris disceptabo. Transte ad insulas cethim ooooo & videte: & in cedar mitite & considerate vehementer: & videte si factum est huic sicut modum: si mutauit gens deos suos: & certe ipsi non sunt dii. Populus vero me mutauit gloriam suam in idolum. Obstupescite celi super hoc: & porte eius desolatimini vehementer dicit dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem

τ pplo terre: τ vebellabit te: τ nō x̄m̄ τw̄ λᾱw̄ τ̄is γ̄̄s, x̄m̄ πολυμυσουσί σε, x̄m̄ οὐ poterūt aduersus te: q̄z tecc̄ sum ego libe μ̄ δ̄ίνωσαι πρὸς σε, οὕτι μετὰ σου ἴμι ἰγὼ ἱσαρεμ̄ rare te: dicit dño. **C. 2.** **E**t factum est verbū dñi ad me dicens: vade **K**ai ἔφητο ῥῆμα κυρίου πρὸς με λίγος, φορέω τ̄ clama in aureo hierim̄ dicens: hec dicit dñs x̄m̄ βόα ἵς τὰ ὄτια ἱερουσαλήμ λίγος, τὰδ̄ λίγος κὺ min: recordat s̄m̄ mic adolescentie tue τ̄ oblectōis p̄fectio r̄is, ἰμνίδῃ ἰλίους νεότητός σου x̄m̄ ἀγάπης τ̄ιλαι n̄is tue: vt sequeris tu sc̄m̄ israel. ὡσιός σου, τοῦ ἱσακλουήσαι σε τὴ ἀγίω ἱσραηλ dicit dño. sc̄m̄ israel dño. ῥmitte fra λίγος κύριος. ἄγιος ἱσραήλ τὴ κυρίω. ἄρχῃ ἠθικῆ γ̄̄ eī oēs comedēto eī delinquent: τ̄m̄ αὐτοῦ πάντες οἱ ἕδοντες αὐτοῦ πλημμυλιούσουσι, mala veniet sup̄ eos dicit dñs. audite verbū κακά ἔξει ἐπ̄ αὐτοῦ φησὶν κύριος. ἀκούσατε λόγος dñi dom̄ iacob τ̄ oēs familia dom̄ israel κυρίου ἱσραὴλ ἰακὼβ x̄m̄ πᾶσα πατριὰ ἱσραὴλ ἱσραήλ. hec dicit dñs: q̄z inuenerūt p̄fec̄ eī in τὰδ̄ λίγος κύριος, τί ἕρεσαῖ οἱ πατέρες ὑμῶν ἐπ̄ me delicti: q̄z recesserūt lōge a me: ἴμοι πλημμυλῖμα, ὅτι ἀπέστρασαν μακρὰ ἀπ̄ ἴμοι, τ̄ ἀβυλευρήτ̄ post vanitatem: τ̄ vanifac̄i x̄m̄ ἱπεριβύσασα ὀπίσω τῶν ματαίωι, x̄m̄ ἱματάωι sunt. τ̄ nō dixerūt vbi est dñs dedit nos ἱσραὴλ. x̄m̄ οὐκ ἔπωσι τοῦ ἱσραὴλ κύριος ὁ ἀπαγαγὼς ἡμᾶς de terra eḡpti: q̄ duxit nos in deserto ἐκ γ̄̄s αἰγυπτου, ὁ καθοδηγῶσας ἡμᾶς ἐπ̄ τῇ ἔρημῃ in terra is̄rpta τ̄ inia τ̄ in terra sine aqua τ̄ in in γ̄̄ ἀπίρω x̄m̄ ἀβάτω x̄m̄ ἐπ̄ γ̄̄ ἀγ̄δρω x̄m̄ ἀ fructifosa: in terra in q̄ nō abulauit in ea vir: τ̄ κάρπω, ἐπ̄ γ̄̄ ἐπ̄ οὐ δὶὸδ̄ εὑρεῖ ἐπ̄ αὐτῇ ἀνὴς, x̄m̄ nō habitauit illic filius hoīs. τ̄ inroduxi vos ὃν κατὰ καιροῦ ἔκει ὕδωρ ἀσραῶτου. x̄m̄ ἱσῖγεται ὑμῶς in carmelli: vt m̄ducaretis fructū eī τ̄ ἵς γ̄̄i κάρμηλ, τοῦ φαγῖναι τοὺς καρπούς αὐτοῦ x̄m̄ bona eī. τ̄ ingressi estis τ̄ contaminastis terrā τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. x̄m̄ ἱσῖλῃτε x̄m̄ ἱμῶσατε τὴν γ̄̄i meā: τ̄ hereditatē meā postulastis in abominatione. μου, x̄m̄ τῶν κληρονομίῶν μου ἕσιδῃ ἵς βδ̄λυγμα. sacerdotes nō dixerūt vbi est dñs: τ̄ p̄fiteco oἱ ἱερεῖς οὐκ ἔπωσι τοῦ ἱσραὴλ κύριος, x̄m̄ ἐπ̄ ἰστῖχίδωι legē nō cognouerūt me: τ̄ pastores ip̄ie agebāt τοῦ ἴμοι οὐκ ἠπίσαντό μῃ, x̄m̄ οἱ παιδῶις ἱσῖβου in me: τ̄ p̄phete p̄phetaūt baal: τ̄ ἵς ἴμοι, x̄m̄ οἱ προφήτῃσ̄ προφῖτῖου τῇ ββαλ, x̄m̄ post inutile abierūt. p̄phoc adbur cōtē: ὀπίσω ἀναφυλῶς ἱπεριβύσασα. διὰ τοῦτο ἴτι κρη̄ dam vobisc̄ ait dño. τ̄ cū filiis σομαι πρὸς ὑμᾶς λίγος κύριος. x̄m̄ πρὸς τοὺς υἱοὺς filioy v̄foy disceptabo. q̄z inuēte insulas cet τῶν υἱῶν ὑμῶν κρη̄σονται: ὅτι διείλῃτε ἵσους χιτ him τ̄ videte τ̄ in cedar mitite: τ̄ cōst̄ γίεμ x̄m̄ ἴδῃτε x̄m̄ ἵς καθῶρ ἀποστῖλατε, x̄m̄ ἰὸ d̄erate vehemēter: τ̄ videte si facta sūt talia: si mutauit s̄p̄d̄ra, x̄m̄ ἴδῃτε ἐπ̄ γίγνῃται τ̄ωιὰπῃ, ἵ ἀλ̄ tabūt gēto deos suos: τ̄ in nō sūt dñi. λαβῶσαι ἔσῃσ̄ υἱοὺς αὐτῶν, x̄m̄ οὗτοι οὐκ ἐσιῖν dñi. ὁ ar pp̄ta me mutauit gl̄lam̄ eoy: de q̄ nō p̄de ἁ λάος μου ἀλλᾠξατο τῆσ̄ ὀξῖας αὐτῶν, ἕξ̄ς οὐκ ὄφ̄ ris eīs. obstupuit cel̄ sup̄ hoc: τ̄ l̄horuit extra λαβῶσαι: ἕξ̄ς ὁ οὐρανὸς ἐπ̄ τοῦτο, x̄m̄ ἴφ̄ρησ̄ ἐπ̄i mod̄i vehemēter dicit dñs. q̄z duo mala fec̄ πλεῖον σ̄p̄d̄ra λίγος κύριος. ὅτι δύο πατριὰ ἐπ̄oī cit pp̄ta me. me dereliquit fontē n̄s̄it ὁ λάος μου. ἴμοι ἱγκατῖλῃσ̄ον τ̄ωγ̄ῃτ̄ ooooooooooooo

אֶנְכִי בְעַלְתִּי בְנֵי וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם
 אֶחָד מֵעִיר וְשָׁנִים מִמְּשַׁפְּחָה
 וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן וְנָתַתִּי לְכֶם
 רָעִים כְּלִבִּי וְרָעוּ אֶתְכֶם דַּעַה
 וְהִשְׁנִילוּ וְהָיָה כִּי תָרְנוּ וּפְרִיתֶם
 בְּאֶרֶץ צִיּוֹן הַחֲמָה נָאִם יְהוָה
 לֹא יֵאמְרוּ עַד אֲרוֹן נְרִית יְהוָה
 וְלֹא יַעֲלֶה עַל לֵב וְלֹא יִחְרְרוּ
 וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד
 הָיָה יִקְרָאוּ לְיְרוּשָׁלַם נֶסֶא
 יְהוָה וְנִקְוּ אֵלָיָה כָּל הַגּוֹיִם
 יְהוָה לְיְרוּשָׁלַם וְלֹא יֵלְכוּ עוֹד
 אַחֲרַי שְׁרָרוֹת לְבָנִים הָרָעוּ
 הַחֲמָה יֵלְכוּ בֵּית יְהוּדָה
 יִשְׂרָאֵל וְיִבְאוּ יַחְדוּ מֵאֶרֶץ
 עַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנְחֵלְתִּי
 אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶנְכִי אֲמַרְתִּי
 אֲשִׁיתְךָ בְּבָנִים וְאֶתֶן לְךָ
 חֲמָה נְחֻלַת צְבִי צְבָאוֹת
 וְאֵמַר אָבִי תִקְרָאוּ לִי
 לֹא תִשׁוּבוּ אֶבְרָהָם אֲשֶׁר
 כֵּן בְּנִדְתֶם כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה קוֹל עַל שְׁפִיִים
 בְּכִי תַחְנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת דְּרָכֶם שִׁכְחוּ אֶת
 אֱלֹהֵיהֶם שׁוּבוּ בָנִים
 אֲרַפֶּה מִשׁוֹבְתֵיכֶם
 לֵךְ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְשִׁקֵּר מִנְּבִעוֹת הַמֶּן הָרִים
 בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תִשׁוּעַת
 וְהִבְשַׁת אֶכְלָה אֶת יְיָ
 מִנְּעוּרֵינוּ אֶת צֵאֲנֵם
 אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֵיהֶם
 בְּנִשְׁכָּה וְתִכְסְנוּ כְּלִמְתָנוּ
 לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ

ego vir vester. Et assumam vos: unum de civitate: & duos de cognatione: & introducam vos in sion. Et dabo vobis pastores iuxta cor meum: & pascet vos scientia & doctrina. Cum multiplicati fueritis & creveritis in terra in diebus illis ait dominus: non dicent ultra arca testamenti domini: neque ascendet super cor neque recordabitur illi nec visitabitur neque fiet et ultra. In tempore illo vocabunt hierusalem folium domini: & congregabitur ad eam oes gentes in nomine domini in hierusalem: & non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus iuda ad domum israel: & venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris. Ego autem dabo tibi terram quam desiderabile hereditate preclarum exercituum genui. Et dabo patrem vocabis me post me ingredi non cessabis. Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum: sic contempserit me domus israel dicit dominus. Vox in visus audita est: ploratus & ululatus filiorum israel: quoniam iniqua fecerunt viam suam: oblitii sunt domini dei sui. Converterimini filii revertentes: & sanabo aversiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu enim es deus noster. Vere medaces erant colles & multitudo montium. Vere in domino deo nostro salus israel. Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra: greges eorum & armenta eorum: filios eorum & filias eorum. Dormiemus in confusione nostra: & operiet nos ignominia nostra: quoniam domino deo nostro peccavimus nos & patres nostri ab adolescentia nostra usque ad diem

ego dabo vobis pastores iuxta cor meum: & pascet vos scientia & doctrina. Cum multiplicati fueritis & creveritis in terra in diebus illis ait dominus: non dicent ultra arca testamenti domini: neque ascendet super cor neque recordabitur illi nec visitabitur neque fiet et ultra. In tempore illo vocabunt hierusalem folium domini: & congregabitur ad eam oes gentes in nomine domini in hierusalem: & non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi. In diebus illis ibit domus iuda ad domum israel: & venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris. Ego autem dabo tibi terram quam desiderabile hereditate preclarum exercituum genui. Et dabo patrem vocabis me post me ingredi non cessabis. Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum: sic contempserit me domus israel dicit dominus. Vox in visus audita est: ploratus & ululatus filiorum israel: quoniam iniqua fecerunt viam suam: oblitii sunt domini dei sui. Converterimini filii revertentes: & sanabo aversiones vestras. Ecce nos venimus ad te. Tu enim es deus noster. Vere medaces erant colles & multitudo montium. Vere in domino deo nostro salus israel. Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra: greges eorum & armenta eorum: filios eorum & filias eorum. Dormiemus in confusione nostra: & operiet nos ignominia nostra: quoniam domino deo nostro peccavimus nos & patres nostri ab adolescentia nostra usque ad diem

שנה שפחה
 בוא נמו
 רעה גבע
 שכל רבה
 פבה יום
 אמר ארון
 קרת עלה
 זכר פסד
 עשה קבא
 מנה
 רוע יום
 בוא צפון
 נחל
 אבותיכם
 איתן נמו
 צבה
 קבא
 שוב איש
 שפה שפט
 צבה קמו
 ענה
 רפא שוב
 אמה
 רפון
 ישע
 כוש תגע
 נער
 צנה שכת
 בוש כסה

A
 B
 C
 D
 E
 F
 G
 H
 I
 J
 K
 L
 M
 N
 O
 P
 Q
 R
 S
 T
 U
 V
 W
 X
 Y
 Z

סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה צהל אפר
 כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ נוא צהל
 ומלואה עיר וישבי בהו כי הנני מלא
 משלה בכם נחשים צפענים אשר שלח
 אין להם לחש ונשנו אתכם נאם
 יהוהו מבלינתי עלי ינון עלי לבי פלג תה
 דויו הנה קול שועת בת עמי דנה
 מארץ מרחקים היהוה אין בציון רבמ
 אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני פדע קעס
 בפסליהם זהבלי עברו עבר קציר פסל קצר
 בלה קיץ ואנחנו לא נושענו על גשע
 שבר בת עמי השברתי קדרתי שבר ששעם
 שמה החקתנו הוצרי אין בנלעד מק צרה
 אם רפא אין שם כי מדוע לא פדע
 עלתה ארוכת בת עמי:

מי יתן ראשי מים
 ועיני מקור דמעה ואבנה יומם
 ולילה את חללי בת עמי: מי יתנני
 במדבר מלון ארחים ואעזבה את דבר לון
 עמי ואלנה מאתם כי כלם מנאפים
 עצרת בנרים וידרנו את לשונם
 קשתם שקר ולא לאמונה נברו לשון
 בארץ כי מרעה אל רעה יצאו אפן
 ואותי לא ידעו נאם יהוהו איש דרע
 מרעהו השמרו ועל כל אח אל שמר
 תבטחו כי כל את עקוב יעקב בטח
 וכל רע: רכיל יהלך ואיש ברעהו רעה רכל
 ירתלו ואמת לא ידברו למדו הלג המל
 לשונם דבר שקר העה נלאו דבר לשון
 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו ענה ראה
 דשת אותי נאם יהוהו לכן כה אמר לשב רפה
 יהוה צבאות הנני צרפם ובהנתיים יבע
 כי איך אעשה מפני בת עמי חץ עשה פנה
 שוחט לשונם מרמה דבר בפיו פה
 שלום את רעהו ידבר ונברו שלם
 ושם ארבו: העל אלה לא אפקד שום קפד

equorū eius: a voce hinnitus equorū eius: mota est ois terra. Et venērūt & deuorauerūt terram: & plenitudinē eius vrbe & habitatores ei. Quia ecce ego mittā vobis serpētes regulos qui bus non est incantatio: & mordebūt vos: ait dñs. Dolor meus super dolorē: in me cor meū merens. Ecce vox clamoris filie populi mei de terra longinqua. Nū quid dñs nō est in sion: aut rex eius nō est in ea? Quare ergo me ad iracū diā cōcitauerūt in sculpti libus suis & in vanitatib⁹ alienis? Transit mellis: finita est estas: & nos saluati nō sumus. Super cō tritionē filie populi mei cō tritus sum & cōtritus: fapor obtinuit me. Nū qd resina nō est i galaad: aut medicus nō est ibi? Quare igitur nō est ob ducta cicatrix filie populi mei. Vis dabit capiti meo aquā: & oculis meis fontem lachrymarū. Et plorabo die ac nocte in terfectos filie populi mei. Quis dabit me in solitudine diuersorū viatorū. Et dereliqui populum meū & recedā ab eis: quia oēs adulteri sunt & ceteri pruaricatores: & extenderūt linguā suā quasi arcū mendacii & nō veritatis. Cō fortati sunt in terra: quia de malo ad malū egres si sunt: & me nō cognouerūt: dicit dñs. Unusq⁹ quē se a pximo suo custo diat: & in omni fratre suo nō habeat fiduciā: quia ois frater supplantans sup plantabit: & ois amicus fraudulēter incedet: & vir fratrē suū deridebit: & veritatē nō loquetur. Docuerūt enī linguā suā loq⁹ mendacit: vt iniq⁹ agerent laborauerūt. Habitatio tua in medio doli: in dolo reuerūt scire me dicit dñs. Propter res hec dicit dñs exercitū. Ecce ego conflabo & pbabo eos. Quid ei alid faciā a facie filie populi mei? Sagitta vulnerās lingua cor: doli locuta est. In ore suo pacē cū amī co suo loquitur: & occulte ponit ei insidias. Nunq⁹ d sup his nō visitabo

equorū eius: a voce hinnitus equorū eius: mota est ois terra. Et venēt & deuorauerūt terrā & plenitudinē eius vrbe & habitatores in ea. qz ecce ego imitto in vos serpētes moriferos: qd nō est enellere: & mordebūt vobis insanibilē cū dolore cordis vbi deficiētis. vobis aiatka met' d' dñs kardias vobis deponēdū ē. ecce vos clamoris filie ppri mei a terra delon idū φωνή κραυγής θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακροῦ. nūqđ dñs nō est in sion: aut medic⁹ nō est ibi κρῶσι. μὴ κύριος οὐκ ἔστι ἐν σιών, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστι ἐκεῖ: qz ad iracūdiā puocauerūt me in sculptilib⁹ suis & in va diōti παρωργισάσ με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν & ἐν μινιαῖς alienis. transit estas: pterit mellis: ταῖς ἀλλοτρίοις. δόλιον εἶρος, παρ' ἄλλοις ἀμαρτίαι, & nos nō sum⁹ saluati. sup cōtritionē filie & vobis ἐν θλιωμένῳ. ἐπὶ συντριμμῳ θυγατρὸς ppri mei cōtritus sum: sū afflictiōne. obtinuit me dolor cordis λαοῦ μου ἐσκοτάθη ἀπορία. κατήχυσάσ με ὕδωρ ὡς parietis. nūqđ resina nō est in galaad: aut medic⁹ τρυφούσης. μὴ ῥετινὴ οὐκ ἔστι ἐν γαλααδ, ἢ ἰατρὸς nō est ibi: qre nō puerā ēsanitas filie ppri mei οὐκ ἔστι ἐκεῖ: διὰ τὸ οὐκ εἶναι βεβαίως θυγατρὸς λαοῦ μου; Quid dabit capiti meo aquā & oculis meis fontē lachrymarū? πῶς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ & ἐφ' ὀφθαλμοῖς μου fontē lachrymarū? plorabo ppri hęc die πηνὴν δακρῶν; & κλαύσομαι γῆν λαοῦ τούτου ἡμέρας & nocte vulneratos filie ppri mei. & vobis τὸς τετραμυκτισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου. de dabit mihi solitudinē mōtionē nouissimā: & derelinquā τίς δώσει μοι ἐν ἐρήμῳ σαμὸν ἔχρατος, & καταλίψω ppri meū: & recedā ab eis. qz oēs γῆν λαοῦ μου, & ἀπειλεύσομαι ἀπ' αὐτῶν. ὅτι πάντες adulterant: ceteri pruaricatores: & ceteri derelicti linguā suā quasi arcū. mendacit & nō fides pualuit i σαφ' αὐτῶν ὡς τ' ἔστι. ψεύδης & οὐ πῆσις ἐνίχυσται ἐπὶ terra: qz de malo in mala egressi sūt & me nō τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν ἐκ κακῶν ἐξέλιθσαν & ἐμὸ οὐκ cognouerat dicit dñs. vnusq⁹ a pximo suo ἕγωσας φασὶν κύριος. ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ custodimini. & sup fratrib⁹ vris nō cōfidatis: qz φυλάξασθε. & ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθήσῃτε, ὅτι ois frater supplantans supplantabit: & ois amicus dolose abulabit. vnusq⁹ cōtra amicū suū illu: περιούσιον. ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπί det: veritatē nō loquens: viditē lingua ἔγω, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν, μιμνήσκου ἡ γλώσσα cor loqui mendacia. iniq⁹ egerūt & nō defecerūt αὐτῶν λαλίη ψεύδῳ. ἡδ' ἰκισαί & οὐ δὴ λήπτει τοῦ vt cōuertent. vfura sup vfura: dolus sup dolus: nō ἐπιστρέψαι. τόκος ἐπὶ τόκῳ, δόλος ἐπὶ δόλῳ, οὐκ voluerūt scire me dicit dñs. ppter hoc hec κήλωση ὑδ' εἶναι με φασὶν κύριος. οὐα τούτο τὰ δ' dicit dñs virtutū: ecce ego igne examiabo λίγχι κύριος τῶν δυναμῶν, ἰδοὺ ἐγὼ πυρῶσω ἀπ' eos & pbabo eos. qd faciā a fa τὸς & δοκιμάσω αὐτούς. τί ποιήσω ἀπὸ σφισώ cie melle filie ppri mei: sagitta vulnerās που τοικρίας θυγατρὸς λαοῦ μου; βολὴς τιτραύσκουσα lingua cor: dolosa verba ois cor ἡ γλώσσα αὐτῶν, δόλια ἢ ῥήματα τοῦ σώματος αὐτοῦ. prio suo loquitur pacifica: & in seipso bz τῶν. τῶ πλησίον αὐτοῦ λαλίη ἡσθητικά, & ἐν αὐτῶ ἔχῃ inimicitia. nūqđ sup his nō visitabo τίς ἔχρησ; μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι οσο

תַּמְעַטְנִי שֶׁפֶךְ חַמְתָּךְ עַל הַגּוֹיִם קָצַט
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְךָ וְעַל מְשַׁפְּחוֹת שֶׁפֶטָה
אֲשֶׁר בְּשֶׁמֶךְ לֹא קָרְאוּ כִּי אֲכָלוּ
אֶת יַעֲקֹב וְאֲכָלוּ וַיִּכְלֶהוּ וְאֶת כְּלֵה
נָהוּ הַשָּׁמַיִם שָׁמַם

Cap. xi. הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֵל
יְרַמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר שְׁמַעוּ
אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיִּים הַזֵּאת וְדַבַּרְתֶּם נְבִי
אֵל אִישׁ יְהוּדָה וְעַל יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלַם וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרֹר הָאִישׁ אֲבִיר
אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיִּים שְׁמַע
הַזֵּאתוּ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם צִוָּה
בְּיוֹם הוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם נִצָּא
מִנּוּר הַנְּרָזָל לֵאמֹר שְׁמַעוּ
בְּקוֹלִי וְעַשִׂיתֶם אֶתְכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֲצִוָּה אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעַם קְדִישׁ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים לְמַעַן
תִּקְוֶיֶם אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי קוֹם שְׁבַע
לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵתֵת לְהֵם אֶרֶץ זָבֹת עֵצוֹ זֹב
חֶלֶב וְדָבָשׁ בְּיוֹם הַזֶּה וְאֶעַן וְאָמַר עָשָׂה
אָמֵן יְהוָה וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
קְרָא אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי עֵיר
יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר חֵץ
שְׁמַעוּ אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיִּים הַזֵּאת
וְעַשִׂיתֶם אֶתְכֶם כִּי הָעֵד הָעֵדִיתִי עָד
בְּאֲבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הָעֵלּוּתִי אֹתְכֶם עָלָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה עָלָה
הַשָּׁמַיִם וְהָעֵד לֵאמֹר שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי שָׁמַם
וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנֵם נִכְסָה
וַיִּלְכּוּ אִישׁ בְּשֶׁרִירוֹת לֶכֶם הָרַע שֶׁבֶר רֹעַ
וַאֲבִיא אֲלֵיהֶם אֶת כָּל דְּבָרֵי הַנְּבִיִּים נִוָּה
הַזֵּאת אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא צִוָּה עָשָׂה
עָשׂוּ וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי נִמְצָא אֲפֹר מְצָא
קָשָׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלַם שְׁבוּ עַל שְׁנוֹת אֲבוֹתְכֶם שׁוֹב

ad nihilum redigas me. Effunde indignationē tuā sup' gentes q' nō cognoverūt te: & sup' puīncias que nomen tuū nō inuocauerūt: quia comes derunt iacob: & deuora uerūt eū: & cōsumpserūt illum: & decus eius diffi pauerunt. 11. Uerbum quod factū est a domino ad cōu hīeremiam: dicens. Audite uerba pacti huius: & lo quimini ad uiros iuda: & ad habitatores hierusalem: & dices ad eos. Hec dicit dominus deus israel. Maledictus uir qui non audierit uerba pacti huius: quod precepi patribus uestris in die qua educa eos de terra egypti de fornace ferrea dicens. Audite uocem meam: & facite omnia que precepi uobis: & eritis mihi in populum: & ego ero uobis in deū: suscitē iuramentum quod iurauī patribus uestris daturū me eis terram fluentem lacte & melle: sicut est dies hec. Et rēdi & dixi. Amen domine. Et dixit dominus ad me. Vociferare omnia uerba hec in ciuitatibus iuda: & foris hierusalem: dicens. Audite uerba pacti huius: & facite illa: quia conu testatus sum patres uestros in die q' educa eos de terra egypti usq' ad diem hanc. Mane cōsurgēs cōtestatus sum: & dixi. Audite uocē meā. Et nō audierūt: sed abierūt uisus q'sq' in prauitate cordis sui mali. Et induca sup' eos omnia uerba pacti huius: quod precepi ut facerent: & non fecerūt. Et dixit dominus ad me. Inuenta est conu ratio in uiris iuda: & in habitatoribus hierlm. Reuersi sunt ad iniquitates patrū suorum

pancos nos facias. effunde trā tuā sup' gentes q' cognouerūt te: & sup' regna q' nōmē tuū nō uidēta sūt, & sup' basiliās q' nōmē tuū nō inuocauerūt. q' deuorauerūt iacob: & cōsumpserūt israel: & pasua eius & desolauerūt. Ca. 11. Uerbum quod factū est ad hīeremīā a dōo dicens: audite uerba testamēti huius: & loquimini ad uiros iude & habitantes hierusalem: & dices ad eos: hec dicit dōs israel. maledictus hō q' nō audierit uerba testamēti huius: quod mandata sūt tibi dōs israel. & facite omnia que precepi uobis: & eritis mihi in populum: & ego ero uobis in deū: sicut est dies hec. Et rēdi & dixi. Amen domine. Et dixit dōs ad me: lege omnia uerba hec in ciuitatibus iuda & foris hierlm dicens: audite uerba testamēti huius: & facite ea: quia conu testatus sum patres uestros in die q' educa eos de terra egypti de fornace ferrea dicens. Audite uocē meā: & facite illa: quia conu testatus sum patres uestros in die q' educa eos de terra egypti usq' ad diem hanc. Mane cōsurgēs cōtestatus sum: & dixi. Audite uocē meā. Et nō audierūt: sed abierūt uisus q'sq' in prauitate cordis sui mali. Et induca sup' eos omnia uerba pacti huius: quod precepi ut facerent: & non fecerūt. Et dixit dōs ad me: inuenta est conu ratio in uiris iuda & in habitantibus hierlm. Reuersi sūt ad iniquitates patrū suorum

priores: q nō voluerūt exaudire verba mea.
 πρῶτοι, οἱ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούσαι τῶν λόγων μου.
 ecce vadūt post deos alienos: vt ferui-
 κτῆ ἰδοὺ βαδίζουσιν ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ θ' οὐκ
 ant eis. τὸ ὀπισθώρευον τοῦ ἰσραὴλ τὸ ὀπι-
 λυῖται αὐτοῖς. καὶ διακρίσασθαι ὁ θεὸς ἰσραὴλ καὶ ὁ θεὸς
 mus iuda testamētū meū qd pepigi cū patri
 κας ἰουδα τῆς διαθήκης μου ἣν διαθήκην παρὸς τοὺς πα-
 bus eor. ppter hoc hec vici vobis: ecce idus
 τῆρας αὐτῶν. ἀλλὰ τοῦ γὰρ τὰδε λέγει κύριος, ἰδοὺ ἐπα-
 co sup eos mala de qd nō poterūt exire ex eis.
 γὰρ ἐπ' αὐτοὺς κακά ἐξ ἧς οὐ δύνασονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν.
 τ clamabūt ad me: τ nō exaudīā eos.
 καὶ κηρύξονται πρὸς με, καὶ οὐκ ἀκούσομαι αὐτῶν.
 τ ibūt ciuitates iuda τ habitatores hic
 καὶ κηρύξονται πρὸς με ἡ πόλις ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
 5.1.1. rusalē: τ clamabūt ad deos suos: qd
 ἰερουσαλὴμ, καὶ κηρύξονται πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, ἵνα
 ἰσθ' adolēt eis. nō saluabūt eos in tpe
 αὐτοῖς ἰσχυροῦσθαι αὐτοῖς. οὐ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ
 malor suor. qz scdm numerū ciuitatū tuar erāt
 τῶν κακῶν αὐτῶν. ὅτι κατὰ ἀριθμὸν πόλεων σου ἰσχυ-
 οὶ τῆς ἰουδα: τ scdm numerū vīarū hierusa-
 λαι σου ἰουδα, καὶ κατὰ ἀριθμὸν ἰσχυρῶν τῆς ἰερουσα-
 lam posuisti aras ad adolēndū baal. τ tu ne
 λῆμ ἰταράται βωμοὺς τοῦ θυμίου τῆ βαάλ. καὶ σὺ μὴ
 oca p ppro illo: τ ne petas p
 ἀρσίονου πρὸς τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀρσίον πρὸς
 eis in dercatide τ ofone: qz nō exaudīā
 αὐτῶν ἢ δίσσεις καὶ ἀρσίον, ὅτι οὐκ ἀκούσομαι
 in tpe q̄ iuocant me in tpe afflictiois eo
 ἢ ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐπικαλοῦνται με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐ-
 rā. q̄ collecta in domo mea fecit abomina
 τῶν. τί ἐλάλησάν μοι ἐν τῷ ἔσω μου ἐπιείσοις βδ' ἰλυγ
 tionē qd ofone τ carnes scē auferēt a te
 μα: μὴ ἰσχυαὶ καὶ κρέα ἄγία ἀφαιλοῦσιν ἀπὸ σου τὰς
 malicias tuas aut hīs fugies: oliuā vmbrosā pulchra
 κακίας σου ἢ τούτοις διαφύξῃ: ἰλαίαν ἰσχυοῖν ἄρσία
 specie vocauit dñs nomē tuū: ἰνοκέ ἀρσίον
 τῷ ἰσθ' ἐκάλεισιν κύριος τὸ ὄνομα σου, ἵνα φωνῆ πρὸς
 nis ei. incēsus ē ignis in cā: lutilis facti sūt
 τῆρας αὐτῶν. ἀρσίον πρὸς ἐπ' αὐτῶν, ἵνα ἀρσίον οἱ
 rami ei. τ dñs exercitū d planta
 κλάδοι αὐτῶν. καὶ κύριος τῶν δυνάμεων ὁ καταφυ-
 uit te: loquit' cū sup te mala p ma-
 τῆρας σε, ἰλάλησιν ἐπὶ σὶ κακὰ ἀπὸ τῆς κα-
 lina dom' israel τ dom' iuda. qz fecerūt
 κίας θεοῦ ἰσραὴλ καὶ θεοῦ ἰουδα. ὅτι ἐπιείσοις
 sibi ad irritandū me cū icēsi offerūt ἰσθ'
 αὐτοῖς τῶν παροργισαί με ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ τῆ
 baal. vñc potū fac mibi: τ cognosca. hic vidi
 βαάλ. κύριε γινώριστί μοι, καὶ γινώσομαι. τότε ἰδοὺ
 studia eor. ego q̄n agn' ἰνοκέσ ἀδδα
 5.1.2. τὰ ἐπιείσοματτα αὐτῶν. ἰγὼ ὡς ἀρσίον ἀκατοῖ ἀγὸ
 cis vi sacrifici: nō cognoui. sup me cogitauerūt cogit-
 ἰνοκέσ τοῦ θ' ἰσθ' αὐτῶν, οὐκ ἔγνων. ἐπ' ἐμὴ ἰλαγίσασθαι το
 tionē dicētes: venite τ imitām' lignū in
 γινώσκον λέγοντες, διούτι καὶ ἰμβαλωμιν ξύλοι ἵνα γὰρ
 rami ei: τ cōcram' cū de terra eisē-
 ἀρσίον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρέψωμιν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ζαί-
 nis: τ nomē ei' nō memorescē vītra. vñc
 τῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μεταδῶ ἵτι. κύριε τῶν
 exercitū iudicis iusta: priobis tenco τ corda:
 δυνάμεων κρίναν δ' ἰσχυα, δ' ἐκισχυοῦσιν τῆ φρονὸς καὶ καρδίας,
 vñc a te vltionē in eis: qz ad te
 ἰσθ' αὐτῶν τῶν παρὰ σου ἰκαδίσασθαι ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὶ
 reuclau' iustificatiōnē meā.
 ἀπικαλύψα τὸ δικαιώμα μου.

priores: qui noluerunt
 audire verba mea. Et hi ergo
 abierunt post deos alienos
 vt seruirent eis. Irritū fecerūt dom' israel
 & domus iuda pactum
 meum: quod pepigi cum
 patribus eorū. Quā
 obrē hec dicit dominus.
 Ecce ego inducā sup eos
 mala: quibus exire nō pote-
 runt: & clamabūt ad me
 et non exaudiam eos.
 Et ibunt ciuitates iuda
 & habitatores hierusalē:
 & clamabunt ad deos
 quibus libant: & nō saluabūt
 eos in tēpore afflictionis
 eorū. Secundū numerū enim
 ciuitatū tuarū erāt dii tuī
 iuda: & secundū numerū
 vīarū hierusalē posuisti
 aras confusiois: aras ad
 libandum baalim. Tu ergo
 noli orare pro populo hoc:
 & ne assumes pro eis
 laudem & orationē: quia
 non exaudiam in tēpore
 clamoris eorū ad me: in
 tēpore afflictiois eorū.
 Quid est quod dilect' meus
 in domo mea fecit scelera
 multa! Nunquid carnes
 sancte auferent a te
 malicias tuas in quibus
 gloriata es? Oliuā vberē
 pulchrā: fructiferā: specie
 dīosam vocauit dñs nomē
 tuū. Ad vocē loquele
 grandis exarsit ignis in
 ea: & combusta sunt
 fructeta eius. Et dñs
 exercituum qui planta-
 uit te: locutus est sup
 te: malus pro malis domus
 israel que fecerunt
 ad irritandum me: libates
 baalim. Tu autē dñe
 demonstrasti mibi: & cog-
 noui. tūc offidisti mihī
 studia eorū: & ego quasi
 agnus mansuetus quod porta-
 tur ad victimā. Et nō cog-
 noui quia cogitauerūt sup
 me cōsilia dicētes. mitta
 mus lignū in panē eius:
 & eradamus eū de terra
 viuentiū: & nomē ei' nō
 mē coretur amplius. Tu autē
 dñe sabaoth qui iudicas ius-
 ste: & pbas renes & corda:
 videā vltionē tuam ex eis.
 Tibi enim reue-
 lau' causam meam.

הראשונים אשר מאנו לשמע את
 דברי והמה הלנו אחרי אלהים
 אחרים לעבדם הפרו בית ישראל
 ובית יהודה את בריתי אשר סתתי
 את אבותם: לכן נה אמר יהוה
 הנני מביא אליהם רעה אשר לא
 יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי
 ולא אשמע אליהם: והלנו ערי
 יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל
 האלהים אשר הם מקטרים להם
 והושע לא יושיעם להם צעת רשתם:
 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה
 ומספר חצות ירושלם שמתם
 מזבחות לבשת מזבחות לקטר
 לצעל: ואתה אל תתפלל בעד
 העם הזה ואל תשא בעדם רנה
 ותפלה כי אינני שמע צעת קראם
 אלי צעת רשתם: מה לידידי
 בניתי עשותה המזבחה הרבים
 ובשר קדש יעברו מעליך כי
 רעתני אז תעלזי: זית רענן
 יפה פרי תאר קרא יהוה שמך
 לקול המולה גדולה הצית אש
 עליה ורעו דליותיו: ויהוה
 צבאות הנוטע אתך דבר עלך
 רעה בגלל רשת בית ישראל
 ובית יהודה אשר עשו להם
 להקטירני לקטר לצעל: ויהוה
 הודיעני ואדעה אז הראיתני
 מעלליהם: ואני כלבש אלוף יוכל
 לטבות ולא ידעתני כי עלי חשבו
 מחשבות נשחיתה עץ גלחמו
 ונכריתנו מארץ חיים ושמנו לא
 יזכר עוד: ויהוה צבאות שפט צדק
 בחן כליות ולב אראה נקמתך
 מהם כי אליך גלית את ריביו

פור
 קרת
 נוא רוע
 יכל יצא
 שמע עיר
 קמור
 נשע
 ספר עיר
 היה חוץ
 שום זבח
 כוש
 פלל
 נשא רנו
 רוע יד
 עשה זמם
 רבב עבר
 רוע עלז
 פנה
 הפל גדל
 צת נעה
 דלה
 נטע
 רוע
 עשה
 קעם
 ידע כאה
 צלל אלף
 נבל סבח
 חשב שחת
 קבת
 זכר
 כלה ראה
 נלה רוב

partē desiderabilē meā in deserto inuisū. facta est in
 μείδρα ἐπιθυμητὴ μου ἐν ἔρημῳ ἀβαστοί. ἰθρὸν ἐν
 dissipatōe p̄ditōis. p̄pter me dissipatōe dissipata dom
 ἀφαιρητὴ ἀπωλείας. δὲ μὲ ἀφαιρητὴ ἀφαιρητὴ π̄
 nis terra: q̄ nō est vir ponēs in corde. sup
 σα ἰγῆ, ἄτι οὐκ ἔστι ἀνὴρ τιμῆδος ἐν καρδίᾳ. ἔπι
 oēm exiliū in deserto venest vāstantes:
 πᾶσαι δὲ βολῆ ἐν τῇ ἰθρῷ ἕλθον ταλαιπωροῦντες,
 q̄ gladius oēm deuorabit ab extremo
 ὅτι μὴ χαρὰ τοῦ κυρίου καταφάγει ἀπὸ ἀκροῦ τῆς
 terre vsq̄ ad extremū terre. nō est pax oī car
 γῆς ὡς ἀκροῦ τῆς γῆς. οὐκ ἔστι ἰθρὸν πᾶσα σαπ
 ni. feminatio tritici τ spinas messuistio. for
 ni. ἰσπυρατὶ πυροῦς καὶ ἀκαθῆς ἰσπυρατὶ. οἱ κλῆ
 tes eor̄ nō p̄derūt eis. cōfundimīni a
 rei ἀπὸ τῆς οὐκ ἀφαιρητὸς αὐτοῦ. ἀχίοντι ἀπὸ
 ḡnatioe vsq̄ ab opprobrio ἰσπυρατὶ v̄si.
 καυχῆσις ὑμῶν ἀπὸ ἀφαιρητῶν ἰσπυρατὶ κυρίου.
 q̄ hoc dicit d̄s de oīb̄ viciis
 ὅτι τὰ δὲ λέγει κύριος πρὸς πάντας τοὺς γετόνους
 malis ἰσπυρατὶ hereditatē meā: quā
 τῶν πατρῶν τῶν ἀπὸ τῆς κληρονομίας μου, ἕς
 viciis p̄p̄o meo israel. ecce ego euello es
 ἰμέρισα τῶ λαῶ μου ἰσραήλ. ἰδού ἰγὰ ἀκαθῶν ἀν
 os a terra eor̄: τ iudā cunctā
 τῶν ἐσθὲ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ γῆ ἰουδαίᾳ ἰσραήλ
 de medio eor̄. τ erit postq̄ cecero ego
 ἐκ μέσου αὐτῶν. καὶ ἔσται μετὰ γῆ ἰσραήλ μετὰ
 eos cōuertat: τ miserebor eor̄: τ h̄tare faciā
 τῶν ἰσπυρατῶν, καὶ ἰσπυρατῶν αὐτοῦ, καὶ κατοικῶ
 eos ὑπὸ τῶν ἰσπυρατῶν: τ ἰσπυρατῶν
 αὐτοῦ ἰσπυρατῶν ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔσται
 in terra sua. τ erit si discētes didicerint
 ἰς τῆ γῆ αὐτοῦ. καὶ ἔσται ἰσπυρατῶν μετὰ
 viciis p̄p̄i mei: v̄taret in nose
 τῆς ἰθρῆς τοῦ λαοῦ μου, τῶν ἰσπυρατῶν ἐν τῷ δόγματι
 meo. sicut docuerūt p̄p̄i meā ἰσπυρατῶν
 μου. ἕς κύριος, κατὰ ἰσπυρατῶν γῆ λαοῦ μου ἰσπυρατῶν
 in baal: τ edificabunt in medio p̄p̄i
 ἰσπυρατῶν βαλ, καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
 mei. si aut nō cōuertit fuerit: τ euellā ḡnē illā
 μου. ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν, καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 euellione τ p̄ditōne dicit d̄s.
 ἰσπυρατῶν καὶ ἀπωλεία λέγει κύριος. Ca. 15.
 Et dicit d̄s: vade: τ posside tibi
 A ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν, καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 circōnā lincū: τ pone circū lūbos tuos: τ
 ἰσπυρατῶν λαοῦ, καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν σου, καὶ
 in aqua nō p̄stabit. τ possedi circōnā
 ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν. καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 ἰσπυρατῶν v̄tēt d̄s: τ circōnā circū lūbos meos.
 κατὰ γῆ λέγει κύριος. καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 τ factū est v̄tēt d̄s ad me ἰσπυρατῶν dicit: accipe
 ἰσπυρατῶν λέγει κύριος πρὸς με ἐκ διουτῆρου λέγει, λέγει
 circōnā q̄s circū lūbos tuos: τ surge τ vade ad
 ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν σου, καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 euphrate: τ absconde illud illic in foraminē
 ἰσπυρατῶν, καὶ κατακρύψον αὐτὸ ἐν τῇ τρυμαλία
 petre. τ abii τ abscondi illud in
 τῆς πέτρας. καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 euphrate sicut precepit mihi d̄s. τ factū est post
 ἰσπυρατῶν κατὰ ἰσπυρατῶν μου κύριος. καὶ ἰσπυρατῶν
 dies multos: τ dixit d̄s ad me: sur
 ge vade ad euphratē τ accipe illinc cin
 ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν καὶ λέγει ἰσπυρατῶν
 circōnā q̄s precepti tibi et absconderes illud ibi.
 ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν σου τοῦ κατακρύψαι αὐτὸ ἐν
 τ abii ad euphratē τ fodi τ accipi
 καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν καὶ ἰσπυρατῶν ἰσπυρατῶν
 circōnā de
 ἰσπυρατῶν ἐκ τοῦ

portionē meā desiderabilē in desertū solitudis:
 bilē in desertū solitudis:
 °posuerūt eā in dissipatio
 nē: luxitq̄ sup me. °Deso
 latiōe delolata ē °ois fra:
 °qa nullus est q̄ recogitet
 °corde. °Super omnes vi
 as °deserti venerunt oēs
 °vastatores terre: °qa gla
 dius °domini °deuorabit
 °ab extremo °terre vsq̄
 ad extremū eius. °Nō est
 °pax yn̄iuerse °carni. °Se
 minauerunt triticum: co
 °spinas messuerūt: he
 reditatē acceperūt: & nō
 eis p̄derit. °Cōfundemī
 ni °a fructibus v̄is p̄pter
 irā furoris d̄ni. °Hec di
 cit d̄s aduer sum oēs vi
 cinos meos pessimos: q̄
 tangūt hereditatē quam
 °distribui °populo meo if
 rael. °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°
 °Ecce ego euellay eos de
 °terra sua: & °°°°°°°°°°°°
 °domum iuda euellam
 °de medio eorum. °Et cū
 °euulsero °eos cōuertar
 °& miserebor eorum: °°°
 °& reducā eos: °virum ad
 hereditatē suam: °& virū
 °in terram suam. °Et erit
 °si eruditi didicerint °°°
 °viciis °populi mei °vt in
 rent °nomine meo: °°°°
 °viciis °d̄s: °sicut docue
 runt °populum meum °°
 °iurare in baal: °edificabū
 tur °in medio °populi mei.
 Quod °si non °audierint:
 °euellam °°°°°°°°°°°°°°°°
 °gentē illā °euulsione &
 p̄ditōne ait d̄s. 15.

Ec dicit dominus eo
 ad me. Vade & pos
 side tibi lūbare lineum:
 & pones illud sup lūbos
 tuos: & in aquam non
 inferes illud. Et possedi
 lūbare iuxta verbum
 d̄i: & posui circa lūbos
 meos. Et factū est sermo
 domini ad me secundo
 dicens. Tolle quod possedi
 sti: quod est circa lūbos
 tuos: & surgens
 vade ad euphratē: & ab
 scode ibi illud in forami
 ne petre. Et abii & absco
 di illud in euphrate sicut
 preceperat mihi d̄s.
 Et factum est post dies
 plurimos: dixit dominus
 ad me. Surge & vade
 ad euphratē & tolle ide
 lūbare qd precepi tibi:
 vt absconderes illud ibi.
 Et abii ad euphratē fo
 di & tuli

דבר שום
 לשממה אכלה עלי שממה נשמה
 כל הארץ כי אין איש שם על
 לבנו על כל שפים נמדבר באו
 שדדים כי חרב ליהוה אכלה
 מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין
 שלום לכל בשרו זרעו הטום
 וקצים קצרו גחלו לא יועלו
 ונשו מתבואתיכם מהרון אף
 יהוה: כה אמר יהוה על כל שכני
 הרעים הנגעים הנחלה אשר
 הנחלתי את עמי את ישראל
 הנני נתשם מעל אדמתם ואת
 בית יהודה אתוש מתוכם: והיה
 אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתי
 והשבתיים איש לנחלתו ואיש
 לארצו: והיה אם למד ילמדו
 את דרכי עמי להשבע נשמי
 חי יהוה פאשר לפדו את עמי
 להשבע בפעל ונבנו בתוך עמי:
 ואם לא ישמעו ונתשתי את
 הגוי ההוא נתוש ואנד נאם יהוה:
 כה אמר יהוה
 אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים
 ושמתו על מתניך ונמים לא
 תבאהו: ואקנה את האזור קדר
 יהוה ואשם על מתניו: והיה דבר
 יהוה אלי שנית לאמר: קח את
 האזור אשר קנית אשר על
 מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם
 בנקיק הסלע: ואלך ואטמנהו
 בפרת פאשר צוה יהוה אותי:
 והיה מקץ ימים רבים ויאמר יהוה
 אלי קום לך פרתה וקח משם את
 האזור אשר צניתך לטמנו שם:
 ואלך פרתה ואקפר ואקח את

Cap. xiiij.

הַאָזוֹר מִן הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר טַמְּנִיתִי מִקּוֹם
שָׁמָּה וְהִנֵּה נִשְׁחַת הַאָזוֹר לֹא שָׁחַת
וַיִּצְלַח לְכָל וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי וַיִּצְלַח כְּהֵנָּה
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כֹּה אֲשַׁחֲתִי שְׁמֵת
אֶת נְאוֹן יְהוּדָה וְאֶת נְאוֹן יְרוּשָׁלַם נֹאֶה
הָרָבוּ הָעַם הַזֶּה הָרַע הַמְּאֲנִים רֹעַ
לִשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַהֲלָכִים
בְּשִׁרְיֹת לִבָּם וַיִּלְכּוּ אַחֲרַי שִׁבְרִי
אֱלֹהִים אַחֲרַי לְעַבְדָּם וְלִהְיוֹת שְׂמֵה
לָהֶם וַיְהִי כְּאָזוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא הָיָה
וַיִּצְלַח לְכָל כִּי כְּאֲשֶׁר יִדְבַק יִדְבַק
הַאָזוֹר אֶל מַתְנֵי אִישׁ כִּן הַדְּבֻקָתִי אֶזְרֹךְ
אֵלַי אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל
בֵּית יְהוּדָה נְאֻם יְהוָה לִהְיוֹת לִי
לְעַם וְלִשְׂמֵם וְלִתְהַלְלָה וְלִתְפַאֲרֵת כְּהֵלֶל קְצָר
וְלֹא שָׁמְעוּ וְאִמְרַת אֱלֹהִים אֶת
הַדְּבַר הַזֶּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל נֶבֶל יִפְלֵא יִיָּן וְאָמְרוּ
אֵלֶיךָ הַיְדֹעַ לֹא נִדְעָ כִּי נֶבֶל נֶבֶל
יִפְלֵא יִיָּן וְאִמְרַת אֱלֹהִים כֹּה אָמַר
יְהוָה הֲנִנִי מִמְּלֵא אֶת כָּל יִשְׁבֵי מְלֵא
הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים
לְדוֹד עַל כִּסְאוֹ וְאֶת הַכֹּהֲנִים וְאֶת
הַנְּבִיאִים וְאֶת כָּל יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
שְׁכָרוֹן וְנִפְצָתִים אִישׁ אֶל אָחִיו
וְהָאֲבוֹת וְהַבְּנִים יַחְדָּו נְאֻם
יְהוָה לֹא אֶחְמוֹל וְלֹא אֶחֹס וְלֹא
אֶרְחַם מִהֲשַׁחֲתֵם שְׁמַעוּ וְהִאֲזִינוּ
אֶל תְּנַבְּהוּ כִּי יְהוָה דְּבָרָם תִּנְנוּ
לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרִם
וְחֶשֶׁךְ וּבְטָרִם יִתְנַפְּפוּ רַגְלֵיכֶם עַל
הָרִי גִשְׁף וְקוֹיֹתֶם לְאוֹר תִּשְׁמַח
לְצִלְמוֹת וְשֵׁית לְעַרְפֶּל וְאִם שׁוֹת
לֹא תִשְׁמַעוּהָ נְמַסְתְּרִים תִּבְנֶה
נַפְשֵׁי מִפְּנֵי נֹה וְדַמְעָתְדַמְעָה וְחִרְדָּה
עֵינֵי דְמְעָה כִּי נִשְׁבַּח עֶדְרָה יְהוָה וְדַמְעָתְדַמְעָה
שְׂבַח

lumbare de loco ubi ab
fonderam illud. oooooo
"Et ecce coputruerat lu
bare: ita ut nulli vfu
aptum esset. Et factum
est verbum dñi ad me
dicens. Hec dicit dñs.
Sicut putrescere faciam
superbiam iuda & sup
biam hierusalem oooooo
multam: "populum istu
peffimum qui nolunt
audire verba mea: & am
bulant oooooooooooooo
in prauitate cordis sui:
abieruntq post oooooo
deos alienos ut seruiret
eis et adorarent oooooo
eos. Et erunt sicut lūba
re istud quod nulli vfu
aptum est. Sicut enim
adheret oooooooooooooo
lumbare ad lumbos vi
ri: sic agglutinaui ooooo
nihil omnem domum
israel: & omnem ooooo
domum iuda dicit do
minus: ut essent mihi oo
in populu & in nomen
& in laudē & in gloriā:
& non audierūt. Dices
ergo ad eos ooooooooooooo
sermonem istum. Hec
dicit dominus deus oo
israel. Ois lagūcula im
plebitur vino. Et dicent
ad te. Nunquid ignora
mus: quia ois lagūcula
implebitur vino? Et dis
ces ad eos. Hec dicit oo
dominus. Ecce ego im
plebo omes habitatores
terre huius: & reges
qui sedent oooooooooooooo
de stirpe dauid sup thro
nū eius: & sacerdotes &
prophetas: & omes ha
bitatores hierusalem oo
ebrietate: & dispergam
eos virum a fratre suo:
& patres & filios pari
ter ait oooooooooooooo
dominus. Non parcam
& non concedam: neq
misereror ut nō disper
dā eos. Audite & aurib
percipite: nolite eleuari
qa dñs locutus est. Date
domino deo vestro glo
riam anteq oooooooooooooo
cōtenebre scat: & anteq
offendāt pedes vestri ad
mōtes caliginosos. Ex
pectabitis lucē: & ponet
cam in vmbra mortis &
in caliginem. Qd si hoc
non audieritis: in absco
dito plorabit ooooooooooo
ania mea a facie supbie.
Plorās plorabit & dedu
cet oculus me lachrymā:
qa captus est grex dñi.

loco ubi abscondi illud ibi. et ecce corrupta
τόπου ου έκρυφα αυτό έκτι. και ιδού διαφωρισμένη
erat qd nō esset vfu in nihil. et facta est vfu dñi
ad me dicens: hec dicit dñs. sic corrupā.
πρός με λέγων, τάδε λέγει κύριος. ούτως φέρε
lumbā iuda et lumbā hierim: mul
tis vberis iudā et tñ vberis ierusalēm, tñ παλ
iā hāc iuriā: nō volentes audire
λὰ ταύτην vberis, τους μη βουλομένους υπακούειν
verba mea abulantes in directiōe cordis
tñ λέγων μου παραλίπεται εν εστύτη: τής καρδιάς
corrupti: et abulantes post deos
αυτών τής ποικίλης, και παραλίπεται επίσω εν
alienos ut seruiāt et adorēt ieros.
αλλοτρίων του δουλεύειν και του προσκυνειν αυτους.
et erit sicut cinctio illud: qd nō erit vfu
και εστιν ομοιωμα τουτου, ου κρυφισα
vtra in nihil. sicut est adheret cinctio
και ετι εις ενδυν: καθάπερ ηωρ καλλασαι το περιβουμα
circa lūbos hōis: sic agglutinaui ad
πρότι της οσφυς του ανθρωπου, ούτως εκάλλασα ηεις
meisim domū israel: et omni domū
ιμαυροι και δικαι του ισραηλ, και πάντα και δικαι
iuda dicit dñs et sit mihi in pp̄m noia
ιουδα λεγει κυριος του ηριδαι μοι εις λαοι ενημα
is: et in laudē et in glām: et nō audie
rūt, και εις καυχημα και εις δεξασ, και εν εκαστου
rūt me. et dices ad pp̄m sermonē istū: hec
σα μοι. και ηεις προς και λαοι και λογοι τουτοι, τα
dicit dñs de israel: ois vter
λεγει κυριος οθις ισραηλ, πως ασκος πληρωσισα
tur vino. et erit si dixerit ad te: nihil cognoscesco nō
και επου. και εσαι εν επιρωση προς σι, μη γινωτις εν
cognoscesco: qz ois vter ipebis vino: et
γινωσισα, οτι πας ασκος πληρωσισα ενου; και
dices ad eos: hec dicit dñs: ecce ego ipe
εεις προς αυτους, τάδε λεγει κυριος, ιδου εγω πλα
o ois habitates terrā hęc: et
ρω παντας τους κατοικουντας τη γη ταυτη, και
reges cor sedentes filios dauid
τους βασιλαις αυτων τους καθιδιους υιους δαυιδ.
sup thronos eius: et sacerdotes et pp̄etas
εις εριους αυτου, και τους ηεις και τους προφητας
et iudā: et ois habitates hęc
και και ιουδα, και παντας τους κατοικουντας ιε
rusale ebrietate. et disperga illos vtrū
ιουδα και ιερουσαλημ μεθυσματα. και διασκορπισα αυτους αιδρα
et fratre eius et p̄co cor et
και και αδελφοι αυτου και τους πατερας αυτων και
filios cor in idisim. nō desiderabo vñ
τους υιους αυτων εν τω αυτω. εν εκ επιπονησω λι
ci dñs et nō parca et nō miserebor a
γει κυριος και ου φεισομαι και ουκ ελπεισω απο
corrupti cor. audite et aurib percipite et nō
διαφωρις αυτων. ακουσατι και ειωτισαυτε και μη
eleuamini: qz dñs loquitur est. date dño deo
επακριαυτε, οτι κυριος εκλασισι. οδωτε τω κυριω εν
vte glām aħq cōtenebre scat et aħq offen
υμων δεξασ ηεις του συσκοτας και ηεις του προσκι
dant pedes vfi in mōtes tenebrosos. et expecta
και τους ποδας υμων επι σκοτεινα. και αναμη
bitis in lucē et illc vmbra mortis et ponet
ειτε εις φως και εκτι σκια θανατου και τιδισισα
in tenebras si nō audieritis: abscondite plorabit
εις σκοτος εις μη ακουσαντι, κικρυμμενως κλαυσισαι
aia vfa a facie superbie. et deducet
ψυχη υμων απο προσωπου υβριως. και καταξουσι
oculū vfi lachrymas: qz dicitur est
ει οφθαλμοι υμων θακρα, οτι συνιτριβα το ποι
dñi.
μην κυριου. ooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

לְשׂאֵל לְשִׁלּוּם לְךָ אֵת גְּטִשֶׁת
 אֶתִי נָאִם יְהוָה אַחֲרֵי תִלְכֵי וְאֵת
 אֶת יְדֵי עֲלֶיךָ וְאֶשְׁחִיתֶךָ וְנָלֵאתִי
 הַנְּחָסוּ וְאֶזְרָם בְּמִזְרָה בְּשַׁעֲרֵי
 הָאָרֶץ שְׂלַלְתִּי אֶת עַמִּי
 מִדְרָכֵיהֶם לֹא שָׁבוּ עֲצַמוּ לִי
 אֶלְמַנְתוֹ מְחֹל יָפִים הִנָּאתִי לָהֶם
 עַל אִם בְּחֹר שְׂדֵד בְּצַרְדִּים
 הִפְלַתִי עֲלֵיהֶם פְּתָאִם עִיר וּבְרָלוֹת
 אֶמְלִלָּהּ יִלְדֵת הַשְּׂבָעָה נִפְחָה
 נִפְשָׁה נָאִה שְׂמִשָּׁה בְּעַד יוֹמָם
 בְּוֶשֶׁה וּחְפָּרָה וְשִׁאֲרֵיתֶם לְחֶרֶב
 אֶתֶן לְפָנַי אֵיבֵיהֶם נָאִם יְהוָה אוֹי
 לִי אֲמִי כִי יִלְדֵתֵנִי אִישׁ רִיב
 וְאִישׁ מְדוֹן לְכֹל הָאָרֶץ לֹא נִשְׁעִיתִי
 וְלֹא נָשׂוּ בֵי כֹלָה סֶקֶל לֹוֵנוּ אֲמֵר
 יְהוָה אִם לֹא שְׂרוֹתֶךָ לְטוֹב אִם
 לֹא הִפְנֵעֵתִי בְּךָ בְּשֵׁת רָעָה וּבְשֵׁת
 צָרָה אֵת הָאֵיבֹוֹ הַיָּדָע בְּרָזֶל
 מִצָּפוֹן וּנְהַשֵּׁתוּ חֵילֶךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ
 לְבָז אֶתֶן לֹא בְּמַחִיר וּבְכֹל
 חֲטָאוֹתֶיךָ וּבְכֹל גְּבוּלֶיךָ וְהִעֲבַרְתִּי
 אֶת אֵיבֶיךָ בְּאָרֶץ לֹא יִדְעֵת כִּי
 אֵשׁ קָדְחָה בְּאֵפֵי עֲלֵיכֶם תּוֹקֵד
 אֶתָּה יִדְעֵת יְהוָה זְכַרְנִי וּפְקַדְנִי
 וְהִנָּקֶם לִי מִרְפֵּי אֵל לְאָרֶץ
 אֶפְךָ תִּקְחֵנִי דַע שְׂאֵתִי עֲלֶיךָ
 חֲרָפְהוּ נִמְצָאוּ דְבָרֶיךָ וְאֶנְלֵם וְיִהְיֶה
 דְּבָרֶיךָ לִי לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִחַת לִבִּי
 כִּי נִקְרָא שְׂמֵךְ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת לֹא יִשְׁבַּתִּי נְסוֹר מִשְׁחָקִים
 וְאֶעֱלֶז מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבַּתִּי
 כִּי זָעַם מִלֵּאֲתָנִיו לֶסֶף הָיָה כֹּאֲבִי
 נִצַּח וּמִפְּנֵי אֲנוּשָׁה מֵאָנָה הִרְפָּא
 הָיָה תְהִיָּה לִי נִמוֹ אֶמְבֹּ מִיָּם לֹא
 נִנְאֲמָנוּ לִכֵּן נָה אֲמֵר יְהוָה אִם
 אֲמֵר

ad rogamdum pro pace
 tua. Tu reliquisti cooco
 me dicit dominus: retror
 sum abisti. Et extendam
 manum meam super te: &
 interficiam te. Laboravi
 rogans. Et dispergam eos
 ventilabro in portis oo
 terre. Interfeci & dispe
 didi populū meū: & tamē
 a visis suis nō sunt reuer
 si. Multiplicate sūt mihi
 vidue eius sup arenam
 maris. Induxi eis cooco
 super matrē adolescen
 tis vastatorem meridie
 nisi super ciuitates re
 pente terrorem. cooco
 Infirmata est que pepe
 rit septem: defecit cooco
 anima eius. Occidit ei
 sol cum adhuc esset dies:
 cofusa est & erubuit. Et
 residuos eius in gladium
 dabo in cōspectu inimi
 corum eorū: ait dñs. Ve
 mihi mater mea. Qua
 re genuisti me virū rixe:
 virū discordie in vniuer
 sa terra. Non feneraui:
 nec feneraui mihi qsq̄.
 Oēs maledicūt mihi dñs.
 Si non reliquit tue in bonum si cooco
 non occurrit tibi in tpe
 afflictionis & in tēpore
 tribulationis aduersum
 inimicū. Nunqd federa
 bitur ferrū ferro ab aq̄
 lone & es? Diuitias tuas
 & thesauros tuos in dire
 ptionē dabo gratis in oī
 bus pctis tuis: & in oīb̄
 terminis tuis. Et addu
 cam inimicos tuos de ter
 ra quam nescis: quia co
 ignis succēsus est in fu
 rore meo & sup vos arde
 bit. Tu scis dñe: recora
 dare mei & visita me: co
 tuere me ab his qui p̄se
 quūtur me. Noli in patie
 tia tua suscipe me. Scito
 quoniam sustinui pro te
 opprobriū. Inuēti sunt
 sermones tui & comedi
 eos: & factū est mihi ver
 bum tuū in gaudiū & in
 leticiā cordis mei: qm̄
 inuocātū est nomen tuū
 sup me: dñe de exerci
 tū. Non sedi in cōcilio
 iudētū: & gloriatus sū
 a facie manū tue. Solus
 sedebā: qm̄ amaritudie
 repleti me. Quare fa
 ctus ē dolor meo p̄petuo
 & plaga mea despabilis
 tenuit curari. Facta est
 mihi qm̄ mēdaciū aq̄rū
 infidelīū. Propter hoc
 hec dicit dominus. Si

in pace tibi: tu dereliquisti me dicit dñs. retroz
 eis ierōnī soi; sū ἀπεστράφησ με λέγει κύριος. ἐπί
 sum abibio & extendā manū meā & interficiā
 σω πορεύσασ & ἐκτινῶ τῆς χεῖρά μου & διασπείρῶ
 te & nō vitra dimittā eos. & dispergā eos in
 σε & οὐκ ἔστι ἀνάσω αὐτούς. & διασπείρῶ αὐτούς ἐν
 disperdōe in portis p̄pti mei. sine liberio facti sūt p̄didisti
 διασπείρῶ ἐν πύλαις λαοῦ μου. & τεκλιώσασ αὐτῶν
 p̄pti meā p̄pter malicias suas: multiplicatē sūt
 γοῖ λαόν μου διὰ τοῖς κακίας αὐτῶν, ἐπληθύνωσασ αὐ
 vidue eorū magisq̄ arena maris. Induxi
 χεῖραι αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀμμοῖ τῆς θαλάσσης. ἐπὶ γὰρ
 sup matrem iuuenis misericō in meridie. Ite
 ἐπὶ μητέρα νεαρῆσ τοῦ θαλάσσης ἐπὶ μισσημένησ ἐπὶ
 ei sup cā reperēt tremorē & festinationē vacua scā ē q̄
 ρι-α ἐπὶ αὐτῆν ἰξαιφικῶς τρέμοι & αὐτοδὴν ἐκτινῶσ τῆ
 πεpit septē. defecit oia ei: occidit
 κησουσα ἰσι-α. ἀπικέκασιν ἡ ψυχή αὐτῆς, ἐπὶ δὲ οὐκ
 sol ei adhuc mediata die cofusa est & spore
 λως αὐτῆ ἔστι μισσημένη τῆς ἡμέρας κατηχούσῃ & αὐτο
 ratalēst. residuos eorū in gladiū dabo
 δίδω. τοῖς καταλείπουσ αὐτῶν ἐς μάχαιρας δίδω
 i cōspectu inimicorū suorū dicit dñs. veni mihi m̄
 ἰναστῖοι τῶν ἰχθῶν αὐτῶν φασὶν κύριος. ἔμοι μῆτις
 ad que me genuisti virū rixantē & discordias mouētē
 ὡς τίνα με ἴτικῖς ἀδρα διακρίνομαι & διακριόνομαι
 in oī terra. nō p̄fui neq̄ p̄fuit mihi ἰξασ.
 ἐν πᾶσι τῆ γῆ. οὐκ ἀφίλῃσα οὐτὶ ἀφίλῃσίν με οὐδὲ ἔς.
 fortitudo mea defecit in maledicētib̄ mihi. fiat
 ἡ ἰχθῶς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρῶνδῶσ με. ἦλπιτο
 dñe dñator dirigētib̄ eis & in tpe tribulat
 κύριε δὴ σωσῶ κατινῆσῖτω αὐτῶν & ἐν χειρῶ εὐλί-
 onis eorū in bona erga inimicū. si cognoscet fer
 ως αὐτῶν ἐς ἀγαθᾶ πρὸς γοῖ ἰχθῶν. ἐν γινωσκῖσῖται
 tā & operimentū ercā fortitudo tua: &
 δῆρος & πρὸ βόλαισ χαλκοῦ ἡ ἰχθῶς σου, & τοῖς
 thesauros tuos dabo cōmutationē: p̄pt̄ oia peccā
 thesauros σου δίδω ἀντάλλαγμα, διὰ πάσας τῆς ἀμαρ
 ta tua. & in oīb̄ terris tuis seruire faciā
 τίας σου. & ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσῖ σου καταδουλώσω
 te i circuitu inimicorū tuorū in terra quā nō scio. qm̄
 σε κέκλω τοῖς ἰχθῶσ σου ἐν τῆ γῆ ἡ οὐκ ἔιδῃσ. ἔστι
 ignis icēsus est de furore meo sup eos ardebit.
 πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὄψεσ καυθῖσῖται
 dñe memēto mei & visita me: & purificame
 κύριε μνήσθητί μου & ἐπίσκεψάτι με, & ἀτάωσῖτέ με
 a p̄sequētib̄ mē nō in patientiā. scio
 ἀπὸ τῶν καταδουκῖσῖτω με μὴ ἐς μακροθυμίαν. γιν
 q̄ accēpi p̄ te opprobriū a reprobatib̄
 ἐν ὡς ἴλαστοι πρὸς σου διεδῖσῖται ὑπὸ τῶν ἀπιστῖσῖτω
 sermones tuos: cōsume eos. & erit ter
 τοῖς λόγουσ σου, συντέλεισῖται αὐτούσ. & ἔσται ἐλί
 bā tuā mihi in leticiam & gaudiū cordis mei.
 γος σου ἐμοῖ ἐς εὐφροσύνην & χαρᾶν καρδίας μου.
 qm̄ inuocātū est nomē tuū sup me. dñe oīro
 ὅτι ἐπικέκλωμαι γὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοῖ. κύριε παρῖτο
 tens nō sedi in cōcilio iudētū: sed i
 κερᾶτωρ οὐκ ἐκείνοσα ἐν συνιδρίω παρῖσῖτω. ἀλλ' ἐν λαβῶν
 mi a facie manū tue scorsum sedebā:
 μὴν ἀπὸ προσώπου χειρῶσ σου, καταμῖσῖτας ἐκαθῖμαι,
 qz amaritudine replet sū. q̄re cōtribūto me p̄t
 ὅτι πικρείας ἐπληθύνῃ. ἵατῖ ἐν λυποῦσῖτέσ με κα
 ualent imc: plaga mea fortis: vñ curabo:
 τυχούσῖτέσ μου, ἡ πληγή μου σιριά, πείσῖται ἰαθῖσῖται:
 facta facta ē mihi q̄n aqua mēdax nō hñs si
 γινωσκῖται ἰθῖσῖται μοι ὡς ἕδωρ ψευδῆσ οὐκ ἔχει πῖ
 dē. p̄pter hoc hec dicit dñs: si
 σῖ. διὰ τοῦτο ταῦθ λέγει κύριος, ἵα cooco
 cooco
 cooco

וְקוֹל בְּלִהוּ וְהָיָה כִּי תִגִּיד לְעַם כָּל־לֵב נָגַד
 הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מַה דָּבַר יְהוָה
 עָלֵינוּ אֵת כָּל־הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת רֹעַ מְדַל
 וּמַה שְׂוֹנְנוּ וּמַה הַטְּאֲתָנוּ אֲשֶׁר
 הַטְּאֲנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם עַל־אֲשֶׁר עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
 אוֹתִי נָאִים יְהוָה וְיָלְנוּ אַחֲרַי
 אֱלֹהִים אַחֲרֵים וַיַּעֲבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲוּ עַבְדֵי שָׁמַי
 לָהֶם וְאוֹתִי עָזְבוּ וְאוֹת תּוֹרָתִי לֹא יָרָה
 שְׁמְרוּ וְאוֹתָם הַרְעֵתֶם לַעֲשׂוֹת רֹעַ עֲשֵׂה
 מֵאֲבוֹתֵיכֶם וּרְגַנְכֶם הַלְכִים אִישׁ הֵנָּה
 אַחֲרַי שְׁרָרוֹת לָבוֹ הַרְעָה לְבַלְתִּי שֶׁבֵר רֹעַ
 שְׁמַע אֲלֵינוּ וְהַטְּלֵתִי אֶתְכֶם מֵעַל מִלֵּ
 הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 לֹא יָדַעְתֶּם אֶתְסוֹ אֲבוֹתֵיכֶם וְעַבַדְתֶּם
 שֵׁם אֵת אֱלֹהִים אַחֲרֵים יוֹמָם
 וְלַיְלָה אֲשֶׁר לֹא אֶתֶן לָכֶם חֲנִינָהוּ נִמְנו מִן
 לָכֵן הֵנָּה יָמִים בָּאִים נָאִים יְהוָה יוֹם בּוֹא
 וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חִי יְהוָה אֲשֶׁר הָעֵלָה אֲמַר עֵלָה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וְ
 כִּי אָם חִי יְהוָה אֲשֶׁר הָעֵלָה אֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאָרֶץ צִפּוֹן וְכַל צִפּוֹן
 הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדִּיחֶם שְׁמָה דַמָּה
 וְהַשְׁיִבּוֹתִים עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר עֲתִיתִי שׁוֹבֵב נִמְנו
 לְאֲבוֹתָם וְהִנְנִי שֹׁלֵחַ לְדִינָם רַבִּים רַבֵּב
 נָאִים יְהוָה וְדִינּוֹם וְאַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁלַּח דְּבַה שֹׁלֵחַ
 לְרַבִּים צִיִּדִים וְצָדוֹם מֵעַל כָּל צִוֵּד
 רַר וְיִמְעַל כָּל גְּבַעַה וְיִמְנַקֵּי אֶת־הָרֶם
 הַסְּלֵעִים כִּי עֵינַי עַל־כָּל הַרְכִּיחִם
 לֹא נִסְתָּרוּ מִלִּפְנֵי וְלֹא נִצְפְּן עוֹנֵם סִתְּרָה פְּנֵה
 מִנְּגַד עֵינַי וְשִׁלַּמְתִּי רֹאשׁוֹנָה צִפּוֹן עֵת
 מִשְׁנֵה שְׁנָם וְהַטְּאֲתֶם עַל־חֲלָלִים שְׁנֵה
 אֵת אֲרָצִי לְנַגְבַּלֵּת שְׁקוֹצִיָּהם שְׁמַן
 וְתוֹעֵבוֹתֵיהֶם מִלְּאוֹ אֵת נַחֲלֹתַי תַּעֲבֵב
 יְהוָה עֲזִי וְמַעֲזִי וּמְנוֹסֵי לְיוֹם צָרָה עֲזָנוֹם
 צוֹר

Et vocem sponse. Et cum
 annunciaueris populo
 hunc omnia verba hec
 et dixerint tibi: quare
 locutus est dominus
 super nos omne malum
 grande istud: Quia iniquitas
 nostra aut quod peccatum
 nostrum: Quia deo nostro:
 et dices ad eos: Quia relique-
 runt me patres vestri
 ait dominus: et abierunt
 post deos alienos: et serui-
 erunt eis: et adorauerunt
 eos: et me dereliquerunt
 et legem meam non co-
 seruerunt. Sed et vos
 peius operati estis quam
 patres vestri. Ecce enim
 ambulat vnusquisque
 post prauitatem cordis
 sui mali: vt me non
 audiat. Et etiam vos
 de terra hac in terra quam
 ignoratis vos: et patres
 vestri: et seruetis vbi
 dicit dominus: et non
 dabit vobis requiem. Propterea
 ecce dies venient dicit dominus: et
 non dicetur vltra: vni-
 uersos filios israel de terra
 egypti. Sed vniuersos
 filios israel de terra
 aegypti: et de vniuersis
 terris ad quas eieci eos:
 et reducam eos in terram
 suam quam dedi patribus
 eorum. Ecce ego mittam
 piscatores multos dicit
 dominus: et dicit dominus: et
 venabuntur eos de omni
 monte: et de omni colle
 et de cauernis petrarum: quia
 oculi mei super omnes
 vias eorum. Non sunt
 abscondite a facie mea:
 et non fuit occultata
 iniquitas eorum ab oculis
 meis. Et reddam
 primas duplices iniquitates
 et percutiam cor: quia
 cuncta minauerunt terram
 meam in mortuorum
 idolorum suorum: et
 abominatiōibus suis im-
 pleuerunt hereditatem
 meam. Dominus fortitudo
 mea: et robur meum: et
 refugium meum in die
 tribulationis.

et voce sponse. et erit cum
 annunciaueris populo
 hunc omnia verba hec: et
 dixerint ad te: quare loquutus est
 dominus super nos omnia
 mala hec magna ista: quia
 iniquitas nostra et quod
 peccatum nostrum: quia deo
 nostro: et dices illis: quia
 dereliquerunt me patres
 vestri: ait dominus: et
 abierunt post deos alienos:
 et adorauerunt eos: et me
 dereliquerunt: et legem
 meam non seruauerunt. Sed
 et vos peius operati estis
 quam patres vestri. Ecce enim
 ambulat vnusquisque post
 prauitatem cordis sui mali:
 et me non audiat. Et etiam
 vos de terra hac in terra
 quam ignoratis vos: et
 patres vestri: et seruetis
 vbi dicit dominus: et non
 dabit vobis requiem. Pro-
 pterea ecce dies venient
 dicit dominus: et non
 dicetur vltra: vniuersos
 filios israel de terra
 egypti: sed vniuersos
 filios israel de terra
 aegypti: et de vniuersis
 terris ad quas eieci eos:
 et reducam eos in terram
 quam dedi patribus eorum.
 Ecce ego mittam multos
 piscatores: et venabuntur
 eos de omni monte: et de
 omni colle: et de cauernis
 petrarum: quia oculi mei
 super omnes vias eorum.
 Non sunt abscondite a
 facie mea: et non fuit
 occultata iniquitas eorum
 ab oculis meis. Et reddam
 primas duplices iniquitates
 eorum: et percutiam cor
 eorum: quia cuncta
 minauerunt terram meam
 in mortuorum idolorum
 suorum: et abominatiōibus
 suis impleuerunt hereditatem
 meam. Dominus fortitudo
 mea: et robur meum: et
 refugium meum in die
 tribulationis.

C.17. A

B

for.

Sp. 14.

מקדשנו מקוה ישראל יהוה כל קדש פנה
 עזיך יבשו וסורי צאריך יבתבו נש סור
 כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: קמב
 קוד
 רפאני יהוה וארפא הושיעני רפא ישע
 ואנשעה כי תהלתי אתה: הלה הלל
 חפה אמרים אלי איה דבר יהוה
 יבוא נא: ואני לא אצתי מדעה בוא אין
 אחריך ויום אנוש לא התאיתי אנש
 אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך צא שפה
 יהוה אל תהיה לי למחתה מחסי פנה הנה
 אתה ניום רעה: יבשו רדפי ואל תת מחה
 אנשה אני יחתו חפה ואל אחתה רוע בוש
 אני רביא עליהם יום רעה ומשנה תת תת
 שברון שברים: נח אמר יהוה אלי טא שנה
 הלך ועמדת בשער בני העם אשר
 יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו טא
 בו ונכל שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי
 יהודה וכל יהודה וכל ישרי
 ירושלם הנאים בשערים האלה: בוא
 נה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם שש
 ואל תשאו משא ניום השבת נשא נשא
 והבאתם בשערי ירושלם: ולא בוא
 תוציאו משא מנתיכם ניום צא צאת
 השבת וכל מלאכה לא תעשו לצא עשה
 וקדשתם את יום השבת כאשר
 צויתי את אבותיכם: ולא שמעו צנה
 ולא רטו את אזנם ויקשו את קשה
 ערפם לבתי שומע ולבתי קחת שפע לבח
 מוסרו והיה אם שמע תשמעו יסר
 אלי נאם יהוה לבתי הביא משא בוא
 בשערי העיר הזאת ניום השבת
 ולקדש את יום השבת לבתי
 עשות נה כל מלאכה: ובאו בשערי עשה
 העיר הזאת מלכים ושרים יבנים בוא שור
 על נסא דור רכבים נרכב ונסוסים

sanctificationis nre expectatio israel. dne omnes qui te derelinquunt confundentur: recedentes a te in terra scribentur: qm dereliquerunt venam aquarum viventium dnm. Sana me dne & sanabor: saluum me fac & saluus ero: qm laus mea tu es. Ecce ego ipse dicunt ad me. Vbi est verbum domini? ooo Veniat. Et ego no sum turbatus te pastorem oo sequens: & diem hominis non desideravi: ooo tu scis. Quod egressum est de labiis meis: rectum in conspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini spes mea tu in die afflictionis. Confundatur qui me persequitur & no confundar ego: paucaunt illi & no paucaunt ego. Induc sup eos die afflictionis & duplici cotritio ne cotere eos. Hec dicit dnus ad me. Vade & sta in porta filioru populi per qua ingreditur reges iuda & egrediantur: & in cunctis portis hierusalem: & dices ooooo ad eos. Audite verbum domini reges iuda: & omnis iuda: cunctiq habitatores ooooo hierusalem qui ingredi mini per portas istas. ooo Hec dicit dominus. Custodite animas vestras: & nolite portare pondera in die sabbati ooooo nec inferatis per portas hierusalem: & nolite ooeieicere onera de domibus vestris in die ooooo sabbati: & omne opus non facietis. ooooo Sanctificate diem sabbati sicut ooooo precepti patribus vestris. Et non audierunt nec inclinaverunt aurem sua: sed induraverunt cervicem suam ne audirent me: & ne acciperent disciplinam. Et erit: si audieritis ooooo me dicit dominus: vt non inferatis onera ooo per portas civitatis huius in die sabbati ooooo & si sanctificaveritis die sabbati: ne ooooo faciatis in eo ooe opus: ingreditur per portas civitatis huius reges & principes sedentes ooo sup soliu dauid: & ascendetes in curnib & equis

sanctificatio nra expectatio israel. dne oes derelicti. agiasma imo imoim israhel. kuris patris oi kapta qocedi te confundant. recedentes in liwotis si kataxustitasa. afismotis ipe tis terra scribant qz dereliquit fontē vite dou γης γραφέτωσασι ότι εγκατέλιπον πηγή ζωής γος κύ minū. sana me dne & sanabor. salua me & salua bor: qz glatio meam eo. ecce ipse dicit ad me: & tu καύχημά μου σὺ εἶ. ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς me: vbi est verbum dñi? veniat: ego autē nō laboraui, πού ἐστι ὁ λόγος κυρίου; λέβέτω, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔκωπια ui sequens post te. & die hofosa katakloubōn episo sou. & imioan aipōpou nō desideravi tu scio q egressus fuit p dia ipeimosa. σὺ ἐπίρασαι τὰ ἐκπεριείδηα διὰ τῶν labia mea sicut iud sunt. ne fias mihi χιλίω μου πρὸ προσώπου σου ἐστὶ. μὴ φηκῆς μοι in alienatione parces mihi in die mala. conis ἀλλοτριώση φειδῶδός μου ἐν ἡμέρα ποικρα. & fundant pscqntes me: & nō confundant ego. βαχυσάισασι ἢ δίκαιοτίς με, & μὴ καταχυσάισασι ἐγὼ. paucaunt ipse: & nō paucaunt ego. induc πλωσάισασι αὐτοὶ, & μὴ πλωσάισασι ἐγὼ. ἐπάγγη sup eos die mala: duplici cotritio ooeie ipse autē imioan ποικρα, δισὸν συντήριμα σίτητε re eos. hec dicit dno ad me: vade & sta in portis filioru populi in qb ingreditur te sibi ἐν πύλαις ὑμῶν λαοῦ ἐν αἷς ἐκπεριείδηα βασι geo iuda & in qb egrediantur in eis. & in λαις ἰουδα & ἐν αἷς ἐκπεριείδηα ἐν αὐταῖς. & ἐν οibus portis hierlm: & dices ad o pasais ταις πύλαις ἱερουσαλὴμ, & ἐρεῖς πρὸς αο oas audite verbum dñi reges iuda & τούς, ἀκούσατε γὼς λόγον κυρίου βασιλῆς ἰουδα & οis iudea & ois hierlm ingredietes in πασα ἰουδαία & πασα ἱερουσαλὴμ οἱ ἐκπεριείδηα ἐν portis his: hec dicit dno: custodi ταις πύλαις ταύταις, τὰ δὲ λέγει κύριος, φυλάσση te aiao vfas. & ne portetis onera in die τῆς ψυχῆς ὑμῶν. & μὴ ἀίρειτε βασάγματα ἐν die sabbator. & ne inducatis p τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων. & μὴ ἐισφίρειτε διὰ τῶν portas hierlm. & ne efferatis onera oc πύλαις ἱερουσαλὴμ. & μὴ ἐκφίρειτε βασάγματα ἐν domib vris in die sabbator: & oē op' αικῶν ὑμῶν ἐν τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων, & πᾶσι ἔργη nō facietis. sanctificate die sabbator ἐν ἐν ψησάισασι. ἀγιάσατε τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων κα cut pcepti patrib' vris: & nō audietes ἡς ἰτεταλκμη τοῖς πατέρισ ὑμῶν, & οὐκ ἔκου erit & nō inclinaverunt suā. & iduraverit oas & οὐκ ἔκλισα γὼ οὐς αὐτῶν. & ἰσκληρυσά γὼ cervicē suā sup pfo suos ne τράχκλοι αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ audirēt me: & ne acciperēt disciplinā. & erit ακούσαι μου, & τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν. & ἴσαι si auditu audieritis me dicit dno: ne inferatis ἰαι ἀκούσθητέ μου λέγει κύριος, τοῦ μὴ ἐισφίρειτ onera p portas civitatis hui' ἰ βασάγματα διὰ τῶν πύλαις τῆς πόλιως ταύτης ἐν die sabbator: & sanctificaveritis die τῆ ἡμέρα τῶν σαββάτων, & ἀγιάσει τῆ ἡμέρα τῶν sabbator: ne facietis in ea oē opus: & ἐν σαββάτω, τοῦ μὴ πικῶν ἐν αὐτῆ πᾶσι ἔργη, & ἰ grediant p portas civitatis hui' re σιελύσασθαι διὰ τῶν πύλαις τῆς πόλιως ταύτης βασι geo & principes sedentes sup soliu dauid & ois λαις & ἀρχαῖς κατέβηθη ἐπὶ θρόνου δαυὶδ & ἐπι dentes in currib' & equis suis βαβκώτις ἐφάρμασθη & ἴπποις αὐτῶν ooooo

A

B

C

D

והשב עליכם מהשנה שובו נא חשב
 איש מדרנו הרעה והיטיבו יטב
 דרכיכם ומעלליכם ואמרו נאש עלל נאש
 כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש חשב לה
 שררות לנו הרענעשהו לכן נה רוע עשה
 אמר יהוה שאלו נא נגוים מי
 שמע פאלה שעררת עשתה מאד עשה
 נתולת ישראל היעזב מצור שדי בתל עזב
 שלג לבנון אם ינתשו מים זרים שדה נמש
 קרים נזלים כי שכהני עמי לשוא קבר
 יקטרו ויכשלום נדרניהם שבילי קסר בשל
 עולם ללנת נתיבות דרך לא שביל עלם
 סלולה לשום ארצם לשמה סלול נחב
 שרוקת עולם כל עובר עליה ישם סלול שמם
 יניד נראשוו נרוח קדים אפיצם שרכ עבר
 לפני אויב ערף ולא פנים אראם קדם פוץ
 ניום אידם ואמרו לנו ונחשנה פנה איב
 על ידמיהו מחשבות כי לא תאבד פנה נאה
 תורה מכהן ועצה מחכם ודבר אבד ענה
 מנביא לנו ונפשו נלשון ואל יצן נבא
 נקשיבה אל כל דבריו ונקשיבה ילד לשון
 יהוה אלי ושמע לקול יריבי קשב רוב
 הישלים תחת טובה רעה כי כרו שלם רוע
 שוחה לנפשי זנר עמדי לפניך כבה קנה
 לדבר עליהם טובה לרשיב את שוב
 חמתך מהם לכן תן את בניהם נתן קנה
 לרעב והגרם על ידי חרב נר
 ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות רעה גשה
 ואנשיהם יהיו רגני מות בחוריהם רעה קמר
 מני חרב במלחמה תשמע זעקה נבה חם
 מפתיהם כי נרו שוחה ללכדני שפע פית
 ופחים טמנו לרגלי ואתה יהוה נוא נדד
 ידעת את כל עצתם עלי פכה פוח
 למות ואל תכפר על עונם קבר
 וחטאתם מלפניך אל תמחי ויהיו פנה קמה
 כיה

& cogito contra vos cogitationem. Renertatur vnusquisq; a via sua mala: & dirigite vias vestras & studia vra. Qui dixerunt. Desperavi mus. Post cogitationes eni nras ibim: & vnus quisq; prauitate cordis sui mali faciemus. Ideo hec dicit dñs. Interrogate gentes. Quis audivit talia horribilia: que fecit nimis virgo israel! Nunquid deficiet de petra agri co nix libani: aut euelli pos sunt aque erumpentes frigide & defluentes? Quia oblit est mei populus meus: frustra libates & ipingetes in vis suis & in semitis feculi: vt ambularet per eas in itinere no trito: vt fieret terra eorum in desolatione & i sibilu sempiternu. Ois qui pterierit per ea: ob stupebit: & mouebit caput suu. Sicut vetus vres disperga eos cora inimi co: dorium & no faciem ostenda eis in die pditio nis eoru. Et dixerunt. Venite & cogitemus cōtra hieremiam cogitationes. Non eni peribit lex a sacerdote: neq; cōsiliu a sapiente nec sermo a propheta. Venite & pcutiamus eu lingua: & no attē damus ad vniuersos ser mones ei. Attende dñe ad me: & audi vocē ad uerfariorū meorū. Nūqd reddetur pro bono ma lu: qa foderūt fouea aie mee: Recordare q steterim in cōspectu tuo vt lo querer pro eis bonū & auertere indignationē tuā ab eis. Propterea da filios eorū in famē: & de duc eos in man gladii. Fiant vxores eoru absq; liberis: & vidue: & viri earum interficiantur morte. Iuuettes eorū cōfodiantur gladio in prelio: audiatu clamor de domibus eorū. Addit ces eni sup eos latronē repente: quia foderūt foueam vt caperent me: & laqueos absconderūt pedib meis. Tu autē dñe scis omne cōsiliu eorum aduersum me in mortem. Ne propstieris iniquitati eorum: & peccatu eorum a facie tua non deleatur. Fiant

τ cogito cogitationē. reuertatur iā vnusquisq; a via sua mala: & dirigite vias vestras & studia vra. Qui dixerunt. Desperavi mus. Post cogitationes eni nras ibim: & vnus quisq; prauitate cordis sui mali faciemus. Ideo hec dicit dñs. Interrogate gentes. Quis audivit talia horribilia fecit nimis virgo israel! Nunquid deficiet de petra agri co nix libani: aut euelli pos sunt aque erumpentes frigide & defluentes? Quia oblit est mei populus meus: frustra libates & ipingetes in vis suis & in semitis feculi: vt ambularet per eas in itinere no trito: vt fieret terra eorum in desolatione & i sibilu sempiternu. Ois qui pterierit per ea: ob stupebit: & mouebit caput suu. Sicut vetus vres disperga eos cora inimi co: dorium & no faciem ostenda eis in die pditio nis eoru. Et dixerunt. Venite & cogitemus cōtra hieremiam cogitationes. Non eni peribit lex a sacerdote: neq; cōsiliu a sapiente nec sermo a propheta. Venite & pcutiamus eu lingua: & no attē damus ad vniuersos ser mones ei. Attende dñe ad me: & audi vocē ad uerfariorū meorū. Nūqd reddetur pro bono ma lu: qa foderūt fouea aie mee: Recordare q steterim in cōspectu tuo vt lo querer pro eis bonū & auertere indignationē tuā ab eis. Propterea da filios eorū in famē: & de duc eos in man gladii. Fiant vxores eoru absq; liberis: & vidue: & viri earum interficiantur morte. Iuuettes eorū cōfodiantur gladio in prelio: audiatu clamor de domibus eorū. Addit ces eni sup eos latronē repente: quia foderūt foueam vt caperent me: & laqueos absconderūt pedib meis. Tu autē dñe scis omne cōsiliu eorum aduersum me in mortem. Ne propstieris iniquitati eorum: & peccatu eorum a facie tua non deleatur. Fiant

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

Trásla. gre. lex. cū inter. lati.

Infirmitas eorū coram te in tpe furoris tui fac...

Trásla. B. Die.

corruentes in cōspectu tuo: in tempore furoris tui abutere eis.

Tex. be. biere. xix. Pratiua. beb.

מְנַשְׁלִים לְפָנַי בְּשֵׁת אֶפְרַיִם עֲשֵׂה בָרָם

Cap. xix.

הַלֵּל מְנַשְׁלִים

בְּשֵׁת אֶפְרַיִם

רָבָר

בְּוֹא רִיעַ

קוֹם צַלֵּל

בְּרָבָר

בְּמָרָר

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

בְּנֶמֶה בְּנֶמֶה

in

ההלכים אותך ואמרת אליהם
נה אמר יהוה צבאות כנה אשר
את העם הזה ואת העיר הזאת
כאשר ישבר את כלי היוצר אשר
לא יוכל להרפא עוד ונתפת
יקברו מאין מקום לקבר וכן אעשה
למקום הזה נאם יהוה וליושביו
ולתת את העיר הזאת כתפת
והיו בתי ירושלים ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת הטמאים
לכל הבתים אשר קטרו על נגתיהם
לכל צבא השמים והפך נסכים
לאלהים אחרים ויבא ירמיהו
כהתפת אשר שלחו יהוה שם
להגבא ויעמד צחצר בית יהוה
ולאמר אל כל העם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הגני מני
אל העיר הזאת ועל כל שריה
את כל הרעה אשר דברתי עליה
כי הקשו את ערפם לבלתי שמע
את דברי

Cap. xx. וישמע פשחור
בן אפר הנקן והוא פקיד נגיד
בבית יהוה את ירמיהו נבא את
הדברים האלה וינה פשחור
את ירמיהו וינביא ויתן אתו
על המרפכת אשר בשער בנימין
העליון אשר בבית יהוה ויהי
ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו
מן המרפכת ולאמר אליו ירמיהו
לא פשחור קרא יהוה שמך כי
אם טגור מסביבו כה אמר יהוה
הגני נתנך למגור לך ולכל
אחיך ונפלו גחרב איביהם
ועינך ראות ואת כל יהודה אתן
ביד מלך נבל והגלם בגולה ורבים
עלה נבא

qui ibunt tecum: & dice-
ces ad eos.
Hec dicit dñs exercitu-
um. Sic conteram populum istum & civi-
tatem istam: sicut coteritur vas figu-
li quod non potest ultra instaurari.
Et in tophet sepelietur: eo q non sit alius locus ad sepeliendū.
Sic faciā loco huic: ait dñs: & hitatoribus eius:
& ponam civitatē istam sicut tophet.
Et erunt domus hierusalem & domus regum iuda sicut locus tophet immunde:
oēs domus in quas domatibus sacrificauerunt omni militie celi: & liberauerunt libamina dñs alienis.
Venit autē hieremias de tophet quo miserat eum dominus ad pphetandū & stetit in atrio domus domini: & dixit ad omnē populum.
Hec dicit dominus exercituum deus israel.
Ecce ego inducam super civitatē hanc & super vrbes oēs eius vniuersa mala que locutus sum aduersum eā quoniam indurauerunt certicem suam vt non audirent sermones meos.

Et audivit phassur filius emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo dñi hieremiam prophetantem sermones istos.
Et percussit phassur hieremiam propheta: & misit eum in neruū quod erat in porta beniamin superiori in domo domini.
Cumq illudisset in crastinū eduxit phassur hieremiam de neruo: & dixit ad eū hieremias.
Non phassur vocauit dñs nomen tuum: sed pauorem vndiq: quia hec dicit dominus.
Ecce ego dabo te in pauorem & omnes amicos tuos: & corruet gladio inimicorū suorū & oculi tui videbūt.
Et oēm iudā dabo i manu regis babilōis: & percutiet eos

egredientiū teū: τ vices ad eos.
τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ. καὶ ἰσχύς πρὸς αὐτούς.
hec dicit dñs: sic conterā pp̄m istā τ civitatē hāc: sicut cōfringit vas tellaceū τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὡς συντρίβεται ἄγγος ὑσράκιον qd nō poterit sanari vltra: τ in ruina sepeliet ὁ θυ θυνόσιμα λαῖναι ἴτι, καὶ ἐν τῷ τρωφῶ ἐκ-θουσι eo q nō est locus vt sepeliant. sic faciā viciē ὅτι οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ταφῆσαι. ὡτως ποιήσω λέγει dñs loco huic τ habitandū in eo: κύριος τῷ τρωφῶ ταύτῃ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, vt οὕτως civitatē istā sicut q̄ rutnā patit.
τοῦ θανάτου τῆς πόλεως ταύτης ὡς τῆς διαπίπτουσα. τ erit domus hierim τ domus regū iuda sicut καὶ ἴσονται οἱ δικοὶ ἰλῶμ καὶ οἱ δικοὶ βασιλείω ἰουδα καὶ ὁ locus q̄ruit imūdictar in oibus domib: ὁ τόπος ὁ διαπίπτω τῶν ἀκαθαρσίων ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις in q̄b: adoleuerūt in tectis oī milicie aīs ἐν αἷς ἰθυμίαςαι ἐπὶ τῷ δωματίω πάσα τῆ στρατιῶτ̄ celli: τ liberauerūt libamina dñs alienis. τ εὐραμεῦ, καὶ ἴσασαυ αρωιδᾶς ἑταῖς ἀλλοτρίοις. καὶ venit hieremias de ruina quo misit e ἰλῆεν ἰεριμίας ἀπὸ τῆς διαπίπτωσως ἐν ἀπίστειαι αἰσ um dñs illuc pphetare. τ stetit in atrio γοτ κύριος ἐκτὶ τοῦ προφητεῦσαι. καὶ ἴσᾶ ἰν αὐλῆ τοῦ οἴτι: τ vtrit ad oēm pp̄m. hec dicit κύριος, καὶ ἴσων πρὸς πάντα γοτ λαῖ. τ τῶν λέγει dñs: exercitū de israel. ecce ego iduco κύριος τῶν θυμάτων ὁ θυς ἰσραῖλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἰπάγω sup hierim: τ sup oēs civitates τ sup ἴπῃ ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις καὶ ἐπὶ vicos ei: oia mala q̄ loquar s̄ sup: τὰς κόμιας αὐτῆς ἀπάστα τὰ κακά α ἰλάλησα ἐπ' αὐ am τ sup civitates eius. qm̄ iduraueit ceruicē τῆς καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῆς. ὅτι ἰσκληρύσων αὐχίαι suā ne audirēt verba mea.
αὐτῶν τοῦ μὴ ἰσακούσαι τῶν λόγων μου. Ca. 20.
Et audivit paschor filius emmoz sacerdos τ hic καὶ ἴκουσιν παχὸρ ὁ υἱὸς ἐμμῆρ ὁ ἰσχυς καὶ ἰν erat cōstitutus princeps domus dñi hieremias γοτ ἰν κατεστάθης ἰγούδης οἴκου κύριος τοῦ ἰεριμίου pphetate sermones istos. τ ἰpcussit e προφητεῦστος τὸς λόγους τούτους καὶ ἰπάστα ἰν um τ miserūt eū in carcere q̄ erat in port γοτ καὶ ἰν ἰβαλοῖ αὐγὸς ἰς γοτ καταράτῃ ὅς ἰν ἰν ta domus bēiamin superioris q̄ erat in domo dñi. τ λα οἴκου βενιαμῖν ὑπερώου ὅς ἰν ἰν οἴκῳ κύριος. καὶ factū est in crastino τ eduxit paschor hieremīā ἰ-ἰἰγγο τῆ θυριοι καὶ ἰ-ἰγγοτ παχὸρ γοτ ἰεριμίας de carcere: τ ait illi hieremias: nō ἰκ τοῦ καταράτῃ, καὶ ἰσων αὐτῷ ἰεριμίας, ὅς paschor vocavit dñs nomē tuū sed mī χι παχὸρ ἰκαλίσει κύριος γο θυμά σου ἀλλ' mī grantē. q̄ hec dicit dñs. ecce ego do ταιον. διέτι τῶν λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ θ' ἰδω s̄ tibi in t̄smigrationē eū oib: amicis tuo. mī σοι ἰς μετακισίαι σὺ ἰν πάσι τὸς φίλοις σου. τ cadēt in gladio inimicorū suorū: τ oculi καὶ πισοῦται ἰν μαχαίρα ἰχίρατ̄ αὐτῶν, καὶ οἱ ἐφθαλμοί tui videbūt: τ te τ oēm iudā dabo in ma σου ὅ-θου, καὶ σὶ καὶ πάντα ἰουδα δ' ὄσω ἰς χυ nus regio babilōis: τ t̄smigrare faciēt cor: ρας βασιλῆως βαβυλωνίως, καὶ μετακισῶσι αὐτοῖς τ pcutient eos καὶ κατακλίσουσιν αὐτούς

B

C

A

376

D

D

30

a.

אֲשֶׁר לֹא מוֹתַתְנִי מִרְחֹם וְתָהִי לִי רֵחַ
אֲפִי קִבְרִי וְרֵחַמָּה הָרַת שְׁלֹם לִפְנֵי
זֶה מִרְחֹם יֵצְאֹתִי לְרֵאוֹת עֵמֶל
וַיִּגְוֹן וַיִּכְלוּ בְּנִשְׁתַּת יָמָיו
הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה
אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלְחֵהוּ אֵלָיו
הַמֶּלֶךְ צְדַקְיָהוּ אֶת פְּשִׁחוֹר בֶּן
מַלְכִיָּה וְאֶת צְפַנְיָה בֶּן מַעֲשִׂיָּה
הַכֹּהֵן לֵאמֹר דְּרֹשׁ נָא בְּעַדְנוּ אֶת
יְהוָה כִּי נִבְוֹךְדָּאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
נִלְחַם עֲלֵינוּ אֹיְלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה
אוֹתָנוּ כְּכָל נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעֲלֶה
מֵעֲלֵינוּ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֵלֵיהֶם
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל צְדַקְיָהוּ כֹה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲגַנְנִי מִסֵּב אֶת
כָּלִי הַפְּלִחְמָה אֲשֶׁר בְּיַדְכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם נִלְחַמְתִּים בְּכֶם אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל
וְאֵת הַחֲשָׁדִים הַחֲזִירִים עֲלֵיכֶם צוֹר
מִחוּץ לְחוּמָה וְאִסַּפְתִּי אֶתְכֶם
הַתּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמְתִּי אִנִּי
אֶתְכֶם בְּיַד נְטוּיָה וּבְזִרְעוֹת חֲקָה
וּבִאֵף וּבְחֶסֶת וּבְקֶצֶף גְּדוֹל וּרְבִיתִי
אֶת יְשֻׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת וְאֵת הָאָדָם
וְאֵת הַחֲרָמָה בְּדָבָר גְּדוֹל וְיָמְתוּ
וְאַחֲרָי כֵּן נָאִם יְהוָה אֶתֶּן אֶת
צְדַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת עַבְדּוֹ
וְאֶת הָעָם וְאֶת הַנְּשָׂאִרִים בְּעִיר
הַזֹּאת מִן הַדְּבָר מִן הַחֲרָב וּמִן הָרֶעֶב
בְּיַד נִבְוֹךְדָּאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד
אִיבִיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשָׁי נִפְשָׁם
וְהָכֶם לִפְנֵי חֲרָב לֹא יִחוּס עֲלֵיהֶם
וְלֹא יִחַמֵּל וְלֹא יִרְחַם וְאֵל הָעָם
הַזֶּה תֹאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲגַנְנִי
נָתַן לִפְנֵיכֶם אֶת דְּרֹךְ הַחַיִּים וְאֵת
דְּרֹךְ הַמָּוֶת הֵישֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת
יָמוֹת בְּחָרָב וּבְרֶעֶב וּבְדָבָר וְהִיוּצֵא

quia non me interfecit
a vulua vt fieret mihi
mater mea sepulchrū: &
vulua eius cōceptus eter
nus. Quare de vulua es
gressus sū vt viderē labo
rē & dolorē & cōsumerē
tur in cōfusiōe dies mei.
21.
Urbum qd factū est
ad hieremiam a do
mino qm misit ad eum
rex sedechias phalsur
filium melchie & sophoniam
filium maasie sacerdotem
dicens. In
terroga pro nobis
dfim quia nabuchodo
nosor rex babilonis eo
preliatur aduersus nos:
si forte faciat dominus
nobiscum fm omnia mi
rabilia sua & recedat
a nobis. Et dixit hie
mias ad eos. Sic dicetis
sedechie. hec
dicit dominus deus israel.
Ecce ego conuertam
vasa belli que in mani
bus vestris sunt & quib
vos pugnatis aduersum
regem babilonis &
chaldeos qui obsidet
vos in circuitu murorum:
& congregabo ea in
medio ciuitatis huius:
& debellabo ego vos
in manu extenta &
in brachio forti & in
furore & indigna
tione & in ira grandi &
percutiam habitatores
ciuitatis huius. Homines
& bestie pestilentia ma
gna morientur. Et post
hoc ait dominus:
dabo sedechiam regem
iuda & seruos eius & qui de
relictī sunt in ciuitate
hac a peste & gladio &
fame in manu nabuchodono
sor regis babilonis & in
manu inimicorū eorum
& in manu qrentiū aiam
eorū: & percutiet eos in
ore gladii & nō flectetur
nec parceret nec misere
bitur. Et ad populum
hunc dices. Hec dicit
dominus. Ecce ego do
coram vobis viam
vite & viam mortis. Qui
hitauerit in vrbe hac:
morietur gladio & fame
& q autē egressus fuerit

qu nō interfecit me in vulua mīo: & fuit
ēti hīc ἀπίστεύειν με ἐν μήτρα μητρός, καὶ ἐγένετο
mīhi mīf mea sepulchrū mīhi & vulua cōceptū dō
μοι ἢ μήτρα μου τάφος μοι καὶ μήτρα συλλήψαις
eterne. qre ad hoc egressus sū de vulua vt viderē la
ἀναίτιας. ἰακτί τούτο ἐξήλασεν ἐκ μήτρας ἡ βλάπτουσα
bores & erūnao: & cōsumpti sūt in cōfusione dico
πους καὶ πόινος, καὶ διέτλισας ἐν ἀγχύῃ αὐ ἡμέραι
mei.
21.
Urbū qd factū est ad hieremīā a
dō
λόγος ὁ θεοῦ πρὸς ἱερემίαν πρὸς κυρίου
qm misit ad eum rex sedechias pa
ὅτι ἀπέστειλε πρὸς αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς σιδωνίας ἡτοι
schur filii melchie & sophonias filii maasie
χάρ ὑμῶν μαλχίου καὶ ἡτοι σοφονίας υἱοῦ μαασαίου ἡτοι
sacerdotē dicēs. Interroga p nobis vtm: qz
ἰερεῖα λέγω. ἡτοιρώσασθε πρὸς ὑμῶν ἡτοι κύριος, ὅτι βα
rex babilonis isurrexit cōtra nos: si faciat dōs
σιλωὺς βαβυλωνίας ἐφέσκει ἐφ' ἡμῶν, εἰ ποίησιν κύριος
scdm oia mirabilia sua: & recedet
κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπιεύσει
a nobis. & vrit ad eos hieremias: sic dicet
ἀφ' ἡμῶν. καὶ εἰπὺ πρὸς αὐτοὺς ἰερემίας, ὅπως ἐπέ
tio ad sedechiā. hec dicit dōs de israel:
τι πρὸς σιδωνίας. τὰ εἰ λέγει κύριος ὁ θεὸς israel,
ecce ego cōuerto arma bellica q in
ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικὰ ἃ ἐν
manib' estis: & in dō vos pugnatis in e
ταῖς χερσίν ὑμῶν, καὶ ἐν δις ὑμῖν πολεμιῖτε ἐν
io: aduersū chaldeos q obfederūt
τοῖς, πρὸς τοὺς χαλδαίους τοὺς συγκυκλιούτους ἐν
vos circa murū. & cōgregabo eos in
μέσῃ ἰερού τοῦ τείχους. καὶ συστρέψω αὐτοὺς ἐν ἡ
mediā ciuitatis huius. & debellabo vos ego
μίσει τῆς πόλεως ταύτης. καὶ πολεμισθῶ ὑμῶν ἐν
in manu mea extenta & in brachio forti q
ἐν χερσὶ μου ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίοντι κρατῆρῷ
furore & ira & indignatione magna. & per
τὰ θυμῷ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου. καὶ πο
cunā oēs habitatores in ciuitate ista
τάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
hoies & iumenta in morte magna & mo
ἀσπύτους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ὅσοι
rientur. & post hec sic dicit dōs: πᾶ
σα θηροῦνται. καὶ μετὰ ταῦτα ὅπως λέγει κύριος, πᾶσα
dā sedechiā regē iuda & ἰε
δῶσω ἡτοι σιδωνίας βασιλεῖα ἰούδα καὶ τοὺς πᾶ
nos est & pplm q derelictus est in ci
δῶς αὐτοῦ καὶ ἡτοι λαοὶ ἡτοι καταλειφθέντες ἐν τῇ πό
tate hac a morte & a fame
λεῖ ταῦτα ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ
& a gladio: in manus inimicorū suorū
καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, ἐν χερσίν ἰερού αὐτῶν τῶν
qrentiū aiam cor. & trucidabūt e
ριτούντων τῆς ψυχῆς αὐτῶν. καὶ κατακλύσουσιν αὐ
os in ore gladii. nō parceret in eis &
τοὺς ἐν σίμπτῃ μαχαίρας. ἐν φρίσσει ἐπ' αὐτοὺς καὶ
nō miserebor cor. & ad pplm hūc
dixit dōs: hec dicit dōs: ecce ego dedi dōe sed
ἰερεῖς, τὰ εἰ λέγει κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωκα πρὸς ἡτοι
em vnam viam vite & viam
που ὑμῶν τῆ ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆ ὁδὸν τοῦ θά
tis. q habitat in ciuitate hac: morietur in
ἰακτου. ὁ καθένας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὁποῦσδήποτε ἐν
fame & in gladio: & q egredietur
λιμῷ καὶ ἐν μαχαίρῃ, καὶ ὁ ἐκπεριούδης
& q autē egressus fuerit

Cap. xxi.

לחם עליה
אלי יעלה
את צדקיהו
צדקיהו אמר

סבב

כלי הפלחמה אשר בידכם אשר

את הצדדים החזירים עליכם צור

מחוץ לחומה ואספתי אתכם

התוך העיר הזאת ונלחמתי אני

אתכם ביד נטויה ובזרוע חקמה

ובאף ובחמה ובקצף גדול ורבותי

את ישובי העיר הזאת ואת האדם

ואת החרמה בדבר גדול ומתו

ואחרי כן נאם יהוה אתן את

צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו

ואת העם ואת הנשארים בעיר

הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב

ביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד

איביהם וביד מבקשי נפשם

והכם לפני חרב לא יחוס עליהם

ולא יחמל ולא ירחם ואל העם

הזה תאמר כה אמר יהוה הנני

נתן לפניכם את דרך החיים ואת

דרך המות הישב בעיר הזאת

ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא

יצא

Job.

Job.

amatores tui loquuti sūt ad te in rūtina
 εἰ ἔρασαί σου ἰλάσασαι πρὸς σὶ ἐν τῇ πλεοναπείσσει
 tua: et dixisti nō audīā. hec via tua ab ado
 σου, καὶ ἔρασα, δὴκ ἀκούσομαι. αὐτῇ ἡ ὁδὸς σου ἐκ γὰρ
 lescētia tua. nō audīstī vocē meā. oēs
 πῆτες σου. δὴκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. πᾶτας τοὺς
 pastores tuos pascet v̄tius: et amatores tui in cap
 ποιμνίας σου ποιμαίνῃ ἀτιμος. καὶ οἱ ἔρασαί σου ἐν ἀρχ
 tuitatē egredient. q̄i tūc cōfunderis et ihonora
 μαλωσία ἐξελίσοιται. ἔτι τῆς ἀρχυθείας καὶ ἀτιμω
 beris ab oibus amātib⁹ te: q̄ h̄itas in
 εἰσα ἔπει πᾶτων τῶν φιλοῦντων σι, κατωικύσα ἐν τῷ
 libano n̄dificādo in cedris. Igemisco cū
 λαβαίω ἐντοαίνουσα ἐν ταῖς κείδρσι. καταστύξῃς ἐν
 venerint tibi dolores: dolores q̄si parturētis. v̄tius ego dī
 τῷ ἰλαῖν σου ὁδύνας, ὁδύνας ὡς τικτούσας. καὶ ἐγὼ λέ
 ci dō. si exho fuerit iechonias fili⁹ ioachim
 γὰρ κύριος. ἐν ἡρόδωτος ἡέκτω ἰχονίας υἱὸς ἰωακίμ
 rex iuda sigillū in manu dex
 βασιλεύς ἰούδα ἐκαστοφραγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δε
 xtra mea. inde euellā te et tradā te in
 μῆς μου. ἐκείτω ἐκασάσω σε καὶ παρὰ δάσω σε ἐν
 man⁹ q̄rentiū alam tuā quos tu times a
 χίρας ἀκούτω τὴν ψυχὴν σου ἐν σὺ ἰυλαβῶ ἐπὶ
 fade cor: et in manus nabuchodonosor te
 φασάπου αὐτῶν, καὶ ἐν χίρας ναβουχοδονοσορ βα
 glo babilonic: et in man⁹ chaldeor.
 σιλίας τῆς βαβυλωνίως, καὶ ἐν χίρας τῶν χαλδαίων.
 et p̄ficiam te et matrē tuā q̄ reperit
 καὶ ἀπαρτίσω σε καὶ τὴν μητέρα σου τῆς τικτούσῃς
 te in terrā eb̄nō nat⁹ eo tibi. ibi moriemini. in
 σι ἐκ γῆς ἡν δὴκ ἐτίχῃς ἐκεί. ἐκεί ἀπαρτίσω σε. ἐν
 ab̄ terrā quā ip̄i desiderās alabus suis illuc
 ἂ τῆς γῆς ἡν αὐτοὶ ἐυχονίω ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐκεί
 nō reuertent. ihonoratus ē iechonias q̄si vas eu⁹
 ἐν μὲ ἀπαρτίσω σου. ἀτιμωσῶ ἰχονίας ὡς σκίυος ἐν
 nō cū v̄tius eius: q̄i p̄iect⁹ est et eiecitus est in terrā
 εἰκ ἔρα χεῖρα αὐτῶν, ἔτι ἐξερρίφῃ καὶ ἐξελίξῃ ἐν γῆ
 quā n̄dificābat. terra frastra audī verbū dñi. hec dī
 κῆ ἡν ἰδῆ. γῆ γῆ γῆ ἀκούε λόγος κυρίου. τὰ εἰ λέ
 ci dō: scribe v̄tū istū abdīcatū ho
 γὰρ κύριος, γράψῃ γῆ ἀνδρα τῶν τοῦ ἐκκέρυτῃς ἄσ
 minē: q̄i nō crescet de femine ἰεῖ
 ἰρωπι, ἔτι ἐν μὲ ἀυθῶν ἐκ τοῦ ἀπέρματος αὐτοῦ
 vit scddo sup̄ thronū dauid sperāo v̄tra in
 ἀπὲ καθέδρωτος ἐπὶ θρόνου δαυὶδ ἀρχων ἔτι ἐν τῷ
 iuda.

"amatores tui. Locut⁹ sū
 'ad te' in abundantia tua:
 'dixisti' non 'audīā.' Hec
 est 'via tua' ooooooooooooo
 'ab adolescētia tua: 'quia
 'non 'audīstī' vocē meam.
 'Oēs' pastores tuos 'pas
 scet' ventus: 'et amatores
 tui' in captiuitatē 'ibunt.
 'Et tunc' confunderis 'et
 erubescēs' ab oī' malicia
 tua 'q̄ sedēs' in libano 'et
 n̄dificās' in cedris. 'Quō
 'cōgemistī' cū venissent
 'tibi' dolores 'q̄si' dolores
 'parturētis.' 'V̄tius' ego
 'dicē' dñs 'q̄a' si fuerit 'ie
 chonias' filius 'ioachim
 'regis' iuda 'annulus' in
 'manu' dextera mea: ooo
 'inde' euellam eum. 'Et
 dabo te' in manu ooooo
 'q̄nerentium' animā tuā:
 'et in manu' quorum 'tu
 'formidas' faciem: 'et in
 manu' nabuchodonosor
 'regis' babilōis: 'et in ma
 nu' chaldeorū. 'Et mittā
 'te' et matrē tuā 'que
 'genuit te' in ooooooooooooo
 'terram' alienam 'in qua
 'nati' non 'estis: ooooooooo
 'ibi'q̄ 'moriemini.' 'Et in
 'terram' ooooooooooooooooo
 'ad quam' ip̄i 'leuant' ani
 mam suam ooooooooooooo
 'vt reuertātur' illuc: 'non
 'reuertētur.' Nunq̄ vas
 fictile atq̄ cōtrītū 'vir' iste
 'iechonias.' Nunquid co
 'vas' absq̄ oī' voluptate.
 'Quare' a biecti sunt 'ip̄i
 'et semen eius' et proiecti
 'in' terram 'quam oooooo
 'ignorauerūt.' Terra 'ter
 ra' terra 'audi ooooooooooooo
 'fermonē' domini. 'Hec
 'dicē' dominus. 'Scribe
 'v̄trum' istū 'stenlē' virū q̄
 'in diebus suis' nō 'prospe
 rabitur. 'Nec' enim 'erit
 'de femine eius' vir ooooo
 'qui sedeat' super 'solium
 'dauid: 'et potestatem ha
 beat' v̄tra' in iuda. 23.

Ue pastoribus qui di
 sperdūt et dilacerant
 gregem pascue mee di
 cit dominus. Ideo oooo
 hec dicit dominus de
 israel ad ooooooooooooo
 pastores qui pascūt po
 populum meum. Vos co
 disperdistis gregem meū
 et eiecistis eos et non co
 visitastis eos. Ecce ego
 visitabo super vos oooo
 maliciam studioꝝ vestro
 rū: ait dominus. Et ego
 congregabo reliquias
 gregis mei de omnibus

אֲרַבְשֵׁלָה מֵאַרְבֵּיךָ דִּפְרַתִּי אֵלֶיךָ בְּשִׁלּוֹתֶיךָ
 אָמַרְתָּ לֹא אֲשָׁמַע זֶה דְרִפְךָ
 מִנְעוֹרֶיךָ כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי וְכֹל
 רֵעֶיךָ תִרְעֶה רוּחַ וּמֵאַרְבֵּיךָ בְּשֵׁנֵי
 יָלְכוּ כִּי אִז תִּבְשֵׂי וְנִכְלַמְתָּ מְכַל
 רֵעֶתְךָ וְיִשְׁבְּתִי בְּלִבְנוֹן מִקְנֵנְתִי
 בְּאַרְזִים מֵה נִחַנְתָּ בְּנוֹא לֶךְ
 תִּבְלִים חִיל כְּיֹלְדָהוּ חִי אֲנִי נָא
 יְהוֹה כִּי אִם יְהִי בְנֵיהוּ בֶן יְהוֹיָקִים
 מֶלֶךְ יְהוּדָה הוֹתֵם עָלָי יָד יְמִינִי כִּי
 מִשֵּׁם אֶתְקַנְךָ וְנִתְתִּיךָ בְּיַד
 מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ וְנִיד אֲשֶׁר אֶתָּה
 יָנוּר מִפְּנֵיהֶם וְנִיד בּוֹכְדָרְאֶצֶר
 מֶלֶךְ בְּבֵל וְנִיד הַכַּשְׁדִּים וְהַטְּלִיתִי
 אֶתְךָ וְיָאת אֶמְךָ אֲשֶׁר יִלְדְתֶךָ עַל
 הָאָרֶץ אַחֲרֵת אֲשֶׁר לֹא יִלְדְתֶם
 שָׁם וְשָׁם תִּמְתּוּ וְעַל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הֵם מִנְשָׂאִים אֶת נַפְשָׁם
 לָשׁוּב שָׁם שְׁפָה לֹא יִשׁוּבוּ: הֲעֶצַב
 נִבְזָה נַפְשֶׁךָ הָאִישׁ הַזֶּה בְּנֵיהוּ אִם
 כְּלִי אֵין חֶפֶץ בּוֹ מְדוּעַ הוֹטְלוּ הוּא
 וְהָרַשׁ וְהָשִׁלְנוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 לֹא יִדְשׁוּ: אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שְׁמַעִי
 דְּבַר יְהוָהוּ כֹה אָמַר יְהוָה כִּתְנוּ אֶת
 הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי נָבַר לֹא יִצְלַח
 בְּיַמֵּיו כִּי לֹא יִצְלַח מְזַרְשׁ אִישׁ
 וְיִשָּׁב עַל כֶּסֶף דָּוָד וּמִשְׁלַל עוֹד
 בְּיְהוּדָה

Cap. xxiij
 כְּשֶׁ אָבַד
 פִּינְכֶשֶׁה
 הוּו רְעִים מְאֻנְדִים וּמִפְצִים
 אֶת צֹאן מִרְעִיתִי נָאִם יְהוָה לֶכֶן
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
 הָרְעִים הָרְעִים אֶת עַמִּי אֶתְם
 הִפְצַתֶם אֶת צֹאנִי וְתִדְחוּם וְלֹא
 פָּקַדְתֶם אֶתְם הֲנֵנִי פָקַד עֲלֵיכֶם
 אֶת רַעַמְעֵל לֵיכֶם נָאִם יְהוָה וְאֲנִי
 אֶקְבֹּץ אֶת שְׂאֲרֵית צֹאנִי מְכַל

Ca. 23.
 Ouis pascue mee. ppter hoc hec dicit
 tis p̄ribata t̄s iomas mu. dia tauo tadi l̄yge
 oēs de israel ad pastores pascē
 κίρας ὁ υἱὸς ἰσραὴλ ἐπὶ τοὺς ποιμνίας τοὺς ποιμαί
 tes p̄p̄m meū. ecce disperdistis
 ντας γῆ λαῶν μου. ἰδού θιακορπίσκατε τὰ π̄ρ̄βα
 meso et expulstis eos et nō visitastis
 τὰ μου καὶ ἔρασατε αὐτὰ καὶ δὴκ ἐπισκίψαδῃ αὐ
 as: ecce ego visitabo super vos scdm mala stu
 τὰ. ἰδού ἐγὼ ἐκδῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ ποιμνῆ ἰπι
 dia oēs. et ego suscipiā reli
 πδύματα ὑμῶν. καὶ ἐγὼ ἰσοδῶμαι τοὺς καταλοι
 cos p̄p̄m mei ab oī
 πους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάντας ooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

F
 G
 D

Ex.
 24.

הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִי אֹתָם שָׁם
וְהִשְׁיִבְתִּי אֹתָהֶן עַל נֹהֶן וּפְרוֹ וּרְבוֹ
וְהִקְמַתִי עֲלֵיהֶם רִעִים וְרַעִים וְלֹא
יִירָאוּ עוֹד וְלֹא יִחַתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ
נָאִם יְהוָה הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם
יְהוָה וְהִקְמַתִי לְדוֹד צֶמַח צְדִיק
וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהִשְׁכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ בְּיָמָיו תִּשְׁעַתְּ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבֵטַח וְהָהָה שָׁמוֹ
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְהוָה צְדִיקָתוֹ לִבְנֵי הָהָה
יָמִים בָּאִים נָאִם יְהוָה וְלֹא יֵאמְרוּ
עוֹד חֵי יְהוָה אֲשֶׁר הִעֲלָה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי אִם חֵי
יְהוָה אֲשֶׁר הִעֲלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיֵא אֶת
זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צְפוֹנָה
וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים
שָׁם וַיֵּשְׁבוּ עַל אֲדָמָתָם לְבָנָאִים
בְּשֹׁבַר לְבִי בְּקִרְבִי רַחֲפוּ כָּל עַצְמוֹתַי
הֵיחִיתִי כְּאִישׁ שָׁמֹר וּכְגִבֹר עָבְרוּ
לִי כְּמִפְנֵי יְהוָה וּמִפְנֵי דְבָרֵי קִדְשׁוֹ
כִּי מִנְאֲפִים מִלֵּאָה הָאֶרֶץ כִּי מִפְנֵי
אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ הָאֶרֶץ יִבְשׁוּ נְאוֹת
מִדְבָר וְתֵהוֹ מְרוֹצָתָם רַעַה
וּנְבוֹרָתָם לֹא כֹן כִּי נָם נְבִיא נָם
כֹּהֵן חֲנָפוּ נָם לְבִיתִי מִצְאֵתִי רַעַתָם
נָאִם יְהוָה לִבְנֵי דְרָגָם לְרָגָם
כִּי חֲלַקְלָקוֹת בְּאֶפְלָה יִדְחוּ וְנִפְלוּ
כִּי כִי אֲבִיא עֲלֵיהֶם רַעַה שְׁנַת
פְּקֻדָתָם נָאִם יְהוָה וְנִבְנִיאֵי
שְׁמֵרוֹן רֵאִיתִי תִפְלֵה רִגְבָאוֹ בְּנִעַל
וַיִּתְעוּ אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל וְנִבְנִיאֵי
יְרוּשָׁלַם רֵאִיתִי שְׁשֵׁרוּרָה נְאוֹף
וְהִלֵּךְ בְּשֹׁקֵר וּחִזְקוֹ יָדֵי מְרַעִים
לְבַלְתִּי שָׁבוּ אִישׁ מִרְעֵתוֹ הֵיוּ
לִי כֵלִים נְסוּסִים וַיֵּשְׁבֵהוּ פְעַמְרָהוּ
לִבְנֵי נָה אָמַר יְהוָה צְנֵאוֹת עַל

"terris ad aquas eiecero
eos illuc: & conuertit eos ad rura
sua: & crescet & multipli
cabuntur: & suscitabo sup
eos pastores: & pascent
eos. Non formidabunt
ultra: & non pauebunt:
& nullus q̄retur ex nu
mero dicit dñs. Ecce dies
veniunt dicit dñs: & su
scitabo dauid germē iu
stum: & regnabit rex: &
sapiens erit: & faciet ius
ticiū & iusticiā in terra.
In dieb' illis saluabitur
iuda: & israel hitabit cō
fidenter. Et hoc est nomē
qd' vocabūt eū: dñs ius
tus nī. Propter hoc ecce
dies veniunt dicit dñs
& non dicent eo
ultra viuit domin' qui
eduxit filios egypti:
israel de terra egypti:
sed viuit domin' &
adduxit israel de
terra aquilonis: & de
cunctis terris ad
quas eieceram eos
illuc: & habitabūt in ter
ra sua. Ad prophetas
Contritū est cor meū in
medio mei: cōtremuerūt
oīa ossa mea. Factus sū
quasi vir ebrius: & q̄si hō
madicus a vino: a facie
dñi & a facie verborum
sanctorū eius: q̄a adul
teris repleta est terra: q̄a
a facie maledictionis lu
xit terra: arefacta sunt
arua deserti. Factus est
cursus eorum malus: &
fortitudo eorum diffi
milis. Propheta nāq̄ &
sacerdos polluti sūt: &
in domo mea iuēni ma
liā eorū: ait dñs. Idcirco
via eorum erit in tenebris:
q̄si lubricū in tenebris:
impellētur ei & corruēt
in ea. Afferā enim sup
eos mala: annuū visitationis eorū ait do
minus. Et in prophetis
samarie vidi fatuitatē: &
prophetabāt in baalim
& decipiebāt pplm meū
israel. Et in prophetis
hierusalem vidi similitu
dinem adulterantium eo
& iter mēdaciū. Et cōfor
tauerūt manus pessimo
rū: vt non cōuerteretur
vnusq̄sq̄ a malicia sua.
Facti sūt mihi oēs vt so
doma: & hitatores ei q̄si
gomorra. Propterea hec
dicit dñs exercituum ad

terra q̄ expuli eos illuc: & restituum eos in
pascua sua. & crescent & multiplicabunt:
& suscitabo eis pastores q̄ pascent eos:
& non formidabunt ultra neq̄ pauebunt neq̄ requi
rent dicit dñs. ecce dies veniunt dicit do
minus: & suscitabo dauid orientem iustū: & re
gnabit rex & intelliget & faciet iudiciū &
siliū & iusticiā in terra. in diebus eius saluā
bitur iuda: & israel hitabit cōfidenter: &
hoc nomē eius q̄ vocabit eum dñs iofabedech.
Propter hoc ecce dies veniunt dicit dñs: & non
dicent ultra viuit dñs: q̄ eduxit domū israel de tra
gypti. sed viuit dñs q̄ adduxit domū israel de tra
aquilonis: & de cunctis regionib' q̄ expulsi sunt illuc: & restituit
eos in locum suum. in prophetis cōtra
samarie vidi fatuitatē: & prophetabāt in baalim
& decipiebāt pplm meū israel. Et in prophetis
hierusalem vidi similitudinē adulterantium eo
& iter mēdaciū. Et confortauerunt manus pessimo
rum: vt non conuerteretur vnusq̄sq̄ a malicia sua.
Facti sunt mihi omnes vt sodomā: & hitatores eius q̄si
gomorra. Propterea hec dicit dñs exercituum ad

terra q̄ expuli eos illuc: & restituum eos in pascua sua. & crescent & multiplicabunt: & suscitabo eis pastores q̄ pascent eos: & non formidabunt ultra neq̄ pauebunt neq̄ requirunt dicit dñs. ecce dies veniunt dicit dominus: & suscitabo dauid orientem iustū: & regnabit rex & intelliget & faciet iudiciū & silium & iusticiam in terra. in diebus eius saluabitur iuda: & israel habitabit confidenter: & hoc nomen eius quod vocabit eum dominus iofabedech. Propter hoc ecce dies veniunt dicit dominus: & non dicent ultra viuit dominus: quod eduxit domum israel de terra egypti. sed viuit dominus quod adduxit domum israel de terra aquilonis: & de cunctis regionibus quod expulsi sunt illuc: & restituit eos in locum suum. in prophetis contra samarie vidi fatuitatem: & prophetabant in baalim & decipiebant populum meum israel. Et in prophetis hierusalem vidi similitudinem adulterantium eo & iter mendacium. Et confortauerunt manus pessimorum: vt non conuerteretur vnusquisque a malicia sua. Facti sunt mihi omnes vt sodomam: & hitatores eius quasi gomorra. Propterea hec dicit dominus exercituum ad

Trāssa.gre.lxx.cū inter.lati.

Trāssa.B.Vie.

Tex.be.biere.lxx. Pritiua.heb.

lectice: voce sponfi: et vocem sponse odorē...
babylonio septuaginta annis. et cum copie...
regem babylonio et super gentes illam inid...

lectice: voce sponfi: et vocem sponse: voce...
mole & lumen lucerne. Et erit vniuersa terra co...
hec in solitudinem: & in stuporem: & seruiet oēs...

שְׂמֵחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּלֵה קוֹל...
רְחִים וְאוֹר נֵר: וְהִיְתָה כָּל הָאָרֶץ...
הַזֹּאת לְחֲרָבָה לְשִׁמְחָה וְעִבְדוֹ...
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל שְׂבָעִים...
שָׁנָה: וְהָיָה כְּמִלְאוֹת שְׂבָעִים...
שָׁנָה אֶפְקֹד עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַל...
הַגּוֹי הַהוּא נָאִם יְהוָה אֶת עֲנֹם...
וְעַל אֶרֶץ כְּשָׂדִים וְשִׁמְתִי אֹתוֹ...
לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם: וְהִבְאוֹתִי עַל...
הָאָרֶץ הַהִיא אֶת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר...
דִּבַּרְתִּי עֲלֶיהָ אֶת כָּל הַסְּתוּב בְּסִפְרֵי...
הַזֶּה אֲשֶׁר נִבְּא יְרֵמְיָהוּ עַל כָּל...
הַגּוֹיִם: כִּי עָבְרוּ בָם נָם הַטָּה...
גּוֹיִם רַבִּים וּמַלְכִים גְּדוֹלִים...
וְשִׁלַּמְתִּי לָרֶם כְּפַעֲלִים וְכַמְעַשָׂה...
יִדְרִיָם: כִּי נָה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי...
יִשְׂרָאֵל אֵלֹי קַח אֶת נֹס הַיָּן...
הַחֲמָה הַזֹּאת מִיַּדִּי וְהִשְׁקִיתָה...
אֹתוֹ אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי...
שִׁלַּח אֶתְךָ אֵלֵיהֶם: וְשִׁתּוֹ וְהִתְנַעַשׂוּ...
וְהִתְהַלְלוּ מִפְּנֵי הַחֲרָבָה אֲשֶׁר אֲנִי...
שִׁלַּח בִּינֹתָם: וְנֶאֱפַח אֶת הַנֹּס...
מִיַּד יְהוָה וְאֲשַׁקָּה אֶת כָּל הַגּוֹיִם...
אֲשֶׁר שִׁלַּחְנִי יְהוָה אֵלֵיהֶם: אֶת...
יְרוּשָׁלַם וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת מַלְכֵיהָ...
אֶת שָׂרֵיהָ לָתֵת אֶתְם לְחֲרָבָה...
לְשִׁפְחָה לְשִׁרְקָה וּלְקַלְלָה בַּיּוֹם...
הַזֶּה: אֶת פְּרֶשֶׁה מֶלֶךְ מִצְרַיִם: וְאֶת...
עִבְדָיו וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ:
וְאֶת כָּל הָעַבְדִּים וְאֶת כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ...
הַשָּׁעַר וְאֶת כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ...
פְּלִשְׁתִּים וְאֶת אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת עֲזָה...
וְאֶת עַקְרוֹן וְאֶת שְׂאֲרִית אֲשֶׁר־וּ:
אֶת אֲדוּם וְאֶת מוֹאָב וְאֶת בְּנֵי...
עַמּוֹן: וְאֶת כָּל מַלְכֵי צָר וְאֶת כָּל...
מַלְכֵי צִידוֹן: וְאֶת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר

A

381. 29. 6. 1. 2. 1. 1. 1.

D

B

1. 3. 1. 2. 1. 1.

C

E

זָעַבְרָה הַיָּם וְאֵת דְּדָן וְאֵת תִּימָא וְאֵת
 בּוֹז וְאֵת כָּל קְצוּצֵי פֶּאֱהוּ וְאֵת קְצֵץ
 כָּל מַלְכֵי עֶרֶב וְאֵת כָּל מַלְכֵי הָעֶרֶב
 הַשְּׂנֵנִים וְאֵת כָּל מַלְכֵי זִמְרִי
 וְאֵת כָּל מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל
 מַלְכֵי מִדְיָן וְאֵת כָּל מַלְכֵי הַצִּפּוֹן
 הַקְּרָבִים וְהַרְהֻקִים אִישׁ אֶל אֶחָיו
 וְאֵת כָּל הַמְּלָכֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שֶׁשָׁךְ יִשְׁתַּה
 אַחֲרֵיהֶם וְאָמְרָת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ
 וּשְׂכְרוּ וְקִיּוּ וּנְפְלוּ וְלֹא תִקְוּ מִפְּנֵי
 הָרֶבֶץ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלַח בֵּינֵיכֶם
 וְהָיָה כִּי יִמְאַנּוּ לִקְחַת הַמּוֹס מִיָּדְךָ
 לְשִׁתּוֹת וְאָמְרָת אֲלֵיהֶם כֹּה
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתוּ תִשְׁתּוּ כִּי
 הִנֵּה זָעַר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיךָ
 אֲנִי מַחֵל לְהִרְעֵי וְאַתֶּם הַנִּקְרָא
 תִּנְקוּ לֹא תִנְקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קֹרָא
 עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נָאִם יְהוָה
 צְבָאוֹת וְאַתֶּה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם אֵת
 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרָת אֲלֵיהֶם
 יְהוָה מְפֹרֵם יִשְׂאֵן וּמִסְעוֹן קִדְשׁוֹ
 יִתֵּן קוֹלוֹ שְׂאֵן יִשְׂאֵן עַל נְהוּ
 הַיָּדָד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ וְנֹא שְׂאֵן עַד קֶצֶה הָאָרֶץ
 כִּי רִיב לִיהוָה בְּנֹגִים נִשְׁפָּט
 הוּא לְכָל בְּשָׂר הַרְשָׁעִים נִתְנָם
 לְחֶרֶב נָאִם יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִנּוּי רֹעַ
 אֶל נוּי וְסַעַר נְדוּל יַעוֹר מִיַּדְכֶּי
 אֲרָץ וְהָיָה חֲלָלִי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאָרֶץ
 לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִאֲסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ
 לְדָמָן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוָה הוֹלִילוּ
 הָרְעִים וְזַעְקוּ וְהִתְפַּלְשׁוּ אֲדִירֵי
 כָּל שֹׁצֵר

trans mare: & dedan: & theman: & ooooooooooooo
 buz: & vnuerfis: qui at: tonfi sunt in comam: & cunctis: regibus arabie: & cunctis: regib: occide tis: qui habitant: in deser to: & cunctis: regibus oo zambri: & cunctis: regi bus: clam: & cunctis: oo regibus: medoru: cun ctis: quoq: regibus: aqni lonis de: prope: & de lon ge: vniciuq: cōtra: fratre suū: & omnibus: regnis terre: que: super oooooo faciem eius sunt. Et rex sefach: bibet oooooooooo post eos. Et dices: ad eos hec: dicit oooooooooooooo dominus: exercituū: de: israel. Bibite oooooooooo & inebriamini: & vomite & cadite: neq: surgatis a facie: gladii: quem: ego mittam: inter vos. oooo Cump: noluerint: accipe re: calicem: de manu tua vt bibant: dices: ad eos. Hec oooooooooooooooooo dicit: dñs: exercituū. Bi bentes: bibetis. Quia oo ecce: in ciuitate: in qua: in uocatu est: nomē meum ego: incipio: affligere: & vos quasi: innocentes & imunes eritis: Non: eri tis imnes. Gladiū: eni ego: voco: sup: oēs: habi tatores: terre: dicit: dñs exercituū. Et tu: pro phetabis: ad eos ooooooooo omnia: verba: hec: & di ces: ad illos. ooooooooooooo Dñs: de excelso: rugiet: & de habitaculo: sancto suo: dabit: vocē suā. Ru giens: rugiet: sup: decorē suū. Celeuma: qsi: calcan tiū: concinetur: aduersus oēs: hitatores: terre. Per uenit: sonitus: vsq: ad exo tremā: terre: quia: iudi cium: dño: cū: gentibus. Iudicatur: ipse: cū: omni carne. Impios: tradidit gladio: dicit: dñs. Hec: di cit: dominus oooooooooooooo exercituū. Ecce: afflictio egredietur: de gente oo in: gentem: & turbo: ma gnus: egredietur: a sūmi tibus: terre: & erūt: in terfecti: dñi: in die: illa oo a summo: terre: vsq: ad summum: eius. oooooooooo Nō: plangētur: & nō: col ligentur: neq: sepeliētur in sterquilinio: sup: faciē tre: iacebūt. Vlulate: pa flores: & clamate: & asp gite vos cinere: optimates

trans mare τ οιδαν τ themā τ
 πέραν τῆς θαλάσσης καὶ τῆς δαιδῶν καὶ ταιμαν καὶ
 buz τ οὐμ circitonsum in facie
 τῆν βουζ καὶ πάντα περικεκρυμένοι κατὰ πρόσωπον
 sua: τ omnes reges arabie τ
 αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς ἀραβίας, καὶ
 omnes mirtidos hitantes in
 πόντας τοὺς συμμίχτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ
 deserto: τ omnes reges zamiri: τ om
 νεο reges heli: τ omnes reges medor:
 τας βασιλεῖς ἐλάμ, καὶ πάντας βασιλεῖς μέδω
 τ οὐο reges a subolano eos q longe
 καὶ πάντας βασιλεῖς ἐπὶ ἀπωλιότου τοὺς πέρρου,
 τ q ppe vniquēq: aduers fratrem suum: τ
 καὶ τοὺς ἰγγύς ἕκαστοι πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
 omnia regna q sup faciem terre:
 πάντας τῆς βασιλείας τῆς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
 τ rex sefach bibet post eos: τ dices
 καὶ βασιλεὺς σισάχ πίψαι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἑρεῖς καὶ
 eis sic dicit dñs omnes: bibite
 αὐτοῖς οὕτως ἔπιπ κύριος παντοκράτωρ, πῶτε
 τ inebriamini τ cuomite τ cadetis τ nō
 καὶ μὴ δύνῃτε καὶ ἐξιμύσατε καὶ πιστεύετε καὶ ἐν
 surgatis a facie gladii que ego
 mittam inter vos: τ erit qñ nō volue
 rit accipere poculum de manu tua vt bi
 bat τ dices: sic dixit dñs exercituū: bi
 bite καὶ ἑρεῖς, οὕτως ἔπιπ κύριος τῶν δυνάμεων, πῶ
 βέτεο bibetis q: in ciuitate in q noiatu est nomē
 ὄντις πῶνδαι ὅτι ἐν πέλει ἐφ' ἀνομάδην τὸ ἱμῶ
 meū sup eam ego incipio affligere: τ vos mā
 μου ἐπ' αὐτῆν ἔγω ἀρχομαι κἀκώσαι, καὶ ὑμῖς κἀ
 dicis nō mādabimini nō mādabimini q: gladi
 ἔπιπ καὶ ἐν καὶ ἀριδύνητε ἐν καθαρῶν ἰσῶνδαι ὅτι μέγισ
 τιν ego voco sup oēs sedentes sup frā di
 cit dñs exercituū. τ tu pphetabis ad eos
 qñ κύριος τῶν δυνάμεων καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτῶν
 omnia verba hec: τ dices dñs ab
 πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἑρεῖς κύριος ἀφ'
 excelso rūsudabit a loco suo
 ὕψαλι χρηματίῳ ἐκ τῶν τῶν τοῦ ἁγίου αὐτ
 dabit vocem suam verbū rūsudebit sup locum
 ὄσσει φωνῆ αὐτοῦ λόγος χρηματίῳ ἐπὶ τῶν τῶν
 suum: τ illi qñ vindictantes respondebit
 αὐτοῦ, καὶ οἶδ' ὡσπερ τρυγούτις ἐκποκίσεισιν
 τ sup hitantes in tra veniet iteris sup
 καὶ ἐπὶ τοὺς καθυμένους ἐπὶ τῆν γῆν ἕξει ἕλαρος ἐπὶ
 ptem tre: q: iudiciū dño in gentib.
 μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῶ κυρίου ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 iudicat ipse aduers oēm carnē: at impii vati
 κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἶδ' ὡσπερ ἕλα
 sunt in gladiū dicit dñs. sic dixit domi
 nus exercituū: ecce mala ingredit a gente
 ος τῶν δυνάμεων, ἰδού κακὰ ἔρχονται ἐκ τῶν
 in gentē: τ turbo magnus egredietur ab extremo
 ἐκ ἔθνος, καὶ λαλὰ μὲγαλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἕχματος
 tre: τ erit vulnerati a dño in die
 τῆς γῆς, καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέ
 illa ex pte tre: τ oēs ad ptem
 ἐκ ἑκείνου ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως ἐκ μέρους τῆς
 tre non plangentur τ non congregabunt τ non
 γῆς οὐ μὴ ἐρηκίσεισιν καὶ οὐ μὴ συναχίσεισιν καὶ οὐ μὴ
 sepelientur in sterquilinio sup faciem tre crunt:
 καταρυσώσιν ἐκ κέρσια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται,
 tubilate patoro τ clamate τ plāgite arueto
 ἀλαλάξατε ποιμνίς καὶ κικράξατε καὶ κῶψαδ' ἐκ κέρσι

A
B
C

הַנְּחֹל וּבְזָרוּעֵי הַנְּטוּיָה וְנִתְּתִיָּה נָבֵל וְזָבַע
 לְאִשֶּׁר יִשָּׁר - בְּעֵינָיו וְעֵתָה אֲנֹכִי נְטוּחַ נְטוּ
 כְּתִיתִי אֶת־כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד
 נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ כַּבְּל עֲבָדֵי וְנָם
 אֶת חַיִּית הַשָּׂדֶה נִתְּתִי לֹו לְעַבְדוֹ מִה
 וְעַבְדוֹ אֲתוֹ כָּל הַנְּוִים וְאֶת־כְּנֹו וְאֶת
 בְּנֵי־כְנֹו שֶׁד נָא שֶׁת אֲרָצוֹ נָם הוּא כְּנֹו
 וְעַבְדוֹ נֹו נְוִים רַגְוִים וּמַלְכִים רַבִּי
 גְּדֻלִים וְהָיָה הַנְּוִי וְהַפְּמִלְכָה אִשֶּׁר פֶּלֶךְ
 לֹא יַעֲבֹדוּ אֲתוֹ אֶת נְבוּכַדְנֶצַּר עֲבָד
 מֶלֶךְ כַּבְּל וְאֶת אִשֶּׁר לֹא יִתֵּן אֶת־נְטוּ
 צְוָאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ כַּבְּל בְּחָרֵב וּבְנָרְעָב צוֹר עֲלֵל
 וּבְדָבָר אֲפָקֵד עַל הַנְּוִי הַהוּא אֲנִי אֵל
 יְהוָה עַד תָּמִי אֲתֵם בְּיָדוֹ וְאֲתֵם אֵל תִּשְׁמְעוּ
 אֵל נְבִיאֵיכֶם וְאֵל קְסָמִיכֶם וְאֵל חֲלֻמֹתֵיכֶם
 וְאֵל חֲלֻמֹתֵיכֶם וְאֵל עֲנֻנֵיכֶם וְאֵל בְּשָׁפִיכֶם
 אִשֶּׁר הֵם אֲמָרִים אֲלֵיכֶם לֹא אֲמַר
 לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ כַּבְּל כִּי שֶׁקֶר הֵם
 בְּנֵי־שָׁקֶר הֵם בְּנֵי־לָכֶם לְמַעַן רַחֲוִיכֶם
 אֲתֵם מֵעַל אֲדַמְתֶּם וְהִדְחִיתִי אֲתֵם
 וְאֲבַדְתֶּם וְהָנְוִי אִשֶּׁר יִבְנֵא אֶת־צְוָאוֹ
 בְּעַל מֶלֶךְ כַּבְּל וְעַבְדוֹ וְהִנְחִיתוֹ עַל אֲדַמְתוֹ
 נָא יְהוָה וְעַבְדָּה וְיֵשֶׁב בְּהוֹ וְאֵל צְדָקָה
 מֶלֶךְ יְהוּדָה דְּבַרְתִּי כַּבְּל הַדְּנָרִים
 הָאֵלֶּה לֹא אֲמַר הַנְּבִיאֹו כְּנֹו אֶת־צְוָאֵיכֶם
 בְּעַל מֶלֶךְ כַּבְּל וְעַבְדוֹ אֲתוֹ וְעִשׂוּ וְחִיוּ
 לְפָנַי תְּמוֹתוֹ אֲתֵם מִה מֹת וְעַמְּךָ
 בְּחָרֵב בְּרָעָב וּבְדָבָר כְּאִשֶּׁר דְּבַר יְהוָה
 אֵל הַנְּוִי אִשֶּׁר לֹא יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ כַּבְּל
 וְאֵל תִּשְׁמְעוּ אֵל דְּבָרֵי אֲנִי הַנְּבִיאִים
 הַנְּבִיאִים הַאֲמָרִים אֲלֵיכֶם לֹא אֲמַר כְּנֹו
 לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ כַּבְּל כִּי שֶׁקֶר עֲבָד
 הֵם בְּנֵי־לָכֶם לְכֵן לֹא שְׁלַחְתִּים נָא יְהוָה
 וְהֵם נְבִיאִים בְּשֵׁמִי לְשֶׁקֶר לְשֶׁקֶר
 לְמַעַן הִדְחִיתִי אֲתֵם מִה

magna : & in brachio meo extēto : & dedi eaz ei qui placuit in oculis meis. Et nunc itaq; ego dedi omnes terras istas in manu nabuchodonosor regis babilonis serui mei. In sup; & bestias agri dedi ei : vt seruiant illi. Et seruient ei oēs gentes : & filio eius & filio filia eius donec veniat tēpus terre eius & ipsius. Et seruiet ei gentes multe & reges magni. Gens autem non seruerit nabuchodonosor regi babilonis & quicūq; non curuauerit collū suū sub iugo regis babilonis : in gladio & in fame & in peste visita bo sup; gentē illam : ait dñs : donec cōsumā eos in manu eius. Vos ergo nolite audire prophetas vestros & diuinos & somniores & augures & maleficos qui dicūt vobis : non seruietis regi babilonis : quia mendaciū prophetant vobis vt longe faciant vos de terra vestra : & ciciant vos & pereatis. Porro gens que subiecerit ceruicē suam sub iugo regis babilonis & seruerit ei : dimittā eam in terra sua & dicit dñs : & colet eam & habitabit in ea. Et ad locutus sum omnia verba hec dicens. Sit bēicite colla vestra sub iugo regis babilonis : & seruite ei & populo eius & viuetis. Quare moriemini tu & populus tu gladio & fame & peste : sicut locutus est dñs ad gentē que seruire noluerit regi babilonis. Nolite audire verba prophetarum & dicentium vobis : non seruietis regi babilonis : quia mendacium ipsi loquuntur vobis. Quia non misi eos ait dñs : & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter : vt ciciant vos

magna et brachio meo excelsis : et dabo te magnam et tu brachio meo et iugo meo, et dabo eam cui placuerit in oculis meis. et nunc ego dedi autem et ait dñs in oculis meis. et nunc ego dedi omne terram regi nabuchodonosor regi babilonis vt seruiat ei : et bestias agri vt seruiant illi et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus terre eius : etiam ipsius. et seruiant ei gentes multe et reges magni. et gens non submitterat collum eum sub iugo regis babilonis : in gladio et in peste et fame visitabo eos ait dñs : donec consumant in manu eius. et vos nō audiat pseudoprophetas vros et diuinos maleficos et somniantes vobis : et qui dicunt vobis : non seruietis regi babilonis : quia mendacia prophetant vobis vt longe faciant vos de terra vestra : et ciciant vos et perebitis. Porro gens que subiecerit ceruicem suam sub iugo regis babilonis : et seruerit ei : relinqua eam in terra sua dicit dñs : et opabit ea et inhabitabit in ea. et ad se declinam regem iuda locutus sum omnia verba hec dicens : inducite collum vestrum sub iugo regis babilonis : et seruite ei et populo eius : et viuetis : et dicit dñs : et ciciant vos et perebitis. Quare moriemini tu et populus tu gladio et fame et peste : sicut locutus est dñs contra gentem que seruire noluerit regi babilonis. nolite audire verba prophetarum et dicentium vobis : non seruietis regi babilonis : quia mendacia ipsi loquuntur vobis. quia non misi eos ait dñs : et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter vt ciciant vos

D

+ Sc. 1. c.

A

C

2. 14. 3. 14.

17. 17.

et peribitis vos et prophete vti pphete
 και επωλειθε υμεις και ει προφηται υμων ει προφη
 tantes vobis iniuste mēdacia. et sacerdotib' et
 τισι οτις υμιν επωδ'ικω φευδ'ω. και τοις ιερεισιν και
 pph' hinc locut' ius dicens: sic dixit dñs: ne
 τω λαω τουτω ελαλθωσιν λιγωσιν, ουτως ειπεν κυριος, μη
 audiat'is verba pphetar' pphetarū
 ακουετε των λεγων των προφητων των προφηταυσις
 um vobis dicentiu: ecce vasa dñi reuertent' de
 τω υμιν λιγουσιν, ιδου σκικα κυριου επιστρεφει εκ
 babilone nūc cito: qz iniusta ipi pph'e
 βαβυλωνιου εν ταχ'ιως, οτι αδικα εντει προφητου
 tant vobis. ne audiat'is eos sed seruite re
 ουση υμιν. μη ακουετε αυτων αλλα δουλιετα τω βα
 gi babilonis et viuite. quare erit hec
 σιλι τ'ς βαβυλωνιου και οτι. ιατι εσαι αυτη η
 ciuitas in solitudine: si pphete sunt et si est ver
 πλις εις ερωμωσιν: ει προφ'ετα εις εν και ει εση λε
 οη dñi in cito: occurrant mihi: et nō
 γος κυριου ει αυτοις, απωρτησ'ατωσαι μοι, ινα μη
 inferantur vasa relict'ia in domo
 εστιν χ'ισωσ'ωσ'ω τα σκικα τα καταλειφ'ητα ει οικω
 οη et in domo regio iuda et hierusalem
 κυριου και ει οικω βασιλειωσ ιουδα και ιερουσαλημ
 in babilone: qz sic dixit dñs: de colūniis
 εις βαβυλωνια. οτι ουτως ειπεν κυριος, ποδη των σ'ιλωσ
 et de mari et de basib': et ad
 και ποδη της θαλασσης και ποδη των μηχανωδ, και προς τα
 reliqua vasa relict'ia in ciuitate hac
 επιλιπησ σκικωσ τα καταλειφ'ητα ει τ'σολει ταυτη
 η nō tollit ter babilonia: qh' trāsmigrare fecit
 ωδουκ ελαβ'η βασιλειωσ βαβυλωνιου, οτι απωκικεν γ'ον
 iechonij filij ioaehi regio iuda de hierusalem in
 ιερουσαλημ ιωακιμ βασιλειωσ ιουδα ει ιερουσαλημ εις
 babilonem: et omnes p'iceps iuda et
 βαβυλωνια, και π'ητας τουσ αρχοιτουσ ιουδα και
 hierusalem. qh' hec dicit dñs exercitū
 ιερουσαλημ. οτι τ'σ'ε λιγει κυριωσ των δ'υναμιωσ
 deus israel: de vasia relict'ia
 ο δ'ος ισραηλ, ποδη των σκικωσ των καταλειφ'ητωσ
 in domo dñi et in domo regio iuda et hier
 in οικω κυριου και ει οικω βασιλειωσ ιουδα και ιερου
 salem: in babilone inferentur et ibi erunt
 σαλημ, εις βαβυλωνια εσ'ιλιωσ'ωσ'ω και εκει εσ'ωσ
 usqz in diem visitationis eorū: et fre
 τωσ ιωσ της ημερας της επισκ'ιλιωσ αυτωσ, και οσ'ωσ
 dicit ea et conuertam ea in locum hunc.
 εω αυτα και απωρ'ητω αυτα εις γ'ον τ'σ'ωσ τουσ
 et faciliē in quarto anno regnan
 Και εβ'ητο ει τω τιτωρω ι'τ'ε βασιλειωσ
 te sedechia rege iuda. in mēse quin
 τ'ς σ'ιδ'ιου βασιλειωσ ιουδα. ει μ'ητ' τω π'ιμ
 te. dixit mihi ananias fil' azor p'seudopropheta
 τ'ω. ετωτ' μοι ανανιασ υδ'ος ωδ'ωσ ο φευδ'ωσ'εφ'ωσ
 q' de gabaon in domo dñi ante oculos
 ο ωσ'ι γαβαων ει οικω κυριου κατ'εφ'ιαλμωσ των
 sacerdotū et iouis pph' dicens: sic dixit
 ιερ'ια και παρ'ωσ του λαου λεγωσ, ουτως ειπεν
 dñs exercitū deus israel: et contritū
 κυριωσ των δ'υναμιωσ ο δ'ος ισραηλ, και σ'υσ'ι'τ'ε
 iugū regio babilonia. adhuc duo anni die
 γ'ον τουτον βασιλειωσ βαβυλωνιου. οτι δ'ωσ ι'τ'ε ημ'ωσ
 tum ego reuertifaciam
 εωσ ι'γω επωρ'ητω οoooooooooooooooooooo

et pericatis tam' vos' qz
 prophete ooooooooooooo
 q' vaticinatur' vobis. Et
 ad' sacerdotes' & ad' popu
 lū' istum' locutus sum' dñs
 cens: hec' dicit' dominus.
 Nolite' audire' verba' p
 phetarum vestrorum co
 qui prophetant' vobis
 dicētes: ecce' vasa' domi
 ni' reuertentur' de
 babilone' nunc' cito. co
 Mendaciū' enim' pph'e
 tant' vobis. Nolite' ergo
 audire' eos: sed' seruite
 regi' babilonis ooooooooo
 vt viuatis. Quare' datur
 hec' ciuitas in ooooooooo
 solitudinem: Et si' pro
 phete' sunt: et est ooooo
 verbum' domini' in eis:
 occurrant' domino ooo
 exercituum' vt non' ve
 niant' vasa ooooooooooooo
 que derelicta fuerant' in
 domo' dñi' & in domo' re
 gis' iuda' & in hierusalē:
 in babilone. Quia' hec'
 dicit' dominus' exercitu
 um' ad' columnas' & ad
 mare: & ad' bases: & ad
 reliqua' vasorum oooooo
 que remanserunt' in ciui
 tate' hac: que non ooooo
 tulit' nabuchodonosor
 rex' babilonis' cū trāffer
 ret' iechoniam' filij' ioa
 chim' regem' iuda ooooo
 de hierusalem' in babilo
 nem' & ocs' optimates
 iuda' & hierusalē. Quia'
 hec' dicit' dominus oooo
 exercituum' deus' israel
 ad' vasa ooooooooooooo
 que derelicta sunt in do
 mo' dñi' & in domo' regis
 iuda' & hierusalē. In ba
 bylonem' transferentur:
 & ibi' erūt' vsqz ad' diem
 visitationis' sue ooooooooo
 dicit' dñs. Et afferri' faciē
 ea' & restitui ooooooooo
 in' loco' isto. 28.

Et factum est in an
 no illo ooooooooooooo
 in principio regni' sedechie
 regis ooooooooooooo
 iuda: in anno quarto in
 mense ooooooooooooo
 quinto: dixit' ad me' ana
 nias filius' azur ooooooooo
 propheta' de gabaon in
 domo' domini ooooooooo
 coram' sacerdotib' &
 omni' populo' dicens. co
 Hec' dicit' dominus' exer
 cituum' deus' israel. oooo
 Contritū' iugum' regis
 babilonis. ooooooooooo
 Adhuc' duo anni' dierū:
 & ego' referri' faciam ooo

ואנבתם אתם והנביאים הנבאים נבא
 לכם ואל הנביאים ואל כל העם
 הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה
 אל תשמעו אל דברי נביאיכם
 הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית
 יהוה מושבים מבבלה עתה מרה
 נישקר חמה נבאים לכם אל
 תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל
 וחיו לכם תהיה העיר הזאת
 חרבה ואם נבאים הם ואם יש
 דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה
 צבאות לבלתי נאו הכלים
 הנותרים בבית יהוה ובית מלך
 יהודה וירושלם בבלה: כי כה אמר
 יהוה צבאות אל העמודים ועל
 היסועל המנטות ועל יתר הכלים
 הנותרים בעיר הזאת אשר לא
 לקחם נבוכדנצר מלך בבל בנלותו
 את יכניה בן יהויקים מלך יהודה
 מירושלם בבלה ואת כל חרי
 יהודה וירושלם: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל על הכלים
 הנותרים בית יהוה ובית מלך
 יהודה וירושלם: בבלה יונאו
 ושמה יהיו עד יום פקדי אותם
 נאם יהוה והעליתים והשבתים
 אל המקום הזה
 ויהי בשנה הראיה
 בראשית ממלכת צדקיה מלך
 יהודה בשנה הרביעית בחדש
 החמישי אמר אלי חנניה בן עזור
 הנביא אשר מנבעון בבית יהוה
 לעיני הנביאים וכל העם לאמר:
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לאמר שברתי את על מלך בבל:
 בעוד שנתיים ימים אני משויב

נבא
 שמע
 שוב
 תיהיה
 פגע
 בואבלה
 יתר
 פמד
 כון
 בבלה
 יתר
 בוא
 קניהאת
 בבלהשוב
 כום
 Ca. xxviii
 מלך
 שנה נבע
 נבא
 עלל
 שנה יום
 שוב

2.14
 3.14
 19.2

וְקַסְמִינִם וְאֵל תִּשְׁמַע אֵל שְׁפַע
 חֲלֹמְתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְחַלְמִים כִּי חֲלֹמִים
 בְּשִׁקְרָהֶם נִבְאִים לָכֵן בְּשִׁמִּי לֹא
 שְׁלַחְתִּים נָאִם יְהוָה כִּי נָה אָמַר
 יְהוָה כִּי לִפְיִ מְלֵאֲת לְבַבְךָ שְׁבָעִים פֶּה
 שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמַתִי עֲלֵיכֶם קְדוֹדָתִי קוֹם
 אֶת דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהַשִּׁיב אֶתְכֶם אֵל שׁוֹב
 הַמְקוֹם הַזֶּה כִּי אֲנִי יִדְעָתִי אֶת קוֹם
 הַמְחַשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם הַשֵּׁב
 נָאִם יְהוָה מְחַשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא שְׁלֹם
 לָרָעָה לְתַתְּ לָכֵן אַחֲרִית וְתִקְוָהוּ רֹעַ נָטוּ
 וְקִרְאתֶם אֶתִּי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם
 אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם וְנִבְקַשְׁתֶּם
 אֶתִּי וּמָצְאתֶם כִּי תִדְרֹשְׁנִי בְּכָל דְּבַשׁ
 לְבַבְכֶם וְנִמְצְאתִי לָכֵן נָאִם יְהוָה קָצָא
 וְשִׁבַתִּי אֶת שְׁבוֹתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם שׁוֹב שְׁבַת
 מִכָּל הַגּוֹיִם וּמִכָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר קוֹם
 הִדְחִיתִי אֶתְכֶם שֵׁם נָאִם יְהוָה יְהִי
 וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֵל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שׁוֹב
 הִנְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם כִּי אֶמְרַתֶּם גְּלוּ
 הַקִּיִּם לָנוּ יְהוָה נִבְאִים בְּגִלְתָּהּ כִּי קוֹם
 נָה אָמַר יְהוָה אֵל הַמְּלַךְ הַיּוֹשֵׁב עַל יִשְׂרָאֵל
 כָּסָא דְּדוֹד וְאֵל כָּל הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר
 הַזֹּאת אַחֲיִכֶם אֲשֶׁר לֹא יֵצְאוּ
 אֶתְכֶם בְּגִלְתָּהּ נָה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת גְּלוּ
 הַנְּגִי מִשְׁלַח נָם אֶת הַחֶרֶב אֶת שְׁלַח
 הַרְעֵב וְאֶת הַדָּבָר וְנִתְתִי אֶתְכֶם נָטוּ
 כְּתָאנִים הַשְׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא
 תִאֲלָלְנָה מִרְעוֹ וְרַדְּפָתִי אַחֲרֵיהֶם אֲכִל לֹת
 מִחֶרֶב בְּרָעַב וּבְדָבָר וְנִתְתִים לְזַעֲהָ
 לְכָל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֵהוּ וּלְשִׁפְהָ מְלַבֵּר שְׁפַם
 וְלִשְׁרָקָהּ וְלִחְרָפָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 הִדְחִיתִים שֵׁם תַּחַת אֲשֶׁר לֹא יְהִי
 שְׁמִעוּ אֵל דְּבָרֵי נָאִם יְהוָה אֲשֶׁר
 שְׁלַחְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת עַבְדִּי הַנְּבִאִים
 הַשְּׁפַם וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נָאִם שְׁפַם

& diuini vestri: & ne attē
 datis ad somnia vestra que vos
 somniatis: quia falso ipsi prophetāt vos
 in nomine meo: non nisi eos dicit dominus.
 Quia hec dicit dominus: Cum ceperint
 impleri in babilone septuaginta anni: visitabo
 vos & suscitabo super vos
 verbum meum bonum: ut reducam vos ad locum istum. Ego enim
 scio cogitationes quas cogito super vos dicit dominus: cogitationes pacis & non afflictionis: ut dem vobis finem & patientiam: & inuocabitis me: & ibitis me: & ego exaudiam vos: queretis me & inuenietis. Cum quesieritis me in toto corde vestro: inueniar a vobis ait dominus. Et reducam captiuitatē vestrā: & congregabo vos de vniuersis gentibus & de cunctis locis ad que expulsi vos dicit dñs. Et reuertī vos faciā de loco ad quem transmigrare vos feci: quia dixistis: suscitabit nobis dñs pphetas in babilone. Quia hec dicit dominus ad regem qui sedet super solium dauid: & ad omnē populum habitatorē vrbis huius: ad fratres vestros qui non sunt egressi in vobiscū in transmigratiōe nē. Hec dicit dñs exercituum. Ecce mittam in eos gladium & pestem: & ponam eos quasi ficus malas que comedi non possunt eo quod pessime sint: & persequar eos in gladio: & in fame: & in pestilentia. Et dabo eos in vexationes vniuersis regnis terre: in maledictione & in stupore & in sibilu & in opprobriu cū gentibus ad quas ego eieci eos: eo quod non audierint verba mea dicit dñs: que misi ad eos per seruos meos pphetas de nocte confurgens & mittens: & non audistis dicit

τ ne seducant vos diuini vfi: & κη μὴ ἀκρωθείτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντιες ὑμῶν, κη ne attēdite in somnia vfa q vos somniaz μὴ ἀκούετε ἐς τὰ εἰδύπνια ὑμῶν ἢ ὑμῖς εἰσπνιάθητε. qz iniqua ἰφί pphētant vobis in dñe. ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ nomine meo: τ nō nisi eos dicit dñs: εἰμάτι μου, κη οὐκ ἀπίστεια αὐτοὺς λέγει κύριος, qz sic dicit dñs: cū fuerit impleti ὅτι οὕτως ἴσπει κύριος, ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι in babilone septuaginta anni: visitabo vos ἐν βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκίψομαι ὑμᾶς τ suscitabo verba mea sup eos: viter κη ἐπισκίψω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τῷ ἴσπει ducam pplm meū in locum istum. τ co εἰσπίψω γὰρ λαῶν μου ἐς τὸν τόπον τοῦτον. κη λε gitabo sup vos cogitationē pacis: τ nō mala: vt γουμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμῶν ἰερῶν, κη ἐν κακῶ, τ dem vobis hec. τ orate ad me: τ δύναι ὑμῖν ταῦτα. κη περισυζαδίη πρὸς με, κη exaudiam vos. τ queretis me: τ inuenite ἰσκαύσομαι ὑμῶν. κη ἐκνησίε τί με, κη ἰσρήσι tio me. qz qd ἠσρησίε me in toto corde τί με. ὅτι ὅταν ἐκνησίε τί με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ vfo: τ apparcho vobis. qz dicitis cū ὑμῶν, κη ἰσπιστεύομαι ὑμῖν. ὅτι ἴσπει κατ' ἴσπει dñs sup vos pphetas in babilone. τίσσει κύριος ἐφ' ὑμᾶς προφητάς ἐν βαβυλῶνι. sic dicit dñs ad regē sedentem ὅταν λέγει κύριος πρὸς τὸν βασιλεῖα τὸν καθήμενον in throno dauid: τ ad omē pplm habē: ἐπὶ θρόνου δαυὶδ, κη πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς τὸν κατι tantem in ciuitate hac: τ ad francos κεντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, κη πρὸς τοὺς ἀδελφούς vfo: q nō egressi sunt vobiscū in captiuitatem. sic dicit dñs exercituum: ecce λουσικῶν. οὕτω λέγει κύριος τῷ δούλῳ μου, ἰδού ego mittam in eos gladium τ fame τ ἴγῶ ἀπειλῶ ἐς αὐτοὺς μάχαιραν κη λιμῶν κη pestē: τ ponā eos qd sicut malas q nō λειμῶν, κη ἴσπει αὐτοὺς ὡς σῦκα ποιικρᾶ ἃ οὐκ comedi possunt ἢ malitia. τ phest ἴδῶμαι δύναμι ὑπὸ τῆς ποιικρίας. κη dicitur eos in gladio τ fame τ pestē: τ αὐτοὺς ἐν μάχαιρα κη λιμῶ κη λουμῶ, κη dabo eos in vexationē in omnib' re: δώσω αὐτοὺς ἐς κίσπει ἐν πᾶσαις ταῖς βα gangis tce: τ in maledictione τ in penne: σιλύιας τῆς γῆς, κη ἐς κατάρη κη ἐς ἀσπρῆ am τ in sibilum τ in opprobriu oib' ay κη ἐς συρισμῶν κη ἐς διειδίεμῶν πᾶσι τῶν gentibus: ad qd ego eicio eos: qd nō ἴσπει, πρὸς οὓς ἴγῶ ἐβαλλῶ αὐτοὺς, ὅτι οὐκ audierūt verba mea dicit dñs: q nisi ἴσπει τὰ ῥήματα μου λέγει κύριος, ἢ ἀπίστεια ad eos p seruos meos pphetas κα πρὸς αὐτοὺς διὰ τοὺς δούλους μου τοὺς πῆ pphetas: mane surgēs τ mittens: τ nō audin φήτας, ἀσπρῆ κη ἀσπρῆ ἴσπει, κη οὐκ ἴσπει istis dicit

B. 14. 2
I. pa.
36. d.
I. d. 1.
1. 4.
2. 1. 4.

D

G

B. 14. 4

dñs: vos ergo audite verba dñi ois
 κ̄ρις, ῡμεις οῡν ακοῡσατε τ̄ων λε̄γων κῡριου πᾱσα
 trāsmigratio: quā missi a hierim in ba-
 βυλων̄. sic dixit dñs ad achab filii colia:
 βυλων̄. ο̄υτως λε̄γει κῡριος ἐπῑ ἀχαβ ῡιοῡ κωλιᾱ,
 ad sedechiam filii maasia q̄ pphetant vo-
 bis in nomine meo mēdacif. ecce ego vo-
 μιν̄ ἐν̄ δ̄οματῑ μοῡ φ̄ιδω̄ς. ἰδ̄οῡ ἰγ̄ω̄ δ̄ιδ̄ωμῑ ᾱν-
 os in manus regio babylonis: et percuet
 τ̄ους ἐν̄ χ̄ιρας βασιλ̄ως βαβυλων̄, κᾱι πατᾱξει
 eos ante oculos v̄ros: et accipient ab eis
 ᾱυτους κατ̄ ὀφθαλμο̄ς ῡμων, κᾱι λ̄ιφ̄οῑσιν̄ ᾱπ̄ ᾱυτων̄
 maledictionē i oī trāsmigratioe iuda in babylone di-
 κατ̄αρας ἐν̄ πᾱσα τ̄ῃ ἀπεῑκία ἰουδᾱ ἐν̄ βαβυλων̄ι λι-
 centes. faciat tibi dñs vt sedechie fecit et
 γοῑται. πᾱσαῑ σῑ κῡριος ὡς̄ σιδ̄εχιᾱ ἐπῑκο̄σιν̄ κᾱι
 vt achab q̄s fricit rex babylonis in
 ὡς̄ ἀχαβ̄ ὡς̄ ἀπεῑταγ̄ασῑ βασιλ̄ως βαβυλων̄ος ἐν̄
 igne pph̄t fecerunt iniquitatē in hierusalem et mechati
 π̄ρω̄ δ̄ῑκ̄ν̄ ἐπῑκο̄σασ̄ ἀνομῑας ἐν̄ ἱερουσαλημ̄ κᾱι ἡμ̄ι
 sunt v̄roico cūstis suor: et v̄b̄s
 χ̄ω̄τος τ̄ῃς γῡτᾱικας τ̄ων̄ π̄ολιτων̄ ᾱυτων̄, κᾱι λε̄γοῑ
 locuti sunt in noie meo qd̄ nō mandauit
 ἰχραμ̄ατισᾱς ἐπῑ τ̄ῷ δ̄οματῑ μοῡ ἐν̄ δ̄ο̄ σῑνῑταβα
 eis: et ego testis dixit dñs. et ad sa-
 ᾱυτους, κᾱι ἰγ̄ω̄ μαρτῡρς φ̄οσῑ κῡριος. κᾱι π̄ρ̄ς σα-
 maiam neclamiet̄ dices sic dixit dñs de
 μ̄ιας γ̄οῑ νελαμ̄ιταῑ ἑρ̄εις ο̄υτως λε̄γεῑ κῡριος ὁ̄ θε̄ος
 crepita deuo israel: eo q̄ missi in no-
 τ̄ων̄ δ̄υναμ̄ιας ὁ̄ θε̄ος ἰσραηλ, ᾱν̄ ὡς̄ ἀπεῑσειλας ἐν̄ δ̄ο̄
 mine tuo libro ad omne pph̄t q̄ i hieru-
 ματῑ σοῡ βιβλιᾱ π̄ρ̄ς̄ π̄αν̄τα γ̄οῑ λᾱον̄ γ̄οῑ ἐν̄ ἱερου-
 salem non missi te in nomine meo. et ad
 σαλημ̄ ἕκ̄ ἀπεῑσειλᾱσῑ τ̄ῷ δ̄οματῑ μοῡ. κᾱι π̄ρ̄ς̄
 sophonias filii maasie sacerdotē dicere. dñs de-
 σοφιᾱς ῡιοῡ μαασιᾱοῡ γ̄οῑ ἱερ̄ιᾱ ἰσραηλ. κῡριος ἰδ̄ω
 dit te sacerdotē p̄ iolade sacerdotē vt sis p̄fere-
 κ̄ῑ σῑ ἱερ̄ιᾱ ᾱυτῑ ἰωδᾱ τ̄ῷ ἱερ̄ιᾱς φ̄οιδ̄ω̄ ἰσραηλ
 et in domo dñi omni hoī pphetanti et
 τ̄ων̄ ἐν̄ δ̄ομᾱ κῡριοῡ πᾱσ̄τῑ ἀν̄ερω̄πω̄ π̄ροφ̄ητε̄ῡν̄τῑ κᾱι
 omni hoī infanti: et dabis eū in car-
 πᾱτῑ ἀν̄ερω̄πω̄ ματο̄ρ̄ω̄, κᾱι δ̄ω̄σεις̄ ᾱῡτον̄ ἐν̄ ἀπ̄ο-
 cem et in cataractē. et nūc q̄re nō
 κλυμᾱ κᾱι ἐν̄ γ̄οῑ κατ̄αρ̄ακ̄τω̄. κᾱι τ̄ῷν̄ θ̄ιᾱτῑ ὡς̄
 increpassa hieremias q̄ ex anathoth pphetantem
 ἰπ̄ιτιμ̄ιᾱσατε ἱερ̄εμιᾱ τ̄ῷ ἰγ̄ω̄ ἰσραηλ τ̄ῷ π̄ροφ̄ητε̄ῡν̄τῑ
 vobis. qz p̄p̄terea missi ad nos in babylō
 ῡμιν̄. ἔτῑ θ̄ιᾱ τ̄ῷν̄το̄ ἀπεῑσειλᾱσῑ π̄ρ̄ς̄ ῡμ̄ας̄ ἐν̄ βαβυ-
 lonē dices longe est: edificate domos et ha-
 λᾱν̄ λε̄γοῑ μακρᾱν̄ ἰσραηλ, δικοδομη̄σατε̄ ἑκ̄ίας κᾱι κα-
 bitate: et plantate hortos et comedite
 τρω̄ᾱσατε, κᾱι φῡτιμ̄οσατε̄ κ̄η̄πους κᾱι φ̄ογῑδ̄ι τ̄ων̄
 destructib̄ eor. et legit sophonias lib̄m̄ in
 κερ̄ω̄ν̄ ᾱυτων̄. κᾱι ἀν̄ιγ̄ω̄ σοφιᾱς γ̄ο βιβλιᾱν̄ ἐν̄
 ap̄tes hieremie p̄phete. et factū est verbū vo-
 τ̄ῷ δ̄ομᾱ κῡριοῡ τ̄ῷ π̄ροφ̄η̄τοῡ. κᾱι ἰγ̄ω̄ ἰσραηλ λε̄γος̄ κῡ-
 mini ad hieremias dices: mitte ad oem
 ρ̄ων̄ π̄ρ̄ς̄ ἱερ̄εμιᾱς λε̄γων, ἀπεῑσειλᾱσῑ π̄ρ̄ς̄ πᾱσαν̄ τ̄ην̄
 trāsmigratioē dices: qm̄ dixit dñs ad samaiam
 ἀπεῑσειλᾱς λε̄γων, ἔτῑ λε̄γεῑ κῡριος ἐπῑ σαμ̄αϊας γ̄οῑ
 neclamitem: qm̄ p̄phetauit vobis samaias:
 νελαμ̄ιταῑ, ἰπ̄ιτιμ̄ιᾱ π̄ροφ̄ητε̄ῡσιν̄ ῡμιν̄ σαμ̄αϊας,
 et ego nō misi eū
 κᾱι ἰγ̄ω̄ ἕκ̄ ἀπεῑσειλᾱ ᾱῡτον̄ ooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

dominus. Vos ergo au-
 dite verbum domini ois
 ois transmigratione qua
 emissi de hierusalem ois
 in babylonem. Hec dicit
 dominus exercituum
 deus israel ad achab fi-
 lium maasie ad sedechiam
 chullie ad maasie
 filium maasie
 qui prophetat vobis in
 nomine meo mendaciter.
 Ecce ego tradam eos in
 manu nabuchodonosor
 regis babylonis: et per-
 cutiet eos in oculis visis.
 Et assumetur ex eis ma-
 ledictio omni transmigra-
 tione iude qui est in baby-
 lone dicentium. Ponat te
 dñs sicut sedechiam & sic
 achab qui fricit rex baby-
 lonis in igne: pro eo quod
 fecerint stultitiam
 in israel: & mechati sunt
 in vxores amicos suor:
 & locuti sunt verbū in
 nomine meo mendaciter:
 quod non mandavi eis. Ego
 sum iudeus & testis dicit
 dominus. Et ad semeiam
 neclamitem dices. ois
 Hec dicit dominus ex-
 ercitus deus israel. Pro eo quod
 missi in nomine tuo li-
 bro ad omnem populum qui
 est in hierusalem & ad o-
 sophoniam filium maasie
 sacerdotē: & ad vniver-
 sos sacerdotes dices: do-
 minus dedit te sacerdotē
 pro iolade sacerdotē vt
 sis dux in domo domini super
 oem virum arrepticium
 & prophetantem vt mit-
 tas eum in neruum
 & in carcerem. Et nunc
 quare non increpassi o-
 s hieremiam anathoth
 qui prophetat vobis. o-
 Quia super hoc missi in
 babylonē ad nos dices:
 Longū est edificare do-
 mos & habitare: & plan-
 tate hortos & comedite
 fructus eor. Legit ergo
 sophonias sacerdos li-
 brum istum in auribus
 hieremie prophete. Et factū est verbū
 domini ad hieremiam
 dicens. Mitte ad omnem
 transmigrationē
 dicens. Hec dicit dñs
 ad semeiam neclamitē.
 Pro eo quod prophetauit
 vobis semeias: & ego
 non misi eum: ooooooooo

יהוה ואתם שמעו דבר יהוה
 כל הגולה אשר שלחתי מירושלם
 בבלהו נה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל אל אחאב בן
 קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
 הנבאים לכם בשמי שקר הנני
 נתן אתם צד נבוכדנאצר מלך
 בבל והכם לעיניכם ולפח מהם
 קלה לכל גלות יהודה אשר
 בבל לאמר ישמך יהוה בצדקיהו
 וצאחק אשר קלם מלך בבל
 צאש יען אשר עשו נבלה
 צישראל וינאפו את נשי רעיהם
 וידברו דבר בשמי שקר אשר
 לא צויתים ואנני הודיע ועד נאם
 יהוה ואל שמעיהו הנחלמי תאמר
 לאמר נה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לאמר יען אשר
 אתה שלחת בשמכה ספרים אל
 כל העם אשר צירושלם ואל
 צפניה בן מעשיה הנחן ואל כל
 הנחנים לאמר יהוה נתנך נחן
 תחת יהודיע הנחן להיות פקדים
 בית יהוה לכל איש משנע
 ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת
 ואל הצונק ועתה למה לא נערת
 צירמיהו הענתותי המתנבא לכם:
 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר
 ארכה היא בנו בתים ושבנו ונטעו
 גנות ואכלו את פריהן ויקרא
 צפניה הנחן את הספר הזה
 באזני ירמיהו הנביא ויהי דבר
 יהוה אל ירמיהו לאמר ושלח על
 כל הגולה לאמר נה אמר יהוה
 אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
 לכם שמעיה ואנני לא שלחתי

גלה
 שם
 נכה
 גלה
 שם
 גלה
 עשה
 נאף נשח
 דבר
 צנה
 אמר
 שם
 היה
 שנע
 נבא נחן
 נכה
 נבא
 גנה
 גלה

C

Ca. 31.

D

B

31. 44.

A

nō factū in cōsumationē: sed cruditiā te in
 ἐν μὴ πωλώσω ἵς συντέλειαν, ἀλλὰ παιδῶσω σε ἐν
 iudicio: et mūdano nō mūdabo te. sic dicit do-
 χρίστῃ, καὶ κατακρίνω ἐν κἀραὶώ σοι. ἔντως ἴπται κῦ
 mīn: fuscitanti cōtritionē: dolorosa plaga tua: nō est
 ῥος, ἀίεσσα συντέριμμα, ἀλλὰ ἡ πλῆγη σου, ἡ καὶ ἐστὶ
 iudicio iudicā tū in dolorē. curata eo: vilitas nō
 κείνη κρίση σου ἵς ἀλγῶν. ἰατρύειας, ἀφίλεια ἀνα
 est tibi. oēs amici tui obliti sūt tui te nō
 ἴσι σοι. πάντες οἱ φίλοι σου ἰπιλάουτο σου σὶ ἐν μὴ
 interrogabūt: qz plaga inimici percussit te castiga
 ἰπρωτῶσουσι, ἔτι πλῆγη ἰχέρου ἴπαισά σοι παι
 tione font sup oēm iniquitatē tuā: multiplicata
 δὲ ἐστὶ κρίση ἰπι πᾶσαι ἀδικίας σου, ἰπι πλῆγη
 sunt pccā tua. qd clamas in cōtritione
 σοι ἡ ἁμαρτία σου. τί βοᾷς ἰπι συντέριμματί
 tua: Inanabilis voloi tu? ppter multitudinē iniquitatis
 σου; αἰτίας οἱ πότις σου διὰ τῶν πλῆθους τῆς ἀδικίας
 tuae: et ppter peccata tua dura feci
 σου, καὶ διὰ τῶν ἁμαρτιῶν σου τῶν σκληρῶν ἴπαισά
 tibi hec. ppterca oēs comedētes te deuora
 σοι τῶντα. διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἰδιόιτες σοι βρω
 bunt: et oēs hostes tui: in captiuita-
 τίσεισιν, καὶ πάντες οἱ ἰχέρου σου, ἵς ἀρχμαλω
 tem venient. et erūt q irridēte te in veri
 σίας ἴξουσιν. καὶ ἴσονται ἡ διαφροσύνη σοι ἵς διαφ
 sionē: et oēs deridētes te dabo in pre
 ρια, καὶ πάντας τοὺς προσημύοντάς σοι δῶσω ἵς προ
 dam: qz obduca sanitate tua a plaga doloro
 ῖμα, ἔτι ἀσῶ γὼ ἰαμά σου ἔσσο πλῆθους ὀδυνῶ
 fa: sanabo te dicit dñs: qz dispersa vocata
 ρας, ἰατρύσω σοι φασὶν κύριος, ἔτι ἰπαρμύειαν ἰκλῶ
 es sion: qz defraus nō est eam. sic dixit do-
 χρίστῃ, ἔτι ἰπται ἀνα ἴσι αὐτῆς. ἔντως ἴπται κῦ
 mīn: ecce ego cōuerto trāsmigitionē iacob: et
 ρος, ἰδὼ ἰγῶ ἔσσορῶ τῆς ἔσσορῶς ἰακώβ, καὶ
 captiuitatis eius miserebor: et edificabitur
 τῆς ἀρχμαλωσίας αὐτοῦ ἰλιώσω, καὶ ἰακοδομοῦσεται
 ciuitas in excelso suo: et templū scdm iudiciū
 πάλιν ἰπι γὼ ἴφος αὐτῆς, καὶ ὁ τοῦς κατὰ γὼ κῆριμα
 suum sodebit: et egredientur ab eis canē
 αὐτοῦ κασιδιῶν, καὶ ἰλιώσουσιν ἀπ' αὐτῶν ἄδον
 tes: et vox iudentū. et multiplicabo eos: et
 τις, καὶ φωνὴ σαμῶντων. καὶ πλῆθυσῶ αὐτοῦς, καὶ
 non minuentur. et ingredientur filii eius sicut
 ἐν μὴ ἰλαττωῶσιν. καὶ ἰσιλιώσουσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς
 prius: et testimonia eorū an faciem
 γορῆτῆρος, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πῆρῶσῶν
 meā dirigēt: et visitabo sup oēs
 μου ἰπρωτῶσεται, καὶ ἰπρωτῶσεται ἰπι πᾶτας τοὺς
 tribulātes eos: et erunt fortiores eis. sup
 ἰλιώσουσιν αὐτοῦς, καὶ ἴσονται ἰχυρότεροι αὐτῶν. ἴπ' αὐ
 eos et pncero eius ex eo egredientur. et cōgre
 τοῦς καὶ ἰπρωτῶσεται αὐτοῦ ἰλιώσουσιν. καὶ συ
 sibo eos: et cōuertentur ad me: qz qd est
 ἰαῶ αὐτοῦς, καὶ ἰπρωτῶσεται πῆρῶς με, ἔτι τις ἴστιν
 iste q dedit cor suum vt ruertat ad
 ἔντος ἵς ἰδῶκιν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἰπρωτῶσεται πῆρῶς
 me dicit dñs: et critis mibi in pplm: et ego ero
 με ἰγῶ κύριος; καὶ ἴσι δέ με ἵς λαόν, καὶ γὼ ἴσομαι
 vobis dñs: qz ira vāi egressa est furore egressa est ira
 ἴστιν ἵς κῖ, ἔτι ἰδῶκιν κύριου ἰλιώσω θυμῶν. ἰλιώσω ἰδῶκιν
 meo ad impios veniet. nō auertetur ira furoris
 γορῆτῆρος ἰπι ἀσιβίτις ἴστιν. ἐν μὴ ἔσσορῶ ἰδῶκιν θυμῶν
 dñi: donec faciat et donec pstatat conatum cordis
 κύριου, ἕως ποίση καὶ ἕως καταρῶσιν ἰγῶκῖσμα καρδί
 sui. in nouissimo dñs cognosctis ea.
 αὐτῶν. ἴπ' ἰχέρου τῶν ἰμῶν γορῆτῆρος αὐτῶν. Ca. 31.

*non faciam in cōsumationē: sed castigabo te in
 iudicio: vt tibi nō videas
 ris innoxus: qz hec dicit
 dñs. Inanabilis fractu
 ra tua: pessima plaga tua
 Nō est q iudicet iudiciū
 tuū: ad alligādā curatio
 nē tuā vilitas nō est tibi.
 Oēs amatores tui obli
 ti sūt tui: teq nō qruunt.
 Plaga ei inimici percussit
 te: castigatiōe crudeli.
 ppter multitudinē iniq
 tatis tue dura facta sunt
 pccā tua. Quid clamas
 sup cōtritione tua? Infa
 nabilis est dolor tuus: p
 pter multitudinē iniqui
 tatis tue & propter dura
 peccata tua feci hec tibi.
 Propterea oēs q come
 dūt te deuorabūt: &
 vniuersi hostes tui i capti
 uitate ducētur. Et oēs q
 te vastāt vastabūt: cun
 ctosq pdatōres tuos da
 bo in predā. Obduca ei
 cicatrice tibi: & a vulne
 ribus tuis sanabo te dicit
 dñs. Quia eictā voca
 uerūt te: sion hec est que
 non habebat reqrentē.
 Hec dicit dñs. ecce ego
 cōuertā cōuersionē ta
 bernaculorū iacob: & te
 ctis eius miserebor. Et
 edificabitur ciuitas i ex
 celso suo: & templū iuxta
 ordinē suū fundabitur.
 Et egredientur de eis la
 vox iudentū: & mul
 tiplicabo eos: & nō minu
 entur: & glorificabo eos
 & nō attenuabūt: &
 erūt filii ei: sicut a princi
 pio: & ceteris eius corā me
 permanebit. Et visitabo
 aduersum oēs q tribulāt
 eū: & erit dux ei ex eo:
 & pncipes de medio ei
 pducēt. Et applicabo
 eum & accedet ad me.
 Quis ei iste est q appli
 cet cor suū vt appropin
 quet mibi: ait dñs. Et erit
 tis mibi in pplm: & ego
 ero vobis in deū. Ecce
 turbo dñi: furor egre
 diēs pcella ruēs: in capi
 te impiorum cōquiescet.
 Non auertēt iram oōō
 indignationis dominus:
 donec faciat & cōpleat
 cogitationē cordis sui.
 In nouissimo dierum oō
 intelligetis ea. 31.

עשה שפט לא אעשה כלה ויסרתוך למשפט
 ונקמה לא אנקם כי כה אמר יהוה
 אנוש לשברך נחלה מכתך אין
 דן דינך למזור רפאות תעלה
 אין לך כל מאהבך שכתוך אתך
 לא ידרשו כי מנת אויב הכיתך
 מוסר אכזרי על רב עונך עצמו
 חטאתך: מה תזעק על שברך
 אנוש מכאבך על רב עונך
 עצמו חטאתך עשיתי אלה
 לך: לכן כל אהליך יאכלו וכל
 צדיק כלם פשני ילנו והיו שסוך
 למשסה וכל בזזך אתן לבז
 כי אעלה ארוכה לך ומפנתך
 ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו
 לך ציון היא רדש אין לה: כה
 אמר יהוה הנני שב שבבות ארלי
 ועקוב ומשנותיו ארחם ונבנתה
 עיר על תלה וארמון על משפטו
 ישב: ויצא מרם תודה וקול
 משחקים והרביתם ולא ימעטו
 והגברתים ולא יצערון והיו בניו
 כקדם ועדתו לפני תנון ופקדתו
 על כל לחציו והיה אדירו ממש
 ומשלו מקרבנו יצא והקרבתיו
 ונגש אלי כי מי הוא זה: ערב
 את לבו לנשת אלי נאם יהוה:
 והיותם לי לעם ואנני אהיה
 לכם לאלהים: הנה סערת יהוה
 חמה יצאה סער מתגורר על ראש
 רשעים יחול: לא ישוב חרון
 אף יהוה עד עשתו ועד רקימו
 מזמות לבו נאחרית הימים
 תתכוננו בה: נעת הריא
 נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
 משפחה ישראל והמה יהיו לי לעם:

כה אמר יהוה מצא חן בפדבר דמי
 עם שלידי חרב הלך להרניע שרד כנע
 ישראל מרחוק יהוה נראה לי כמק נראה
 ואהבת עולם אהבתיו על פן עלם
 משכתיך חסדו עוד אבנך ונבנית כנה
 בתולת ישראל עוד תעדי תפוך בתל עבה
 ויצאת נחול משחקים עוד תפוך תל
 תטעי כרמים נהרי שמרון נטעו שפח
 נטעים והללו בני ישום קראו נטע
 נצרים נרר אפרים קומו ונעלה עלה
 ציון אל יהוה אלהינו כי כה
 אמר יהוה רנו ליעקב שמחה כנו
 וצהלו נראש הגוים השמיעו שמע
 הללו ואמרו הושע יהוה את ישע
 עמך את שארית ישראל הנני
 מביא אתם מארץ צפון וקבצתיים כוא צפון
 מירנתי ארץ נם עור ופסח נרה
 וילדת יחדו קהל גדול ישונו נבל שוב
 הנהו נבני יבאו ונתחננוים אובלים כפה כוא
 אוליכם אל נחלי מים נדרך ישר תאו נבל
 לא יכשלו כה בני היתי לישראל ילה נבל
 לאב ואפרים נכרי הואו שמעו נכה
 דבר יהוה גוים והגידו נאיים ננדאי
 ממרחק ואמרו מזרה ישראל נמקנה
 יקבצנו ושמרו כרעה עדרו כי נבין
 פדה יהוה את יעקב ונאלו מיד חוק
 ממנו ונאו ורננו נמרום ציון כוא רום
 ונדרו אל טוב יהוה על דגן ועל
 תירש ועל יצהר ועל בני צאן נרש צהר
 ונקר והיתה נפשם כנן רוח נכה
 ולא יוסיפו לראבה עוד אז תשמח יסף שפח
 בתולה נחול ונחרים הקנים בתל תל
 יחדו והפכתי אבלים לששון שוש
 ונחמתים ושמחתים מיונים ונה
 ורויתי נפש חכמים דשן ועמי את כנה
 טובי ישבעו נאם יהוה כה אמר שבע

Hec dicit dñs. Inuenit
 gratiam in deserto oooo
 populus qui remaserat
 gladio. Vadet ad requie
 suam israel. Longe dñs
 apparuit mihi. oooooooooo
 Et in charitate ppetua
 dilexi te: ideo oooooooooo
 attraxi te miseris. Rur
 sumq; edificabo te: &
 edificaberis virgo israel.
 Adhuc ornaberis tym
 panis tuis & egredieris in
 choro ludentiu. Adhuc
 plantabis vineas in mo
 tib; samarie. Plantabunt
 plantates: & donec tpus
 veniat non vindemiabunt:
 qa erit dies in qua cla
 mabunt custodes in mote
 effraim. Surgite & ascen
 dam in sid ad dñm deū
 nostru: qa hec dicit dñs.
 Exultate in leticia iacob
 & hinnite contra caput
 gentium: personate &
 canite & dicite. Salua
 domine oooooooooooooooooo
 populu tuum reliquias
 israel. Ecce ego oooooo
 adducā eos de terra aquil
 lonis: & congregabo eos
 ab extremis terre: iter
 quos erunt cecus & clau
 dus & pregnas & paries
 simul cetus magnus re
 uertenti huc. In fletu
 veniet & in misericordia
 reduca eos. Et adducam
 eos per torretes aquaru
 in via recta & non impin
 gent in ea: qa factus sum
 israeli pater: & effraim
 primogenitus meus est.
 Audite verbu dñi gen
 tes: & annunciate in insu
 lis que procul sunt: & di
 cite. Qui dispersit israel
 cōgregabit eū: & custo
 diet eū sicut pastor gregē
 suū. Redemit enim dñs
 iacob & liberauit eū de
 manu potētioris. Et ve
 nient & laudabunt in mo
 te sion & confluent ad
 bona dñi sup frumēto:
 vino & oleo & fetu pec
 corum oooooooooooooooooo
 & armentorū: eritq; aia
 eorū q̄si hortus irriguus:
 & vltra non esurient.
 Tunc letabitur oooooooooo
 virgo in choro: iuuenes
 & senes oooooooooooooooooo
 simul. Et conuertam lu
 ctum eorum in gaudium
 & consolabor eos: & les
 tificabo a dolore suo. oo
 Et inebriabo aiam facer
 dotū pinguedine: & pp̄s
 mens bonis adimplebitur
 ait dñs. Hec dicit

sic dicit dñs: iuent calidū in deserto cū his q̄ perie
 ōtūtw; ἵπται κύριος, ἕυροι εἰρημὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ἐλάω
 rāt in gladio. ite τ nō pdatis
 των ἐν μαχαίρα. βαδίσσατε καὶ μὴ ἐλίσκητε γὰρ ἰσ
 rael: dñs de longe apparebit ei dilectiōe ppe
 raiā, κύριος πρόρροισιν ὀφείσεται αὐτῷ ἀγάπῃ ἀκαί
 tua dilecti te: ideo attraxi te in misericord
 ay ἀγάπῃσά σε. διὰ τούτο ἕλκουσά σε ἐς ἐπιγύρῃσθ
 adhuc edificabo te: τ edificaberis virgo isra
 ἕτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος ἰσρα
 el: adhuc assumco tympanū tuū: τ egredieris cū co
 ἄλ, ἕτι λέψῃ τυμπανὸν σου, καὶ ἕξειλυσθ μετὰ σε
 tu ludendum. adhuc plantate vineas i nō
 καγωγῆς παιδείων. ἕτι φυτεύσατε ἀμπελώνας ἐν ἰσ
 tib; samarie: plantantes plantate: τ lan
 σι σαμαρίας, φυτεύσατε τις φυτεύσατε, καὶ ἀνί
 dantes laudate: qz est dies vocatiōis respondē
 σαττις ἀνίστατε, ὅτι ἔστι ἡμέρα κλήσιως ἐξουλιγισ
 tium in mōtib; effraim. surgite τ ascendite in sion
 ἰδῆτω ἐν ὄρεισιν ἰσραὴμ. ἀκούσατε καὶ ἀνάβατε ἐν σι
 ad dñm deū v̄stru: qz sic dixit dñs te
 πρὸς κύριον δεῖν ὑμῶν, ὅτι οὕτως ἵπται κύριος τῷ ἰσ
 cob: exultate τ hinnite in caput
 κούβ, ἕυφραίνεσθε καὶ χερμετίσασθε ἐπὶ κεφαλῆ
 gentiū: audita facite τ laudate dicite saluum
 ἵσραὴμ, ἀκούσατε πῶσισασθε καὶ ἀνίστατε ἵσραὴμ ἵσρα
 dñs pp̄m suum reliq̄as israel. eoz
 κύριος γὰρ λαὸν αὐτοῦ γὰρ κατὰλειπε ἰσραὴλ. ἵσρα
 ego adduco eos ad adlonē τ congregabo eos ab
 ἐγῶ ἀγῶ αὐτοῦς ἀπὸ βορρῆ καὶ συνῶξω αὐτοῦς ἀπὶ
 extremo fre in solēnitāte pasche. τ generabit ἕ
 χάτου τῆς γῆς ἐν ἰερῇ φασίκα. καὶ τικισποῖσθαι τίς
 hoo multos τ reuertentur huc, in sicut egredi
 κια πολλὰ καὶ ἐξουλιγισθῶσιν ὄδῳ. ἐν κλαυμῷ ἵσρα
 sunt τ in cōsolatione adducā eos. vucēs ad fo
 ἰστ, καὶ ἐν πῶσ ἀκλήσῃσιν αὐτοῦς. ἀλλῶσιν ἵπται ὄδ
 sae aquar in via recta. τ nō c̄st̄abunt in
 εὐγας ὄδῶτων ἐν ὄδῳ ὄρεισ. καὶ ἐν μὴ πλακῶσθαι ἐ
 ca: qz factus sum israel in pfem: τ ephraim
 αὐτῷ, ἕτι ἵσραὴμ τῷ ἰσραὴλ ἐς πατρίδα, καὶ ἰσραὴμ
 primogenit̄ meus est. audite verbū dñi gētes: τ
 ἀγγελλῶσθαι ἐς τῶσους τῶσ μακρῶ. ἵσραὴμ ἐσ
 uis israel congregabit eū: τ custodiet eū ὡ
 σασ γὰρ ἰσραὴλ συνῶξῃ αὐτῶν, καὶ φυλάξῃ αὐτῶν ὡ
 pasceus gregem suum: qz redemit dñs
 ὁ βόσκων γὰρ ποιμαίνε αὐτοῦ, ὅτι ἕλυτρωσάτο κύριος
 iacob τ liberauit eum de manu fortior
 γὰρ ἰακώβ καὶ ἕξειλετο αὐτῶν ἐκ χειρὸς εὐρωτιῶν
 eoz: τ veniet τ letabuntur in mōte si
 αὐτοῦ, καὶ ἕξουσιν καὶ ἕυφρανήσασθαι ἐν τῷ ἔρει σι
 on: τ venient ad bona dñi ad frumētum τ
 ὄν, καὶ ἕξουσιν ἐπὶ ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ
 vini τ olei τ fructuū τ pecor τ ou
 ὄπου καὶ ἰλαίου καὶ καρπῶν καὶ κηλων καὶ ἡλιβ
 um: τ erit aia eoz quasi lignū fructif
 των, καὶ ἕσαι ἡ ψυχῆ αὐτῶν ὡσπερ ἕλοι ἕγκρ
 rā: τ nō esurient vltra. t̄nc letabuntur virg
 ποτ, καὶ ἐν πῶσισουσιν ἕτι. τότε χαρήσασθαι παρ
 neo in congregatiōe iuuenū: τ senes gaude
 ἕται ἐν συναγωγῇ ἡαρίσκων, καὶ ἡρισθῶσιν χαρήσασ
 bāt: τ puctā lactis eoz in gaudium τ
 ἕται, καὶ εὐρέψω γὰ πῶσις αὐτῶν ἐς χαρμῶσυν καὶ
 consolabor eoz: τ faciam eos letari
 παρκαλήσασθαι αὐτοῦς, καὶ ποιήσω αὐτοῦς ἕυφρα
 tes. magnificabo τ inebriabo aiam
 τοιδύτους. μεγαλήτω καὶ μεθύσω τῶν ψυχῶν τῶν
 sacerdotū filioy leui: pp̄s me⁹ bonis meis in
 ἰσραὴμ ἕστω λιυί, ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἵμ
 plebitur sic dicit
 πλεθίσθαι οὕτως ἵπται ooooooooooooooooooooo

norma eius coram ea usq; ad colles gra...
circundabitur i circuitu delectio lapidib;...

mensure in conspectu ei; sup' collem galeb; & cir...
cuibit goatha & oem' val lem' cadaveru' & cineres...

המדה נגדו על נבשת נרב ונסב נעתה וכל העמק הפנרים והדשן...
וכל השדמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזחה קדש...

UO λόγος ο θεός προς Ιερμίαμ βασιλεύουσαν...
in anno decimo sedechie regi iuda...
in anno octavo decimo nabuchodonosor rex...

U Erbum quod factu est ad hieremiam a domino...
in anno decimo sedechie regis iuda: ipse est annus...
octavus nabuchodonosor rex exercitus regis babilonis...

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנה העשירית לצדקיהו...
מלך יהודה היא השנה השמנה עשרה שנה...
לנבוכדראצר ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים...
וירמיהו הנביא היה כלוא נחצר חפצה אשר בית מלך יהודה...

Ca. xxij. צור נבא נמר פלס פא פה ראה נה צלח אפר דוד נוא שדה שפט פנה נבא נבא ששל

יהיה לכם כי באהלים תשבו כל יהיה ישב
 ימיכם למשן תחיו ימים רבים יום חיה
 על פני האדמה אשר אתם נרים רבב פנה
 שם ונשמע נקול יהונדב בן רבב נור
 אבינו לכל אשר צונו לבלתתי צנה
 שתות זין כל ימינו אנתנו נשינו שמה יום
 בנינו ובנתינו ולבלתי בנות גשה פנה
 בתים לשבתנו ונרם ושרה ורע בית ישב
 לא יהיה לנו ונשב באהלים רנה ישב
 ונשמע ונעש כל אשר צונו יהונדב שמשע גשה
 אבינו יהיה בעלות נבוכדאצר צנה חיה
 מלך בבל אל הארץ ונאמר באו עליה צפר
 ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים פנה
 ומפני חיל ארם ונשב בירושלם
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר
 כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה
 ולישבי ירושלם הלוא תקחו לחם
 מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה יסר
 חוקם את דברי יהונדב בן רבב קום
 אשר צוה את בניו לבלתתי שתות שמה
 זין ולא שתו עד היום הזה
 כי שמעו את מצות אבירם צנה
 ואנכי דברתי אליכם השכם שכם
 ודבר ולא שמעתם אליו ואשלה שלח
 אליכם את כל עבדי הנביאים נבא
 השכם ושלח לאמר שבו נא איש שוב
 מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם רע יטב
 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים עליל גלה
 לעבדים ושבו אל האדמה אשר ישב
 נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם נתן פנה
 את אזנכם ולא שמעתם אלי
 כי רקימו בני יהונדב בן רבב את קום
 מצות אבירם אשר צונו והעם צנה
 הזה לא שמעו אלי לכן כה אמר
 יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל

habetis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris: vt uiuatis diebus multis
 super facie terre in qua vos peregrinamini. Obediimus ergo voci ionadab filii rechab patris nostri in omnibus que precepit nobis vt non biberemus vinu cum diebus nostris nos & mulieres nostre filii & filie nostre: & non edificaremus domos ad habitandu: & vinea & agru & semete non habuimus sed habitauimus in tabernaculis & obediētes fuimus in xta oia q̄ precepit nobis ionadab p̄ fili. Cū autē ascendisset nabuchodonosor rex babilonis ad terram nostrā: dixit. Venite & ingrediamur hic iherusalem a facie exercitus chaldeoru & a facie exercitus syrie & māsimum in hierlm. Et factū est verbum dñi ad hieremā dicens. Hec dicit dñs exercituum deus israel. Vade & dic viris iuda & habitatoribz hierlm. Nunquid nō recipietis disciplinam vt obediatis verbis meis dicit dñs: Preauerūt sermones ionadab filii rechab quos precepit filiis suis vt non biberent vinum: & non biberunt vsqz ad diem hanc: quia obedierunt precepto patris sui. Ego autē locutus sum ad vos de mane cōsurgens & loquens & non obedistis mihi. Misitqz ad vos oēs seruos meos prophetas cōsurgens diluculo mitensqz & dicens. Cōuertimini vnusqzqz a via sua pessima: & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos neqz colatis eos: & habitabitis in terra quam o dedi vobis & patribus vestris. Et nō inclinastis aurem vestrā neqz audistis me. Firmauerunt igitur filii ionadab filii rechab preceptū patris sui qd̄ preceperat eis: populus autē iste non obediuit mihi. Idcirco hec dicit dominus deus exercituum deus israel.

est vobis: qz in tabernaculis habitabitis oibus diebus vsqz vt uiuatis diebus multis super facie terre in qua vos peregrinamini vos in ea: & audiuimus ip̄s dicitur vobis & non biberent vinu cum diebus vite nre: nos & mulieres nre: & filii nri: & filie nre: vt non edificaremus domos ad habitandu ibi: & vinea & agru & semete non habuimus sed habitauimus in tabernaculis & obediimus & fecimus sicut precepit nobis ionadab p̄ fili. factū est qd̄ ascendit nabuchodonosor rex babilonis ad terrā: & diximus ascendentes in iherusalem a facie exercitus syrie & a facie exercitus chaldeoru & māsimum in hierlm. Et factū est verbum dñi ad hieremā dicens. Hec dicit dñs exercituum deus israel. Vade & dic viris iuda & habitatoribz hierlm. Nunquid nō recipietis disciplinam vt obediatis verbis meis dicit dñs: Preauerūt sermones ionadab filii rechab quos precepit filiis suis vt non biberent vinum: & non biberunt vsqz ad diem hanc: quia obedierunt precepto patris sui. Ego autē locutus sum ad vos de mane cōsurgens & loquens & non obedistis mihi. Misitqz ad vos oēs seruos meos prophetas cōsurgens diluculo mitensqz & dicens. Cōuertimini vnusqzqz a via sua pessima: & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos neqz colatis eos: & habitabitis in terra quam o dedi vobis & patribus vestris. Et nō inclinastis aurem vestrā neqz audistis me. Firmauerunt igitur filii ionadab filii rechab preceptū patris sui qd̄ preceperat eis: populus autē iste non obediuit mihi. Idcirco hec dicit dominus deus exercituum deus israel.

C

D

B

E

F

baruch ex ore hieremie: annuntiavit mihi oēs
 βαρυχ ἄνω στόματος ἱερμίου, ἀγγεῖλαι μὲν πάντα
 finoneo illo: ego scripsi in libro: et
 τὸς λόγους τούτους, κατὰ ἴγραφοι ἐπὶ βιβλίου, καὶ
 dixerūt principes baruch: vade absconde
 ἔσται ἐν ἀρχοῖς τῷ βαρυχ, βαδίσας κατακρύ
 re tu: hieremias: homo nō sciat vbi vos.
 βράσι σὺ καὶ ἱερμίας, ἀίρωπος μὲν γινώτω πού ὄντις.
 et ingressi sūt ad regē in atrīa: et
 librus dederūt ei custodirēt in domo clifama scri
 βιβλίοι ἰδωκαὶ φυλάττω ἐν οἴκῳ ἐλισαμά τοῦ γραμ
 be. et nunciaverūt regi oēs
 ματίως. καὶ ἀγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς
 finoneo. et misit rex iudi: vt fumeret
 λόγους. καὶ ἀπίσειλαι ὁ βασιλεὺς τῷ ἰουδί, λαβὴν
 librum: et tulit illū de domo clifama
 τῷ βιβλίῳ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου ἐλισαμά
 scribe: et legit iudi in auro
 τοῦ γραμματίως, καὶ ἀτίγω ἰουδί ἐς τὰ ἄτα τοῦ
 regis: et in auro oim principū
 βασιλείως, καὶ ἐς τὰ ἄτα πάντων τῶν ἀρχόντων
 q̄ stabant circa regem: et rex ses
 τῶν ἰσκότων πρὸς τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκ
 debet in domo hiemali in mēse nono et arula in
 ἐν οἴκῳ χειμερίῳ ἐν μηνὶ ἰνιάτῳ καὶ ἔχρα πυρ
 gnio an faciem eius. et factū est legente
 τῶν κατὰ πρῶτον αὐτοῦ. καὶ ἰσκότων ἀκαγιάσκιντος
 iudi tres paginas et q̄tuo: abscebat illas
 ἰουδί τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας ἀπίσειλαι αὐτῶν
 nouacula scribe: p̄ciebat in igne q̄ sup
 τῷ βιβλίῳ τοῦ γραμματίως, ἔρριπεν ἐς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ
 arula: donec deficeret oē volumen in igne
 τῶ ἔχρας, ἕως ἐξέλειπεν πᾶς ὁ χάρτης ἐς τὸ πῦρ
 q̄ in arula. et nō obsupuerūt et nō dirupe
 τῶ ἰσκότων ἔχρας. καὶ οὐκ ἐξέσταν καὶ ἐν δέσσαν
 rēt vestimēta sua rex: et oēs
 ἔσταν ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες ἐν
 scrii eius q̄ audierūt vnīuersos finēos
 παῖδες αὐτοῦ ἐν ἀκούσαντες πάντας τοὺς λόγους
 illo. et elnathan et dalaias et gamarias p̄dixē
 τούτους. καὶ ἔλασαν καὶ δαλαίας καὶ γαμαρίας ἀπὸ τῶ
 rūt regi vt nō cōbureret volumen: et
 παρ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον, καὶ
 nō auduit eos. et p̄cepit rex h iere
 ἐκ ἰκνοσαι αὐτῶν. καὶ ἐντίλατο ὁ βασιλεὺς τῷ ἰερ
 meel filio regis et saraie filio eziel et
 μιλλ ἰω τοῦ βασιλείως καὶ τῷ σαράια ἰω ἰσραὴλ καὶ
 stelle filio abdehel: vt cōprehēderēt baruch scri
 σελίλια ἰω ἀβδὴλ, συλλαβὴν τῶν βαρυχ τῶ γρα
 ban et hieremīā p̄phetam et absconsi
 ματία καὶ τῶ ἱερμίου τῶ πρῶτον καὶ κατακρύβη
 sint. et factū est verbū dñi ad hieremīā postq̄
 σον. καὶ ἰσκότων λόγους κυρίου πρὸς ἱερμίου μετὰ τὸ
 combusit rex volumen omnia
 κατακαῦσαι τῶν βασιλείων τῶ χαρτίον πάντας τοὺς
 verba q̄ scripsit baruch ex ore hieremie.
 λόγους οὗς ἔγραψεν βαρυχ ἄνω στόματος ἱερμίου.
 dico: rursū tollē in volumen aliud: et scribe
 λόγους, πάλιν λάβη σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον
 omnes finēos exītes in volumine
 ἀπαστας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῷ χαρτίῳ
 q̄ cōbustit rex ioachim: et ad ioachim
 ἐν κατίκαυσεν ὁ βασιλεὺς ἰωακίμ, καὶ πρὸς ἰωακίμ
 regem iuda
 τῶ βασιλείᾳ ἰουδα

*eis*baruch. Ex ore suo
 loquebatur quasi legens
 ad me omnes sermones
 istos: & ego scribebā in
 volumine atramento.
 Et dixerūt principes ad
 baruch. Vade & abscon
 dere tu & hieremias: et
 nemo sciat vbi sitis. Et
 ingressi sunt ad regem in
 atriu. Porro
 volumē cōmendauerūt
 i gazophylacio clifame
 scribe & nunciauerunt
 audiente rege omnes
 sermones. Misitq̄ rex iudi vt su
 meret volumen: qui tollens il
 lud de gazophylacio eli
 fame scribe legit audien
 te rege & vnīuersi principē
 qui stabant circa regem.
 Rex autem sede
 bat in domo hiemali in
 mēse nono: & posita
 erat arula corā eo plena
 prunis. Cūq̄ legisset
 iudi tres pagellas vel quattuor:
 scidit illud scapello
 scribe & p̄cicit in ignē
 qui erat sup arulam donec cōsu
 meretur omne volumen
 igni qui erat in arula.
 Et non timuerunt neq̄
 sciderunt vestimen
 ta sua rex & omnes serui
 eius qui audierunt vnī
 uersos sermones istos.
 Verūtamen helnathan &
 dalaias & gamarias
 contradixerūt regi ne
 combureret librum: & non
 audiuit eos. Et p̄cepit
 rex hieremīē filio ame
 lech & saraie filio eziel &
 stelle filio abdehel vt
 comprehēderēt baruch scri
 bam & hieremīā p̄phetā.
 Abscondit aut eos dñs. Et
 factū est verbū dñi ad
 hieremīā postq̄ combuserat
 rex volumen & sermo
 nes quos scripsit baruch
 ex ore hieremie dicens.
 Rursū tollē volumen aliud:
 & scribe in eo omnes
 sermones qui erant in eo
 primo volumine quod
 combusit ioachim rex
 iuda. Et ad ioachim re
 gem iuda:

לְהַם בְּרוּךְ מִפִּי יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֲנִי כָתַב עַל
 הַסֵּפֶר בְּדִיוֹ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֵל
 בְּרוּךְ לֵךְ הֲסֵתֵךְ אֶתְּהוּ וְיִדְמֶיהוּ וְאִישׁ
 אֵל יָדַע אֵיפֶה אַתֶּם וַיָּבֹאוּ אֵל
 הַמֶּלֶךְ הַצָּרָה וְאֶת הַמַּגִּלָּה הַבְּקֹו
 בְּלִשְׁפֹת אֵלֵי שְׁמַע הַסֵּפֶר וַיִּנְדְּו
 בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת יְהוּדִי לִפְתַּח אֶת
 הַמַּגִּלָּה וַיִּקְרָה מִלִּשְׁפֹת אֵלֵי שְׁמַע
 הַסֵּפֶר וַיִּקְרָא יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיִּבְאֲזֵנִי כָל הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים מֵעַל
 הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֶרֶף
 בַּחֹדֶשׁ הַחֲשִׁיעִי וְאֶת הָאֵחַ לִפְנֵי
 מִבְּעֵרֶת: וַיְהִי כִּקְרָא יְהוּדִי שְׁלֹשׁ
 דָּלָתוֹת וַאֲרָבַעַה יִקְרָעָהּ בְּתַעַר
 הַסֵּפֶר וַהֲשִׁלֵּךְ אֵלֶּה אֲשֶׁר
 אֵלֶּה הָאֵחַ עַד תֵּם כָּל הַמַּגִּלָּה עַל
 הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הָאֵחַ: וְלֹא פָּחְדוּ
 וְלֹא קָרְעוּ אֶת בְּגָדֵיהֶם וְכָל
 עַבְדָּיו הִשְׁמָעִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה: וְזֶנֶם אֶלְנֶתֶן וְדָלִיהוּ וְנִמְדִיהוּ
 הַבְּנֵי גַם לְבִלְתִּי וְשָׂרָף אֶת
 הַמַּגִּלָּה וְלֹא שְׁמַע אֵלֵיהֶם וַיִּצְוֶה
 הַמֶּלֶךְ אֶת יְחֻזְכַּאֵל בֶּן הַמֶּלֶךְ וְאֶת
 שָׂרִיָּהוּ בֶן עֲזַרְיָאֵל וְאֵל שְׁלֹמִיהוּ בֶן
 עַבְדָּאֵל לִפְתַּח אֶת בְּרוּךְ הַסֵּפֶר וְאֶת
 יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתֵּרֶם יְהוָה וַיְהִי
 דְּבַר יְהוָה אֵל יְרֵמְיָהוּ אַחֲרֵי שָׂרָף
 הַמֶּלֶךְ אֶת הַמַּגִּלָּה וְאֶת הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר כָּתַב בְּרוּךְ מִפִּי יְרֵמְיָהוּ
 לֵאמֹר: שׁוּב קַח לְךָ מַגִּלָּה אַחֲרֵת
 וְכָתַב עָלֶיהָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַמַּגִּלָּה
 הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
 יְהוּדָה: וְעַל יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה

קבא
 שור
 קטר
 נוא
 קמד
 ענד
 ששלח
 לפח
 קרא
 תשע פנה
 בער הנה
 קבג
 קבע
 שלג
 מסם
 פנע
 גלל אזה
 קבא קטר
 קנה
 קה
 קלח
 קנה

A
3. a.
4. Se.
5. a.

facti est in anno nono sede
 και ἔφαιτο ἐν τῷ ἔτῳ τῷ ἑνάτῳ τοῦ σιδεί
 chie regis iuda in mēse decimo: ve-
 κίου βασιλείως ἰουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δέκατῳ, πα
 nit nabuchodonosor rex babilonis τ
 ἐφάειτο τὰ βουχουδονοσὼρ βασιλείως βαβυλωνίως καὶ
 ois exercitus eius ἦ hierusalem: τ obfi-
 πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτοῦ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ, καὶ ἰπῶσι
 debat eis. τ in undecimo anno sede
 ἔφαιτο αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ ἑνδέκατῳ ἔτει τοῦ σιδεί
 chie in mēse quarto nona mēsis: diru-
 κίου ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἑνάτῳ τοῦ μηνός, ἔρρι
 taē ciuitas. τ ingressi sūt oēs duces re-
 γκ ἡ πείλις. καὶ ἰσῶλλον πάντες οἱ ἡγεμόνες βα
 gis babilonis τ federūt in porta me-
 σιλιῶς βαβυλωνίως καὶ ἐκείσασ ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέ
 dia nergel sarasar samagar τ nabuzarda
 σα ἰσραὴλ σαρασάρ σαμαγάρ καὶ τὰ βουζαρδα
 chi τ nabuzares τ nergel: sarasar raba-
 χίμ καὶ τὰ βουζαρέης καὶ ἰσραὴλ, σαρασάρ ῥαβα
 mag: τ reliqui duces regio babilo-
 νίως, καὶ οἱ καταλόγων ἡγεμόνες βασιλείως βα
 bilonis. τ factū ē vt vidit eos sedechias rex
 βυλωνίως. καὶ ἔφαιτο ὡς ἴδεν αὐτοὺς σιδείκίως βα
 iudar: τ oēs viri bellatores: τ
 σιλιῶς ἰουδα, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες πολέμιοι, καὶ
 fugerūt τ exierūt nocte ve ciuitate per
 ἔφυγον καὶ ἔξωθεν νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν
 viam hont regio p portā p medium
 ἐδὲν κήπου τοῦ βασιλείως διὰ τῆς πύλης ἀμάρισοι
 muri τ antemuralis. τ exierūt
 τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος. καὶ ἔξωθεν
 per viā cāpestre: τ psecut' est exercitus chal-
 δαίων ἐπὶ τὴν ἀρῶν, καὶ κατὰ τὴν ἰσραὴλ τὴν χαλ
 deor post eos: τ pprehenderūt sedechiam in
 δαίῳ ἐπὶ τὴν ἀρῶν, καὶ συλλέξαντες αὐτὸν σιδείκίως ἐν τῷ
 trās hierichū τ duxerūt eis ad nabuchodonosor
 πύργῳ ἱερὶχὸν καὶ ἡγάγον αὐτὸν πρὸς τὰ βουχουδονοσὼρ
 regem babilonis q in reblatha q in fra emath. τ
 βασιλεῖα βαβυλωνίως ἐν ῥεβλάθα τὴν ἐν τῇ γῆ ἀμαθ. καὶ
 locut' ē ipi cū iudicio. τ iugulauit rex
 ἰλαλῆσεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. καὶ ἰσφαξεν ὁ βασιλεὺς
 babilonis filios sedechie in reblatha ante oca
 βαβυλωνίως τοὺς υἱοὺς σιδείκίως ἐν ῥεβλάθα κατ' ὄφ
 los ei: τ oēs principes iuda iugulauit:
 ἑλμοὺς αὐτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀρχιστράτους ἰουδα ἰσφαξεν,
 τ oculos sedechie excecavit. τ vinxit
 καὶ τὸ σφραγισμένον σιδείκίως ἐφ' ἐπιφάσματι. καὶ ἔδρασε
 eum in cōpedib': τ duxit eis in babilonē. τ
 αὐτὸν ἐν πείδαις, καὶ ἡγάγεν αὐτὸν ἐς βαβυλωνίαν. καὶ
 domū regio τ domos ppi cōbussē
 γὰρ οἰκίαν τοῦ βασιλείως καὶ τὰς οἰκίας τοῦ λαοῦ ἰσφαξ
 rūt chaldei in igne: τ murū hierusalē subuer
 σαίεν χαλδῶν αἰεὶ πύρρι, καὶ τὸ τείχος ἱερουσαλὴμ κατε
 τετ τ relicta ppi τ relicta in
 λαῶν καὶ τὸ περιεσπῆν τ λαοῦ καὶ τοὺς καταλωφίεντας ἐν
 ciuitate τ cadentes q ceciderūt ad
 τὴν πύλιν καὶ τοὺς ἰμπεριώκοντας ἐν ἰσραὴλ πρὸς τὸν
 regem babilonis. τ reliqui ppi τ
 βασιλεῖα βαβυλωνίως. καὶ τὸ λοιπὸν τ λαοῦ καὶ τοὺς
 relicta trātulit nabuzardan pnceps codp
 καταλωφίεντας μετῆρι τὰ βουζαρδα ὁ ἀρχιμαγείστρος
 in babilonem. τ ex paupibus ppi qd' nō erat qd
 ἐς βαβυλωνίαν. καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τ λαοῦ ἐς οὐκ ἐν δὲ
 qua: reliquit nabuzardan pnceps codp in fra yu
 ἴν, κατὰ ἰσραὴλ τὰ βουζαρδα ὁ ἀρχιμαγείστρος ἐν γῆ ἰου
 da: τ dedit eis vineas τ agros in die
 δα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπέλωνας καὶ ἀγροὺς ἐν τῇ ἡμέ
 rā. τ pcepit nabuchodonosor rex
 ἐκ ἰσραὴλ. καὶ ἐπέταξε τὰ βουχουδονοσὼρ βασιλεὺς
 babilonis pto hieremias manu nabuzardan
 βαβυλωνίως ὑπὲρ τ ἰερμίου ἐν χερσὶ τὰ βουζαρδα ὁ

Anno nono sede
 chie regis iuda mense decimo
 venit nabuchodonosor rex
 babilonis & ois exerci
 tus eius ad hierusalē &
 obfidebat eā. Undecimo
 autē anno sedechie men
 se quarto nona mensis
 aperta est ciuitas: & ingressi sunt
 oēs principes regis babilonis
 & federūt in porta media
 neregel ferefer nabufarfa
 chim raplaces neregel ferefer
 rebmag et omnes reliqui
 principes regis babilonis
 Cūq; vidisset eos sedechias rex
 iuda & omnes viri bellatores
 fugerūt et egressi sunt nocte de
 ciuitate per viā horti regis et
 per portā que erat inter duos mu
 ros: & egressi sunt ad viā
 deferti. Persecutus est autē
 eos exercitus chaldeorū
 et cōprehenderūt sedechiam
 in cāpo solitudinis hierichontine
 & captū adduxerūt ad nabuchodonosor
 regē babilonis in reblata q est
 in terra emath: & locutus est ad
 eum iudicio. Et occidit rex
 babilonis filios sedechie in
 reblata in oculis eius et omnes
 nobiles iuda occidit rex
 babilonis. Oculos quoq; sedechie
 eruit: & vinxit eum cōpedibus
 vt duceretur in babilonē.
 Domum quoq; regis et domum
 vulgi succenderunt chaldei
 igni: et murū hierusalē subuer
 terunt. Et reliquias populi
 que remanserāt in ciuitate: et
 profugos qui transfugerant
 ad eum et supfluos vulgi qui remā
 serāt trātulit nabuzardan
 magister militū in babilonē
 & de plebe pauperum qui nihil
 penitus habebant dimisit nabuzardan
 magister militie in terra iuda
 et dedit eis vineas & cis
 sternas in die illa. Preceperat
 autem nabuchodonosor rex
 babilonis de hieremia: nabuzardan

בְּשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְצִדְקִיָּהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּא
 נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל וְכָל חֵילוֹ
 אָל יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלֶיהָ וַעֲשִׂתִי
 עָשְׂרָה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בַּחֹדֶשׁ
 הָרְבִיעִי בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הִנְקַעָה
 הָעִיר וַיָּבֵאוּ כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל
 וַיָּשֻׁבוּ בְּשַׁע הַתְּוֶן נְרַגְלֵ שָׂרֶאֱצַר
 סַמְנַר נְבוֹ שָׂר סָנִים רַב סָרִים
 נְרַגְלֵ שָׂרֶאֱצַר רַב־מַנְּ וְכָל שְׂאֵרֵי
 שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר
 רָאם צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכָל
 אַנְשֵׁי הַמְּלָחָמָה וַיִּנְרְחוּ וַיִּצְאוּ
 לַיַּלְהָמָן הָעִיר דְּרָךְ־נָן הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַר
 בֵּין הַחֲטָתִים וַיִּצְא דְרָךְ הָעֲרֵבָה
 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל כְּשָׂדִים אַחֲרֵיהֶם
 וַיִּשְׁיֶנוּ אֶת צִדְקִיָּהוּ בְּעֵרְבוֹת יְרֵחוֹ
 וַיִּקְחוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶל נְבוּכַדְרֶאֱצַר
 מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לְתָהּ נְאֲרָץ חֲמַת
 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים וַיִּשְׁחַט
 מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בְּרַב־בְּלָה
 לְעֵינָיו וְאֶת כָּל חַיֵּי יְהוּדָה
 שְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ
 עָרַן וַיִּאֲסֹרְהוּ בְּנִתְשָׁתִים לְבִיָּא
 אֹתוֹ בְּבֵלְהָ וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת
 בֵּית הָעַם שָׂרְפוּ הַכְּשָׂדִים בְּאֵשׁ
 וְאֶת חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם נִתְצָו וְאֶת
 יִתֵר הָעַם הַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֶת
 הַנְּפִלָּים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֶת
 יִתֵר הָעַם הַנְּשָׂאִים הִנְלָה נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב־טַנְחִים בָּבֶל וּמִן הָעַם הַרְדִּים
 אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מְאוּמָה הִשְׂאִיר
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַנְחִים נְאֲרָץ יְהוּדָה
 וַיִּתֵּן לָהֶם נְרָמִים וַיִּנְגְּבִים בְּיוֹם
 הַהוּא וַיִּצְוּ נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ
 בָּבֶל עַל יְרֵמְיָהוּ בְּיַד נְבוּזַרְאֲדָן

La xxxix.
 השע
 עשר מא
 צור
 רבצ
 מא שור
 הנה
 ראה
 להם בנה
 חסה
 בנה
 נשג
 להם עלה
 רב שפט
 שחט
 תר
 אסר בוא
 חסה
 שער
 נלה
 מאם שער
 טו
 צנה

רַב טַבָּחִים לֵאמֹר קָחֵנוּ וְעֵינֶיךָ לֶסַח
 שֵׁים עֲלֵינוּ וְאֵל תַּעַשׂ לּוֹ מְאוֹמָה שׁוֹם עֲשֵׂה
 רַע כִּי אִם כָּאֲשֶׁר יִדְבַר אֵלֶיךָ רֹעַ דְּבַר
 בֶּן עֲשֵׂה עִמּוֹ וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְדַּאן רַב שְׁלַח
 טַבָּחִים וְנְבוּשַׁזְדַּן רַב סָרִיס וְנַרְנָל סָרִיס
 שְׂרָאצָּר רַב מִן וְנָל רַבֵּי מֶלֶךְ בְּבַלְיָ:
 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת יִרְמְיָהוּ מִחֲצַר
 הַפְּטָרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל נְדַלְיָהוּ גַמְרֹן
 בֶּן אַחִיקַם בֶּן שַׁפָּן לְהוֹצִיאֵהוּ
 אֶל הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם וְאֵל
 יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר יְהוָה בְּהִיטוֹ עֲצוֹר
 בְּחֲצַר הַפְּטָרָה לֵאמֹר הֲלוֹךְ
 וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּ מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְהוָה זְכָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הֲגִנִי מִבְּנֵי אֶת דְּבָרֵי אֵל הָעִיר הַזֹּאת
 לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ
 זַיִם הַהוּא וְהִצַּלְתִּיךָ זַיִם הַהוּא
 נָאִם יְהוָה וְלֹא תִתֵּן זַיִד הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר אֲתָה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם כִּי מַלְט
 אֶמְלִטְךָ וּבְחַרְבִּי לֹא תִפֹּל וְהָיְתָה
 לְךָ נַפְשֶׁךָ לְשִׁלָּל כִּי בְטַחַתְּ זַיִ
 נָאִם יְהוָה:

Cap. xl. הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
 יְהוָה אַחַר שִׁלַּח אֹתוֹ נְבוּזַרְדַּאן
 רַב טַבָּחִים מִן הָרְמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ לֶסַח
 וְהוּא אֲסוֹר בְּאֲזָקִים בְּתוֹךְ כָּל אֲסוֹרִים
 זָלוֹת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַסְּנָלִים גְּלָה
 בְּבִלְהוֹ וַיִּקַּח רַב טַבָּחִים לִירְמְיָהוּ לֶסַח
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֵלֶיךָ דְּבַר אֵת
 הָרַעַה הַזֹּאת אֵל הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּבֵּא רֹעַ קוֹם
 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר דְּבַר כִּי חֲטָאתֶם
 לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה
 לָכֵן הַדְּבַר הַזֶּה וְעַתָּה הִנֵּה
 פְּתַחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן הָאֲזָקִים אֲשֶׁר עַל
 יְדֶיךָ אִם טוֹב זַעֲיִנֶיךָ לָבוֹא אֵתִי
 בְּבַלְיָ נָא וְאֲשִׁים אֶת עֵינַי עֲלֶיךָ וְאִם שׁוֹם

'magistro' militū dicens. 'Tolle illum: & oooooooooo
 'pone super eum oculos tuos: nihilq; ei oooooooooo
 'malū facias: sed vt vo- luerit ooooooooooooooooooooo
 'sic facias' ei. 'Misit quoq; nabuzardan princeps militie & nabu et sefban et rapsaces & neregel & serefer & rebmag: et ocs optimates regis bas bylonis miserunt & tulerunt hieremiā de vestibulo carceris: & tradiderunt eum godolie ooooooooooooo
 'filio alcham filii saphā: vt intraret oooooooooooooo
 'in domum & habitaret in populo. Ad ooooooooooooo
 'hieremiā aut factus fuit rat sermo dñi cū clausus esset in vestibulo carceris dicens. Vade ooooooooooooo
 'et dic abdemelech ethiopi: dicens. ooooooooooooo
 'Hec dicit dominus exercituum deus israel. ooooooooooooo
 'Ecce ego inducā sermones meos sup civitatem hanc in malū et non in bonū: & erunt in cōspetu tuo in die illa: & liberabo te in die illa: ooooo
 'ait dominus. Et nō traderis in manus virorum quos tu formidas: sed eruens oooooooooooooooooo
 'liberabo te & gladio nō cades: sed erit ooooooooooooo
 'tibi anima tua in salutē: quia in me habuisti fiduciam: ait dñs. 40.

Sermo qui factus est ad hieremiā a domino postquam dimissus est a nabuzardan magistro militie de rama: quando tulit eum ovinctum cathenis in medio omnium qui migrabant de hierusalē et iuda: & ducebantur in babilonē. Tollens ergo princeps militie hieremiā dicit ad eum. Dñs deus tuus locutus est o malū super locum istū: & addidit ooooooooooooo
 'et fecit dñs sicut locutus est quia peccastis domino & non audistis vocem eius: & factus est vobis sermo hic. Nunc ergo ecce solui te hodie de cathenis que sunt in manibus tuis. Si placet tibi vt venias mecum in babilonē: veni & ponā oculos meos sup te. Si at

principio codis dicit: accipe eū et pone oca
 αρχιμαγίρου λέγων, λάβει αυτον και εις τους οφ
 los tuos sup ipm: et ne facias ei quaquā
 καλμους σου επ αυτον, και μη ποιησης αυτω ουδεν
 malū: sed sicut locutus fuerit ad te sic facies
 κακει, αλλά καιως λαληση προς σι εντω ποιησεις
 ei. et misit nabuzardan princeps codis
 αυτω. και απειρειλε ταβουζαρδαν ο αρχιμαγίρου
 et nabuzardan et rapsares et nergel et sara
 και ταβουσιζβαν και ραπαρες και νεργιλ και σαρα
 far et rabmag et ocs duces regis
 σαρ και ραβμαγ και παιτις οι αγιωτις βασιλε
 babilonis. et miserunt et accepit hie
 ως βαβυλωνιος. και απειρειλε και ελαβεν τον ιε
 remiā de atrio carceris: et dederūt eum
 ρεμιαν εις αυλης της φυλακης, και εδωκαν αυτην
 ad godoliā filiū achicā filii saphan: et edu
 προς γοδολια υιου αρχικαμ υιου σαφα, και ει
 kerūt eū et sedere fecerūt in medio populi. et
 γαγοι αυτον και εκαισισα εν μισω του λαου. και
 ad hieremiā factus est sermo dñi in atrio car
 προς ιερημιαν εις το λογος κυριου εν τη αυλη της φυ
 ceris dicens: vade et dic ad abdeme
 λακης λεγων, προειπου προς αβδημε
 lech ethiopi dicens: sic dicit dñs
 λεχ τον αιθιοπα, λεγων, ουτως ειπει κυριος ο
 de israel: ecce ego induco sermo meos sup
 εις ισραηλ, ιδου εγω φερω τους λογους μου επι
 civitates hanc in mala et nō in bona:
 της πολης ταυτης εις κακα και ουκ εις αγαθα,
 et erit coram te in die illa: et
 και εσοιτω ενωπιου σου εν τη ημερα εκεινη, και
 saluabo te in die illa ait dñs et nō dabo
 σωσω σε εν τη ημερα εκεινη λεγει κς, και εν δωσω
 te in manus hostū qd tu timeo a
 σε εις χειρας των εθρωνωτων ει συ φοβη εωθ
 facie eorū. qd saluabo saluabo te et in gla
 ηρασω αυτω. οτι σωωσω σωσω σε και εν ρομ
 dio nō cades. et erit aia tua in lu
 φαια εν μη πεισης. και εσαι η ψυχη σου εις εν
 crum qd cōdidisti in me ait dñs.
 εμαστι επειποιθεις επι μοι φουσε κυριος. Cap. 40.
 Sermo qui factus est ad hieremiā a do
 λογος ο γενομενος προς ιερημιαν παρα κυ
 mino postea postquam misit eū nabuzardan
 ρου υστειν μιτα τον ερωσει λαμ αυτον ταβουζαρδαν
 princeps codis de rama qui cepit eū in
 τον αρχιμαγίρου εκ ραμα εν τω λαβειν αυτον εν
 corpibus in medio trāsmigtiōis iuda
 ου χειρωπιδαις εν μισω ερωτικιας ιουδα των αγα
 cioy in babilonem. et tulit eum princeps
 ιδων εις βαβυλωνια. και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγ
 codis: et ait illi: dñs deus tuus locutus
 γειρος, και ειπει αυτω, κυριος ο εις σου ελαλη
 est mala ista sup locum istum et
 σε τα κακα ταυτη επι τον τοπον τουτον και
 fecit dñs sicut locutus est: qd peccastis
 εποιησει κυριος κακωσ ελαλησει, οτι ημαρτετε
 ei et nō audistis eius vocē. et
 αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης. και
 factus est vobis sermo hic: nunc ait ecce solui
 εις αυτο υμιν ο λογος ουτος. νυν δε ιδου ελυσα
 te a manibus qd in manibus
 σε εωθ των χειρωπιδων των επι της χειρας
 tuas. si bonū coram te venire mecum in
 σου. ει καλει ησρητιοι σου ελαβει μετ εμου εις
 babilonē: veni et ponā oculos meos sup te.
 βαβυλωνια, και και εδωσω τους οφθαλμους μου επι σοι.

D

A

3m.

45.

Trāsla.gre.lxx.cū inter.lati.

Trāsla.B.Vie.

Zet.be.biere.flij.

Prītiua.heb.

In domū dñi. et egressus est in occursum eis...
ἐξ ἔκδοτος κυρίου καὶ ἐβλήθη ἐν ἀπάντησιν αὐτοῖς
Ismael filius nathanie de masphat: ipse ibant...

domo dñi. Egressus est in occursum eis...
go'hismael filius nathanie in occursum eorum de masphat: incedens & plorans ibat.
Cū autem occurrisset eis: dixit ad eos. Venite ad godoliam...

בית יהוה ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך...
הלך קנה ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם ויהי זנבם אל התך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל התך הנור הוא והאנשים אשר אתו ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושטן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם והנור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר רבה ציד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר נמצפה את הנשארים נמצפה אשר הפקיד נבזר אדן רב טנחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה ויחקו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר נגבעון ויהי נראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישחטו ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל

מלך קנה ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם ויהי זנבם אל התך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל התך הנור הוא והאנשים אשר אתו ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושטן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם והנור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר רבה ציד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר נמצפה את הנשארים נמצפה אשר הפקיד נבזר אדן רב טנחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה ויחקו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר נגבעון ויהי נראות כל העם אשר אתו וישחטו ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל

בְּדָמָתָהּ אֲשַׁקְלוֹן שְׂאֲרֵי עֲמֻקֹּתַי עַד דְּבַר
מִתֵּי תַתְּנוּדֵי הוֹי חֶרֶב לַיהוָה עַד
אֲנִי לֹא תִשְׁקָטִי הָאֶסְפִּי אֶל שְׂמֵט אֶסְפֵּי
תִּעְרַךְ הַרְגֵעִי וְדַמִּי אֶיךָ תִּשְׁקָטִי קִנְעֵ דְבַר
וַיְהוֶה צוּר לָהּ אֶל אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל
חוֹף הַיָּם שָׁם יַעֲדָהּ

Ca. xlviii לְמוֹאָב כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶל
נְבוֹ כִּי שִׁדְדָהּ הַבְּיָשָׁה נִלְכְּדָה מוֹשֶׁה לְכַד
קְרִיתִימָה הַבְּיָשָׁה הַמְשַׁנֵּב וְהַתְּתָה
אֵין עוֹד תְּהִלַּת מוֹאָב בְּחֶשְׁבוֹן הַלֵּל
חֲשַׁבּוּ עֲלֶיהָ רַעַה לָנוּ וּנְכַרִּיתֶנָּה
מִנּוּי נָם מְדָמֵן תּוֹמִי אַחֲרֶיךָ תִּלְךְ דָּסֵן דְּבַר
חֶרֶב קוֹל צִעֲקָה מִחֲרוֹנִים שִׁד גְּלוֹ שְׁדָר
וְשִׁבְרָה נְדוּלָה נִשְׁבְּרָה מוֹאָב הַשְׁמִיעוּ גְּלוֹ שְׁמֵר
זַעֲקָה צְשׁוּרִיָּה כִּי מַעֲלָה הַלּוֹחִית שְׁמַע צִעַר
בְּבִכִּי יַעֲלֶה לָנוּ כִּי צְמוֹרֵד חוֹרֹנִים עֲלֶה גְבַה
צָרִי צִעֲקַת שִׁבְרָה שְׁמַעוּ נָסוּ עֲלֶה גְּלוֹ
מִלְטוֹ נִפְשָׁנָם וְתַהֲיֶנָּה מְשׁוּעַר צוֹר טַס
בְּמִדְבָר כִּי יַעַן בְּטַחֲךָ בְּמַעֲשֶׂיךָ דְּבַר עֲשֵׂה
וּבְאֹצְרוֹתֶיךָ נָם אֶת תִּלְכְּרֵי וּיִצָּא לְכַד
כְּמוֹשׁ בְּנִגְלוֹהָ כְּהִנּוּ וְשָׁרְיוֹ יַחְדוּ גְּלוֹ שׁוֹר
וּיִבֵּא שִׁדוֹ אֶל כָּל עִיר וְעִיר לֹא מוֹא
תִּפְלֹט וְאֶבֶד הָעַמֶּק וְנִשְׁמַד הַמִּישׁוֹר מְלֹט שְׁמֵד
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה תְּנֵנוּ צִיץ לְמוֹאָב כִּי יִשָּׁר גִּמּוֹן
נִצָּא תִצָּא וְעֲרִיָּה לְשִׁפְהָ תַהֲיֶנָּה גְּלוֹ שְׁמֵר
מֵאֵין יוֹשֵׁב בְּהָן אַרְוֹר עֲשֵׂה מְלֹאכֶת שְׁפַס הָיָה
יְהוָה רַמִּיָּה וְאַרְוֹר מִנְעֵ חֲרָבוֹ מְדָם יִשְׁכַּח אֲכָר
שְׂאֲנָן מוֹאָב מִנְעוּרָיו וְשִׁקֵּט הוּא לִצְהָ קִפְהָ
אֶל שְׁמֵרָיו וְלֹא הוֹרֵק מִבְּלִי אֶל בְּלִי רִיב גְּלוֹ
וּנְגוּלוֹהָ לֹא הִלְךְ עַל נֶן עֵמֶד טַעֲמוֹ גְּלוֹ
בּוֹ וְרִיחוֹ לֹא נִמְדָה לֶכֶן הִגָּה יָמִים סְרַר יוֹם
בְּאֵים נָאִם יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי לּוֹ צִעִים כּוֹא צִעַה
וְצִעְרוּ וּכְלִיו יִרְיָקוּ וּנְגַלְיָם יִנְצָצוּ
וְנִשׁ מוֹאָב מְכֻשׁ כְּאֲשֶׁר בָּשׁוּ מוֹשׁ
בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֶל מְבַטְחָם גְּלוֹ

conticuit ascalon: & reli
quie vallis carum. Vsq
quo concideris? Omni
cro domini vique quo oo
non requiesces! Ingres
dere in ooooooooooooo
vagina tuam refrigerare
& ille. Quod quiescet
cu dñs pcepit ei: aduer
sus ascalon & aduersum
maritimas ei regiones:
Ibiq codixerit illi. 48.
D moab. Hec dicit
dominus ooooooooooooo
exercituum deus israel.
Ve super ooooooooooooo
nabo quonia vashata est
& confusa. Capta est oo
cariathaim: confusa est
fortis & tremuit oooooo
Non est vltra exultatio
in moab: contra efebom
cogitauerunt malu. Ve
nite & disperdamus eam
de gente. Ergo silens
coticelces sequeturq te
gladius. Vox clamoris
de oronaim vastitas oo
& cotritio magna. Con
trita e moab: annunciate
clamore paruulis eius.
Per ascensum eniz luith
ploras ascendet in fletu
qm in descensu oronaim
hostes vhlutū cotritiois
audieft. Fugite saluate
aias vras: & eritis qñi mi
rice in deserto. Pro eo ei
q habuisti fiducia i muni
tionibus tuis: & in thesau
ris tuis: tu qñs capieris.
Et ibit chamos in transf
migratione: sacerdotes
ei & principes ei simul.
Et veniet pdo ad oem
vrbc: & vrbs nulla salua
bitur. Et penbut valles:
& dissipabuntur capestria
qm dixit dñs. Date flo
re moab qa flores egre
dictur: & ciuitates ei de
ferte erūt & inhabitables.
Maledict q facit opus
dñi fraudulter: & male
dictus qui phibet gladiū
suū a sanguie. Fertilis fuit
moab ab adolefcentia sua:
& requit in fecib suis.
Nec transfusus est de vase
in vas: & in transfuga
tionē nō ablit. Idcirco
pmanit gustus ei in eo
& odor ei nō ē imutat.
Propterea ecce dies ve
niūt dicit dñs & mittet eis
ordiatore & stratores la
gūcularū & sternēt eū &
vafa ei exhaustent & lagū
culas eorū collidēt. Et cō
fūdēt moab a chamos
sic cōfusa ē domus isrl a
bethel in q hēbat fiducia.

piecta est ascalon & reliqui
vallis carum: vsp q
απειρηφι ασκαλωι και καταλοιπει μακτιμ, υως τη
incides gladius dñi: vsp quo nō quiescet
vōs κοφεις μαχαιρα του κυριου; υως τινος ουκ ησυχ
restituere in vagina tua. quiesce
σεις απηκατας εις τη κοιλιη σου. απαισασαι
τ tolle te: quō quiescet: τ dñs hēbit
και επαρσεται; υως ησυχασει, και κυριος ηστυλαται
ei aduersū ascalonē τ aduersū maritimas
αυτην επι τη ασκαλωι και επι τας παραθαλασσιους
aduersū reliquas et insurgas.
επι τας καταλοιπους επιγρησαι. C.48.
Moab sic dixit dñs exercituum de
D Τη μωαβ ούτως έπιτι κύριος των δυναμιων ο υιος
israel: ve sup nabo qñi petūt: capta ē cariathaim
israel, evai επι ταβα οτι αλειτο, λειφει καριαταιμ
pufa ē fortitudo victa ē nō est vltra exultatio mo
ηχυτη γο κραταιωμα ηπληθ ουκ εστι επι γαυρησια μω
ab in efebom: cogitauerūt sup eam mala. venite τ
αβ ει ισιβαυ, ελογισασατο εψ αυτην κακα. δυτι και
et ddamus eam de gente: τ hēctm hēctet.
ικκοφωμτ αυτη απω ετους, και παυση παυσιμ.
post te ibit gladius: qñ vox clamanti
επιδωει σου βαδισιμ μαχαιρα, οτι φωνη κικραγι s
um de oronaim vastitas τ cotritio magna cotritio
των ηδρωταιμ ελειρος και συντριμμα μιγα συντριβα
moab annunciate ad puulos qñ terpta ē atob in
μωαβ αναγγιλαται εις βυγαυ ετι επληθω αλει ει
fletu. ascendet ploro in via oronaim clamorē
κλαιμω. αναβισιμ κλαιω ει οδω ερωταιμ κραυγη
cotritiois audiat: fugite τ saluate au
συντριμματις ηκουσα, φυγιτε και σωσατε τω ψυ
mas vras τ eritis qñ asis? aggressio i deserto. qñ
χαις υμω και ισιδωι αυτη ενος αγριου ει εριμω. επι βυγ
pfidisti in munitionib tuis τ in thesau
δλ επι ποιεις ει ηχυρημασι σου και ει τοις ισωυ
rio tuo τ tu capieris. τ egredietur chamos in
ροις σου και συ ληφισα. και ηβαλισιμ χαμω ει
transitio de sacerdotibus eius τ pncipco eius simul τ
επαυκια οι ιερις αυτου και οι αρχοντις αυτου αρχη
veniet vastitas sup oem ciuitate. τ ciuitas non salua
ηξει ελειρος επι πασαυ πολις. και πολις ουμ σω
bit. τ peribit vallis τ devastabitur ei
ει. και επαλιμ ο αυλω και ηβαλορημισιμ επι
pstris sic dixit dñs. date signa moab: qñ
διη καως επιτι κύριος. δετε σημια τη μωαβ, ετι
plaga succendet τ oem ciuitates ei in insu
αφι αναβισιμ και πασαι ος πολεις αυτης εις εβαυ
um erit eo qñ nō sit hitans in ea. malo
ταν ισωιμ παρα γο μη ισου δικουτε ει αυτη. επιτα
dictus q facit opus dñi negligēt: τ maledi
τρεκτος ο παυω γο εργω κυριου αμειλος, και επικατα
ctus q aufert gladium suū a sanguine. que
ρατος ο ηβαρω μαχαιρα αυτου αφ αιματος. απαισ
uit moab a puero: τ cotritio ē in glo
σατο μωαβ ει παιδεριω, και σπρωιως επι τη οδω
ria sua. nō infudit de vase in vas: τ in trāsi
ει αυτ. ουκ ηνιχαιτ εις αγγιου εις αγγιου, και υς απυ
pionē nō abierūt. Idcirco stetit gustus eius in co
κισμωι ουκ εχρητο. δε τουτο εση γυμω αυτου ει αυτ
τ odor eius nō defecit: ppterca ecce die
τω και ισμ αυτου ουκ ηβαλισι, δε τουτο ιδωι ει
co veniūt dicit dñs. τ mittam ei fra
μιραυ ηρχωνται φασι κύριος. και επαυιω αυτω ελις
tores τ sternunt eum τ vafa ei cotritiuat
νιτας και κλιτουση αυτη και τα σκευα αυτ λιπυουση
τ cotritio eius coterent. τ confūdēt
και τα κικρατα αυτου συντριφουση. και καταλοιπει
moab a chamos sicut cōfusa est domus israel
ει μωαβ απω χαμωσ αυτη καταχυτην ο υιος israel
a bethel spe cor cōfusa in se ipse.
επω βεβαλλ ελπωδω αυτω επι ποιεις οφικαυτωι

נְטִישְׁתֶּיךָ עָבְרוּ יָם עַד יָם יַעֲזָר נִמְשָׁה
נָשָׂה עַל קִיצָךְ וְעַל בְּצִירָךְ שִׁדְדָה כְּמוֹן בְּצִיר
נָפְלָה וְנִאֲסָפָה שְׂמֵחָה וְנִיל מְכַרְמֵל אֲסָף
וּמֵאֲרָץ מֹאָב וַיֵּין מִיַּקְבִּים הִשְׁבַּתִּי שְׁבַת
לֹא יִדְרֹךְ הַיָּד הַיָּד לֹא הִיָּדוּ יָבֵן
מִזַּעֲמַת חֲשֹׁבוֹן עַד אֶלְעֵלָה עַד יֵהָן
נָתַנּוּ קוֹלָם מִצֶּעַר עַד חֲרָנִים עֲגֵלָת
שֶׁל־שִׁיָּה כִּי נָם מִיַּנְמָרִים לְמִשְׁפּוֹת שִׁשִּׁים
יִהְיוּ וְהִשְׁבַּתִּי לְמֹאָב נָאִם יְהוָה הֲמָה
מַעֲלָה בְּטָה וּמִקְטִיר לֹא אֶלְהִיוּ עַל כֵּן עֲלֵה כְּמֹד
לְבִי לְמֹאָב כַּחֲלִילִים יִהְיֶה וְלִבִּי הֲמָה
אֵל אֲנִשְׁי קִיר חֲרָשׁ כַּחֲלִילִים הֲמָה
עַל כֵּן יִתְרַת עֲשֵׂה אֲבָדוֹ כִּי כָל רֹאשׁ
קָרְחָה וְכָל זָקֵן נִרְעָה עַל כֵּן יָדִים
נְדִידָת וְעַל מִתְנַיִם שְׁקוּ עַל כֵּן
נְנוֹת מֹאָב וְנִרְחַבְתִּיהָ כֹּלָה מְסַפֵּד
כִּי שְׁבַרְתִּי אֶת מֹאָב כְּכִלֵּי אֵין
חֲפֵץ נֹו נָאִם יְהוָה אֵיךְ חֲתָה הִילִילוּ
אֵיךְ הִפְנָה עֲדָף מֹאָב תַּת לֵיל פְּנֵי
שִׁחַם וְהָיָה מֹאָב לְשֹׁחַק וְלִמְחַתָּה הֲמָה
לְכָל סְבִיבָיו כִּי כָה אָמַר יְהוָה הֲמָה
כָּנָשׁר דָּאָה וּפְרָשׁ כְּנַפְיוֹ אֵל מֹאָב נָאִם
נִלְכְּדָה הַקְרִיּוֹת וְהַמְצֻדוֹת נִתְפָּשָׁה לְכָד צוּד
וְהָיָה לְבַבְי לְבָבוֹרֵי מֹאָב נָיִם הָהוּא מִפְּשׁ
נִעַר כָּלֵב אִשָּׁה מְצַרְהוּ וְנִשְׁמַד מֹאָב צוּד
מֵעַם כִּי עַל יְהוָה הִנְדִיל לְפָחַד וּפְחַת שִׁמְד
נָבֵל וּפָח עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב מֹאָב נָאִם יְהוָה פּוֹחַ
לְשָׁב הַנִּים מִפְּנֵי הַפָּחַד יִפֹּל אֵל הַפָּחַת נֹוס
פְּנֵה וְהֵעֵלָה מִן הַפָּחַת יִלְכַד בְּפָח כִּי אֲבִיא נָבֵל
אֵלֶיהָ אֵל מֹאָב שְׁנַת פְּקָדוֹתֶם נָאִם נֹוא
יְהוָה נִצַּל חֲשֹׁבוֹן עֲמָדוֹ מִנַּח נְסִים שִׁנָּה
כִּי אִשׁ יֵצֵא מִחֲשֹׁבוֹן וְלִהְבֵּה מִבֵּין מֹוס
סִיחוֹן וְתֹאכֵל יָפֵאת מֹאָב וּמְקַדֵּק אֲכָל
כָּפָה בְּנֵי שְׂאוֹן אֹי לֶךְ מֹאָב אֲבָד עַם שִׁנָּה
כְּמוֹשׁ כִּי לִקְחוּ בְנֵיךָ בְּשִׁבֵי וּבְנֵיךָ שִׁנָּה
בְּשִׁבֵיהָ וְשִׁבְתִּי שְׁבוֹת מֹאָב שׁוֹב

Propagines tue trāsierūt mare: vsq; ad mare ia zer' peruenerūt. Super messem tuā et vindemiā tuā predo' irruit. Ablata est leticia & exultatio de carmelo & de terra moab: & vinū de torcularibus sustulit. Nequaquā calator vult solitū celeuma cātabit. De clamore efebōn vsq; ad eleale & iasa oō dederūt vocē suā a segor vsq; ad oronaim vitulā contemnantē: aque vero nemrim pessime oō erūt. Et auferam de moab: ait dominus oōoōo offerentē in excelsis: & sacrificantē dīs ei. Propterea cor meū ad moab quasi tibia resonabit: et cor meum ad viros muri fictilis dabit fonitū tibiariū: quā plus fecit q̄ potuit idcirco perierūt. Omne enim caput caluiciū & oīs barba rafa erit. In cunctis manib; colligatio: & super omne dorsum caluiciū. Et super oia tecta moab & in plateis eius oīs plictus: qm̄ cōtriu' moab sicut vas inutile: ait dominus. Quomodo victa est & violauerunt: Quō deiecit ceruicem moab et confusus est: Eritq; moab in derisu: et in exemplū oibus in circuitu suo. Hec dicit dñs: Ecce q̄si aquila volabit & excēdet alas suas ad moab. Capta est carioth & munitiones cōprehēse sūt. Et erit cor fortii' moab in die illa: sicut cor mulieris parturientis. Et cessabit moab esse populus: qm̄ cōtra dñm glificatus ē. Pauor et fouea & laqueus super te o' habitator moab: ait dñs: qui fugerit a facie pauoris cadet in fouea: et qui cōscenderit de fouea capiētur laqō. Ad ducā enim sup moab an nū visitationis eorū: ait dñs. In vmbra efebōn steterūt de laqō fugietes: q̄ ignis egressus est de efebō & flāma de medio seō: & deuorauit partem moab & verticem oō filiorū tumultus. Ve' tibi moab Peristi pupule chamos: q̄ cōprehēsi sunt filii tui & filie tue in captiuitatē. Et cōuertam captiuitatem moab

palmites tui p̄trāsierūt mare. duitas iayer attigerūt. κλάματα σου π̄ράσειν θάλασσαν. πάλιν ἰαίρη ἕψαυτι. sup fructū tuū & sup vindemiā tuā strages cecidit: ἐπὶ ὀπώρα σου καὶ ἐπὶ τρυγκταῖς σου ὄλιθος ἔπεσθη: cōgregatā ē gaudia & leticia de carmelo σιτ, συνελήφθη χαρμὸν καὶ εὐφροσύνη ἐκ καρμῆλου & de terra moabitide: & vinū i torcularib; tuo mare καὶ ἐκ γῆς μοαβίτιδος, καὶ οἶνος ἐπὶ λατοῖς σου. πρὸς οὐκ ἐπαύσαται. οὐδὲ θρίλας οὐκ ἐποίησα ἀλλ' ἔπειθ' ἐπέβη ἐφέβων vsq; ad eleale & vsq; iasa. dederūt το κραυγῆς ἰσιβῶν ἕως ἑλαιᾶ καὶ ἕως ἰασᾶ. ἔδωκα φωνὴν suam a segor vsq; ad oronaim & vitulam p̄tinentē ἀπὸ σηγὼρ ἕως ὄροναιμ καὶ ἑγγυλά σιλιᾶ m̄. qz & aqua nembium in cōbullitionē erit. & σία. ὅτι καὶ ἡ ὕδωρ ἐμβροῖμ ἐκ κατακάωμα ἔσαι. καὶ p̄dam moab ait dñs ascendentē sup altare ἔσπασεν ἡμὸν μωάβ φωνῆς ἀσβαίνοισα ἐπὶ βωμῶν & sacrificantē dīs eius. p̄p̄trea cor moab ἐυστάροισα τοῖς ἀντοῦ. διὰ τοῦτο καρδίᾳ τοῦ moab: q̄si tibi resonabunt: & cor meū ad hō ab: ὡσπερ ἀλλοὶ βομβήσουσιν, καὶ καρδίᾳ μου ἔπι ἀνιμicos muricillito q̄si tibia resonabit. ἰδοὺ ἑσώπτοις κίρη ἀρός ὡσπερ ἀλλοὶ βομβήσουσι. διὰ τοῦτο ἡ ἀποπικασατο ἀπάλαιτο ἔσπασεν ἀνθρώπων π̄σασα κίρη p̄t i oi loco radent & oīs barba radent. ἂν ἐπὶ παρτί τῶπω ξυρῆσουσιν καὶ π̄σασ π̄σασ ξυρῆσουσιν. & oēs manus incidētur: & sup oīs iumbo sūt. καὶ π̄σασ χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ π̄σασ ἔσπασα ciliū: & sup oia tecta moab & sup oīs plateis eius. qz cōtriu' moab οἰταῖς πλατυῖαις ἀντῆς. ὅτι συστρίψα ἡμὸν μωάβ φωνῆς dñs q̄si vas cui nō est vsus eius. quō p̄ sūt κύριος ὡς ἀγγεῖσι ἐν οὐκ ἔστι χεῖρα αὐτοῦ. π̄σασ κη mutauit quō vertit dorsum moab rufas & facta ē τὰλλαξί π̄σασ ἔσπασεν ἰσώροι μωάβ ἡχυνῆ καὶ ἑσώτοι moab in risum & odium odus q̄ i circuitu moab ἕς γέλωτα καὶ ἑγγυτκμάτα π̄σασ τοῖς κέκλω eius. qz sic dixit dñs vt aq̄la volabit: & ἀντῆς. ὅτι οὕτως ἔσπασ κύριος ὡς ἀρός π̄σασ ἔσπασ, καὶ excēdet alas suas in moab. capta ē carioth ἐσπασ π̄σασ π̄σασ αὐτοῦ ἕς μωάβ. ἑλέφθη καρμὸν & munitiones capte sunt. & erit cor eius καὶ τὰ ἑχυρόματα συνελήφθη. καὶ ἔσαι ἑκαρδίᾳ τοῦ fontium moab in die illa sicut cor mulieris parturientis & peribit moab a parturientis ἀδυντοῖσας καὶ ἔσπασ ἔσπασ ἔσπασ ba qz & oīm magnificata ē. laq̄us & p̄sasi χλαου ὅτι ἐπὶ ἡμὸν κύριος ἐμπαύσει. π̄σασ καὶ φάβος & fouea sup te habitantē moab dicit dñs q̄ sup eius βούτος ἐπὶ σὶ καθύμμοι μωάβ λίγχι κύριος ἔσπασ rit a facie pauoris. incidet in fouea ἔσπασ π̄σασ π̄σασ τοῦ φάβου. ἐμπιστοῖσας ἕς ἡμὸν uca. & cōscēderit de fouea. & cōprehēdet eius καὶ ἀσβαίνοισα ἐκ τοῦ βούτου. καὶ συλλαφισι tur in laqueo. qz inducā hec sup moab. in die illa ἐπὶ τῶ παγίδι. ὅτι ἐπ̄σασ ταῦτα ἐπὶ μωάβ. ἐπὶ ἡμὸν visitationis eius dicit dñs: in s̄bra hofeb s̄p̄t autō ἐπ̄σασ π̄σασ ἀντῆς λίγχι κ̄, ἐπὶ σκία ἰσιβῶν ἔσπασ rūt ab exercitu fugienteo: qz ignis egressus est ab hō σαπ ἔσπασ δυνάμειος φυγόντις, ὅτι π̄σασ ἔσπασ ἔσπασ sebō. & flāma de medio sion: & deuorauit angulū βωῖ. καὶ φλῆ ἔσπασ μῆσου σιῶν, καὶ κατῆ φλογιν ἡ κλίτος moab: & verticē filiorū tumultus eeb tibi moab: perūt μωάβ, καὶ τὴν καρμὸν ἕως σαπᾶ ὄναι σοι μωάβ, ἀπ̄σασ p̄p̄sa camos: qz ceperūt filios tuos & filias γοδ λαῖς καμῆς, ὅτι ἑλαβοῖ ἔς ἑαῖος σου καὶ τῆς θυγατῆρος tuas i captiuitatē. & cōuertā captiuitatē moab σου ἕς ἀρχμκλωσῖα. καὶ ἐπ̄σασ π̄σασ ἀρχμκλωσῖα π̄σασ μωάβ

שבת
המה
עלה כמד
המה
גבר
ספר
כלה
תת ליל
פניה שחם
הת
סגב
נאה
לכד צוד
מפש נער
איש צוד
שמד גבל
פוח לשב
נוס פנה
גבל לכד
נוא
שנה
כוח נוס
אכל פאה
שאה
שנה גנה
שוב

A
B
G
C

נאם יהוה כי לשפה לחרפה לחרב שפס
 ולקללה תהיה בצרה וכל עריה עיר
 תהינה לחרבות עולם: שמועה רעה
 שמעתי מאת יהוה וציר זנבים שפע
 שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו
 למלחמה: כי הנה קטן נתתיך זנבים
 בזוי באדם: תפלצתך השיא אתך
 וזון לבך שכני בחנוי הסלע תפשי
 מרום נבעה כי תנביה מנשר קנך
 משם אורידך נאם יהוה והיתה
 אדום לשפה כל עבר עליה ישם
 וישרק על כל ממותה: כמרפכת
 סדם ועמרה ושנניה אמר יהוה לא
 ישב שם איש ולא יגור בה בן
 אדם: הנה באריה יעלה מנאון
 הירדן אל נוה איתן כי אדניעה
 אדיצנו מעליה ומי בחור אליה
 אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי
 זה רעה אשר יעמד לפני: לכן
 שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל יען
 אדום ומה שנתיו אשר חשב אל
 ישיבתימן אם לוא יסחבום צעירי
 הצאן אם לא ישים עליהם
 נהם: מקול נפלים רעשה הארץ
 צעקה נים סוף נשמע קולה: הנה
 מנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו
 על בצרה והיה לב גבורי אדום
 זיום והוא כלב אשה מצרה:
 לדמשק בושח חמת וארפך כי שמעה
 רעה שמעו נמנו זים דאנה רשקט
 לא יוכל: רפתה דמשק רפתה
 לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים
 אחזתה כולדה: אין לא עזבה עיר
 תהלה קרית משושיו לכן יפלו
 בחוריה צרתותיו וכל אנשי
 המלחמה ידמו זיום והוא נאם לתם דם

dicat dñs: q̄i solitudinē
 et in opprobriū & in des-
 fertū & in maledictionē
 erit bosra: & oēs ciuita-
 tes eius erunt in solitu-
 dines sempiternas. Aus-
 ditum audiui a domino
 & legatus ad gentes oo-
 missus ē. Cōgregamini
 & venite cōtra eam: &
 cōsurgam in plū. Ecce
 enī parulū dedi te in ge-
 tib: cōtēptibilē iter ho-
 mines. Arrogātia tua de-
 cepit te & supbia cordis
 tui qui habitas in cauer-
 nis petre & apprehēdere
 niteris altitudinē collis.
 Cū exaltaueris q̄si aquila
 midū tuū: ide detrahā
 te: dicit dñs. Et erit idu
 mea deserta. Ois q̄ trāfi
 bit p eā stupebit & sibili-
 bit sup oēs plagas eius:
 sicut subuerā ē sodoma
 & gomorra & vicine ei:
 ait dñs. Non habitabit
 ibi vir: & nō incolet eā
 filius hois. Ecce quasi
 leo ascendet de superbia
 iordanis ad pulchritudi-
 nē robustā: quia subito
 currere facia eum ad illā.
 Et quis erit electus quē
 pponā ei: Quis enī si-
 milis mei? Et q̄ sustine-
 bit me? Et q̄ iste pastor
 quē resistat vultui meo:
 p̄pterea audite cōsiliū
 domini quod inuit de
 edom & cogitationes ei:
 quas cogitauit de oōo
 habitatoribus theman.
 Si nō deecerint eos par-
 uuli gregis nisi dissipā-
 uerint eum eis oōo oōo
 habitaculū eorū. A voce
 ruine eorum cōmota est
 terra clamor in mari ru-
 bro auditus est vocis ei:
 Ecce q̄si aquila ascendet
 & enolabit: & expandet
 alas suas sup bosra. Et
 erit cor fortium idumee
 in die illa quasi cor mu-
 lieris parturientis. oōo
 Ad damascū. Confusa ē
 emath & arphat: q̄ au-
 ditū pessimū audierunt.
 Turbati sunt i mari pre-
 sollicitudie gescere nō
 potuit. Dissoluta est da-
 mascus versa est in fugā:
 tremor apprehendit eam.
 Angustia & dolores tes-
 nuerūt eā q̄si parturientē.
 Quō dereliquit ciuitas
 tē laudabilē: vrbē leticie:
 Ideo cadent inuenes ei:
 in plateis ei: & oēs viri
 prelii cōticescent in die
 illa: ait oōo oōo oōo oōo oōo

dicat dñs: q̄i in inuit & in opprobriū & in
 ligitur κύριος, ὅτι ἐς ἄβαστοι καὶ ἐς ἀνεπιδομοί, καὶ ἐς
 maledictionē erit i medio ei. & oēs ciuitates eius
 κατάρσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς. καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς
 erunt deserte in efnb. auditiū audiui a domi-
 no: & nunciatus in gentes missus: & congregamini
 eius, καὶ ἀγγίλους ἐς ἐμὴν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, συναχθήτω
 & venite cōtra eam: & cōsurgam in plū.
 Ecce quasi vedit te in gētib: cōtēptibilem in
 idū μικρὸν ἐδὶδωκά σε ἐν ἰσραὴλ, ἰσκαπαφρόνως ἐν
 hoibus. illud tu agressa est te temeritas coe-
 asterōpatis. ἡ παρρησία σου ἐπεχίμασέν σοι ἰταμίκα κα-
 dia tui habitauit foramina petrap. arphēdit
 dñs σου κατέλυσεν τρυμαλίως πητραί. συνελθόντων
 fortitudinē collis excelsi: q̄si si exaltaueris q̄si aquila
 ἰχθυὸς βοῦντος ἐφ' ἑαυτοῦ, ἐτι ἐπ' ἐφ' ἑαυτοῦ ἄνωγει ἄνωγει
 dñ tuū dicit dñs: inde detrahā te & erit idu
 mea in inuit. ois q̄ trāfiens in eam
 μαία ἐς ἄβαστοι. πᾶς ὁ παρακαταρριπόμενος ἐπ' αὐτῆς
 stupebit & sibilabit sup oēm plagā eius. sicut
 ἐκείνη ἡ καὶ συμεν ἐπὶ πᾶσαι τῆς πλαγῆς αὐτῆς. ὡς
 cui subuerā est sodoma & gomorra & vicine
 ei: ait dñs: non sedebit illic homo &
 καὶ αὐτῆς ἐπιπνὴ κύριος, οὐ μὴ κατέσκα ἰκαὶ ἀνθρώπων καὶ
 non habitabit illic filius hois. ecce sicut leo atē
 οὐ μὴ ἐνοκίση ἰκαὶ οὐδὲ ἀνθρώπου. ἰδοὺ ὡς ἄνωγει λέων ἰσραὴλ
 de medio iordanis in locū robustū: q̄
 βίασιν ἐκ μέσου τοῦ ἰορδάνου ἐς τὰ ποταμῶν, ἐτι
 cito p̄suar eos ab ea & inuenes in ca-
 ταχὺ ἐκδιώξω αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ τῆς τρυμαλίως ἐπ' αὐτῆς
 instituite. q̄ q̄ sicut ego: & q̄ resistet mihi: &
 ἐπιστάσεται ὅτι τίς ἄνωγει ἰγώ; καὶ τίς ἀντιτάσεται μοι; καὶ
 q̄ iste pastor q̄ stabit ante faciem meā: p̄pterea
 τίς αὐτῆς ποιμὴν ὅς ἐστι κατὰ πρόσωπῶν μου; ἀλλὰ τοῦ
 rea audite cōsiliū dñi quod cōsultuit sup idumē
 τοῦ καυσοῦ καὶ βουλή κυ' ἐπὶ βουλή σάτο ἐπὶ τῆς ἰδουμαί-
 am: & cogitationē eius quā cogitauit sup habitaculū
 eorū, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὅν ἐλογίσασατο ἐπὶ τοὺς κατι-
 tante themā: si nō cometa fuerit minima
 καὶ τῆς καμάν, ἰσὸν μὴ συνελθόντων τὰ ἐλάχιστα τῆς
 oatum: si nō spinis sit plēs sup eos habitatio eorū
 ἀφ' ἄβαστων, ἰκαὶ μὴ βαστων ἐπ' αὐτοὺς κατὰ λυσις αὐ-
 rā: a voce ruine eorū cōmota ē fra: clamor
 τῆς, ἔσπε φωνῆς τῆς ἄσπεως αὐτῶν ἰσραὴλ ἢ γῆ, κρουγῆ
 tu' in mari audis ē. ecce sicut aquila ascendet
 σου ἐπὶ ἐκδιώξω αὐτῆς. ἰδοὺ ὡς ἄνωγει ἄνωγει
 & videbit & expandet alas sup manitōes ei
 καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῶν πτερυγῶν ἐπ' ὄχλους ἰσραὴλ
 tus: & erit cor fortium idumee in die illa q̄si cor
 mulieris parturientis. oōo
 Ad damascū. Confusa est emath & arphat: q̄ auditiū
 pessimū audierunt. Turbati sunt i mari pre-
 sollicitudie gescere nō potuit. Dissoluta est da-
 mascus versa est in fugā: tremor apprehendit eam.
 Angustia & dolores tenuerūt eā q̄si parturientē.
 Quō dereliquit ciuitas tē laudabilē: vrbē leticie:
 Ideo cadent inuenes ei: in plateis ei: & oēs viri
 prelii cōticescent in die illa: ait oōo oōo oōo oōo oōo

ΕΙΛ
 474
 1-4
 G

babylonem iercultu. oēs tendēteo arcū sagitta
ἐπι βαβυλωνίαν κυκλίδει, πάντας τήνοιτας τόξοι τοξήν
te in cam. ne parcatis sup iaculo vñio.
σκατι ἐπ' αὐτά. μη φρίσκαδι ἐπὶ τοῖς τειχύμασι ὑμῶν.
q: oho peccauit t plaudite sup eam.
ὅτι τῷ κυρίῳ ἔμαρτι καὶ κατακροτήσκατι ἐπ' αὐτά.
vuloluse sunt manus eius: ceciderūt pugnacula ei:
παρολύθησκατ αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπ' αὐτῆς αὐτῆς
delitua' est murus eius: qm vltio a deo
κατακροτῆσκατ τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδ' ἰκασίς παρὰ τ' εἰν
est. viciscimini sup eā sicut fecit facite il
ἐστ. ἐκδ' ἰκασίς ἐπ' αὐτῆς καὶ ὡς ἐποίησεν ποίησκατ ἐπ
li. disperditē semen ex babylone tenentes
τ. ἐξολοθρεύσκατ σπέρμα ἐκ βαβυλωνος κατέχοντις
falcein in tpe messis a facie gladij
δριπασκον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἔσκατ προσώπου μαχαίρας
greci: vniuersos in pplm suum reuertentur t
ἐλλαντικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔσκατ φουσησκατ καὶ
vniuersos ad frā suam fugiet. ouis errans
ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φουσησκατ. πρῶτος πλανώμενος
israel leones eiecerūt eū. primus comedit eū rex
israel λίοντις ἔξωσκατ αὐτόν. ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βα
assur: t sic postea ossa eius rex
σιλίος ἀσσυρ, καὶ ὕστερος ὕστερος τὰ ὀσά αὐτοῦ βασιλεὺς
babylonis. propterea hec dicit dñs exercitū
βαβυλωνος. διὰ τούτου ταῦτα λέγει κύριος τῷ δυνάμει
dñs israhel. ecce ego viciscor sup regem baby
ἐγὼ εἰς ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδ' ἰκῶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν βαβυ
lonis t frā eius sicut vltio sum sup re
gē assur: t restituiam israel in pascua su
α: t pascetur in carmelo t in basan t in in dec ephra
τ. καὶ ἠμῶσκατ ἐν τῷ καρμὲλ καὶ ἐν βασάν καὶ ἐν δέκα ἐφρα
im t in galaad t replebitur aia eius. in
ἰμ καὶ ἐν τῷ γαλαὰδ καὶ ἐμπληθήσκατ ἐν ψυχῇ αὐτοῦ. ἐν
diebus illis t in tpe illo ait dñs:
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ φουσησκατ κύριος,
querent iudaei isrl t nō erit, t pecca
ρητίσασκατ τὴν ἀδικίαν ἰσραὴλ καὶ ἐν χ' ὕψος ἔξει. καὶ τὰς ἀμαρ
ta iuda t nō inueniēt. qm ppter' ero
τίας ἰσραὴλ καὶ οὐ μὴ ἐυρηθῶσκατ. ὅτι ἰλιος ἔσομαι τοῖς
relictis. sup trā amare ascende sup eam
ἰπλολιθισμῶσκατ. ἐπὶ τῆς γῆς σικαρούς ἐπὶ ἰβάνι ἐπ' αὐτῆς
t sup habitātes in ea viciscere gladio
καὶ ἐπὶ τοῖς κατοικοῦσκατ ἐν αὐτῇ ἐκδ' ἰκασίς μαχαίρα
t perde dicit dñs: t fac scdm oia q̄c̄as
καὶ ἀφῶσκατ λίγει κύριος, καὶ ποιῆσκατ κατὰ πάντα ἔσο
p̄ceptio tibi. vos bellit t cōtritio magna
ἠτάλαμαι σοι. φωνὴ πολέμου καὶ συστρεβὴ μεγάλη
in fra chaldeor. quō p̄fractus est t cōtritus ē malleus
ἰν γῆ χαλδαιῶν. ὡς συστρεβλῶσκατ καὶ συστρεβλῶσκατ σφύρα
vniuerse tre: quō facta ē in p̄ditionē babylon
πάντας τῆς γῆς. πῶς ἐψηλάσκατ ἐν ἀφῶσκατ βαβυλων
in gentibus. inueniēt i te: t capietis babylon: t nō
ἰν ἔθνεσιν. ἐπιθῶσκατ σοι, καὶ ἀλώσκατ βαβυλον, καὶ οὐ
cognoskeri. inuēta es t capta es q: oho restitisti. ape
γῶσκατ. ἰυρήσκατ καὶ ἐλαφῆσκατ ὅτι τῷ κυρίῳ αἰτήσκατ. ἔνοι
tuit oho thesauri sui: t protulit vasa
ἐν κυρίῳ γὰρ ἠσκαρῆσκατ αὐτοῦ, καὶ ἐξηγάσκατ τὰ σκεύη τῆς
tre sue. q: opus oho deo exercitū in
ἐργῆσ αὐτοῦ. ὅτι ἐργῆσ τῷ κυρίῳ ἰσραὴλ τῷ δυνάμει ἐν
fra chaldeor: qm venerunt tpa eius. apert
γῆ χαλδαιῶν, ὅτι ἠκλόσασκατ οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀπέθεσκα
te apothecas eius: scrutamini eam qm spelan
τε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνησκατ αὐτῆς ὡς ἀπέλασκα
t t exterminate eam. nō sit ei' reliquum:
α καὶ ἐξολοθρεύσκατ αὐτῆς. μη ἔσκατ ὡ αὐτῆς κατὰ λέμ
caucate oho fructus eius: t ve
μα. ἀπὸ τῆσκατ πάντα τῶσκατ τῶσκατ καρποῦσ αὐτῆς, καὶ κα
scendant in occasiōē.
ταβήτωσκατ εἰς σφαγήν. ooooooooooooooooooooo

cōtra'babylonē p̄circm
tū. Oēs qui tēdñs arcū
debellate' eam: & non
parcatis iaculis: qd' dñs
peccauit. Clamate ad
uersus eam. Vbiq' dedit
manū: Ceciderūt funda
menta eius: destructi sūt
muri eius: qm vltio dñi
est. Vltionem accipite
de ea. Sicut fecit facite
ei. Disperditē ooooooooo
fatorē de babylone: & te
nentē falcē in tpe messis
a facie gladij columbe.
Vniuersos ad populū suū
cōuertetur: & singuli ad
terrā suā fugient. Grex
disperfus israel: leones
eiecerunt eum. ooooooooo
Primus comedit eum
rex assur: iste ooooooooo
nouissimus exossauit eū
nabuchodonosor rex
babylonis. Propterea
hec dicit dñs exercitū
deus israel. Ecce ego
visitabo regem ooooooooo
babylonis: & terrā eius:
sicut visitauit ooooooooo
regē assur: & reducam
israel ooooooooooooooooo
ad habitaculū suū. Et pa
scetur carmelus: & basan:
& in mōte effraim: & in
galaad: fatura bitur ania
eius. In diebus illis: & in
tēpore illo ait dñs:
queretur iniquitas israhel:
& non erit: & ooooooooo
peccatū iuda: & non in
uenietur: quoniam ooo
ppitius ero eis quos re
liquero. Super terram
dñantiū ascende: & sup
habitatores eius visita.
Dissipa: & interfice que
post eos sunt: ait dñs:
et fac iuxta omnia que
precepi tibi. Vox bel
li in terra: & cōtritio ma
gna. Quō cōfract' ē: &
cōtritus malle' vniuerse
terre. Quō versa ē in de
fertū babylō in gentib'.
Illa que aui te: & capta
es babylon: & nesciebas:
inuenta es: & apphen
sa: qm dñm pronocasti.
Aperuit dñs thesaurū
suū: & protulit vasa ire
sue: qm opus est dño
deo exercitū in terra
chaldeor. Venite ad eā
ab extremis finib': apite
vt exeat qui cōculcēt eā.
Tollite de via lapides: & re
digite in acervos: & iter
facite eā: nec sit q̄c̄q' reli
quū. dissipate vniuersos
fortes eius: descōdet in
ocasiōnem. ooooooooo

על כנב' ירו' קשת' כל' זרבי' כל' סביב' כל' יהוה
אליה' אל' תחמלו' אל' חץ' כי' ליהוה
חטאהו' רדעו' עליה' סביב' נתנה
ידה' נפלו' אשוייתה' נהרסו
חומתיה' כי' נקפת' יהוה' היא' הנקמו
בה' פאשר' עשתה' עשו' להו' פרתו
זרע' מבבל' ותפש' מנל' גשת' קציר
מפני' הרב' היונה' איש' אל' עמו
ופנו' ואיש' אל' ארצו' ינוסו' עשה
פזורה' ישראל' אריות' הדיחו'
הראשון' אנלו' מלך' אשור' חה'
האחרון' עצמו' נבוכדראצר' מלך'
בבלו' לכן' נח' אמר' יהוה' צנאות
אלהי' ישראל' רגני' פקד' אל' מלך'
בבל' ואל' ארצו' פאשר' פקדתי' אל'
מלך' אשור: ושבתתי' את' ישראל'
אל' נוהו' ורעה' הנרמל' והבשן' וזרה'
אפלים' והנלעד' תשבוע' נפשו'
במים' ההם' ובעת' ההיא' נאם' יהוה'
יבקש' את' עון' ישראל' ואיננו' ואת'
חטאת' יהודה' ולא' תמצאנה' כי'
אסלח' לאשר' אש איר: על' הארץ'
מתים' עליה' עליה' ואל' ישבי' פקוד'
חרב' והחרם' אחרים' נאם' יהוה'
ועשה' ככל' אשר' צויתוך: קול'
לחם' גדל' מלחמה' בארץ' ושבר' גדול': איך'
נגדע' ושבר' פטיש' כל' הארץ' איך'
היתה' לשמה' בכל' בנאים: יקשתתי'
לך' וגם' גלפדת' בכל' ואת' לא' ידעת'
נמצאת' וגם' נתפשטת' כי' ביהוה'
התנריתו: פתח' יהוה' את' אוצרו'
ויצא' את' כלי' זעמו' כי' מלאכה' היא'
לאדני' יהוה' צנאות' בארץ' כשדים:
באו' לה' מקץ' פתחו' מאבסיה' סלוח'
כמו' ערמים' והחרמוה' אל' תהו' לה'
שארותו' חרבו' כל' פריה' ירדו' לטבח'
קנב' ירו'
חמל'
רוע'
אשיה'
כנס' קפה'
נקם'
עשה'
קציר'
פנה' נוס'
פזר' אבה'
שוב'
שבוע'
יום'
בקש'
קצא'
אסלח'
מתה'
קנב'
אנה'
לחם' גדל'
נגדע' שבר'
פטיש' קנה'
שמש'
לך'
קצא' קפוש'
גנה' אצר'
יצא' כלה'
לאר'
נח' נוס'
סלח'
היה'
פנה'

fre arcum & iaculū hūco: crudelis est & nō
 misēribil. vor eor qñ mare sonabit sup equos equi
 mīlāriū. φωνή αὐτῶν ὡς ἐλάσσῃ ἰσχυροῦ ἐφ' ἵπποις ἵπ
 abunt pparati qñ ignis ad pñs
 τῶν αὐτῶν ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης
 te filla babilonis. audiuit rex babilonis
 σὶ θυγάτηρ βαβυλωνος ἀκούσθη βασιλεὺς βαβυλωνος τὴν
 famā eor & dissolute sunt man' ei. tribulatio deo ob
 ἀκούσθη αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αὐτῶν χεῖρες αὐτῶν. ἀλλ' ἔτι καὶ
 rruerunt eos dolores qñ parturientis. ecce qñ le
 τριακόντα ἔτη αὐτῶν ὡδ' ἡρώδης ὡς τριακόντα. ἰδοὺ ἡρώδης ἰδοὺ
 o ascendet a iordane in locū robustū. q: cito
 ἡρώδης ἀναβήσεται ἀπὸ τῆς ἰορδάνου εἰς τὸ ὄρειον ὄρειον. ὅτι ταχέ
 cūdam eos ab illa: & oēm iuuenem q̄ e
 ὡς ἰσχυροῦ αὐτῶν ὡς αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 an statuas: qñ q̄ sicut ego: & q̄ resistet mihi:
 τῶν ἰσχυροῦ, ὅτι τῶν ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης
 & q̄ iste passor q̄ stabit cōtra faciem meā:
 καὶ τῶν ἡρώδης ὁ ποιμὴν ὁ ποιμὴν ὁ ποιμὴν ὁ ποιμὴν ὁ ποιμὴν
 ppterca audite cōsiliū dñi qd̄ cōsiliū sup
 ἀπὸ τῶν ἡρώδης αὐτῶν τῶν ἡρώδης αὐτῶν τῶν ἡρώδης αὐτῶν
 babilonem: & cogitatio deo eius q̄ cogitavit cōtra
 βαβυλωνία, καὶ λογισμὸς αὐτῶν ὡς ἐλογίσθη ἰσχυροῦ
 habitantes trā chaldeor. si non corrūpant a
 κατακρούσῃ γὰρ τῶν χαλδαίων. ἰδοὺ μὴ διαφείρα τὰ ὄρ
 gni ouium eor: si nō desolata fuerit ab ip̄is pal
 τῶν τῶν ἡρώδης αὐτῶν, ἰδοὺ μὴ ἀφαιρήσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸ
 ca. q: a voce captiouis babilonis rrueribitur
 μὴ. ἀπὸ τῶν ἡρώδης αὐτῶν βαβυλωνίας σείσθη ἡρώδης
 fra: clamor eius in gētibz audietur.
 γὰρ, καὶ κρουγὴ αὐτῶν ἐν ἰσχυροῦ ἀκούσθη. Ca. 51.
 D Ec̄ dicit dñs: ecce ego suscitabo sup babilo
 ἡρώδης τῶν ἡρώδης habitantes chaldeor ec̄nū
 λῶνα καὶ ἰσχυροῦ τῶν κατὰ οὐρανὸν χαλδαίων ἀίμα
 vrentem corrūpentē: & mittam sup ba
 καὶ ἰσχυροῦ διαφείρατα, καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 babilonē sup eos & iniuria afficient eam & de
 βαβυλωνία ὕβριος καὶ καὶ ὑβρίσουσιν αὐτῶν καὶ λυ
 uisabunt terrā eius. & sup babilonē im
 μαρτυρήσῃ τῶν ἡρώδης. ἰδοὺ ἰσχυροῦ τῶν κατὰ οὐρανὸν
 circuitu die afflictionis eius: sup eā extendat
 κλάδι ἰσχυροῦ κακῶσιν αὐτῶν, ἰσχυροῦ τῶν ἡρώδης
 extendō arcū suū: & circumponat cū sit arma sua.
 τῶν τῶν αὐτῶν, καὶ περιβήσῃ ὡς ἰσχυροῦ ὄπλα αὐτῶν.
 reparatio sup iuuenes eius & demolimini
 μὴ φησὶ ἰσχυροῦ τῶν ἡρώδης αὐτῶν καὶ ἀφαιρήσῃ
 omnem potentā eius. & cadent vulnerati
 πᾶσα τῶν ἡρώδης αὐτῶν καὶ πᾶσα τῶν τραυματία
 in fra chaldeor & confossi deforis eius. qñ
 ἰσχυροῦ χαλδαίων καὶ κατὰ οὐρανὸν τῶν ἡρώδης αὐτῶν. ὅτι
 nō fuit viduat israel & iudas a deo suo a
 ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ αὐτῶν ἰσχυροῦ
 dño omnipotente: q: fra eor repleta ē iniq̄ta
 κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 te a sancto israel. fugite de medio babilo
 ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 as ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 nis & saluate vnusq̄sq̄ aiām suam. ne p̄fici
 τῶν καὶ ἀφαιρήσῃ ἰσχυροῦ τῶν ἡρώδης αὐτῶν. μὴ ἰσχυροῦ
 amini in iūctate eius. q: ip̄o vltionis eius
 ἐπιφάτι ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 ei a dño: retributionē ip̄e retribuit
 ἰσχυροῦ κυρίου, ὡς ἀπὸ δόμα αὐτῶν ἀπὸ δόμα ἰσχυροῦ
 ei. cū autē auctus babilon in manu dñi in
 αὐτῶν. πᾶσα τῶν χεῖρῶν βαβυλωνία ἰσχυροῦ κυρίου μὴ
 babilon oēm terrā. de vino eius biberūt
 ἰσχυροῦ πᾶσα τῶν γὰρ. ἰσχυροῦ τῶν ἡρώδης ἰσχυροῦ
 gētes: ideo commote sunt: & subito cecidit babilo
 ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 lon & contrita est. vllate eam: sumite resinam
 λῶνα καὶ σιμύριον. ἰσχυροῦ αὐτῶν, ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ

terre. Arcum & scutum
 apprehendēt: crudeles
 sunt & immisericordes.
 Vox eor qñ mare sona
 bit: & sup equos ascen
 dent sicut vir paratus oo
 ad prelium cōtra te filla
 babilon. Audiuit rex
 babilonis famā eor: &
 dissolute sunt manus ei.
 Angustia apphēdit eū:
 dolor quali parturientē.
 Ecce qñ leo ascēdet de
 superbia iordanis ad oo
 pulchritudinē robustā:
 q̄ subito currere faciaz
 eum ad illā. Et quis erit
 electus quē preponā ei?
 Quis enim similis mei?
 & q̄ sustinebit me? Et
 quis est iste pastor q̄ resi
 stat vultui meo? Propte
 rea audite cōsiliū dñi qd̄
 mēte cōcepit aduersum
 babilonē & cogitatioēs
 eius q̄ cogitavit sup ter
 ram chaldeorū. Nisi des
 traxerint eos paruulū oo
 gregū: nisi dissipatū fue
 rit cūz ip̄is habitaculū
 eorū. A voce captiuita
 tis babilonis cōmota est
 terra: & clamor inter
 gentes auditus est. 51.
 Ecce dicit dominus.
 Suscitabo sup babilonē
 & sup habitatores eius q̄
 cor suū leuauerūt cōtra
 me: qñ ventū pestilen
 tē: & mittā in babilonē
 ventilatores & vētilabūt
 eā. Et demolientur terrā
 eius: qm̄ venerūt sup eā
 vndiq̄ in die afflictiois
 eius. Non tēdat qui tēdit
 arcū suū: & nō ascēdet
 loricat. Nolite parcere
 iuuenibz eius: interficite
 oēs militā ei. Et cadēt
 interfecti in terra chaldeorū:
 & vulnerati in res
 gionibz eius. Qm̄ nō fu
 it viduat israel: & iuda
 a deo suo domino exer
 citum. Terra autē eorū
 repleta est delicto a san
 cto israel. Fugite de medio
 babilonis vt saluet vnusq̄sq̄
 aiām suā. Nolite tacere sup iniq̄ta
 tem eius: qm̄ tps vltiois
 eius est a dño: vicissitu
 dinem ip̄e retribuet ei.
 Calix aureus babilon
 in manu dñi inebrians
 oēm terrā. De vino eius
 biberunt gentes & ideo
 commote sunt. Subito
 cecidit babilon & contrita
 est. Vllate sup eam: tollite
 resinā

אֶרֶץ יְחִזְקוּ וְגִידוֹן וְקִשְׁת׃ אֶרֶץ יְחִזְקוּ וְגִידוֹן וְקִשְׁת׃
 חֲפָה וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלֵם בְּיַם יְהֵמָה
 וְעַל סוֹסִים יִרְכָּבוּ שְׂרוֹךְ כְּאִישׁ
 לַפְלַחְמָה עַל יָד בַּת בְּבַל שְׁמַע מְלָךְ
 בְּבַל אֶת שְׁמַעַם וְרָפוּ יָדָיו צָרָה
 חֲחִזְקָתָהּ חֵיל בְּיֹלְדָהּ הִנֵּה
 סִרְיָה יַעֲלֶה מִנְּאֹן הַיַּרְדֵּן אֵל
 נוֹה אֵיתָן כִּי אֲרֻנְיָה אֲרוּצִם
 מַעֲלִיָּה וְמִי בַחֲוֹר אֵלֶיָּה אֲפַקֵּד כִּי
 מִי כְמוֹנִי וְמִי יוֹעִידֵנִי וְמִי זֶה רִעָה
 אֲשֶׁר יַעֲמֵד לְפָנַי לֹכֵן שְׁמַעוּ
 עֲצַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעַץ אֶל בְּבַל
 וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל אֶרֶץ
 כְּשָׂדִים אִם לֹא יִסְתַּבּוּם צְעִירֵי
 הַצֹּאן אִם לֹא יִשְׂעִים עֲלֵיהֶם נוֹה:
 מִקּוֹל נִתְפַשֵּׁה בְּבַל נִרְעָשָׁה
 הָאָרֶץ וְזַעֲקָה בְּנוֹיִם נִשְׁמַעוּ
 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי
 מַעִיר עַל בְּבַל וְאֶל יֹשְׁבֵי לְבַבְקָמִי
 רוּחַ מְשַׁחִית וְנִשְׁלַחְתִּי לְבְּבַלְזָרִים
 וְזָרוּה וּיִבְקְקוּ אֶת אֶרְצָהּ כִּי
 הָיוּ עֲלֵיהָ מְסַבִּיב בְּיוֹם רָעָה אֶל
 יִדְרֹךְ יִדְרֹךְ הַדֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ וְאֶל יִתְעַל
 בְּסָרְיוֹנוֹ וְאֶל תַּחְמְלוֹ אֶל בַּחֲרִיָּה
 רַחֲמֵימוֹ כֹּל צְבָאָהּ: וְנִפְלוּ חַלְלִים
 בְּאֶרֶץ כְּשָׂדִים וּמִדְּקָרִים בַּחוּצַתֶּיהָ:
 כִּי לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
 מֵאֵלֶיהֶן מִיְהוָה צְבָאוֹת כִּי אֲרַצִּם
 מִלְּאָה אֲשֶׁם מִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: לָנוֹ
 מִתּוֹךְ בְּבַל וּמִלְטוֹ אִישׁ נִפְשׁוֹ אֶל
 תְּדַמּוּ צְעוּנָה כִּי עֵת נִקְמָה הִיא
 לַיהוָה נִמּוֹל הוּא מְשַׁלֵּם לָהּ: נוֹם
 זָרַב בְּבַל בְּיַד יְהוָה מִשְׁפָּת מִל
 הָאָרֶץ מִיְמֵנָה שְׁתוֹ נוֹיִם עַל כֵּן
 יִתְהוֹלְלוּ נוֹיִם: פְּתָאם נִפְלָה בְּבַל
 וְתִשְׁכַּר הַיְלִילוֹ עֲלֵיהָ קָמוּ צְרִי
 לְפַח צָרָה

חֲחִזְקָתָהּ
 חֵיל בְּיֹלְדָהּ
 סִרְיָה יַעֲלֶה
 נוֹה אֵיתָן
 מַעֲלִיָּה
 מִי כְמוֹנִי
 אֲשֶׁר יַעֲמֵד
 עֲצַת יְהוָה
 וּמַחְשְׁבוֹתָיו
 כְּשָׂדִים
 הַצֹּאן
 מִקּוֹל
 הָאָרֶץ
 כֹּה אָמַר
 מַעִיר
 רוּחַ מְשַׁחִית
 וְזָרוּה
 הָיוּ עֲלֵיהָ
 יִדְרֹךְ יִדְרֹךְ
 בְּסָרְיוֹנוֹ
 רַחֲמֵימוֹ
 בְּאֶרֶץ כְּשָׂדִים
 כִּי לֹא אֶלְמָן
 מֵאֵלֶיהֶן
 מִלְּאָה
 מִתּוֹךְ
 תְּדַמּוּ
 לַיהוָה
 זָרַב
 הָאָרֶץ
 יִתְהוֹלְלוּ
 וְתִשְׁכַּר
 לְפַח צָרָה

Etal. n.c. Spro. 1-2.

לכן כה אמר יהוה הנני רב את רוב
 ריבך ונקמתי את נקמתך ונהרבתני מני
 את יפה והובשתני את מקורו יבש מקור
 והיתה בבל לנלים מעון תנים כיה נל
 שמה ושרקה מאין יושב והדו עון שפם
 ככפרים ישאנו נערו נגורי לשב
 אריותו נחמם אשית את משתיהם אנה שות
 והשברתים למען יעלזו וישנו שמה שבר
 שנת שלם ולא יקיצו נאם יהוה עלז שנה
 אורידם נכרים לטבח נאילים עלם קוין
 עם עתודים איך נלכדה שישך יבד טבח
 ותתפש תהלת כל הארץ איך שבר לבד
 היתה לשפה בבל נגוים עלה על תפש הלל
 בבל הים נהמון נליו נככתה רבן נלל
 היו עליה לשפה ארץ ציה וערבה כסה נה
 ארץ לא יושב בהן כל איש ולא עיר
 יעבר בהן בן אדם ופקדתי על עבר
 בל בבל והצאתי את בלעו מפיו נצא נה
 ולא ינערו אליו עוד נגוים נם נה
 חומת בבל נפלה צאו מתוכה נפה נצא
 עמי ומלטו איש את נפשו מחרון נה
 אף יהוה ופן יבד לבבכם ותיראו רבן נרא
 בשמועה הנשמעת בארץ ובא שפע נוא
 בשנה השמועה ואחריו בשנה
 השמועה וחמם בארץ ומשל
 על משל לכן הנה ימים באים יום נוא
 ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה פסל
 תבוש וכל חלליה יפלו נתוכה נוש נפל
 ורגנו על בבל שמים וארץ וכל
 אשר בהם כי מצפון יבוא לה אפן נוא
 השודדים נאם יהוה נם בבל לנפל שבר
 חללי ישראל נם לבבל נפלו
 חללי כל הארץ פלטים מחרב
 הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את נפד נמק
 יהוה וירושלם תעלה על לבבכם עלה
 בשנו כי שמענו חרפה נסתה נלפיה נוש נסה

Propterea hec dicit dñs: 'Ecce ego indicabo
 causam tuā: & vlciscar vltionē tuā.' Et desertū fas
 ciam mare eius: & sicca bo venam eius. Et erit babylon in tumu
 los habitatio draconum stupor & sibilus eo qd nō
 fit habitator. Simul co vt leones rugient: excu
 tient comas veluti catuli leonum. In calore eorū
 ponam potus eorum: co & inebriabo eos vt for
 piantur & dormiant co somnū sempiternū: &
 nō cōsurgant: dicit dñs. Deduca eos qsi agnos ad
 victimam: quasi arietes cum hedis. Quomodo
 capta est sefach: & cōprehensa est in clyta
 vniuerse terre: Quō facta est in stuporē ba
 bylon inter gētes. Ascēdit sup babylonē mare:
 multitudinē fluctū eius opta ē. Facte sūt ciuita
 tes eius in stuporē: terra inhabitabilis & deserta:
 terra in qua nullus habi tet: nec trāsiēt p eam fi
 lius hoīs. Et visitabo sup bel in babylonē & eiciā
 qd obforbuerat de ore eius: & nō cōfluēt ad eā
 vltra gentes. Si quidē & mur babylōis corruet. Egredimini de medio
 eius pp̄ls meus vt saluet vnusq̄s aiam suā ab ira
 furoris dñi. Et ne forte mollescat cor v̄m: & t̄i
 meatis auditū qui audie tur in terra. Et veniet o
 in anno auditio & post hunc annum cōfundetur
 auditio & iniquitas in terra: & dominator super dñiatorem. Pro
 pterea ecce dies veniūt & visitabo sup sculptilla
 babylonis: & oīs terra eius cōfundetur: & vni
 uersi interfecti eius cadēt in medio eius. Et lauda
 bunt sup babylonē celi & terra & oia que in eis
 sūt: qa ab aglone veniēt ei p̄dones: ait dñs. Et quō fecit
 babylō vt cade rent occisi in israel: sic de babylonē cadent
 occisi in vniuerfa terra. Qui fugistis gladium co
 venite nolite stare. Re cordamini procul dñi: & hierusalē
 ascēdat sup cor vestrū. Confus sumus qm̄ audiuim̄ op
 probriū. Opuit ignomia

propterea hec dicit dñs: ecce ego iudicabo aduer
 sū tuā: & vlciscar vltionē tuā: & desertū facia
 m mare eius: & sicca bo venam eius: & erit
 babylon in desolationē habitatio draconū deso
 latio sibilus: & nō habitabitur. q̄si leones excita
 ti sunt simul: & q̄si catuli leonum in calore co
 rugiant: & sicut comas veluti catuli leonum
 dabo potum eis: & inebriabo eos: & for
 piantur: & dormiant somnū sempiternū: & non
 surgent: dicit dñs. Deduca eos quasi agnos ad
 victimam: & quasi arietes cum hedis: quōd
 facta est babylon in desolationē in oib̄ gentib̄: ascēdit
 sup babylonē mare in fonitu fluctū eius cooperta
 est: facte sūt ciuitates eius in desolationē: fra
 sinea q̄ & imia: & vlciscar sup babylonē & eiciā
 qd obforbuerat de ore eius: & non cōfluēt
 ad eā vltra gentes: & ceteri murus babylonis
 corruet: & egredietur de medio eius pp̄ls meus
 vt saluet vnusq̄s aiam suā ab ira furoris dñi:
 & non mollescat cor vestrum: & t̄i meatis
 auditum qui auditur in terra: & veniet in
 anno auditio: & post hunc annum cōfundetur
 auditio: & iniquitas in terra: & dominator
 super dñiatorem: propterea ecce dies veniūt
 & visitabo sup sculptilla babylonis: & oīs
 terra eius cōfundetur: & vniuersi interfecti
 eius cadent in medio eius: & laudabunt sup
 babylonē celi: & terra: & oia que in eis sūt:
 quia ab aglone veniēt ei p̄dones: ait dñs: &
 quō fecit babylō vt caderent occisi in israel:
 sic de babylonē cadent occisi in vniuerfa
 terra: qui fugistis gladium: & venite nolite
 stare: recordamini procul dñi: & hierusalē
 ascēdat sup cor vestrū: confus sumus quia
 audiuimus op probriū: opuit ignomia

G

F

q cum eo in babylone. et mutauit vestimentū car-
tis eius et edebat panē semp ante factū
λακκῆς αὐτοῦ, καὶ ἔβην ἄρτοι διαπαρῆς κατὰ πρῶτον
em illius obuius dieb' q' vixit. et cōstitur' ei
wei αὐτοῦ πάσης τῆς ἡμέρας ὡς ἔδου. καὶ ἡ σὺντα-
be ei vabat semp a rege babylō-
lis αὐτοῦ ἐξ ἰδού διαπαρῆς πάσης ἡ βασιλείας βαβυλῶ-
no de die in diem vsq' i diem q' mortu' est.
ως ἡμέρας ἕως ἡμέρας ὡς ἀπέλαυν.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ. Ca. 1.

Et factū est postq' in captiuitate duct' est is-

rael et hierusalem deserta est: sedit hie-

rems et plorans lamentationē hāc sup hierim et dixit.

μῆτις κλαίων ἐπιθρήνησα ἡ ἱερουσαλὴμ ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰερου-

sa. Quod sedit sola ciuitas plena populo

ἄλῃ. Πᾶσι κλαίοντι μὴ ἡ πόλις ἡ πεπλησθυμένη λαοῦ

facta ē q' vidua multiplicata in gentib' princeps in

trib' ut dicitur. Beth. Plorans plorauit

χώρας ἰσραὴλ ἕως φόρου. Βῆθ. Κλαίονσα ἔκλαυσεν

in nocte: et lachryme ei' in maxillis eius:

ἔτι ἡμέρας, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς,

et nō fuit cōsolatio eam ex oib'

καὶ οὐκ ὑπῆρχεν ὁ παρηγοῦν αὐτὴν ἐκ πάντων

soligentibus eam. oēs amantes eam spre-

uerūt eā: et facti sūt ei' inimici. Gimel. Migrauit iu-

das pp' afflictionē & multitudinē seruitutis. Habita-

uit iter gētes nec inuenit requiē. Oēs psecuto-

res ei' apphēderūt eā in angustias. Daleth. Vie-

son lugēt: eo q' nō sint qui veniūt ad solēnitatē.

Oēs porte ei' destructe: sacerdotes ei' gemētes.

Virginēs ei' equalide: & ipsa oppōsa amaritudine.

He. Facti sūt hostes ei' i capite: inimici ei' locuple-

tati sūt: q' dñs locut' ē sup eā ppter multitudinē

iniquitatū ei' p' uulū ei' ducti sūt i captiuitatē a facie

tribulātis. Vau. Egressus ē a filia s'is ois

decor ei'. Facti sūt p'rius ei' velut arietes nō

inueniētes pasca: & abierūt absq' fortitudine a facie

subsequētis. Zai. Recordata est hierim dierū

afflictionis sue: & p'uaricationis oim desiderabiliū

suo q' habuerat a dieb' antiq's cū caderet p' p'p's

ei' in māu hostili: & nō esset auxiliator: viderūt

eam hostes: & deriserūt eam. Heth. Peccauit hierim p' p'p'terea

instabilis facta ē. Oēs q' glificabāt eā spreuerūt illā: q' videt' ignominia ei'.

*qui erat postse in baby-
lone: & mutauit vestime-
ta carceris eius: & come-
debat panē corā eo sep-
tē diebus vite sue. Et
cibaria ei' cibaria ppetua
dabatur ei' a rege baby-
lonis statuta p singulos di-
es: vsq' ad diē mortis sue
diebus vite eius.
Incipiūt threni: id est las-
mētiones Hieremie q' cū
noth hebraice iscribūtur.

Et factū est postq' in
captiuitate redactus
est israel: & hierusalem deser-
ta est: sedit hieremias pro-
pheta fletus & plorans la-
mentationē hāc in hieru-
salem: & amaro animo su-
spirans & ciulans: dixit.
Capitu. 1. Aleph.

Quomodo sedet
sola ciuitas ple-
na populo. Facta
est q' vidua dñs gentiū
princeps puinciarū fa-
cta ē sub tributo. Beth.
Plorans plorauit in no-
cte: & lachryme eius in
maxillis ei'. Nō est q' cō-
solerit eā: ex oibus caris
eius. Oēs amici ei' spre-
uerūt eā: & facti sūt ei' ini-
mici. Gimel. Migrauit iu-
das pp' afflictionē & mul-
titudinē seruitutis. Habita-
uit iter gētes nec inue-
nit requiē. Oēs psecuto-
res ei' apphēderūt eā in
angustias. Daleth. Vie-
son lugēt: eo q' nō sint
qui veniūt ad solēnitatē.
Oēs porte ei' destructe:
sacerdotes ei' gemētes.
Virginēs ei' equalide: &
ipsa oppōsa amaritudine.
He. Facti sūt hostes ei' i
capite: inimici ei' locuple-
tati sūt: q' dñs locut' ē
sup eā ppter multitudinē
iniquitatū ei' p' uulū ei'
ducti sūt i captiuitatē a
facie tribulātis. Vau. E-
gressus ē a filia s'is ois
decor ei'. Facti sūt p'rius
ei' velut arietes nō
inueniētes pasca: & abie-
rūt absq' fortitudine a
facie subsequētis. Zai. Re-
cordata est hierim dierū
afflictionis sue: & p'uarica-
tionis oim desiderabiliū
suo q' habuerat a dieb'
antiq's cū caderet p' p'p's
ei' in māu hostili: & nō
esset auxiliator: viderūt
eam hostes: & deriserūt
eam. Heth. Peccauit hierim
p' p'p'terea instabilis facta
ē. Oēs q' glificabāt eā
spreuerūt illā: q' videt'
ignominia ei'.

אֲשֶׁר אָתוּ בָבֶל וְשָׁנָה אֶת בְּגָדָי
כָּל־אֹכֵל וְאֹכֵל לִפְנֵי תַמִּיד כָּל
יְמֵי חַיָּו וְאַחֲזֵתוּ אַחֲזֵת תַּמִּיד נִתְנָה
לִּי מֵאֵת מֶלֶךְ בָּבֶל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
עַד יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו

בְּגָדָי תַּמִּיד
יוֹם חַיָּו

Cap. 1.

איכה ישבה בְּבָד הָעִיר רַבְתִּי
עַם הָיִתָּה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּנוֹיִם
שָׂרְתִי בְּמַדִּינֹת הָיִתָּה לְמָסוּ בְּנוֹ
תְּבַכָּה בְּלֵילָה וְדַמְעָתָה עַל הָהָיָה
אֵין לָהּ מְנַחֵם מְכַל אַרְבֵּיָהּ כָּל
רַעֲיָה בְּגָדוֹ בָּהּ הָיָה לָהּ לְאֵיכִים
נִלְתָּה יְהוּדָה מֵעַנִי וּמֵרַב עֲבָדָה הָיָה
יִשְׁבָּה בְּנוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל
רֹדְפֶיהָ הַשְׁיִנָּה בֵּין הַמִּצָּרִים
דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מְבַלִּי בְּאֵי מוֹעֵד
כָּל שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כְּרַגְיָהּ נִאֲנָחִים
בְּתוֹלְתֶיהָ נֹנוֹת וְהָיָה אֶרֶץ לָהּ
הָיָה צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֵיכִיָּה שָׁלוֹ בֵּי
יְהוָה הוֹנָה עַל רַב פֶּשַׁעֶיהָ שְׁלֵלֶיהָ
הִלְכּוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָרוֹ וַיִּצָּא מִן בֵּית
צִיּוֹן כָּל הַדָּרָה הָיָה שְׂרִיָּה נְאֻיִלִים
לֹא מִצָּאָה מְרַעָה וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ
לִפְנֵי רוּדְף וְזָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי
עֲנָיָה וּמְרוּדֶיהָ כָּל מַחְמְדֶיהָ אֲשֶׁר
הָיָה מִיְמֵי קֶדֶם בְּגַפְלָ עֲמָה לְיָד
צָר וְאֵין עֹזֵר לָהּ רֹאֲוֶה צָרִים
שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ חֲטָא חֲטָא
יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לִנְדָה הָיִתָּה
כָּל מְבַבְּדֶיהָ הַיְלֹוֶה בִּי כָּאוֹ עֲרוֹתָהּ

רַבְבֵּי הָיָה
שָׂרְתִי
בְּבַכָּה
אֵין
רַעֲיָה
נִלְתָּה
עֲנָיָה
שָׂרְתִי
צָר
שְׁעָרֶיהָ
נְאֻיִלִים
בְּתוֹלְתֶיהָ
הָיָה צָרֶיהָ
יְהוָה
הִלְכּוּ
צִיּוֹן
שְׂרִיָּה
נְאֻיִלִים
בְּלֹא כֹחַ
לִפְנֵי רוּדְף
זָכְרָה
עֲנָיָה
מְרוּדֶיהָ
מַחְמְדֶיהָ
יְרוּשָׁלַם
שָׁחֲקוּ
חֲטָא
יְרוּשָׁלַם
לִנְדָה
מְבַבְּדֶיהָ

A

Dicit.

B

G

et cum eo in babylone. et mutauit vestimentū car-
tis eius et edebat panē semp ante factū
λακκῆς αὐτοῦ, καὶ ἔβην ἄρτοι διαπαρῆς κατὰ πρῶτον
em illius obuius dieb' q' vixit. et cōstitur' ei
wei αὐτοῦ πάσης τῆς ἡμέρας ὡς ἔδου. καὶ ἡ σὺντα-
be ei vabat semp a rege babylō-
lis αὐτοῦ ἐξ ἰδού διαπαρῆς πάσης ἡ βασιλείας βαβυλῶ-
no de die in diem vsq' i diem q' mortu' est.
ως ἡμέρας ἕως ἡμέρας ὡς ἀπέλαυν.
Threni hieremie.
ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ. Ca. 1.
Et factū est postq' in captiuitate duct' est is-
rael et hierusalem deserta est: sedit hie-
rems et plorans lamentationē hāc sup hierim et dixit.
μῆτις κλαίων ἐπιθρήνησα ἡ ἱερουσαλὴμ ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰερου-
sa. Quod sedit sola ciuitas plena populo
ἄλῃ. Πᾶσι κλαίοντι μὴ ἡ πόλις ἡ πεπλησθυμένη λαοῦ
facta ē q' vidua multiplicata in gentib' princeps in
trib' ut dicitur. Beth. Plorans plorauit
χώρας ἰσραὴλ ἕως φόρου. Βῆθ. Κλαίονσα ἔκλαυσεν
in nocte: et lachryme ei' in maxillis eius:
ἔτι ἡμέρας, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς,
et nō fuit cōsolatio eam ex oib'
καὶ οὐκ ὑπῆρχεν ὁ παρηγοῦν αὐτὴν ἐκ πάντων
soligentibus eam. oēs amantes eam spre-
uerūt eā: et facti sūt ei' inimici. Gimel. Migrauit iu-
das pp' afflictionē & multitudinē seruitutis. Habita-
uit iter gētes nec inuenit requiē. Oēs psecuto-
res ei' apphēderūt eā in angustias. Daleth. Vie-
son lugēt: eo q' nō sint qui veniūt ad solēnitatē.
Oēs porte ei' destructe: sacerdotes ei' gemētes.
Virginēs ei' equalide: & ipsa oppōsa amaritudine.
He. Facti sūt hostes ei' i capite: inimici ei' locuple-
tati sūt: q' dñs locut' ē sup eā ppter multitudinē
iniquitatū ei' p' uulū ei' ducti sūt i captiuitatē a facie
tribulātis. Vau. Egressus ē a filia s'is ois
decor ei'. Facti sūt p'rius ei' velut arietes nō
inueniētes pasca: & abierūt absq' fortitudine a facie
subsequētis. Zai. Recordata est hierim dierū
afflictionis sue: & p'uaricationis oim desiderabiliū
suo q' habuerat a dieb'
antiq's cū caderet p' p'p's
ei' in māu hostili: & nō
esset auxiliator: viderūt
eam hostes: & deriserūt
eam. Heth. Peccauit hierim
p' p'p'terea instabilis facta
ē. Oēs q' glificabāt eā
spreuerūt illā: q' videt'
ignominia ei'.

גַּם הָיָא נִאֲנַחַח וְתִשָּׁב אַחֲרָיִךְ : אֲנִי שׁוֹב
 טַמְאָתְךָ : נִשְׁוֹלִיךָ לֹא זָכַרְתָּ אַחֲרֵי־יָדְךָ
 וְתִרְדַּד בְּלֵאִים אֵין מִנַּחֵם לָהּ : יְבַדְדִנְתָּם
 רָאָה יְהוָה אֶת עֵינָיִךְ כִּי הִנְדִּיל עֲנָהּ כְּבֹל
 אוֹיְבֵי יָדְךָ : פָּרַשׁ צַר עַל כָּל צָר
 מִחֲמַדֶּיךָ : כִּי רָאִתָּה נוֹיִם זָבָו : יְבַדְדִנְתָּ רָאָה
 מִקְדָּשְׁךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יִבָּאוּ : בּוֹא מְדַשׁ
 בְּקַהֲלֵךְ : כָּל עַמָּה נִאֲנַחֲחִים : צָוָה אֲנִי
 מִנְּקָשִׁים לֶחֶם נָתַנּוּ מִחֲמַדֶּיךָ : מְקַשׁ
 בְּאֶנְלֵךְ לְהִשָּׁיֵב נֶפֶשׁ רָאָה יְהוָה שׁוֹב
 וְהִבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זֹולֵלָה : נִבְטָה קָהָה
 לֹא אֲלִיכֶם כָּל עֲבָרֵי דְרָךְ הַבִּיטוּ זָלֵל
 וְרָאוּ אִם יֵשׁ מִנְּאֹוֹב נִמְכָּאֲבֵי רָאָה כְּאֵב
 אֲשֶׁר עֹלֵל לִי אֲשֶׁר הוֹנָה יְהוָה יָהּ
 זָיוֹם חֲרוֹן אַפֵּי : מִפְּרוֹם שְׁלַח מְהֵרָה רֹוֹם
 אֵשׁ בְּעַצְמַתִּי : וַיִּרְדְּנָה פָּרַשׁ רָבָה
 רִשֶׁת לְדַגְלֵי רִשְׁיֹנֵי אַחֲרָיִךְ : שׁוֹב
 נִתְּנָנִי שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּרוּהוּ : שָׁמֵם
 נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי זָיִדוֹ יִשְׁתַּרְנֵנוּ : שְׁמַד שְׁרָג
 עָלוּ עַל צְוֹאֲרֵי הַבְּשִׁיל כְּחֵי : עָלָה צוּר
 נִתְּנָנִי אֲדֹנָי זָיִדֵי לֹא אוֹכַל כְּשֵׁל כֹּחַ
 קוֹסוֹ : סָלָה כָּל אֲבִירֵי אֲדֹנָי : יָכַל אֲצִיר
 בְּקַרְבֵּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשׁוֹבֵר עֵשׂ
 בַּחֲוָרֵי נֶת דְּרָךְ יְהוָה לְכַתְּלֵת בְּמֵר זָמַל
 בַּת יְהוּדָה : עַל אֱלֹהֵי בּוֹכִיָה נִבָּה
 עֵינָי עֵינָי יִרְדְּהָ פִּיִם : כִּי רַחֵק
 מִמֶּנִּי מִנַּחֵם מִשִּׁיב נֶפֶשׁי : הָיוּ נַחֵם שׁוֹב
 כִּנֵּי שׁוֹמְמִים : כִּי נִבְרָ אוֹיְבוֹ : קָהָה אֲצִיר
 פָּרַשְׁהָ צִיּוֹן בְּיָדֶיךָ אֵין מִנַּחֵם
 לָהּ : צָוָה יְהוָה לְיַעֲקֹב סְבִיבִיו סִבֵּב
 צָרִיו : הִתְחָה יְרוּשָׁלַם לְנִדְהָ : צוּר קָהָה
 בְּתִירָהוֹם : צָדִיק הוּא יְהוָה כִּי צָדִיק
 פִּיהוּ מְרִיתִי : שָׁמְעוּ נָא כָּל פִּה קָהָה
 הָעַמִּים וְרָאוּ מִכָּאֲבֵי בְּתוֹלְתִי : רָאָה כְּאֵב
 וּבְחֹרֵי הָלְכוּ בְּשִׁבּוֹי : קָרָאתִי שָׁמָּה
 לְמַאֲהָבֵי הַמָּה רְפוּנֵי : כְּתָנִי וּזְכַנֵּי אֲהַב כְּפָה

Ipsa autem gemens & conuer-
 sa est retrorsum. Teth.
 Sordes eius in pedibus eius:
 nec recordata est finis sui.
 Deposita est uehementer:
 non habens consolatorē.
 Vide dñe afflictionem
 meā: quoniam erectus est
 inimicus. Ioth. Manū
 suā misit hostis ad omnia
 desiderabilia eius: quia
 uidit gentes ingressas
 sanctuariū suum: de quibus
 precepas ne intraret
 in ecclesiam tuā. Caph.
 Ois pp̄tus eius gemēs:
 et querens panem. Des-
 derunt preciosa queq;
 pro cibo: ad refocillan-
 dum animam. Vide dñe
 & considera quoniam facta
 sum vilis. Lamech.
 O vos omnes qui tran-
 sitis per viam: attendite
 & videte si est dolor si
 cut dolor meus. oooooo
 Quoniam vindemiauit
 me vt locutus est dñs
 in die furoris sui. Mem.
 De excelso misit ooooo
 ignem in ossibus meis
 & erudiuit me. Expandit
 rete pedibus meis: con-
 uertit me retrorsum. ooo
 Posuit me desolati tota
 die merore cōfecti. Nū.
 Vigilauit iugū iniquitatū
 mearū in manu eius cōuo-
 lute sunt & iposite collo
 meo. Infirmata ē virtus
 mea: dedit me dñs in ma-
 nu de qua non potero
 surgere. Samech. Abstulit
 ocs magnificos meos
 dñs de medio mei: voca-
 uit aduersum me tps vt
 cōtereret electos meos.
 Torcular calcauit dñs
 virgini filie iuda. Ain.
 Idcirco ego plorans: &
 oculus meus deducens
 aquas: qa longe factus ē
 a me cōsolator conuer-
 tēs aiām meā. Facti sunt
 filii mei perdit quoniam
 inualuit inimicus. Phe.
 Expandit sion manus
 suas: nō est q̄ consoletur
 eam. Mandauit dñs ad
 uersum iacob in circuitu
 eius hostes eius. Facta est
 hierusalē q̄si polluta mē-
 struis inter eos. Sade. In-
 stus est dñs: qa os eius ad
 iracundiā puocauit. Audite
 obsecro vniuersi ppli:
 & videte dolorē meum.
 Virgies mee & iuuenes
 mei abieit in captiuitatē.
 Coph. Vocauit amicos
 meos: ipi dceperunt me. Sa-
 cerdotes mei & senes mī

et ipsa gemens et conuersa est retrorsum. Teth
 και γι αυτη σιμαουσα και απεστρεψα εις τα οπισω. Teth.
 Immunditia eius ad pedes eius: nō recordata est nouissimos
 Ακαθαρσία αυτης πρὸ ποδῶν αυτης, οὐκ ἐμνησθη ἕσχατα
 eius: et deduxit immensa. nō est consolans
 αυτης, και καταβίβασιν ὑπερογκα. οὐκ ἔστι ὁ παρακαλῶ-
 cam. vide dñe humilitatē meā: qz magnificas
 λαὸν αυτης. Ἰδὲ κύριε τῆς ταπεινώσεως μου, ὅτι ἐμνησθή-
 ε' ἐ' inimic'. Josh. Manū suam extendit tribulatio
 in ὁ ἰχέρης. Iod. Χεῖρα αυτου ἐξέπτετασιν ὁ ἐλπίθων
 ad oia desideria eius: vidit n. gētes ip̄es
 ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αυτης, ἰδὲ τι παρ' ἐστὶ ἐστὶ
 fas in sanctuariū suū q̄ fecerunt nō h̄rere ei
 εὐτὶα εις τὸ ἀγίασμα αυτης ἰντείλω μὴ ἐισέλθωιν εἰς
 as in ecclesiam tuam. Chaph. Ois pp̄tus eius gemē
 τα εις ἐκκλησίαν σου. Xaph. Πᾶς ὁ λαὸς αυτης κατα-
 tes querentes panē. dederunt desideria ei
 σιμαουτις ἀπὸ τοῦ ποδῶν αυτου. Ἰδὲ κύριε τὰ ἐπιθυμήματα αυ-
 tuo i cibo ad reducēdū aiām. vide dñe et tēp̄e
 τῆς ἐν βρώσῃ του ἐπιτρέψαι ψυχῆν, ἰδὲ κύριε και ἐπὶ ο-
 ce qz facta ē inhonorata. Samech. Ad vos
 βλεψέτω ἅ τὶ ἐθνήματα ἰσραηλ. Λάμιδ. Οἱ πρεσβυτε-
 oēs q̄ transitis viam: querimini et videte
 πάντες παραπεινώθητε ὁδὸν, ἐπιτρέψατε και ἰδὲ τι
 si est dolor si cut dolor meus: q̄ fact' est. loquutus in me
 ἰ' ἔστι ἄλγος ὡς ἄλγος μου, ὁ ἰθέρης. φησὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐν ἰσραὴλ
 humiliatit me dñs in die ire furoris eius. Mem.
 ἐταπεινώσει με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμου αυτου. Μίμ.
 De excelso suo misit ignē in ossibus meis: et
 Εξ ὑψους αυτου ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου, και
 deduxit illum: expandit rete pedibus meis:
 κατακλίθει αυτος, ἀπεπέτασιν δὲ ἰσραηλ τοῖς ποσὶν μου,
 cōuertit me retrorsum: dedit me desolatam
 ἀπὸ τρεῖς με εις τὰ ὀπισω, ἰδὲ και με ἠρασιμῶν
 tota die merore cōfecti. Nū. Vigilauit sup
 ἔλπι τῆς ἡμέρας ὀδυσσάμεν. Νεῖ. Ἐργασθηκα ἐπὶ
 impietateo meo in manibus meis cōsolute sunt. oēs
 τὰ ἀσθενήματα μου ἐν χερσὶν μου σιτηπλάκασα. ἀπέ-
 derit sup collum meū: infirmata ē virtus mea: qz
 βουσα ἐπὶ τῶν τεράχλων μου, ἰδὲ ἔτι σι ἰσχύς μου, ὅτι
 dedit dñs in manibus meis dolores: nō potero stare.
 ἰδὲ και κύριος ἐν χερσὶν μου ὀδύνας, ὁ ὑπὸ σιμαουτις
 Samech. Abstulit oēs forties meos dñs de me
 Σαμῆχ. Ἐξήρει πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ἐκ ἐμοῦ ἐκ μέ-
 dio mei: vocauit ὁ me ip̄o vt cōtereret electos
 σου μου, ἀπέλπισιν ἐπὶ ἐμὴ καιρὸν του σιτηπλάκασα
 mei: torcular calcavit dñs virgini filie iuda.
 μου, και ἐπέτασιν κύριος παραβίτω ἰσραηλ ἰσὺ α.
 Sin. In his ego ploro: oculus meus deducens
 αἶν. Ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω, ὀφθαλμοὺς μου καταγέ-
 xit aqua: qz cōsolatus est a me cōsolans meus. Dicit.
 γιν ὕδωρ, ὅτι ἰμακρὺς ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ἰπ̄-
 nertens aiām meā: facti sunt filii mei desolati: qz
 140
 σριφω ψυχῆν μου, ἰθέρησιν ἐν ὕμῃ μου ἠρασιμῶν, ὅτι
 inualuit inimicus. Phe. Expandit sion manus
 ἰσραηλῶν ὁ ἰχέρης. Φη. Διηπέτασιν σιων χεῖρας
 suas: nō est q̄ consoletur eā. mandauit dñs
 αυτης, οὐκ ἔστι ὁ παρακαλῶν αυτης. ἰντείλω κύριος
 iacob in circuitu eius tribulanteo eum. facta est die
 τῶ ἰακώβ κύκλω αυτου ἐν ἰερουσαλῆμ. ἰθέρης ἰε-
 rusalē in separatas inter eos. Sade.
 ρουσαλῆμ εις ἀποκαθιδῆσιν ἀταμίωσιν αυτου. Σαδ.
 Instus est dñs: qz os eius exacerbauit.
 Δίκαιος ἔστι κύριος, ὅτι τὸ στόμα αυτου παραπεινώσα.
 audite tā vniuersi ppli et videte dolorē meū. vni-
 ἀκούσατε δὲ πάντες ἐἰσαοὶ και ἰδὲ τι τὸ ἄλγος μου. τῶ
 gisco meo et iuuenes mei abierunt in captiuitate.
 εἶνοι μου και νεαροὶ μου ἰπορεύσασιν ἐν ἀρχαῖς
 te. Coph. Vocauit amatores meos: ipi
 σία. Κωφ. Ἐκάλιστα τοὺς ἐραστές μου, αυτοὶ δὲ
 deceperunt me. sacerdotes mei et seniores mei
 παραλογίσασάντο με: οἱ ἡγῆς μου και οἱ πρεσβυτεροι μου

In dultate defecerunt: qz q̄s̄erūt cibū sibi ut
in dultate defecerunt: qz q̄s̄erūt cibū sibi ut
in dultate defecerunt: qz q̄s̄erūt cibū sibi ut

in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi
in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi
in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi

צָעִיר נָשָׂא כִּי נִקְשׁוּ אֶכְל לָמוֹ
צָעִיר נָשָׂא כִּי נִקְשׁוּ אֶכְל לָמוֹ
צָעִיר נָשָׂא כִּי נִקְשׁוּ אֶכְל לָמוֹ

שוב
צור
הפג
אנח
רוצ
עשה
היה
בוא
פנה
רבנ
Cap. ij.

Q. P. obscuravit tra sua dñs filiam
Q. P. obscuravit tra sua dñs filiam
Q. P. obscuravit tra sua dñs filiam

Q. Vomodo obtexat ca
Q. Vomodo obtexat ca
Q. Vomodo obtexat ca

אִיכָה יַעֲיֵב נְאֻמוֹ
אִיכָה יַעֲיֵב נְאֻמוֹ
אִיכָה יַעֲיֵב נְאֻמוֹ

צב
שלך
צב
נה
צב
שלך
מה
את
פנה
גש
צב
הבנ

C. H. E. q̄s̄erūt cibū sibi ut
C. H. E. q̄s̄erūt cibū sibi ut
C. H. E. q̄s̄erūt cibū sibi ut

in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi
in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi
in vrbe cōsumpti sunt: quia quiesierūt cibū sibi

וַיִּשְׁבְּנוּ אֶת נַפְשָׁם: רָאָה יְהוָה
וַיִּשְׁבְּנוּ אֶת נַפְשָׁם: רָאָה יְהוָה
וַיִּשְׁבְּנוּ אֶת נַפְשָׁם: רָאָה יְהוָה

תס
עד
אין
זנה
סנר
תסה

ε̄ nō possunt loqui: ε̄ sicut virgī
 κ̄α οὐ δύναται λαλέειν, κ̄α ὡς παρὰ
 nī amāti ornāti accipietes aut̄ fa-
 να φιλοκόσμεω λαμβάνοντες χρυσίον κα
 beicāe coronas sup̄ capita
 πλοκικίζουσιν σιφάτους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 deorū suorū: est̄ it̄ ε̄ q̄h̄ subtrahē
 τῶν θεῶν αὐτῶν, ἔστι δὲ κ̄α ὅτι ὑφαιρούμε
 tes sacerdotes a dōis suis aurū
 καὶ ἰερεῖς ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον
 ε̄ argentū in σείφος ερεπ-
 ον κ̄α ἀργύριον εἰς ἱαυρούς κατακαλώσου
 δ̄α. dabit̄ it̄ ex eis ε̄ his q̄ sub
 σι. δ' ὡσεύσι δὲ ἀπ' αὐτῶν κ̄α τὰς ἐπὶ
 lecto meretricib' ornāt̄ q̄ eos
 τοῦ τέγους πόρταις, κοσμοῦσι τε αὐρούς
 q̄h̄ hoico vestimētis deos argē-
 ῶς ἀνθρώπων τοῖς ἐνδύμασι θεοὺς ἀργυ-
 τεοσ ε̄ aureos ε̄ ligneos: h̄i it̄ nō
 ρεύς κ̄α χρυσοὺς κ̄α βελίτους, οὗτοι δὲ οὐ
 liberant̄ a rubigie ε̄ tincio at̄
 διασώζοντες ἀπὸ τοῦ κ̄α βρωμάτων πε-
 cāmaticis illis vestimēto purpu-
 ριβελικιδίων αὐτῶν ἱματισμῶν περιφου-
 ρο. extergētis faciē ἱφορ
 ροῦν. ἱματίζοντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν
 pp̄ q̄ ex domo pulverē q̄ est pluri
 δ̄α τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κεντρῶν ὅς ἐστι πλε-
 m̄ sup̄ eos: ε̄ sc̄ptū habet ut̄ ho
 mo ἐπ' αὐρούς, κ̄α σκ' ὡς ἔχει ὡς εἰ ἄν
 τω inde regionis: q̄ in se pec-
 κρωτος κριτὴς χάρης, ὅς τὸν εἰς αὐτὸν ἀ-
 cantē nō interficit. habet it̄ gladio-
 μπητῶντα οὐκ ἀτελεῖ. ἔχει δὲ ἔγχερι
 ἴσιν in dextera ε̄ securim: se it̄ de bel-
 lion ἐν δεξιᾷ κ̄α πέλαιον, ἱαυρὸν δὲ ἐκ πο-
 lo ε̄ latronib' nō liberabit: vnde no-
 λίμου κ̄α λκῶν οὐκ ἐξελεῖται, ὅτι γινώ-
 σι sunt nō ex h̄ico dei: ne ἰσῆ timueritis
 μοῖ εἰσιν οὐκ ὅτις θεοί, μὴ οὖν φοβηῖτε
 eos. sicut est̄ vas hoico cōfra-
 αὐρούς ὡς παρὰ σκηνὸς ἀνθρώπου συντρι-
 πῆ inutile fit: talco sunt
 βῆν ἀχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπαρχουσιν
 d̄i eorū: cōstitutio illis in
 οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθ' ἑαυτῶν αὐτῶν ἐν τοῖς
 domib': oculi eorū pleni sunt pu-
 δακίς, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλέρεις εἰσὶ κα-
 lueris a pedib' introcum
 νικροῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσχωρημέ-
 τῆ. ε̄ sicut alicui q̄ offendit regē:
 γαν. κ̄α ὡς παρὰ τῆς ἰσχυροῦ βασιλεία,
 d̄icēsc̄pta sunt atria: sicut ad
 περιπεφραγμέναι εἰσιν αἱ αὐλαί, ὡς ἐπὶ
 ποιε̄ adducto: domos eorū
 θανάτω ἀπηνυγμένω, τοῖς οἰκίως αὐτῶν ὅς
 p̄m̄it̄ sacerdotes ianais q̄ ε̄ clau-
 χροῦσι οἱ ἰερεῖς θυρώμασι τε κ̄α κλει-
 στία ε̄ seris: ut̄ a latronib' nō ἴρο-
 θροῖς κ̄α μοχλοῖς, ὡς ὑπὸ λκῶν μὴ συ-
 licē: lucernas accēdit̄ ε̄ plures q̄m
 λκῶσι, λυχνους καίουσιν κ̄α πλείους ἢ
 σβί ἱπῶς q̄h̄ nullā possunt videre est̄ q̄dē
 ἱαυροῖς ὡν οὐδένα δύναται ἰδεῖν, ἔστι μὲν
 sicut trabo ex domo: at̄ cor-
 ὡς παρὰ δεικὸς τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τοῖς δὲ καρ-
 da eorū dicit̄ elingi q̄ de
 οἰκίας αὐτῶν φασὶν ἐκλίνεσθαι τῶν ἀπὸ
 terra serpentiū cōmēdentib' eos q̄ ε̄
 γὰς ἐπὶ τῶν κατιδόντων αὐρούς τε κ̄α
 vestimētū eorū nō sentiūt: nigri
 τῶν ἱματισμῶν αὐτῶν οὐκ αἰδ' αἰνῶται, μιμη-

et non possunt loqui. Et sicut virgini
 amanti ornāmēta : ita accepto auro fa-
 bricata sunt. Coronas certe aureas ha-
 bent super capitafua dii illorum : vnde
 subtrahunt sacerdotes ab eis aurum &
 argentum: & erogant illud in semetip-
 sis. Dant autem & ex ipso profututis:
 & meretrices ornant: & iterum cum re-
 ceperint illud a meretricibus : ornant
 deos suos. Hi autem non liberantur ab
 erugine & tineā. Opertis autem illis ve-
 ste purpurea extergent faciē ipsorū
 propter pulverem domus qui est pluri-
 mus inter eos. Sceptrum autem habet
 ut homo sicut iudex regionis: qui in se
 peccantem non interficit. Habet etiam
 in manu gladium & securim: se autem
 de bello & a latronibus non liberat .
 Vnde vobis notum sit quia non sunt
 dii. Non' ergo reuereamini eos . Sicut
 enim vas hominis contractum inutile
 efficitur: tales sunt & dii illorum. Con-
 stitutis illis in domo: oculi eorum pleni
 sunt pulvere a pedibus introeantium:
 & sicut alicui qui regem offendit circū
 septe sunt ianue: aut sicut ad sepulchrū
 adductum mortuum: ita tutant sacer-
 dotes ostia claufuris & seris ne a latroni-
 bus expolientur. Lucernas accendunt
 illis & quidem multas ex quibus nullā
 videre possunt. Sunt autē sicut trabes
 in domo. Corda vero eorū dicunt elin-
 gere serpentes qui de terra sunt : dum
 comedunt eos & vestimentum ipsorū
 et non sentiunt. Nigre sunt facies eorū
 a fumo qui in domo sit. Supra cor-
 pus eorum & supra caput eorū volant
 noctue & hirundines & aues etiam si-
 militer & catte. Vnde sciatis quia non
 sunt dii. Ne ergo timueritis eos. Aurū
 etiam quod habēt ad specmen: nisi ali-
 quis exterserit eruginem : non fulges-
 bunt. Neq; enim dum cōflarentur sen-
 tiēbant. Ex omni precio empta sunt in
 quibus spiritus nō est in ipsis. Sine pe-
 dibus in humeris portantur: ostentan-
 tes ignobilitatē suam hominibus. Con-
 fundantur etiam qui colunt ea. Propte-
 rea si ceciderint in terram: a semetipsis
 non confurgunt : neq; si quis eum sta-
 tuerit rectum per semetipsum stabit:
 sed sicut mortuis humerū illis apponē-
 tur. Hostias illorū vendunt sacerdotes
 ipsorum & abutuntur: similiter & mu-
 lieres eorum decerpētēs neq; infirmo
 neq; mendicanti aliquid impartiunt :
 de sacrificiis eorum fete & menstruate
 contingunt. Scientes itaq; ex his quia
 non sunt dii: ne timeatis eos. Vnde enī
 vocantur dii: q̄a mulieres apponūt diis
 argētēis & aureis & ligneis & in domib'
 eorum sacerdotes sedent habentes tu-
 nicas scissas & capita & barbā rasam:
 quorum capita nuda sunt . Rugiunt
 autem clamantes contra deos suos si-
 cut in cena mortui. Vestimenta eorū
 auferunt sacerdotes: & vestiunt vxores
 suas & filios suos. Neq; si quid mali pa-
 tiuntur ab aliquo: neq; si quid boni po-
 terunt

facti sunt in facie eorū a fu-
 λκῶντα τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τ' καρ-
 πο q̄ ex domo sup̄ eorū
 του τ' ἐκ τῆς οἰκίας. ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν
 ε̄ sup̄ caput volant noctue
 κ̄α ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφίπασται νυκτερίδης
 hirundines ε̄ aues: similiter it̄ ε̄
 χιλιδόντες κ̄α τὰ ὄρεια, ὡς αὐτῶς δὲ κ̄α ἰ-
 catti. vnde cognoscētis q̄ nō sunt θεοὶ ne
 ἔλαυροι ὄντι γινώσκῃτε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ
 ἰσῆ timueritis eos. nā aut̄ q̄d̄ at̄
 οὖν φοβηῖτε αὐρούς. τὸ παρὰ χρυσίον ἢ πε-
 cāiacet ad pulchritudinē nisi q̄d̄ exterserit
 εἰσὶ καλλος, ἐάν μὴ τις ἐκμάχη τὸν
 eruginē nō fulgebūt: neq; est̄ q̄h̄ cōflarent̄
 ὡν οὐ μὴ εἰλψωσιν, οὐδὲ παρ' ὅτι ἔχουσιν
 sentiēbāt: ex οἱ ἴσιο c̄m̄pta
 το καὶ αἰνῶτο, ἐκ πάσης τιμῆς ἡγεραμένηα
 sunt in q̄h̄ nō est ἴσῆ: sine pedib'
 εἰσὶν ἐν οἰς οὐκ ἔστι πνεῦμα, ἀνευ ποδῶν
 in humeris portant̄ ostēdentes το-
 ἰσ' ὡμοῖς φέροντες ἰσθμικῶν τῶν ἱαυ-
 ρῶ ἰgnominia hoico: cōflarent̄
 τῶν ἀτιμίων τοῖς ἀνθρώποις, ἀργύριον
 it̄ ε̄ colūtes ca: pp̄ q̄d̄ ne
 δὲ κ̄α εἰ ἡραπειῶντες αὐτῶν, δ̄α τὸ μὴ
 fone sup̄ terrā cadat p̄se surge-
 ποτε ἐπὶ τὴν γῆν πῶς δ' ἰαυτῶν αἰσῆ
 re neq; si q̄d̄ est̄ rectū stauerit: p̄
 δ̄ ai μὴ τι ἐάν τις αὐτῶν ἰσθῶν εἰσῆ, δ̄
 se ἴσῆm mouebūt: neq; si ἰcinar fuerit nō
 ἱαυροῦ κινῶσεται, μὴ τι ἐάν κλινῆ ὡς
 d̄rigeat. sed sicut mortuis do-
 μῆ ἑρῶσῆ. ἀλλ' ὡς παρὰ νεκροῖς τὰ δ' ὡ-
 na ἴσῆ apponit̄. at̄ ho-
 ρα αὐροῖς παρατιθέασιν. τὰς δὲ tuois
 ἴσῆs illorū vendunt sacerdotes eis abu-
 as αὐτῶν ἀποδίδουσι οἱ ἰερεῖς αὐτῶν κα-
 tant. similiter it̄ ε̄ mulieres
 παχρῶνται. ὡς αὐτῶς δὲ κ̄α αἱ γυναῖκες
 ab eis cōdicētes: nihil mōdico neq;
 ἀπ' αὐτῶν παραχρῆνους αἰ, οὐδὲ πῶχ' οὐδὲ
 impositi distribuat: sacrificia eorū
 ἀδύνατω μεταδίδουσι, τῶν tuois αὐτῶν
 mēstruata ε̄ f̄mone tāgunt. cognoscēt
 ἀποκαθιδέξαι κ̄α λόγῳ ἀποῖνται. γινώ-
 ἰσῆ ex his q̄ nō sunt θεοὶ ne timē-
 οὖν ἀπὸ τοῦ τῶν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ μὴ φοβη-
 ritis eos: vnde est̄ vocat̄ur d̄i q̄
 ἐάντε αὐρούς, πῶς παρὰ κλινῶσῆs ἰσθῶν ὅτι
 mulieres apponit̄ diis argētēis ε̄
 γυναῖκες παρατιθέασιν θεοῖς ἀργύριον κ̄α
 aureis ε̄ ligneis: in domib' eorū
 χρυσοῖς κ̄α βελίτους, ἐν τοῖς οἰκίως αὐτῶν
 sacerdotes sedēt h̄ico tunicas
 οἱ ἰερεῖς καθίζουσιν ἔχοντες τοῖς χιτῶνας
 scissas ε̄ capita ε̄ bar-
 διραγῶτες κ̄α τὰς κεφαλὰς κ̄α τὸς πῶ-
 bas rasas quorū capita discorpet
 γοίας ἔφυρμένους ὡς αἱ κεφαλὰὶ ἀκαλι-
 ta sunt. rugiebāt clamātes ἐκθέρετα
 πῶς εἰσιν. ὡρῶντο δὲ βουῶντες ἱαυτῶν
 deorū suorū sicut q̄d̄ in cena
 τῶν θεῶν αὐτῶν ὡς παρὰ τῶν ἐν περιδύπτῶ
 mortuis a vestimēto eorū aufer-
 νικροῦ, ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφαι-
 tes sacerdotes: induūt̄ vxores su-
 as οἱ ἰερεῖς, ἰσθῶσιν τὰς γυναῖκας αὐ-
 τῶν ε̄ filios. neq; si mali pati-
 unt̄ ab aliq̄ neq; si boni poterūt
 σιν ὑπὸ τῆς οὔτε ἐάν ἀγαθόν, δύνασται

retribuere: neq; cōstituere regem
 ἀποδοῦναι, ὅτι καταστῆσαι βασιλέα
 possunt: neq; auferre. similiter neq;
 δύνανται, ὅτι ἀφελῆσαι. ὁσαύτως ἔν-
 ος οὐκ ἔστιν ὅτι ἐπιθεῖν ἔστιν
 ὅτι πλοῦτερον ἔστι χαλκὸν ὅμῃ δύνανται
 dare. si q̄ illis votū uouens non
 ἀδίδται. ἰὸς τις αὐτοῖς ἐν χερσὶν ἐξαρμόδιος μὴ
 reddiderit non requirunt. de morte
 ἕκαστος ὅμῃ ἐπιθεῖν ὀφείλει. ἐκ θαλάσσης
 hoīem non liberabūt. neq; minorē
 ἀνθρώπον ὅμῃ ἐξαρμόδιον. ὅτι ἕκαστος
 a forti eripient. hoīem ce-
 κῆρ ἔχοντα ὅμῃ ἐξαρμόδιον. ἀνθρώποι τυ-
 cum ad uisionē non restituent: in neces-
 φλάν ἐξ ὄρασι ὅμῃ πρὸς τὴν ὄρασιν, ἐν ἀνά-
 stant hoīem eritē non liberabūt: uidue
 καὶ ἀνθρώποι ὄντα ὅμῃ ἐξαρμόδιον, χάρι-
 non miserabunt neq; orphano beneficient
 ὅμῃ ἐξαρμόδιον ὅτι ὄρασι ἐν πρὸς τὴν ὄρα-
 ὅμῃ ἀνθρώπων ὅμῃ ἐξαρμόδιον. ὅτι ἕκαστος
 τὸς ἕκαστος τοῦ ἔργου λίθους ἀμειψόμενοι ἔστιν
 lignea & aurea & ar-
 γῆρα. at colentes ea confun-
 ἀργυρα. ἰὸς ἕκαστος ἀντὶ κατασκευ-
 dent. quō ergo existimādū ē aut vocādū ἐ-
 κείνη. πῶς ἔστιν ἰσχυροὶ ἢ κλητοὶ αὐ-
 os esse deos: adhuc ἔστι ἰσχυ-
 τὸς ἕκαστος ἰσχυροὶ; ἔτι ἔστι καὶ αὐτῶν
 chaldeis inhonorabūt ea. q̄ cum
 τῶν χαλδαίων ἀντιμαρτυροῦν αὐτὰ. οὐδὲ τὰς
 uiderit mutū nō potente loqui: effe-
 ἰδῶσα ἰσχυροὶ μὴ δύνανται λαλῆσαι, πρὸς
 tento belum petūe loqui q̄si
 σιγγαρόντες ὅτι βῆλα ἀνθρώποι φωνῆσαι ὡς
 potente erit illo esse. & nō possūt
 δυνατῶ ὅτις αὐτῶ ἰσχυροὶ καὶ ὅμῃ δύναν-
 ἰπὶ intelligētes relinquere ea: sen-
 ἔστι αὐτῶ ἰσχυροὶ καταλιπεῖν αὐτὰ, ἰ-
 son .n. nō habent. at mulieres cir-
 ἀνα πρὸς ὅμῃ ἔχουσι. ἰὸς ἕκαστος γυναικὶς πε-
 cundate funib⁹: in viis sedent
 εὐδῶσαι χονία, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔχουσαι
 succedentes furures. cū ab aliq̄ cap-
 ἔχουσαι τὰ πύργους. ὅτι ἔστι δὲ τῶν αὐτῶν
 abstracta ab aliquo p̄trāsēti-
 ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ τῶν παραπρη-
 um dormierit q̄ p̄line exprobat: q̄
 ἰσχυροὶ καὶ τῶν πλοῦτων ὅμῃ ἔστι, ὅτι
 πόρνη ἐστὶν ἰσχυροὶ: ἰσχυροὶ neq; funis
 ὅμῃ ἔστι ὡς αὐτῶ, ἔστι ὅμῃ ἔστι ἰσχυ-
 ἰσχυροὶ ἔστι. οἷα ἔστι ἰσχυροὶ in ἰ-
 ἰσχυροὶ ἀνθρώπων. πάντες τὰ γυναικῶν ἐν αὐ-
 tis sunt mēdacia. quō ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυ-
 τὸς ἰσχυροὶ. πῶς ἔστι ἰσχυροὶ ἢ
 vocādū deos illos esse:
 κλητοὶ ὡς ἰσχυροὶ αὐτοῖς ὅμῃ ἔστι;
 a fabris & aurificibus fabri
 ἰσχυροὶ τῶν ἰσχυροὶ καὶ χρυσοῦ καὶ
 cū sunt: nihil aliud erunt
 οὐκ ἔστι ἰσχυροὶ, οὐδὲ ἄλλο μὴ ἔστι
 q̄ volent aruices ἰσχυροὶ esse. ἰσχυ-
 ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ. αὐ-
 ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ea non e-
 τὸι τῶ ἰσχυροὶ καὶ τῶν ἰσχυροὶ αὐτῶ ὅμῃ γέ-
 runt multi ἰσχυροὶ: quō ἰσχυροὶ ἰσχυ-
 τῶν πλοῦτων, πῶς γέ ἔστι μὴ ἔστι

retribuere: neq; regem cōstituere possunt
 neq; auferre. Similiter neq; dare
 diuitias possunt neq; malum retribuere.
 Si quis illis votū uouerit & non red-
 diderit: neq; hoc requirunt. Hominem
 a morte non liberant: neq; infirmum a
 potentiori eripiunt. Hominem cecum
 ad visum non restitunt: de necessitate
 hominem non liberabunt. Vidue non
 miserabuntur neq; orphanis benefa-
 cient. Lapidibus de monte similes sunt
 dii illorum lignei & lapidei & aurei &
 argentei. Qui autem colunt ea cōfuns-
 dentur. Quomodo ergo estimandum
 est aut dicēdum illos esse deos? Adhuc
 enim ipsis chaldeis nō honorantibus
 ea: qui cum audierint mutū non posse
 loqui: offerunt illud ad bel: postulātes
 ab eo loqui quasi possint sentire qui
 non habent motum. Et ipsi cum intel-
 lexerint: relinquēt ea. Sensum enim nō
 habent ipsi dii illorum. Mulieres autē
 circumdate funibus in viis sedent suc-
 cedentes ossa oliuarum. Cum autem
 aliqua ex ipsis abstracta ab aliquo tran-
 seunte dormierit: cum eo: pro dme sue
 exprobat q̄ ea non sit digna habita si-
 cut ipsa neq; funis eius disruptus sit.
 Omnia autem que illis fiunt falsa sunt.
 Quomodo estimandum aut dicēdū
 est illos esse deos? A fabris autem & au-
 rificibus facta sunt. Nihil aliud erunt ni-
 si id quod uolunt esse sacerdotes. Auri-
 fices etiam ipsi qui ea faciunt non sunt
 multi tēporis. Nunquid ergo possunt
 ea que fabricata sunt ab ipsis esse dii?
 Reliquerunt aut falsa & opprobrium
 postea futuris. Nam cum superuenerit
 illis prelium & mala: cogitant sacerdo-
 tes ubi se abscondant cum illis. Quo-
 modo ergo sentiri debeant quoniā dii
 sunt qui nec de bello se liberant: neq;
 de malis se eripiunt? Nam cū sint lignea
 & inaurata & inargentata: scietur post
 ea: quia falsa sunt ab uniuersis gentib⁹
 & regibus que manifesta sunt: quia nō
 sunt dii sed opera manuum hominum
 & nullum opus dei cum illis. Vnde er-
 go notum est quia nō sunt dii: sed ope-
 ra manū hominū & nullum dei opus
 in ipsis est. Regem regioni non suscitāt
 neq; pluuiam hominibus dabunt. Iudi-
 cium quoq; nō discernent: neq; regio-
 nes liberabunt ab iniuria: quia nihil
 possunt sicut cornicule inter medium
 celi & terre. Et tenz cum inciderit ignis
 in domum deorum ligneorū & argen-
 teorum & aureorum: sacerdotes quidē
 ipforum fugient & liberabūtur: ipsi ve-
 ro sicut trabes in medio comburentur.
 Regi autem & bello nō resistent. Quo-
 modo ergo estimandum est aut recipi-
 dum: quia dii sunt? Non a furibus neq;
 a latronibus se liberabunt dii lignei &
 lapidei & inaurati & inargentati: quib⁹
 iniqui fortiores sunt. Aurū & argentū
 et uestimentum quo operti sunt aufe-
 rent illis & abibūt: nec sibi auxiliū fe-
 rent. Itaq; melius est esse regem osten-
 tantem uirtutem suam: aut uas in

ab ipso fabricata esse dūe
 τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα ἵνα ἰσχυ-
 reliquunt .n. falsa & opprobria futu-
 κατέλιπον πρὸς αὐτῶν καὶ ὀνειδῶν τοῖς ἐπι-
 τιο. q̄ .n. uenerit sup ea bel
 γινόμενος. ὅτ' αὖ πρὸς ἐπέλας ἐπ' αὐτὰ πρὸ-
 lum & mala: cogitant ad sciōs
 λιμοὺς καὶ κακὰ, βουλιόμενοι πρὸς αὐτοὺς
 sacerdotēs ubi simul abscondēt cū illis.
 οἱ ἰσχυροὶ πρὸς συναποκρυβῶσι μετ' αὐτῶν.
 quō ergo nō est sentire q̄ nō sunt dii
 πῶς ἔστι ἔστι ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυ-
 q̄ neq; saluant semetipsos de bello:
 οἱ. ὅτι ὅτι σωθῶσιν αὐτοὺς ἐκ πολέμου,
 neq; de malis: exstia lignea &
 ἔστι ἐκ κακῶν, ὅμῃ ἔστι ἰσχυροὶ καὶ
 aurea & argentea. cognosce-
 πρὸς χρυσα καὶ πρὸς ἀργυρα. γινώσκου-
 tur post hec q̄ sunt mēdacia
 ἔστι μετὰ ταῦτα ὅτι ἔστι ἰσχυροὶ τοῖς
 gentib⁹ oibus: & regibus manifesta
 ἔστι ἰσχυροὶ πᾶσι, τοῖς τε βασιλεῦσι φασι-
 erit q̄ nō sunt dii: sed opera manu
 ἔστι ὅτι ἔστι ἰσχυροὶ, ἀλλὰ ἔργα χε-
 um hoīum & nullū dei opus in
 ἔστι ἀνθρώπων καὶ οὐδὲ ἔστι ἔργον ἐν
 illis est. cū ergo cognoscādū ē q̄
 αὐτοῖς ἔστι. τίς ἔστι γινώσκου ἔστι ὅτι
 nō sunt dii. regem .n. regidōs nō
 ἔστι ἰσχυροὶ ἔστι. βασιλέα πρὸς χάρι-
 suscitabunt neq; pluuiā hoibus
 ἀποκρυβῶσιν ὅτι ἰσχυροὶ ἀνθρώπων ὅμῃ
 dabunt iudiciū non iudicabūt eor
 δύνανται κρίσει τε ὅμῃ κρείων αὐτῶν
 neq; liberabūt iniuriam ipotentē
 ὅτι μὴ ἔστι ἀδικησάμενοι ἀνθρώποι
 exites. sicut .n. cornicule in medium
 ἔστι. ὡς αὖ πρὸς κρηνοῖς ἀμειψόμε-
 cell & fre: & .n. cum
 τοῦ ἔργου καὶ τῶν γινώσκου πρὸς ὅτι
 occiderit domū deor ligneorū aut aureo-
 πῶς ἔστι ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ
 rum aut argenteorū ignis: equidē
 χεῖρας ἢ πρὸς ἀργυρα πῦρ, οἱ μὴ
 sacerdotēs eor fugient & saluabun-
 ἔστι αὐτῶν φυξόμενοι καὶ διασωθήσονται
 tur: ipsi ἔστι sicut trabes medij cōbu-
 ἔστι, αὐτοὶ ἔστι ὡς αὖ πρὸς κρηνοῖς κατὰ
 rentur. regi ἔστι & hostib⁹
 καυθήσονται. βασιλεῖ ἔστι καὶ πλοῦτων
 non resistent. quō ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυ-
 ὅμῃ ἀνθρώπων. πῶς ἔστι ἰσχυροὶ ἢ
 recipiēdū q̄ sunt dii: neq; a furī
 δύνανται ὅτι ἔστι ἰσχυροὶ, ὅτι ἔστι κλη-
 bus neq; a latronib⁹ saluabūt dei
 πῶς ὅτι ἔστι ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυροὶ ἔστι ἰσχυ-
 lignei & deargentati & deaurati. q̄
 ἔστι καὶ πρὸς ἀργυρα καὶ πρὸς χρυσα. ὡς ἔστι
 fontes auferentes aurū & argentū
 ἔστι πρὸς πρὸς ἀργυρα καὶ πρὸς χρυσα
 & uestimentū circūpositum eis:
 καὶ ὅτι ἰσχυροὶ ἔστι πρὸς κρηνοῖς αὐτοῖς,
 abibunt hītes: neq; sibi ἰσχυ-
 ἀπὸ κρηνοῖς ἔστι ἰσχυροὶ, ὅτι ἔστι αὐτοῖς ὅμῃ
 auxiliabunt: ita ut mel⁹ sit regem oib⁹
 βελτίωσται, ὡς κρηνοῖς ἔστι βασιλέα ἐπι-
 dere suam fortitudiez aut uas in
 ὅμῃ κρηνοῖς τῶ ἑαυτοῦ ἀνθρώπων ἢ οὐκ ἔστι

domo vtile in q̄ vterur possidens
 εἰκία χρῆσιμος ἰφ' ὧ χρῆσιμος ὁ κικτηιδός
 q̄ falli vq̄: aut t̄ porta in domo q̄ seruat
 ἢ φιδ' ἴς θεοί, ἢ καὶ ἄρα ἴς δικία διασώζου =
 q̄ in ca exēna q̄ falli vq̄: τ
 σα τὰ ἴς αὐτὰ ἴντα ἢ δι-φιδ' ἴς θεοί, καὶ
 lignea collina in regis. q̄ falli
 ἔυλατος γύλος ἴς βασιλείας. ἢ δι-φιδ' ἴς
 det. sol q̄dē .n. τ luna τ stelle exi
 θεοί. ἴλος μὲν παρ καὶ σιλάν καὶ ἄρα ὄν
 tea splendide τ mille ad utilitateo
 τα λαμπρὰ καὶ ἀποσελλόμενα ἴψι χρείας
 obediteo sūt. similiter τ fulgur cum
 ἴνικα ἴσιπ. ὡσαύτως καὶ ἄρα πῦ ὄταρ
 apparuerit p̄spicuū est. at ἴψε ἄρθεo
 ἴψιφαπῖ ἴνοπῖς ἴσι. ἢ δὲ αὐτὸ πινύμα
 in oī regione spirat. τ nubib' cum
 ἴς πῶσα χάρα πινί. καὶ κφέλας ὄταρ
 ἴρατὰ fuerit a deo ἄbulare in totā
 ἴπιταγῖ ὑπὸ τῶ θεοῦ ποριείδαι ἴφ' ὄλαν
 orbem p̄sūnt q̄ ἴρατὰ ε̄.
 ἴνι δικουιδίαι συντιλοῦσι ἢ ταχίει. ἢ ὅ
 at ignis emissus desup desolare mōteo
 ε̄ πῦρ ἴε-αποσαλίει ἀγῶει ἴετημῶσαι ὄρη
 τ siluas. facit q̄d p̄ceptū est. hec
 καὶ ὄρουμῶς. ποιῖ ἢ συνταχίει. ταῦ
 sūt neq̄ sp̄ebus neq̄ virtutē
 πα δὲ ὅ δὲ τῶς ἴδ' ἴαις ὅδὲ τῶς ὄνιῶ
 bus falso assimilata sunt. vnde neq̄
 μισιῖ αὐτῶ ἀφομοιωδιῶ ἴσιπ. ὄειν ὄντι
 exstimādā neq̄ vocādā esse illos de
 νομισίαι ὄντι κλητίοι ὑπάρχει αὐτοῦς ἴε
 os. nō ποίετῖb' ἴσιπ ἴψο neq̄ iudiciū
 οἴς. ὄν ὄνιῶ τῶ τῶ αὐτῶν ἴντι κρεσίπ
 iudicare neq̄ b̄sfacere hoībus. scientes
 κρείαι ὄντι ἴπ ποιῶσαι ἀτῶ ὄνις. γιῶτῖς
 ἴσι qz nō sunt vq̄. ne timeat̄ eos:
 ὄν ὄτι ὄκα ἴσιπ θεοί. μὴ φοβῶντε αὐτοῦς,
 neq̄ .n. regibus maledicent
 ὄντι παρ βασιλιῦσι ὄν μὴ καταράσιωτῶ

domo vtile in quo gloriatur q̄ possidet
 illud: vel ostium in domo qd̄ custodit q̄
 in pace sunt: q̄ falsi dii. Sol quidē & lu
 na ac sydera cum sint splendida & emis
 sa ad utilitates obaudiunt: similiter &
 fulgur cum apparuerit p̄spicuū est.
 Idipsum autem & spiritus in omni res
 gione spirat & nubes: quibus cum im
 peratum fuerit a deo perambulare in
 vniuersum orbem: perficiunt quod im
 peratum est eis. Ignis etiam missus de
 super vt consumat montes & siluas fa
 cit quod preceptum est ei. Hec autem
 neq̄ speciebus neq̄ virtutibus vni eos
 rum similia sunt. Vnde neq̄ estimandū
 est: neq̄ dicendum illos esse deos: quā
 do non possunt neq̄ iudicium iudica
 re neq̄ facere hominibus. Scientes ita
 q̄ quia non sunt dii: ne ergo timeati
 tis eos. Neq̄ enim regibus maledicent
 neq̄ benedicent. Signa eni in celo gen
 tibus non ostendunt neq̄ vt sol luce
 bunt: neq̄ illuminabūt vt luna. Bestie
 meliores sunt illis q̄ possūt fugere sub
 tectū: ac prodesse sibi. Nullo itaq̄ mo
 do nobis est manifestū quia sunt dii: p
 pter qd̄ ne timeatis eos. Nam sicut in
 cucumerario formido nihil custodit: ita
 sunt dii illorū lignei & argentei & inau
 rati. Eodē modo & in horto spina alba:
 supra quam ois auis sedet. Similiter &
 mortuo proiecto in tenebris similes
 sunt dii illorū lignei & inaurati & inar
 gentati. A purpura quoq̄ & murice: q̄
 supra illos teneāt: scietis itaq̄ quia nō
 sunt dii. Ipsi etiā postremo comedātur:
 et erit opprobrium in regione. Melior
 est homo iustus qui non habet simulas
 chra: nam erit longe ab opprobriis.
 Explicit liber Baruch.

neq̄ b̄sdicent. Signa qz in celi
 ὄντι μὴ ἴυλογίωσαι. σνμῖα τῖ ἴ ἴσιπ
 in celo nō ostident neq̄ sicut sol
 ἴς ὄρατῶ ὄν μὴ διίλωσαι ὄντι ὡς ὁ ἴλος ὄν
 lucebant neq̄ illuminabūt q̄ luna.
 λάμψωσι ὄντι φωτιῶσι ὡς ἡ σιλάν. τὰ
 bestie sunt meliores illis q̄ possunt escugi
 θερία ἴσιπ κρείωσα αὐτῶν ἀ ὄνιῶ ἴεφῶ
 entes in p̄ccatib' sibi ἴψο p̄desse. ἴσιπ
 γοιπῖ ἴς σκίπῖ ἴαυτῖ ἀφιλῶσαι. κατ' ὄν
 nullū ἴσιπ modū est nobis manifestū: qz ἴε
 ὄνιῶ ὄντι τῶ ὄντι ἴσιπ φαίρει, ὄντι ἴ
 vq̄. p̄p̄ qd̄ ne timeatis eos. sicut
 σῖ θεοί. ὄν μὴ φοβῶντε αὐτοῦς. ὄντι
 .n. in cucumerario terriculamēdū nihil custo
 dit: ἴσιπ ἴς σικυκλάτῶ πρῶ βασιλείαι ἴσιπ ὄν
 dicitur: sic vq̄ eos sunt lignei:
 λάσων, ὄντι ὄντι θεοί αὐτῶ ἴσιπ ἴσιπ
 τ inaurati τ inargentati eodē mo
 do καὶ πρῶ χρυσοί καὶ πρῶ ἀργυροί. ἀπῆτι τῶ
 do: τ in horto spina sup̄ q̄ ois auis
 ποῖ, καὶ τῖ ἴς κῖ πῶ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ
 sedet. similis ἴσιπ τ mortuo p̄iecto ἴσιπ
 ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ
 tenebris assimilant vq̄ eos lignei τ
 σκίπῖ ἀφομοιωτῶ ἴσιπ θεοί αὐτῶ ἴσιπ καὶ
 inaurati: τ inargentati. ἴσιπ ἴσιπ
 πρῶ χρυσοί, καὶ πρῶ ἀργυροί. ἀπῆτι τῶ
 purpura τ splendorē sup̄ illos
 πρῶ φῶρας καὶ τῶ μαρμαῶρου τῶ ἴσιπ ἴσιπ
 putrefacto scietis qz nō sunt vq̄:
 σκῖ πῶ ἴσιπ γιῶτῖς ὄντι ὄντι ἴσιπ ἴσιπ
 ἴσιπ qz ex postremo comedent̄ τ erit oppro
 bium ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ
 vbi in regione. melior ergo homo ἴσιπ
 ὄν ἴσιπ ἴσιπ. κρείωσα ὄντι ἀτῶ ὄντι ὄντι
 iustus non h̄o idola: erit .n. longe
 κρείωσα ὄντι ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ ἴσιπ
 ab opprobrio.
 ἀπῆτι ἴσιπ ἴσιπ.

Incipit prologus in Ezechielem prophetam.

Zechiel propheta cum ioachin rege iuda captiuus ductus est in babylonem: ibiq̄ his qui cum eo captiui fuerant
 prophetauit penitentibus q̄ ad hieremie vaticinium se vltro aduerfariis tradidissent: & viderent adhuc urbem hie
 rofolymā stare quam ille caluram esse predixerat. Tricesimo autem etatis sue anno & captiuitatis quinto: exorsus
 est ad captiuos loqui. Et eodem tempore licet posterior hic in chaldaea hieremias in iudea prophetauerunt. Sermo
 eius nec satis disertus nec ad modum rusticus est: sed ex vtroq̄ medie tēperatus. Sacerdos & ipse fuit sicut hieremis
 as. Principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus inuoluta. Sed & vulgata eius editio non multum distat ab he
 braico. Vnde satis miror quid cause extiterit: vt si eisdem in vniuersis libris habemus interpretes: in aliis eadē: in aliis dīneris
 transfulerint. Legite igitur & hunc iuxta translationē nostram quoniā per cola scriptus & cōmata manifestiorem legentibus
 sensum tribuit. Si autē amici mei: & hunc subsannauerint: dicite eis q̄ nemo eos compellat vt scribant. Sed vereor ne illud eis
 eueniat quod grece significātius dicitur vt vocentur fagolidori: quod est manducantes senecias.

Explicit prologus.

[Faint, mostly illegible text in the bottom section of the page, likely bleed-through or a second column of text.]

EZECHIEL. EZEKIAL. Ca.1.

Et factū ē in tricesimo anno quarto... Ai ἦν ἡμεῖς ἐν τῷ τριακοντῷ ἔτει... τῷ μὲν πρῶτῳ μῆσι, καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν...

Incipit Ezechiel ppheta. Capitulū. 1.

Factū est in tricesimo anno... T factū est in tricesimo anno: In quarto in quinta mensis:...

ויהי בשלשים שנה צרכי עי צחמשה... לחדש ואני צתוך הנולה על נהר... כנר נפתחו השמים ואראה מראות...

Cap. 1. היה רבץ נלה פתח ראה חמש חמשים היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כנר ותהי עליו שם יד יהוה וארא ורנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלפחת וננה לו סביב ומתוכה זעעין החשמל פתוך האש ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים ורגליהם רגל ישרה וקף רגליהם כנף רגל עגל ונצצים זעעין נחשת קליל: וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רגביהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חכרת אשה אל אחתה כנפיהם לא יסבו זלכתן איש אל עבר פניו ולכו ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שתים חכרת איש ושתיים מכסות את נותיהנה ואיש אל עבר פניו ולכו אל אשר יהיה שפה הרוח זלכת ולכו לא יסבו זלכתן ודמות החיות מראיהן פתלי אש נערות פמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן האש יוצא נרק: והחיות רצוא ושוב פמראה הנזק:

Ignis et splendor eius in circuitu: sicut visio arcus:
πυρρός και η φάειος αυτου κυκλω, ως δρασις τόξου,
quasi fuerit in nube in die pluuie. sic statio
όταν η η φάειος ει ημίρα υιτου. ούτως η δρασις του
splendoris in circuitu hec visio similitudo glie
φάειους κυκλάν αυτα η δρασις ημίωμα ης δ'όξης
domini.

Ca. 2.

A Et vidi et cado in faciem meam: et audi
και ιδον και πιτωω επι προσωπιου μου, και ηκου
ui vocē loquentis ad me. et dixit ad me: fili
σικ φωνη λαλουντες προς με. και ειπεν προς με, υι
hois: sta super pedes tuos et loquar ad
αυρωπου, στω επι τους ποδας σου και λαλίσω προς
te. et venit ad me spēs et assumpsit me et ele
σι. και ηλθεν επι με πνευμα και ατελαβιν με και ελα
uauit me et statuit me super pedes meos: et audiebat e
ριν με και ηρσεν με επι ποδας μου, και ηκουσιν αυ
um loquentem ad me. et dixit ad me: fili
του λαλουντες προς με. και ειπεν προς με, υι
hominis: mitte ego te ad filios
αυρωπου, ελασπελω εγω σε προς τους υιους του
israel irritans me. qui irrita-

B Israhel tuos parauitatis mi. utique parci
υραηλ τους παραπειραιστας με. ουτως παρι
uenit me ipse et patres eorum parauitatis
παραπειραιστας με αυτοι και οι πατερις αυτων παραπειραιστας
in me et in hodiernis diebus: et filij dura
επι εμου εως ης σήμερον ημερας, και υιοι σκληροι
facie et duro corde. ego mitte te ad
προσωπιου και σκληροκαρδιου. εγω ελασπελω σε προς αυ
os: et dico ad eos: hec dicit dñs dñs:
τους, και ειπεις προς αυτους, ταυτ λεγει κυριος κυριος,
si forte audiant aut timeant: quia domus irritans
εαν ηρα ακουσωσιν η πιτωωσιν, οτι οίκος παραπειραι
est. et cognoscant: quia propheta es tu in me-
εισ. και γνωστωσιν, οτι προφητας ει συ ει με
dio eorum. et tu fili hois: ne timeas eos:
σω αυτων. και συ υι αυρωπου, μη φοβησιν αυτους,
neq; formides a facie eorum. quia infantia:
μη ελ ελκεις εως προσωπου αυτων. οτι παραπειραιστας
et obprobriabuntur in circuitu: et in medio
και επιπροσωπου επι σι κυκλω, και ει μεσω
scorpionum tu habitas. verba eorum ne time-
σκισπωσιν συ κατοικησ. τους λεγους αυτων μη φοβη
as: et a facie eorum ne formides: quia do
εις, και εως προσωπου αυτων μη ελκεις, οτι οικ
pus irritans est. et loqueris
ος παραπειραιστας εις. και λαλεις τους
verba mea ad eos: si forte audiant aut timeant
verba mea ad eos: si forte audiant aut timeant
λεγους μου προς αυτους, εαν ηρα ακουσωσιν η πιτωω
ant: quia domus irritans est. et tu fili homi-
εισ. και συ υι αυρω
nis: audi loquentē ad te: ne sis irri-
εισ. και συ υι αυρω
tans sicut domus irritans. aperit os
εισ. και συ υι αυρω
tuum sicut os domus irritans. et comede
εισ. και συ υι αυρω
tibi. et vidi et ecce
εισ. και συ υι αυρω
manus extensa ad me: et in ea capitulum libri:
εισ. και συ υι αυρω
et expandit illud coram me. et in eo scri-
εισ. και συ υι αυρω
pta erant: que ante et retro. et scripta
εισ. και συ υι αυρω
erant in eo lamentatio et carme et ve.

Ca. 3.

A Et dixit ad me: fili hois: comedere
και ειπεν προς με, υι αυρωπου, καταφαγε
quod est inuenieris: comedere capitulum hoc. et va-
εστι αυ υορας. φαγη τον κεφαλιδον ταυτου. και παρι
de et loquere filiis israel.
εστι και λαλεις τους υιους ισραηλ.

Ignis splendentis in cir-
cuitu velut aspectu arcus
cum fuerit in nube in
die pluuie: hic erat ocoo
aspectus splendoris per
gyrum.

Et visio similitudo
glorie dñi. Et vidi &
ceceidi in faciem meam:
& audiui vocem loquen-
tis. Et dixit ad me. ocoo
Fili hominis sta super
pedes tuos: & loquar
tecum. Et ingressus est in
me spūs: postq̄ locutus
est mihi: & statuit me su-
pra pedes meos. Et audi-
ui loquentem ad me &
dicentem. Fili hominis
mitte ego te ad filios
israel: ocoo ocoo ocoo ocoo
ad gentes apostatrices
que reuēserunt a me.
Patres eorum preuaricati
sunt pactum meum: & scilicet dura
facie & indomabili corde sūt
ad quos ego mitto te.
Et dices ad eos. Hec di-
cit dñs deus: si forte vel
ip̄si audiant: & si forte
quiescant: quoniam ocoo
domus exasperans est:
& scient quia propheta fue-
rit in medio eorum. Tu er-
go fili hominis ne timeas
eos: neq; sermones eorum
metuas: quoniam
increduli & subuersores
sunt tecum: & cum scor-
pionibus habitas. Ver-
ba eorum ne timeas: ocoo
& vultus eorum ne formi-
des: quia domus exasperans
est. Loqueris ergo ver-
ba mea ad eos: si forte ocoo
audiant & quiescant:
quoniam irritatores ocoo
sunt. Tu autem fili ho-
minis audi quecumq; ocoo
loquar ad te: & noli esse
exasperans ocoo ocoo ocoo
sicut domus exasperatrix
est. Aperit os tuum & co-
mede quecumq; ego do-
tibi. Et vidi & ecce ocoo
manus missa ad me in
qua erat inuolutus ocoo
liber: & expandit illum
coram me qui erat ocoo
scriptus intus & foris:
& scripte erant in eo ocoo
lamentationes & carme
& ve.

Et dixit ad me. Fili
hominis ocoo ocoo ocoo
quod est inuenieris: co-
mede. Comede volumē
istud: & vadens loque-
re ad filios israel. ocoo

אש וננהלו סביבו פמראה הקשת
אשר יהיה נענן ניום הנשם כן
מראה הננה סביב

Cap. ij.

הוא מראה דמות
כבוד יהוה ואראה ואפל על פני
ואשמע קול מדבר ויאמר אלי
כן אדם עמד על רגליך ואדבר
אתה ותבא בירוח כאשר דבר
אלי ותעמידני על רגלי ואשמע
את מדבר אלי ויאמר אלי כן אדם
שולח אני אותך אל בני ישראל
אל נוים המורדים אשר מרדו בני
המה ואבותם פשעו ביעד עצם
היום הזה והננים קשי פנים
וחזקי לב אני שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי
בית מרי המה וידעו כי נביא היה
בתוכם ואתה כן אדם אל תירא
מהם ומדבריהם אל תירא כי
סרבים וסלועים אותך ואל עקרבים
אתה יושב מדבריהם אל תירא
ומפניהם אל תחת כי בית מרי
המה ודברת את דברי אליהם אם
ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי
המה ואתה כן אדם שמע את אשר
דבר יהוה אני מדבר אליך אל תהי מרי
כבית המרי פצה פיך ואכול את
אשר אני נתן אליך ואראה והנה
יד שלחה ללל שלחה ללל
פגש פנה ספר ויפרש אתה לפני והיא
כתב פנה סתובה פנים ואחור וכתוב אליה
קנים והנה והו:

Cap. iij.

ויאמר אלי כן אדם את
אשר תמצא אכול את הפלה
הזאת וכן דבר אל בית ישראל

וּפְתַח אֶת פִּי וַיֹּאבְלֵנִי אֶת הַמְּנִלָּה פֶּתַח פֶּה
 הַזֹּאת וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם בְּטֹבךָ אֶבֶל
 תֹּאבֵל וּמַעַיֶךְ תִּפְלֵא אֶת הַמְּנִלָּה מַעַה מֵלֵא
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן אֵלֶיךָ וַאֲכַלְהָ
 וְתָהִי נֶפֶשׁ קְדָשׁ לְמַתּוֹק וַיֹּאמֶר הִיָּה פֶה
 אֵלַי בֶּן אָדָם לָךְ בָּא אֶל בֵּית מַתַּק גִּלְגֹּל
 יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים וְכִי בֹא
 לֹא אֶל עַם עֲמֻקֵּי שְׂפָה וּבְכַדֵּי לְשׁוֹן לְשׁוֹן
 אֶתְהָ שְׁלֹחַ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלַח
 אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמֻקֵּי שְׂפָה וּבְכַדֵּי כַבֵּב
 לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע דַּבְרֵיהֶם שְׁמַע
 אִם לֹא אֱלֹהִים שְׁלַחְתִּיךָ הֲמָה אִם
 יִשְׁמַעוּ אֵלֶיךָ וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִאֲבֹוּ לְשִׁמְעַתְּ אֵלֶיךָ כִּי אֵינָם אֲבִים אֲמַה
 לְשִׁמְעַתְּ אֵלַי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 חֲזָקִי מִצַּח וּקְשִׁי לֵב הֲמָה וְרַגְלִי נִתְּתִי קָשָׁה
 אֶת פְּנִיךָ חֲזָקִים לְעַמֶּת פְּנֵיהֶם פְּנֵה
 וְאֶת מִצְתְּךָ חֲזָק לְעַמֶּת מִצְחָם
 כְּשִׁמִּיר חֲזָק מִצַּר נִתְּתִי מִצְחָךְ שְׁמִיר צוּר
 לֹא תִירָא אוֹתָם וְלֹא תַחַת מַפְנֵיהֶם טוֹן גִּבָּא
 כִּי בֵית מְרִי הֲמָה וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אֶתֶּת
 אָדָם אֶת כָּל דַּבְרֵי אֲשֶׁר אָדַבֵּר טַבְּחָ אֶפֶר
 אֵלֶיךָ קַח לְלִבְּךָ וּבִאֲזְנוֹךָ שִׁמְעוּ לִפְתָּה
 וְלָךְ בָּא אֶל הַגּוּלָּה אֶל בְּנֵי עַמְּךָ גִּלְגֹּלָה
 וְדַבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִשְׁמַעוּ וְאִם שִׁמְעוּ
 יַחַד לֹו וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וַאֲשַׁמְעֵ אַחֲרַי מִבֵּל גִּשְׁמָא
 קוֹל רֶעֶשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה גִּבְלֵי בְּרַךְ
 מִמְּקוֹמוֹ וְקוֹל בְּנֵי הַחַיּוֹת מְשִׁיקוֹת כְּגֹד קוֹם
 אֲשֶׁה אֶל אַחֲתָה וְקוֹל הָאוֹפְנִים תִּהְיֶה נְשָׁק
 לְעַמְּתָם וְקוֹל רֶעֶשׂ גְּדוֹל וְרוּחַ אִישׁ אֵינֶן
 נִשְׂאֲתָנִי וְתַקְחֵנִי וְאֶלְךָ מִרְ בְּחַמַּת לִפְתָּה
 רוּחִי וְיֵד יְהוָה עָלַי חֲזָקָה וַאֲבֹא סִבְרֵי יָחַם
 אֶל הַגּוּלָּה מִלְ אֲבִיב הַיֹּשְׁבִים אֶל בֹּא גִלְגֹּלָה
 נָרַךְ כְּבֹר וַאֲשַׁב הֲמָה יוֹשְׁבֵי שָׁם תִּלְלֵי אֲבִיב
 וַאֲשַׁב שָׁם שְׁנַעַת יָמִים מְשִׁמִּים יוֹם שְׁשִׁים

Et aperui os meum: & cibavit me volumine co illo. Et dixit ad me. Fili hominis venter tuus comedet: & viscera tua complebuntur volumine isto quod ego do tibi. Et comedi illud sicut factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fili hominis vade ad domum israel: & loqueris verba mea ad eos. Non enim ad populum p fundi sermonis & ignote lingue tu mitteris ad domum israel: neque ad populos multos p fundi sermonis & ignote lingue quorum non possis audire sermones. Et si ad illos mittereris ipsi audirent te. Domus autem israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. Omnis quisque pe domus israel attrita fronte est & duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebibus eorum: & frontem tuam duriorē frontibus eorum: ut adamantē & ut silicē dedi faciem tuam. Ne timeas eos neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. Et dixit ad me. Fili hominis: oēs sermones meos quos ego loquor ad te: assume in corde tuo & auribus tuis audi & vade: ingredere ad tramigrationē ad filios populi tui: & loqris ad eos: & dices eis. Hec co dicit dominus deus: si forte audiant & quiescant. Et assumpsit me spiritus: & audivi post me vocē comotiois magne: benedicta gloria dñi de loco suo: & vocē alarum aialium percussitū alterā ad alterā: & vocē rotarū sequentū aialia: & vocē comotionis magne. Spūs quoque leuavit me: & assumpsit me: & abiit amar in indignatiōe spūs mei. Man enim dñi erat mecum confortās me. Et vici ad tramigrationē ad aceruū nouarū frugū ad eos q habitabāt iuxta flumen chobar: & sedi vbi illi sedebāt & mansi ibi septē diebus merēs

τ aperuit os meū: τ cibavit me capitulo
 και δίδωμι τὸ σίμα μου, και ἰψώμισίμι τῆ κεφαλί
 illo. τ ait ad me: fili hois: os
 δα ταύτη: και ἱσπι πρὸς με, υἱ ἀνθρώπου, τ σίμα
 tuū comedet: τ venter tuus implebitur capi
 σου φαγίται, και ἡ κοιλία σου πληθήσεται τῆς κίφας
 tulo isto: qd vati est ad te. τ comedi illud: 10-4
 λίδος ταύτης, τῆς δίδωμις εἰς σί: και ἱφαγι αὐτή, τ
 τ facti est in ore meo sic mel dulce. τ υἱ
 και ἱήντο ἰν τῷ σίματι μου ὡς μέλι γλυκάστ. και ἱσ
 xit ad me: fili hominis: vade ingredere ad do
 πι πρὸς με, υἱ ἀνθρώπου, βιάδῃ ἱσέλαι πρὸς γῆ ἱσ
 mā israel: τ loquere verba mea ad e
 κον τοῦ ἱσραήλ, και λαλήσει τὸς λόγους μου πρὸς αὐ
 os: q: nō ad pplm p fūdilatū: τ gratis lingue
 τῶς, δῆτι ἰν πρὸς λαὸν βαρὺ γλωσσῶν, και βαρὺ γλωσσῶ
 tu mitteris ad domū israel: neq ad
 σῶ ἱσραήλ πρὸς γῆ ἱσραήλ, ἰν δῆ πρὸς
 p fūos multos alteri vocis aut alteri lingue: neq gra
 λαὸς πολλὸς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλωσσῶν, ἰν δῆ ἱσ
 ues lingua criteo qd audico fmones: τ ἡ
 βαρὺς τῆ γλώσσῃ ἱστας ὡ ἀκούσκ τὸς λόγους, και ἱσ
 ad tales mīssēm te: illi audirent te.
 πρὸς τῆσῶν ἱσραήλ, οὐτῶς ἱσῶνκουσῶσ σου.
 at dom israel non volent audire te:
 ὁ δῆ ἱσραήλ ἰν μὴ ἱσραήλ ἱσραήλ σου,
 q: nō volant audire me: q: oīs dom israel
 δῆτι ἰν βούλοισι ἱσραήλ σου, ὅτι πῶς ἱσραήλ
 el cōtentiōi sunt τ dari coide. τ ecce dedi
 ἱσραήλ φιλίται ἱσραήλ και σκληροκαρδίῃ: και ἱσραήλ
 faciem tuā potētes contra faci
 κα τὸ πρὸσώποι σου δυνατῶν κατῆσῶ τῶν πρὸσώ
 es cor: τ victoriā tuā roborabo contra
 πῶν αὐτῶν, και τὸ ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 victoriā cor: τ erit semp fortis: petra.
 ἱσραήλ σου, και ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 ne timeas ab eis: neq formideo a facie
 μὴ φοβηθῆς ἀπ αὐτῶν, μηδὲ τῶσῶν ἱσραήλ σου
 cor: q: dom irritans est. τ vici ad
 αὐτῶν, δῆτι ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 me fili hois: omnes fmones qd locut sum
 με υἱ ἀνθρώπου, πῶσῶν τὸς λόγους ἰν ἱσραήλ
 tecum: assume in cor tuū: τ audivi
 μετὰ σου, λάβῃ ἱσ τῆ καρδίῃ σου, και τῶς ἰσραήλ
 tulo audi: τ vade ingredere in captivitatē ad
 σου αὐτῶν, και βιάδῃ ἱσέλαι ἰν τῶ ἀρχμαλωσίῃ πρὸς
 filios ppli tui: τ loqueris ad eos:
 τὸς υἱοῦς τοῦ λαοῦ σου, και λαλήσεις πρὸς αὐτοῦς,
 τ dices ad eos. hec dicit dñs dñs: si forte audi
 και ἱσραήλ πρὸς αὐτοῦς τ ἰσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 aut si forte dēscant: τ assumpsit me spūs τ audivi post
 σῶ ἰσραήλ ἰσραήλ σου, και ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 me vocē comotiois magne: benedicta glo
 τῶσῶν μου φωνῆ σῶσῶν μεγάλου, εὐλογημένη ἡ δῆ
 ria dñi de loco suo: τ audivi vocem ala
 ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 rum aialia: percussitum altera ad alterā.
 ρύγῃ τῶν ζῶων, πῶσῶν ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 τ voc rotarū herēs eis: τ voc om
 και φωνῆ τῶν τροχῶν ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 tidis magne. τ spūs eleuavit me τ suscepit
 σῶν μου μεγάλου. και τὸ πνεῦμα ἱσραήλ μου και ἱσραήλ
 me: τ abiit sublimis ἱσραήλ mei. τ
 με, και ἱσραήλ μου μετῶρος ὄρῃ τοῦ πνεύματος μου. και
 man dñi facta est sup me fortis. τ intravi ad
 χῆρ κρυβῶν ἱσραήλ σου κατῆσῶ κατῆσῶ τῆ
 captivitatē sublimis: τ circuitū habitans
 ἀρχμαλωσίῃ μετῶρος, και πῶσῶν τὸς κατοικῶν
 ad fluvium chobar dēscat ibi.
 τας ἱσραήλ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χობάρ τὸς ἰσραήλ σου
 τ sedi ibi septē dieb: conuersans
 και ἱσραήλ σου ἱσραήλ σου, ἀναστρέφωμαις

35. b.
 10-4
 E
 B
 F
 C
 G
 D

ואתה בן אדם קח לך לבנה
 ונתתה אותה לפניך וחקות עליה
 עיר את ירושלים ונתתה עליה
 מצור ובנית עליה דיק ושפפת
 עליה סוללה ונתתה עליה מחנות
 ושנים עליה נרים סביבו ואתה קח
 לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר
 ברזל בינה ובין העיר והכינתה את
 פניה אליה והיתה למצור וצרת
 עליה אות היא לבית ישראל
 ואתה שכב על צדך השמאלי
 ושמת את ען בית ישראל עליו
 מספר הימים אשר תשכב עליו
 תשא את עונם ואני נתתי לך את
 שני שנים למספר ימים שלש
 מאות ותשעים יום ונשאת את
 ען בית ישראל וכלית את אלה
 ושכבת על צדך הימני שנית
 ונשאת את ען בית יהודה ארבעים
 יום יום לשנה יום לשנה נתתיו
 לך ואל מצור ירושלים תלך פניך
 וחרעך חשופה ונבאת עליה ורצה
 נתתי עליך עבותים ולא תרפך
 מצדך אל צדך עד כלותך ימי
 מצורך ואתה קח לך חטין ושערים
 ופול ועדשים ורחן וכסמים ונתתה
 אותם בכלי אחד ועשית אותם לך
 ללחם מספר הימים אשר אתה
 שכב על צדך שלש מאות ותשעים
 יום תאכלנו ומאלך אשר אכל
 תאכלנו במשקול עשרים שקל שבל
 ליום משת עד שת תאכלנו וימים
 במשורה תשתה וששית רהין
 משת עד שת תשתה ווענת שערים
 תאכלנה והיא בגלגל צאת האדם צוא
 תענה לעיניהם ויאמר יהוה בנה עון אפר

Et tu fili hominis: fume tibi laterem
 & pones eum coram te: & describes in eo civitatem hierusalem: Et ordinabis aduersus eam obfidionem: & edificabis munitiones: & cõporta bis aggerem: & dabis contra eam castra: & pones arctes in gyro: & tu fume tibi sartagine ferream: & pone eam in murum ferreum inter te & inter civitatem: & obfirmabis faciem tuam ad eam: & erit in obfidione: & circumdabis eam: Signum est domui israel: Et tu dormies super latus tuum sinistrum: & pones iniquitates domus israel super eo numero dierum quibus dormies super illud: & assumes iniquitates eorum: Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos & nonaginta dies: & portabis iniquitatem domus israel: Et cum cõpleueris hec: dormies super latus tuum dextrum secundo: & assumes iniquitatem domus iuda quadraginta diebus: Die pro anno: die inquit pro anno dedi tibi: Et ad obfidionem hierusalem cõuerteris faciem tuam: & brachium tuum erit extensum: & pphetabis aduersus eam: Ecce circũdedi te vinculis: & nõ te cõuerteris a latere tuo in latus aliud donec cõpleas dies obfidionis tue: Et tu fume tibi frumentum & ordeum & fabam & lentem & milium & viciam: & mittes ea in vas unum: & facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum: Trecentis & nonaginta diebus comedes illud: Cibus autem tuus quo vesceris erit in pondere viginti stateres in die: A tpe vsq; ad tps comedes illud: Et aquam in mensura bibes sextam parte hini: A tpe vsq; ad tepus bibes illud: Et quasi subcineritium ordeaceum comedes illud: & stercore quod egreditur de homine operies illud in oculis eorum: Hec dicit dominus: Sic

Et tu fili hominis: fume tibi laterem
 Kai su die anirawtu, labi siawtu plathia,
 & pones illa ante faciem tuam: & scribes
 kai isreis autu qd prosawtu seu, kai diagrafeis
 in eo ciuitate hierusalem: & uabis cam
 ip autu pilu tuu ierusalim, kai daseis ip autu
 obfidione. & edificabis ea pugnacula: &
 paxochi. kai diakrimoseis autu perimachias, kai
 circumpones cam ualls: & uabis cam
 paxiballis ip autu xaraka, kai daseis ip autu
 castra: & ordinabis arctes icircu. &
 paximbalas, kai taseis pas beliasasas kulaw. kai
 tu fume tibi sartagine ferream: & pones ei
 su labi siawtu tawati sidarou, kai isreis autu
 muru ferreum inter te & inter
 touxi sidarou diakrison seu kai diakrison tis
 ciuitate: pparabis faciem tua ad eam
 piluaw, kai toumasois qd prosawtu seu ip au
 am: & erit in obfidione: & circumdabis
 tu, kai isai ip sugklesimw, kai sugklesis
 eam: signu est hoc filio israel. & tu
 autu, samitip isit tou to xis uis isreal. kai su
 dormies sup latus tuu sinistru: & pones
 kamitisa ipi qd plawtu seu qd arisawtu, kai isreis
 iniquitates israel sup eo sedu numer die
 pas adicias tou isreal ip autu kata arimtu tis is
 rum qd dormies sup illud: & assumes iniquitates
 mawtu as koimias ip autu, kai labi pas adicias
 eor: & ego dedi tibi duas isdates eor in
 autu, kai igw didwaka sei pas duos adicias autu is
 numer diep trecentop nonaginta: & assumes in
 arimtu hmaru triakosiat eutkaiata, kai labi pas ad
 dates dom israel. & pplebis hec: &
 dicias tuu ikaw isreal. kai su tawlasas tawta, kai
 dormies sup latus tuu dextru: & assumes
 koimias ipi qd plawtu seu qd d'isawtu, kai labi pas
 isdates dom iuda qdraginta dieb: diep
 adicias tou ikaw isreal. & tawlasas tawta, kai
 in annu posui tibi. & ad obfidione hietu
 is ikawtu tawka sei. kai is qd sugklesimtu isreal
 falem parabis faciem tua: & uas
 sklam itoumasois qd prosawtu seu, kai qd beas
 chis tuu roborabis: & pphetabis sup eam.
 xisaw seu siawis, kai pphetawis ip autu.
 & ego ecce dedi sup te uincula: & nõ poretis
 kai igw idou didwaka ipi si diawtu, kai mi grahis
 a latere tuo in latus tuu: donec cõple
 asawtu plawtu seu ipi qd plawtu seu, isawtu su
 autu diep obfidionis sue. & tu fume
 tawlasaw ai hmaru tou sugklesimtu seu. kai su labi
 tibi triticu & ordeu: & fabam & lentem &
 siawtu puros kai xrisas, kai kulaw kai faxi kai
 milium & siliqne: immitte ea in was unu faw
 kigxron kai d'isawtu, imballis autu is agros is isra
 el: & facies ea tibi in panes. & sedu
 kinos, kai paxois autu siawtu is artos. kai kata
 numer diep qd tu dormies sup latus tuu
 arimtu tis hmaru as su katid'is ipi tou plawtu seu
 trecentis nonaginta dieb? ededes ea: & tu
 triakosious eutkaiata hmaru faxisaw autu, kai qd beas
 busaw qd vesceris in pddere uiginti sidos in die
 a tpe vsq; ad tps comedes ea: & aqua in mensura
 asawtu koru is koru faxisaw autu, kai id'awtu m'isaw
 bibes sextam parte hini: a tpe vsq; ad tps bibes
 paxisaw qd isawtu tou is, asawtu koru is koru paxisaw
 illa: qd subcineritium ordeaceu comedes ea. in simo
 autu, is igkrewfaxi kreitaw faxisaw autu. is balbitus
 stercois humani absodes ea ante oculos
 rum. hec dicit dñs deus israel:
 tu. tawta legu kuris isawtu tou isreal, ooooooo

fic comedēt filij israel immūda inter gētes
ἐν τῷσὶ φάγοις αὐτῶν ἐσθίουσιν ἰσραὴλ ἀκαθάρτα ἐν τοῖσιν ἔθνεσιν
in q̄o cūciam eos: dixi nequaq̄ dñe deus
ἐν τῷσὶ ἐκβάλω αὐτούς, ἵνα μὴ ἀμώσ κίρει ὁ θ̄ς τοῦ
israel. si aīa mea nō est polluta ē in imunditia ⁊
israel. ἢ ἡ ψυχὴ μου ἐν μιμίαις ἐν ἀκαθαρσία καὶ
morticiniū ⁊ capiti a bestiis nō comedī a natiuitate mea
ἐκστρώματι καὶ ἐκβάλω αὐτοὺς ἐν βίβρωκα ἀπὸ γῆς ἰσραὴλ μου
v̄sq̄ nūc: neq̄ ingressa est in os meū oīs caro
ἵως τοῦ νῦν, οὐδὲ ἰσχυλάται ἐν γῶ σῶμα μου πᾶν κρίας
p̄phana. ⁊ dixit ad me: ecce dedi tibi s̄mum
βίβρωκα ⁊ ἵπτι πρὸς με, ἰδοὺ ὁ δ̄σὸς σου βόλβρωκα
boī: pro stercoib⁹ humano: ⁊ facies
βοῶν, ἀπὸ τῶν βόλβρωκα ἀνθρώπων, καὶ ποῖός ἐστις τοῦσ
panco in eis. ⁊ dixit dñs ad me: fili hoīs
ἀρτοῦ ἐστὶν αὐτῶν. καὶ ἵπτι κρείος πρὸς με, ὡς ἀνθρώπου
ecce ego cōcero firmamētū panco in hierusalem:
ἰδοὺ ἵγὼ συντρέψω σείγμα ἀρτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ,
⁊ comedent panē in pōdere ⁊ indigētia: ⁊ aquā in mē
καὶ φάγοις ἀρτοῦ ἐν σαίμῳ καὶ ἐν δ̄σῳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέ
fura ⁊ in incriu bibent: vt idigētes fiant pa
τρῶ καὶ ἐν ἀφαισῶ πῖσῳ, ὅπως ἰδοὺς ἴδωσιν ἀρ
nē ⁊ aqua. ⁊ incribit homo ⁊ frater
του καὶ ὕδατος καὶ ἀφαισῶ πῖσῳ ἀνθρώπων καὶ ἀδελφῶ
ei: ⁊ cōtābescēt in inq̄tātib⁹ suis.

Ca. 5. Et in fili hoīs: fume tibi gladium

Καὶ σὺ οὖν εἶ ἀνθρώπου, λάβη σιαιτῶ ῥομφαίαν
omnī magisq̄ p̄nacula idōtis possidēbis eā tibi. ⁊
ἔστις ὕψος ἑξήκοντα κεντρῶς κτίσῃ ἀπὸ σιαιτῶ. καὶ
inducō eā sup̄ caput tuū ⁊ sup̄ bar
ἵπαρῃς αὐτῶ ἐπὶ τῆ κεφαλῇ σου καὶ ἐπὶ γῶ πᾶγω
bī tu. ⁊ fumes staterā pōderi ⁊ diuides eos.
ἐξου. καὶ λάβη ἱγῶν σαίμῳ καὶ διακρίσεις αὐτούς. ὅ
quā p̄t in igne combures in media ciuitate ἰερῶ
τίτρωσι ἐν πυρὶ ἀκαθάρσις ἐν μέσῳ τῆ πόλεως κατὰ
cōpletionē v̄sq̄ cōclusionē. ⁊ fumes
τῆ πόλεως τῶν ἡμερῶν του συγκλησῶν. καὶ λάβη
ἑξήκοντα ⁊ combures eā in medio eius: ⁊
ἡ τίτρωσι καὶ κατακρίσεις αὐτῶ ἐν μέσῳ αὐτῶ, καὶ
ἑξήκοντα concides in gladio ἰcircu eius: ⁊
ἡ τίτρωσι κατακρίσεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλω αὐτῶ, καὶ
ἑξήκοντα disperges v̄to. ⁊ gladiū nu
ἡ τίτρωσι διασκορπίσεις τῶ π̄τι. καὶ μέχαιρας ἐκ
dibo post eos. assumes inde paucos in nūero:
κίρωσ ὡπίσω αὐτῶ. λάβη ἰκίσει ὀλίγους ἐν ἀρῶν,
⁊ circūligabis eos pallio tuo. ⁊ ex his
καὶ συμπληρήσεις αὐτούς τῆ ἀκαθαρῆ σου. καὶ ἐκ τού
tolles ad hoc ⁊ p̄dices eos in mediū
του λάβη ἵπτι καὶ ῥίψεις αὐτούς ἐν μέσῳ του
ignis ⁊ combures eos in igne: ex ea egre
πωρὸς καὶ κατακρίσεις αὐτούς ἐν πυρὶ, ἕξ αὐτῶ ἕξαι
dic ignis: ⁊ dices omni domui israel. hec dicit
σῖς π̄ρ, καὶ ἱρῖς π̄ρτὶ οἰκῶ ἰσραὴλ. τάδ ἄλγῃ
dñs: ista hierusalem. in medio gētiū po
ἀδωνά κρείος, αὐτῆ ἱερουσαλὴμ. ἐν μέσῳ τῶ ἔθ̄ν τῆ
sū cam: ⁊ ἰcircu eius regiones: ⁊ dices:
ἰκα αὐτῶ, καὶ τῆς κύκλω αὐτῶ χῶρας, καὶ ἱρῖς, τῆ
iustificādo meo iniquo ex gētib⁹: ⁊ legitima
diximāctā μου τῆ ἀδ̄μω ἐκ τῶ ἔθ̄ν, καὶ τῆ ἰμίμᾳ
mea regionē q̄ in circuitu eius: q̄ iustificādo
μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλω αὐτῶ, διότι τῆ διανομῶματᾳ
mea respiciet: ⁊ in legitimo meo nō ambulāne
μου ἀπώσατο, καὶ ἐν τοῖς ἰμίμοις μου οὐκ ἔπαρῶσα
tū in eis. p̄pterea hec dicit dñs: pro q̄b
σαί αὐτῶ διατῶ τάδ ἄλγῃ ἀδωνά κρείος, ἀδωνά ἡ
oculo v̄s ex gētib⁹ q̄ ἰcircu v̄fo: ⁊ in legi
ἀρῶν ἕμω ἐκ τῶ ἔθ̄ν τῶν κύκλω ἕμω, καὶ ἐν τοῖς ἰ
tūis meis nō ambulāstis: ⁊ iustificādo meo nō
μίμω μου οὐκ ἔπαρῶσα, καὶ τῆ διανομῶματᾳ μου οὐκ
facistis. sed neq̄ ἰcām iudicia

ἰποῦσατῆ. ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τῆ διανομῶματᾳ τῶν οὐκ

'comedent filij israel' pa
nem suam pollutum oco
'inter gentes' ad quas eu
ciam eos. 'Et dixi' ooooo
'A. s. a. dñe' deus. 'Ecce
'anima mea' non ooooo
'est polluta: & morticiū
'& laceratū a bestiis' non
'comedī' ab infantia mea
'v̄sq̄ nūc: & non' est in
gressa' os meū oīs' caro
'imunda.' Et dixit' ad me.
'Ecce dedi' tibi' simū' boī
'pro' stercoib⁹ ooooo
'humanis: & facies' panē
tuum' in eo. oooooo
'Et dixit' ad me. 'Fili' ho
minis' ecce' conteram oo
'bacillū' panis' in hierusa
lē: & comedēt' panē suū
'in pōdere' & in sollicitu
dine: & aquā' in mēfura
'& in angustia' bibent: vt
'deficientibus' pane oooo
'& aq̄' corruat' vnusq̄sq̄
ad' frem suū' & cōtābescat
'in inq̄tātibus suis. 5.

Et tu fili hominis oo
'fume' tibi' gladium
'acutū' radētem' pilos: &
'assumes eum' & duces
'per' caput tuum ooooo
'et per' barbā tuā: & assu
mes' tibi' staterā' ponde
ris: & diuides eos. Tertiā
partem' igni' combures
'in medio' ciuitatis' iuxta
cōpletionē' dierū' obsidio
nis: & assumes' tertiā par
tem: & concides' gladio
'in circuitu ei⁹: tertiā ve
ro alia' disperges' i ventū:
'& gladium' nudabo' post
eos. Et fumes' inde oooo
'parū' numerū' & ligabis
'eos' i fūmitate' palli tui.
'Et ex eis' rursum' tolles:
'& proicies' eos' in ooooo
'medio' ignis: & combu
res' eos' igni' & oooooo
'ex eis' egredietur' ignis
'in' omnem' domum oooo
'israel. Hec dicit' domi
nus' deus. 'Ista est' ooooo
'hierusalem. In medio
'gentium' posui cam: oo
'& in circuitu eius' terras.
'Et contempst' oooooo
'iudicia mea' vt plus esset
impia' q̄' gentes: & ooo
'p̄cepta mea' v̄tra q̄' ter
re' q̄' in circuitu eius sunt.
'Iudicia' enī' mea' p̄cece
rūt' & in' p̄ceptis meis
'non' ambulauerūt. Idē
circo' hec dicit' dñs' deus.
'Quia' superastis' gentes
'que ooooooooooooooooooooo
'in circuitu v̄fo sūt: et' in
p̄ceptis meis' nō' ambula
stis: et' iudicia mea' non
'fecistis: et iuxta iudicia

וְאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת לֶחְמָם טָמֵא
בְּנוֹיִם אֲשֶׁר אֲדִיחָם שָׁמוּ וְאָמַר
אֲרָה אֲדֹנָי יְהוִה הֲנֵה נִפְשֵׁי לֹא
מִטְּמָאָה וְנִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא אֲכַלְתִּי
מִנְשֹׁרֵי וְעֵד עֵתָה וְלֹא בָא נִפְי
בְּשֶׁר פְּנֹל: וְאָמַר אֵלַי רֵאֵה נִתְתִּי
לְךָ אֶת צְפוּעֵי הַבֶּקָר תַּחַת נִלְלֵי
הָאָדָם וְעֲשִׂית אֶת לֶחְמְךָ עֲלֵיהֶם:
וְאָמַר אֵלַי בֶּן אָדָם הֲנֵנִי שֶׁנֶּר
מִטְּמָא לֶחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאָכְלוּ לֶחֶם
בְּמִשְׁקַל וּבְנִדְאָנָה וּמַיִם בְּמִשְׁוֹרָה
וּבְנִשְׁטוֹן יִשְׁתּוּ: לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם
וּמַיִם וְיִנְשָׁמוּ אִישׁ וְאָחִיו וְנִמְקוּ
בְּשֹׁנִים: וְאֵתָה בֶּן אָרְם
קַח לְךָ חֶרֶב חֲדָה תֶּשֶׁר הַגְּלִיבִים
תִּקְחֶנָּה לְךָ וְהִעַבְרַת עַל רֵאשֶׁךָ
וְעַל זַקְנֶךָ וְלִקְחַת לְךָ מֵאֲזֵי מִשְׁקַל
וְחִלַּקְתָּם: שְׁלִשִׁית בְּאוֹר תִּבְעִיר
בְּתוֹךְ הָעִיר מִלֵּאֵת יְמֵי הַמַּצּוֹר
וְלִקְחַת אֶת הַשְּׁלִשִׁית תִּמְחֶה בְּחֶרֶב
סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֹחַ לְרוּחַ
וְחֶרֶב אֲרִיק אַחֲרֵיהֶם: וְלִקְחַת מִנְשָׁם
מֵעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ אֹתָם בְּנִנְפִיךָ:
וּמִרְם עוֹד תִּקַּח וְהִשְׁלַכְתָּ אֹתָם אֶל
תוֹךְ הָאֵשׁ וְשַׂרְפַת אֹתָם בְּאֵשׁ
מִמֶּנּוּ תֵצֵא אֵשׁ אֶל כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת
יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגְּנוֹיִם שְׁמֹתֶיהָ
וְסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרִצוֹת: וְהִתְמַר אֶת
מִשְׁפָּטֵי לְרִשְׁשָׁה מִן הַגְּנוֹיִם זֹאת
חֻקוֹתֵי מִן הָאֲרִצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ
כִּי בְּמִשְׁפָּטֵי מַאֲסוֹ וְחֻקוֹתֵי לֹא
הִלְכוּ בְּהֶם: לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
יֵעַן הִמְנַגְם מִן הַגְּנוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקוֹתֵי לֹא הִלַּמְתֶּם
וְאֵת מִשְׁפָּטֵי לֹא עֲשִׂיתֶם: וּבְמִשְׁפָּטֵי

מַרְאֵה אֵשׁ מִמַּרְאֵה מִתְנִיּוֹ וּלְמַטָּה רָאָה
 אֵשׁ וּמִמִּתְנִיּוֹ וּלְמַעְלָה מִמַּרְאֵה עֲלָה
 זָרַר כְּעֵין הַחַשְׁמֵלָה וַיִּשְׁלַח שְׁלַח
 תִּבְנִית יָד וַיִּקְחֵנִי בְצִיצַת רֹאשִׁי בְּנֵה לְפָנַי
 וַתֵּשֶׂא אֹתִי רוּחַ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין גִּשְׁמֵא
 הַשָּׁמַיִם וַתִּבְנֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַיִם בֹּא
 מִמַּרְאֹת אֱלֹהִים אֶל פֶּתַח שַׁעַר
 הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר שָׁם צְפוֹן
 מוֹשֵׁב סֹמֶל הַקִּנְיָה הַפְּקֻנָה וְהַגְּנָה
 שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּרְאֵה כְּבוֹד
 אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנִקְעָה וַיֹּאמֶר אֵלַי רָאָה אֲמַר
 בֶּן אָדָם שָׂא נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צְפוֹנָה גִּשְׁמֵא צְפוֹן
 וַאֲשָׂא עֵינַי דֶּרֶךְ צְפוֹנָה וְהִגֵּה
 מִצְפּוֹן לְשַׁעַר הַמַּזְחָח סֹמֶל הַקִּנְיָה זָבַח
 הַזֶּה בְּנִבְאָה וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם בּוֹא
 הֲרָאָה אֶתְּהָ מַה־עֲשִׂים הַתּוֹעֲבוֹת עֲשֵׂה מַעֲבַד
 גְּדִלוֹת אֲשֶׁר בַּיִת יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים
 פֹּה לְרַחֲקָה מֵעַל מַקְדְּשִׁי וְשׁוּב מִכֹּשֶׁשׁ
 תִּשׁוּב תִּרְאָה הַתּוֹעֲבוֹת גְּדִלוֹת וַיָּבֵא שׁוֹב רָאָה
 אֹתִי אֶל פֶּתַח הַחֲצַר וְאֶרְאָה בּוֹא רָאָה
 וְהִנֵּה חֹר אֶחָד בְּקִירוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן מֵר
 אָדָם חֲתוּר נָא בְּקִיר וְאֶתְּרֵךְ בְּקִיר גִּשְׁמֵא
 וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד וַיֹּאמֶר אֵלַי בּוֹא
 וְרָאָה אֶת הַתּוֹעֲבוֹת הַרְעוֹת אֲשֶׁר מַעֲבַד רֹעַ
 הֵם עֲשִׂים פֹּה וְאֵבֹא וְאֶרְאָה עֲשֵׂה בּוֹא
 וְהִנֵּה כָל תִּבְנִית רֹמֶשׁ וּבְרֻחָה שְׂקָץ בְּנָח
 וְכָל גְּדִלוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִחֻקָּה גְּבַל מַחֲקָה
 עַל הַקִּיר סְבִיב סְבִיבוֹ וְשִׁבְעִים סְבִיב
 אִישׁ מִזְקֵנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וַיֹּאזְנִיחוּ
 בֶּן שֶׁפָן עַמֵּד בְּתוֹכָם עַמְדִים
 לְפָנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתוֹ בְּיָדוֹ קְנֵה
 וְעֵתֶר עֵנָן הַקְּטָרֶת עֲלֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלַי
 הֲרָאִית בֶּן אָדָם אֲשֶׁר זָקֵנֵי בֵית רָאָה
 יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים בְּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחֹדְרֵי
 מִשְׁכְּבֵיתוֹ כִּי אֲמַרִים אֵין יְהוָה רָאָה שְׂכַח
 אֲתָנוּ עֲזַב יְהוָה אֶת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר

quasi aspectus ignis. Ab aspectu lumborum eius & de orsum ignis: & a lumbis eius & sursum quasi aspectus splendoris: ut visio electi. Et emissa similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & eleuauit me spiritus inter terram & celum: & adduxit me in hierusalem in visione dei in porta ostii interioris quod respiciebat ad aquilonem: ubi erat statutum idolum zeli ad prouocandum emulationem. Et ecce ibi gloria dei israel secundum visionem quam videram in campo: & dixit ad me. Fili hominis leua oculos tuos ad viam aquilonis. Et leuaui oculos meos ad viam aquilonis: & ecce ab aquilone porte altaris idolum zeli in ipso introitu. Et dixit ad me. Fili hominis: putas ne vides tu quid isti faciunt abominationes magnas quas domus israel facit hic: ut procul recedam a sanctuario meo: Et adhuc conuersus videbis abominationes maiores. Et in introitu meo ad ostium atrii. Et dixit ad me. Et dixit ad me. Ingredere & vide abominationes pessimas quas isti faciunt. Et ingressus vidi: & ecce ois similitudo reptilium & animalium abominatio: & vniversa idola domus israel depicta erant in pariete: in circuitu portae. Et septuaginta viri de senioribus domus israel: & iechonias filius saphan stabat in medio eorum stantium ante picturas: & vnusquisque habebat thuribulum in manu sua: & vapor nebule de thure confurgebat: & dixit ad me. Certe vides fili hominis quod seniores domus israel faciunt in tenebris: vnusquisque in abscondito cubiculi sui. Dicit enim. Non videt dominus nos. Dereliquit dominus terram. Et dixit

vir. a lumbis eius: & visio de orsum ignis: & a lumbis eius: & sursum cum visio splendoris: ut visio electi. Et emissa similitudo manus apprehendit me in cinctu capitis mei: & adduxit me in hierusalem in visione dei ad vestibula porte interioris respicientis ad aquilonem: ubi erat statua posita. Et ecce ibi erat gloria dei israel: secundum visionem quam vidi in campo. Et dixit ad me. Fili hominis: vides tu quid isti faciunt abominationes magnas quas domus israel facit hic: ut recedam a sancto meo: & adhuc videbis iudicatos maiores: & introduxit me in vestibula atrii: & vidi & ingressus vidi: & ecce ois similitudo reptilium & animalium & idola domus israel depicta in pariete: in circuitu portae: & septuaginta viri ex senioibus domus israel: & iechonias filius saphan stabat ante faciem eorum: & vnusquisque habebat thuribulum in manu: & vapor incensum habebat in manu: & vnusquisque ascendebat. Et dixit ad me vides fili hominis: & seniores domus israel faciunt in tenebris: vnusquisque in cubiculo abscondito: & dicit: non videt dominus nos: dereliquit dominus terram. Et dixit

F
B
C
G
A
D
B
E

ad me: adhuc videbī illātes maiores q̄s isti faciunt.
 πρὸς με, ἔτι ὄψεται ἀνομίας μείζονας ἢς οὗτοι ποιῶσιν.
 et introduxit me in vestibula porte dom⁹ dñi
 καὶ ἰσχύαγί με ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ οἴκου κυρίου
 respicientis ad adlonē: et ecce illi mulieres se-
 πῆς βαλεπούσας πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδὼν ἐκτὶ γυναικῶν κα-
 dentes plangētes thāmus. et dixit ad me: vidī
 ἰδὼν αὐτὰς ἰσχυοῦσαι τὸν ἁμῶν καὶ ἰσχυοῦσαι πρὸς με, ἰσχυοῦσαι
 illi fili hoī: et adhuc videbī adiuventidos maiores
 καὶ οὐκ ἀνθρώπων, καὶ ἔτι ὄψεται ἰππεδὶ ἰμάτια μείζονα
 bis. et introduxit me in atria dom⁹ dñi
 τῶν τῶν. καὶ ἰσχύαγί με ἐκτὶ τῆς αὐλῆς τοῦ οἴκου κυρίου τῆς
 interioris et in vestibulo templi dñi in-
 ἰσχυοῦσαι καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνα-
 ter vestibuli: et inter altare q̄si vi-
 μίσει τοῦ ἀλάμ, καὶ ἀναμίσει τοῦ θυσιασκεῖου ὡς ἴ-
 ἔστι et quinq̄ viri. dorsa eorū in tē
 καὶ πρὸς με ἰσχυοῦσαι καὶ ἀνθρώπων, μὴ μικρὸν τῷ
 domus iuda facere iniquitates q̄s fecerunt hic
 ἰσχυοῦσαι τῷ ποιῶν τὰς ἀνομίας ἢς ἐπιποιήσασιν ἐδῶ
 q̄ replerūt terrā iniquitate: et conuersi sunt
 ἀπὸ τῆς ἀνομίας τῆς γῆς ἀνομίας, καὶ ἐπέσειπεν τῷ
 ad irritandū me. et ecce ip̄i extendunt ramum
 παραρτῶσαι με. καὶ ἰδὼν αὐτοὶ ἐκχρῆνται τὸ κλίμα
 sē subannātes. et ego faciam eis cū furore.
 ὡς μὴ ἴσχυοῦσαι. καὶ ἰσχυοῦσαι αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ.
 nō parceret oculus meus nec miserebor. et voca-
 ὄν φησὶ τῷ ὀφθαλμῷ μου οὐκ ἔστι μὴ ἰσχυοῦσαι. καὶ καλῶ-
 bant in aurib⁹ meis voce magna: et non exau-
 ἰσχυοῦσαι ἴ τῶν ὡστὶ μου φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ μὴ ἰσχυοῦσαι
 diam eos.
 καὶ ἰσχυοῦσαι αὐτοῖς.

ad me. Adhuc conuersus
 videbīs abominations
 maiores quas isti faci-
 unt. Et introduxit me
 in ostium porte do-
 mus domini. Et ecce
 mulieres sedebant
 plangentes ad orientem:
 & dixit ad me. Certe
 vidisti filios homi-
 nis. Adhuc conuersus
 videbīs abominations
 maiores his. Et intro-
 duxit me in atrium do-
 mus domini interioris.
 Et ecce in ostio tem-
 pli domini inter vesti-
 bulum & altare quasi
 viginti quinque viri
 dorsa habentes contra
 templum domini: &
 facies ad orientem &
 adorabant ad ortum
 solis. Et dixit ad me.
 Certe vidisti filium
 hominis. Numquid leue
 est hoc domui iuda.
 ut facerent abominatio-
 nes istas quas fecerunt
 hic: quia replentes ter-
 ram iniquitate conuersi
 sunt ad irritandū me.
 Et ecce applicant rami
 ad nares suas. Ergo &
 ego faciam in furore:
 non parceret oculus
 meus nec miserebor &
 cum clamauerint ad
 aures meas voce magna
 non exaudiam eos.

אלי עד תשוב תראה
 גדלות אשר עשיתם
 אתי אל פתח שער בית יהוה
 אשר אל הצפונה והנה
 שם הנשים יושבות
 מכות את התמות ויאמר
 אלי הראית בן אדם
 עד תשוב תראה
 גדלות מאלה ויהוה
 אתי אל חצר בית יהוה
 הפנימית והנה פתח היכל
 יהוה בין האולם ובין
 המזבח פעשרים וחמשה
 איש אחריהם אל היכל יהוה
 ופניהם קדמה ולמה
 משתחויתם קדמה
 לשמש ויאמר אלי הראית
 בן אדם הנקל לבית יהודה
 מעשות את התועבות אשר
 עשו פה כי מלאו את הארץ
 חמס וישבו להכעיסני
 והנם שלחתי את המורה
 אל אפס ונם אני אעשה
 נחמה לא תחוס עיני ולא
 אחמל וקראו נאזני קול
 נחול ולא אשמע אותם

שוב
 עשה כווא
 צפון גשה
 קבה תמז
 שוב
 פנה
 הכל אלם
 זבח
 פנה שמה
 קבל
 עשה
 שוב כעס
 רעה זמר
 עשה חוס
 קבל גדל
 שמע

F
 B
 C
 G
 A
 D
 B
 E

Et clamauit i aurib⁹
 meis voce magna
 dicens. Appropinquerūt
 visitationes vrbis: & vnus
 quisq̄ vas interfectionis
 habet in manu sua. Et
 ecce sex viri veniebant
 de via porte superioris
 que respicit ad aquilonem:
 & vnusquisq̄ vas
 interitus in manu eius.
 Vir quoq̄ vnus in medio
 corū vestitus erat lineis:
 & atramentariū scriptoris
 ad renes eius. Et igref
 si sūt: & steterūt iuxta
 altare creū. Et gloria dei
 israel assumpta est de co-
 cherub que erat super
 eum ad limen domus.
 Et vocauit virū
 qui indutus erat lineis:
 & atramentariū
 scriptoris habebat in lū-
 bis suis. Et dixit dñs ad
 eum. Transi per mediā
 ciuitatem in medio hieru-
 rusalem: & signa super
 frontes viro-
 rum gementium.

ויקרא נאזני קול נחול
 לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
 כלי משחתו נחול: והנה ששה
 אנשים באים מדרך שער העליון
 אשר מפנה צפונה ואיש כלי
 מפצו נחול ואיש אחד נתונם
 לבוש צדים וקסת הספר נמתניו
 ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת:
 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל
 הכרוב אשר היה עליו אל מפתן
 הבית ויקרא אל האיש הלבש
 הצדים אשר קסת הספר נמתניו:
 ויאמר יהוה אלו עבר נתון
 העיר נתון ירושלם והתוית
 תועל מצחות האנשים הנאנחים

Cap. ix.
 קרא
 שחת
 כווא עלה
 פנה קלה
 נפץ
 לבש צד
 טא עמד
 זבח קבד
 עלה קרב
 קתו
 קרא
 קנה
 אנח

והנאנקים על כל התועבות הנעשות אנק מעב
בתוכה: ואלה אמר באזני עשה
עברו בעיר אחרי וזהו אל תחם גפה חוס
עיניכם ואל תחמלו: זמן בחור קפל נמר
ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית בתל נשה
ועל כל איש אשר עליו התו שמת
אל תנשו ומפקדשי תחלו נגש קדש
וחלו באנשים הזקנים אשר חלל
לפני הבית: ואמר אליהם טמאו
את הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והבו בעיר: יצא
ויהי זהותם ונאשאר אני ונאפלה מה שא
על פני ואזעק ואמר אכה אזני נגבל פני
יהוה: המשחית אתה את כל שמת
שארית ישראל: נשפך את חמתך יתם
על ירושלם: ויאמר אלי עון
בית ישראל ויהודה גדול נמאד נבל
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלא
מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את נשה
הארץ ואין יהוה ראה: ונאני
לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם חוס תפל
בראשם נתתיו: והנה האיש לבש עון
הבדים אשר תקסת נסתניו משיב קד שוב
דבר לאמר עשיתי נכל אשר עשה
צויתני: צנה

& dolentiū sup cunctis
'abominationib' q̄ fiunt
'in medio eius. Et illis' dī
xit: audiente me. oooooooooo
'Trāsitate' p̄ ciuitate' sequē
tes eum: & pcutite. Non
'parcat' oculus vester' neq̄
q̄' misferini. Senē' adolē
lescentulū & virginē' par
uulū & mulieres' interfici
te vsq̄ ad internitionem.
'Oēm autē' sup quē vide
ritis' thau' ne' occidatis:
'& a sanctuario meo' inci
pīte. Ceperunt ergo a vi
ris' senioribus' qui erant
'ante faciē' domus. Et di
xit' ad eos. Contaminate
'domum' & implete' atria
oooooooooooooooooooooooooooooooo
'interfectis. Egressi sunt.
'Et percussiebāt eos q̄ erant' in ciui
tate. Et cede cōpleta: re
māsi' ego' nūq̄ sup' faciē
meā & clamās' aīo. Heu.
heu. heu. dñe' deus: Er
go ne disperdas' omnes
'reliquias' israel' effundēs
'furorem tuum oooooooooooooo
'super' hierusalē. Et dis
xit' ad me. Iniquitas' do
mus' israel' & iuda' magnā
est nimis oooooooooooooooooooooo
'valde: & repleta ē' terra
'sanguinibus: & ciuitas
'repleta ē' auersione. Di
xerunt' enī. Dereliqu' dñs
'terram: & dñs' non' vi
det. Igitur & meus oooo
'non' parcat' oculus' neq̄
'misferbor.' Viam eorū
'sup' caput eorū' reddā. Et
ecce' vir qui erat' indutus
'lineis' qui habebat' atra
mentarium' in dorso suo
'respondit' verbū' dicens.
'Feci' sicut oooooooooooooooooo
'precepisti mihī. IO.

τ dolentiū sup cunctis iniquitatib'
καὶ τῶν κατωδυσωμένων ἐπι πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς
q̄ fiunt in medio eor. τ illis dixit audiente
γνομιαῖς ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ τοῦτοις ἐῖπεν ἀκούσας
me: ite in ciuitates post eū τ pcutite
μεν, πορευθέντες εἰς τὴν πόλιν ἀπίσω αὐτοῦ καὶ κτύπητε
τ non parcat oculo vsq̄: τ nō misfermini
καὶ μὴ φειθήσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ λιψώσθε
scnpt τ iuuenē τ virginē τ puulos τ
πρῆσβύτεροι καὶ νιαγίσκοι καὶ παλαιότεροι καὶ ἰσπία καὶ
mulieres interficite ad delectionē: sup at oēs sup
γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξέλειψιν. ἐπι δὲ πάσας ἰφ
q̄ est signum: ne appropriāte: τ a factio meo
ὄς ἐστὶ γὼ σημεῖον, μὴ ἐγγίστητε, καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου
incipite. τ ceperūt a viris senioribus
ἀρχαῖοι. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀπιδρωῶν τῶν πρῆσβυτέρων
q̄ erant int' in domo. τ dixit ad eos: cōtamina
τε δὲ σαρ' ἴσω ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ ἔπιεν ἀπὸς αὐτοῦ, ἰμῶνα
tis domū τ impletis elias mortuis τ egres
te γὰρ ἔικον καὶ ἐπλήσθητε τῶν ὀδύων νεκρῶν καὶ ἔκπε
si pcutite. τ factū est cū pcuterēt ἰπτι
ρευόμενοι κτύπητε. καὶ ἐψέοντο ἐν τῷ κτύπῳ αὐτοῦ,
τ cado sup faciē meā: τ clamāui τ vaxi
καὶ πτώσω ἐπι πρόσωπόν μου, καὶ ἀνιβήσῃ καὶ ἔκπε
heumeadonai dñe: deleo tu reliquos
ὄμοι ἀδωνάι κύριε, ἔξαλείφεις σὺ τοὺς καταλείπου
israel. cū infidas furorem tuū sup hierusalem.
τοῦ ἰσραὴλ. ἐν τῷ ἔκχῃαι γὼ θυμῶ σου ἐπι ἱερουσαλὴμ.
τ dixit ad me: iniquitas dom' israel τ iuda
καὶ ἔπιεν ἀπὸς με, ἀδικία τοῦ οἴκου ἰσραὴλ καὶ ἰουδα
magnificata ē valde valde: q̄ repleta ē terra
μυμηγλυτῆμα σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λα
lis multo. τ ciuitas repleta ē iniquitate τ immu
nā p̄ αλλῶν. καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρ
ditia. q̄ dixerūt: dereliquit dñs terrā nō
σίας. ὅτι ἔπιεν, ἐγκαταλείψει κύριος τὴν γῆν οὐκ
videt dñs: τ nō parcat oculo me' ne
ἀφορᾷ ὁ κύριος, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν
q̄ miserebor' vias eor in capita eor de
δὲ μὴ λιψώσω τῶς ὀδύς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν
di. τ ecce vtr indutus veste talari τ
δωκα. καὶ ἰδὼν αὐτὸς ἰδοῦσκός γὼ ποδῆν καὶ
accinctus zona libi sum. τ respondit
ἔβασθηδῖος τῆ βῆση τῆ ἰσφῶν αὐτοῦ. καὶ ἀπετίειν
videt: feci sicut mandasti mihī.

Cap. x. **E**t vidi & ecce in firmamento qd
ראש הכרובים סאבן ספיר נראה
דמות נסא נראה עליהם: ויאמר
אל האיש לבוש הבדים ויאמר
בא אל בנינות לנגל אל תחת לכרוב
ומלא חפצוך לחלי אש מבינות כרב
לכרובים הרוק על העיר ויבא
לעיני: והכרובים עמדים מימין ימין
הבית נבאו האיש והענן מלא
את החצר הפנימית: וירם כבוד
יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית קד פקא

Et vidi: & ecce in firmamento qd
'caput' cherubim' q̄ si la
pis' sapphirus: & q̄ si spec
es' similitudinis' folli' ap
paruit' super ea. Et dicit
'ad virū' qui' indutus erat
'lineis' & ait. ooooooooooooo
'Ingredere' in' medio' ro
tarum q̄ sunt' subtus' che
rubim' & imple' manū tuā
'prunis' ignis q̄ sunt' iter
'cherubim: & effunde' su
p' ciuitatē. Ingressusq̄ ē
'in cōspectu meo. Cher
rubim autē' stabant' a dex
tris' domus' cum ingrede
retur' vir: & nubes' imple
uit' atrii' interioris. Et ele
uata est' gloria ooooooooooooo
'dñi' de' super' cherub' ad
'limen' domus: ooooooooooooo

Καὶ ἴδον καὶ ἰδὼν ἔπιεν τοῦ σιριμάντος τιν
super caput cherubim: q̄ si lapis sapphiri
ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χειρουβείμ, ὡς λίθος σαπφειρῶν
similitudo theont sup cum. τ dixit ad vir
ὄμοιωμα θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ. καὶ ἔπιεν ἀπὸς γὼ ἀνδρα
q̄ erat indutus stola: ingredere in medū
γὼν ἰδοῦσκός τε τὴν γαλί, ἵσπελε εἰς γὼ μέσῳ
rotarū q̄ sub cherubim. τ im
πτι τρεχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν χειρουβείμ. καὶ πᾶς
prie pugnos tuos carbonib' ignis de medio
στοι τῶς δράκας σου ἀπὸ τῶν πνερῶ ἐκ μέσου τῶν
cherubim. τ disperge sup ciuitatē. τ
χειρουβείμ. καὶ διασκέρπισον ἐπι τὴν πῆλιν. καὶ
ingress' est in cōspectu meo τ cherubim stabāt a
εἰσπλετ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ χειρουβείμ ἰσπέλε ἐκ
dextris dom' cū ingrederet' vtr. τ
διξίω τῶν οἴκου ἐν τῷ ἰσπερεύῃν γὼ ἀνδρα. καὶ
nubes impleuit atrii interioris. τ
ἰ νεφίλα ἔπλεσεν τῆ αὐλὴν τῆ ἰσωτῆρας. καὶ
elevata ē glā dñi a cherubim. in
ἀπῆρσι ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χειρουβείμ. εἰς γὼ
sub dio domus
αἴρθη τῶν οἴκου oooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

cop in medio cop sup humer portabit & absconditus
 autus in mēso autus in pōmēi dēstōtōi kōi kīrōmīdōs
 egredietur p parietē: & pfodiet vt egrediat ip
 ἔξελθῆναι διὰ τοῦ τοίχους, καὶ διαρῆξαι τοῦ ἔξελθῆναι αὐ
 te p cum: faciem suam cooperiet: vt nō
 οὐκ ἴδῃ τοῦ, ὃ πρὸς ὤμους αὐτοῦ συγκαλυφθεῖ, ὅπως μὴ
 videat oculo: & ipse terrā nō videbit. & exten
 ἔραβῃ ἔφραλαμῶ, καὶ ὄψος τῆς γῆς οὐκ ὄψεται. καὶ ἰκτι
 dam rete meū sup eum: & cōprehendet in
 τῶσδε ὃ δὲ ἰκτινὸν μου ἔσῃ αὐτοῖς, καὶ συλλαφθῆναι ἰς τὴ
 sagena mea. & adducā eū in bābylonem in frā chal
 περὶ ἡμῶν. καὶ ἄξω αὐτοῖς ἰς βαβυλωνίαν ἰς γῆν χαλ
 deor: & ipsam nō videbit: & illic morietur. &
 δάμα, καὶ αὐτὸν οὐκ ὄψεται, καὶ ἰκτι τιλυτῶσες. καὶ
 omnes q circa eū auxiliatores eius: & om
 πᾶστας τοὺς κύκλω αὐτῷ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶσι
 nos auxiliantes ei disseminabo in om
 τας τοὺς ἀντιλαμβατομῆδους αὐτοῦ διασπείρω ἰς πᾶσι
 nē ventū: & gladiū effundā post eos: & scient
 τὰ πᾶσι, καὶ βομφαίας ἐκ χειρὸς ἐπίσω αὐτῶν. καὶ γινώσκον
 qz ego dñs cū disperfero ego eos in
 γῆν, ἔτι ἰγὼ κύριος ἰς τὴν διασπείρωσιν αὐτοῦ ἰς τοὺς
 gentib: & disseminabo eos in regionib: & relin
 ἴμισιν καὶ διασπείρω αὐτοῦ ἰς τὰς χώρας. καὶ ὑπολί
 quam ex eis viros numero ex gladio: & ex fa
 μαρῶν ἰς αὐτῶν ἀπὸ φασίμου ἰς βομφαίας, καὶ ἰκτι
 me & ex morte: vt enarrant oēs
 μὴ καὶ ἰκτι αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἰκτι γινώσκον
 enarrant eos in gentib: q ingressi sūt illuc: scient
 ἀπὸ φασίμου αὐτῶν ἰς τοὺς ἔθνησιν ἰσχυροῦσιν ἰκτι, γινώσκον
 qz ego dñs. & factū ē verbū dñi ad me vt
 ἔσῃ ἔτι ἰγὼ κύριος: καὶ ἰκτι λόγος κυρίου πρὸς με λέ
 dai: panē tuū cū doloite comedes & aquā tuā cū
 γῆν, καὶ ἀρταί σου μετ' ὀδύνης φάγῃ καὶ ὄδωρ σου με
 tomēto & angustia bides. & dices ad popu
 τὰ βλασίου καὶ ἀλίφωσ πῖσισαι. καὶ ἰκτι πρὸς γῆν λα
 lum terre: hec dicit adonai dñs habitantibus
 ἰς τῆς γῆς, τὰ δὲ λέγει ἀδωνάι κύριος τοὺς κατοικοῦσιν
 hierusalem sup terra israel. panes su
 ἰερουσαλὴμ ἔσῃ τῆς γῆς τοῦ ἰσραὴλ. τοὺς ἀρτους αὐ
 os cū egestate comedent: & aquā suam cū vili
 τῶν μετ' ὀδύνης φάγῃσιν, καὶ ὄδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφα
 riāde bibent: vt dissepet terra cū plentitudi
 νισμῶν πῖσισαι, ὅπως ἀφανισθῆν ἢ γῆ συν τῶ πληροῦμα
 te eius in iperitate omnū habitantium in ea.
 τὴ αὐτῆς ἰς ἀσπίβια πᾶσι τῶν κατοικοῦσιν ἰς αὐτῆ.
 & ciuitates eor q habitantur: desolabuntur.
 καὶ αὐτῶν πᾶσιν αὐτῶν ἀσπίβιασιν, ἔξελθῆναι αὐτοῦ.
 & terra desolabitur erit & cognosceit: qz ego do
 καὶ ἰκτι ἰς ἀφανισθῆν ἰς αὐτῶν καὶ ἐπιγινώσκῃσιν, ὅτι ἰγὼ κύ
 rōs. & factū ē verbū dñi ad me dicens: fili hoīs
 rōs. καὶ ἰκτι λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, ἰκτι ἀπὸ φ
 q parabola ista vobis in terra isra
 πον τῆς ἰερουσαλὴμ αὐτῆ ὑμῖν ἔσῃ τῆς γῆς τοῦ ἰσρα
 el dicentes: longe dico: perit ois visio.
 ἰκτι λέγουσιν, μακρὰν ἀπὸ ἡμῶν, ἀπὸ ἀλλοῦ πᾶσα ἔρασις.
 Ideo dic ad eos: hec dicit adonai dñs:
 αὐτῶν τῶ ἰκτι πρὸς αὐτοῦσιν, τὰ δὲ λέγει ἀδωνάι κύριος,
 & cōuertam parabola istam. & nō vltra
 καὶ ἐπιστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην. καὶ οὐκ ἔσῃ ἔτι οὐ
 dicent parabola istam domus israel:
 μὴ ἔσῃσιν τῆς παραβολὴν ταύτην ὁ ἔθνος τοῦ ἰσραὴλ,
 qz loqueris ad eos dicens: appropinquet dies &
 ἔτι λαλοῦσιν πρὸς αὐτοῦσιν λέγων, ἔγγισσιν αὐτῶν καὶ
 ipse ois visio: qz nō erit vltra ois visio
 ἰκτι πᾶσιν ἰερουσαλὴμ, ἀλλ' ἔσῃ ἔτι πᾶσα ἔρασις
 facta: & venians q ad gnam in medio
 rōs ἰερουσαλὴμ, καὶ μαρτυρήσῃσιν τὰ πρὸς χάρις ἰς μῆσο
 filior israel: qz ego dñs loquar
 τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔσῃ ἰγὼ κύριος λαλῶσ τὸς λό
 ba mea & faciam & non prodigabo apud. qz in
 γων μου καὶ πῶσῶ καὶ οὐ μακρῶ ἔσῃ. ἀλλ' ἔσῃ ἰκτι ἰκτι

qui est in medio eorum
 in humeris portabitur:
 in caligine egredietur.
 Pariete pfodient vt edu
 cant eū: facies eius opie
 tur: vt nō videat oculo
 terram. Et extendā re
 te meum ooooooooooooo
 super eum: & capietur
 in sagena mea & adducā
 eum in bābylonē in ter
 ram chaldeorū: & ipsam
 nō videbit: ibiq morie
 tur: & oēs qui circa eū
 sūt. Presidiū ei & agmi
 na eius dispergā in oem
 ventū: & gladiū euagis
 nabo post eos. Et scient
 quia ego dñs: qñ dis
 perfero. illos in gentib:
 & dissemināero eos in
 terris. Et relinquam oo
 ex eis viros paucos a
 gladio & fame ooooooooo
 & pestilentia vt narrent
 omnia oooooooooooooo
 scelera eorū in gentibus
 ad quas ingredientur:
 & scient quia ego dñs.
 Et factus est sermo dñi
 ad me dicens. Fili hoīs
 panē tuū in cōturbatiōe
 comedes: sed & aquā tuā
 in festinatiōe & merore
 bibe: & dices ad pplm
 terre: hec ooooooooooooo
 dicit dñs deus ad eos qui
 habitant in hierusalem
 in terra israel. Panem
 suum in sollicitudine oo
 comedent: & aquam suā
 in desolatione bibent:
 vt desoletur terra a mul
 titudine sua ppter iniqta
 tes oim q habitant in ea:
 & ciuitates q nūc habitā
 tur desolate erunt terra
 q deserta: ooooooooooooo
 & scietis quia ego dñs.
 Et factus est sermo ooo
 dñi ad me dicens. Fili
 hominis quod est ooooo
 proverbiū istud in ter
 ra israel oooooooooooooo
 dicentiū: in longū diffe
 rentur dies & peribit ois
 visio. Ideo dic ad eos.
 Hec dicit dominus ooo
 deus. Quiescere faciam
 proverbiū istud: neq
 vulgo dicetur vltra in
 israel. Et oooooooooooooo
 loqrē ad eos q approp
 pinquerit dies: & sermo
 ois visionis. Non enim
 erit vltra ois visio: casta:
 neq diminatio ambigua
 in medio filiorū israel.
 Quia ego dñs loquar &
 quod cūq locutus fuero
 verbū fiet. Non prolon
 gabitur amplius: sed oo

אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם עַל כַּתְּף יִשָּׂא בְּעַלְטָה
 תֵּסֵר יָצָא וְיֵצֵא בְּפִקֹּר יִחְתְּרוּ לְהוֹצִיא בּוֹ
 פָּנָיו יִכְסֶה יַעַן אֲשֶׁר לֹא יֵרְאֶה לַעַן
 הוּא אֶת־הָאָרֶץ וּפְרִשְׁתִּי אֶת־רַשְׁתֵּי
 עָלָיו וְנִתְּפַשׁ בְּמַצּוֹדְתֵי וְהִבֵּאתִי
 אֹתוֹ בְּנִלְהָ אֶרֶץ נְשָׁדִים וְאֵתָה לֹא
 יִרְאֶה וְשֵׁם יָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו
 עֲזָרָה וְכָל אֲנַפְיוֹ אֲזָרָה לְכָל רוּחַ
 וְחָרֵב אֲרִיק אֲחֲרֵיהֶם וְיָדְעוּ כִי
 אֲנִי יְהוָה בְּהַפְּיֹצִי אֹתָם בְּנֹוִים
 חֲרִיתִי אֹתָם בְּאַרְצוֹת וְהוֹתַרְתִּי
 מֵהֶם אֲנָשִׁי מִסֶּפֶר מִחָרֵב וּמִרְעֵב
 וּמִדָּבָר לְמַעַן יִסְפְּרוּ אֵת כָּל
 הַתּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בְּנֹוִים אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם
 וְיָדְעוּ כִי אֲנִי יְהוָה וְיִהְיֶה דְבַר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר בֶּן אָדָם לְחֹמֶךָ בְּרַעַשׁ
 תֹּאכַל וּמִימֶיךָ בְּרַגְזָה וּבְדֹאֲנָה
 תִּשְׁתֶּה וְאָמַרְתָּ אֶל־עַם הָאָרֶץ כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 אֶל אֲדַמְתִּי יִשְׂרָאֵל לְחֶמֶס בְּדֹאֲנָה
 יֹאכְלוּ וּמִימֵיהֶם בְּשִׂמְמוֹן יִשְׁתּוּ
 לְמַעַן תִּשְׁעַם אֲרֶזָה מִמֶּלֶךְ אֶהְיֶה מִחֶמֶס
 כָּל הַיֹּשְׁבִים בָּהֶּן וְהָעָרִים הַנּוֹשְׁבוֹת
 תִּחְלַבְנָה וְהָאָרֶץ שְׂמָמָה תִּהְיֶה
 וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה וְיִהְיֶה דְבַר
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר בֶּן אָדָם מֶה
 הַמֶּשֶׁל הַזֶּה לָכֶם עַל אֲדַמְתִּי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר יֹאכְלוּ הַיָּמִים וְאֵבֶד כָּל
 חֲזוֹן לִכְן אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוָה הַשְׂפִּיתִי אֵת הַמֶּשֶׁל הַזֶּה וְלֹא
 יִשְׁשִׁלוּ אֹתוֹ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אִם
 דְּבַר אֲלֵיהֶם קָרְבוּ הַיָּמִים וְדָבַר כָּל
 חֲזוֹן כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל חֲזוֹן שְׂוֹא
 וּמִקְסָם חֲלֵק בְּתוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
 אֲנִי יְהוָה אֲדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
 עֲשֶׂה מִשְׁשֶׁב דְּבַר וְיַעֲשֶׂה לֹא תִשְׁשֶׁב עוֹד כִּי

D

A

E

B

F

C

G

שן סדם אחותך נאון שבעת לחם נאה
ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד
עני ואביון לא רחיקה ותגבהנה ענה אנה
ותעשינה תועבה לפני ואסיר
אתהן כאשר ראיתי ושמרון פחצוי
חטאתיך לא חטאה ותרבי את
תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותיך
בכל תועבותיך אשר עשיתי וגם את
שאי כלמתך אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר התעבת מהן מעב
תצדקנה מסך וגם את בושאי ושאי
כלמתך בצדקתך אחיותי ושבתי שוב
את שבותיך את שבות סדם ובנותיה
ואת שבות שמרון ובנותיה ושבבות
שבתיך בתוכהנה למען תשאי נשא
כלמתך ונכלמת מפל אשר עשית כלם
בנחמך אתן ואחותיך סדם ובנותיה
תשכן לקדמתן ושמרון ובנותיה שוב
תשכן לקדמתן ואת ובנותיך
תשבנינה לקדמתכן ולוא היתה סדם
אחותך לשמועה בפוך ביום ששע פה
נאונך בטרם תגלה רעתך כמו עת
חרפת בנות ארם וכל סביבותיה רוע סבב
בנות פלשתים השאטות אותך
מסביב את זפתך ואת תועבותיך זמם תעב
את נשאתים נאם יהוה וכלי כה אמר
אזני יהוה ועשית אותך כאשר
עשית אשר בזית אלה להפר
ברית וזכרתי אני את בריתי אותך
ביום נעורך ורקמותי לך ברית יום נער
עולם וזכרתי את דרכיך ונכלמת
בפחתך את אחותיך הגדלות מסך
אל תקטנות מסך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך ורקמותי אני
את בריתי אתך וידעת כי אני
יהוה למען תזכירי ונבשת ולא יהיה
היה

iniquitas sodomorum fororis tue
supbia satoritas panis & abundantia
& oculi ipsius & filiarum eius
& manu egeno & paupum non
porrigebant & eleuate sunt
& fecerunt abominations coram me
& abstuli eas sicut vidisti
Et samaria dimidium peccatorum
tuorum non peccavit sed vicisti
eas sceleribus tuis & iustificasti
sorores tuas in omnibus abominati-
onibus tuis quod operata es
Ergo & tu porta confusione tua
que vicisti sorores tuas peccatis
tuis sceleratius agens ab eis
iustificatae sunt enim a te
Ergo & tu confundere & porta
ignominiam tuam quod iustificasti
sorores tuas Et covertas restituas
eas conversione sodomorum cum
filiabus suis & conversione samariae
& filiarum eius Et covertam reuer-
sionem tuam in medio earum ut por-
tes ignominiam tuam & confundaris
in omnibus quod fecisti consolans
eos Et soror tua sodomorum & filie
eius revertetur ad antiquitatem suam
& samaria & filie eius revertetur
ad antiquitatem suam & tu & filie
tue revertimini ad antiquitatem vestram
Non fuit autem foderis foror tua
audita in ore tuo in die
supbie tue antequam reuelaretur
malicia tua sicut hoc tempore in
opprobrium filiarum syriae & circum-
darum in circuitu tuo filiarum pale-
stinarum que ambiverunt te per
gyrum Scelus tuum & ignominiam
tuam tu portasti ait dominus
Quia hec dicit dominus deus
Et facta tibi sicut despondisti iuramentum
ut irritum faceres pactum
ego pacti mei tecum in diebus
adolescencie tue & suscitabo tibi
pactum sempiternum Et recordaberis
viarum tuarum & confundaris cum
receperis sorores tuas te maiores
cum minoribus tuis Et dabo eas
tibi sed non ex pacto tuo & susci-
tabo ego pactum meum tecum
Et scies quia ego dominus ut recorderis
& confundaris & non sit

iniquitas sodomorum fororis tue supbia
& in abundantia panis & i abundantia
oculorum ipsius & filiarum eius
hoc fuit in ipa & filibus
manu paupum & egeni non assumebant
eius & fecerunt iniquitates in
prope me & abstuli eas sicut vidisti
& samaria scdm dimidia peccatorum
tuorum non peccavit & multiplicasti
iniquitates tuas super eas
et iustificasti sorores tuas in
omnibus iniquitatibus tuis quod fecisti
& tu sorores tuas in medio earum
ut portes iniquitatem tuam
& confundaris in omnibus quod fecisti
consolans eos Et soror tua sodomorum
& filie eius revertetur ad antiquitatem
suam & samaria & filie eius revertetur
ad antiquitatem suam & tu & filie
tue revertimini ad antiquitatem vestram
Non fuit autem foderis foror tua
audita in ore tuo in die
supbie tue antequam reuelaretur
malicia tua sicut hoc tempore in
opprobrium filiarum syriae & circum-
darum in circuitu tuo filiarum pale-
stinarum que ambiverunt te per
gyrum Scelus tuum & ignominiam
tuam tu portasti ait dominus
Quia hec dicit dominus deus
Et facta tibi sicut despondisti iuramentum
ut irritum faceres pactum
ego pacti mei tecum in diebus
adolescencie tue & suscitabo tibi
pactum sempiternum Et recordaberis
viarum tuarum & confundaris cum
receperis sorores tuas te maiores
cum minoribus tuis Et dabo eas
tibi sed non ex pacto tuo & susci-
tabo ego pactum meum tecum
Et scies quia ego dominus ut recorderis
& confundaris & non sit

A **E** fact' est sermo dñi ad me dicens: fili hominis
 A **Κ**αι εφηγο λεγος κυριου προς με λεγων, υι ανθρω
 nis q' vobis parabola hec in fra israhel.
 πω τις υμι ε παραβολη αυτη ετι της γης του ισραηλ.
 dicentes: patres comedere vult acerba et dentes
 17-6 λεγουσιν, οι πατερες εφαγου εμφοκα και οι δεδ' οτις των
 filios obstupescunt ego dico adonas dñs: si fuerit
 τικτωσ υμιδ' ασαρ, ου γω λεγει αδωναι κυριος, τον φηκουσ
 vltra dicta parabola hec in israhel: q' oēs
 ετι λεγουσιν παραβολη αυτη ετι του ισραηλ, οτι πασαι
 ale mee sunt. quodmodu aia pñs: sic
 οι ψυχη και ιματι εση. οι τρωπον ε ψυχη τ πατερες, ουτως
 ε aia sua mee sunt: et aia q' peccat:
 και ε ψυχη τ υιου και ιματι εση, και ε ψυχη ε αμαρτιαυσα,
 ipa morietur. at homo q' erit iustus facies iudi
 απεσπασει τωσδε εσπερωπος δε ες αι διακουσ ο ποιωσ κρι
 οσ ε iustitiam sup mōtes nō comedit: et oculo
 μα και εσπασει τωσδε εσπερωπος δε ες αι διακουσ ο ποιωσ κρι
 los suos nō leuabit ad cogitationes dom' israhel
 ελμυδ' αυτ' ου μη ε παρσ προς τα ειδυματα οικου ισρα
 el: et vxorem primi sui nō cōtamiabit: et ad
 ελ, και τη γυναικα τ' πλασιου αυτου ου μη μιαν, και προς
 mulierē in mēstruo cōtā nō accedet. et hoīem nō
 γυναικα εσπερωπος ου προς ιγγιου. και εσπερωπος ου
 oppretit: et pignū obditiois red
 μιανταδ' υικασωσ, και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 da: et rapinā nō rapiet. panē suū esurien
 σει, και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 si dabit: et nudā operiet vestimēto: argentū suū
 τι δωσ, και γυναικα προμιβαλι ιματιου, και εσπερωπος δε εσπερωπος
 un ad vxorē nō dabit: et supradictā nō accipiet:
 τωσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 ad iniquitā auertet manū suam: et iudiciū in
 εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 sua faciet inter virum et proximum eius:
 και τα παρσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 et in preceptis meis ambulauit: et in
 και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 iustitias meas custodiuit ut faceret eas: iustus
 και ματα μιν πιφύλακται του πινσ αι αυτα, δι και
 hic est: vita viuet dicit adonas dñs. et si ge
 es iustus est, iust' dicitur λεγει αδωναι κυριος. και εσπερωπος δε εσπερωπος
 peccata: et si iustus est, iust' dicitur λεγει αδωναι κυριος. και εσπερωπος δε εσπερωπος
 iust' dicitur λεγει αδωναι κυριος. και εσπερωπος δε εσπερωπος
 in via pñs sui iusti nō ambula
 τα, οι πατερες αυτου του δικαιου ουκ εσπερωπος
 uit et hec oia nō facient: sed et in mō
 ε και ταυτα παρσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 t' comedit: et vxorē primi sui pollu
 ρια εφαγη, και τη γυναικα τ' πλασιου αυτου μιαν
 et et egenā et pauperem opprestit: et rap
 τωσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 nit, και ψυχη και πινσ και ταδ' υικασωσ, και εσπερωπος δε εσπερωπος
 nam rapuit. et pignus nō reddidit: et
 παρσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 in idola posuit oculos suos: iniquitā
 εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 fecit: et vxorē primi sui accepit.
 και ταδ' υικασωσ, και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 hic vita nō viuet: oēs iniquitates has fecit
 εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 morte morietur: sanguis ei' sup eā erit.
 και ταδ' υικασωσ, και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 si ad genuerit filiu et viderit oia peccata
 εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 pñs sui q' fecit. et timuerit et non fecerit
 και ταδ' υικασωσ, και εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 hęc: sup mōtes nō comedit: et
 και ταυτα, ετι τωσδε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 oculos suos non posuit in cogitationes dom'
 εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος δε εσπερωπος
 israhel: et vxorem primi sui
 ισραηλ, και τη γυναικα του πλασιου αυτου

A T fact' est sermo do
 amini ad me dicens: Quid est q' inter
 vos parabola vertitis in
 prouerbiū istud in
 terra israhel
 dicentes. Patres comede
 runt vult aceruū & dētes
 filiorum obstupescunt.
 Vult ego dicit domin'
 deus si erit vltra vobis
 parabola hec i' puerbiū
 in israhel. Ecce omnes
 anime mee sunt. Vt ani
 ma patris: ita & anima filii mea est.
 Anima que peccauerit
 ipsa morietur. Et vir si
 fuerit iustus & fecerit iudiciū & ius
 sticiam: in montibus o
 culos suos nō leuauerit ad
 idola domus israhel: &
 vxorem proximi sui nō
 violauerit: & ad mulie
 rem mēstruatā nō acce
 serit. Et hoīem nō cōtri
 stauerit: pignus debito
 ri reddiderit: per vim ni
 hil rapuerit: panē suū esu
 rientī dederit: & nudum
 operuerit vestimēto: ad
 vxorē nō cōmodauerit:
 & amplius nō acceperit:
 ab iniquitate auertit ma
 num suā: iudiciū verū
 fecerit iter virū & virū:
 & in pceptis meis ambu
 lauerit: & iudicia mea cus
 todierit: ut faciat veritatē
 hic iustus est. Vita vi
 uet: ait dñs deus. Quod
 si genuerit filiū latronē
 effundentē sanguinē: &
 fecerit vnum de istis & o
 hec quidez omnia non
 facient: sed in mōtibus
 comedente: & vxorē p
 ximi sui polluetē. egenū
 & pauperē cōtristantem
 rapiētē rapinas: pign'
 non reddentē: & ad ido
 la leuantem oculos suos:
 abominatio nē facietem:
 ad vxorē dā
 tem & ampl' accipientē
 nunq' viuet: Non viuet
 cū vnuerfa hęc detestā
 da fecerit: morte morie
 tur. Sanguis eius in ipso
 erit. Quod si genuerit
 filiū qui vidēs omnia
 peccata pñs sui q' fecit:
 timuerit & non fecerit
 simile eis: sup montes
 non comederit: & oculos
 suos non leuauerit
 ad idola domus israhel:
 & vxorem proximi sui

ניהו דבר יהוה אלי
 לאמר: מה לכם אתם משלים את
 המשל הזה על אדמת ישראל
 לאמר: אבות אכלו בשר ושני
 הבנים תקחינהו: חי אני נאם אדני
 יהוה אם יהיה לכם עוד משל
 המשל הזה בישראל: הן כל
 הנפשות לי הנה הנפש החטאת
 והנפש הנה הנפש החטאת
 היא תמות: ויהי צדיק
 ועשה משפט וצדקה: אל הררים
 לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
 בית ישראל ואת אשת רעהו לא
 טמא ואל אשה נדה לא יקרבו
 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב
 גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן
 וערם יכסה בגדו: ונשך לא
 יתן: ותרבות לא יקח מעול ישיב
 ידו ומשפט אמת יעשה בין
 איש לאיש: ונחקתי יהוד
 ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק
 הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה:
 והוליד בן פריץ שפךדם ועשה
 אח סאחד מאלה: והוא את כל
 אלה לא עשה: כי גם אל הררים
 אכל ואת אשת רעהו טמא: עני
 ואביון הונה גזלות גזל חבל
 לא ישיב אל הגלולים נשא
 עיניו: ותעבה עשה: ונשך נתן
 ותרבות לקח וחי לא יהיה את כל
 התועבת האלה עשה מות יומת
 דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא
 את כל חטאת אביו אשר עשה
 וירא ולא יעשה כהן על הררים
 לא אכל ועיניו לא נשא אל
 גלולי בית ישראל: ואת אשת רעהו

קחה
 אכל שון
 קחה
 קחה
 מות קחה
 צדק שפט
 גזל
 איש
 קרב
 קחה שוב
 גזל שון
 קחה
 קחה לקח
 שוב שפט
 עשה חק
 קחה עשה
 צדק
 גזל קבח
 איש ענה
 אבה ינה
 שוב גזל
 קעב
 קחה
 קחה קחה
 קחה קחה

Impietatib' suis q's ope... vita uiuet non morietur... et dicunt dom' israel: nō recta ē via...

iniquitatib' suis q's ope... ratus est: vita uiuet d' nō morietur. Et dicit' filii israel: non...

פֶּשְׁעוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הִיוּ יְהוָה לֹא יָמוּתוּ וְאָמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְכַנּוּ דְרֹךְ אֲדֹנָי הַדְרֹכֵי לֹא יִתְכַנּוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא רִדְדִיכֶם לֹא יִתְכַנּוּ לִכְן אִישׁ דְרֹכָיו אֲשַׁפֵּט אַתְּכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נָא אֲדֹנָי יְהוָה שׁוּבוּ וְהִשְׁיבוּ כָל פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא יְהוָה לְכֶם לְמַכְשׁוֹל שׁוּבוּ רַשְׁעֵיכֶם מֵעַלְיֶיכֶם אֵת כָּל פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלִמְשָׁל תִּמְוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַפֶּת נָא אֲדֹנָי יְהוָה וְהִשְׁיבוּ וְחִיווּ

שֶׁפֶט שׁוּב רְבֵה קְשָׁל שְׁלֵג עֲשָׂה מוֹת חֲפֵץ חַיָּה

Et tu accipe lamētu sup pncipem israel: Kai sū lāba hērai itūi gōi ārchōitā tōu israhāla... et dices: qd mater tua sup catulos in medio leonū... et dicit' de eo gētes: et captus est in corrup...

Et tu assume plactū super principes co' israel: & dices. Quare mater tua leona... In medio leonulorum enutrit catulos suos. Et eduxit vnū de lectulis suis: leo factus ē: & didicit' cape' predā hominē... & adduxerūt eū in cathenis in terrā egypti. Quē cū vidisset qm' infirma ta est & perit' expectatio eius... & defolata est terra... & plenitudo eius a voce rugitus illi. Et cōuenērūt aduersus eum gētes... & expandērūt sup eū rete suū. In vulnerib' eaz' captus est: & misit eū in caueā. In cathenis adduxerūt eū ad regē babilonis: miserūtq' eū in carcerē ne audiretur vox ei' vltra mōtes isrl. Mater tua q'si vinea in fanguie tuo sup aquā plātata ē. Fructus ei' & frondes ei' creuerūt ex aqs multis: & facte sunt ei' virgē folide in scepra dominantū:

וְאַתָּה שָׂא קִינָה אֶל נְשׂוֹאֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ מִה אֲפָךְ לְבִיא בֵּין אֲרִיּוֹת רִבְצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רִבְתָּה נֹרְיָה: וְתַעַל אֶחָד מִנְרִיָּה כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לְטַרְף לְטַרְף אָדָם אֲכָלוּ וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי נוֹיִם בְּנִשְׁחַתְתֶּם בְּתַפְשׁ וַיִּבְאֶהוּ בְּחַיִּים אֶל אֶרֶץ מִצְרַיִם: וְתִרְאֵהוּ כִּי טוֹחֵלָה אָנְדָּה תִקְוֹתָהּ וְתַפְּחָהּ אֶחָד מִנְרִיָּה כְּפִיר שְׁמַתְהוּ: וַיִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ אֲרִיּוֹת כְּפִיר הָיָה וַיִּלְמַד לְטַרְף לְטַרְף אָדָם אֲכָלוּ: וַיִּדְעוּ אֱלֹהֵי מְנוֹתָיו וְעַרְיָהֶם רִחַרְיָב וְתַשֵּׁם אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ כְּמֹל שְׂאֲנָתוֹ: וַיִּתְּנוּ עָלָיו נוֹיִם סָבִיב מִמְדִּינֹת וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּנִשְׁחַתְתֶּם בְּתַפְשׁ: וַיִּתְּנֶהוּ בְּסוּנָר בְּחַיִּים וַיִּבְאֶהוּ לְמַעַן לֹא יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל רִדְדֵי יִשְׂרָאֵל: אֲפָךְ כְּנַפְנָן בְּדִמְךָ עַל מַיִם שְׂתוּלָה פְרִיָּה וְעַנְפָּה הָיְתָה מִפְּמִים רַבִּים: וַיְהִיו לָהּ מְטוֹת עֵץ אֶל שִׁבְטֵי מְשָׁלִים

Cap. xix. נְשֵׂא מִן נְשֵׂא לְבִיא אֲבֵה קְפָר רִבְה עֲלָה גוֹר לְפֶד שְׁמַע מְפֶשׁ בּוֹא רְצָה מְלָה מְנָה לְפֶח שׁוֹם הֶלֶךְ לְפֶד שִׁיר חֲבֵב נִשְׂמ סִלְא עֲטוּ סָבִב קְדוּ קְבֵשׁ עֲטוּ סָנָר בּוֹא צוֹד שְׁמַע רְשָׁה שְׂתֵל פְּרֵה רְבֵה חַיָּה קְבֵב קִינָה קְשָׁה עֲשָׂה

Doc. 4. Et. 4. d. 1. p. 4. A. B. C. G.

fre egypti: & feci ut nomē meū omnino
 γὰς ἀγνώσκειν, καὶ ἐποίησα ὅπως ὁ ὄνομα μου ἠρησθήσεται
 nō violaret coram gentib⁹ q̄ ipi sunt in medio ea
 μὴ βλαβῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ὡς αὐτοὶ ἔστιν ἐν μέσῳ αὐ
 rā in q̄b⁹ cogit⁹ sū ad eos coram eis ut educerē e
 τῶν ἐν δὲ ἰσχυρῶν πρὸς αὐτοὺς ἰσχυρῶν αὐτῶν τὴν ἀγαγίαν αὐ
 eo de fra egypti. & eduxi eos de fra egypti: &
 τὴν ἀγῶν ἀγῶν καὶ ἰσχυρῶν αὐτῶν ἐκ γῆς ἀγῶν, καὶ
 adduxi eos in desertū: & dedi eis p̄cep
 ἰσχυρῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἰσχυρῶν, καὶ ἰδὼκα αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀγ
 ta meaz: & iustificatōes meas notas feci illis: ut
 ματὰ μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώσκειν αὐτοῖς, ὡς αὐ
 faciat ea homo & vivet in eis: & sabba
 πρὸς αὐτοὺς αὐτοῖς καὶ δὲ ἰσχυρῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββα
 ta mea dedi eis: ut esset in signū inter
 τὰ μου ἰδὼκα αὐτοῖς, τοῦ ἵσται ἐκ σκηνῶν ἀκαμίστων
 mez: & inter eos: ut scirent ipi: q̄ ego
 ἵσται, καὶ ἀκαμίστων αὐτῶν, τοῦ γινῶμαι αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ
 dōs scificō eos. & exacerbauerūt me dom⁹
 κίριος ὁ ἀγῶν αὐτοῖς. καὶ πρὸς ἀγῶν αὐτοῖς με ὁ ἵσται τ
 israel in deserto. in p̄ceptis meis nō abula
 ἰσχυρῶν ἐν τῇ ἰσχυρῶν. ἐν τοῖς πρὸς ἀγῶν μου δὲκ ἰσχυρῶν
 verūt: & iustificatōes meas p̄ceperūt: q̄ faciet ea
 ἵσται, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπὸ σκηνῶν, ἀπὸ ἰσχυρῶν
 homo: & vivet in eis: & sabba mea viola
 ἀπὸ σκηνῶν, καὶ ἰσχυρῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἰσχυρῶν
 verūt vehemēt. & dixi ut effunderē furorē meū
 βίβωσα σφίδρα. καὶ ἵσται τοῦ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν μου
 sup eos in deserto ut cōsumerē eos: & feci
 ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ ἰσχυρῶν τὴν ἀγαγίαν αὐτοῖς, καὶ ἵσται
 ut nomē meū omnino nō violaret
 ἵσται ὅπως ὁ ὄνομα μου ἠρησθήσεται μὴ βλαβῶν
 coram gentib⁹ q̄ induxi eos ante oculos
 ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ὡς ἰσχυρῶν αὐτοῖς κατ' ὄφθαλμοῦς
 eos. & ego levari manū meā sup eos in des
 αὐτῶν. καὶ ἐγὼ ἵσται τῆς χεῖρᾶ μου ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ ἰσχυρῶν
 to: omnino ut nō introducerē eos in frā qm de
 μου, ἠρησθήσεται τὴν ἀγαγίαν αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς ἰδὼ
 di eis frāluentē lacte & melle: fauos est vitra
 κα αὐτοῖς γῆς ἰσχυρῶν γάλα καὶ μέλι, καὶ ἵσται τῶν πρὸς ἀγ
 oēm frā: eo q̄ iustificatōes meas repulerūt: &
 πρὸς ἀγῶν αὐτοῖς τὰ δικαιώματά μου ἀπὸ σκηνῶν, καὶ
 in p̄ceptis meis nō ambulauerūt in eis:
 ἐν τοῖς πρὸς ἀγῶν μου δὲκ ἰσχυρῶν αὐτοῖς ἐν αὐτοῖς,
 & sabba mea violabāt: & post cogi
 καὶ τὰ σάββατά μου βλαβῶν, καὶ πρὸς ἀγῶν τῶν ἰσχυρῶν
 tationes cordis suor ambulabāt: & p̄cepit e
 ματῶν τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἰσχυρῶν αὐ
 to oculus meus ne dederem eos: & non
 τῶν ὄφθαλμοῦς μου τοῦ μὴ ἰσχυρῶν αὐτοῖς, καὶ δὲκ
 feci eos in cōsumptionē in deserto. & dixi
 ἰσχυρῶν αὐτοῖς ἐκ σκηνῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ ἰσχυρῶν. καὶ ἵσται
 ad filios eorū in solitudine: in legitimis pa
 πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἰσχυρῶν, ἐν τοῖς ἰσχυρῶν τῶν πρὸς ἀγ
 trā vfor nō amboletio: & iustificatōes eorū nō cu
 τίσται ἵσται μὴ πρὸς ἀγῶν, καὶ τὰ δικαιώματά αὐτῶν μὴ φυ
 lodiat: & in cogitationibus eorū nō cōmissca
 λῶν αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἰσχυρῶν αὐτῶν μὴ σκηνῶν
 mini: & nō pollamini. ego dōs deus vfr: in p̄cep
 γῶν αὐτοῖς, καὶ μὴ μαίνεσται. ἐγὼ κύριος ὁ ἵσται ὄνομα, ἐν τοῖς πρὸς
 to meis ambulate: & iustificatōes meas custodi
 σκηνῶν μου πρὸς ἀγῶν, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσται
 te: & facite eas: & sabba mea scificate ea:
 αὐτοῖς, καὶ πρὸς ἀγῶν αὐτῶν, καὶ τὰ σάββατά μου ἀγαγίαν αὐ
 & erit in signū inter me & inter vos:
 τὰ, καὶ ἵσται ἐκ σκηνῶν ἀκαμίστων καὶ ἀκαμίστων ἵσται,
 & sciat q̄ ego dōs de⁹ vfr. & exacerbauerunt
 ἵσται ἵσται ὅτι ἐγὼ κύριος ὄνομα ὄνομα. καὶ πρὸς ἀγῶν αὐ
 me: & filii eorū in p̄ceptis meis nō
 μὴ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς πρὸς ἀγῶν μου δὲκ
 ambulauerūt: & iustificatōes meas nō custodierunt
 ἰσχυρῶν αὐτοῖς, καὶ τὰ δικαιώματά μου δὲκ ἰσχυρῶν αὐτοῖς

terre egypti. Et feci p̄p
 pter nomen meum: oooo
 ut nō violaretur coram
 gentib⁹ in quarū medio
 erant: & inter quas ap
 parui eis ooooooooooooo
 ut educerem eos de ter
 ra egypti. ooooooooooooo
 Efecit ergo eos de terra
 egypti & eduxi eos oooo
 in desertum: & dedi eis
 ooooooooooooooooooooo
 p̄cepta mea: & iudicia
 mea ostendi eis: ooooooo
 que faciens homo vi
 uet ooooooooooooooooooooo
 in eis. Insuper & sabba
 ta mea dedi eis: ooooooo
 ut esset signū inter me
 & eos: & scient ooooooo
 q̄ ego dōs sanctificans
 eos. Et irritauerunt me
 domus israel in deserto:
 in p̄ceptis meis non
 ambulauerunt: & iudis
 cia mea proiecerunt que
 faciens homo vivet in
 eis: & ooooooooooooooooooooo
 sabba mea violauerūt
 vehemēt. Dixi ergo ut
 effunderē furorē meū su
 per eos in deserto & cōsu
 merē eos. Et feci p̄p
 nomen meū ne viola
 retur corā gentib⁹ de qui
 bus eieci eos oooooooooooo
 in conspectu earū. Ego
 igitur levari manū meā
 super eos in deserto ne
 inducerem eos ooooooo
 in terrā quam dedi eis
 fluentem lacte ooooooooooo
 & melle precipuam ter
 rarum omnium. ooooooo
 quia iudicia mea p̄ceper
 unt & in p̄ceptis meis
 nō ambulauerūt: & sab
 bata mea violauerūt. Post
 idola enim cor eorū gra
 diebatur. ooooooooooooo
 Et p̄cepit oculus me⁹
 sup eos ut nō interfe
 rem eos: nec cōsumpsi
 eos in deserto. Dixi aut
 ad filios eorū in solitudi
 ne. In p̄ceptis patrū vfr
 rum nolite incedere nec
 iudicia eorum ooooooooooo
 custodiat: nec in idolis
 eorum pollamini. oooo
 Ego dōs deus vester.
 In p̄ceptis meis ambulate:
 & iudicia mea custodite:
 & facite ea: ooooooooooooo
 & sabba mea sanctifi
 cate: ut sit signum oooooo
 inter me & vos: & sciat
 quia ego dōs de⁹ vester.
 Et exacerbauerunt me
 filii. & in p̄ceptis meis
 nō ambulauerūt: & iudis
 cicia mea nō custodierūt

אֶרֶץ מִצְרַיִם: וַאֲנִי
 לְבַלְתִּי הַחַל לְעֵינַי הַנּוֹיִם אֲשֶׁר
 הָיְתָה נְתוּכָם אֲשֶׁר נִדְעָתִי אֲלֵיהֶם
 לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲנִי
 אֶל הַמִּדְבָּר: וְאֶתֶן לָהֶם אֶת
 חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי הַדֹּעַתִּי אֹתָם
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי
 נָהָם: וְנָם אֶת שְׁבֻתוֹתַי נְתַתִּי לָהֶם
 לְהִיּוֹת לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת
 כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם: וַיִּמְרוּ כִּי
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בְּחֻקוֹתַי לֹא
 חָלְכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי נָהָם וְאֶת
 שְׁבֻתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד וְאָמַר לְשַׁפְּךָ
 חֻמֹּתַי עֲלֵיהֶם בְּמִדְבָּר לְכַלְחֵם:
 וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחַל
 לְעֵינַי הַנּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים
 לְעֵינֵיהֶם: וְנָם אֲנִי נִשְׂאֹתִי יְדֵי
 לָהֶם בְּמִדְבָּר לְבַלְתִּי הַבִּיא אֹתָם
 אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר נְתַתִּי זֶבֶת חֶלֶב
 וְדָבַשׁ צְבִי הִיא לְכֹל הָאֲרָצוֹת:
 יַעַן בְּמִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ וְאֶת חֻקֹּתַי
 לֹא חָלְכוּ וְאֶת שְׁבֻתוֹתַי חָלְלוּ
 כִּי אַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם לָבָם הִלְכוּ:
 וְתַחַם עֵינַי עֲלֵיהֶם מִשְׁחַתֵּם וְלֹא
 עָשִׂיתִי אֹתָם כְּלָה בְּמִדְבָּרוֹ וְאָמַר
 אֶל בְּנֵיהֶם בְּמִדְבָּר בְּחֻקֵי אֲבוֹתֵיכֶם
 אֶל חָלְכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל
 חֲשַׁמְרוּ וּגְלּוּלֵיהֶם אֶל תִּטְמְאוּ:
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקֹּתַי לֹכּוּ
 וְאֶת מִשְׁפָּטַי שְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֹתָם:
 וְאֶת שְׁבֻתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּמְרוּ כִּי הַנְּגִים בְּחֻקוֹתַי
 לֹא חָלְכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטַי לֹא שְׁמְרוּ

עשה
 חלל
 ידע
 יצא
 בוא
 ידבר
 חקק
 עשה
 חנה
 קדש
 חס כלה
 עשה חלל
 יצא
 בוא
 ידע זוב
 עשה
 חס
 עשה
 חלל
 עשה
 חס
 עשה
 חנה
 ידע
 קדש
 חקק

לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם
 הָאָדָם וְחַי בְּרָחֵם אֶת שַׁבְּתוֹתַי חֲלִלּוֹ
 וְאָמַר לְשַׁפְּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת יָמָם כְּלָה
 אֲפִי בָם בְּמַדְבַּר וְהַשְׁנַתִּי אֶת יְדֵי דָבָר שׁוֹב
 וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְכַלּוֹת הַחֵל
 לְעֵינַי הַנּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֲתָם צָא
 לְעֵינֵיהֶם וְגַם אֲנִי נִשְׂאתִי אֶת
 יְדֵי לָהֶם בְּמַדְבַּר לְהַפְּיֵץ אֲתָם פּוֹן
 בְּנֹיִם וּלְזָרוֹת אֲתָם בְּאַרְצוֹתוֹ יֵשֵׁן זָבָה
 מִשְׁפָּטִי לֹא עָשׂוּ וְהַקּוֹתִי מֵאִסּוֹ שְׁפָט
 וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי חֲלִלּוֹ וְאֶחְרִי גְלוּלוֹ
 אֲנַתְּסֵם הֵיוּ עֵינֵיהֶם וְגַם אֲנִי נִתְתִּי עֵין
 לָהֶם חֲקִים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים
 לֹא יָחִיו בְּרָחֵם וְאֶטְמָא אֲתָם מִהַטְּסָא
 בְּמַתְנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל פֶּטֶר רַחֵם עֵין עֲבִיר
 לְמַעַן אֲשַׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יִדְעוּ אֲשֶׁר שְׁפָט
 אֲנִי יְהוָה לִכְן דָּבָר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בֶּן אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
 אֲדַנִּי יְהוָה עוֹד זֹאת נִדְבָּו אֲתִי
 אֲנַתְּיִכֶם בְּמַעֲלֵם בְּנֵי מַעֲלֵם וְאֲנִי אִם
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׂאתִי אֶת
 יְדֵי לְתַת אֶתְּהָם וְיִדְּאוּ כָל גִּמְוֵן רַחֵם
 נִבְעָה רַמְהָ וְכָל עֵץ עֵבֶת וַיִּזְחָחוּ שֵׁם רֹם זָבָה
 אֶת זְבַחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ שֵׁם לְעַם קָרְבָנָם עֵין
 וַיִּשְׁיִמוּ שֵׁם רִיחַ נִיחֻחֵיהֶם וַיִּסְכְּנוּ שׁוֹם עֵין
 שֵׁם אֶת נִסְכֵיהֶם וְאָמַר אֲלֵיהֶם נִסְכָּה
 מַה הַנְּמָה אֲשֶׁר אֲתָם הַנְּבָאִים בּוֹא
 שֵׁם וַיִּקְרָא שְׁמָה בְּמָה עוֹד הַיּוֹם קָבָה
 הַזֶּה לִכְן אָמַר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הַנְּדַרְךָ
 אֲנַתְּיִכֶם אֲתָם נְטָמָאִים וְאֶחְרִי טְסָא
 שְׁקוֹצִיִּהֶם אֲתָם זָנִים וְנִשְׂאת שְׁפָט זָבָה
 מַתְנוֹתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בְּנֵאֵשׁ נִשְׂא עֵין
 אֲתָם נְטָמָאִים לְכָל גְלוּלֵיכֶם לָל
 עוֹד הַיּוֹם וְאֲנִי אֶדְרֹשׁ יָנֵם בֵּית נְבִישׁ
 יִשְׂרָאֵל חִי אֲנִי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה אִם

vt facerent ea que cum
 fecerit ooooooooooooo
 homo viuet i eis: & fab
 bata mea violauerunt. oo
 Et cominat sum vt effu
 derē furorē meū sup eos:
 & implerē irā meā in eis
 in defto. Auerti aut ma
 nū meā: & feci ppter no
 men meū vt nō violare
 tur corā gentib: de qui
 bus eieci eos ooooooooooooo
 in oculis earum. Iterum
 leuau ioooooooooooooooooooo
 manū meā in eos in so
 litudine vt dispergerē illos
 in nationes: & ventilarē
 in terras: eo q ooooooooooooo
 iudicia mea nō fecissent:
 & pcepta mea reprobaf
 sent: & sabbata mea vio
 lassent: & post idola oo
 patrū suorū fuissent oclu
 li corū. Ergo & ego de
 di eis pcepta non bo
 na: & iudicia ooooooooooooo
 in quibus non viuēt: &
 pollui eos ooooooooooooo
 in munerib suis cus of
 ferrēt omie quod aperit
 vuluū ppter delicta sua:
 & scient quia ooooooooooooo
 ego dñs. Quā obrem
 loquere ad domū israel
 fili hominis: & dices ad
 eos. Hec dicit ooooooooooooo
 dñs de. Adhuc & hoc
 blasphemauerūt me oo
 patres vī cū spreuissent
 me cōtemnētes: & indu
 xissent eos in terrā sup
 quam leuau ioooooooooooooooooooo
 manū meā vt dārem eis.
 Viderunt omnem ooooo
 collē excelsū: & omie
 lignū nemorosū: &
 imolauerūt ibi victimas
 suas & dederūt ibi irrita
 tionē oblationis sue: &
 posuerūt ibi odorē suā
 intatis sue & libauerūt li
 bationes suas. Et dīx ad
 eos. Quid est excelsū:
 ad quod ingredimini:
 Et vocatū est nomen ei
 excelsū vsq ad ooooo
 hanc diem. Propterea
 dic ad domū israel. oo
 Hec dicit dominus de.
 Certe in via ooooooooooooo
 patrū vestrorū vos pol
 lūimini: & post ooooooooooooo
 offendicula eorum vos
 fornicamini: & in obla
 tionē donorū vestrorum:
 cum traducitis filios ves
 tros pignē: vos pollui
 mini in oibus idolis vīs
 vsq hodie: & ego res
 spondebo vobis domus
 israel. Vivo ego dicit
 dominus deus: quia oooo

vt facerent eas q̄s faciet homo e viuet in eis
 τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ ἃ ποιῶσιν ἄνθρωπος καὶ ἔσονται ἐν αὐτοῖς
 io: e sabbata mea polluerunt: e dixi vt
 τοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἠβιβλίωσαν, καὶ ἔπει τοῦ
 effūdere furorē meū sup eos e vt cōsumarē
 ἔκχαι γὰρ ὑμῶν μου ἐπ' αὐτούς καὶ τοῦ συντελίσει τῆς
 iram meā in eos in defto. e uerū manū
 ἔργῳ μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπέριψα τὴν χεῖρά
 meā eis: e feci ppter me vt nomē meū
 μου αὐτοῖς, καὶ ἐπέριψα εἰς αὐτούς ὡς ὅτι ὄνομα μου ἔσται
 omnino non violare coram gentib: de q̄s eadē
 παράπαυ μὴ βιβλίωσιν ὑμῶν τῶν ἐθνῶν ἀφ' οἷς ἔβη
 xi eos ante oculos ear: e leuau manū meā
 γὰρ αὐτούς κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἔκχαι τὴν χεῖρά μου
 in eos in defto vt dispergerem illos in
 ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσει αὐτούς ἐν ταῖς
 gentib: disseminare eos in regionib: eo q̄ iustis
 ἔστιν, διασκορπίσει αὐτούς ἐν ταῖς χώραις, ἀφ' οἷς τὰ δικαῖα
 castes meas nō fecerūt: e pcepta mea repro
 ματά μου ἔκχαι ἐπέριψαν, καὶ τὰ προσηματά μου ἀπέω
 lerūt: e sabbata mea violauerūt: e post
 σατε, καὶ τὰ σάββατά μου ἠβιβλίωσιν, καὶ ἐπίσω τῶν
 cogitationes pfm suor fuerūt oculi
 ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἔσαν οἱ ὄφθαλμοὶ
 ear. e ego vidi eis pcepta nō bona: e
 αὐτῶν. καὶ ἔγιν' ὅσα αὐτοῖς προσηματά αὐτῶν κακά, καὶ
 iustificatōes in q̄b nō viuēt in eis: e pollui eos
 δικαιώματα ἐν εἰς ὅν ἔσονται ἐν αὐτοῖς, καὶ μιανῶ αὐτούς
 in dogmatib suis cū traducerem ego oē are
 ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διασκορπίσει αὐτοῖς
 rīs vuluū vt uelcam eos: vt sciant q̄ ego
 τοῖς γὰρ μήτρας ὡς ἀφαιρίσω αὐτούς, ἵνα γινῶσιν ἵνα
 dñs. idcirco loquere ad domū israel: fili
 κύριος. διὰ τοῦτο λαλῶσον πρὸς γὰρ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ
 hoīs: e dices ad eos: hec dicit adonai dñs:
 ἀνθρώπων, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, τάδε λέγει ὁ ἀδωνάι κύριος,
 vobis ad hoc ad iracūdiā puocasti me patres vfi in
 ἵως τοῦτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ταῖς
 delictis suis in q̄b deliquit in me. e
 παρώργισάν αὐτῶν ἐν ταῖς παρώργισαν ἐν ἐμῷ. καὶ
 introduxi eos in frā q̄ leuau manū meā vt
 εισήγαγον αὐτούς ἐς τὴν γῆν ἣ ἔρα τῆς χεῖρά μου τοῦ
 varem cū illis: e videt oēs colles excelsū
 δούται αὐτῶν αὐτοῖς, καὶ ἴδουσιν πάντα βουνοὺς ὑψηλοῦς
 e oē lignū nemorosū: e imolauerūt ibi vob
 καὶ πᾶς ἕλιος κατασκόπων, καὶ ἔθυσαν ἐκτὶ τοῖς βουνοῖς
 io: e posuerūt ibi furorē munerū suor: e posue
 τῶν, καὶ ἔθυσαν ἐκτὶ ὄργῳ τῶν δωρεῶν αὐτῶν, καὶ ἔθυσ
 rā ibi odorē suauitatis ear: e libauerūt ibi libanā
 ξαν ἐκτὶ ὄσμῳν ἡρωδῶν αὐτῶν, καὶ ἔθυσαν ἐκτὶ ὄσμῳν
 sua: e dix ad eos. e qd est excelsū q̄
 αὐτῶν, καὶ ἔρεκα πρὸς αὐτούς, καὶ τί ἐστὶν ἄβαμα ὅτι
 vos irratio illuc e vocauerunt nomē e
 ὑμῶν ἡγορησάτε ἐκτὶ; καὶ ἐδικαίωσαν ὅτι ὄνομα αὐ
 ius excelsū vsq in hodiernū diē. ppterca dic ad
 τοῦ ἀβαμαῖως τῆς σήμερον ἡμέρας. διὰ τοῦτο ἔρεκα πρὸς
 domū israel: hec dicit adonai dñs: si in
 γὰρ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, τάδε λέγει ὁ ἀδωνάι κύριος, ἐἰ ἐν
 iniquitatib pfm vsq vos polluitur: e
 ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιανίθητε, καὶ
 post adorationes ear vos fornicamini:
 ἐπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπαινεῖσθε,
 e in pmitis donos vsq: e in
 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δωρεῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς
 separatōib vfi cū traducti filios vsq in ignē:
 ἀφαιρίσω ὑμῶν ἐν τῷ διαγῆν τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν πυρὶ,
 vos polluitur in oibus cogitatōib vfi vsq in
 ὑμῶν μιανίθητε ἐν πᾶσιν ταῖς ἐνθυμημασιν ὑμῶν ἵως τῆς
 hodiernū diem. e ego respondebo vobis dom
 σήμερον ἡμέρας. καὶ ἔγιν' ὅσα αὐτοῖς ἔσονται ἐν
 israel. vivo ego dicit adonai dñs: si
 Ἰσραὴλ. ἵνα ἔγιν' ὅσα αὐτοῖς κύριος, ἐἰ ooooooooooooo

לְקַסְסֵם קַסְסֵם לְקַלְקֵל זְחָצִים שְׂאֵל קַלְלֵם
 זְחָרְפִים רְאֵה זְנַבְדִּי זִימִינוּ יָדָי
 הִיָּה הַקַּסְסֵם יְרוּשָׁלַם לְשׁוֹם זְרִים קָר
 לְפִתַח פֶּה זְרִצַח לְהָרִים קוֹל רוֹם
 זְתָרוּעָה לְשׁוֹם זְרִים עַל שְׁעָרִים רוֹע
 לְשִׁפְךָ סִלְלָה לְבָנֹת דִּיק וְהִיָּה בְנֵה
 לָהֶם מְקַסְסֵם שׁוֹא זְעִינִירָם מְקַסְסֵם
 שְׁבָעֵי שְׁבָעוֹת לָהֶם וְהוּא מְזַכִּיר זְכָר
 עֵן לְהִתְפַּשׁ לֵכֵן פֶּה אָמַר אֲדֹנָי מְבַשֵּׁשׁ
 יְהוָה יֵשֶׁן הַזְּכָרִים שׁוֹנֵם זְהַנְלוֹת זְכָרֵי לֵלָה
 פְּשָׁעֵיכֶם לְהִרְאוֹת חַטְאוֹתֵיכֶם רְאֵה
 זְכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יֵשֶׁן הַזְּכָרִים זְנַבְדִּי עַלֵל
 תִּתְפַּשׁוּ וְאַתָּה חֲלַל רִשְׁעֵי נְשִׂיא נְשִׂא
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּא יוֹמוֹ זְעַת עֵן בּוֹא
 קָץ כִּי אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַסִּיר סוֹר
 הַמְצַנְפֵת וְהָרִים הָעֵטְרָה זֹאת לֹא צִנְפֵי רוֹם
 זֹאת הַשְּׁפֵלָה הַנְּבִיָּה וְהַנְּבִיָּה הַשְּׁפִילוּ זְבַה שְׁפֵל
 עוֹה עוֹה עוֹה אֲשִׁימָנָה נֵם זֹאת לֹא שׁוֹם
 הִיָּת עַד בָּא אֲשֶׁר לוֹ הַפְּשָׁפֵט בּוֹא שְׁפֵט
 וְנִתְתִיו וְאַתָּה בֶן אָדָם הַנְּבִיא עֲמֹן זְנַב
 וְאִמְרַת כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֵל בְּנֵי
 עֲמֹן וְאֵל חַרְפְּתָם וְאִמְרַת חֲרָב
 חֲרָב פְּתוּחָה לְטִבְחָ מְרוּטָה לְהַבִּיל פְּתַח פְּרֵט
 לְמַעַן זְכָרוֹ זְחָזוֹת לֵךְ שׁוֹא זְקַסְסֵם כּוֹל פֶּתַח
 לֵךְ כְּזָב לִתֵּת אוֹתְךָ אֵל צִוְאַרֵי עֲמֹן אֵת
 חֲלָלֵי רִשְׁעִים אֲשֶׁר בָּא יוֹמָם זְעַת צוֹר בּוֹא
 עֵן קָץ הַשָּׁנָה אֵל תַּעֲרָה זְמַקּוֹם שׁוֹב מְקוֹם
 אֲשֶׁר נִבְרָאת זְאָרֶץ מְקֻרְוֹתֶיךָ זְבָא
 אֲשַׁפֵּט אוֹתְךָ וְשַׁפְּסֵתִי עַלֶיךָ זַעֲמִי
 זְאֵשׁ עֲנֵרְתִי אֲפִיחַ עַלֶיךָ וְנִחַתֶיךָ פּוֹחַ עֲמֹן
 זִיד אֲנָשִׁים זְעָרִים חֲרָשִׁים מְשַׁחֲחִיתוּ שְׁפֵט
 לֹאשׁ תִּהְיֶה לְאֹכְלָה דְמָךְ יְהִיָּה הִיָּה
 זְתוֹךְ הָאָרֶץ לֹא תִזְכְּרִי כִי אֲנִי זְכָר
 יְהוָה דְּבַרְתִּי

divinationē querēs: cō
 miscēs sagittas. Interro
 gavit idola: exta confu
 luit. Ad dexterā ei facta
 est divinatio sup hierusa
 lem: vt ponat arietes co
 vt aperiat os in cede: vt
 eleuet vocem oooooooooo
 in vlulatu: vt ponat arie
 tes contra portas: oooo
 vt cōportet aggerē: vt
 edificet munitiōes. Erit
 q̄ quasi consulens frustra
 oraculum in oculis
 corum: & sabbatorum
 ocium immitans. Ipse
 autē recordabitur iniq̄ta
 tis ad capiēdū. Idcirco
 hec dicit dñs deus. Pro
 eo q̄ recordati estis iniq̄
 tatis v̄ie & reuelastis p̄ua
 ricationes v̄ias: & appa
 ruerūt p̄ctā v̄ia in oibus
 cogitatiōibus v̄iis. Pro
 eo inq̄ q̄ recordati estis:
 manu capiemini. Tu at
 p̄phane ip̄ie dux israel:
 cuius venit dies in tpe
 iniq̄tatis p̄finita. Hec
 dicit dñs deus. Aufer
 cidarim: tolle coronā.
 Nonne oooooooooooooooooo
 hec est que humilē sub
 leuauit: & sublimē hūilia
 uit: Iniquitatē iniq̄tatē
 iniq̄tatem ponā eas. Et
 hoc non factū est donec
 veniret cui est iudiciū:
 & tradam ei. Et tu fili
 hominis propheta oooo
 & dic. Hec dicit domi
 nus deus ad filios ooooo
 ammon & ad oppro
 briū corū. Et dices. Mu
 cro: mucro euagina te
 ad occidēdū: lima te vt
 interficias & fulgeas: cū
 tibi viderētur vana & di
 uinarentur mendacia: vt
 dareris super colla ooooo
 vulneratorū ip̄iorū quo
 rū veniet dies in tēpore
 iniq̄tatis p̄finita. Re
 uertere ad vaginā tuā in
 loco in quo creatus es.
 In terra natiuitatis tue
 iudicabo te: & effundā
 sup te indignationē meā.
 In igne furoris mei suff
 flabo in te. Daboq̄ co
 in manus hoim insipien
 tiū & fabricantiū interi
 tum. Igni eris cibus. Sā
 quis tuus erit ooooooooooooo
 in medio terre: & obli
 uioni traderis: quia ego
 dominus locutus sum.

ad diuinandā diuinatiōē: vt scateat virgami
 τὸ ματτεύσασθαι ματτίαις, τὸ ἀναβρασύσασθαι βέβη
 τ interroget in sculpitibus. & secur cōfuit
 καὶ ἐπιρωπῆσαι ἐν ταῖς γλυπτοῖς. καὶ ἔπατι σκοπέσα
 tet a dextris eius: & facta est diuinatio sup hierusa
 lem: vt ponat vallum et aperiat os clamore
 σαλῆμ, τὸ βαλεῖν χάρκα τὸ ἀνοῖξαι στόμα ἐν βῆ
 τ exaltet vocē cū clamore tubæ: vt ponat val
 lum circa portas eius: & ponat aggerē: vt edifi
 cēt munitiōes: & ip̄e eis q̄ diuinans
 μήσαι βλασφῆσαι, καὶ ἀυγὸς αὐτοῖς ὡς ματτεύσασθαι
 diuinatiōē corā eis: cōputans hebdomadas
 ματτίαις ἐνώπιον αὐτῶν, ἰβδὸμαζῶν ταῖς ἰβδὸμαζῶν
 eis: & ip̄e memorans iniquitatē eorū: vt capiet
 αὐτοῖς, καὶ ἀυγὸς ἀναμνηστικῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ἢ συλα
 tur. Idcirco hec dicit adonai dñs: p̄ eo q̄
 λαφῆσαι. διὰ τοῦτο τὰδε λέγει ἀδωνάι κύριος, ἀπὸ
 recordati estis iniquitatē v̄ias cū reuelastis
 ἀνημῆσαι τοῖς ἀδικίαις ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφῆσαι τοῖς
 ip̄itates v̄ie: vt viderēt p̄ctā v̄ia in om
 ἀσπιβῆσαι ὑμῶν, τοῦ ὁραῖναι τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πᾶ
 nib̄ iniquitatib̄ v̄iis: & in oib̄ adinventionis
 σας ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπιρωπῆσαι
 bus v̄iis p̄ eo q̄ recordati estis in istis capiemini.
 μασθῶ ὑμῶν ἀπὸ τῶν ἀνημῆσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν.
 & tu p̄phane inq̄: dux israel: cui venit
 καὶ σὺ βίβηλι, κίωμα, ἀφηνεῖς, ἰδμὶ τοῦ ἰσραὴλ, ἐν ἔκει
 dies in tpe iniquitatis finis: hec dicit adonai do
 ἡ ἡμέρα ἐν καρπῷ ἀδικίας πείρας, τὰδε λέγει ἀδωνάι κύ
 rin: aufer cidarim: & repelle coronā isa
 ριος, ἀφίλου τῆν κίδ' αριμ, καὶ ἀπέου γὼν εἴφαισι αὐτῆ
 nō talis erit: humiliasti excelsum: & sublimē
 οὐ ταυῦ τῆ ἔσαι, ἰταπῆνωσας γὼ ὑψύλον, καὶ ὑψῶ
 sti hūmile. iniquitatē iniquitatē ponam eas: nec isa
 σας γὼ ταπῆνὸν ἀδικίας ἀδικίας εἰσομαι αὐτῶν, οὐδ' αὐτῆ
 talis erit donec veniat cui p̄uenit: & tradam ei.
 τοιαῦτῆ ἔσαι ἔως οὐ ἔλθῃ ὡ κατήξει, καὶ παρὰ δ' ὡσῶν
 & tu fili hoim propheta & dices: hec di
 τῷ. καὶ σὺ υἱὸ ἀνθρώπου προφῆτης εἶσαι καὶ εἴρεις, τὰδε λέ
 cit adonai dñs ad filios ammon: & ad
 γει ἀδωνάι κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς ἀμμῶν, καὶ πρὸς γῆν
 opprobriū eorū: & dices: mucro mucro euagina
 ἐπιρωπῆσαι αὐτῶν, καὶ εἴρεις, ἑμοφῆσαι ἑμοφῆσαι ἑμοφῆσαι
 v̄ ad occidēdū: & euaginatū ad cōsump̄tōes: surge
 in eis σφάγια, καὶ ἰταπῆνωσας ἐν σιντιλίαις, ἰγίρου
 vt fulgeas in visib̄e tua vana: & in
 ὡσῶς σιλβῆς ἐν τῷ ἔρασει σου τῷ ματτίαις, καὶ ἐν τῷ
 diuinando te mēdacta: vt tradam te sup col
 ματτεύσασθαι σὶ ψευδῶν, τὸ παρὰ δ' αὐτῶν σὶ ἐπὶ τῆ
 la interfectoy inq̄ q̄ venit dico in tpe
 χάλους τραυματίας ἀδύμω ὡ ἔκει ἡ ἡμέρα ἐν καρπῷ
 iniquitatis finis. reuertere ad vaginā tuā in lo
 ἀδικίας πείρας. ἀπόστρεψαι ἐν γῆν κουλίης σου ἐν τῷ τῷ
 co isto q̄ natus es in tra p̄phana iudicabo te
 πῶ τῷ τῷ ὡ γιγῆσαι ἐν τῷ γῆ τῷ ἰδ' ἰα σου κρῶ σὶ,
 & effundā sup te iram meā in igne ire mee: in
 καὶ ἔχλω ἐπὶ σοὶ τὰς ὀργὰς μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, ἰμ
 sufflabo in te: & tradam te in manus v̄itorū
 φουσῶσαι ἐν σὶ, καὶ παρὰ δ' ὡσῶν σὶ ἐν χιτῆρας ἀνδρῶν
 barbarorū fabricantiū cōruptionē: igne eris ci
 bus: sanguis tuus erit in medio t̄re tue. nō erit
 βρωμα, γὼ ἀμὰ σου ἔσαι ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου. ἐν μὴ ἦσαι
 in medio q̄ ego dñs locutus sum.
 ταῖ σου ματτία διότι ἔγῳ κύριος λέλαλκα. Ca. 22.
 & factū est v̄erbū dñi ad me dicens: &
 A καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγει, καὶ
 tu fili hominis: si iudicas ciuitatē
 σὺ υἱὸ ἀνθρώπου, ἐν καρπῷ τῆν πείρας ooooooooooooo

Cap. xxi. ויהי דבר יהוה אלי לאמרו ואתה בן אדם התישפט התישפט את עיר

Et factū ē v̄erbū dñi ad me dicens: Et tu fili hominis nonne iudicas ciuitatem

tu fili hominis: si iudicas ciuitatē

וַיִּטְמְאוּ אֹתָהּ בְּתַזְנוּתָם וַתִּטְמָא טְמֵא זִמָּה
כָּס וַתִּתְקַע נַפְשָׁה מְרָם וַתִּתְגַּל וַתִּשְׁעַל זְעֵלָה
תַּזְנוּתֶיהָ וַתִּתְגַּל אֶת עֲרוּתָהּ וַתִּתְקַע זְעֵה
נַפְשֵׁי מַעְלֶיהָ כִּי אֲשֶׁר נִקְשָׁה נַפְשֵׁי
מַעַל אַחוּתָהּ וַתִּתְרַבֶּה אֶת תַּזְנוּתֶיהָ כִּי
לִזְכֹּר אֶת יְמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר קָשָׁה
זִמָּתָה בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וַתַּעֲנֶבְהָ עַל עֵבֶר
פְּלִנְשֵׁיָהֶם אֲשֶׁר נִשְׂר חֲמוּרִים וַתִּשְׂר
נִשְׂרָם וַחֲרַמְתָּ סוּסִים זִרְמָתָם ו
וַתִּתְקַדֵּי אֶת זִמָּת נְעוּרֶיהָ בְּעִשׂוֹת זִמָּם
מִמִּצְרַיִם דְּדוֹךְ לִמְעַן שְׂדֵי נְעוּרֶיהָ עֲשֵׂה רָד
לִכֵּן אֲחֵלִיכֶנָּה כִּי אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הֲנִנִי מַעִיר אֶת מֵאֲהַבְיָךְ עֲלֶיךָ עוֹר אֶהֱבֶה
אֶת אֲשֶׁר נִקְשָׁה נַפְשֶׁךָ מְרָם זִמָּה
וַהֲבִאתִים עֲלֶיךָ מַסְכִּיב וְנִנִּי בְּנֵל מוֹא קִנְב
וְכָל נְשָׂדִים פְּקוֹד וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ קִפְד קִשְׁע
כָּל בְּנֵי אֲשׁוּר אֹתָם בְּחֹרֵי חֲמֵד בְּמֵד
פְּחוֹת וְסַנְנִיִּם מְלֵם שְׁלֵשִׁים קִמָּה
וְקִרְוֵאִים רִנְכֵי סוּסִים נְלֵם וְנֵאֵו קִבְא טוֹא
עֲלֶיךָ הֶצֶן רִנְב וְנִלְגַל וְנִקְהַל גִּלְל
עַמִּים צִנָּה וּמָנָן וְקוֹבַע יִשְׁיִמוּ צִוּוּ מִבֵּל
עֲלֶיךָ סְכִיב וַנִּתְתִּי לַבְּנֵיָהֶם מְשַׁפֵּט שׁוּם נִתּוּ
וְשַׁפֵּטוּךָ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם וַנִּתְתִּי קִנְהָ שְׁפֵט
קִנְיָתִי בְּךָ וְעִשׂוּ אֹתְךָ בְּחִמָּה אֲפֶךָ עֲשֵׂה
וַאֲזַנְיָךְ יִסִּירוּ וְאַחֲרֵי־תֵךְ בְּחֶרֶב סוֹר
תִּפּוֹל הַמָּה בְּנִיךָ וּבְנֵיתֶיךָ יִקְחוּ לִמָּה
וְאַחֲרֵי־תֵךְ תִּאֲכַל בְּאֵשׁ וְהַפְּשִׁיטוּךָ אֲכִיל קִשְׁט
אֶת בְּנֵי־יָדְךָ וְלִקְחוּ כָּלִי תִפְאַרְתְּךָו קִלְהָ קִפְאָר
וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּתְךָ מִמֶּךָ וְאֶת זִמָּתְךָ שְׁבַת זִמָּם
מֵאָרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא תִשְׂאִי מוֹזְנָה
עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי נִשְׂא זְכֹר
שׂוֹד כִּי כִּי אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הֲנִנִי נִתְנַךְ בְּיַד אֲשֶׁר שְׁנֵאתָ
בְּיַד אֲשֶׁר נִקְשָׁה נַפְשֶׁךָ מְרָם יִקְשָׁה
וְעִשׂוּ אֹתְךָ בְּשֵׁנָאָה וְלִקְחוּ כָּל עֲשֵׂה
וַיִּשְׁקֶךָ וַעֲזֹבוּךָ עָרִים וְעָרֵיהָ זְעֵה עֲבָה

polluerunt eam in fornicatione eorum et polluta est eis
ab eis & saturata est anima eius ab illis. Denudavit quoque fornicationes suas: & discooperuit ignominiam suam. Et recessit anima mea ab ea: sicut recesserat anima mea a forore eius. Multiplicavit enim fornicationes suas recordans dies adolescentie sue quibus fornicata est in terra egypti: & insaniuit libidie super cocubitu eorum quae carnes sunt ut carnes asinorum: & sicut fluxus equorum fluxus eorum. Et visitasti scelus adolescentie tue: quoniam subacta sunt in egypto vbera tua & cofracte sunt mammae pubertatis tue. Propterea ooliba hec dicit dominus deus. Ecce ego suscitabo oes amatores tuos contra te de quibus satiata est anima tua: & congregabo eos ad circuitum tuum in circuitu filios babilonis & uniuersos chaldaeos nobiles tyrannosque & principes: oes filios assyriorum iuuenes forma egregia: duces & magistratus uniuersos principes principum: & noiatos accedentes equorum. Et ueniet super te in structi currus & rota multitudo populorum. Lorica & clypeo & galea armabitur contra te: & dabo coram eis iudicium: & iudicabunt te iudiciis suis. Et ponam zelum meum in te quem exercent tecum in furore. Nasum tuum & aures tuas percident: & non remiserint gladio cocident. Ipsi filios tuos & filias tuas captient: & nominatum tuum denudabitur igni. Et denudabunt te vestimentis tuis: & tollent vasa glorie tue. Et requiescere faciam scelus tuum de te: & fornicationem tuam de terra egypti: nec leuabis oculos tuos ad eos: & egypti non recordaberis amplius: quia hec dicit dominus deus. Ecce ego tradam te in manus eorum quos odisti: in manus de quibus satiata est anima tua: & agent tecum in odio. Et tollent omnes labores tuos & dimittent te nudam & ignominia plena

et recessit anima eius ab eis: et recessit anima mea ab ea: sicut recesserat anima mea a forore eius. Multiplicavit enim fornicationem tuam ut recordareris dies adolescentie tue in quibus fornicata es in egypto: et delectata es in egypto: & insaniuit libidie super cocubitu eorum ut carnes asinorum: et visitasti scelus adolescentie tue quod fecisti in egypto in vberibus tuis: ubi vbera adolescentie tue occidisti. Propterea ooliba hec dicit adonai dñs: ecce ego suscitabo contra te omnes amatores tuos qui sunt in circuitu tuo: et uenient super te in circuitu filios babilonis et omnes chaldaeos nobiles iuuenes & principes: et omnes filios assyriorum iuuenes & principes: et omnes magistratus & principes principum: et uenient super te cuncti ab adione equorum: et mittent super te custodiam in circuitu: et dabo ad factum coram eis iudicium: et iudicabunt te in iudicio eorum: et dabo zelum meum in te: et facient tibi in ira furoris. Nasum tuum et aures tuas percident: et reliquos tuos in gladio occident: et filios tuos captient: et nominatum tuum denudabitur igni: et denudabunt te vestimento tuo: et auertam impietates tuas a facie tua: et fornicationem tuam de terra egypti. Et non recordaberis amplius: quia hec dicit adonai dñs: ecce ego tradam te in manus eorum quos odisti: et agent tecum in odio: et tollent omnes labores tuos: et eris nuda et ignominiosa: et recessit anima eius ab eis: et recessit anima mea ab ea: sicut recesserat anima mea a forore eius. Multiplicavit enim fornicationem tuam ut recordareris dies adolescentie tue in quibus fornicata es in egypto: et delectata es in egypto: & insaniuit libidie super cocubitu eorum ut carnes asinorum: et visitasti scelus adolescentie tue quod fecisti in egypto in vberibus tuis: ubi vbera adolescentie tue occidisti. Propterea ooliba hec dicit adonai dñs: ecce ego suscitabo contra te omnes amatores tuos qui sunt in circuitu tuo: et uenient super te in circuitu filios babilonis et omnes chaldaeos nobiles iuuenes & principes: et omnes filios assyriorum iuuenes & principes: et omnes magistratus & principes principum: et uenient super te cuncti ab adione equorum: et mittent super te custodiam in circuitu: et dabo ad factum coram eis iudicium: et iudicabunt te in iudicio eorum: et dabo zelum meum in te: et facient tibi in ira furoris. Nasum tuum et aures tuas percident: et reliquos tuos in gladio occident: et filios tuos captient: et nominatum tuum denudabitur igni: et denudabunt te vestimento tuo: et auertam impietates tuas a facie tua: et fornicationem tuam de terra egypti. Et non recordaberis amplius: quia hec dicit adonai dñs: ecce ego tradam te in manus eorum quos odisti: et agent tecum in odio: et tollent omnes labores tuos: et eris nuda et ignominiosa: et recessit anima eius ab eis: et recessit anima mea ab ea: sicut recesserat anima mea a forore eius.

et reuelabitur ignominia fornicationis tue: et...
et reuelabitur ignominia fornicationis tue: et...
et reuelabitur ignominia fornicationis tue: et...

et reuelabitur ignominia fornicationis tuarum.
Scelus tuum & fornicationes tue fecerunt tibi:
quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis earum.

ונגלה ערות זנותך חפתך ותזנותיך זלה
עשה אלה לך זנותך אחרי גוים
על אשר נטמאת בגלולים זל

D
E
G

sup illi ira ut ascenderet furor in visione: ut vinceret
 ἐπι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν ἐν ἰσθμῷ, ἐκδοκῆν
 dedi sanguinē ei sup lipidissimā petrā ne ope
 ται δὲ ἰσθμῶν τῶν αἰμάτων ἐπὶ λιποπυρρίων τῶν μακά
 riter illi. propterea hec dicit adonai dñs: ve
 λυθῆαι αὐτό. διὰ τοῦτο τὰς λέγει ἀδωνάϊ κύριος, θυμὸν
 civitas sanguinis: et ego magnificabo pp̄m: et multipli
 πάλιν τῶν αἰμάτων, καὶ γὰρ μεγαλυῖν ἦν λαὸν, καὶ πλε
 cado ligna: et succendam ignē: ut tabescat carnes:
 ἐν τῷ τῆς βλάσ, καὶ ἀκακίῳ τῷ πῦρ, ὅπως τὰ καὶ τὰ κρέα,
 et minuat ius: et ossa concremabunt: et sicut
 καὶ λαπιδῶν ὄζωμῶν, καὶ τὰ ὄζω συμπεφυγῆσιν, καὶ γὰρ
 sup carbones suos. incensā ē ut curatur: et
 ἐπὶ τῶν ἀκακῶν αὐτῶν. ἐξίτησιν ὅπως προσκαυθῆν, καὶ
 calcet et frigatur eo: et sicut in medio
 ἔρημῳ καὶ ἐκφυγῆ ὁ χαλκὸς αὐτῶν, καὶ τὰ καὶ ἐν μίση
 eius imbecilia eius: et deficiat rubigo eius: et hu
 ἀπὸ τῆς ἀκακίας αὐτῶν, καὶ ἐκλείψῃ ὁ ἰδὸς αὐτῶν, καὶ τὰ
 minabitur rubigo ei: et non erit et ea multa
 περιουσιάζῃ ὁ ἰδὸς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῶν πολὺς
 rubigo ei: confunderetur rubigo illi: in imundū
 ὁ ἰδὸς αὐτῶν, καὶ ἀκακίῳ αὐτῶν ὁ ἰδὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἀκακίῳ
 cia tua fecit. et pro eo quod contumacia es tu et nō es emundata
 σία σου ἦμα. καὶ ἀπὸ τῶν ἰμῶν σου καὶ θυμὸν ἐκκαρπῶν
 ab imbecilia tua: et qd erit si non fueris mūdāta
 ἀπὸ ἀκακίας σου, καὶ τὴν ἴσται ἐὰν οὐ μὴ ἀκακίῳ
 vna: donec impleam furorē meū in te. ego vo
 ἐκ τῆς, ἵνα ἐν ἰμῶν σου καὶ θυμὸν μου ἐν σοὶ. ἵνα κῦ
 min' locut' sum: et veniet et faciam: nō differā neqz misse
 ρις ἀκακίῳ, καὶ ἵσται καὶ πικρῶν, ὅτι διατελεῖ οὐδὲ μὴ ἴσ
 rebot et non despectabero. scdm vias tuas et scdm
 ἴσται καὶ οὐ μὴ πικρῶν. καὶ τὰ τῶν ὄζω σου καὶ κατὰ
 adinuentioes tuas iudicabo te dicit adonai dñs. et fact'
 τὰ ἰμῶν σου καὶ θυμὸν σου λέγει ἀδωνάϊ κύριος, καὶ ἵσται
 est fmo dñi ad me dicē: fili hoīs: ecce ego
 ἡ λέγει κύριος πρὸς με λέγων, ἵνα ἀδωνάϊ, ἵδ' οὐ γὰρ
 susero a te desiderabilis oculoꝝ tuorū: in
 λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἰμῶν σου τῶν ὄζω σου, ἵ
 scit non plangeo neqz flebis neqz veniet tibi
 παρὰ τῆς ἐν μὴ καὶ ἐν μὴ κακίῳ σου καὶ ἐκ τῆς
 lachryme: gemo: iacē: gemitus sanguinis lumbi est:
 δάκρυα, γέμῳ σιγῶν, γιγῶν αἰμάτων ὁ σφῆς ἵσται,
 bannā lucā non facies. erunt crines tui colli
 ἰσται τῶν ὄζω σου καὶ ἵσται τῶν τριχωμάτων σου συμ
 gni sup te: et calciamenta tua in pe
 πικρῶν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ὑποπόδηματά σου ἐν τῶν πο
 dit' tuis: et non consolaberis in labiis eoz: et
 σὴ σου, καὶ οὐ μὴ παρὰ κλίμῳ ἐν χιλιῶν σου, καὶ
 rancem vitorū non comedes. et locut' sum ad pp̄m
 ἵσται ἀδωνάϊ οὐ μὴ φάγῃς καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαόν
 mane: sicut p̄ceperat mihi. et mortua ē vno:
 ἵσται, ὅτι τρόπος ἵσται μοι. καὶ ἀπὸ τῶν ἵσται
 ma vesperi: et feci mane quēdamōdū p̄ceptū ē
 μου ἵσται, καὶ ἐπέκασα ἵσται ὅτι τρόπος ἵσται
 mihi. et dixi ad me pp̄m: nō annuncias nobis
 μου. καὶ ἵσται πρὸς με ὁ λαός, θυμὸν ἀπαγγέλλεις ἵμῳ
 qd sunt hec q tu facis? et dixi ad eos: ser
 τῆς τῶν αὐτῶν ἵσται πρὸς με ἵσται πρὸς αὐτοῦς, κα
 mo dñi fact' est ad me dicē: dic ad vo
 γις κύριος ἵσται πρὸς με λέγων, ἵσται πρὸς τὸν ἵσ
 mā israel: hec dicit adonai dñs: ecce ego
 καὶ τῶν ἵσται, τὰς λέγει ἀδωνάϊ κύριος, ἵδ' οὐ γὰρ
 suminabo sancta mea supbia fortitudis vfe desiderabile qd
 βλάβη τῶν ἵσται φουκαγῶν ἵσται ἵσται ἵσται
 oculoꝝ tuorū. et super qb̄ parant ale vfe:
 ἵσται ἵσται. καὶ ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται
 et filii est et filie vfe qd reliquistis
 ἵσται ἵσται καὶ ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται
 in gladio cadent: et facietis sicut
 τῆς ἵσται ἵσται, καὶ πρὸς τῶν ἵσται
 fact' ab ore eoz nō
 ἵσται, καὶ ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται ἵσται

*puluere: vt superinduce
 re indignationē meā: &
 vindicta vlcisceret. Dedi
 sanguinē eius sup petrā
 lipidissimā: ne operis
 retur. Propterea hec dicit
 dñs deus. Ve ciuita
 tis sanguinum cuius ego
 grandem faciam pyram
 Congere ossa que occu
 igne succendā. Consumē
 tur carnes: & coquatur
 vniuersa cōpositio: & of
 fa tabescēt. Pone quoqz
 cam sup prunas vacuā
 vt incalescat & liquefiat
 es ei: & cōfletur in me
 dio eius inqnamētū ei:
 cōsumatur rubigo ei. Multo
 labore fucātū ē: & nō
 exiit de ea nimia
 rubigo eius neqz pignē.
 Immūdia tua execrabi
 lis: quia mūdare te volui
 & nō es mūdāta a fordī
 bus tuis. Sed nec mūdā
 beris prims: donec quie
 scere faciā indignationē
 meā in te. Ego dñs locu
 tus suz. Veni & faciā: nō
 transeā: nec parcā nec
 placabor. ooooooooooooo
 Iuxta vias tuas & iuxta
 adinuentioes tuas iudica
 bo te dicit dñs. Et factū
 est verbū dñi ad me dñs
 cens. Fili hominis: ecce
 ego tollo a te ooooooooooooo
 desiderabile oculorum
 tuorum in plaga: & non
 planges neqz plorabis:
 neqz fluent ooooooooooooo
 lachryme tue. Ingemif
 sce tacens: mortuus lu
 ctū non facies. Corona
 tua circūligata sit tibi: &
 calciamenta tua erunt in
 pedibus tuis: nec amictu
 ora velabis: nec cibos
 lulentium comedes. ooo
 Locut' sum ergo ad po
 pulū mane: & mortua ē
 vxor mea vespere. Feci
 qz mane sicut p̄cepat
 mihi. Et dixit ad me po
 pulus. Quare nō indicas
 nobis qd ista significet
 que tu facis? Et dixi oo
 ad eos. Sermo dñi factus
 est ad me ooooooooooooo
 dicens. Loquere domui
 israel. Hec ooooooooooooo
 dicit dominus deus. Ec
 ce ego polluiam ooooooooooooo
 sanctuariū meū: supbiā
 iperli vti: & desiderabile
 oculorū vestrorū: & sup
 quo pauet aia vta: & filii
 vestri & filie vestre quas
 reliquistis gladio cadēt:
 & facietis sicut feci. Ora
 ooooooooooooooooooooooooooooo

עָלַיו עֵפֶר : לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנַפְסָם
 נָקַם נִתְתִּי אֶת דְּמָה עַל צְהִיחַ סֻלְעַ
 לְבַלְתִּי הַכֹּסוֹת: לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוָה אֹי עִיר הַדְּמִים נָם אֲנִי
 אֲנִידִיל הַפְּדוּרָה: הַרְבֵּה הַעֲצִים
 הַדְּלִק הָאֵשׁ רָתַם הַבֶּשֶׂר: וְהִרְקַח
 הַמְּרַקְחָה וְהַעֲצֵמוֹת יַחְרוּ: וְהַעֲמִידָה
 עַל נְחִלְיָה רִקָּה לְשִׁמְעַן תַּחֲסִי וְחָרָה
 נְחֹשֶׁתָהּ וְנִתְנָה נְתוּנָה טַמְאָתָהּ
 תַּחֲסִי חֲלָאֲתָהּ: תֵּאֲנִים קְדָאֲתָהּ וְלֹא
 תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֲלָאֲתָהּ נָאֵשׁ
 חֲלָאֲתָהּ: לְטַמְאָתְךָ זִמָּה יֵשֶׁן טַהֲרָתְךָ
 וְלֹא טַהֲרָתְךָ מִטַּמְאָתְךָ לֹא תַטְהִירִי
 עוֹד עַד הַגִּיחִי אֶת חֲמָתִי בְּךָ: אֲנִי
 יְהוָה הַדְּרֹתִי בָאָה וְעֲשִׂיתִי לֹא
 אֶפְרַע וְלֹא אַחֹס וְלֹא אֶנְחַם
 כְּדָר בְּךָ: וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שִׁפְטוֹךָ נָאֵם
 אֲדֹנָי יְהוָה: וְיִהְיֶה דְבַר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר: בֵּן אָדָם הַגִּנִּי לִקְחָ מִמֶּךָ
 אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ מִמֶּנָּה וְלֹא
 תִכְפַּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תִבּוֹא
 דְּמַעַתְךָ: הֲאֵיךְ דָּם מֵתִים אֲבָל לֹא
 תַעֲשֶׂה פְאָרְךָ הַבּוֹשׁ עֲלֶיךָ וְנַעֲלֶיךָ
 תַעֲשִׂים כְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל
 שִׁפְסָם וְחֹסִים אֲנָשִׁים לֹא תֵאֲבָלוּ:
 וְאֲדַבֵּר אֵל הָעָם לְבַכֵּךְ וְתַמַּת אֲשֶׁר־תִּי
 לְעָרֵב וְאֲעֵשׂ לְבַכֵּךְ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי:
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָעָם הֲלֹא תִגִּיד לָנוּ
 מַה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ כִּי אַתָּה עֲשִׂהוּ וְאָמַר
 אֵלֵיהֶם דְּבַר יְהוָה הִיָּה אֵלָיו
 לֵאמֹר: אָמַר לְבַיִת יִשְׂרָאֵל כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַגִּנִּי מִחֲלָל אֶת
 מִקְדְּשֵׁי נְאוֹן עֲזָבְכֶם מִחְמַד עֵינֵיכֶם
 וּמַחְמַל נַפְשֵׁכֶם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 אֲשֶׁר עַתָּה עַתָּה פָּחַדְתֶּם פְּלוֹ: וְעֲשִׂיתֶם
 כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עַל שִׁפְסָם לֹא

עֲלָה
 נָא
 גְבַל דוֹר
 בְּמַהֲבֵלָם
 תַּחֲסִי רַקָּח
 מְרַקְחָה
 רִיק תַּחֲסִי
 מְרַקְחָה
 תַּחֲסִי אֶת
 לְבָאֵה נָא
 בְּמַה
 זִמָּה
 טַהֲרָתְךָ
 נָחַת יְחַם
 בּוֹא עֲשִׂה
 פְּרַע חֹס
 נָחַת עֲלָה
 קְדָא
 מֶן
 מְרַקְחָה
 סִפְדָה בְּמַה
 בּוֹא תַחֲסִי
 סוֹת
 תַּעֲשִׂה
 שׁוֹם עֲשִׂה
 אֲבָל
 דְּמָה סוֹת
 אִישׁ עֲשִׂה
 צִוִּיתִי אֲמַר
 גִּיד
 תַּחֲלָל
 קְדָשׁ נְאֻה
 עֲזוֹב מְרַקְחָה
 קְפָל גְּנָה
 קְפָל עֲשִׂה

hęc dicit adonai dñs: pro eo qđ dicit moab
 κύριος· τὰ δὲ λέγει ἀδωνάϊ κύριος, ἀδὼν ὅτι ἴππει μωάβ
 & scit: ecce sicut oēs gētes dom⁹ iuda:
 & scit: ἰδὼν δὲ τρώπων πάντα τὰ ἰσραὴλ ἰουδα,
 idcirco ecce ego dissoluam hęc moab de cui⁹
 διὰ τοῦτο ἰδὼν ἐγὼ παραλύσω γὰρ αὐτὸν μωάβ ἐξ ὧν πρὸ
 iust⁹ p̄mōtorū eius electam frā domū bethielimūth sup
 λιμὸν ἀεροπυλῶν αὐτοῦ ἰαλεκὴν γὰρ δίκαι βελισιμουὺς ἐπὶ τῷ
 fōnem erbis maritime filios orienti
 τῶ πηγῆς πάλαιος παρακαλαστίας τοὺς υἱοὺς κιδίμ
 sup filios ammon dedi eos in hereditatem:
 ἴππ τῶν υἱοὺς ἀμμὼν δὲ ἰδὼκα αὐτῶν ἐν κληρονομίᾳ,
 & non sit memoria filiorū ammon in genti-
 ἴππως μὴ ἴσθαι μνῆα τῶν υἱῶν ἀμμὼν ἐν τοῖς ἔθνε-
 bus: & in moab faciam vltionem: & cognoscent
 οὐ, & ἰν μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, & ἐπιγνώσονται
 qđ ego dñs. hęc dicit adonai dñs: pro eo qđ
 ἔσ ἴππ ἰγὼ κύριος· τὰ δὲ λέγει ἀδωνάϊ κύριος, ἀδὼν
 fecit idumea in vltionem eorū vltionem
 ἰπποισίαι ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν
 in domū iuda: & mōnā retinuerūt mal⁹ & vlti sunt
 ἐν γὰρ ἰκαὶ ἰουδα, & ἰμνησιακάσασα & ἰξιδίκα
 vltionē ab eis: p̄pterea hęc dicit adonai
 σασ δὲ ἰκαὶ ἀδωνάϊ, διὰ τοῦτο τὰ δὲ λέγει ἀδωνάϊ
 dñs: & extendā manū meā sup idumeam:
 κύριος, & ἰκτινῶ τῆν χεῖρά μου ἐπὶ τῆν ἰδουμαίαν,
 & extēminabo ex ea hoīem & pecus: & po-
 & ἰβηλοερύσω ἐξ αὐτῆς ἀνθρώπων & κτήνος, & ἰκίσο
 ad eam defūd: & de theman: & de ledan fugientes in
 μια αὐτῆν ἴσθαι, & ἐκ θαμῆ, & ἐκ λιδαν διακίδῆσαι ἐν
 gladio cadent: & dabo vltionem meā sup
 ἰδουμαίαν ἰν manu pp̄i mei israel: & facient
 τῆν ἰδουμαίαν ἰν χεῖρὶ λαοῦ μου ἰσραὴλ, & ποιήσουσιν
 in idumea iuxta iram meā: & iuxta furorē
 ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ κατὰ τῆν ἔργῆν μου, & κατὰ τῶν θυμῶν
 meō: & cognoscent vltionē meā dicit adonai
 μου, & ἐπιγνώσονται τῆν ἐκδίκησιν μου λέγει ἀδωνάϊ
 dñs. p̄pterea hęc dicit adonai dñs: pro eo qđ
 κύριος· διὰ τοῦτο τὰ δὲ λέγει ἀδωνάϊ κύριος, ἀδὼν
 fecerunt alienigene in vltione: & suscitauit
 ἰπποισίαι ἰ ἀλλοφύλοι ἐν ἐκδικῆσαι, & ἰξαρῆσιν
 runt vindicā gaudentes ex tota aīa: & de
 σασ ἰκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, & ἰξαρ
 lerent vlti eternā. p̄pterea hęc dicit adonai do-
 λι-ψαι ἰως ἀδωνάϊ· διὰ τοῦτο τὰ δὲ λέγει ἀδωνάϊ κύ-
 min⁹: ecce ego extendō manū meā sup alienige-
 ρος, ἰδὼν ἐγὼ ἰσραὴλ τῆν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύ-
 nos: & disperdam ceteros: & p̄dam reli-
 λου, & ἰβηλοερύσω κῆρας, & ἰκῆρω τῶν καταλοι-
 quos hīantes maritime & faciam in
 τῶν τοὺς κατοικοῦντας τῆν πᾶσ ἀλίας, & ποιήσω ἐν
 eis vltiones magnas (redarguētib⁹ furorē): & co-
 αὐτοῖς ἐκδικῆσιν μεγάλας ἐν ἰλεγμῶν θυμῶν, & ἰππ
 gnoscent qđ ego adonai dñs: cū dederō vlti-
 γνώσονται ὅτι ἰγὼ ἀδωνάϊ κύριος, ἐν τῷ δέωται τῆν ἐκ-
 tionem meā sup eos.
 δίκησιν μου ἐπ αὐτοῖς. Ca. 26.

Hęc dicit dñs deus. pro
 eo qđ dixerunt moab oo
 & scy: ecce sicut omnes
 gentes domus iuda: oo
 idcirco ecce ego aperia
 humerum moab oooooo
 de ciuitatibus: de ciuitati
 bus inq̄ eius & de finib⁹
 eius in ciuitas terre beth
 ielimoth & beelmeon &
 cariatbaim fillis orientis
 cū filiis amon. Et dabo
 eam in hereditate: vt nō
 sit vltra memoria filiorū
 ammon in gentib⁹. Et in
 moab faciam iudicia: &
 scient qđ ego dñs. Hęc
 dicit dominus deus. oo
 Pro eo qđ fecit idumea
 vltionē vt se vindicaret
 de filiis iuda: peccauitq̄
 delinquēs & vindictā ex
 petiuit de eis: idcirco
 hęc dicit dñs deus. Ex-
 tendā manū meā sup idu-
 meā: & auferā de ea ho-
 minē & iumentū: & faciā
 eam desertam ab austro:
 et qui sunt in decā gla-
 dio cadent. Et dabo oo
 vltionē meā sup idumeā
 qđ manū pp̄i mei israel:
 & facient in edom iuxta
 irā meā & furorē meū &
 scient vindictam meam
 dicit dominus deus. oo
 Hęc dicit domin⁹ deus.
 Pro eo qđ fecerunt oooo
 palestin vindicā & vlti
 se sunt toto ooooooooooo
 aio: interficientes & im-
 plentes inimicitias ooooo
 veteres: propterea hęc
 dicit dñs deus. oooooooooo
 Ecce ego extendam ma-
 nū meā sup palestinōs &
 interficiā interfectores:
 & p̄rdā reliquias maris-
 time regionis: faciāq̄ in
 eis vltiones ooooooooooooo
 magnas arguens in fu-
 rore: & scient quia oooo
 ego dominus: cum des-
 dero vindictam meam oo
 super eos. 26.

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵשַׁן אָמַר מוֹאָב
 וְשַׁעֲרֵי רָגְזָה כָּל חַנוּמֵי בֵּית יְהוּדָה
 לִכְן הִנְנִי פֹתַח אֶת פֶּתְחֵי מוֹאָב
 מִהַעֲרִים מִעָרָיו מִקְצָהוּ אֲבִי אֶרֶץ
 בֵּית הַיְשִׁימוֹת לַעַל מַשְׁוֹן וְקִרְיַת יִמְהוּ:
 לְכַנִּי קָדָם עַל בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתְתִּיחָה
 לְמוֹרֶשֶׁת לְמַעַן לֹא תִזְכַּר בְּנֵי עַמּוֹן
 חַנוּמֵי: וְזִמְוֹאָב אֶעֱשֶׂה שְׂפִטִים וְיִדְעוּ
 כִּי אֲנִי יְהוִה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 יֵשַׁן עֲשׂוֹת אֲדוֹם וְנִקְמָם נִקְמָם לְבֵית
 יְהוּדָה וְיִאֲשֹׁמוּ אֲשׁוּם וְנִקְמוּ בָהֶם:
 לִכְן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְנִטְתִּי
 יְדֵי עַל אֲדוֹם וְהִרְתִּי מִמֶּנָּה אֲדָם
 וְנִבְרַחָה וְנִתְתִּיחָה חֲרָבָה מִתִּימֵן
 וְדָדְנָה בְּחָרֵב יָפְלוּ: וְנִתְתִּי אֶת
 נִקְמָתִי בְּאֲדוֹם בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְעֲשׂוּ בְּאֲדוֹם כְּאֲפִי וְכִחְמָתִי וְיִדְעוּ
 אֶת נִקְמָתִי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵשַׁן עֲשׂוֹת
 פְּלִשְׁתִּים בְּנִבְרַחָה וְיִנְקְמוּ נִקְמָם
 בְּשֹׂאֵם: בְּנִבְרַחָה לְמִשְׁחִית אֵיבֹת
 עוֹלָם: לִכְן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 הֲגַנִּי נוֹטָה יְדֵי עַל פְּלִשְׁתִּים וְהִרְבִּיתִי
 אֶת כִּרְתִּים וְהִאֲבִדְתִּי אֶת שְׂאֲרֵית
 חוֹף הַיָּם: וְעֲשִׂיתִי בָם נִקְמוֹת
 גְּדוֹלוֹת בְּתוֹכָהֶן הַשָּׁחַ וְיִדְעוּ כִּי
 אֲנִי יְהוִה בְּתַתִּי אֶת נִקְמָתִי
 בָם: וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוִה
 עֲשֶׂרָה שָׁנָה בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הִיָּה
 דְּבַר יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר: בְּן אֲדָם
 יֵשַׁן אֲשֶׁר אָמַר צוּר עַל יְרוּשָׁלַם
 הָאֵחַ נִשְׁבַּרָה בְּלַתוֹת הָעַמִּים
 נִסְבָּה אֵלַי אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה: לִכְן כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֹלֶיךָ צוּר
 וְהִעֲלִיתִי עֲלֶיךָ חַנוּמֵי רַבִּים כְּהַעֲלֹת
 הַיָּם לַגְּלִיו: וְשַׁחַתְתוּ חֲמוֹת צוּר
 אֲחַ שְׁבַר
 קִבְּנֵי עֲלֵא
 עֲלֵה רַבֵּן
 עֲלֵה גְּלִיל
 קִשָּׁה

עיר צנה
 יתו
 תיש זבר
 קשה
 אשם
 נמה
 קבת
 יתו
 נפל
 קשה יתם
 נקם
 שמת
 נמה
 אבד
 גדל יבח
 יתו
 Ca. xxvi.
 היה
 אה שבר
 קבנ עליא
 עליה רבנ
 עליה גליל
 קשה

G
 C
 A
 D
 B

dicent tibi: quod peristi: [et dissipatas in mari...]

dicent tibi. Quomodo peristi que habitas in mari...]

ואמרו לך איך אנדת נושנת...]

Et factū est verbum dñi ad medicos: et tu fili...]

Et factū est verbum domini ad me: co...]

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שא על...]

Marginal glosses in Hebrew script, including words like 'ישב', 'ים', 'תחת', 'אין', 'בנה', 'את', 'עיר', 'ישב', 'תהם', 'רנב', 'עלם', 'גמול', 'לא', 'בקש', 'נאם', 'Ca. xxvii.', 'יהוה', 'נשא', 'מקו', 'בא', 'א', 'כלל', 'ים', 'נבל', 'נפה', 'ננה', 'עשה', 'אלו', 'שוט', 'כסה', 'היה', 'מפצרים', 'לגם', 'היה', 'מנסך', 'היו', 'היה', 'המה', 'היו', 'הים', 'מערבך', 'עבג'.

בְּחֵילֶךָ אֲנָשֵׁי מַלְחָמָתְךָ מִגֵּן וְכוּבֵע לְחַם כֶּבֶד
תָּלוּ בְּךָ הַפֶּה נִתְּנוּ הַדְּרָדָו בְּנֵי אֲרָדָו הַפֶּה
וְחֵילֶךָ עַל חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב וְנִפְרָדִים הַפֶּה קָבֵב
לְמַנְדְּלוֹתֶיךָ הֵיוּ שְׁלֵטֵיהֶם תָּלוּ לְבַל
עַל חוֹמוֹתֶיךָ סָבִיב הַפֶּה לְלוֹ וְיִפְרָדוּ יִפְּה
תְּרַשְׁשֵׁשׁ סַחְרֶתְךָ מָרֵב כָּל הוֹן
בְּכֶסֶף פְּרָזֵל בְּדִיל וְעִפְרָת נִתְּנוּ לְבַל
עֲזֹבוּנֶיךָ יוֹן וְתַבַּל וּפְשֶׁן הַפֶּה
רִכְלִיךָ לְנֶפֶשׁ אָדָם וְכָלִי נְחֹשֶׁת לְבַל
נִתְּנוּ מִעֲרָבְךָ מִבֵּית תּוֹנְרָמָה שָׁבֵב
סוּסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים נִתְּנוּ
עֲזֹבוּנֶיךָ בְּנֵי דָדָן רִכְלִיךָ אֲיִים אֵי
רָבִים סַחְרֵת יַדְדָן בְּרִטָּת שֶׁן לְבַב
וְהוֹבְנִים הַשֵּׁיבוּ אֲשַׁכְּרֶךָ אָרָם הַקֵּן שׁוֹב
סַחְרֶתְךָ מָרֵב מַעֲשֶׂךָ לְנֶפֶךָ שְׂפִיר עֲשֵׂה
אֲרָמָן וְרִקְמָה וְנוֹץ וְרִאמֶת
וְכִדְדָד נִתְּנוּ לְעֲזֹבוּנֶיךָ יְהוּדָה
וְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל הַפֶּה רִכְלִיךָ
בְּחֵטִי מִבֵּית וּפְנֵג וּדְבָשׁ וְשֶׁמֶן חֶסֶה
וְצֹרִי נִתְּנוּ מִעֲרָבְךָ רִמְשֶׁק עֲבֵב
סַחְרֶתְךָ מָרֵב מַעֲשֶׂךָ מָרֵב כָּל עֲשֵׂה
הוֹן בְּיִין חֲלָבוֹן וְצֹמֵר צֹחֵר
דָּדָן וְיוֹן מֵאֲוֶל לְעֲזֹבוּנֶיךָ נִתְּנוּ אֲוֶל
בְּרָזֵל עֲשׂוֹת קָדָה וְקִנְיָה לְמִעֲרָבְךָ עֲשֵׂה
הֵיָה דָדָן רִכְלִיךָ לְבַבְדִּי חֲפֶשׂ
לְרִכְבָּהוּ עֲרֵב וְכָל נְשֵׂאֵי קָדָה הַפֶּה
סַחְרֵי יַדְדָן לְנֶכְרִים וְאֵילִים וְעֲשֵׂתוֹדִים לְנֶשֶׂא
בָּם וְסַחְרֵיךָ רִכְלִיךָ שָׁבֵא וְרִקְמָה
הַפֶּה רִכְלִיךָ לְרֵאשׁ כָּל בְּשֵׁם וְנֶכֶל
אֲבֵן יְקָרָה וְחֶבֶב נִתְּנוּ עֲזֹבוּנֶיךָ חֶרֶן
וְכִנָּה וְעֵדָן רִכְלִיךָ שָׁבֵא אֲשׁוּר
כָּל מִדְּרֹתֶיךָ הַפֶּה רִכְלִיךָ לְמַכְלָלִים לְבַל
בְּנִלוּמֵי תְּלֵלָת וְרִקְמָה וּבְגָדֵי לְבַל
בְּרָמִים לְחֶבֶלִים חֲבֵשִׁים וְאֲרָזִים
לְמַרְכָּלֶיךָ אֲנִיוֹת תְּרַשְׁשֵׁשׁ שְׂרוֹתֶיךָ
מִעֲרָבְךָ וְתַמְלָאֵי וְתַכְבְּדִי מֵאֵד
לְבַל שׁוֹר מֵאֵד לְבַב

in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeū & galeā
suspendērūt in te pro or
natu tuo. Filii aradii oooo
cū exercitu tuo sup mu
ros tuos in circuitu: sed &
pygmeiq erāt in turrib
tuis pharetras suas sus
pēderūt in muris tuis p
gyrum. Ipsi cōpleuerūt
pulchritudinē tuā. Car
thaginēses negociatores
tui a multitudie cūctarū
diuitiā: argēto: ferro:
stano: plūboq repleue
rūt nūdinas tuas. Grecia
& tubal & mosoch ipsi
infiores tui: mācipia &
vasa erca adduxērūt ppfo
tuo de domo thogorma
eqs & eqtes & mulos ad
duxērūt ad forū tuū. Filii
dedan negociatores tui.
Insule mite negotiatio
man tue Dētes eburne
os & hebeninos mutane
rūt in precio tuo. Syrus
negociator tuus. Propter
multitudinē operū tuorū
guttā & purpurā & scu
tulata & byssum & sericū
& chodchod pposuerūt
in mercatu tuo. Indā &
terra israel ipsi infiores
tui i frumēto primo bal
samū & mel & oleū & re
finā pposuerūt in nūdi
nis tuis. Damascenus ne
gociator tuus in multiti
dine operū tuorū: in mul
titudine diuerfarū opū:
in vino pingui: in lanis
coloris optimi. Dan &
grecia & mozel in nūdis
nis tuis pposuerūt ferrū
fabrefactū stactem & ca
lamū in negociatiōe tua.
Dedan infiores tui in ta
petib ad sedēdū. Arabia
& vniuersi principes ced
dar ipsi negociatores ma
nus tue cū agnis & aneti
bus & hedīs venerūt ad te
negociatores tui. Vendi
tores faba & rema ipsi
negociatores tui: cū vni
uerlis primis aromatib
& lapide p̄ciolo & auro
qd pposuerūt in mercatu
tuo. Arā & chēne & edē
negociatores tui. Saba
assur & chelmach vendi
tores tui: ipsi negociato
res tui: multiphariā in
volucris hyacithi & po
lymito & gazarūq p̄cio
fara q̄ obuolute & affricte
erant fumib: cedros q̄q
hēbāt in negociatōib tuis.
naues maris p̄ricipes tui
in negociatiōe tua: & res
pleta es & glificata nimis

crant in exercitu tuo viri bellatores tui pelras
has in te d'viametis σου ανδρες πολεμικαι σου πελτας
& galeas suspendērūt in te: illi dederūt
& p̄dixi φαλακας ἐπιμασας ἐν σοι, οὗτοι ἰδωκασι τῆς
glam tuā: filii aradior: & fortitudo tua sup mu
ros tuos in circuitu. sed & medi in turrib tuis co
χίωι σου κύκλω. ἀλλὰ καὶ μῦθοι ἐν τοῖς πύργοις σου ἐσ
rant custodes. pharetras suas suspendērūt sup
mas φυλακας τῶν φαρίτρων αὐτῶν ἐπιμασας ἐπὶ τῶν
pugnacula tua: i circuitu illi p̄fecerūt tuā decessē.
deceat σου, κύκλω οὗτοι ἐτελείωσάν σου ἡ κάλλος. καλ
chedonij mercatores tui a multitudie potētie tue: p̄ci
χάδ' οὖνοι ἔμποροι σου ἕως πλείους δυνάμεός σου, ἀργύ
ro & auro & ere & ferro & stano
rūt καὶ χρυσίον καὶ χαλκόν καὶ σίδηρον καὶ κασίτηρον
& plūbo dederūt σοὶ τῆς. grecia vniuersa
καὶ μίλιβ' οὖν ἰδωκασι τῆς ἀγορῆς σου. ἡ ἄλλας πᾶσα,
& adiacentia eius: negociatiōe in te in an
καὶ τὰ παρακείμενὰ αὐτῆς, ἐνεμπορεύετα ἐν σοὶ ἐν ἰου
mab homi: & vasa erca dederūt mercatore
χῆς ἀπὸ ἄλλων, καὶ σκεῦα χαλκῶ ἰδωκασι τῆς ἐμπορίας
tue de domo thergama equos & equitico: & mulos
σου ἐξ οἴκου θεργαμα ἵππους καὶ ἵππις, καὶ μῦθους
dederūt nūdinas tuas filij rhodior mercatores tui ab insulis
ἰδωκασι ἀγορῆς σου οὖν ἡδ' οὖν ἔμποροὶ σου ἕως πλείους
multiplicauerūt negociationē tuā dentes elephantiōes: &
ἐπλείονα τῆς ἐμπορίας σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους, καὶ
his q̄ introducebant reddēbas mercedes tuas homi
ταῖς ἐσαγομένοις ἀπὸ ἰδ' οὖν τοὺς μῦθους σου ἀπὸ
nes negociationē tuā a multitudie mercatus tu in
πους ἐμπορίας σου ἕως πλείους τῆς ἐμπορίας σου ἐν
sp̄hec stactē: & purpuram & byssum & varias
ἀφικ σακτῆ, καὶ πορφύρας καὶ βύσσου καὶ ποικίλων
res de tharilo: & rasmoth & codchod dederūt nūdi
τα ἐκ θαρσίλων, καὶ ρασμῶν καὶ κωδχῶδ' ἰδωκασι τῆς ἀγο
nas tuas indae: & filij israel. illi negociatores tui in
ἐστ' σου ἰουδαίας, καὶ οὖν ἰσραὴλ. οὗτοι ἔμποροὶ σου ἐν
frumētū mercatorū vnguetor & b̄mū mel & oleum &
σίτου ἄρωμα, καὶ μύρα καὶ ἄρωμα μέλι καὶ ἔλαιον καὶ
refinam dederūt in nūdinis tuis. damascenus
ῥεφίναν ἰδωκασι ἐν τῷ συμμίσθῳ σου. δαμασκῆς ἐμ
gotiatio tua in multitudie operū tuorū ex multitudie fortitudo
γοτῆρία σου ἐν πλείοις ἔργων σου ἐκ πλείους δυνάμεός
tue. ois vniū ex chelmont: & lanā lucidā de mlio
σου. πάντας ὄνος ἐκ χελμῶν, καὶ ἄρωμα γίλαβ' οὖν ἐκ μιλῶ
to: dan & isaan & moosil in nūdinis tuis. ser
του, δάν καὶ ἰσααὶ καὶ μοσῆλ ἐν τῶν ἀγορῶν σου. σί
rum operatum & rote in omixione tua
ὄνος ἐργασμῆτος καὶ τροχαὶ ἐν τῷ συμμίσθῳ σου
sunt dedan negociatores tui cū sumēto electis ad
ἐστὶν δ' αὐδ' ἔμποροὶ σου μετὰ κηρῶν ἐκλεχθῶν ἐν
currus: arabia & oēs p̄ncipales cedar. illi
ὄρματα, ἀραβία καὶ πάντες ἐν ἄρχοντις κωδχῶ. οὗτοι
negociatores p̄ manū tuā camelos: & artices: & op̄
ἔμποροι διὰ χειρῶς σου κάμηλους, καὶ κηρῶν, καὶ ἄ
nos in q̄b negociantur te negociatores tui faba: &
νοὺς ἐν οἷς ἐνεμπορεύονται σοὶ οἱ ἔμποροὶ σου σαβῶν, καὶ
ragma: ip̄i negociatores tui cū primis aromatib' &
ῥαγμα, οὗτοι ἔμποροὶ σου μετὰ ἄρωμα ἰδωκασι καὶ
lapidib' p̄ciolis q̄ & aurum dederūt mercatū tuū. chelmont
λίθων τιμιωτῶν καὶ χρυσίον ἰδωκασι τῆς ἀγορῆς σου. χελμῶν, καὶ χε
naan & edan: illi negociatores tui. faba & assar: & chelma
ναὶ καὶ ἄδ' οὖν, οὗτοι ἔμποροὶ σου. σαβῶν καὶ ἄσσῶν, καὶ χελμῶν
negociatores tui ferētes negociationē i m̄sifariā & volucris hyacithi
ἔμποροὶ σου φέροντες ἐμπορίας ἐν μοχαλίμ καὶ γαλίμ ἰδωκασι
& polymita & ihesaurus electos colligatos in turrib
& polymita & ihesaurus electos colligatos in turrib
καὶ ποικιλίας καὶ ἰσχυροὺς ἐκλεχθῶν κατὰ δὲ δ' οὖν ἐν τῶν
& griessine nauco in cis. negociatio tua in multitudie
& griessine nauco in cis. negociatio tua in multitudie
καὶ κυπρίων καὶ πλοῖα ἐν αὐτοῖς. ἡ ἐμπορία σου ἐν τῷ πλείοι
omixione tua: & repleta es: & aggluata es: nimis
τῶν συμμίσθῳ σου, καὶ ἐνεπλείωσθ, καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα

זרב דליותיו ויפנאוהו כל עצי קנא
 עדן אשר בגן האלהים : לכן
 נה אמר אדני יהוה יען אשר
 גברת בקומה ויתן צפרתו אל
 בני עבותים ורם לבבו בגבהו : עבת רום
 ואתנהו ציד איל נויים עשו עשו עשה
 יעשה לו פרשעו גרשתהו :
 וינרתהו זרים עריצי נויים ויטשהו קבת עין
 אל ההרים ונכל גאיות נפלו נמש נגא
 דליותיו ויתשברנה פארתיו נכל דלה שבר
 אפיקי הארץ וירדו מצלו כל אפק
 עמי הארץ ויטשהו : על מפלתו צלל נמש
 ישכנו כל עוף השמים ואל שפ
 פארתיו היו כל חית השדה : למען קמה מנה
 אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי גבה
 מים ולא יתנו את צפרתם אל קמ
 בני עבותים ולא יעמדו אליהם עבת עמד
 בגבהם כל שתי מים ני כלם נתנו אדל שמה
 למות אל ארץ תחתית בתוך בני
 אדם אל יורדי נור : נה אמר אדני יירד
 יהוה ניום רדתו שאלה האבלתי אבל
 נסתי עליו את תהום ואמנע קסה תהם
 נהרוקיה ויפלאו מים רבים ואקדר סנע קלא
 עליו לבנון וכל עצי השדה רבב קבר
 עליו עלפה : מקול מפלתו הרעשתי נפל קעש
 נויים נהורדי אתו שאלה את ירד
 יורדי נור וינחמו בארץ תחתית נים
 כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון קבר
 כל שתי מים : נם הם אתו ירדו שמה
 שאלה אל הללי חרב וחדש ישבו
 נצלו בתוך נויים : אל מי דמית דסה
 פכה נכבוד ונגדל בעצי עדן קבר
 והורדת את עצי עדן אל ארץ
 תחתית בתוך שרלים תשכב את שכן
 חללי חרב הוא פרעה וכל המונה קמו
 נאם אדני יהוה :

multis codensibus frōdi
 bus. Et emulata sunt cū
 oia ligna voluptatis que
 erant in paradiso dei.
 Propterea hec dicit do
 minus deus. Pro eo q
 sublimatus est in altitu
 dine & dedit fūmitatē suā
 virentē atq; condensam:
 & eleuātū est cor eius in
 altitudine sua: tradidi eū
 in manus fortissimi gen
 tiū. Facies faciet ei. Iux
 ta impietate eius cieci eū:
 & succident eū alieni &
 crudelissimi nationū. Et
 piciet eum sup mōtes
 & in cūctis cōuallib; cor
 ruēt rami ei: & cōfringē
 tur arbusta eius in vniuer
 sis rupib; terre: & rece
 dēt de vmbra eo ei oēs
 populi terre: & relin
 quēt eum. In ruina eius
 habitauerūt oia volati
 lia celi: & in ooooooooo
 ramis eius fuerūt vniuer
 se bestie regionis. Quā
 obrē non eleuabūtur in
 altitudine sua oia ligna
 aquarū: nec ponēt sub
 limitatem suam inter oō
 nemorosa atq; frōdosa:
 nec stabunt ooooooooo
 in sublimitate sua oia q
 irrigantur aquis: qā oēs
 traditi sunt in mortē ad
 terram vltimā in medio
 filior; hoim; ad eos qui
 descendūt in lacū. Hec
 dicit dñs deus. In die qñ
 descendit ad inferos in
 duxi luctū: operui eum.
 abyss; & prohibui oooo
 flumina eius: & coerciui
 aqs; multas. Cōtristatus
 est sup eum libanus &
 omnia ligna agri oooooo
 concussa sunt. A sonitu
 rume eius commouit oō
 gētes: cū deducere eum
 ad infernum cum his oō
 qui descēdebāt in lacū.
 Et cōsolata sunt in terra
 infima oia ligna volu
 ptatis egregia atq; p̄clar
 a in libano: vniuersa q
 irrigātur aqs. Nā & ipsi
 cū eo descendēt ad infer
 num ad interfectos glā
 dio & brachiū vniuersiuf
 q; fodebit sup vmbra
 ei in medio nationū ei.
 Qui assimilat es o in cly
 te atq; sublimis iter ligna
 voluptatis: Ecce deduct
 es cū lignis voluptatis
 ad terrā vltimā. In me
 dio incircūcisorū dormi
 es cū eis qui interfecti sūt
 gladio. Ipse est pharao
 & ois multitudo eius: dī
 cit dñs deus.

ramor eius: & emulata sūt eū ligna parad
 κλάσει αὐτοῦ, καὶ ἐκλωσει αὐτοῦ τὰ βύλα τῶν παρὰ
 π delitiar; dei. propterea hec dicit
 δεισοῦ τῆς τρυφῆς τοῦ θιου. διὰ τοῦτο τὰδὲ λίγη
 adonai dño: p eo qd fact; eo magn; magnitudie: τ dedi
 ἀδωαὶ κύριος, ἀπὸ τοῦ ἰθίου μέγας τῶ μεγέθει, καὶ ἰθί
 στ ininā tuā in mediā nubīā: τ eleuātū ε
 κας τῆ ἀρχῆ σου ἰς μέσοι νεφελῶν, καὶ ἰπέρη ἰ καρ
 suā in celsitudine sua τ tradidi eū in
 δία αὐτοῦ ἐπὶ τῶ ὕψει αὐτ; καὶ παρὰ δωκα αὐτοῦ ἰς
 man; p̄incipio gētib; τ fecit p̄ditionē ei
 χιρασ ἀρχινοτος ἐστὼν, καὶ ἰπέρησιν τῆ ἀπώλειαν ἐν
 ius scōm impietate egypti. τ exterminauit eū
 του κατὰ τῆ ἀσπιβίαν αἰγυπτίου καὶ ἐξωλόρευσα αὐτοῦ
 alieni p̄cillites de gētib;. τ delecerunt eū α
 ἀλλότροι λαμοὶ ἄσπ ἐστὼν. καὶ κατὰ βλαση αὐτοῦ ἐσπ
 mōtib; in cictis vallibus cecidēt rami
 τῶν ἰρῶν ἐν πάσαις ταῖς φάραγγι ἰπισοι ἰ κλάσει
 eius: τ cōfracti sūt stirpes eius in oī cam
 αὐτοῦ, καὶ συντρίβη τὰ στελεχῆ αὐτοῦ ἐν παρτὶ τῆ
 po terre: τ descenderūt ab vmbra eo sup
 δία τῆς γῆς, καὶ κατὰ βλαση ἄσπ τῆς σκίπρας αὐτ; π
 nec popi gentiū. τ strauerūt eū sup rai
 τις ἰ λαοὶ τῶν ἐστῶν. καὶ ἰδ ἀφισα αὐτοῦ ἐπὶ τῆ πῶ
 nā eius requiescēt oia volatilia celi:
 σι αὐτοῦ ἀνεπαύσατο πάντα τὰ πετεινά τῶ οὐρανοῦ,
 τ sup truncos eius fuerūt vniuersē bestie
 καὶ ἐπὶ τὰ στελεχῆ αὐτοῦ ἰθίετο πάντα τὰ ἰρῆ τῶ
 agri: vt nō exaltent in magnitudine eor oia
 ἀγροῦ, ὅπως μὴ ὑψώσων ἐν τῶ μεγέθει αὐτοῦ πάντα
 ligna q in aqua: τ nō dederūt ininā
 τὰ βύλα τὰ ἐν τῶ ὕδατι, καὶ οὐκ ἰδωκα τῆ ἀρχῆ
 suam in mediā nubīā τ nō steterūt i sublimitate ip
 αὐτῶν ἰς μέσοι νεφελῶν καὶ οὐκ ἰςισα ἐν τῶ ὕψει δε
 sor ad eū oēs bibentes aqua: oēs de
 τῶν πῆς αὐτοῦ πάντες ἰ πίσιτες ἰδωρ, πάντες ἰδ
 ti sūt in mortē in frā p̄fuditatis in medio filior; hoim
 θισα ἰς ἀάατι ἰς γῆς βάθος ἰς μέσω οὐο ἀπώπει
 descendentes in foneā hec dicit adonai dño. in
 κατὰ βλαση τῆς ἰς ἰσῶ τὰδὲ λίγη ἀδωαὶ κύριος. ἰ
 q die descendit ad inferos iurit eum obfissu
 ἰ ἰμῖρα κατὰ βλα ἰς ἀδου ἰπ ἰθίσει αὐτοῦ ἰ ἀβυσσῆ
 τ prohibui flumina eius: τ prohibui mltis
 καὶ ἀπίσισα τοῦς ποταμοῦς αὐτῆς, καὶ ἐκόλυσα πλ
 dine aque: τ p̄tendebat ē sup eum libanus. oia
 εος ὕδατος, καὶ ἐσκότασιν ἰπ αὐτῶ ἰ λίβανος. σῶν τὰ
 ligna campi sup eū soluta sūt a voce rume
 βύλα τ; πῶδου ἰπ αὐτῶ ἐξελύκιν, ἐσπ τῆς φωνῆς τῆς πῶ
 eius. cōmote sūt gētes qñ deducēbā eum in in
 ως αὐτ;. ἰσῶ ἰθισα τὰ ἰθί ὅτε κατὰ βλαση αὐτοῦ ἰς ἀ
 fernā eū descendētib; in lacum τ consolabant
 δου μετὰ τῶν κατὰ βλαση τῶν ἰς λακοῦ καὶ παρὰ κλάση
 eum in fra infima oia ligna delitiar; τ
 αὐτοῦ ἰ γῆ κατωτάτη πάντα τὰ βύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ
 electa τ pulcherris libani vniuersa bibentia α
 ἰκλευτῆ καὶ τὰ κάλλισα τ; λιβάνου πάντα τὰ πίσιτα ἰ
 quā: τ .n. τ ἰπὶ descendētib; eū eo in infernā in
 δωρ, καὶ παρ καὶ αὐτοῦ κατὰ βλαση μετ αὐτ; ἰς ἀδου ἰ τῶς
 vulneratio a gladio: τ semen ei; habē
 τραυματικῆς ἄσπ μαχαίρας, καὶ γῶ σπῆμα αὐτ; ἰ κατῆ
 tantes sub vmbra eo in medio vite eor; p̄cile
 καὶντες ἰπὸ τῆ σκίπρας αὐτ; ἰ μέσω τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώ
 runt. cui assimilat es i virtute τ in glia τ i magnitudie
 λαιτο. τίσι ἀμωδῆς ἰς δυνάμει καὶ ἰς δόξῃ καὶ ἰς μεγέθει
 inter ligna delitiar; descende eū lignis
 ἰ τῶς βύλοις τῆς τρυφῆς, κατὰ βλαση μετὰ τῶν βύλοι τῆς
 delitiar; in frre p̄fudit. in medio incircūcisor; dormio eū
 τρυφῆς ἰς γῆς βάθος. ἰς μέσω ἀπώπει τ; μῆτασ κερμῆσιν με
 vulneratio gladio sic pharao τ oēs
 τὰ τραυματικῶν μαχαίρας ἰστῶς φαρῶ καὶ πῶ γῶ
 mltitudo fortitudie eius dicit adonai dño.
 πλῆθος τῆς ἰχθῶς αὐτοῦ λίγη ἀδωαὶ κύριος. Ca. 52.

E factū est in duodecimo anno in duodecimo mēse factū ē verbū dñi ad me tu mihi miā tuū mēsis. **E**phraim lāgoc kurīou pñs mi dicens: fili hols assume lamētū sup pharaonē regem alypt, vā dōtrāpou λάβη δρῆνιν ἐπὶ φαραῶ βασιλῆα ἑγρη: τ dices ei: leoni gētib'assimilat' cristu: ἀγγῶν, καὶ ἐπὶς αὐτῷ, λίοντι ἐστὶν ὁμοιωθῆσ σου, τ qñ oraco q̄ in mari: τ rētilabas cornū su xū ὡς δράκων ἐστὶ τὸ θαλάσσι, καὶ ἰκρίτῆς ἐστὶ τοῖς πο μινib' tuis: τ cōturbabas aquā pedib' tuis τ τῆμῆς σου, καὶ ἰτῶκασις ἕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ cōculabas flumina tua. **H**ec dicit dñs κατιπάτης τοῖς ποταμοῖς σου. τὰδ'ε λέγει κύριος τ circūpōnā sup te rete meū in ecclesia καὶ τῶβαλῶ ἐπὶ σὶ δ'ἰκρίτω μου ἐτ κλησία pñs mñs: τ extrahā te in hamo meo τ ἐτ λαπὶ πολλῶ, καὶ ἀνάξω σε ἐτ τῷ ἀγκίστρῳ μου καὶ ἐκ ἐδῶ te sup tē: campī replēbantur tuis: τ sedes tuā sē ἐπὶ τὴν γῆν, πιδ'ἰα πλάκῆσαι σου, καὶ ἐπὶ τefacā sup te oīa volatilia cell. τ fatu καῖω ἐπὶ σὶ πᾶντα τὰ πτερόα τῷ ὑρατῷ. καὶ ἰμο rābo et te oīs bestias fere: τ dabo πλάσω ἐκ σου πᾶντα τὰ θῆρα τῆς γῆς, καὶ δ'ἰσω τῆς carnes tuas sup mōtes: τ replebo valles a σάρας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἰμπλάσω φάραγγας ἀπὸ sanguīe tuo: τ irrigabitur terra a ster- τῷ ἀματός σου, καὶ ποτιδ'ῶσιν τὰ γῆ ἀπὸ τῷ πῆ coibus tuis a multitudine tua sup mōtes χωρμάτω σου ἀπὸ τῷ πλάτους σου ἐπὶ τῷ ὄρει valles implebo et te: τ cooperiam cū φάραγγας ἰμπλάσω ἀπὸ σου, καὶ κατοκαλιῶ ἐτ τῷ caic' fuer' tu celā τ cōtēneb' d'escere faciā stellas eius σβιδ'ῶσαι σὶ ὑρατῆ καὶ συσκατάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, solē in nube tegam: τ luna nō splēdēbit ἕλιν ἐτ νεφέλη καλυῶ, καὶ σελήνη ἔμ φῶς τῷ lune suo. oīa q̄ splendent lūne in celo ὡς ἀπῆς. πᾶντα τὰ φαῖντα φῶς ἐτ τῷ ὑρατῷ cōtēneb' d'escant sup te: τ dabo tenebras sup terrā συσκατάσωσιν ἐπὶ σὶ, καὶ δ'ἰσω σκῆρος ἐπὶ τῆ γῆ τῷ dñs dicit dñs: τ irritabo cor σου λέγει κύριος κύριος. καὶ παροργίσω καρδίαν mñs: pñs: cum inducero captivitatē tuā in πολλῶν λαῶν, ἰκίκα ἀναγῶ ἀχμαλωσίαν σου, ἰς gētes in terrā quā nō cognouisti. τ cōtristabunt sup τὰ ἰκῆ ἔς γῆν ἐτ ἕκ ἕγως. καὶ συγιάσουσιν ἐπὶ te gētes mñs: τ reges eor' supose su- σὶ ἰκῆ πολλῶ, καὶ ἐτ βασιλῆς αὐτῶ ἰκῶσθαι ἰκῶ p'cent. cū erudero gladiū meū sup fact- σῶ. ἐτ τῷ πῆτῶσαι τῆν δ'ομφαίαν μου ἐπὶ πῆσω te eor' expectantes ruinam suam a die πᾶ αὐτῶ πῆσδ'εχίδου: τῆ πῆσῆ αὐτῶν ἀπ' ἰμῆρας ruine tue. qz hec dicit dñs dñs: glā- τῶσῶς σου. ὅτι τὰδ'ε λέγει κύριος κύριος, ἑμ = dñs regio babilonis veniet tibi in gladiō gl- φαία βασιλῆς βαβυλωνῆς ἔξει σοι ἐτ μαχαίρας γῆ gantū: τ dēciam fontitudinē tuā. pestilētes de gētib' γῆτω, καὶ καταβαλῶ τῆν ἰχῆ σου. λοιμοὶ ἀπὸ ἰκῶν dñs τ perdent iniuriā egypti: τ con πῆτῆς καὶ ἀπολοῦσιν τῆ ἕβρη ἀγγῶν, καὶ συν icetur oīs fontitudo ei: τ perdā oīs τῆβῆσῆ τῶσα ἰχῆς αὐτῆς, καὶ ἀπαλῶ πᾶντα iumēta ei' ab aqua multa: τ non turba- τὰ κῆα αὐτῆς ἀπ' ἕδ' ἄγος πολλῶ, καὶ ἔμ τὰ τῶ τῶ ba mīa p'ca hols vitra: τ restigū iumētor' non ἔμ ἀπὸ πῆς ἀιράπῶ ἔτ, καὶ ἰχῆς κῆτῶν ἔμ κα cācabit cum. tūc dēscant aque eor' καταπατίσῶ αὐτό. τῆτῆ ἰσυχῶσθαι τὰ ἕδ' ἄτᾶ αὐτῶ

E factum est in duodecimo anno in duodecimo mense factum est verbum dñi ad me tu mihi miā tuū mēsis. **E**phraim lāgoc kurīou pñs mi dicens: fili hols assume lamētū sup pharaonē regem alypt, vā dōtrāpou λάβη δρῆνιν ἐπὶ φαραῶ βασιλῆα ἑγρη: τ dices ei: leoni gētib'assimilat' cristu: ἀγγῶν, καὶ ἐπὶς αὐτῷ, λίοντι ἐστὶν ὁμοιωθῆσ σου, τ qñ oraco q̄ in mari: τ rētilabas cornū su xū ὡς δράκων ἐστὶ τὸ θαλάσσι, καὶ ἰκρίτῆς ἐστὶ τοῖς πο μινib' tuis: τ cōturbabas aquā pedib' tuis τ τῆμῆς σου, καὶ ἰτῶκασις ἕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ cōculabas flumina tua. **H**ec dicit dñs κατιπάτης τοῖς ποταμοῖς σου. τὰδ'ε λέγει κύριος τ circūpōnā sup te rete meū in ecclesia καὶ τῶβαλῶ ἐπὶ σὶ δ'ἰκρίτω μου ἐτ κλησία pñs mñs: τ extrahā te in hamo meo τ ἐτ λαπὶ πολλῶ, καὶ ἀνάξω σε ἐτ τῷ ἀγκίστρῳ μου καὶ ἐκ ἐδῶ te sup tē: campī replēbantur tuis: τ sedes tuā sē ἐπὶ τὴν γῆν, πιδ'ἰα πλάκῆσαι σου, καὶ ἐπὶ τefacā sup te oīa volatilia cell. τ fatu καῖω ἐπὶ σὶ πᾶντα τὰ πτερόα τῷ ὑρατῷ. καὶ ἰμο rābo et te oīs bestias fere: τ dabo πλάσω ἐκ σου πᾶντα τὰ θῆρα τῆς γῆς, καὶ δ'ἰσω τῆς carnes tuas sup mōtes: τ replebo valles a σάρας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἰμπλάσω φάραγγας ἀπὸ sanguīe tuo: τ irrigabitur terra a ster- τῷ ἀματός σου, καὶ ποτιδ'ῶσιν τὰ γῆ ἀπὸ τῷ πῆ coibus tuis a multitudine tua sup mōtes χωρμάτω σου ἀπὸ τῷ πλάτους σου ἐπὶ τῷ ὄρει valles implebo et te: τ cooperiam cū φάραγγας ἰμπλάσω ἀπὸ σου, καὶ κατοκαλιῶ ἐτ τῷ caic' fuer' tu celā τ cōtēneb' d'escere faciā stellas eius σβιδ'ῶσαι σὶ ὑρατῆ καὶ συσκατάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, solē in nube tegam: τ luna nō splēdēbit ἕλιν ἐτ νεφέλη καλυῶ, καὶ σελήνη ἔμ φῶς τῷ lune suo. oīa q̄ splendent lūne in celo ὡς ἀπῆς. πᾶντα τὰ φαῖντα φῶς ἐτ τῷ ὑρατῷ cōtēneb' d'escant sup te: τ dabo tenebras sup terrā συσκατάσωσιν ἐπὶ σὶ, καὶ δ'ἰσω σκῆρος ἐπὶ τῆ γῆ τῷ dñs dicit dñs: τ irritabo cor σου λέγει κύριος κύριος. καὶ παροργίσω καρδίαν mñs: pñs: cum inducero captivitatē tuā in πολλῶν λαῶν, ἰκίκα ἀναγῶ ἀχμαλωσίαν σου, ἰς gētes in terrā quā nō cognouisti. τ cōtristabunt sup τὰ ἰκῆ ἔς γῆν ἐτ ἕκ ἕγως. καὶ συγιάσουσιν ἐπὶ te gētes mñs: τ reges eor' supose su- σὶ ἰκῆ πολλῶ, καὶ ἐτ βασιλῆς αὐτῶ ἰκῶσθαι ἰκῶ p'cent. cū erudero gladiū meū sup fact- σῶ. ἐτ τῷ πῆτῶσαι τῆν δ'ομφαίαν μου ἐπὶ πῆσω te eor' expectantes ruinam suam a die πᾶ αὐτῶ πῆσδ'εχίδου: τῆ πῆσῆ αὐτῶν ἀπ' ἰμῆρας ruine tue. qz hec dicit dñs dñs: glā- τῶσῶς σου. ὅτι τὰδ'ε λέγει κύριος κύριος, ἑμ = dñs regio babilonis veniet tibi in gladiō gl- φαία βασιλῆς βαβυλωνῆς ἔξει σοι ἐτ μαχαίρας γῆ gantū: τ dēciam fontitudinē tuā. pestilētes de gētib' γῆτω, καὶ καταβαλῶ τῆν ἰχῆ σου. λοιμοὶ ἀπὸ ἰκῶν dñs τ perdent iniuriā egypti: τ con πῆτῆς καὶ ἀπολοῦσιν τῆ ἕβρη ἀγγῶν, καὶ συν icetur oīs fontitudo ei: τ perdā oīs τῆβῆσῆ τῶσα ἰχῆς αὐτῆς, καὶ ἀπαλῶ πᾶντα iumēta ei' ab aqua multa: τ non turba- τὰ κῆα αὐτῆς ἀπ' ἕδ' ἄγος πολλῶ, καὶ ἔμ τὰ τῶ τῶ ba mīa p'ca hols vitra: τ restigū iumētor' non ἔμ ἀπὸ πῆς ἀιράπῶ ἔτ, καὶ ἰχῆς κῆτῶν ἔμ κα cācabit cum. tūc dēscant aque eor' καταπατίσῶ αὐτό. τῆτῆ ἰσυχῶσθαι τὰ ἕδ' ἄτᾶ αὐτῶ

E factum est in duodecimo anno in duodecimo mense factum est verbum dñi ad me tu mihi miā tuū mēsis. **E**phraim lāgoc kurīou pñs mi dicens: fili hols assume lamētū sup pharaonē regem alypt, vā dōtrāpou λάβη δρῆνιν ἐπὶ φαραῶ βασιλῆα ἑγρη: τ dices ei: leoni gētib'assimilat' cristu: ἀγγῶν, καὶ ἐπὶς αὐτῷ, λίοντι ἐστὶν ὁμοιωθῆσ σου, τ qñ oraco q̄ in mari: τ rētilabas cornū su xū ὡς δράκων ἐστὶ τὸ θαλάσσι, καὶ ἰκρίτῆς ἐστὶ τοῖς πο μινib' tuis: τ cōturbabas aquā pedib' tuis τ τῆμῆς σου, καὶ ἰτῶκασις ἕδωρ τοῖς ποσί σου, καὶ cōculabas flumina tua. **H**ec dicit dñs κατιπάτης τοῖς ποταμοῖς σου. τὰδ'ε λέγει κύριος τ circūpōnā sup te rete meū in ecclesia καὶ τῶβαλῶ ἐπὶ σὶ δ'ἰκρίτω μου ἐτ κλησία pñs mñs: τ extrahā te in hamo meo τ ἐτ λαπὶ πολλῶ, καὶ ἀνάξω σε ἐτ τῷ ἀγκίστρῳ μου καὶ ἐκ ἐδῶ te sup tē: campī replēbantur tuis: τ sedes tuā sē ἐπὶ τὴν γῆν, πιδ'ἰα πλάκῆσαι σου, καὶ ἐπὶ τefacā sup te oīa volatilia cell. τ fatu καῖω ἐπὶ σὶ πᾶντα τὰ πτερόα τῷ ὑρατῷ. καὶ ἰμο rābo et te oīs bestias fere: τ dabo πλάσω ἐκ σου πᾶντα τὰ θῆρα τῆς γῆς, καὶ δ'ἰσω τῆς carnes tuas sup mōtes: τ replebo valles a σάρας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἰμπλάσω φάραγγας ἀπὸ sanguīe tuo: τ irrigabitur terra a ster- τῷ ἀματός σου, καὶ ποτιδ'ῶσιν τὰ γῆ ἀπὸ τῷ πῆ coibus tuis a multitudine tua sup mōtes χωρμάτω σου ἀπὸ τῷ πλάτους σου ἐπὶ τῷ ὄρει valles implebo et te: τ cooperiam cū φάραγγας ἰμπλάσω ἀπὸ σου, καὶ κατοκαλιῶ ἐτ τῷ caic' fuer' tu celā τ cōtēneb' d'escere faciā stellas eius σβιδ'ῶσαι σὶ ὑρατῆ καὶ συσκατάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, solē in nube tegam: τ luna nō splēdēbit ἕλιν ἐτ νεφέλη καλυῶ, καὶ σελήνη ἔμ φῶς τῷ lune suo. oīa q̄ splendent lūne in celo ὡς ἀπῆς. πᾶντα τὰ φαῖντα φῶς ἐτ τῷ ὑρατῷ cōtēneb' d'escant sup te: τ dabo tenebras sup terrā συσκατάσωσιν ἐπὶ σὶ, καὶ δ'ἰσω σκῆρος ἐπὶ τῆ γῆ τῷ dñs dicit dñs: τ irritabo cor σου λέγει κύριος κύριος. καὶ παροργίσω καρδίαν mñs: pñs: cum inducero captivitatē tuā in πολλῶν λαῶν, ἰκίκα ἀναγῶ ἀχμαλωσίαν σου, ἰς gētes in terrā quā nō cognouisti. τ cōtristabunt sup τὰ ἰκῆ ἔς γῆν ἐτ ἕκ ἕγως. καὶ συγιάσουσιν ἐπὶ te gētes mñs: τ reges eor' supose su- σὶ ἰκῆ πολλῶ, καὶ ἐτ βασιλῆς αὐτῶ ἰκῶσθαι ἰκῶ p'cent. cū erudero gladiū meū sup fact- σῶ. ἐτ τῷ πῆτῶσαι τῆν δ'ομφαίαν μου ἐπὶ πῆσω te eor' expectantes ruinam suam a die πᾶ αὐτῶ πῆσδ'εχίδου: τῆ πῆσῆ αὐτῶν ἀπ' ἰμῆρας ruine tue. qz hec dicit dñs dñs: glā- τῶσῶς σου. ὅτι τὰδ'ε λέγει κύριος κύριος, ἑμ = dñs regio babilonis veniet tibi in gladiō gl- φαία βασιλῆς βαβυλωνῆς ἔξει σοι ἐτ μαχαίρας γῆ gantū: τ dēciam fontitudinē tuā. pestilētes de gētib' γῆτω, καὶ καταβαλῶ τῆν ἰχῆ σου. λοιμοὶ ἀπὸ ἰκῶν dñs τ perdent iniuriā egypti: τ con πῆτῆς καὶ ἀπολοῦσιν τῆ ἕβρη ἀγγῶν, καὶ συν icetur oīs fontitudo ei: τ perdā oīs τῆβῆσῆ τῶσα ἰχῆς αὐτῆς, καὶ ἀπαλῶ πᾶντα iumēta ei' ab aqua multa: τ non turba- τὰ κῆα αὐτῆς ἀπ' ἕδ' ἄγος πολλῶ, καὶ ἔμ τὰ τῶ τῶ ba mīa p'ca hols vitra: τ restigū iumētor' non ἔμ ἀπὸ πῆς ἀιράπῶ ἔτ, καὶ ἰχῆς κῆτῶν ἔμ κα cācabit cum. tūc dēscant aque eor' καταπατίσῶ αὐτό. τῆτῆ ἰσυχῶσθαι τὰ ἕδ' ἄτᾶ αὐτῶ

Ca. xxxij.
 קה
 נשא קון
 קפר
 דמה קון
 ים טח
 קלח
 קפס
 עלה
 קנה
 סיל
 שבע סן
 קה
 קמו קיא
 רום שקה
 צפה
 אפק סלא
 קסה קנה
 קנד
 אר
 קמו
 קעס קנג
 בוא
 שפס
 שער
 קנה
 קפל
 בוא קנה
 קפל קמון
 ערן קאה
 שפד קנד
 קלח
 שקע

oēs vulnerati eius: oēs incircūcisi...
vulnerati eius: vulnerati eius: oēs incircūcisi...
vulnerati eius: vulnerati eius: oēs incircūcisi...

Oēs hi incircūcisi interfectiq; & cadētes gladio:
quia dederūt formidīnē suā in terra viuentiū: & nō dormiēt cū fortib; cadētib; & incircūcisi q; descenderūt ad infernū cū armis suis. Et posuerunt gladios suos sub capitibus suis: & fuerunt iniquitates eorū in offibus eorum: quia terror fortū facti sunt in terra viuentiū. Et tu ergo in medio incircūcisorū contereris: & dormies cū interfectis gladio. Ibi dumea & reges eius & omēs duces eius qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio: & qui cum incircūcisi dormierūt: & cū his qui descendit in lacū. Ibi principes aglonis oēs & vniuersi venatores q; deducti sunt cū interfectis: paucētes & in sua fortitudine cōfusi: quia dormierunt incircūcisi cū interfectis gladio: & portauerūt cōfusionē suā cū his qui descendit in lacū. Vidit eos pharao & cōsolat; sup; vniuersā multitudinē suā q; interfecta ē gladio: pharao & oīs exercitus eius: ait dñs deus: quā de terrorē meū in terra viuentium: & dormiūt in medio incircūcisorū cū interfectis gladio. pharao & oīs multitudo eius: ait dñs deus. 33. Factum est verbū domini ad me ocoo dicens: Fili hominū loquere ad filios populi tui & dices ad eos. Terra cum induxero super eam gladiū: & tu leuit populus terre virū vnū de nominis suis: & cōstituerit eum super speculatore: & ille viderit gladiū venientē super terram & cecinerit buccina & annunciauerit oō populo. Audiens autē si quis ille est ooooooooooooo fontū buccine: & non obseruauerit: veneritq; gladius & tulerit eū: sanguis ipsius super caput eius. Sonū buccinae audiuit & non se obseruauit: sanguis eius in ipso erit. Si autē se custodierit: animā suā saluabit. q; si speculator viderit gladiū venientē: & nō insonuerit buccina: & pp̄s se non

כלל חתיתם צארכ חיים ולא ישכבו את גבורים נפלים בערלים ויתנו ירדו שאול נכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ויתנו שונותם על עצמותם כי חתית גבורים צארכ חיים ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב: שמה אדום מלכה וכל נשיאיה אשר נתנו גבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בורו שמה נסיכי צפון כלם וכל צוני אשר ירדו את חללים זהתיתם מגבורתם נושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו נלמתם את יורדי בורו אותם יראה פרה ונחם על כל המונה חללי חרב פרה וכל חילו נאם אדני יהוה כי נתתי את חתיתו צארכ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרה וכל המונה נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם צארכ בני אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: וראה את חרב באה שפר זכור על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: ושמע השמע את קול השופר ולא נזרר ותבוא חרב ותקחהו דמו צראשו יהיה: את קול השופר שמע ולא נזרר דמו בו יהיה והוא נזרר נפשו מלט: והצפה כי יראה את חרב באה ולא תקע בשופר והעם לא

Ca. xxxiii
יה
גא
קצה
גא
לפח
כה
כזה

נָזַר וְתָבוֹא חֶרֶב וְתִקַּח מִרְמָס נֶפֶשׁ
הוּא זָעוּנוּ נִלְקַח וְדָמוֹ מִיַּד הַצֶּפֶה
אֲדַרְשׁ וְאַתֶּה בֶּן אָדָם צֶפֶה נִתְתִּיךְ דְּרָשׁ יָמוֹ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֵת מִפִּי דְבַר קָה
וְהִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי זָאמְרִי לְרָשָׁע זָהַר
רָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ מוֹת
לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדְּרָנוּ הוּא רָשָׁע
זָעוּנוּ יָמוֹת וְדָמוֹ מִיַּד אֲנִקְשׁוּ בְקֶשׁ
וְאַתֶּה כִּי הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדְּרָנוּ
לְשׁוֹב מִמֶּנָּה וְלֹא שָׁב מִדְּרָנוּ הוּא שׁוֹב
זָעוּנוּ יָמוֹת וְאַתֶּה נֶפֶשׁ רָצִלְתָּ
וְאַתֶּה בֶּן אָדָם אָמַר אֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל
כִּן אָמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי פִשְׁעֵינוּ
וְחַטָּאתֵינוּ עָלֵינוּ וְכִם אֲנַחְנוּ
נִמְקִים וְאִיךְ נִחְיֶה אָמַר אֱלֹהִים חִי סִמְקָתָהּ
אֲנִי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה אִם אֶחְפֹּץ מִיָּן
בְּמוֹת רָשָׁע כִּי אִם זָשׁוֹב רָשָׁע
מִדְּרָנוּ יִחְיֶה שׁוֹב וְשׁוֹבוּ מִדְּרָכֵיכֶם
הֲרָעִים וְלִמָּה תִמְוֹתֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל רָוַע
וְאַתֶּה בֶּן אָדָם אָמַר אֵל נְנִי עֶמְקָךְ
צְדָקָתְךָ הַצְדִּיק לֹא תִצְיָלְנוּ בְּיוֹם
פִּשְׁעֶשׁ וְרָשָׁעֶשׁ לֹא יִפְשַׁל כְּשֶׁל
בְּהַ בְּיוֹם שׁוֹבוּ מִרָשָׁע וְצְדִיק
לֹא יִוָּכַל לְחַיּוֹת בְּהַ בְּיוֹם חֲטָאתוֹ יִכַּל מָה
זָאמְרִי לְצְדִיק חִיָּה יִחְיֶה וְהוּא
בְּטַח עַל צְדָקָתוֹ וְעֵשָׂה עוֹל כֹּל
צְדָקָתוֹ לֹא תִזְכָּר וּזְעוּלוֹ אֲשֶׁר
עֵשָׂה בְּיוֹמוֹתָיו וְזָאמְרִי לְרָשָׁע מוֹת
תָּמוּת וְשָׁב מִחֲטָאתוֹ וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט
וְצְדָקָה חֲבַל יִשְׁיֵב רָשָׁע גְּזֵלָה שׁוֹב
יִשְׁלֵם בְּחֻקוֹת הַחַיִּים תִּלְךְ לְבִלְתִּי שְׁלֵם חֻקָּם
עֲשׂוֹת עוֹל חִיָּה יִחְיֶה לֹא יָמוֹת עֵשָׂה מוֹת
כֹּל חֲטָאתָיו אֲשֶׁר חֲטָא לֹא תִזְכָּר
לֹא מִשְׁפָּט וְצְדָקָה עֵשָׂה חִיָּה יִחְיֶה שְׁפָט מָה
וְאָמְרוּ בְּנֵי עֶמְקָךְ לֹא יִתְּבֵן דְּרָכְךָ תִּתְּבֵן
וְהוּא וְלִמָּה דְרָכְכֶם לֹא יִתְּבֵן

custodierit: veneritq;
gladius & tulerit de eis
animā: ille quidē in ini-
q̄tate sua captus est: san-
guinē autē eius de manu
speculatoris req̄rā. Et
tu fili hoīs speculatore
dedi te domui isrl. Au-
diēs ergo ex ore meo ser-
monē: annūciabis eis ex
me. Si me dicēte ad ipiū:
imple morte moneris:
nō fueris locut vt se cu-
stodiat impius a via sua.
Ipse ipius i iniq̄tate sua
moriētur: sanguinē autē
eius de manu tua req̄rā.
Si autē annūciante te ad
ipiū vt a viis suis cōuer-
tatur: non fuerit cōuer-
sus a via sua: ipse in iniq̄-
tate sua moriētur. Porro
tu animā tuam liberaſti.
Tu ergo fili hominis dic
ad domū israhel. Sic lo-
cuti estis dicētes. Iniq̄ta-
tes nre & pctā nostra sup
nos sunt: & in ipsis nos
tabescimus. Quō ergo
vivere poterimus? Dic
ad eos. Vivo ego dicit
dominus deus. Nolo co-
moriēti impiū: sed vt con-
uertatur impius ooooo
a via sua & vivat. Cōuer-
timini cōuertimini a viis
vris pessimis. Et quare
moriemini domū israhel:
Tu itaq; fili hominis
dic ad filios populi tui.
Iusticia iusti nō libera-
bit eum in quacūq; die
peccauerit: & impietas
impiū nō nocēbit ei co-
in quacūq; die cōuersus
fuerit ab impietate sua. Et
iustus nō poterit vivere
in iusticia sua in quacūq;
die peccauerit. Et ille si di-
xero iusto q; vita vivat:
& cōfessus in iusticia sua
fecerit iniquitatem: oēs
iusticie ei obliuioni tra-
dentur: & in iniq̄tate sua
quā operatus est in ipsa
moriētur. Si autē dixerō
impio: morte morieris:
& egerit penitētiā a pec-
cato suo: feceritq; iudi-
ciū & iusticiā. Et pignus
restituēt ille ipius: rap-
ināq; reddiderit: in mā-
datis vite ambulauerit:
nec fecerit qcq; iniustu:
vita vivet: & nō morie-
tur. Oia pctā eius q; pec-
cauit nō iputabūtur ei.
Iudiciū & iusticiā fecit:
vita vivet. Et dixerit fili
populi tui. Nō est equi-
pondens via dñi & ipso-
rum via iniusta est. oooo

se custodierit: veneritq; gladio tulerit ex ipso ani-
mā: ipsa pp̄t suam iniquitate capta est: at sanguinē ei
de manu speculatoris requirā. Et tu fili hominis
speculatore dedi te domui israel: et audies ex
ore meo sermonē: et annūciabis eis a me: et
si me dicente ad ipsum: imple morte morieris: et non locutus
eris in iniquitate sua: ipse in iniquitate sua morietur: et tu
animam tuam liberaſti. Tu ergo fili hominis dic ad domum israel:
sic locuti estis dicentes: Iniquitates nostrae et peccata nostra super nos sunt: et in ipsis nos
tabescimus. Quomodo ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego dicit dominus deus. Nolo commorietur impius: sed ut convertatur impius a via sua et vivat. Convertimini
convertimini a viis vestris pessimis. Et quare moriemini domum israel: Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui. Iusticia iusti non liberabit eum in quacumque die peccaverit: et impietas
impium non nocet ei in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua. Et iustus non poterit vivere in iusticia sua in quacumque die peccaverit. Et ille si dixerō iusto quod vita vivat: et confessus in iusticia sua fecerit iniquitatem: omnes iusticie eius obliuioni tradentur: et in iniquitate sua quam operatus est in ipsa morietur. Si autem dixerō impio: morte morieris: et egerit penitentiam a peccato suo: feceritque iudicium et iusticiam. Et pignus restituēt ille ipius: rapinamque reddiderit: in mandatis vite ambulauerit: nec fecerit quicquam iniustum: vita vivet: et non morietur. Omnia peccata eius que peccavit non imputabuntur ei. Iudicium et iusticiam fecit: vita vivet. Et dixerit fili populi tui. Non est equi-
pondens via domini et ipsorum via iniusta est. oooo

E
F
G
D

וּבְקַרְנֵיכֶם תִּנְגְחוּ כָל הַנְּחֻלוֹת עַד גִּנְחַתְלָה
 אֲשֶׁר רִפְיוֹצוֹתֵם אֹתָנָה אֶל הַחוּצָהוּ פִּינְיֹן אֶת
 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצִאֲנִי וְלֹא תִהְיֶינָה יְשַׁעֲתָה
 עוֹד לִבְזוֹ וְשִׁפְטֹתַי בֵּין שָׁה לְשָׁה ו
 וְהִקְמַתִי עֲלֵיהֶם רֵעָה אֶחָד וְרֵעָה קוֹם
 אֶתְהֶן אֶת עַבְדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה רֵעָה
 אֹתָם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶן לְרֵעָהוּ וְאֲנִי
 יְהוָה אֱהִיָּה לָהֶם לֵאלֹהִים וְעַבְדֵי
 דָּוִד גִּשְׂיָא בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה גִּשְׂיָא
 רִפְרֹתִי וְכִתְתִי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית שְׁלוֹם
 וְרֵשְׁבֹתַי חִיָּה רֵעָה מִן הָאָרֶץ וְיִלְשְׁבוּ שְׁבֹת רֹעַ
 בְּמִדְבָּר לְבִטָּח וְיִשְׁטוּ בְּיַעֲשִׂרִים דָּבָר
 וְנִתְתִי אֹתָם וְסִבִּיבוֹת נִבְשַׁתִּי בְּרַכָּה גִּמּוֹלָסְגַב
 וְהוֹרְדֹתִי הַגִּשְׁמִים בְּעֵתוֹ גִּשְׂמִי בְּרַכָּה יָבִיד
 יִהְיוּ וְנִתְּנָן עֵץ הַשְּׂדֵה אֶת פְּרִיָו הַיָּה פְּרָה
 וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָה וְהָיוּ עַל אֲדָמָתָם גִּמּוֹלָסְגַב
 לְבִטָּח וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּשִׁבְרֵי
 אֶת מַטּוֹת עֵלֶם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד גִּמּוֹלָסְגַב
 הָעַבְדִּים בָּהֶם וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בְּזוֹ גִּמּוֹלָסְגַב
 לְנוֹס וְחִית הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֶם גִּמּוֹלָסְגַב
 וְיִשְׁבוּ לְבִטָּח וְאִין מַחְרִיד וְהִקְמַתִי קוֹם
 לָהֶם מַטְעַ לְשֵׁם וְלֹא יִהְיוּ עוֹד גִּמּוֹלָסְגַב
 אֲסַפִּי רֵעַב בְּאָרֶץ וְלֹא יִשְׁאוּ עוֹד גִּמּוֹלָסְגַב
 כְּלִמָּת הַגִּוִּים וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם אֲתָם וְהִפָּה עַמִּי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה וְאֶתְּנָן
 צִאֲנִי צֹאן מִרְעֵיתִי אֲדָם אֲתָם אֲנִי רֵעָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָאִם אֲדַבֵּר יְהוָה

Ca. xxxv. וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
 בֶּן אָדָם שֵׁים פְּנִיךָ עַל הָר שְׁעִיר
 וְהִנְבֵּא עֲלֵיוֹ וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר
 אֲדַבֵּר יְהוָה הִנְנִי אֵלֶיךָ הָר שְׁעִיר
 וְנִבְטִיתִי יְדֵי עֲלֶיךָ וְנִתְתִיךָ שְׂמָמָה גִּמּוֹלָסְגַב
 וְשִׁמְשַׁמְתָּ שְׂרִיבֵי חֲרָבָה אֲשֵׁים וְאֶתְּנָן שִׁמְשַׁמְתָּ
 שְׂמָמָה תִּהְיֶה וְיִדְעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 יַעֲשֵׂן הַיּוֹת לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וְנִתְּנָן עֵלֶם גִּמּוֹלָסְגַב

et cornibus vris ventilabatis oia infirma pecora donec dispergerentur foras: saluabo gregem meum & non erit ultra in rapina: & indica bo inter pecus & pecus. Et suscitabo super ea pastorem vnu qui pascet ea: ipse pascet ea: & ipse erit eis in pastorem. Ego autem dñs ero eis in deum: & seruus meus dñs dñs in medio eorum. Ego dñs locutus sum. Et faciam cum eis pactum pacis: & cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in deserto: securi dormient in saltibus: & ponā eos in circuitu collis mei benedictione: & deducā imbrē in tēpo re suo: & pluuie benedictionis erunt. Et dabit lignū agri fructū suum: & terra dabit germen suū: & erunt in terra sua absq timore. Et scient quia ego dñs cū cōtriuero cathenas iugi eorū: & eruero eos de manu imperantiū sibi. Et nō erūt ultra in rapinam cō in gentibus: neq bestie terre deuorabunt eos: sed habitabūt cōfidēter absq villo terrore. Et suscitabo eis germen noia tum: & non erunt ultra iminuti fame in terra: neq portabunt ultra cō opprobriū gentiū. Et scient quia ego dominus deus eorū cū eis: & ipsi populus meus domus israel: ait dñs deus. Vos autem greges mei greges pascae mee homines estis: & ego dñs deus vester: dicit dñs deus.

Et factus est sermo dñi ad me dicens: Fili hominis pone faciē tuā aduersum montē seir & prophetabis de eo & dices illi. Hec dicit dominus deus. Ecce ego ad te mons seir & extendā manū meam sup te: & dabo te defoliatum atq desertū. Vrbes tuas demoliar & tu desertus eris: & scies quia ego dominus: eo q fueris inimicus sempiternus: & cōcluseris cō

comib' vris ventilabatis: & oia infirma pecora donec dispergerentur foras: saluabo gregem meum: & non erit ultra in rapina: & indicabo inter pecus & pecus. Et suscitabo super ea pastorem unum qui pascet eas: ipse pascet eas: & ipse erit dominus dominus in medio eorum. Ego dominus locutus sum. Et faciam cum eis pactum pacis: & cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in deserto: securi dormient in saltibus: & ponam eos in circuitu collis mei benedictione: & deducam imbrem in tempore suo: & pluuie benedictionis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum: & terra dabit germen suum: & erunt in terra sua absque timore. Et scient quia ego dominus cum contriuero cathenas iugum eorum: & eruero eos de manu imperantium sibi. Et non erunt ultra in rapinam communi in gentibus: neque bestie terre deuorabunt eos: sed habitabunt confidenter absque villo terrore. Et suscitabo eis germen novitatum: & non erunt ultra iminuti fame in terra: neque portabunt ultra communi opprobrium gentium. Et scient quia ego dominus deus eorum cum eis: & ipsi populus meus domus israel: ait dominus deus. Vos autem greges mei greges pascae mee homines estis: & ego dominus deus vester: dicit dominus deus.

Et factus est sermo domini ad me dicens: Fili hominis pone faciem tuam aduersum montem seir: & prophetabis de eo: & dices illi: Hec dicit dominus deus. Ecce ego ad te mons seir: & extendam manum meam super te: & dabo te in desolationem: & destruas vrbes tuas: & tu eris desertus: & scies quia ego dominus: eo quod fueris inimicus sempiternus: & conclusus eris cō

B
C
G
D
A
A
ka

והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם יהיה
לא להים : והושעתיו אתכם מכל ישע
טמאותיכם וקראתי אל הדגן
והרביתיו אתו ולא אתן עליכם רעב
והרביתיו את פרי העץ ותנובת פרה עוב
השדה למשן אשר לא תקחו עוד לפח
חרפת רעב זנוים : וזכרתם את
דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר רוע עלל
לא טובים ונקטתם בפניכם על קוט פנה
עונתיכם ועל תועבתיכם : לא תשב
למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
וידע לכם בושו והלמו מדרכיכם ידע כלם
בית ישראל : כה אמר אדני יהוה
זיום טהרי אתכם מכל עונותיכם
והושמתי את הערים ונגנו וישב ציד
החרבות : והארץ הנשמה תעבד קנה שפם
תחת אשר היתה ששמה לעיני כל עבד הנה
עובר וזאמרו הארץ הלזו הנשמה עני
היתה כגן עדן והערים החרבות
והנשמות וההרסות בצורות הנס בצר
ישבו : וידעו הנוים אשר ישארו שציר
סביבותיכם כי אני יהוה בנתי סבב
הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתיו : כה אמר אדני עשה
יהוה עוד זאת אדרש לבית דבש
ישראל לעשות להם אדנה אתם קנה
כצאן אדם : כצאן קדשים כצאן
ירושלים נמועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם יד הנה
וידעו כי אני יהוה :

& eritis mihi in populū
& ego ero vobis ooooo
in dēu. Et saluabo vos
ex vniuersis ooooooooooooo
inquinamentis vestris :
& vocabo frumentum
& multiplicabo illud : &
non imponā vobis famē
& multiplicabo fructum
ligni & genimina ooooo
agri : vt non portetis
vltra ooooooooooooooooooooo
opprobriū famis in gē-
tibus : & recordabimini
viarum vestrarum pessis-
marum : studiorūq; oooo
non bonorum : & displic-
ebunt vobis ooooooooooooo
iniquitates vestre & sce-
lera vestra. Non ooooo
propter vos ego faciā :
ait dñs deus ooooooooooooo
notū sit vobis. Confun-
dimini & erubescite sup
viis vestris domus israel.
Hec dicit dominus deus.
In die q̄ mūdauero vos
ex oibus iniquitatib; vris :
& inhabitare fecero vr-
bes & instaurauero oooo
ruinosa : & terra deser-
ta fuerit exulta ooooooooo
que quondam erat deso-
lata in oculis omnis ooo
viatoris dicent. Terra
illa inculta : facta ooooo
est vt hortus voluptatis :
& ciuitates deserte & co-
destruete atq; suffosse
munite ooooooooooooooooooooo
federūt : & scient gētes
quecūq; derelicta fuerit
in circuitu vestro : quia
ego dñs edificauī ooooo
dissipata : plātauiq; in-
culta : ego dominus ooo
locutus sum & fecerim.
Hec dicit dñs ooooooooooooo
deus. Adhuc in hoc in-
uenient me domus oooo
israel vt faciā eis. Mul-
tiplicabo eos ooooooooooooo
sicut gregē hominū vt
gregem sanctū vt gregē
hierusalem in solemnita-
tibus eius. Sic erunt ooo
ciuitates deserte plene
gregibus hominum oo
& scient quia ego do-
minus. 37.
Acta est sup me ma-
nus domini : & edu-
xit me in spū dñi : & dis-
misit me in medio cāpi q
erat plenus ossibus : &
circūdaxit me per ea oo
in gyro. Erant autē mul-
ta valde super faciem oo
campi : siccacq; vehemē-
ter : & dixit ooooooooooooo
ad me. Fili hominis : pu-
tas ne viuēt ossa ooooooooo

et eritis mihi in populo : ego ero vobis in deo :
et saluabo vos ex vniuersis impuritatibus vestris :
et vocabo frumentum et multiplicabo illud : et non dabo
calidum vobis : et multiplicabo fructum ligni et
generamina agrorum : et non portetis ultra
opprobrium famis in gentibus : et recordabimini viarum
vestrarum pessimarum : et studiorumque non bonorum :
et displicebunt vobis iniquitates vestre et scelera vestra :
non propter vos ego faciam : ait dominus deus : notum sit
vobis : confundimini et erubescite super viis vestris
domus israel : haec dicit dominus deus : in die qua
mudauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris : et
inhabitare fecero vrbes et instaurauero ruinosa : et terra
deserta fuerit exulta que quondam erat desolata in
oculis omnis viatoris dicent : terra illa inculta : facta
est vt hortus voluptatis : et ciuitates deserte et co-
destruete atq; suffosse munite federunt : et scient
gentes quecūq; derelicta fuerit in circuitu vestro : quia
ego dominus edificauī dissipata : plātauiq; inculta :
ego dominus locutus sum et fecerim : haec dicit dominus
deus : adhuc in hoc inuenient me domus israel vt
faciam eis : multiplicabo eos sicut gregem hominum vt
gregem sanctum vt gregem hierusalem in solemnita-
tibus eius : sic erunt ciuitates deserte plene gregibus
hominum et scient quia ego dominus : 37.
Acta est super me manus domini : et eduxit me in spiritu
domini : et dimisit me in medio capii qui erat plenus
ossibus : et circumdaxit me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi : siccacq; vehementer :
et dixit ad me : fili hominis : putas ne viuēt ossa
et edificabuntur ciuitates : et habitabunt in eis : et
erunt in medio agrorum : et fructus agrorum multiplicabo
illis : et fructus ligni multiplicabo illis : et non portetis
ultra opprobrium famis in gentibus : et recordabimini
viarum vestrarum pessimarum : et studiorumque non bonorum :
et displicebunt vobis iniquitates vestre et scelera vestra :
non propter vos ego faciam : ait dominus deus : notum sit
vobis : confundimini et erubescite super viis vestris
domus israel : haec dicit dominus deus : in die qua
mudauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris : et
inhabitare fecero vrbes et instaurauero ruinosa : et terra
deserta fuerit exulta que quondam erat desolata in
oculis omnis viatoris dicent : terra illa inculta : facta
est vt hortus voluptatis : et ciuitates deserte et co-
destruete atq; suffosse munite federunt : et scient
gentes quecūq; derelicta fuerit in circuitu vestro : quia
ego dominus edificauī dissipata : plātauiq; inculta :
ego dominus locutus sum et fecerim : haec dicit dominus
deus : adhuc in hoc inuenient me domus israel vt
faciam eis : multiplicabo eos sicut gregem hominum vt
gregem sanctum vt gregem hierusalem in solemnita-
tibus eius : sic erunt ciuitates deserte plene gregibus
hominum et scient quia ego dominus : 37.
Acta est super me manus domini : et eduxit me in spiritu
domini : et dimisit me in medio capii qui erat plenus
ossibus : et circumdaxit me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi : siccacq; vehementer :
et dixit ad me : fili hominis : putas ne viuēt ossa
et edificabuntur ciuitates : et habitabunt in eis : et
erunt in medio agrorum : et fructus agrorum multiplicabo
illis : et fructus ligni multiplicabo illis : et non portetis
ultra opprobrium famis in gentibus : et recordabimini
viarum vestrarum pessimarum : et studiorumque non bonorum :
et displicebunt vobis iniquitates vestre et scelera vestra :
non propter vos ego faciam : ait dominus deus : notum sit
vobis : confundimini et erubescite super viis vestris
domus israel : haec dicit dominus deus : in die qua
mudauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris : et
inhabitare fecero vrbes et instaurauero ruinosa : et terra
deserta fuerit exulta que quondam erat desolata in
oculis omnis viatoris dicent : terra illa inculta : facta
est vt hortus voluptatis : et ciuitates deserte et co-
destruete atq; suffosse munite federunt : et scient
gentes quecūq; derelicta fuerit in circuitu vestro : quia
ego dominus edificauī dissipata : plātauiq; inculta :
ego dominus locutus sum et fecerim : haec dicit dominus
deus : adhuc in hoc inuenient me domus israel vt
faciam eis : multiplicabo eos sicut gregem hominum vt
gregem sanctum vt gregem hierusalem in solemnita-
tibus eius : sic erunt ciuitates deserte plene gregibus
hominum et scient quia ego dominus : 37.
Acta est super me manus domini : et eduxit me in spiritu
domini : et dimisit me in medio capii qui erat plenus
ossibus : et circumdaxit me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi : siccacq; vehementer :
et dixit ad me : fili hominis : putas ne viuēt ossa

C. xxxvij.
יהוה יצא
נח
עבר
רבב פנה
אמר
תה

Ca. 37.
A
facta est sup me man' dñi : et eduxit
me in spiritu dñi : et posuit me in medio
campi : et hic erat plenus ossibus hominum :
et circumdaxit me supra per gyrum : et erant
multa nimis supra faciem campi arida
et siccata : et dixit ad me : fili hominis :
putas ne viuēt ossa : et edificabuntur
ciuitates : et habitabunt in eis : et erunt
in medio agrorum : et fructus agrorum
multiplicabo illis : et fructus ligni
multiplicabo illis : et non portetis
ultra opprobrium famis in gentibus :
et recordabimini viarum vestrarum
pessimarum : et studiorumque non
bonorum : et displicebunt vobis
iniquitates vestre et scelera vestra :
non propter vos ego faciam : ait
dominus deus : notum sit vobis :
confundimini et erubescite super
viis vestris domus israel : haec dicit
dominus deus : in die qua mudauero
vos ex omnibus iniquitatibus vestris :
et inhabitare fecero vrbes et
instaurauero ruinosa : et terra deserta
fuerit exulta que quondam erat
desolata in oculis omnis viatoris
dicent : terra illa inculta : facta est
vt hortus voluptatis : et ciuitates
deserte et co-destruete atq; suffosse
munite federunt : et scient gentes
quecūq; derelicta fuerit in circuitu
vestro : quia ego dominus edificauī
dissipata : plātauiq; inculta : ego
dominus locutus sum et fecerim :
haec dicit dominus deus : adhuc in
hoc inuenient me domus israel vt
faciam eis : multiplicabo eos sicut
gregem hominū vt gregem sanctū
vt gregem hierusalem in solemnita-
tibus eius : sic erunt ciuitates
deserte plene gregibus hominum :
et scient quia ego dominus : 37.
Acta est super me manus domini :
et eduxit me in spiritu domini :
et dimisit me in medio capii qui
erat plenus ossibus : et circumdaxit
me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi :
siccacq; vehementer : et dixit ad
me : fili hominis : putas ne viuēt
ossa : et edificabuntur ciuitates :
et habitabunt in eis : et erunt in
medio agrorum : et fructus agrorum
multiplicabo illis : et fructus ligni
multiplicabo illis : et non portetis
ultra opprobrium famis in gentibus :
et recordabimini viarum vestrarum
pessimarum : et studiorumque non
bonorum : et displicebunt vobis
iniquitates vestre et scelera vestra :
non propter vos ego faciam : ait
dominus deus : notum sit vobis :
confundimini et erubescite super
viis vestris domus israel : haec dicit
dominus deus : in die qua mudauero
vos ex omnibus iniquitatibus vestris :
et inhabitare fecero vrbes et
instaurauero ruinosa : et terra deserta
fuerit exulta que quondam erat
desolata in oculis omnis viatoris
dicent : terra illa inculta : facta est
vt hortus voluptatis : et ciuitates
deserte et co-destruete atq; suffosse
munite federunt : et scient gentes
quecūq; derelicta fuerit in circuitu
vestro : quia ego dominus edificauī
dissipata : plātauiq; inculta : ego
dominus locutus sum et fecerim :
haec dicit dominus deus : adhuc in
hoc inuenient me domus israel vt
faciam eis : multiplicabo eos sicut
gregem hominū vt gregem sanctū
vt gregem hierusalem in solemnita-
tibus eius : sic erunt ciuitates
deserte plene gregibus hominum :
et scient quia ego dominus : 37.
Acta est super me manus domini :
et eduxit me in spiritu domini :
et dimisit me in medio capii qui
erat plenus ossibus : et circumdaxit
me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi :
siccacq; vehementer : et dixit ad
me : fili hominis : putas ne viuēt
ossa

קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה לפח
ולבני ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חברו וקרב
אתם אחד אל אחד לך לעץ
אחד והיו לאחדים בדרך ולאשר
יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לנו דבר
אליהם נה אמר אדני יהוה הנה
אני לקח את עץ יוסף אשר
גיד אפרים ושנטי ישראל חברו
ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשתים לעץ אחד והיו אחד בדי
והיו העצים אשר תכתב עליהם
בדרך לעיניהם ודבר אליהם נה
אמר אדני יהוה הנה אני לקח
את בני ישראל מבין הגוים אשר
הלכו שם וקבצתי אתם מסביב
והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה לכלם
למלך ולא יהיה עוד לשני גוים
שנה ולא יהצו עוד לשתי ממלכות
משה מלך עוד ולא יטמאו עוד בגלוליהם
וגלגל ונשקוציהם ונכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל מושבתיהם
ישע בשב אשר הטאו בהם וטררתי אתם והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד
יהיה לכלם ונמשפטי ילנו
נחקותי ישמרו ועשו אתם וישבו
על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב
אשר ישבו בה אבותיהם וישבו
עליה הנה ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עבדי נשיא להם
לעולם וכתתי להם ברית שלום ברית
שלום נרת ששל

sume tibi lignum vnu
& scribe sup illud: & inde
& filiorum israel socijs
eius. Et tolle lignum oco
alteru & scribe sup illud
iوسف lignum efraim:
& cuncte domus israel so
cioruq; eius. Et adunge
illa vnum ad alterum ti
bi in lignum oooooooooo
vnum: & erunt in vno
nem in manu tua. Cum
autem dixerint ad te filii
populi tui loquentes:
nonne indicas nobis qd
in his vels? Loqueris co
ad eos. Hec dicit dñs
deus. Ecce ooooooooooooo
ego assumam lignu iose
ph quod est ooooooooooooo
in manu efraim: & tri
bus israel q sunt ei adiu
cte & dabo eas pariter
cum ligno iuda ooooooooo
& facia eas i lignu vnu:
& erut vnu in manu ei.
Erunt autem ligna sup
que scripseris oooooooooo
in manu tua in oculis eo
ru: & dices ad eos. Hec
dicit dominus deus. Ec
ce ego assumam oooooo
filios israel de medio
nationum ad quas oooo
abierunt: & congregabo
eos vndiq; ooooooooooooo
& adducam eos ad hu
mum suu. Et faciam oooo
eos in gentem vnam in
terra in montibus ooooo
israel. Et rex vnus erit
omnibus ooooooooooooo
imperans: & no erunt
vltra due gentes: oooooo
nec diuidentur amplius
in duo regna. oooooooooo
Nec polluentur vltra
in idolis suis ooooooooooooo
& abominatiõibus suis:
& cunctis iniquitatib; suis.
& et saluos eos faciam de
vniuersis sedibus suis in
quibus peccauerunt: &
emudabo eos. Et erunt
michi populus: & ego
ero eis deus. oooooooooo
Et seruo meus dauid rex
super eos: & pastor vnus
erit omniu eoru. In iu
dicis meis ambulabunt:
& et madata mea custodiẽt
& et facient ea. Et habita
bunt super terram qua
dedi seruo meo iacob oo
in qua habitauerunt pa
tres vestri: et habitabunt
super eam ipsi & filii eo
rum et filii filiorum eoru
vsq; in sempiternu: &
dauid seruo meo princeps
eoru in perpetuu. Et pu
cutiam illis sedus pacis:

assume tibi virgam vna: & scribe sup ea
λαβει σιαυτω ραβδου μια, και γραψω επ αυτης και
iudam & filios israel q appositũ sunt ad eu
iουδα και τους υιους ισραηλ τους προστιθεντας προς αυ
um: & virga secundã assumes tibi: & scri
τοι. και ραβδου δευτερης λαβει σιαυτω, και γραψ
bes cam ioseph virgam ephraim & oco
φεις αυτους τω ιωσαφ ραβδου εφραϊμ και παντας τους
filios israel q appositũ sunt ad eum: & adunge
υιους ισραηλ τς προστιθεντας προς αυτους, και συταφεις αυ
as ad iuuicem tibi in virga vna vi copules
τους προς αλληλας σιαυτω εις ραβδου μια, του δεσσαι
cas: & erunt in manu tua: & erit qd di
αυτας, και ισουσαι ει τη χειρι σου, και ισαι ενας ει
xerit ad te filii populi tui loquentes no indicabis
πρωσι προς σι υιοι του λαου σου λεγοντις ουκ απαντη
nobis qd sit ista tibi: & dicco ad eos:
λεις ημιν τι ισαι ταυτα σοι; και ειπεις προς αυτους,
hec vicit vob; deus: ecce ego assumã tribũ
ταδ ει λεγεις κυριος ο θεος, ιδου εγω λαβωμαι της φυλης
iوسف q p manu ephraim: & tribũ israel
ιωσαφ την δε χειρα εφραϊμ, και της φυλης ισραηλ
adiacentes ad ea: & dabo eos sup
της προσκειδεντας προς αυτους, και δεσω αυτους ει
tribũ iuda: & erunt in virga vna &
της φυλης ιουδα, και ισουσαι εις ραβδου μια, και
erunt vna in manu iuda: & erunt virge
ισουσαι μια ει τη χειρι ιουδα, και ισουσαι δε ραβδου
in qd tu scripsisti in eis in manu tua ocoam
εφαις συ γραψας επ αυταις ει τη χειρι σου ιωσαφ
eis & dicco eis. hec vicit vob; de; ecce
αυτων και ειπεις αυτοις. ταδ ει λεγεις κυριος ο θεος, ιδου
ego assumo oem domũ israel de medio gentũ
εγω λαμβωτω παντα οικια ισραηλ εκ μεσου των ιων
ad qd ingressi sũt illuc: & congregabo eos ab omni
de israel: & συταφω αυτους εως παν
bus q in circuitu eorũ: & inducã eos in
των των περικυκλω αυτων, και εισαφω αυτους εις τη
fra israel. & dabo eos in gũte in terra
γη του ισραηλ. και δεσω αυτους εις γη εν τη γη
mea in vnũ israel: & princeps vnus erit oim
μου εν της ορισει ισραηλ, και αρχων εις ενα παντα
illorũ in regem: & no erunt vltra in duas
τουτων εις βασιλια, και ουκ ισουσαι ουκ εις εις δε
gũtes neq; diuident vltra in duo regna: vt no
ιων, ου δε μη διακριθωσι ουκ εις εις δε βασιλιας, ια μη
polluant vltra in idolis suis & in offendiõ
μακρωται εις εν της ειδωλων αυτων και εν της προσκωμι
lis suis: & in oibus impietatib; suis: & erunt
eos ab oibus iniquitatib; eorũ qd peccauerũt in eo
αυτων εως παντων των ανομιων αυτων και ημαρτιων αυ
is: & mundabo eos: & erunt michi in popũ: & ego
ταις, και καθαρω αυτους, και ισουσαι μοι εις λαοι, και εγω
ro illis in deũ. & seruos meos dauid & archas
σομαι αυτοις εις θεοι. και ο δευλος μου δαυιδ αρχων
in medio eorũ & erit pastor vnus oim illorũ: q; in
ει μεσω αυτων και ισαι ποιμανι εις παντα τουτων, εις
pceptis meis ambulabũt: & iudicia
της προσεγγμασις μου πορευουσαι, και τα κειματα
mea custodient & facient ea: & habitabunt
μου φυλαξουσαι και πορευουσαι αυτα, και κατοικησουσαι
in fra sua qua dedi seruo meo iacobi vbi ha
ειπι της γης αυτων εις εδωκα τω δευλω μου ιακωβ, ου κα
bitauerũt illic patres eorũ: & habitabunt in ea
τακωσας εκυ οι πατρις αυτων, και κατοικησουσαι επ αυ
ipsi & filii eorũ: & filii filiorum eorũ vsq;
της αυτοι και οι υιοι αυτων, και οι υιοι των υιων αυτων εις
sempiternũ: & dauid seruos meus princeps eorũ in
του αυτων, και δαυιδ ο δευλος μου αρχων αυτων εις γη
sepiũ. & disponã eis testamẽtu pacis
αυτων και διατισομαι αυτοις διακωνι εις γης oooooooooo

A
E
B
F
C
G

אין להם לשלל וילבו בן וילבו
להשיב ידך על הרבות נושבות
ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה
וקנין ישיבי על טבור הארץ: שבא
ודדן וסחרי תרשיש וכל כפידיה
יאמרו לך הלשלת שלל אתה בא
הלבו בן רבולת קהלך לשאת
כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול: לכן הגבא בן
אדם ואמרת לנוג כה אמר אדני
יהוה הלווא ניוס ההוא נשבת עמי
ישאל לבטח תדע: ונבאת סמכותך
מירכתי צפון אתה ועמים רבים
אתך רכני סוסים כלם קהל גדול
וחיל רב: ועלית על עמי ישראל
כענן לנסות הארץ באחרית
הימים תהיה והבאותיך על ארצי
למען דעת הגוים אתי בקדשי
בך לעיניהם נוג: כה אמר אדני
יהוה האתה הוא אשר דברתי
בנימים קדמונים ביד עברי נביאי
ישראל הנבאים בנימים ההם
שנים להביא אותך עליהם: והיה
ניוס ההוא ניוס בוא נוג על
אדמת ישראל נאם אדני יהוה
תעלה חמתי באפי: ונבנאתי באש
עברתי דברתי אם לא ניוס ההוא
יהיה רעש גדול על אדמת ישראל
ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים
וחית השדה וכל הרמש הרמש
על האדמה וכל האדם אשר על
פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
המדרגות וכל חומה לארץ תפולו:
וקראתי עליו לכל הרי הרב נאם
אדני יהוה הרב איש באחיו
תהיה: ונשפטי אתו בדבר ונדם

non sunt eis. Vt diripi
as spolia & inuadas pda
vt inferas manu tua sup
eos qui deserti fuerat &
postea restituti & sup po
pulu q est cōgregatus ex
gentibus qui possidere
cepit & esse hitator vms
bilici terre. Saba & dedā
& negociatores tharsis
& oēs leones eius dicent
tibi. Nunqd ad sumēda
spolia tu venis: Ecce ad
diripiendā predā cōgre
gasti multitudinē tuā: vt
tollas argentū & aurū: &
auferas supellectilē atq;
substantiā: & diripias ma
nubias infinitas. Propte
rea vaticinare fili hois:
& dices ad gog. Hec dicit
dñs deus. Nunqd nō
in die illo cū habitauerit
ppls me israel cōfideret
scies: et venies de loco
tuo a laterib⁹ aqlonis tu
& pph multi tecū: ascē
fores equorū vniuersi:
cetus magn⁹ & exercit⁹
vehemens: & ascendes su
per pplm meū israel qñ
nubes vt opias terrā. In
nouissimis dieb⁹ eris: &
adducā te sup terrā meā:
vt sciant gentes me
cum sanctificatus fuero
in te in oculis eorum o
gog. Hec dicit domin⁹
deus. Tu ergo ille es de
quo locutus sum oooo
in dieb⁹ antiqs in manu
seruorū meorū pphetarū
israel: qui prophetauer
unt in diebus illorum
temporū vt adducerem te
super eos. Et erit ooooo
in die illa: in die aduen
tus gog super ooooo
terram israel: ait domi
nus deus: oooooooo: ooo
ascēdet indignatio mea
in furore meo & in zelo
meo. In igne ire mee
locut⁹ sum: qā in die illa
erit cōmotio magna su
per terram israel ooooo
& cōmouebūtur a facie
mea pisces maris & vo
lucres celi & bestie agri
& oē reptile qd moue
tur sup humū: cunctiq;
homines qui sunt super
faciē terre & subuertē
tur montes: & cadent co
sepes & ois murus cor
ruet in terram. ooooooo
Et conuocabo aduersus
eum in cunctis mōtib⁹
meis gladiū: ait dñs de⁹.
Gladius vnus cuiusc⁹q; in
frēm suū diriget⁹. & in
dicabo cū peste & sūguie

no sunt eis ad predandū pdam & spolianda spo
lia: vt pueriam manū meā in frā desertam: q ba
λα, του επιρριψαι χιρρά μου εις γην ερημιωδία, κα
bitata est a gētib⁹ multis q fecerunt possessores
τοικίδη ἀπὸ ἐπιγῶν πολλῶν περποικίτωι κηίσει, κα
hitantib⁹ sup vmbilicum fre. saba & dedan
εικόντων ἐπὶ γῶν ὀμφαλῶν τῆς γῆς. σαβὰ καὶ δαδῶν
& mercatoro carthaginēses τ οὐο ville eoz
καὶ ἴμποροι καρχηδόνιοι καὶ πῶσαι αὶ κῶμαι αὐτῶν
cent tibi: in predam ad pdandum tu venis &
ροῦσί σοι, εις προνομί τῶ προνομί σοι ἴρχη καὶ
ad spoliandū spolia cōgregasti cōgregationē tuā vt tollas ar
σκυλιῦσαι σκύλα στυγαγίς στυγαγί σου λαβῆι ἄρ
gentū & aurum: vt auferas possessionē et spolia
γύριοι καὶ χροσίσι, ἀπὸ ἐγκάδοι κηίσει τῶ σκυλιῦ
spolia magna. ppterca ppheta fili hois
σαι σκύλα μεγάλα. οὐκ τοῦτο προφῆται σοι οὐκ ἄλλο
dic gog: hec dicit dñs deus: nōne in
που, ἴπτοι τῶ γῶγ, τὰς λέγει κύριος ὁ θεός, οὐκ ἐ
dic illa cū habitauerit pph me israel
τῆ ἡμέρα ἐκείνη ἐν τῶ κατοικιδῆναι γῆ λαί μου ἴρχη
ei in pace cōsurges & venies de loco tuo ab exte
καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἴγρησῃ καὶ ἴρχη ἐκ τῆ ἴρχου σου ἀπὶ ἴρχου
adlonis & gētes mlie tecum ascēfores equorū
τοῦ βορρα καὶ ἴθι πολλὰ μετὰ σου ἀναβῆσαι ἴρχου
oēs pgregatio magna & exercit⁹ multus: & ascē
πάντες στυγαγί μεγάλα καὶ δῦναμις πολλή, καὶ ἴ
des sup pplm meū israel qñ nubes vt operias tē.
βῆσῃ ἐπὶ γῆ λαί μου ἴσραηλ ὡς νεφέλη καλυψάτω
in extremo dieq; erit & adducā te sup terrā
ἐπὶ ἴρχου τῶν ἡμερῶν ἴσαι καὶ ἀναβῆσαι ἐπὶ τῆ γῆ
meā vt sciant oēs gētes me cū scificatus fuero ego
μου ἴνα γινῶσι πάντα τὰ ἴθι ἐμῆ ἐν τῶ ἀγαθῶν καὶ
in te in prospectu eoz hec dicit dñs deus o gog:
ἐν σοὶ ἴσῶσι αὐτῶν τὰς λέγει κύριος κύριος ὁ γῶγ,
tu es de q locut⁹ sum an dico ppterca
σου ἐν τῶ οὐ ἐλάλασα πρὸ ἡμερῶν τῶ ἴμπερδῆι δι
manū suor meoz pphetaz israel q pzo
χίρρς τῶ δούλω μου προφῆτῶ τῶ ἴσραηλ οὐ πρὸ
phetauerūt in diebus illis & amio vt addu
φκταίσαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἴτῃσι τῶ ἀνα
ccrem te sup eoz: & erit in die illa in
γαγίσι ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἴσαι ἐν τῆ ἡμέρα ἐκείνη ἐ
dic quauenerit gog sup terrā israel dicit
ἡμέρα ἡ αὐτῆ τῶ γῶγ ἐπὶ τῆ γῆ ἴσραηλ λέγει
dñs dñs: ascendet furor meus & zel⁹ me⁹
κύριος κύριος, ἀναβῆσαι ὁ θυμὸς μου καὶ ὁ θυμὸς μου
in igne ire mee locut⁹ sum. pfecto illa
ἐν πυρὶ τῆς ἰργῆς μου ἐλάλασα. ἔμην ἐν τῆ ἡμέρα ἐκεί
erit motio magna in fra israel: & pzo
καὶ ἴσαι σείσωμις μέγας ἐπὶ τῆς γῆς ἴσραηλ, καὶ σεί
uebunt a facie mea pisces maris
δύσωμις ἀπὸ προσώπου μου οὐ ἴχθυὲς τῆς θαλάσσης,
& volucres celi & bestie cam
καὶ τὰ πτεροῦ τῶ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τῶ πρ
pi & oia reptilia q in terras: & ois
δίου καὶ πάντα τὰ ἴσῶσι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πῶ
nes hoies q sup faciē terre: & scā
τες οὐκ ἀνίσταται οὐκ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἴσῶ
dent mōtes & cadent valles: & ois
γῆσῃ τὰ ὄρη καὶ πρῶσῃται αὐτὰ φεραγίς, καὶ πῶ
murus in terrā conuert⁹: & vocabo q cū
τῆ γῆς ἐπὶ τῆ γῆ πρῶσῃται, καὶ καλίσω ἐπὶ αὐτῆ
oem tiorē dicit dñs: gladi⁹ hois in
πάντα φέβωι λέγει κύριος, μαχαίρῃ ἀνίσταται ἐπὶ
fratrē suum erit & iudicabo eū mone
γῆ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἴσαι, καὶ κρῖνῃ αὐτῶν κατὰ τῶ, καὶ
sanguie.
αἵματι oooooooo

ooooooo

dicat dñs dñs nunc reducam captiuitatem in ia-
λέγει κύριος κύριος, νῦν ἀναστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν ἰα-
cob et miserebor domus israel: et zelabo pro
κόβ καὶ ἐλεήσω γὰρ ἱσραὴλ, καὶ θαλάσω διὰ γὰρ
nomē sancti meī: et portabūt ignominiam suam
ἰσραὴλ γὰρ ἀγίων μου, καὶ ἀναστρέψω τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν
et iniusticiā quā iuste egerūt cū habitauerint in
καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἐδίκασαν ἐν τῷ κατακειδέναι αὐ-
si in tra sua in pace: et non erit ex
τις ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκ-
terris: cū reduxero ego eos de gentib⁹ et
ραβῶν, ἐν τῷ ἀναστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ
congregaero ego eos de regidib⁹ gentiū. et
ἀναθροῦμαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν. καὶ
habebor in eis: in cōspectu gentiū: et scient
ἰσραὴλ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπιφανήσεται
ego eis in gentib⁹: et cū congregaero ego eos
με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ συναθροῦμαι με αὐ-
os sup tra cop: et non derelinquam ultra
τις ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω ἕτι
ex eis quāptā ibi: et non auertam ultra
αὐτοὺς ὁδοῦ ἑκείνῃ, καὶ οὐκ ἀναστρέψω οὐκ ἔτι γὰρ
faciem meā ab eis: eo quōd effudi furorē meū
πρὸς αὐτοὺς μου ἀπ' αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῆσαι γὰρ θυμὸς μου
sup domū israel dicit dñs dñs.
Ca. 40.

Et factū ē in quinto et vigesimo anno
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς
captiuitatis nre in primo mēse decima mensis
ἀιχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
in quarto decimo anno post q̄ captiuitas
ἐν τῷ τεσσαρτεκαδέκατῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶσαι τὴν
ciuitas in die illa facta ē sup me man⁹ dñi:
πύλαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου,
et adduxit me in visionē dei in tra israel: et posuit
καὶ ἔγαγεν με ἐν ὄρασει αὐτοῦ εἰς γῆν ἰσραὴλ, καὶ ἔστη
me in monte excelso valde: et in eo q̄si edifi-
με ἐπ' ἔρειος ὑψηλοῦ σφοδρῶς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡς οἶκος
catio ciuitatis e regione et introduxit me illic: et
δομὴ πύλων ἀπέσταντι καὶ ἐστῆσαν με ἐκείνῃ. καὶ
ecce vir et visio ei⁹ erat q̄si visio eris
ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡς εἰς ἔρειος χαλκοῦ
splendens: et in manu ei⁹ erat funiculus edifica-
γίλβαντος, καὶ ἐν τῇ χεὶρὶ αὐτοῦ ἦν σωστρίδιον οὐκ ὀ-
tus et calamus mēsuræ: et ipse stabat in
μων καὶ κλάμος μέτρον, καὶ ἀνὴρ ἰσχυρὸς ἐπὶ τῆς
porta: et dixit ad me vir, vidisti fili homi-
πύλῃ. καὶ ἔπιπν ἄρας με ὁ ἀνὴρ. ἰωρακας εἰς ὄρασι-
nis: in oculis tuis videte in aurib⁹ tuis
nis: ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσὶ σου
audi: et pone in cor tuū oia q̄cūq̄ ego
ἄκου, καὶ τῶν εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγώ
ōdo tibi: quia vt ostēdat tibi ingress⁹ es
ὄδο σοι, διότι ἔνικα τοῦ δεῖξαι σοι ἰσοελευσίας
huc. et ostēdas oia q̄cūq̄ tu videris domui isra-
ἰλ. καὶ δεῖξας πάντα ὅσα σὺ ὄρας τῷ οἴκῳ ἰσρα-
el. et ecce murus extra domū pyri et
ἰλ. καὶ ἰδοὺ περιβόλος ἕξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ καὶ
in manu viri calamus mēsuræ cubitorū sex i
ἐν τῇ χεὶρὶ τοῦ ἀνδρὸς κλάμος γὰρ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν
cubito et palmis: et mēsuræ est admirabile
πύλῃ καὶ πάλαιος, καὶ διμετρήσιν γὰρ προτιχισμα
latitudinē ei⁹ calamo. et ei⁹ cubi-
πλάτος ἴσος τῷ κλάμῳ. καὶ γὰρ εἰς ἴσος τῷ κα-
lamo latitudinē et ei⁹ calamo altitudinē: et in
λάμῳ γὰρ μέτρον καὶ ἴσος τῷ κλάμῳ γὰρ ὕψος, καὶ ἐν
portam respicientē ad orientē
ἴσος ἐν τῇ πύλῃ τῆς βλίπουσας κατὰ ἀνατολάς
in sepe gradib⁹.
et ἴσος ἀναβαθμῶν

⁹dicit⁹ dñs⁹ deus. Nunc
⁹reducam captiuitatē iacob: et mi-
⁹ferebor⁹ omnis⁹ domus co-
⁹israel. Et assumā zelum
⁹pro noīe⁹ sancto meo. et
⁹portabūt⁹ cōfusionem
⁹suā⁹ oēm⁹ p̄uaricationē
⁹quā⁹ p̄uaricati sunt⁹ in
⁹me: cū hitauerint⁹ in ter-
⁹ra sua cōfidēt⁹ neminē
⁹formidātes: et reduxero
⁹eos⁹ de⁹ populis: et con-
⁹gregaero⁹ de terris
⁹inimicorū suorū: et san-
⁹ctificatus fuero⁹ in eis⁹ in
⁹oculis⁹ gentiū plurimā:
⁹et scient⁹ quā⁹ ego⁹ dñs⁹ de⁹
⁹eorū: eo q̄ trāstuleri⁹ eos⁹
⁹i⁹ nationes: et cōgregaue-
⁹rim eos⁹ sup⁹ terrā suā: et
⁹non⁹ dereliquerim quem
⁹ex eis⁹ ibi. Et nō abscō-
⁹dam⁹ ultra⁹ faciē meā ab
⁹eis: eo q̄ effuderim⁹ spiri-
⁹tum meū sup⁹ oēm⁹ domū
⁹israel: ait⁹ dominus⁹ de⁹.

IN vicessimo quinto
anno transmigrationis nostre
in exordio anni decima
mensis quarto decimo
anno post q̄ captiuitas
perculsa est ciuitas in
ipsa hac die facta est sup me manus
dñi: et adduxit me in visionibus dei.
Adduxit me in terra israel: et dimisit me
super montē excellum nimis: sup quē erat q̄si
edificiū ciuitatis vergētis ad austrū: et introduxit
me illic. Et ecce vir cuius erat species quasi spēs
eris: et funiculus lineus in manu eius: et calamus
mēsuræ in manu ei⁹. Stabat autē in porta: et locus
tus est ad me idē vir. Filii hoīs: vide oclis tuis: et
aurib⁹ tuis audi: et pone cor tuū in oia que ego
ostendam tibi: quia cōductus es huc. Annuncia
omnia que tu vides do-
mū israel. Et ecce murus forinsecus in circuitu domus vndis
q̄: et in manu viri cala-
mus mēsuræ sex cubito-
rum: et palmo. Et mēsuræ
est latitudinē edificii ca-
lamo vno: altitudinem
quoq̄ calamo vno. Et
venit ad portā que respi-
ciebat viam orientāle: et
ascendit per gradus eius.

אמר אדני יהוה עתה אשיב את
שבתי יעקב ורחמתי כל בית
ישראל וקנאתי לשם קדשי
ונשו את כל מעלם אשר מעלו בי
גשבתם על אדמתם לבטח ואין
מחרידו נשוב בני אתם סן העמים
וקנצתי אתם מארצות איביהם
ונקדשתי גם לעיני הגוים רבים
וידעו כי אני יהוה אלהיהם
בנהלותי אתם אל הגוים וננסתים
על אדמתם ולא אותיר עוד מכם
שם ולא אסתיר עוד פני מהם
אשר שפתי את רוחי על בית
ישראל נאם אדני יהוה

Cap. xl.
לגלותנו נראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר
אשר הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה: במראות אלהים הביאני אל
ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה
סאד ועליו כמבנה עיר מנבב: ויביא
אתי שמה והנה איש מראהו
כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו
וקנה המדה והוא עמד בעשר:
וידבר אלי האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך
לכל אשר אני מראה אותך כי
למען הראותנה רבאת הנה הנד
את כל אשר אתה ראה לבית
ישראל: והנה חומה מחוץ לבית
סביב סביב וניד האיש קנה המדה
משש אמות צאמה וטפת וימד את
רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה
אחד: ויבוא אל שער אשר פניו
דך הקדימה ויעל במעלותו

D
E
F
G

וַיִּמְדוּ אֶת־סֵף הַיָּשָׁעַר קִנְיָה אֶחָד רֹחֵב
 וְאֶת־סֵף אֶחָד קִנְיָה אֶחָד רֹחֵב וְהִתְאָ
 קִנְיָה אֶחָד אֶרֶךְ וְקִנְיָה אֶחָד רֹחֵב
 וּבֵין הַתְּאִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְסֵף
 הַיָּשָׁעַר מֵאַצֵּל אֶלֶם הַיָּשָׁעַר מִחֲבִית
 קִנְיָה אֶחָד וַיִּמְדוּ אֶת־אֶלֶם הַיָּשָׁעַר
 מִחֲבִית קִנְיָה אֶחָד וַיִּמְדוּ אֶת־אֶלֶם
 הַיָּשָׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילֹו שְׁתֵּים
 אַמּוֹת וְאֶלֶם הַיָּשָׁעַר מִחֲבִיתוֹ וְתֵאֵר
 הַיָּשָׁעַר דְּרָךְ הַקְּדִים שְׁלֹשָׁה מִפֶּה
 וְשְׁלֹשָׁה מִפֶּה מִדְּהָ אַחַת לְשְׁלֹשָׁתָם
 וּמִדְּהָ אַחַת לְאֵילִם מִפֶּה וּמִפּוֹ
 וַיִּמְדוּ אֶת־רֹחֵב פֶּתַח הַיָּשָׁעַר עֶשְׂרֵה
 אַמּוֹת אֶרֶךְ הַיָּשָׁעַר שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה
 אַמּוֹת וּנְבוּל לְפָנָיו הַתְּאֹת אִמָּה נְגַל קִנְיָה
 אַחַת וְאִמָּה אַחַת נְבוּל מִפֶּה
 וְהִתְאָ שֵׁשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת
 מִפֶּהוּ וַיִּמְדוּ אֶת־הַיָּשָׁעַר מִנֵּן הִתְאָ
 לְנֵנו רֹחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
 פֶּתַח נֶגְדַּ פֶּתַחוֹ וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים עֶשְׂרֵה
 שְׁשִׁים אִמָּה וְאֵל אֵיל הַחֲצָר שְׁשִׁים
 הַיָּשָׁעַר סְבִיב סְבִיבוֹ וְעַל פְּנֵי הַיָּשָׁעַר סְבִיב קִנְיָה
 הַיָּשָׁעַר עַל לְפָנָיו אֶלֶם הַיָּשָׁעַר אֵת
 הַפְּנִימִי חֲמֵשִׁים אַמָּה וְחֲלוֹנוֹת קִנְיָה מֵלַל
 אֶטְמוֹת אֵל הַתְּאִים וְאֵל אֵלֵיהֶמָּה קִנְיָה מֵלַל
 לְפָנֵיהֶם לַיָּשָׁעַר סְבִיב סְבִיב וּכְן
 לְאֵלֵפוֹת וְחֲלוֹנוֹת סְבִיב סְבִיב
 לְפָנֵיהֶם וְאֵל אֵיל תְּמָרִים וַיִּבְיָאֲנִי קִנְיָה בּוֹא
 אֵל הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה וְהִנֵּה לְשֹׁנוֹת חוּץ
 וְרִצְפָּה עֲשׂוּי לְחֲצָר סְבִיב סְבִיב עֶשְׂרֵה
 שְׁלֹשִׁים לְשֹׁנוֹת אֵל הַרִצְפָּה וְ
 וְהַרִצְפָּה אֵל פְּתָף הַשְּׁעָרִים לְעַמֵּת
 אֶרֶךְ הַשְּׁעָרִים הַרִצְפָּה הַתְּחִתוֹנָה
 וַיִּמְדוּ רֹחֵב מִלְּפָנָיו הַיָּשָׁעַר הַתְּחִתוֹנָה סֵדֶר
 לְפָנָיו הַחֲצָר הַפְּנִימִי מִחוּץ מֵאָה
 אִמָּה הַקְּדִים וְהַחֲצָפוֹן וְהַיָּשָׁעַר אֲשֶׁר קִנְיָה מֵלַל

Et mensus est limē porte calamo vno latitudinis nem. i. limen vnu calamo vno in latitudine. Et thalamū vno calamo in lōgū. & vno calamo in latū. & inter thalamos quinq; cubitos. & limen porte iuxta vestibulum porte intrinsecus octo calamo vno. Et mensus est vestibulum porte octo cubitorū. & frontem eius duobus cubitis. Vestibuli autem porte erat intrinsecus. Porro thalami porte ad viam orietalē tres hinc & tres inde mēsurā vna trium. & mēsurā vna frontū ex vtraq; parte. Et melius est latitudinē liminis porte decem cubitorum. & longitudinē porte tredecim cubitorum. & marginē ante thalamos cubiti vnus. & cubitus vnus finis vtrinq;. Thalami autem sex cubitorum erant hinc & inde. Et mensus est portam a tecto thalami vsq; ad tectū eius. latitudinē viginti quinq; cubitorū. ostium contra ostium. Et fecit frontes per sexaginta cubitos. & ad frontem atrium porte vndiq; per circuitū. & ante faciē porte q; pertingebat vsq; ad faciē vestibuli porte quinquaginta cubitos. & fenestras obliquas in thalamis & in frontibus eorū que erant intra portā vndiq; per circuitū. Similiter aut erat & i vestibulis fenestre per gyrum intrinsecus & ante frontes pictura palmarum celata. Et eduxit me ad atriiū exteri. & ecce gazophylacia & pauimētū stratū lapide in atrio per circuitū. Triginta gazophylacia in circuitu pauimēti. & pauimētū in fronte portarū secundum longitudinē portarū erat inferius. Et mensus est latitudinē a faciē porte inferioris vsq; ad frontē atrii iteri extrinsecus centū cubitos ad orientē. & aquilonem. Portam vero que

τ mensus est thec ser sex elam porte egi
 και διμετρουν το ει ει ει το αλαμ της πυλης
 calamo latitudinē: τ altitudo egiis calamo τ
 τω καλαμω πλατος, και το υψος ισοι τω καλαμω και
 egiis calamo longitudo τ elam cubitor quinq;
 ισοι τω καλαμω μακρος και το εις πηχίω πείτι,
 τ thec terrib egiis calamo latitudē τ
 και το ει το τριτοι ισοι τω καλαμω πλατος και
 egiis calamo lōgitudē τ elam porte iuxta
 ισοι τω καλαμω μακρος και το ειλ του πυλωτος πλα
 elam porte cubitor octo. τ elam
 σιοι του αλαμ της πυλης πηχίω egiis και τα αλιω
 cubitor duoz: τ elam porte intrinsecus τ the
 πηχίω ει, και το αλαμ της πυλης ισοι και το ει
 porte τ regione tres hinc τ tres inde: τ
 της πυλης κατ(ιστι) τρεις ιδειν και τρεις ιδειν, και
 mēsurā vna trib mēsurā vna elam hinc τ hinc.
 μέτροι ει τοις τρισι μέτροι ει τοις αλαμ ιδειν και ιδειν.
 τ mensus est latitudinē introit; porte cubi
 και διμετρουν το πλατος της ούρας του πυλωτος πε
 toz decem. τ latitudinē porte cubitor
 χών δέκα. και το υψος του πυλωτος πηχίω
 tredecim. τ cubit; vn; reductus in
 δεικατριω. και πηχίω εις ιπισυαγίωδης κατ(α)
 conspectu theim τ cubiti vn; finit; hinc τ
 πρ(ισ)ωποι τω ειμ και πηχίω εις ούρας ιδειν και
 inde. τ thec cubitor ser hinc τ cubitor ser in
 ιδειν και το ει πηχίω εις ιδειν και πηχίω εις ει
 de: τ mensus est portā a mō
 ει, και διμετρουν της πυλης απ(ο) του τείχους τ
 thec ser ad parietē thec latitudinē cubiti vigiti
 εις ειπ(ι) τοι τοίχον του εις πλατος πηχίω ικισι
 quiq;. hec porta τ portā: τ sub dio
 πείτι αυτα πυλη ειπ(ι) πυλη, και το αλριω τω
 elam porte saragita cubiti τ theim por
 αλαμ της πυλης εφ(α)κισι πηχίω και ειμ της πυ
 te atrij τ sub dio porte extrinsec; per circuitū ο
 λης της πυλης και το αλριω της πυλης εφ(α)κισι κικλω
 lam porte interioris cubitor quinquagita: τ fenestre ab
 λαμ της πυλης ισοι πηχίω πειτ(α)κισι, και υψίω εις
 cōditē sup theim τ sup elam intra por
 τει ειπ(ι) τα ειμ και ειπ(ι) τα αλαμ ισοι της πυ
 tā atrij circuitū. τ similiter elam the
 λης της πυλης κικλωσι. και υσαύτως της αλαμ
 fenestre i circuitu intrinsec;. τ sup elam porte hē
 υψίω κικλω ισοι. και ειπ(ι) τω αλαμ φίω εις
 τ inde. τ itroduxit me in atriiū interioris
 δεκα ιδειν και ισοι αγίω εις τω πυλη τω ισοι τω
 τ ecce thalami τ colūne atrij idraita
 και ιδου πασοφεία και πηχίω της πυλης κικλω
 triginta thalami ni columnis: τ portā
 τριανκισι πασοφεία ει τωις πηχίωις, και απ(ο)
 c; ab austro portar serm lōgitudinē iuxta
 αι κατ(α) νότου τωι πυλη κατ(α) το μακρος τωι πυ
 tā colūne q; inferius. τ mensus est
 λαμ το πηχίω το ιπ(α)κ(α)τω. και διμετρουν το
 latitudinē atrij a sub dio porte
 πλατος της πυλης απ(ο) του αλριω της πυλης τω
 exterioris ser interioris ad sub dio porte inter
 εξωτ(ε)ρας εως ισοι ειπ(ι) το αλριω της πυλης ισοι
 rioris respicientis extra. cubiti centū ap(ri)
 τρας της βλιωύσης εφ(α) πηχίω ικατ(ο) της βλι
 entis ad orientē. τ duxit me ad osti
 πυλης κατ(α) ανατολας. και εφ(α)γίω ειπ(ι) οί
 nem. τ ecce porta
 ραν. και ιδου πυλη
 C
 D

אָרְךָ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּרְחֵב חֲמִשׁ
 וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְאֵלֶּיךָ לְחֶצֶר
 הַחִיצוֹנָה וְתַמְרִים אֶל אֵילָיו מִפֶּה
 וּמִפֶּה וְשִׁמְנֵה מַעְלוֹת מַעְלוֹ וַיְבִאֵנִי
 אֶל יֵשׁוּעַ הַצֹּפֵן וּמִדָּד פְּמֹדוֹת אֶמְדָּה
 הָאֵלֶּה תֵּאוֹ אֶלְוֹ וְאֶלְוֹ חֲלוֹנוֹת לוֹ אֶל
 סָבִיב סָבִיב אָרְךָ חֲמִשִּׁים אַמָּה
 וּרְחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְאֵילָיו
 לְחֶצֶר הַחִיצוֹנָה וְתַמְרִים אֶל אֵילָיו
 מִפֶּה וּמִפֶּה וְשִׁמְנֵה מַעְלוֹת מַעְלוֹ
 וְלִשְׁכַּה וּפְתַחָהּ לְאֵילִים הַיְשָׁרִים
 שָׁם יִדְיָחוּ אֶת הָעֵלָה וְזֶאֱלִם הַיְשָׁר דֹּחַ
 שְׁנַיִם שְׁלֹחֹת מִפֹּה וּשְׁנַיִם שְׁלֹחֹת מִשֵּׁנָה פֶּה
 מִפֶּה לְשָׁחוֹט אֵלֵיהֶם הָעֵלָה שְׁמֹט
 וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם וְאֵל הַחֲתָף
 מִחוּצָה לְעוֹלָה לְפֶתַח הַיְשָׁר
 הַצֹּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלֹחֹת וְאֵל הַחֲתָף
 הָאֲחֵרֶת אֲשֶׁר לְאֵלִים הַיְשָׁר שְׁנַיִם
 שְׁלֹחֹת וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחֹת מִפֶּה רָגֵל
 וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחֹת מִפֶּה לְכֶתֶף
 הַיְשָׁר שְׁמוֹנֶה שְׁלֹחֹת אֵלֵיהֶם שְׁמֹן
 יִשְׁחָטוּ וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחֹת לְעוֹלָה
 אֲבָנֵי גִזִּית אָרְךָ אַמָּה אַחַת וְחִצֵּי גִזִּית
 וּרְחֵב אַמָּה אַחַת וְחִצֵּי וְגִבָּה אַמָּה
 אַחַת אֵלֵיהֶם וַיְנִיחוּ אֶת הַכְּלִיִּם וַיִּנְחֵם כְּלֵה
 אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת הָעוֹלָה בָּם וְהִזְבִּחוּ שְׁמֹט
 וְהִשְׁפְּתִים טֶפֶח אֶחָד מִכִּנִּיִם לְבֵית כֹּון
 סָבִיב סָבִיב וְאֵל הַשְׁלֹחֹת בְּשֶׁר סָבִיב
 הַקָּרְבָן וּמִחוּצָה לְיֵשׁוּעַ הַפְּנִימִי קָנָה
 לְשֹׁת יְשָׁרִים לְחֶצֶר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר
 אֶל לְחֶצֶר יֵשׁוּעַ הַצֹּפֵן וּפְנִיָה דָרָךְ צִבּוֹן קָנָה
 הַדְּרוֹם אֶחָד אֶל לְחֶצֶר יֵשׁוּעַ הַפְּנִימִי דָרָם
 פְּנֵי דָרָךְ הַצֹּפֵן וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה דְבַר
 הַלְשֹׁנָה אֲשֶׁר פְּנֵיהָ דָרָךְ הַדְּרוֹם
 לְכַרְתִּים שְׁמֵרֵי מְשֻׁמֶת הַבֵּיתוֹ
 וְהַלְשֹׁנָה אֲשֶׁר פְּנֵיהָ דָרָךְ הַצֹּפֵן

longitudine quinquaginta
 cubitorū: & latitudine
 viginti quinq; cubitorū.
 & vestibulū eius. i. atrii
 exterioris & palme celsi
 te in fronte eius hinc oo
 & inde: & octo gradibus
 ascensus eius: & introdu
 xit me ad portā que respi
 ciebat ad aquilonem: &
 mēsus est fm mēsuras su
 periores thalamū ei? &
 frontē eius & vestibulum
 eius & fenestras ei? p cir
 cuitū lōgitudine quinqu
 aginta cubitorū: & latitu
 dine viginti quinq; cubito
 rū: & vestibulū eius respi
 ciebat ad atrii exterioris:
 & celsura palmarū in
 fronte eius hinc & inde.
 Et in octo gradibus ascē
 sus eius: & p singula gaz
 ophylacia ostiū in front
 bus portarū: ibi lauabāt
 holocaustū. Et in vesti
 bulo porte due mēse hic
 & due mēse: ide vt imo
 letur sup eas holocau
 stū: & p pctō & p delicto.
 Et ad latus exterioris qd
 ascendit ad ostiū porte
 que pergit ad aquilonem
 due mēse. Et ad latus
 alterum ante vestibulū
 porte due mēse. Quattuor mēse
 hinc & quattuor mēse inde
 per latera octo mēse erant
 super quas imolabāt. Quattuor at
 mēse ad holocaustū de
 lapidibus qdris extructe:
 longitudine cubiti vni?
 & dimidii: & latitudine
 cubiti vni? & dimidii: &
 altitudine cubiti vnius:
 sup quas ponent vasa
 in quibus imolatur ho
 locaustum & victima. ooo
 Et labia earū palmi vni
 us reflexa intrinsecus oo
 per circuitū. Super mē
 sas autem carnes oooooo
 oblatiōis. Et extra por
 tam interiorem oooooo
 gazophylacia cantorū
 in atrio interiori qd erat
 in latere porte respicien
 tis ad aquilonē: & facies
 eorū cōtra viam austrāle
 vna ex latere porte oriē
 talis q respiciebat ad viā
 aquilonis. Et dixit ad me.
 Hoc est gazophylaciū
 qd respicit viā meridia
 nā: sacerdotū q excubāt
 in custodiis tēpli. Porro
 gazophylaciū quod res
 picit ad viam aquilonis:

cubiti quinquaginta lōgitudō & latitudō ei? viginti
 p̄chēis p̄st̄t̄kōit̄a ḡō m̄kōs k̄m̄ ēures ānt̄is d̄k̄s̄is
 q̄nq; cubitor & clamōib; atrij interioris:
 p̄st̄t̄i p̄ch̄i m̄i k̄m̄ āilamōē t̄is āulās t̄is īs̄wt̄is
 & palme clau hinc & inde. & octo gradibus
 k̄m̄ p̄oin̄is āilau īt̄is k̄m̄ īt̄is. k̄m̄ d̄k̄w̄ kl̄m̄k̄p̄s̄
 ascendebāt ad id. & introduxit me in portam q
 s̄i ānt̄i b̄an̄is ēw̄ ānt̄i. k̄m̄ īs̄h̄ḡḡi m̄i īs̄ ēures t̄is
 ad aquilonē. & mēsus est scdm mēsuras illas.
 p̄s̄t̄is b̄or̄p̄t̄i. k̄m̄ d̄im̄t̄r̄k̄s̄i k̄m̄ t̄a m̄t̄r̄a t̄a p̄t̄a.
 & h̄ec ei? & clau: & clamōib; & f̄e
 k̄m̄ t̄a īt̄i ānt̄is k̄m̄ t̄a āilau, k̄m̄ t̄a āilamōē k̄m̄ īn
 nestras ei? p̄ circuitū cubiti quinquaginta lōgitudō &
 latitudō viginti quinq; & clau atrij exterior
 ēures īk̄s̄is p̄nt̄i, k̄m̄ t̄a āilau t̄is āulās t̄is īs̄wt̄is
 t̄is: & palme clau hinc & inde: & octo gra
 dibus, k̄m̄ p̄oin̄is āilau īt̄is k̄m̄ īt̄is, k̄m̄ d̄k̄w̄ kl̄m̄k̄s̄
 duo & thalami ei? & fenestre ei
 t̄is k̄m̄ t̄a p̄at̄p̄ōr̄ia ānt̄is k̄m̄ t̄a ēur̄p̄m̄t̄a ānt̄
 ius & clamma eius in porta secunda
 t̄is k̄m̄ āilamōē ānt̄is īp̄i t̄is p̄ulās t̄is d̄nt̄is
 oq̄d̄t̄i vt īngulēt in ea q̄ p̄ p̄as
 īk̄r̄s̄is ēp̄w̄s̄ s̄p̄āf̄ōs̄i ī ānt̄i t̄a ēp̄r̄ ām̄p̄t̄is
 & q̄ p̄o ignōiātia. & ad latus riuū holō
 k̄m̄ t̄a ēp̄r̄ ānt̄is. k̄m̄ k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 caustomatū respicientis ad aquilonē due mēse
 k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 caustomatū respicientis ad aquilonē due mēse
 ad latus alter & clam porte due
 zai k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 mēse ad orientē mēse q̄nt̄is hinc &
 t̄r̄k̄p̄t̄i k̄m̄ ānt̄is t̄r̄k̄p̄t̄i t̄r̄k̄p̄t̄i t̄r̄k̄p̄t̄i t̄r̄k̄p̄t̄i t̄r̄k̄p̄t̄i
 quattuor inde ad latus porte: sup eas īngulā
 t̄is t̄is k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 bunt hostias. & e regione octo mēse
 f̄ōs̄i t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 holocaustomatū lapidee excise
 ai
 zai t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 bit & dimidii latitudō & cubitor duo &
 χ̄iōs k̄m̄ īk̄s̄is ḡō p̄lāt̄is k̄m̄ p̄ch̄i d̄iō k̄m̄
 dimidii lōgitudō & cubiti altitudō. sup ea portē
 vasa in q̄b; īngulabit holocaustomata illa
 s̄i t̄a s̄iōi ē d̄is s̄p̄āf̄ōs̄i t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 & thymiamata. & palmi h̄ēb̄it̄ labiām oo
 k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 latum intrinsecus p̄ circuitū & sup mēsus de
 λαξ̄υδ̄iōn̄ īs̄wt̄is k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 sup tecta vt operiantur a p̄t̄is &
 t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 s̄c̄it̄ate. & introduxit me in atria
 t̄is f̄p̄r̄s̄iōis. k̄m̄ īs̄h̄ḡḡi m̄i īs̄ t̄is āulā t̄is īs̄wt̄is
 r̄is. & ecce duo exedre in atrio interiori
 t̄is. k̄m̄ īd̄iō d̄iō f̄k̄iōd̄r̄i ī t̄is āulā t̄is īs̄wt̄is
 r̄i vna ad austrū porte q̄ ad aquilonē
 t̄is m̄iā k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 ferens ad austrū. & vna ad austrū porte
 φ̄r̄ous̄ k̄m̄ t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a t̄a
 q̄ ad austrū respicientis ad aquilonē. & r̄it̄i
 t̄is p̄s̄t̄is t̄is b̄l̄p̄t̄is p̄s̄t̄is b̄or̄p̄t̄i. k̄m̄ īp̄t̄i
 ad me: exedra hec respiciens ad austrū
 p̄s̄t̄is m̄i, h̄ f̄k̄iōd̄r̄i ānt̄i h̄ b̄l̄p̄t̄is p̄s̄t̄is p̄s̄t̄is t̄is
 sacerdotibus custodiētib; custodias
 r̄ōs̄t̄i.
 īp̄r̄t̄is t̄is φ̄l̄k̄ōs̄i t̄is φ̄l̄k̄ōs̄i t̄is φ̄l̄k̄ōs̄i t̄is φ̄l̄k̄ōs̄i
 & exedra respiciens ad aquilonē
 k̄m̄ f̄k̄iōd̄r̄i h̄ b̄l̄p̄t̄is p̄s̄t̄is b̄or̄p̄t̄i t̄is oooooo
 oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo
 oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo
 oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo

כי ארך ה'לשנות אשר לחצר
 החצונה חמשים אמה והנה על פני
 ההיכל מאה אמה והמתחת ה'לשנות ההכל
 האלה המבוא המקדים זבואו בוא מקדם
 להנה מהחצר החצונה צרחב צדד
 החצר דרך הקדים אל פני הגזרה
 ואל פני הגנן ה'לשנות ודרך הגנה
 לפניהם צמראה ה'לשנות אשר נראה
 דרך הצפון צארקן כן רחבן וכל צפון
 מוצאיהן ומשפטיהן וכפתחיהן צא שפט
 וכפתחי ה'לשנות אשר דרך הדרום דים
 פתח צראה דרך דרך צפני הגזרת
 הגנה דרך הקדים זבואו ויאמר וכן קדם
 אלי לשנות הצפון לשנות הדרום אשר צפון
 אשר אל פני הגזרה הנה לשנות
 הקדש אשר יאכלו שם הנהגים אכל
 אשר קרובים ליהוה קדשי קרב
 הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים שם
 והמנחה והחטאת והאשם ניהם המקום קום
 קדש זבואם הנהגים ולא יצאו באו
 מהקדש אל החצר החצונה ושם חוץ
 יניחו בנדיהם אשר ישרתו בקן ית שבת
 כי קדש הנה ולכשו בנדים אחרים
 וקרבו אל אשר לעם וכלה את
 מדות הבית הפנימי והוציאני דרך סבד קנה
 השער אשר פניו דרך הקדים צא קנה
 ומדודו סביב סביב מדד רוח הקדים קדם
 בקנה המדה חמש מאות קנים קנה
 בקנה המדה סביב מדד רוח סבד קנה
 הצפון חמש מאות קנים בקנה סאה
 המדה סביב את רוח הדרום מדד דים
 חמש מאות קנים בקנה המדה
 סבד אל רוח הים מדד חמש
 מאות קנים בקנה המדה לארבע
 רוחות מדוד חומה לו סביב סביב חמה
 ארך חמש מאות ורחב חמש

quia longitudo erat gazophylaciorum atrii exterioris quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi centum cubitorum. Et erat subter gazophylacia hec introitus ab oriente ingrediens in ea de atrio exteriori in latitudine periboli atrii quod erat contra viam orientalem in faciem edificii sepati. Et erant ante edificium gazophylacia: & via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazophylaciorum quae erant in via aequilonis. secundum longitudinem eorum: sic & latitudo eorum: & ostia introitus eorum & similitudines & ostia eorum secundum similitudinem gazophylaciorum quae erant in via respiciente in notum. Ostium in capite viae quae erat ante vestibulum sepatum per viam orientalem ingrediens. Et dixit ad me. Gazophylacia aequilonis & gazophylacia austrini sunt ante edificium separatim: hec sunt gazophylacia facta: in quibus vescuntur sacerdotes qui appropinquant ad dominum in sancta sanctorum. Ibi ponentur facta sanctorum: & oblationem pro peccato & pro delicto. Locus enim sanctus est. Cum autem ingressi fuerint sacerdotes: non egredietur de sanctis in atrium exterius. Et ibi reponentur vestimenta sua in quibus ministrant: eo quia sancta sunt: vestimenta quoque vestimentis aliis: & sic procedent ad populum. Cumque compleisset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad viam orientalem: & mensura est eadem undique per circuitum. Mensura est autem contra ventum orientalem calamos mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum. Et mensura est contra ventum aequilonis quingentos calamos: in calamo mensurae per gyrum. Et ad ventum australem mensura est quingentos calamos: in calamo mensurae per circuitum. Et ad ventum occidentalem mensura est quingentos calamos: in calamo mensurae. Per quatuor ventos mensura est murum eius undique per circuitum longitudinem quingentorum cubitorum: & latitudinem quingentorum cubitorum

quae longitudo erat gazophylaciorum atrii exterioris quinquaginta cubitorum: & hec sunt ostia introitus eorum & similitudines & ostia eorum secundum similitudinem gazophylaciorum quae erant in via aequilonis. secundum longitudinem eorum: sic & latitudo eorum: & ostia introitus eorum & similitudines & ostia eorum secundum similitudinem gazophylaciorum quae erant in via respiciente in notum. Ostium in capite viae quae erat ante vestibulum sepatum per viam orientalem ingrediens. Et dixit ad me. Gazophylacia aequilonis & gazophylacia austrini sunt ante edificium separatim: hec sunt gazophylacia facta: in quibus vescuntur sacerdotes qui appropinquant ad dominum in sancta sanctorum. Ibi ponentur facta sanctorum: & oblationem pro peccato & pro delicto. Locus enim sanctus est. Cum autem ingressi fuerint sacerdotes: non egredietur de sanctis in atrium exterius. Et ibi reponentur vestimenta sua in quibus ministrant: eo quia sancta sunt: vestimenta quoque vestimentis aliis: & sic procedent ad populum. Cumque compleisset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad viam orientalem: & mensura est eadem undique per circuitum. Mensura est autem contra ventum orientalem calamos mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum. Et mensura est contra ventum aequilonis quingentos calamos: in calamo mensurae per gyrum. Et ad ventum australem mensura est quingentos calamos: in calamo mensurae per circuitum. Et ad ventum occidentalem mensura est quingentos calamos: in calamo mensurae. Per quatuor ventos mensura est murum eius undique per circuitum longitudinem quingentorum cubitorum: & latitudinem quingentorum cubitorum

A

C

B

D

על ראש ההר כל גבול סביב סביב
 קדש קדשים והנה זאת תורת
 הבית ואלה מדות המזבח זאמות סדר זמנ
 אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה
 רחב ונגולה אל שפתה סביב זרת גבול שפה
 האחד וזה גב המזבח והחיק
 הארץ עד העזרה התחתונה שתים
 אמות ורחב אמה אחת והמעזרה
 הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע גבול קדש
 אמות ורחב האמה וההר אל ארבע אמה
 אמות והמה אריל ולמעלה הקרנות גלה
 ארבע וההאר איל שתים עשרה ארך
 בשמים עשרה רחב רבוע אל קדש
 ארבעת רבוע והעזרה ארבע
 עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל
 ארבעת רבועיה והגבול סביב אתה
 חצי האמה והחיק לה אמה סביב מצה
 ומעלתהו פנות קדשים והאמר אלי פניה קדש
 בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה אפר
 חקות המזבח זיום העשותו חמק
 להעלות עליו עלה ולחרק עליו דם עשה גלה
 ונתתה אל הכהנים הלויים אשר ימו
 הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם
 אדני יהוה לשדתי פיר בן צדוק
 לחטאת ולקחת מדמו ונתתה על
 ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות
 העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
 אתו וכפרתהו ולקחת את הפר
 חטאת ושדפו במזבח הבית מחוץ פכד
 למקדש וזיום השני תקריב קדש קרב
 שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו שער עז
 את המזבח כאשר חטאו זפור תמס זמנ
 זבלותך מחטא תקריב פיר בן קלה קרב
 בקר תמים ואיל מן הצאן תמים
 והקרבתם לפני יהוה והשליכו פשה שלב
 הכהנים עליהם עלה והעלו אתם עליה את

in summitate montis .
 Oes fines ei in circuitu
 sanctum sanctorum est .
 Hec est ergo lex domus .
 Iste autem mensura altaris in cubito
 verissimi mo: q habebat cubitu &
 palmu . In sinu eius erat
 cubitus : & cubitus in la
 titudine : & definitio eius
 usque ad labiu eius in cir
 cuitu palmus unus . Hec
 quoque erat fossa altaris .
 Et de sinu terre usque ad
 crepidine nouissimam
 duo cubiti : & latitudo
 cubiti unus : & a crepidi
 ne minore usque ad crepidi
 ne maiore quattuor cubiti :
 & latitudo cubiti unus .
 Ipse autem ariel quattuor cu
 bitorum : & ab ariel usque ad
 sursum cornua quattuor .
 Et ariel duodecim cubito
 ru in longitudine p duo
 decim cubitos latitudinis
 quadranguli equi lateribus .
 Et crepido quattuordecim
 cubitorum longitudinis p
 quattuordecim cubitos lati
 tudinis in quattuor angulis
 eius & corona in circuitu
 eius dimidii cubiti : &
 sinus eius unus cubiti p
 circuitu . Gradus autem eius
 versi ad orientem . Et dixit
 ad me . Fili hominis : hec
 dicit dominus deus . Hi sunt
 ritus altaris : in quacumque
 die fuerit fabricatum oo
 ut offeratur sup illud ho
 locaustum & effundatur
 sanguis . Et dabis sacer
 dotibus & leuitis qui oo
 sunt de semine sadoch :
 qui accedunt ad me : ait
 dominus deus ut offerat mihi
 vitulum de armento oo
 pro peccato . Et assumens
 de sanguine eius pones
 super quattuor cornua eius
 & super quattuor angulos
 crepidinis & super coro
 nam in circuitu & miktabis
 illud & expiabis . Et tol
 les vitulum oo offeret
 qui oblat fuerit p peccato :
 & coibures eu in sepa
 to loco domi extra sanctu
 ariu . Et in die secundo of
 feres hircu capratu ima
 culatu p peccato : & expia
 bunt altare sicut expian
 runt in vitulo . Cuius co
 pleueris expias illud offeres
 vitulum de armeto immacu
 latu : & offeres eos in con
 spectu domi . Et mittet oo
 sacerdotes sup eos : sal
 & offerent eos in oo

in vertice montis . et oes
 finis eius in circuitu
 sancta sanctorum .
 Hec est ergo lex
 domus . Iste autem
 mensura altaris in
 cubito verissimi
 mo: q habebat
 cubitu & palmu .
 In sinu eius erat
 cubitus : & cubitus
 in latitudine : &
 definitio eius usque
 ad labiu eius in
 circuitu palmus
 unus . Hec quoque
 erat fossa altaris .
 Et de sinu terre
 usque ad crepidine
 nouissimam duo
 cubiti : & latitudo
 cubiti unus : &
 a crepidine minore
 usque ad crepidine
 maiore quattuor
 cubiti : & latitudo
 cubiti unus .
 Ipse autem ariel
 quattuor cubito
 ru in longitudine
 p duo decim
 cubitos latitudinis
 quadranguli equi
 lateribus . Et
 crepido quattuor
 decim cubitorum
 longitudinis p
 quattuordecim
 cubitos latitudinis
 in quattuor
 angulis eius &
 corona in circuitu
 eius dimidii
 cubiti : & sinus
 eius unus
 cubiti p circuitu .
 Gradus autem
 eius versi ad
 orientem . Et
 dixit ad me .
 Fili hominis :
 hec dicit dominus
 deus . Hi sunt
 ritus altaris :
 in quacumque
 die fuerit
 fabricatum oo
 ut offeratur
 sup illud ho
 locaustum &
 effundatur
 sanguis . Et
 dabis sacerdotibus
 & leuitis qui
 oo sunt de
 semine sadoch :
 qui accedunt
 ad me : ait
 dominus deus
 ut offerat mihi
 vitulum de
 armento oo
 pro peccato .
 Et assumens
 de sanguine
 eius pones
 super quattuor
 cornua eius
 & super
 quattuor
 angulos
 crepidinis &
 super coronam
 in circuitu &
 miktabis
 illud & expia
 bunt altare
 sicut expian
 runt in vitulo .
 Cuius co
 pleueris
 expias illud
 offeres vitulum
 de armeto
 immaculatu :
 & offeres
 eos in con
 spectu domi .
 Et mittet
 oo sacerdotes
 sup eos : sal
 & offerent
 eos in oo

in vertice montis . et oes finis eius in circuitu sancta sanctorum . Hec est ergo lex domus . Iste autem mensura altaris in cubito verissimi mo: q habebat cubitu & palmu . In sinu eius erat cubitus : & cubitus in latitudine : & definitio eius usque ad labiu eius in circuitu palmus unus . Hec quoque erat fossa altaris . Et de sinu terre usque ad crepidine nouissimam duo cubiti : & latitudo cubiti unus : & a crepidine minore usque ad crepidine maiore quattuor cubiti : & latitudo cubiti unus . Ipse autem ariel quattuor cubitorum : & ab ariel usque ad sursum cornua quattuor . Et ariel duodecim cubitorum in longitudine p duo decim cubitos latitudinis quadranguli equi lateribus . Et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis p quattuordecim cubitos latitudinis in quattuor angulis eius & corona in circuitu eius dimidii cubiti : & sinus eius unus cubiti p circuitu . Gradus autem eius versi ad orientem . Et dixit ad me . Fili hominis : hec dicit dominus deus . Hi sunt ritus altaris : in quacumque die fuerit fabricatum oo ut offeratur sup illud ho locaustum & effundatur sanguis . Et dabis sacerdotibus & leuitis qui oo sunt de semine sadoch : qui accedunt ad me : ait dominus deus ut offerat mihi vitulum de armento oo pro peccato . Et assumens de sanguine eius pones super quattuor cornua eius & super quattuor angulos crepidinis & super coronam in circuitu & miktabis illud & expiabis . Et tolles vitulum oo offeret qui oblat fuerit p peccato : & coibures eu in sepa to loco domi extra sanctuarium . Et in die secundo offeres hircu capratu immaculatu p peccato : & expiabunt altare sicut expian runt in vitulo . Cuius co pleueris expias illud offeres vitulum de armeto immaculatu : & offeres eos in conspectu domi . Et mittet oo sacerdotes sup eos : sal & offerent eos in oo

ε indumentur solio alio: τ nō sanctificabit ppriū
 καὶ ἐιδύσονται φορέας ἑτέρας, καὶ ἐν μὴ ἀγιάσωσιν τοὶ λαοὶ
 in solio suo: τ capita sua nō cadent
 ἐν ταῖς φορέαις αὐτῶν, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρῆσωσι
 in comas suas nō tōdeobit: operientes opes
 καὶ τὰς κάμας αὐτῶν οὐ ἐλάσωσιν, καλυψόντες κα
 rient capita sua: τ uinū nō bibent
 ἀποψοῦσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ οἶνον οὐ μὴ πίνωσι
 ois sacerdos cū ingressi fuerit ipi in atrii
 πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ ἱερωτέρῳ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
 interiori. τ uidiā τ pphanā nō ac
 τῆ ἱερωτέρῳ, καὶ χῆρας καὶ βεβηλωμένῃ οὐ λίσ
 erient illi in uxorē: sed uirginē et
 φοίτων αὐτοῖς ἐν γυνᾶκα, ἀλλ' ἢ παρθένοι ἐκ τῶ
 homo israhel. τ si fuerit uidiā ex sacerdotib' accipiet:
 ἱκανοῖς ἱσραὴλ. καὶ ἐὰν φῆκασι χῆρα ἐξ ἱερέων ἀποψοῦσι,
 τ ppriū meū docebunt: inter sciti τ pollutū.
 καὶ τοὶ λαοὶ μου διδῶσιν, ἀμαρτίαν ἁγίου καὶ βιβίου.
 τ inter mundū τ imūdum notū facient eis. τ
 καὶ ἀμαρτίαν κατὰρῶν καὶ ἀκαθάρτου γνωρίσωσιν αὐτοῖς, καὶ
 sup iudiciū signū hī stabunt: τ iudiciū in pcc
 ἐπὶ κρίσει ἀμαρτίας αὐτοῖς ἰσχυρῶν, καὶ κρίσει ἐν τοῖς πρῶ
 ceptis meis iustificabunt: τ in iudiciō meis in
 γάμμασί μου δικαιώσωσιν, καὶ ἐν τοῖς κρίμασί μου κρι
 dicabit. τ legia mea τ pcepta mea in omi
 uisā. καὶ τὰ νόμιά μου καὶ τὰ πρῶτα γάμματά μου ἐν πά
 nib' solēnitatib' meis custodient: τ sabbata mea
 σεις τὰς ἑσπέραις μου φυλάξουσιν, καὶ τὰ σάββατά μου
 scificabit: τ ad aliam hois nō ingredientur
 ἀγιάσωσιν, καὶ ἐπὶ τυχῶν ἀδελφῶν οὐκ ἰσχυρῶσιν
 et pollutant: sed sup patre τ matre τ filio τ filia
 τῶ μωσῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱῷ καὶ θυγατρὶ
 τ sup fratre τ sup sorore sua qnd fuit viro:
 καὶ ἐπὶ ἀδελφῶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῶ αὐτοῦ ὃ οὐ γέγονεν ἀδελφῶ,
 cōuaminabit. τ pollut' fuerit mīdat' septē dies nu
 mēriat' eis. καὶ μετὰ τὸ καθαρῶσθαι ἑστὶ ἡμέρας ἑξά
 mētrā ei. τ qnd die ingress' fuerit in atrii
 εἰσελθὼν αὐτῷ. καὶ ἢ ἂν ἡμέρα ἱερωτέρῳ εἰς τὴν αὐλὴν
 interiori ut ministrat in sciti: offeret
 τῆ ἱερωτέρῳ τοῦ λεγούρου ἐν τοῖς ἁγίοις, προσοίσει
 plicationē dicit dno. τ erit eis hereditas ego
 λατρία λέγει κύριος. καὶ ἔσται αὐτοῖς κληρονομία ἰγῶ
 effio ego dno hereditas eis: τ possessio nō dabitur
 εἰ, ἰγῶ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατ' ἄρχισιν οὐ δέσονται
 eis in filiis israhel: ego possessio eor. τ
 αὐτῶν ἐν ταῖς υἱαῖς ἱσραὴλ, ἰγῶ κατ' ἄρχισιν αὐτῶν. καὶ
 sacrificia τ q pro peccato τ q pro ignoti
 τῆς εὐσίας καὶ τῆ ὑπερ ἀμαρτίας καὶ τῆ ὑπερ ἁγίου
 na τ ipi comedent: τ oem separationē in fra
 as καὶ αὐτοὶ φάγεται, καὶ πᾶν ἀφορισμῶ ἐν τῷ ἱσρα
 ei ipis erit: τ pmitte oim: τ pmo
 ἴλ, αὐτοῖς ἔσται, καὶ ἀποψοχῶν πᾶσι τῶν, καὶ τῶ πρῶ
 gentia omnia: τ separationē ois ex
 τίτοκα πᾶσι τῶν, καὶ τῶ ἀφορισμῶ πᾶσι ἐκ τῶν
 pmitte vtiō: sacerdotib' erit. τ pmo
 ἀποψοχῶν ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται. καὶ τῶ πρῶ
 gentia vti dabitur sacerdoti ut ponat bñdictionē
 τῶν ἡμετέρων ἡμῶν δέσεται τῷ ἱερεῖ τοῦ εἰσθαι ἰσχυρῶ
 neu in domib' vtiō: τ oē morticiū τ captū a be
 as ἐπὶ τῶν οἰκῶν ἡμῶν, καὶ πᾶν ἐν σωματίον καὶ κηρίον
 filiar oibus volatilib' τ ex oibus iumentis
 γῶ ἐκ πάντων τῶν περὶ τῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν κτηνῶν
 uō comedēt sacerdotes.
 in φάγεται οἱ ἱερεῖς.
 Ca. 45.

Et vestient se vestimentis
 aliis: & nō sanctificabūt
 populū in vestibus suis.
 Caput autem suum non
 cadent: neq' comā nu
 trient: sed tondentes co
 attendent capita sua. Et
 vinum non bibet
 ois sacerdos qñ ingres
 sus est atrium interius.
 Et viduam & repudiatā
 non accipient uxores: sed
 uirginē de
 femine domus israhel. Sed
 vidua a sacerdote acci
 plet: & populū meū do
 cebūt qd sit inter sanctū
 & pollutū: & inter mun
 dum & imundū ostendēt
 eis. Et cū fuerit cōtrouer
 sia stabūt in iudiciis me
 is: & iudicabūt. Leges me
 as: & pcepta mea in ois
 bus solēnitatib' meis cus
 todient: & sabbata mea
 sanctificabūt. Et ad mor
 tuū hominē nō ingredie
 tur: ne pollutur: nisi ad
 patrē & matrē & filiū &
 fillam & fratrē & sororē
 que alterū virū nō ha
 buerit: in quibus cōtamina
 buntur. Et postq' fuerit
 emūdat: septē dies nu
 merabuntur eis: et in die
 introitus sui in scituariū
 ad atrii interiori ut mini
 stre mibi in sanctuario:
 offeret pro peccato suo:
 ait dñs deus. Erit autē eis
 hereditas: ego hereditas eorū:
 & possessionē non dabi
 tis eis in israhel: ego eni
 possessio eorū. Victimā &
 pro peccato & pro delicto
 ipsi comedent: & omne vo
 tum in israhel ipsoꝝ erit.
 Et primitia omnium primoge
 nitorū: & oia libamenta
 que offerūtur: sacerdo
 tum erunt. Et primitia
 ciborum vestrorū dabi
 tis sacerdoti: ut reponat
 bñdictionē domui tue.
 Omne morticiū & captum
 a bestiis de auibus et de
 pecoribus: nō comedent
 sacerdotes. 45.

וְלִבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא יִקְדְּשׁוּ
 אֶת הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם: וְרֹאשָׁם לֹא
 יִנְלָחוּ וְיִפְרְעוּ לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּם
 יִכְסֹמוּ אֶת רֹאשֵׁיהֶם: וְיִינְקוּ לֹא יִשְׁתַּוּ
 כָּל נְהִין בְּנוֹאִם אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית:
 וְאִלְמָנָה וְנָרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לָהֶם
 לְנָשִׁים כִּי אִם בְּתוּלוֹת מִזְרַע
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאִלְמָנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה
 אִלְמָנָה מִכֶּהֱן יִקְחוּ וְאֶת עַמִּי יוֹרוּ
 בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר
 וְעוֹדְעִים: וְעַל רִיב הִמָּה יַעֲמִדוּ
 לְמִשְׁפַּט בְּמִשְׁפָּטֵי יִשְׁפֹּטוּהָ וְאֶת
 תּוֹרֹתֵי וְאֶת חֻקֹּתַי בְּכָל מוֹעֲדֵי
 יִשְׁמְרוּ וְאֶת שְׁבֹתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ: וְאֵל
 מֵת אָדָם לֹא יִבְנֶא לְטַמְאָה כִּי אִם
 לְאָב וְלְאִם וְלְבֶן וְלְבַת לְאָח וְלְאֵחוֹת
 אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ יִטַּמְאוּ:
 וְאַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ שְׁבַע יָמִים יִסְפְּרוּ
 לוֹ: וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶל
 הַחֲצַר הַפְּנִימִית לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
 יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה:
 וְהִיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם
 וְאֵחָוָה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲנִי אֲחֻזְתָּם: הַמְּנַחָה וְהַחֲטָאת
 וְהָאֲשָׁם הִמָּה יֹאכְלוּם וְכָל הָרֶם
 בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: וְרֹאשֵׁית כָּל
 בְּבוּרֵי כָל וְכָל הַרְוֹמֹת כָּל מִכְּל
 הַתְּרוֹמוֹתֵיכֶם לְכַהֲנִים יִהְיֶה וְרֹאשֵׁית
 עֲרֵיסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָכֶהֱן לְהַגִּיחַ
 בְּרִכָּה אֶל בְּיַתְּבוֹ כָּל נְבִלָה וּמִרְפָּה
 מִן הַשָּׂף וּמִן הַצְּרָפָה לֹא יֹאכְלוּ
 הַכַּהֲנָנִים:

Cap. xlv.

Et cū mell fuerit
 vos trā in heres
 itate separabit pmitias
 dno sanctas de
 nra: longitudo viginti
 fra: milia τ latitudo
 gis, q' micas iicosit pēntē
 decē milia: sciti erit
 dēna chiliadē, ἁγίου ἔσται
 ooooooooooooooooooooo

Unq' cepitis terram
 dividere fortito: oio
 separate primitias dño
 sanctificatum de oio
 terra longitude viginti
 quinque milia: oio
 & latidine decē milia.
 Sanctificatum erit oio

וְהַרְפִּילְכֶם אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה
 תְּלִימוֹ תְּרוֹמָה לַיהוָה כֹּדֶשׁ מִן
 הָאָרֶץ אֲרָךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף
 אֲרָךְ וְרֹחַב עֶשְׂרֵה אֶלְף קֹדֶשׁ הוּא

Trāsla. gre. lxx. cū iter. latina.

Trāsla. B. Die.

Tex. heb. Ezech. xlv. Prītīua. heb.

scilicet mensa erit vfar: et hec sunt primitie...
σέλαοι ἢ μὴ ἔσται ὑμῶν, καὶ αὐτὴ ἰσὶς ἢ ἀπαρχὴ ἢ...

scilicet mnam faciant. Et he sunt primitie...
he sunt primitie quas tolletis: sextam partem...

וַחֲמִשָּׁה שֶׁקֶל הַחֲמִנָה יִהְיֶה לָכֶם: וְזֹאת הֲתָרוּמָה אֲשֶׁר תִּתְּרוּ מִן שְׁשִׁית...

Εσο.
Λου.
74.
ω-5

יום יעשה כאלה שבשת הימים
 פחטאת כעלה וכמנחה וכשמן
 כה אמר אדני יהוה
 שער החצר הפנימית הפנה קדים
 יהיה סגור ששת ימי המעשה
 וזיום השבת יפתח וזיום החדש
 יפתח וזכא הנשיא דרך אולם
 השער מחוץ ועמד על מזוזת השער
 ועשו הכהנים את עולתו ואת
 שלמיו והשתחוה על מפמן השער
 ויצא והשער לא יסגר עד הערב
 והשתחוה עם הארץ פתח השער
 שהוא בשבתות ובחדשים לפני
 יהוה ויהעלה אשר יקרב הנשיא
 ליהוה זיום השבת ששה כבשים
 תמימים ואיל תמים ומנחה איפה
 לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
 ושמן הין לאיפה וזיום החדש פר
 כן בקר תמימים וששת כבשים
 ואיל תמימים יהיו ואיפה לפר
 ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים
 כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה
 וזכא הנשיא דרך אולם השער
 יבוא וזדרתו יצא וזכוא עם הארץ
 לפני יהוה בפועדים הנא דרך
 שער צפון להשתחוות יצא דרך
 שער נגב והנא דרך שער נגב
 יצא דרך שער צפונה לא ישוב
 דרך השער אשר נא בו כי נחתו
 יצאו והנשיא נתוכם זכוא יבוא
 וזכאתם יצאו וזכנים וזכפועדים
 תהיה המנחה איפה לפר ואיפה
 לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין
 לאיפה וכי יעשה הנשיא נדבה
 עלה או שלמים נדבה ליהוה
 ופתח לו את השער הפנה קדים

in solennitate faciet sicut
 supradicta sunt per septē
 dies: tā pro peccato q̄ pro
 holocausto & in sacrificio
 & in oleo. 46.
Hec dicit dñs deus.
 Porta atrii interioris
 q̄ respicit ad orientē
 erit clausa sex diebus in
 quibus opus fit. 000000
 Die autē sabbati aperietur.
 Sed & in die calēdarū
 aperietur: & intrabit princeps
 per viam vestibuli
 porte deforis & stabit
 in limine porte. 000000
 Et facient sacerdotes holocaustum
 eius & 000000
 pacifica eius: & adorabit
 super limen porte.
 & egredietur porta autē
 nō claudetur vsq̄ ad vesperā.
 Et adorabit popl's
 terre ad ostiū porte illius
 in sabbatis & in calēdis corā
 dño. Holocaustū autē
 hoc offeret princeps dño
 i die sabbati sex agnos
 immaculatos & arietē im
 maculatū & sacrificiū ephi
 per arietē. In agnis autē
 sacrificiū qd̄ decerit manus
 eius & olei hin' p̄ sin
 gula ephi. In die autē calēdarū
 vitulū de armēto
 immaculatū & sex agni
 & aries immaculati erunt:
 & ephi per vitulū: ephi
 quoq̄ per arietē faciet
 sacrificiū. De agnis autē
 sicut inuenerit manus
 eius olei hin' per sin
 gula ephi. Cūq̄ ingressus
 est princeps p̄ viā vestibuli
 porte ingrediatur: & per eandē
 viā exeat. Et cū intrabit
 popl's terre in cōspectu dñi
 in solennitatibus q̄ ingrediatur
 p̄ portā aqilonis vt adoret egre
 diatur p̄ viā porte meridiane.
 Porro q̄ ingrediatur p̄ viā
 porte meridiane: egredietur
 p̄ viā porte aqilonis. Nō reuertetur
 p̄ viā porte p̄ quā ingres
 sus est sed e regione illius
 egredietur. Princeps autē
 in medio eorū cū ingredientib'
 ingredietur: & cū egredientib'
 egredietur. Et in nudimis
 & in solennitatibus erit
 sacrificiū ephi p̄ vitulū & ephi
 p̄ arietē. In agnis at̄ erit
 sacrificiū sic inuenerit manus
 eius: & in oleo hin' p̄ sin
 gula ephi. Cū autē fecerit
 princeps spontaneū holocaustū
 aut pacifica volūtaria dño:
 aperietur ei porta q̄ respicit
 ad orientē

in solennitate faciet scdm eadē septē diebus: & sic
 in die sabbati aperietur porta: & sicut holocausta:
 & sicut sacrificia: & sicut oleum.
 & sicut oleum. Ca. 46.
Hec dicit dñs deus: porta in atrio
 interiori respicienti ad orientē: erit clausa
 sex diebus in quibus operari licet: & die
 sabbati aperietur. & in die calēdarū
 aperietur: & intrabit princeps p̄
 viā vestibuli porte exterioris: & stabit
 super limen porte. Et facient sacerdotes
 holocaustum eius: & adorabit super
 limen porte. Et egredietur porta autē
 non claudetur vsq̄ ad vesperā: & adorabit
 populus terre ad ostium porte illius
 in sabbatis & in calēdis coram dño.
 Holocaustum autē hoc offeret princeps dño
 i die sabbati sex agnos immaculatos: & arietē
 immaculatū: & sacrificiū ephi per arietē.
 In agnis autē sacrificiū quod decerit manus
 eius: & olei hin' p̄ singula ephi. In die autē
 calēdarū vitulū de armēto immaculatū: & sex
 agni & aries immaculati erunt: & ephi per
 vitulū: ephi quoq̄ per arietē faciet sacrificiū.
 De agnis autē sicut inuenerit manus eius
 olei hin' p̄ singula ephi. Cūq̄ ingressus
 est princeps p̄ viā vestibuli porte: ingrediatur:
 & per eandē viā exeat. Et cū intrabit
 populus terre in cōspectu dñi in solennitatibus
 q̄ ingrediatur p̄ portā aqilonis vt adoret
 egredietur p̄ viā porte meridiane. Porro q̄
 ingrediatur p̄ viā porte meridiane: egredietur
 p̄ viā porte aqilonis. Nō reuertetur p̄ viā
 porte p̄ quā ingressus est: sed e regione illius
 egredietur. Princeps autē in medio eorū
 cū ingredientibus ingredietur: & cū egredientibus
 egredietur. Et in nudimis & in solennitatibus
 erit sacrificiū ephi p̄ vitulū & ephi p̄ arietē.
 In agnis at̄ erit sacrificiū sic inuenerit
 manus eius: & in oleo hin' p̄ singula ephi.
 Cū autē fecerit princeps spontaneū holocaustū
 aut pacifica volūtaria dño: aperietur ei
 porta q̄ respicit ad orientē

in solennitate faciet scdm eadē septē diebus: & sic in die sabbati aperietur porta: & sicut holocausta: & sicut sacrificia: & sicut oleum. Ca. 46. Hec dicit dñs deus: porta in atrio interiori respicienti ad orientē: erit clausa sex diebus in quibus operari licet: & die sabbati aperietur. & in die calēdarū aperietur: & intrabit princeps p̄ viā vestibuli porte exterioris: & stabit super limen porte. Et facient sacerdotes holocaustum eius: & adorabit super limen porte. Et egredietur porta autē non claudetur vsq̄ ad vesperā: & adorabit populus terre ad ostium porte illius in sabbatis & in calēdis coram dño. Holocaustum autē hoc offeret princeps dño i die sabbati sex agnos immaculatos: & arietē immaculatū: & sacrificiū ephi per arietē. In agnis autē sacrificiū quod decerit manus eius: & olei hin' p̄ singula ephi. In die autē calēdarū vitulū de armēto immaculatū: & sex agni & aries immaculati erunt: & ephi per vitulū: ephi quoq̄ per arietē faciet sacrificiū. De agnis autē sicut inuenerit manus eius olei hin' p̄ singula ephi. Cūq̄ ingressus est princeps p̄ viā vestibuli porte: ingrediatur: & per eandē viā exeat. Et cū intrabit populus terre in cōspectu dñi in solennitatibus q̄ ingrediatur p̄ portā aqilonis vt adoret egredietur p̄ viā porte meridiane. Porro q̄ ingrediatur p̄ viā porte meridiane: egredietur p̄ viā porte aqilonis. Nō reuertetur p̄ viā porte p̄ quā ingressus est: sed e regione illius egredietur. Princeps autē in medio eorū cū ingredientibus ingredietur: & cū egredientibus egredietur. Et in nudimis & in solennitatibus erit sacrificiū ephi p̄ vitulū & ephi p̄ arietē. In agnis at̄ erit sacrificiū sic inuenerit manus eius: & in oleo hin' p̄ singula ephi. Cū autē fecerit princeps spontaneū holocaustū aut pacifica volūtaria dño: aperietur ei porta q̄ respicit ad orientē

ascendet in rīpa ei^s hīnc & inde oē
 ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χιλιῶν αὐτοῦ ἕτερον καὶ ἕτερον πᾶν
 lignū comestibile non veterascet sup eos neq^s
 ἴσθαι βρώσιμον ἐν μοῖσιν παλαιῶν ἐπ' αὐτοῖς οὐδ' οὐ μὴ
 deficiet fructus eius: rēponatō dō sue pēnitē
 ἰκαλύπτει ἰκαρῶς αὐτοῦ, τῆς κληρονομίας αὐτοῦ πρῶτος
 παρὰ δ' αὐτοῦ. q^z aque eor^{um} ex sc̄to ille
 βλάσσει. ὁμοίως τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἀγίων ταῦτα
 egrediant^{ur}. & erit fructus eor^{um} in cibum: & asce
 ἰκαρῶς αὐτοῦ καὶ ἴσθαι ὁ καρῶς αὐτῶν ἰς βρώσιν, καὶ ἀνά
 sto eor^{um} ad sanitatē. hec dicit dñs deus: hos
 βρώσις αὐτῶν ἰς ὑγίαν. τὰ δὲ λέγει κύριος ὁ θεός, ταῦ
 t^{er}minos possidebitis terre duodeci
 τα τὰ ἔρια κατακληρονομήσεται τῆς γῆς ταῖς δωδεκά
 trib^{us} filios israel: argumētū funiculi & he
 φυλαῖς τῶν ἰσραήλ, ἀφ' ὧν ἰσραήλ κληρονομήσεται καὶ κα
 reditabit eā vniūq^{ue} sicut frater eius:
 κατακληρονομήσεται αὐτῶν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 in quā leuauit manū meā vt darem patrib^{us} eor^{um}. &
 ἰς ἡμέραν τὴν χιρῶν μου ἡ δούλωσαι τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ
 cadet terra hec vobis in possessionē. & isti
 πρῶτοι ἢ γῆ αὐτῶν ὕμιν ἐν κληρονομίᾳ. καὶ ταῦτα τὰ
 t^{er}minⁱ terre q^z ad aq^uilonē: a mari ma
 ἔρια τῆς γῆς τῆς πρὸς βορρᾶν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς με
 gno vta cēphalō ingressus sedada: emath berot^{ha}
 γαλαῖς ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἰσοδου σκαδ' ἀδ' α, ἀπὸ τῆς βεροθα
 fabarim: q^z inetr t^{er}minos damasci & inter
 σαβαρίμ, τὰ ἀναμίσειν ὄρειαν δ' αμασκου καὶ ἀναμίσειν
 t^{er}minos emath atria thico: q^z sunt sup t^{er}minos au
 ἔρια ἡμαθὶ ἀπὸ τῆς ἰσραήλ, αἱ ἰσραήλ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὄρειων αὐ
 tanidō. hⁱ t^{er}mini a mari ab
 ἔρια τῆς γῆς. ταῦτα τὰ ἔρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς
 ario enam t^{er}mini damasci. & q^z ad aq^uilonē &
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ὄρειαν δ' αμασκου, καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ
 t^{er}mini emath q^z ad aq^uilonē q^z ad orientem in
 τὰ ἔρια ἡμαθὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τὰ πρὸς ἀνατολᾶς ἀνα
 ter auramitidem: & inter damasci & in
 μίσειν τῆς αὐραμίτιδος, καὶ ἀναμίσειν δ' αμασκου καὶ ἀνα
 ter galaaditidem: & inter t^{er}ra is
 μίσειν τῆς γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμίσειν τῆς γῆς τοῦ ἰσ
 rael. iordanis determinat ad mare q^z ad ori
 ἰσραήλ. ἰορδάνης ἀπορίσσει ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς πρὸς ἀνα
 totem palmarū. hec q^z ad orientē: & hec q^z
 τῆς φοινίκων. ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ ταῦτα τὰ
 ad austrū & arbiū: a theman & palmis: vsq^{ue} ad a
 πρὸς ἡνίοπ καὶ λίβα, ἀπὸ τῆς ἡμαθὶ καὶ φοινίκων, ἕως ὅδ' α
 quā mariboth cadco extendens ad mare
 τῆς μαριβοθ καδ' ας παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς
 magnā. hec pars auster & arbiū hec pars
 μαγνᾶ. τούτο ἡ μέρους νότος καὶ ἀπὸ τούτο ἡ μέρους τῆς
 maris magni determinat. vsq^{ue} ad cōtra iordanis
 θαλάσσης τῆς μαγνᾶς ἀρίσσει. ἕως κατ' ἄκρην τῆς ἰσοδου
 emath vsq^{ue} ad iordanis eius. ista sunt q^z ad mare
 ἡμαθὶ ἕως ἰσοδου αὐτοῦ. ταῦτα ἴσθαι τὰ πρὸς θαλάσσης
 & diuidetis t^{er}ra hanc ἴσθαι tribub^{us}
 καὶ ἀναμίσειν τῆς γῆς ταῦτα αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς τοῦ
 israel. mittetis vobis & p^{ro}fecti
 ἰσραήλ. βαλλίτε αὐτῶν κληρῶ ὕμιν καὶ ταῖς πρὸς αὐτῶν
 eis habitantibus in medio v^{est}ri: qui genuē
 τῶν τοῖς παρ' αὐτῶν ἐν μέσῳ ὕμιν, ἕστιν ἰσραήλ
 & filios in medio v^{est}ri. & crunt v^{est}ri q^z
 ἴσθαι ὕμιν ἐν μέσῳ ὕμιν. καὶ ἰσραήλ ὕμιν ὡς
 indigene in filijs israel vobiscū cōe
 ἀντιχῆται ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἰσραήλ μεθ' ὕμιν φά
 dent in hereditate in medio tribub^{us} isra
 ἴσθαι ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ ἰσρα
 el & crunt in tribu aduenar^{um} in aduen
 ἴσθαι καὶ ἰσραήλ ἐν φυλῇ πρὸς αὐτῶν, ἐν τοῖς πρὸς αὐ
 to q^z cū eis ibi dabit^{is} hereditatem e
 ἴσθαι τῶν μετ' αὐτῶν ἐκεῖ δώσεται κληρονομίαν αὐ
 to dicit dñs deus.
 τῶν λέγει κύριος ὁ θεός.

orietur in rīpis eius ex
 vtrac^{um} parte omne ooooo
 lignū pomiferū. Non
 defluet foliū ex eo: & nō
 deficiet fruct^{us} eius. Per
 singulos menses afferet
 primitiua: q^z aque eius
 de sanctuario egredien
 tur. Et erunt fruct^{us} eius
 in cibū: & folia eius ad
 medicinā. Hec dicit dñs
 deus. Hic est termin^{us} in
 quo possidebitis terrā
 in duodecim oooooooooo
 tribub^{us} israel: quia iose
 seph duplicē funiculum
 habet. Possidebitis autē
 eā singuli eque vt frater
 suus: sup quā leuauit ma
 nū meā vt darē patrib^{us}
 v^{est}ris. Et cadet terra hec
 vobis in possessionem.
 Hic est autē termin^{us} ter
 re ad plagā septentrionalē
 a mari magno via etha
 lon venientibus oooooooooo
 sedada emath berot^{ha}
 fabarim: que est ooooo
 inter terminū damasci
 & confinium emath o
 domus thicon que est
 iuxta terminū auram:
 & erit termin^{us} a mari
 vsq^{ue} ad atrium enon o
 termin^{us} damasci: & ab
 aq^uilone ad aquilonem
 termin^{us} emath: plaga
 septentrionalis. Porro
 plaga orientalis de medio
 aurā de medio damasci
 & de medio galaad: &
 de medio terre israel: for
 dantis differtinans ad
 mare orientale metemini
 ni plagā orientālē. Plaga
 autē australis meridiana
 a thamar vsq^{ue} ad aquas
 cōtradictionis cades: &
 torrēs vsq^{ue} ad mare ma
 gnū. Et hec est plaga ad
 meridie australis. Et pla
 ga maris mare magnū
 a cōfinio p^{er} directū do
 nec venias emath: hec ē
 plaga maris. Et diuides
 tis terram istam oooooooooo
 vobis per tribus israel:
 & mittetis oooooooooooooo
 eam in hereditatem vo
 bis & aduenis oooooooooooooo
 qui accesserint ad vos:
 qui genuerint oooooooooooooo
 filios in medio v^{est}ri: &
 erūt vobis sicut indigene
 inter filios israel. Vobis
 cum diuidet possessionē
 in medio tribub^{us} israel.
 In tribu autem oooooooooooooo
 quacūq^{ue} fuerit aduena:
 ibi dabit^{is} oooooooooooooo
 possessionē illi: ait do
 minus deus. 48.

עֲלֵה שֹׁפָה יַעֲלֶה עַל שְׂפָתָיו מִזָּה וּמִזָּה כָּל
 אֲכָל נֶבֶל עֵץ מֵאֲכָל לֹא יִבּוֹל עֲלֵהוּ וְלֹא
 תִּפְסֵם פְּרֵה יוֹתֵם פְּרֵיו לַחֲדָשִׁיו יִבְבֵּר כִּי מִימֵיו
 גָּבַר קִבְשׁ מִן הַמִּקְדָּשׁ הַמֶּה יֵצְאוּ וְהָיָה
 פְּרֵיו לַמֵּאֲכָל וְעֲלֵהוּ לְתִרּוּפָה:
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יְהוָה גְּבוּל אֲשֶׁר
 תִּתְּנַחֲלוּ אֶת הָאָרֶץ לְשָׁנֵי עֶשֶׂר
 שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף הַקְּהִלִים:
 וְנַחֲלֶתֶם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר
 נִשְׁאַתִּי אֶת יָדֵי לְתַתָּה לְאַבְתִּיכֶם
 וְנִפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם בְּנַחֲלָה:
 וְהָיָה גְבוּל הָאָרֶץ לְפָאֵת צְפוֹנָה מִן
 הַיָּם הַגָּדוֹל הַדָּרָךְ חֲתִלוֹן לְבוֹא
 צְדָדָהוּ חֲמַת בְּרוֹתָה סְבָרִים אֲשֶׁר
 בֵּין גְּבוּל דְּמֶשֶׁק וּבֵין גְּבוּל חֲמַת
 חֲצַר הַתִּיכוֹן אֲשֶׁר אֶל גְּבוּל חוֹרֶן:
 וְהָיָה גְבוּל מִן הַיָּם חֲצַר עֵינוֹן
 גְּבוּל דְּמֶשֶׁק וְצָפוֹן צְפוֹנָה וּגְבוּל
 חֲמַת וְאֶת פְּאֵת צָפוֹן וְפָאֵת קָרִים
 מִבֵּין חוֹרֶן וּמִבֵּין דְּמֶשֶׁק וּמִבֵּין
 הַגָּלֵעַד וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיַּרְדֵּן
 מִגְּבוּל עַל הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי תִמְרוֹ
 וְאֶת פְּאֵת קָדִימָה וְפָאֵת נֶגֶב תִּימְנָה
 מִתְּמַר עַד מִי מְרִיבוֹת קָדְשׁ נַחֲלָה
 אֶל הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֶת פְּאֵת תִּימְנָה
 נֶגְבָה וְפָאֵת יָם הַיָּם הַגָּדוֹל מִגְּבוּל
 עַד נֶגֶב לְבוֹא חֲמַת זֹאת פְּאֵת
 יָם: וְחִלַּקְתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה תִפְלוֹ
 אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לָכֶם וְלַחֲגֵרִים
 הַחֲגֵרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ
 בְּנֵים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח
 בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֹכֶם יִפְלוּ בְּנַחֲלָה
 בְּתוֹךְ שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה בְּשִׁבְט
 אֲשֶׁר נָרַח הָנָר אֲתֹךְ שֶׁם תִּתְּנוּ
 נַחֲלָתוֹ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִהוּ

A

D

B

C

יִמֵּה בְּנֵימֵן אֶחָד וְעַל נְבוּל בְּנֵימֵן
מִפְּאֵת קְדִימָה עַד פְּאֵת יִמֵּה
שְׁמֵעוֹן אֶחָד וְעַל נְבוּל שְׁמֵעוֹן
מִפְּאֵת קְדִימָה עַד פְּאֵת יִמֵּה
יִשְׁשַׁכַּר אֶחָד וְעַל נְבוּל יִשְׁשַׁכַּר
מִפְּאֵת קְדִימָה עַד פְּאֵת יִמֵּה
זְבוּלֹן אֶחָד וְעַל נְבוּל זְבוּלֹן
מִפְּאֵת קְדִימָה עַד פְּאֵת יִמֵּה
גָּד אֶחָד וְעַל נְבוּל גָּד אֶל
פְּאֵת נֶגֶב תִּימָנָה וְהָיָה נְבוּל יִצְחָק
מִתְּמַר מִי מְרִיבֵת קְדֵשׁ נַחֲלָה
עַל הַיָּם הַגָּדוֹל זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּפְּלוּ מִנַּחֲלָה לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מַחְלְקוֹתֵם נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה וְאֵלֶּה תּוֹצְאֹת הָעִיר
מִפְּאֵת צָפוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת
אֶלְפִים מְדָה וְשְׁעָרֵי הָעִיר
עַל שְׁמוֹת שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צָפוֹנָה שְׁשָׁר
רְאוּבֵן אֶחָד שְׁעַר יְהוּדָה אֶחָד
שְׁעַר לְוִי אֶחָד וְאֵל פְּאֵת קְדִימָה
חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים
וְשְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה וְשְׁעַר יוֹסֵף
אֶחָד שְׁעַר בְּנֵימֵן אֶחָד שְׁעַר
דָּן אֶחָד וּפְּאֵת נֶגֶב חֲמֵשׁ מְאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים מְדָה וְשְׁעָרִים
שְׁלוֹשָׁה שְׁעַר שְׁמֵעוֹן אֶחָד
שְׁעַר יִשְׁשַׁכַּר אֶחָד שְׁעַר זְבוּלֹן
אֶחָד וּפְּאֵת יִמֵּה חֲמֵשׁ מְאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלוֹשָׁה
שְׁעַר גָּד אֶחָד שְׁעַר אֲשֶׁר
אֶחָד שְׁעַר נֶפְתָּלִי אֶחָד וְסִבִּיב
שְׁמֵנָה עֶשְׂרִי אֶלְפִים וְשֵׁם הָעִיר
מִיּוֹם יְהוָה שְׁפֵתוֹ

'occidentale: * beniamin
'vna. Et cōtra terminu
'beniamin a plaga orient
tali vsq; ad plagā occide
tali simeon vna. Et sup
per terminum simeonis
'a plaga orientali vsq;
ad plagam occidentale:
'ifachar vna. Et sup ter
minum ifachar ooooo
'a plaga orientali vsq; ad
'plagam occidentalem:
'zabulon vna. Et sup ter
minum zabulon ooooo
'a plaga orientali vsq; ad
'plagam maris: ooooo
'gad vna. Et sup termi
num gad ad ooooooooooooo
'plagam austri in meri
diem. Et erit finis ooooo
'de thamar vsq; ad aquas
'cōtradictionis cades: he
reditas contra mare ma
gnum. Hec est terra oooo
'quam mittetis in sorte
'tribubus ooooooooooooo
'israel: & he partitiones
earum: ait ooooooooooooo
'dñs deus. Et hī egres
sus ciuitatis. ooooooooooooo
'A plaga septentrionali
'quingentos quatuor
'milia mēsurabis: & por
te ciuitatis ooooooooooooo
'nominibus tribuum is
rael. ooooooooooooooooooooo
'Porte tres a septentrio
ne: porta ooooooooooooo
'ruben vna: porta iuda
'vna: ooooooooooooooooooooo
'porta leui vna. Et ad
'plagam orientalem ooo
'quingentos & quatuor
'milia. ooooooooooooooooooooo
'Et porte tres. Porta io
seph ooooooooooooooooooooo
'vna: porta bēiami vna:
'porta ooooooooooooooooooooo
'dan vna. Et ad plagam
'meridianā quingentos
'& quatuor milia metie
tis. Et porte ooooooooooooo
'tres: porta simeonis
'vna: ooooooooooooooooooooo
'porta ifachar vna: por
ta zabulon ooooooooooooo
'vna. Et ad plagam occi
dentalem quingentos oo
'& quatuor milia. Et porte
'tres. ooooooooooooooooooooo
'Porta gad vna: porta
'aser ooooooooooooooooooooo
'vna: porta neptali vna.
'Per circuitum ooooooooooooo
'decē & octo milia. Et
'nomen ciuitatis ex illa
'die dominus ibidem.

beniamin vna. τ α termino beniamin ab
βενιαμιν μία. και απο των οριων των βενιαμιν απο
his q ad orientem vsq; ad ea q ad mare simeon
των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν σιμων
vna. τ α termino simeon ab his q ad
μία. και απο των οριων των σιμων απο των προς
orientem vsq; ad ea q ad mare ifachar vna. τ
α finitio ifachar ab his q ad orientem vsq; ad
απο των οριων ισραηλ απο των προς ανατολας εως
ea q ad mare zabulon vna. τ α fin
tio zabulon ab his q ad orientem vsq; ad ea q
at των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των
ad mare gad vna. τ α termino gad
προς θαλασσαν γαδ μία. και απο των οριων γαδ
vsq; ad aphen. τ erit finitio est a themā
εως των προς λιβα. και εστι τα ορια αυτου απο λιβα
& aqua mariboth cades hereditatis: vsq; ad ma
και υδατος μαριβοθ καδης κληρονομιας, εως της ka
re magni. hęc terra quā iacietis in sorte
λασσαν της μεγαλης. αυτη η γη η βαλιτι η κληρο
tribub' israci. τ iste diuisiones cor
ταις φυλαις ισραηλ. και ουτοι οι διαμερισμαυ αυται
dicte vno de. τ iste ciuitas ciuita
tis q ad adione quatuor milia τ quingenti
ως οι προς βερραν τετρακχιλαιοι και quincentoi tu
mensura. τ porte ciuitatis in nominib' tribu
μετρω. και αι πυλαι της πολωας επ' ονομασιν φυλαι
israci: porte tres ad adione. porte tu
του ισραηλ, πυλαι τρεις προς βερραν. πυλα ειναι
ben vna: τ porte iuda vna. τ porte leui vna.
βηι μία, και πυλα ιουδα μία. και πυλα λειυι μια.
τ q ad orientem quatuor milia τ quingenti τ por
και τα προς ανατολας τετρακχιλαιοι και .φ. και πω
te tres. porte ioseph vna: τ porte beniamin
λαι τρεις. πυλα ιωσιφ μια, και πυλα βενιαμιν
vna: τ porte dan vna. τ q ad austrū quingē
μία, και πυλα δαν μια. και τα προς ηπει τετρα
milia τ quingenti mensura: porte tres. porte sime
κχιλαιοι και .φ. μετρω, πυλαι τρεις. πυλα σιμη
on vna: porte ifachar vna: τ porte zabulon vna.
ον μια, πυλα ισραηλ μια, και πυλα ζαβουλον μια,
τ q ad mare quingenti milia quingenti
και τα προς θαλασσαν τετρακχιλαιοι quincentoi
mensura: porte tres. porte gad vna: τ porte
μετρω, πυλαι τρεις πυλα γαδ μια, και πυλα
aser vna. τ porte neptalim vna. circuitus decē octo
ασερ μια. και πυλα νεφταλιμ μια. κυκλωμα .δ.
milia τ nome ciuitatis est die
χιλιεθεις και γδ νομα της πολωας αφης αν ημερας
fuerit erit nome eius.
ημερα εστι γδ νομα αυτης.

Explicit Ezechiel propheta.

τ fontes carnis sup obo pueros
 καὶ ἔχουσαι τὰς σαρκίς ὑπὲρ πάντων τὰ παιδάρια τὰ
 comedentes mensam regio. τ fuit ma-
 ἰδίοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἔφειτο μιλ-
 lassar auferebo pūditū cor τ vini po-
 τος ἀναρροῦμενος γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ γὰρ ἔπειν τοῦ πό-
 culi cor. τ dabat eis semina ἄνθος
 ματος αὐτῶν. καὶ ἰδίον αὐτοῖς ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν
 pueris. τ dedit eis deno intellectū τ
 σι παιδάρια. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ
 pūditū in oi literatura τ sapia. τ daniel intel-
 φήσκειν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ. καὶ δὲ ἀπὸ συ-
 lectis oi visione τ somniis. τ facti est post
 ἵκνιν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ καὶ ἐν ἰσχυρίῳ. καὶ ἔφειτο μιλτὰ γὰρ
 sine diep qd dixit rex et introduceret ip-
 τῆλος τῶν ἀμφοῶν ἐν ἰσχυρίῳ ὁ βασιλεὺς ἰσαγγυίῳ αὐ-
 si: Introduxit eos princeps eunuchorum i respectu na-
 τῆς. καὶ ἰσαγγυίῳ αὐτοῦ ὁ ἀρχιεπιστοῦχος ἰσχυρίῳ ἰα
 buchodonofo: τ locutus ē cū eis rex:
 βουχοδονοσοῦ, καὶ ἰλάσσει μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς,
 τ nō multum est ex oibus eis similes danieli τ
 καὶ ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι δὲ ἀπὸ καὶ
 ananie τ misael τ azarie. τ steterit i respectu
 ἀπὸ τῆς καὶ μισαὴλ καὶ ἀζαρία. καὶ ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ τῶ
 regio. τ in omni verbo sapientie τ scientie
 βασιλέως. καὶ ἐν πάσῃ ἰσχυρίῳ σοφίας καὶ ἐπιστήμης
 ὅμοιοι ἦσαν ἀπὸ τῶν rex: Iuenit eos ioc-
 ἰσα ἰδίοντα τῶν αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, ἰσχυρίῳ αὐτοῦ δὲ
 cupicatos pter obo incantatores τ
 καπλασίους τῶν πᾶσι τῶν ἐπαυδῶν καὶ τῶν
 magos etico in regio eius. τ fuit
 μαγος τῶν ἰσχυρίῳ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ ἔφειτο
 danielis ad ananiam qm regi regio.
 δαυὶλῶς ἰσχυρίῳ. α. κύριον τοῦ βασιλέως. Ca. 2.
 Anno secundo regni nabu-
L E τῷ ἰσχυρίῳ τῶν δυνάμεων τῆς βασιλείας ἰαβου-
 chodonofo: somniant nabuchodonofo: somniū τ
 χυδονοσοῦ ἐν ἰσχυρίῳ ἰαβουχοδονοσοῦ ἰσχυρίῳ, καὶ
 iurafact' ἔφειτο eius: τ somniū eius fuit ab
 ἰσχυρίῳ γὰρ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ἰσχυρίῳ αὐτοῦ ἔφειτο ἀπ-
 eo. τ dixit rex et vocaret incantatores
 αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρίῳ ὁ βασιλεὺς καλῶσαι τῶν ἰσχυρίῳ
 τ magos τ maleficos τ chalde-
 καὶ τῶν μαγῶν καὶ τῶν φαρμακῶν καὶ τῶν χαλδαί-
 οι: et dicitur regi somnia eius. τ vene-
 ρος, τῶν ἀγγελοῦ τῶν βασιλέω τῶ ἰσχυρίῳ αὐτοῦ. καὶ ἔλ-
 ρη τ steterit i respectu regio. τ dixit eis
 ἰσχυρίῳ καὶ ἰσχυρίῳ τῶν βασιλέω, καὶ ἰσχυρίῳ αὐτοῖς
 rex: somniant τ iurafactio ἔφειτο meso
 ὁ βασιλεὺς, ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ καὶ ἰσχυρίῳ γὰρ πνεῦμα μου τοῦ
 visare somniū: τ locuti sunt chaldei re-
 visare somniū, καὶ ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ τῶν βα-
 si iyrace τ dicit: rex in secula eius.
 σιλιῶν σιρισι καὶ ἰσχυρίῳ, βασιλέω ἰσχυρίῳ τῶν ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ
 τ sic somniū seruis suis. τ cōiecturā eius
 ἰσχυρίῳ τῶ ἰσχυρίῳ τῶν πᾶσι ἰσχυρίῳ, καὶ τῶν σύγκρισιν αὐ-
 amfcladimus. τ rudit rex τ dixit
 ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ καὶ ἰσχυρίῳ τῶν
 chaldeis: fimo a me recessit: si quis nō notū fecit
 χαλδαίους, ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ. ἰσχυρίῳ μὲν γὰρ γινώσκου
 somniū τ cōiecturā eius: in interi-
 τί μοι γὰρ ἰσχυρίῳ καὶ τῶν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἰσχυρίῳ ἀπὸ τῶν
 tum eritis. τ dom' vfe diripiuntur. si ai som-
 λυσι ἰσχυρίῳ, καὶ ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ διαρπαγῶσαι τῶν ἰσχυρίῳ ἰσχυρίῳ
 am τ cōiecturā ei? notū fecerit mibi: dona
 τῶν καὶ τῶν σύγκρισιν αὐτῶν γινώσκου τί μοι, δόματα καὶ
 munera τ honore multa accipietis a me. verbi som-
 ἰσχυρίῳ καὶ τῶν πολλῶν λαφύρων τῶν ἰσχυρίῳ, πλὴν γὰρ ἰσχυρίῳ
 niam τ cōiecturā eius anfitate mibi. τ ruderit
 τῶν καὶ τῶν σύγκρισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρίῳ
 secundo τ dicitur: rex vicit somniū
 σι δὲ ἰσχυρίῳ καὶ ἰσχυρίῳ, ὁ βασιλεὺς ἰσχυρίῳ τῶ ἰσχυρίῳ

et corpulentiores pre
 omnibus pueris
 qui vescabantur cibo re-
 gio. Porro
 malassar tollebat ciba-
 ria & vinum
 potus eorum: dabatq
 eis legumina.
 Pueris autem his dedit
 deus scientiam & disci-
 plinam in omni
 libro & sapientia: danieli
 autem intelligentia omniū
 visionū & somniorū. Cō-
 plectis itaq dieb post qd
 dixerat rex vt introdu-
 ceretur. Introduxit eos
 preposit' eunuchotū in
 cōspectu nabuchodono-
 for. Cūq eis locut' fuisset rex nō sunt inneti ta-
 les de vniuersis vt daniel
 ananias misahel & aza-
 rias. Et steterūt in cōpe-
 ctu regis: & omne verbū
 sapientie & intellect' qd
 sciscitatus est ab eis rex:
 inuenit in eis decuplum
 sup cunctos ariolos &
 magos qui erāt in vni-
 uerso regno ei. Fuit aut
 daniel vlt' ad annū pri-
 mum cyri regis.
 Anno secundo re-
 gni nabuchodonofo: vidit
 nabuchodonofo somniū & cōterritus est
 spūs eius: & somniū eius
 fugit ab eo. Precepit au-
 tem rex vt cōuocaretur
 arioli & magi & malefici
 chaldei: vt indicarent
 regi somnia sua. Qui co-
 cum venissent steterunt
 corā rege: & dixit
 ad eos rex. Vidi somni-
 um: & mente confusus
 ignoro quid viderim.
 Responderuntq
 chaldei regi iyrace.
 Rex in sempiternū viue.
 Dic somniū seruis tuis:
 & interpretationē eius
 in dicabim. Et rñdens rex
 ait chaldeis. Sermo re-
 cessit a me. Nisi
 indicaueritis mibi som-
 niū & cōiecturā eius: pe-
 ribitis vos: & domus ve-
 stre publicabuntur.
 Si aut somniū & cōiectu-
 rā eius nauaueritis: pre-
 mia & dona & honorem
 multū accipietis a me.
 Somniū igitur & inter-
 pretationē eius indicate
 mibi. Rñderūt sodo at-
 q dixerunt. Rex somniū

זבריאי בשר מן כל הילדים
 האכלים את פת בני המלך ויהי
 המלצר נשא את פת בנם ויין
 משתייהם ונתן להם זרענים:
 והילדים האלה ארבעתם נתן
 להם האלהים מדע והשכל לכל
 ספר וחכמה ודניאל הבין לכל חזון
 וחלמות: ולמקצת הימים אשר
 אמר המלך להביאם ויביאם עור
 הסריסים לפני נבכדנאצר: ויודבר
 אתם המלך ולא נמצא מכלם
 כדניאל חנניה מישאל ועזריה
 ויעמדו לפני המלך וכל דבר חכמת
 בינה אשר בקש מהם המלך
 ומצאם עשור ירות על כל החרטמים
 האשפים אשר לכל מלכות: ויהי
 דניאל עד שנת אחת ללך המלך
 ונשנת שתים למלכות
 נבכדנאצר חלם נבכדנאצר
 חלמות ותתפעם רוחו ושנתו
 נהיתה עליו: ויאמר המלך לקרא
 לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
 ולכשדים להגיד למלך חלמותיו
 ויבאו ויעמדו לפני המלך: ויאמר
 להם המלך חלום ותפעם
 רוחי לדעת את החלום: וידברו
 הכשדים למלך אדמית מלכא
 לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך
 ופשרא נחוא: ענה מלכא ויאמר
 לכשדאי מלתא מני אדא הן לא
 תהודענני חלמא ופשרה: הדטין
 תתעבדון ובתיכון נילי תשטון:
 והן חלמא ופשרה תרחון: מתנן
 ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן
 קדמי להן חלמא ופשרה החוני:
 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא
 ענה

B
 A
 C
 D

בבא
 קנה
 ששת
 קבע
 ידע שכל
 בין חזון
 נוא
 סרס פנה
 דבר טצא
 עמד
 קנה
 שנה
 Cap. ij.
 עשם שנה
 קנה אמר
 קשף
 נגד
 נוא
 חלם פעם
 ידע דבר
 מה
 מה
 שכל
 ידע
 עבד פיות
 שום מה
 נמו
 קבל
 ענה

noctia mysteriū reuelatū est. et dicitur deſi
 νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. καὶ ἐβλόγησεν ὁ θεὸς ἐν
 celi daniel. et dixit: sit nomē dei be
 τὸ ἱεροῦ δαμιὰ. καὶ ἴπται, ἵνα τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἐν
 noctia a seculo et usq; in seculū: qz
 λογισμοὶ ἔσονται τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ
 sapia et intellectus et fortitudo eius est et ipse
 σοφία καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἰχὺς αὐτοῦ ἔστι καὶ αὐτὸς
 mutat tēpora et annos. constituit reges et tras
 ἀλλοιοῖ χρόνους καὶ χρόνους. καθιστὰ βασιλεῖς καὶ με
 fert: dano sapiam sapientib; et prudentiā: sci
 ἵστα, ἀδούς σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν, τοῖς ἐι
 sub intellectū. ipse reuelat profunda et abscon
 δόξα σύνεσις. αὐτὸς ἀπεκαλύπτει βαθύα καὶ ἀπόκρυ
 dita sciens q̄ in tenebris: et lumen cū co
 ορα γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ
 est. tibi deo p̄m meos cōfiteor et lau
 ἔστω. σοὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ἱερομολογοῦμαι καὶ αἰ
 doxi sapiam et virtutē dedisti mihi. et nota fecisti
 τὰ ἐστὶ σοφίαν καὶ δύναμιν ἰδούκαί μοι. καὶ ἱγνώρισάς
 mihi q̄ rogavi a te. et verbū regia
 μοι ἀφῆμισάν μοι παρὰ σου. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέ
 notū fecisti mihi. et venit daniel ad arioch quē cō
 ως ἱγνώρισάς μοι. καὶ ἔλατ δαμιὰ πρὸς ἀριόχ ἐν κα
 constituit rex ut perderet sapientia babilo
 τίρσται ὁ βασιλεὺς ἀπολίσει τοὺς σοφοὺς βαβυλῶ
 nis et dixit eis: sapientes babilonis ne per
 ει καὶ ἴπται αὐτῷ, τοῖς σοφοῖς βαβυλῶνος μὴ ἀπο
 dao: introduc ut me cōspectū regis: et
 λίσαι, ἱσάγαγι δέ με ἰσώπται τοῦ βασιλέως, καὶ
 cōspectū regi annūciabo. tunc arioch in
 τῆς σύγκριστι τῷ βασιλεὶ ἀναγγιλῶ. τότε ἀριόχ ἰσ
 festināde introduxit daniel cōspectu regio
 αὐτοῦ ἱσάγαγι τὸν δαμιὰ ἰσώπται τοῦ βασιλέως
 et dixit ei: teneū vix ex filijs capti
 καὶ ἴπται αὐτῷ, ἵσρακα ἀδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς ἀρχ
 uatio iudec: qui cōspectū regi
 μαλωσίας τῆς ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασι
 annūciabit. et rēdit rex et dixit
 λαὶ ἀναγγιλῶ. καὶ ἀπακρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἴπται τῷ
 danieli cui nomē balthasar. si potes mihi renū
 δαμιὰ ἐν τῷ ὄνομα βαλτασαρ. εἰ δύνασαι μοι ἀναγ
 dare somniū qd̄ vidi et cōiecturā eius: et
 γίλατι τὸ ἰσώπται ὁ εἰδὸς καὶ τῆς σύγκριστι αὐτοῦ, καὶ
 respondit daniel corā rege et ait:
 ἀπακρίθη δαμιὰ ἰσώπται τοῦ βασιλέως καὶ ἴπται,
 mysteriū qd̄ rex interrogat: non est sapientib;
 τὸ μυστήριον ὁ ὁ βασιλεὺς ἰσώπται, οὐκ ἔστι σοφῶν
 magorū icantaror aruipicū annūciare regi:
 μάγων ἰσώπται γινώσκων ἀναγγιλῶ τῷ βασιλεὶ,
 sed est deo in celo reuelans mysteria. et
 ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀπεκαλύπτων μυστήρια. καὶ
 nota fecit regi nabuchodonosor q̄ opz
 ἱγνώριστι τῷ βασιλεὶ ναβουχοδονόσορ ὅτι ὅτι
 fert inouissimis diebus. somniū tuū et
 φησὶ αἰ ἰσάγεται τῷ ἡμέραι. τὸ ἰσώπται σου καὶ
 visiones capitis tui in cubili tuo
 αἰ ἱσάγεται τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦ
 hoc est. tu rex cogitationes tue in cu
 τί ἔστι. σὺ βασιλεὺς ἡ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς κοί
 tui in ascendit: qd̄ opz fert post hec:
 τῆς σου ἀνέβησας, τί δὲ γινώσκαι μετὰ ταῦτα,
 et reuelans mysteria nota fecit tibi q̄ opz
 καὶ ὁ ἀπεκαλύπτων μυστήρια ἱγνώρισάς σοι ὅτι ὅτι
 fert. et mihi nō
 φησὶ αἰ. καὶ ἡμοὶ οὐκ

nocte reuelatum est. Et
 benedixit daniel
 dei celi: & locutus ait.
 Sit nomen dei benedis
 ctum a seculo et usq; in seculū:
 quia sapientia et fortitudo
 eius sunt: & ipse mutat
 tēpora & etates. Trans
 fert regna atq; constituit:
 dat sapiam sapientib; & scientiam
 intelligentib; disciplinā.
 Ipse reuelat profunda & abscon
 dita: & nouit in tenebris
 constituta: & laudo: Tibi deus
 patrū nostro cōfiteor: teq; laudo:
 quia sapientia & fortitu
 dinem dediti mihi: & nunc
 ostendisti mihi que rogauimus te:
 quia sermonem regis aperuisti
 nobis. Post hec daniel ingressus
 ad arioch quē constituerat rex
 ut perderet sapientes babilonis:
 sic ei locutus est. Sapientes
 babilonis ne perdas. Introduc me
 in cōspectu regis: & solutio
 nem regi narrabo. Tūc arioch
 festinus introduxit danielē ad
 regem: & dixit ei. Inueni
 hominē de filiis transmi
 grationis iude qui solutionem
 regi annunciet. Respondit rex
 & dixit danieli cuius nomen
 erat balthasar. Putas ne vere
 potes mihi indicare somnium
 qd̄ vidi: & interpretatio
 ne eius? Et respondit daniel
 corā rege ait. Mysteriū
 quod rex interrogat o sapientes
 magi & aruipices nequeunt
 indicare regi: sed est deus
 in celo reuelans mysteria
 qui indicauit tibi rex nabu
 chodonosor q̄ ventura sunt
 in nouissimis tēporibus.
 Somniū tuū & visiones ca
 pitis tui in cubili tuo hu
 iuscemodi sunt. Tu rex
 cogitare cepisti in stratu
 tuo quid esset futurum post
 hec: & qui reuelat mysteria
 ostendit tibi que ventura
 sunt. Mihi quoq;

לְיֹאֵלִיָּא רְזָא נְלִי אֲדִין דְּנִיָּאֵל בְּרַךְ
 לְאֵלֵהָ שְׁמֵיָא עֵנָה דְּנִיָּאֵל וְאִמַר
 לְרְזָא שְׁמֵיָהּ דֵי אֵלֵהָ מְבָרַךְ מֵן
 עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דֵי חֲכֻמַּתָּא
 וְנְבוּרַתָּא דֵי לִיָּהּ הִיא וְהוּא מְהַשְׁנָא
 עֲדֵנִיָּא וְזִמְנֵיָּא מְהַעֲדָה מְלָכִין
 וּמְהַקִּים מְלָכִין יְרַב חֲכֻמַּתָּא
 לְחַכְמִין וּמְנַדְעָא לְיַדְעֵי בִינָה:
 הוּא נְלֵא עֲמִיקַתָּא וּמְסַתְרַתָּא יַדְעָ
 מַה בְּחַשׁוּכָא וְנְהוּרָה עֵמָה שְׂרָא:
 לְךָ אֵלֵהָ אֲבַרְתִּי מְהוּדָא וּמְשַׁבַּח
 אֵנָה דֵי חֲכֻמַּתָּא וְנְבוּרַתָּא יְהִבַת
 לִי וְכַעַן הוֹדַעְתָּנִי דֵי בְעֵינָא מְבָרַךְ
 דֵי מַלְאָת מְלָכָא הוֹדַעְתָּנָא וְכָל קַבְלָ
 דְּנָה דְּנִיָּאֵל עַל עַל אֲרִיֹךְ דֵי מְנִי
 מְלָכָא לְהוֹבְדָה לְחַכְמֵי קַבְלָ אֲזַל
 וְכֵן אִמַר לִיָּהּ לְחַכְמֵי בְּבַל אֵל
 תְּהוּבַד הֵעֲלֵנִי קְדָם מְלָכָא וּפְשַׁרְא
 לְמַלְכָא אַחֵוא וְאֲדִין אֲרִיֹךְ
 בְּהַתְּבַהֲלָה נְעַעַל לְדְּנִיָּאֵל קְדָם
 מְלָכָא וְכֵן אִמַר לִיָּהּ דֵי הַשְׁכַּחַת
 גְּבַר דֵי מְנִי נְלוּתָא דֵי יְהוּדָא דֵי
 פְּשַׁרְא לְמַלְכָא יְהוּדַע עֵנָה מְלָכָא
 וְאִמַר לְדְּנִיָּאֵל דֵי שְׁמֵיָהּ בְּלִטְשַׁא צַר
 הָאִיתִיךָ כְּהַל לְהוֹדַעְתָּנִי חֲלָמָא
 דֵי חַיִּית וּפְשַׁרְהוּ עֵנָה דְּנִיָּאֵל קְדָם
 מְלָכָא וְאִמַר רְזָא דֵי מְלָכָא שְׂאֵל
 לֹא חַכְמִין אֲשַׁפִּין חֲרַטְמִין נְזַרִין
 וְכָלִין לְרַחֲוִיָּהּ לְמַלְכָא בְּרָם אִיתִי
 אֵלֵהָ בְּשְׁמֵיָא נְלֵא רְזִין וְהוֹדַע
 לְמַלְכָא נְבוּכַדְנֶאצַּר מַה דֵי לְרְזָא
 בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָּא חֲלָמְךָ וְחַזוּי רְזָא שְׁךָ
 עַל מְשַׁבְּךָ דְּנָה הוּא אֲנַתָּה מְלָכָא
 רְעִיוֹנִיךָ עַל מְשַׁבְּךָ סְלִיקוּ מַה דֵי
 לְרְזָא אַחֲרֵי דְּנָה וְנְלֵא רְזִיָּא
 הוֹדַעְךָ מַה דֵי לְרְזָא וְאֵנָה לֹא

D

C

E

בְּחַכְמָה דִּי אֵיתִי בִּי מִן כָּל חַיִּיא רְזָא
דְּנָה נְגִילִי לִי לְהִקְוֵי עַל דְּבִרַת דִּי
פְּשָׂרָא לְמַלְכָּא יְהוּדָעוֹן וְרַעְיוֹנֵי
לְבַבְךָ תִּנְדַּע וְאַנְתָּה מַלְכָּא חַה
הוּיִת וְאֵלֹו צִלְמֵי חַד שְׁנִיא צִלְמָא
דְּכִן רַב וְזִיּוּיָהּ יִתִּיר קָאֵם לְקַבְלָךְ
וְרוּחָ דְחִילֵוּ הוּא צִלְמָא רַאשֵׁה דִּי
דְהַב טַב חֲדוּהִי וְדַרְעוּהִי דִּי כֶסֶף
מְעוּהִי וְיִרְכַתָּה דִּי נַחֲשׁ וְשִׁקּוּהִי
דִּי פְרָזֵל רְגִלוּהִי מְנַהֵן דִּי פְרָזֵל
וּמְנַהֵן דִּי חֶסֶף וְחַה הוּיִת עַד דִּי
רְתַנְזֶרֶת אֲבָן דִּי לֹא נִיֶּדֶן וּמַתָּת
לְצִלְמָא עַל רְגִלוּהִי דִּי פְרָזֵל
וְחֶסֶף וְהִדְקַת הַמּוֹן וְאַדְוִין דְּקוֹ
נְחָדָה פְרָזֵל חֶסֶף נַחֲשָׂא כֶסֶף
וְדַהֲבָא וְרוּ וְכַשׁוּר מִן אֲדָרֵי קִיט
וְנַשָּׂא הַמּוֹן רוּחָא וְכָל אֲתַר לֹא
הִשְׁתַּנַּח לְרוּן וְאַנְנָא דִּי מַתָּת
לְצִלְמָא הוּיִת לְטוֹר רַב וּמַלְאֲתָּ מַלְ
אֲרַעָא דְנָה חֲלֵמָא וּפְשָׂרָה נֶאֱמַר
קְדָם מַלְכָּא וְאַנְתָּה מַלְכָּא מְלַךְ
מַלְכָּא דִּי אֵלֵהּ שְׁמִיא מַלְכוּתָא
חֶסֶף וְחֶסֶף וְיִקְרָא יִרְבֵּי לָךְ וְנִכְל
דִּי דְאִירִין בְּנֵי אַנְשָׂא חַיִּוּת בְּרָא
וְעוֹף שְׁמִיא יִהֵב נִיֶּדֶךְ וְהַשְׁלֵטָן
בְּכִלְהוֹן אַנְתָּה הוּא רִישָׁה דִּי רֶאשׁ
דְּהַבָּא וּבְתַבְרָךְ תִּקּוּם מַלְכוּ וְאַחֲרֵי
אֲרַעָא מְנַךְ וּמַלְכוּ תְּלִיִתִיא אַחֲרֵי
דִּי נַחֲשָׂא דִּי תִשְׁלֵט נְכַל אֲרַעָא
וּמַלְכוּ רַבִּיעִיא תְּרִיעָה תִּקְיָא
בְּפְרָזֵלָא כָּל קַבְלֵי פְרָזֵלָא מְהַדְקָ
וְחַשְׁלֵל לֹא וּפְרָזֵלָא דִּי מְרַעַע כָּל
אֲלִין תִּדְקֵן וְתִרְעֵן וְדִי חַיִּוּתָהּ רְגִלִיא
וְאַצְנַעֲתָא מְנַהֵן חֶסֶף דִּי פְחָר
וּמְנַהֵן פְרָזֵל מַלְכוּ פְלִינָה תְּרוּא
וּמִן נַצְנַתָּא דִּי פְרָזֵלָא לְרוּחָ נְהָ

in sapientia q est in me
plus q in cunctis uiuentib:
sacramentum hoc reuelatum est: sed vt
interpretatio regi manifestata fieret: & cogitationes mentis tue scires. Tu rex videbas: ecce quasi statua vna grandis. Statua illa magna & statura sublimis stabat contra te: & intuitus eius erat terribilis. Huius statue caput ex auro optimo erat: pectus aut & brachia de argento: porro venter & femora ex ere: tibi aut ferree: pedum quedam pars erat ferrea quedam autem fictilia. Videbas ita donec abscissus est lapis sine manibus: & percussit eam statuam in pedibus eius ferreis: et cōminuit eos. Tunc cōtrita sunt pariter ferru: testa: es: argentum: & aurū: & redacta quasi in fauillam est ueree que rapta sunt vento: nullusq locus inuictus est eis. Lapis autem qui percusserat statuam factus est mons magnus: & impleuit vniuersam terrā. Hoc est sonū: interpretatione quoque eius dicemus coram te rex. Tu rex regis es: & deus celi regnum & fortitudinē & imperiū & gloriam dedit tibi: & oia in quibus habitant filii hoim: & bestie agri volucres quoque celi dedit in manu tua: & sub ditione tua vniuersa constituit. Tu es ergo caput aureum. Et postea con surget regnum aliud minus te: & regnū tertium aliud erum quod imperabit vniuerse terre. et regnum quattu erit velut ferreum. Quomodo ferrum cōminuit & domat oia: sic cōminuet & cōteret oia hec. Porro qa vidisti pedum & digitorum partem resteam figuli: & parte ferream: regnū diuisum erit quod tamē de plantariōe ferri orientur.

in sapia exite in me pter ois viuētes
ēi σοφία τῆ ὄνση ἐ ἐμοὶ πᾶσα πρῶτα τῶν ζῴων τῶ
mysterū hoc reuelatum ē: sed ideo vt
μυστήριον τοῦ ἰσχυροῦ ἀπικαλύφθῃ, ἀλλ' ἵνα τοῦ
cōlecturā regi manifestaret: vt cogitatio
συγκρίσῃ τῷ βασιλεὶ γινώσκῃ, ἵνα τοῦ διαλογισμοῦ
cordis tui scias. tu rex videbas: &
μοῦς τῆς καρδίας σου γινῶς. σὺ βασιλεὺς ἐπιόφθης, καὶ
ecce imago vna multa: imago illa magna. & fa-
ιδῶν ἐκατὴ μία πολλή, ἢ ἐκατὴ ἐκατὴ μεγάλη. καὶ ἐπι-
cico ἐν ἐκcuata stans a facie tua: &
σολίς αὐτῆς ὑπερφερῆς ἕως α ἑσπῶ πρὸς ὤπου σου, καὶ
uisio eius terribilis. imago cui caput auri pu-
ἢ ὄρασις αὐτῆς φοβερῆ. ἕως ἕς ἢ κεφαλὴ χρυσοῦ κα-
ri: man' & pectus & brachia eius argē-
ταροῦ, αὶ χεῖρες καὶ τὸ σῆδος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυ-
tea venter & femora erant: tibi ferree:
ροῖ ἢ καλῖα καὶ οἱ μῦροι χαλκοῖ, ὁ κῆρυμαι σιδῆροῖ, ὁ
pedes pars qdē qdā ferrea pars atē qdā fictilia: viden-
πόδας μέρος μίς τι σιδῆροῦ μέρος δ' ἐτι ἑσρακίον, ἰσώ-
bas donec abscissus ē lapis ex mōte sine manib'. & per-
ρεῖς ἕως ἀπὸ τῆς λίθος ἐξ ἔρους αὐτοῦ χεῖρῶν. καὶ ἰσά-
st imaginē sup pedes ferreos & sus-
ταῖ τῆς ἐκατῆ ἐπὶ τοῦ πόδας τῆς σιδῆροῦ καὶ ἑσρα-
leo & cōminuit eos oino. tunc cōminuit
κίλους καὶ ἐλίπῃσιν αὐτοὺς ἰσάπαξ. τότε ἐλίπῃσιν
ist omnino testa ferru eo argenti
σαν ἰσάπαξ τὸ ἑσρακίον ὁ σιδῆρος ὁ χαλκὸς ὁ ἀργυρὸς ὁ
aurū: & facta sunt quasi puluis ab crea cōtra
χρυσός, καὶ ἑσρακίον ὡς ἰσὶ κοινὸς ἑσπῶ ἀλλοῖς ἑσρακίον
& cōminuit ea multitudo venti: & locus
καὶ ἑσρακίον αὐτῶν τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τῆς
nō ē inē illis. & lapis qdē cōminuit imaginē fact' ē
δύχ ἑσρακίον αὐτοῖς. καὶ ὀλίθος ἐπὶ πατῆρας τῆς ἐκατῆς
in mōte magna: a impleuit oem frū: hoc est
ἐξ ἔρους μίγῃ, καὶ ἐπληρώσιν πᾶσα τῆ γῆ, τοῦ ἐστι τὸ
sonū & cōlecturā eius dicem' coram
ἐν ὄπῃ καὶ τῆ συγκρίσῃ αὐτοῦ ἰσῶν δὲ ἰσῶν τῶ
rege. tu rex rex regum: ois
βασιλείας. σὺ βασιλεὺς βασιλείας βασιλείας, ὁ
reus celi regnū forte & validum & ἑσπῶ
ἐσῶς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείας ἰσῶν καὶ κρατῶν καὶ ἰσῶν
sum potit in ol loco in q habitant filii
μοῖ ἰσῶν καὶ ἰσῶν τῶ πᾶσι τόπω ἐν ὃ κατοικοῦσιν οἱ οἱ
hoim bestieq agri & volatilia celi dedit in
ἀσρακίον ἰσῶν τῶ ἀργῶ καὶ πῆ τῶ οὐρανοῦ ἰσῶν καὶ ἰσῶν
manu tua & cōstituit te oim oim. tu es
τῆ χεῖρῆ σου καὶ κατῆσῃσιν σὶ κῆρυ πᾶσῶν. σὺ ἰσῶ
caput aureum: & post te surget regnum
κεφαλὴ ἢ χρυσῶ, καὶ ὀπίσω σου ἀσρακίον βασιλείας
aliud min' te qd est argenti. & regnū tertium
ἰσῶν ἰσῶν σου ἢ ἰσῶν ὁ ἀργυρὸς. καὶ βασιλείας τῆς
est eo qd ohabit oim terre. & regnū quatt'
ἰσῶν ὁ χαλκὸς ἢ κῆρυ ἰσῶν πᾶσῶς τῆς γῆς. καὶ βασιλείας τῆ
tum erit fortius qd ferrum. quodamodū ferrū
τῶ τῶ ἰσῶν ἰσῶν ὡς ὁ σιδῆρος. ὁ τῶ τῶ σιδῆρος
cōminuit & domat oia: sic cōminuet & cō-
λεπῶσιν καὶ ἀσρακίον πᾶσα, ὡτῶς λεπῶσιν καὶ δὲ
mabit. & qz vidisti pedes & digitorum
μῶσιν. καὶ ὅτι ἰσῶν τοῦ πόδας καὶ τοῦ δακτύλου,
partes qdē qdā testā parte atē qdā ferream regnū atē
μέρος μίς τι ἑσρακίον μέρος δ' ἐτι σιδῆροῦ βασιλείας ὁ
uisum erit & a radice ferrea erit in eo
κῆρυ ἰσῶν καὶ ἑσπῶ τῆς ἑσῶς τῆς σιδῆροῦ ἰσῶν ἰσῶν
quodamodū vidisti ferrum mixtum
τῶ ὁ τῶ τῶ ἰσῶν ἰσῶν ἰσῶν ἀσρακίον τῶ ἰσῶν
& digiti pedū pars qdē qdā ferrea:
καὶ ὁ δακτύλου τῶ τῶ ἰσῶν μέρος μίς τι σιδῆροῦ,
pars atē qdā testā pars qdā ferrea erit fortius
μέρος δ' ἐτι ἑσρακίον μέρος τῶ τῶ βασιλείας ἰσῶν ἰσῶν
elo & ex ea erit cōritum.
ροῖ καὶ ἀσῶ αὐτῆς ἰσῶν ἀσρακίον. ὡτῶς λεπῶσιν

G

F

l. co. Sec. 41.

A

בְּמִדְיַת בָּבֶל : וְנִבְכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ
שָׁלַח לְמַנְנֵשׁ לְאַחַשְׁדַּרְפַּנְיָא
סַנְיָא וּפְחֹתָא אֲדֹנָיָא וְדַנְרִיָּא
דְּתַבְרִיָּא תַפְתִּיָּא וְכָל שְׁלֹטְנֵי
מְדִינָתָא לְמַתָּא לְחַנְנֵת צְלִמָּא
דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ
מִתַּנְשִׁין אַחַשְׁדַּרְפַּנְיָא
וּפְחֹתָא אֲדֹנָיָא וְדַנְרִיָּא
תַפְתִּיָּא וְכָל שְׁלֹטְנֵי
לְחַנְנֵת צְלִמָּא דִּי הָקִים
מֶלֶךְ וְקַאֲיִמִין לְקַבֵּל
דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר
נְחִיל לְנוֹן אֲמִיָּא
וְלִשְׁנָיָא : בְּעִידָנָא
קַל קַרְנָא מְשֻׁרוּקִיתָא
סַנְיָא פְּסַנְטֵרִין
זְנִי זְמַרָּא תַפְלוֹן
לְצַלְמֵס דְּרַבָּא דִּי
מֶלֶךְ וּמִן דִּי לֹא
בְּהַשְׁעָתָא יִתְרַמָּא
יִקְדַתָּא : כָּל קַבֵּל
דְּרִי שְׁמַעִין קַל
מְשֻׁרוּקִיתָא שְׁנַבְכָּא
פְּסַנְטֵרִין וְכָל
עַמְמִיָּא אֲמִיָּא
לְצַלְמֵס דְּרַבָּא
מֶלֶךְ וְכָל קַבֵּל
נְבָרִין כְּשַׁדְּאִין
דִּי יְהוּדִיָּא : עַט
מֶלֶךְ לְעַלְמִין
מֶלֶךְ שְׁמַתָּא טַעַם
דִּי יִשְׁמַע קַל
קַרְנָא מְשֻׁרוּקִיתָא
וְכָל זְנִי זְמַרָּא
דְּרַבָּא : וּמִן דִּי
יִתְרַמָּא לְנוֹן

quincie' babylonif. Itaq;
nabuchodonosor rex
misit ad congregandos
satrapas & iudices :
magistratus & iudices :
duces & tyrānos & ooooo
prefectos: omnesq; prin-
cipes oooooooooooooooooo
regionū vt conuenirent
ad dedicationem statue
quam crexerat nabu-
chodonosor rex. Tunc
congregati sunt satrape
magistratus ooooooooooooo
& iudices: duces: & tyrā-
ni: & optimates: ooooooooo
qui erant in potestatibus
constituti: & vniuersi prin-
cipes regionū vt conueni-
ret ad dedicationē statue
quā crexerat nabucho-
donosor rex. Stabat autē
in cōspectu statue quā
posuerat nabuchodono-
sor rex: & prece clama-
bat valenter. Vobis dē
populis: tribubus: & lin-
guis. in hora qua audie-
ritis sonitū tube & fistule
& cythare & ooooooooooooo
sambuce & psalterii &
symphonie & vniuersi
generis muscorum: ca-
dentes adorate ooooooooo
statuam auream quā cō-
stituit nabuchodonosor
rex. Si quis autē nō pro-
stratus adorauerit: oooo
eadem hora mittetur in
fornacem ignis ooooooooo
ardentis. Post hec igi-
tur statim ooooooooooooo
vt audierunt omnes po-
puli sonitum tube: oooo
fistule & cithare: sam-
buce & oooooooooooooooooo
psalterii: symphonie &
ois generis muscorū ca-
dentes omnes populi: tri-
bus & lingue adorauerūt
statuā aureā quā consti-
tuerat nabuchodonosor
rex. Statimq; in ipso tē-
pore accendentes ooooo
viri chaldei accusauerūt
iudeos: dixerūtq; nabu-
chodonosor regi. Rex in eternum vi-
ue. Tu oooooooooooooooooo
rex posuisti decretum:
vt omnis homo oooooo
qui audierit sonitum tu-
be fistule & ooooooooooooo
& cithare: sambuce &
psalterii & symphonie:
& vniuersi generis musi-
corū prosternat se: & ado-
ret statuā aureā. Si quis
autē nō pcedens adora-
uerit: mittatur in forna-
cem ignis ardentis. oooo

in regione babylonis. et misit ut congregaret
in χώρα βαβυλωνος. και απεις ειλιαι συναγαγει
consules et magistrat' et satrapas du-
ces et tyrannos et q sub pñibus: et omnes
magistratus et tyrānos et duces et optimates
magistratus et iudices et omnes principes
regionū: ut conuenirent ad dedicationē
statue quam crexerat nabuchodonosor rex.
Tunc congregati sunt satrape et magistratus
duces et tyranni magni in pñibus: et ois
magistratus et iudices et optimates et
magistratus et iudices et omnes principes
regionū ad dedicationē statue quam
crexerat nabuchodonosor rex. Stabat autē
in cōspectu statue quā posuerat nabuchodono-
sor rex: et prece clamabat valenter. Vobis
dē populis: tribubus: & linguis. in hora
qua audieritis sonitū tube & fistule &
cythare & sambuce & psalterii &
symphonie & vniuersi generis muscorum:
cadentes adorate statuam auream quā
constituit nabuchodonosor rex. Si quis
autē nō prostratus adorauerit: eadem
hora mittetur in fornacem ignis ardentis.
Post hec igitur statim vt audierunt omnes
populi sonitum tube: et fistule & cythare
& sambuce & psalterii & symphonie
& vniuersi generis muscorum: cadentes
adorauerunt statuam auream quam
constituit nabuchodonosor rex. Statim
quē in ipso tempore accendentes viri
chaldei accusauerunt iudeos: dixerunt
quē nabuchodonosor regi. Rex in eternum
vive. Tu rex posuisti decretum: ut
omnis homo qui audierit sonitum tube
fistule & cithare sambuce & psalterii
& symphonie & vniuersi generis
muscorum: prosternat se & adoret
statuam auream. Si quis autē non
prostratus adorauerit: mittatur in
fornacem ignis ardentis.

C
B

יְקִידְתָּא וְאֵדִין נְבִרְיָא אֵלֶךְ כְּפִתְּךָ יְסֻדְּךָ
וְכִסְּרֵי יְהוֹן פְּטוּשֵׁיהוֹן וְכִבְרֵי לְתַהוֹן
וְלִנְשֵׁיהוֹן וְרַמְיוֹ לְנוֹ אֲתוֹן נִרְאָה רַבָּה
יְקִדְתָּא: כָּל קַבְלֵי דְנָה מִן דֵּי מִלֵּת מְלָכָא
מְחַצְפָּה וְאֲתוֹנָא אִזְהָה יְתִידָהּ וְהָאֲתוֹן
נְבִרְיָא אֵלֶךְ דֵּי רַסְיָקוֹ לְשִׁדְרָךְ מְתָה נְסֻךְ
מִיִּשְׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוֹ קַטְלֵי רַמְיוֹן שְׂבִיבָא
דֵּי נִרְאָה: וְנְבִרְיָא אֵלֶךְ מְלִתֵיהוֹן
שִׁדְרָךְ מִיִּשְׁךְ וְעַבְדֵּי נְנוֹ נְפִלוּ
לְנוֹ אֲתוֹן נִרְאָה יְקִדְתָּא מְכַפְתִּין: קַבְלֵי

ardentis. Et cōfestim viri illi vincti cum brachiis suis & tiaris & calciamentis & vestibus missi sunt in mediū fornacis ignis ardentis. Nam iussio regis urgebat. Fornax autē successa erat nimis. Porro viros illos qui miserant sidrac misac & abdenago interfecit flamma ignis. Viri autē hi tres id est sidrac misac & abdenago ceciderunt in medio camini ignis ardentis colligati.

ardentem. tunc viri illi ligati sunt cum brachiis suis & tiaris & calciamentis & vestibus missi sunt in mediū fornacis ignis ardentis qui verba eius tunc percipit. Fornax incensa est super modum & viros illos qui miserant sidrac misac & abdenago ceciderunt in medio fornacis ignis ardentis colligati.

et decambulabant in medio flammæ laudantes eum & benedictentes dominum. Stans autem azarias oravit sic. Aperiensque os suum in medio ignis ait. Benedictus es domine deus patrum nostrorum: & laudabile & gloriosum nomen tuum in secula: quia iustus es in omnibus que fecisti nobis: & universa opera tua vera: & victue recte: & omnia iudicia tua vera. Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos & super civitatem sanctam patrum nostrorum hierusalem: quia in veritate & in iudicio induxisti omnia hec propter peccata nostra. Peccavimus enim & inique egimus recedentes a te: & deliquimus in omnibus: & precepta tua non audivimus: nec observavimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset. Omnia ergo que induxisti super nos: & universa que fecisti nobis in vero iudicio fecisti: & tradidisti nos in manus inimicorum nostrorum iniquorum & pessimorum prevaricatorumque: & regi iniusto & pessimo ultra omnem terram. Et nunc non possumus aperire os. Confusio & opprobrium facti sumus tuis: & his qui colebant te. Ne quoniam sumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum: & ne dissimiles testamentum tuum: neque auferas misericordiam tuam a nobis propter abraam dilectum tuum & isaac fratrem tuum & israel sanctum tuum: quoniam locus pollicis & multiplicares semen eorum sicut stellas celi: & sicut arenam que est in litore maris: quia dominus imminutus sum plusque omnes gentes: sumusque humiles in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore hoc princeps & dux & propheta: neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te ut possim invenire misericordiam tuam: sed in anio contrito & spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum & taurorum: & sicut in milibus agnorum & pinguium: sic fiat sacrificium nomen in conspectu tuo hodie ut placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde & timemus te & quoniam faciemus tuam. Ne confundas nos: sed fac nobiscum

Que sequuntur in hebreis volumini bus non repperi. Et ambula bāt in medio flammæ laudantes eum & benedictentes domino. Stans autem azarias oravit sic. Aperiensq; os suū in medio ignis ait. Benedictus es dñe deus patrum nostrorū: & laudabile & gloriosum nomen tuū in secula: quia iustus es in omnibus que fecisti nobis: & vniuersa opera tua vera: & victue recte: & omnia iudicia tua vera. Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos & super civitatem sanctam patrum nostrorū hierusalem: quia in veritate & in iudicio induxisti omnia hec propter peccata nostra. Peccavimus enim & inique egimus recedentes a te: & deliquimus in omnibus: & precepta tua non audivimus: nec observavimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset. Omnia ergo que induxisti sup nos: & vniuersa que fecisti nobis in vero iudicio fecisti: & tradidisti nos in manus inimicorum nostrorū iniquorū & pessimorū prevaricatorūq; & regi iniusto & pessimo ultra omnem terram. Et nunc nō possumus aperire os. Confusio & opprobriū facti sumus tuis: & his qui colebāt te. Ne q̄sumus tradas nos in ppetuū ppter nomē tuū: & ne dissimiles recordiā tuā a nobis ppter abraā dilectū tuū & isaac fr̄ tuū & israel sanctū tuū: q̄ locus pollicis & multiplicares semen eorū sicut stellas celi: & sicut arenā q̄ est in litore maris: q̄ dñe imminutus sum? plusq; oēs gentes: sumusq; hūiles in vniversa terra hodie ppter peccā nra. Et nō est in tpe hoc princeps & dux & ppheta: neq; holocaustū neq; sacrificiū neq; oblatio neq; incensū neq; locus primitiarū corā te ut possim invenire miam tuā: sed in anio cōtrito & spū humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietū & taurorū: & sicut in milibus agnorū & pinguiū: sic fiat sacrificiū n̄m in cōspectu tuo hodie ut placeat tibi: quoniā non est cōfusio cōfidentibus in te. Et nūc seqmur te in toto corde & timem⁹ te & q̄rimus faciē tuā. Ne cōfundas nos: sed fac nobiscū

fusio & opprobria facti sumus tuis & his qui colebant te. Ne quoniam sumus tradas nos in seculum propter nomen tuum: & ne dissimiles a nobis propter abraam dilectum tuum & isaac fratrem tuum & israel sanctum tuum: quoniam locus pollicis & multiplicares semen eorum sicut stellas celi & sicut arenam que est in litore maris. Quia dominus imminutus sum plusque omnes gentes: sumusque humiles in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore isto princeps & dux & propheta: neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te ut possim invenire misericordiam tuam: sed in anio contrito & spiritu humilitatis suscipiamur & sicut in holocausto arietum & taurorum: & sicut in milibus agnorum & pinguium: sic fiat sacrificium nomen in conspectu tuo hodie ut placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde & timemus te & quoniam faciemus tuam: ne confundas nos: sed fac nobiscum

5. Sc. 24.

D

F

benedicite fontes dño: laudate & sup exaltate eū in secula. Benedicite maria & flumina dño: lau. Benedicite cete & oia que mouentur in aquis domio: lauda. Benedicite oēs volucres celi domino: lauda. Benedicite oēs bestie & pecora dño: lauda. Benedicite filii hominū domino: lauda. Benedicat israel dñm: lau det & sup exaltet eū in secula. Benedicite sacerdotes dñi dño: lauda. Benedicite seruidñi dño: lauda. Benedicite sp̄s ritus & anime iustorū dño: lauda. Benedicite sancti & humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael dño: laudate & superexaltate eum in secula. Qui eruit nos de inferno: & saluos fecit de manu mortis & liberauit nos de medio ardentis flamme: & de medio ignis eruit nos. Confitemini domino quoniā bonus: quoniā in seculū misericordia eius. Benedicite omnes religiosi domino deo deorū: laudate & cōfitemini ei quia in omnia secula misericordia eius. Hucusq; in hebreo non habetur: & que posuimus de theodotionis editione translata sunt.

Benedicite fontes dño: laudate & sup exaltate eū in secula. Benedicite maria & flumina dño: lau. Benedicite cete & oia que mouentur in aquis domio: lauda. Benedicite oēs volucres celi domino: lauda. Benedicite oēs bestie & pecora dño: lauda. Benedicite filii hominū domino: lauda. Benedicat israel dñm: lau det & sup exaltet eū in secula. Benedicite sacerdotes dñi dño: lauda. Benedicite seruidñi dño: lauda. Benedicite sp̄s ritus & anime iustorū dño: lauda. Benedicite sancti & humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael dño: laudate & superexaltate eum in secula. Qui eruit nos de inferno: & saluos fecit de manu mortis & liberauit nos de medio ardentis flamme: & de medio ignis eruit nos. Confitemini domino quoniā bonus: quoniā in seculū misericordia eius. Benedicite omnes religiosi domino deo deorū: laudate & cōfitemini ei quia in omnia secula misericordia eius. Hucusq; in hebreo non habetur: & que posuimus de theodotionis editione translata sunt.

dño. lau. & sup. eū in secula. κύριοι. ὄμι. καὶ ὕψ. ἀυγὴ εἰς τῆς αἰῶνας. bñdicite ip̄s & sic iustorū ἐυλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχὰς διακίνας dño. lau. & sup. bñdicite sancti & γὰρ κύριοι. ὄμι. καὶ ὕψ. ἐυλογεῖτε ὅσοι καὶ humiles corde dño. lau. & sup. ταπεινοὶ τῆ καρδία γὰρ κύριοι. ὄμι. καὶ ὕψ. bñdicite anania azaria misael dño. ἐυλογεῖτε ἀνανία ἀζαρία μισαὴλ γὰρ κύριοι. lau. & superaltate eū in secula. ὄμι. καὶ ὕψ. ἀυγὴ εἰς τῆς αἰῶνας. qz liberauit nos de inferno & saluauit nos ὅτι ἐξήλατο ἡμᾶς ἐξ ἄδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς de manu mortis. & liberauit nos de ἐκ χειρὸς θανάτου. καὶ ἐξέσωσεν ἡμᾶς ἐκ fornacis media ardentis flammæ. & de medio καμίνου μέσης κρουμδίας φλογός. καὶ ἐκ μέδιο ignis eruit nos. cōfitemini σου πρὸς ἑρῶσατο ἡμᾶς ἐξομολογεῖσθε τῷ dño qm̄ bon⁹ qm̄ in seculū misericordia eius. καὶ ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς γὰρ αἰῶνα γὰρ ἔλθεις αὐτῷ. bñdicite dño colentes dñm ἐυλογεῖτε πάντες οἱ σεβόμενοι γὰρ καὶ γὰρ deo deor. laudate & cōfitemini qz ἐκ τῶν θανά. ὄμι. καὶ ὕψ. ἀυγὴ εἰς τῆς αἰῶνας. ἐν τῷ in omnia secula misericordia eius. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας γὰρ ἔλθεις αὐτῷ.

אֲדֹנָי נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶכָא תוּהּ וְקַם קוּם
בְּהַתְּבַהֲלָה עֵנָה וְאָמַר לְהַבְרֹוּהּ
הֲלֵא נְבָרִין תִּלְתָּא רְמִינָא לְגוּא רְכַשָּׁה
נֹרָא מְכַפְתִּין עֵנִין וְאָמַרִין לְמֶלֶכָא עֵנָה
יִצְיָבָא מֶלֶכָא עֵנָה וְאָמַר הָא אֲנָה יִצְב
תְּזַה נְבָרִין אַרְבַּעַה שְׁרִין מְהַלְכִין בְּנֹו רַבְצַּ שְׂבָא
נֹרָא וְחַבְלָא אֵיתִי בְּהוֹן וְרוּהּ בְּלַב
דִּי רְבִיעִיא דְמָה לְבַר אֱלֹהִין
בְּאֲדֹנָי קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרְעָא תְּמוֹן
נֹרָא יִקְדַּמָּא עֵנָה וְאָמַר שְׁדַרְךָ
מִישַׁן וְעַבְדִּי נְגוּ עֲבוּדְהִי דִי אֱלֹהָא
עֲלִיא פְּקוּ וְאֵתִי בְּאֲדֹנָי נְבָרִין
שְׁדַרְךָ מִישַׁן וְעַבְדִּי נְגוּ מִן נֹוֹא נֹרָא
וּמְתַנְשִׁין אַחַשְׁדַּרְפְּנִיא סְנַיָּא כְּנַשׁ
וּפְחוּתָא וְהַבְרִי מֶלֶכָא חֲזִין לְנְבָרִיא
אֲלֵךְ דִּי לֵא שְׁלֵט נֹרָא בְּנַשְׁמָהוֹן תְּהָ אֵלָה
וְשַׁר רֵאשִׁהוֹן לֵא הַתְּחַרְךָ מְבָר
וְסַרְבְּלִיהוֹן לֵא שֵׁט וְרִיחַ נֹוֹר לֵא שְׁמָה
עֲדַת בְּהוֹן עֵנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר עֵנָה
בְּרִין אֱלֹהִין דִּי שְׁדַרְךָ מִישַׁן בְּבָר
וְעַבְדִּי נְגוּ דִּי שְׁלַח מְלָאכְהָ וְשַׁמְב לֵא שְׁזַב
לְעַבְדוּהִי דִּי הַתְּרַחְצוּ עֲלוּהִי וּמְלַת רַמְסִן פְּלַל

Tunc nabuchodonosor rex obstupuit & surrexit prope & ait optima tibus suis. Nonne tres viros misimus in medio ignis? & nihil corruptionis in eis est: & species quarti similis filio dei. Tunc accessit rex nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis & ait. Sidrac & abdenago serui dei excelli: egredimini & venite. Statimque egressi sunt sidrac misac & abdenago de medio ignis. Et congregati satrape magistratus & indices & potentes regis contrebantur viros illos: quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum: & capillus capitis eorum non esset adustus: & saraballa eorum non fuissent imutata: & odor ignis non transisset per eos. Et erumpens nabuchodonosor ait. Benedictus deus eorum sidrac videlicet misac & abdenago qui misit angelum suum & eruit seruos suos quia considerunt in eo. & verbum

nabuchodonosor: auduit laudantes eos & admi Kai nabuchodonosor ἄκουσεν ἡμᾶς ἰσχυρῶς αὐτῷ καὶ ἰσχυρᾶς εἰς τὴν surrexit in festiuitate & ait ορμητικῶς μασι, καὶ ἔφαθεν εἰ σωθῆναι, καὶ εἶπεν τοῖς μισοῦσιν αὐτοῦ, οὐχὶ ἀδράς τρεῖς ἐπιβάλοιμα εἰς μέσῳ τοῦ πυρῆος ἀποπέδιστο: & dixit regi: vere rex: & dixit rex: hic ego video viros quatuor solutos & ambulantes in medio ignis. & cor λαλιούδους καὶ περιπαρούντων εἰ μέσῳ τῷ πυρῆος. καὶ διαruptio nō est in eis. & visio quarti similis filio dei. tunc accessit nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis: & ait: sidrach misac abdenago: serui dei excelli: egredimini: & venite foras. & egressi sunt sidrach misac & abdenago de medio ignis. & congregati satrape & magistrat⁹ & toparche & potentes regio. & contrebant viros. qz nō εἶσαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐνέσταντο τοὺς ἀδράς, ὅτι οὐκ ὀφθαλμοῦ εἰς ignis corporis eor. & capill⁹ ἐκείνουσιν γὰρ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν. καὶ ἡμεῖς ἐπιεξομολογήσαμεν ἐν αὐτοῖς. & saraballa τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράββαλα eor nō sūt mutata: & odor ignis non fuit in eis. & αὐτῶν οὐκ ἔλλαθον, καὶ ὄσμῃ πυρῆος οὐκ ἐν αὐτοῖς. καὶ adorauit in cōspectu eor rex προσκυνοῦσιν ἐνώπιον αὐτῶν ὁ βασιλεὺς τῷ dñm. & rēdit nabuchodonosor: rex κυρίως. καὶ ἀπεκρίθη nabuchodonosor ὁ βασιλεὺς & dixit: bñdictus deus sidrach misac & abdenago: qz misit angelū suum & eruit seruos suos qz cōsiderunt in eo. & verbū παύσας αὐτῷ, ὅτι ἐπιπέδιστο ἐν πῦρ αὐτῷ. καὶ γὰρ ἔφημα

habitant bestie agricolas. et in ramis eius
 κατοικου τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου
 habitant bestie agricolas. et in ramis eius
 κατοικου τα θηρια του ουρανου, εν ει βασιλειου.
 q: magnificatus es et inuallisti et magnitudo tua ma
 gni (μεγαλοθυς και ισχυρας, και η μεγαλωσυνη σου εμε
 gnificata est puenit ad celum: et ostentata in
 γαλινη και φησιν εις τον ουρανον, και η κυρια σου εις
 terminos terre. et q: vidit rex vigilē et
 τα περιστα της γης. και ετι ιδει ο βασιλευς εν και
 factū descendentem de celo et dixit: euellite
 αυτου καταβασιοντα εκ του ουρανου και ειωην, εν γηλα
 arborē et corripite illā: verūm germen
 τι γη δειδραυ και διαφαιρατε αυτου, πλην των φυων
 radicū eius in terra finite: et in vinculo fer
 τω ειωη αυτου ει τα γη ειασεται, και εν δεσμω σιδω
 ro et etc et in herba q̄soris et in rore ce
 ro και χαλαρω και εν τη χληνη τη ερω και εν τη δεσμοω του
 li p̄notabit: et cum bestiis agricolis pars e
 ραυη αυλιωσισται, και μετα θηριων αγριων η μερις αυ
 tus donec sepe t̄ra muentur sup illā: hoc
 του εως εωλα καιρει αλλοιωσισται επ αυτου, τονρο
 cōstetura eius rex. et decretū altissimi est
 η σύγκρισις αυτου βασιλειου. και σύγκριμα υψιου εστι
 q̄s puenit sup oām meū regem: et te
 η φησιν επι τον κειρω μου τον βασιλειου, και ση
 expellent ab hoibus et cum bestiis agricolis
 εκθωσιστη αυτου των ανθρωπων και μετα θηριων αγριων
 erit habitatio tua. et herba q̄s bouē cibabunt
 εσται η κατοικησις σου. και χερτοι ως βοιυ φωμιωσι
 te et de rore celi habitatio tua erit et
 ση ση και αυτου της θρησους του ουρανου αυλιωσιστη και
 ferē t̄ra marabuntur in te donec scias: qz
 ετλη καιρει αλλοιωσισται επι ση εως εν γηω, ετι
 dicitur altissimus regni hoīum: et cui
 κυριου ο υψιου της βασιλειας των ανθρωπων, και η
 celos fuerit vobis ipm. et qz dixit finite p̄lā
 λα δευθωσει αυτου. και ετι ειωην ειασεται της φυ
 tā radicū arboris in terra: regnū tuū
 εν τω ειωη του δειδραυ εν τη γη, η βασιλεια σου
 est manent ex quo cognoveris p̄stem celestem.
 ση μερις αφις η γηω της εφουσιου των επουρανω.
 p̄sterea rex cōsiliū meū placeat tibi: et
 εα τουτου βασιλειου η βουλη μου αρισατω σοι, και της
 peccata tua in elemosinis redimes: et iniqui
 tates tuas in misericordiis pauper. forstā erit longani
 tias σου η διατριμης πιντω. εως εσται μακροθυ
 nia delictis tuis. hec oia p̄stere
 mas της παραπομπης σου. ταυτα πάντα εφια
 rum sup nabuchodonosor regem post vobis
 ου επι ταβουχδονωσωρ τον βασιλειου μετα δωδε
 cimētes in aula regni eius in bāby
 lone decambulle. respōdit rex et ait: nōne
 λαι πομπωται. απικριτη ο βασιλευς και ειωην, ενχ
 hec est bābylon magna quā ego edificauit in
 αυτη εστι βαβυλων η μεγαλη ητι εγω ακαδομιωσα εις
 domū regni in robore fortitudinis mee i honore
 εσται βασιλειας ητι τω κρατει της ισχυος μου εις τιμω
 glie mee: adhuc sermone in ore
 της εφης μου; ετι του λογου ητι τω ερωματι του βα
 glo erit: tot de celo facta est. tibi dicitur
 σιλιωσ εστις, φωνη αυτουραυ εφηστω. σοι λιγιστω
 nabuchodonosor rex: regnū tuū transiit
 ταβουχδονωσωρ βασιλειου, η βασιλεια σου παραλει
 a te: et ab hoibus et expellent: et cū bestiis
 ειωη σου, και αυτου των ανω ση εκθωσιστη, και μετα θηριων
 habitatio tua et feno q̄s bouē cibabunt te: et sepe
 εφιας η κατοικησις σου και χερτοι ως βοιυ φωμιωσιστη ση, και εωλα
 mutabuntur sup te: donec scias qz dicitur excelsus
 καιρει αλλοιωσισται επι ση, εως ου γηω ετι κυριου ο υψιου

habitates bestie agrorum: et
 in ramis eius comorantes
 bestie celi. Tu es rex quod
 magnificatus es et inuallisti
 et magnitudo tua creuit et
 puenit usque ad celum: et
 potestas tua terminos vniverse
 terre. Quod autem vidit rex
 vigilē et factū descendentem
 de celo et dicit: euellite arborē
 et dissipate illā: attamen
 germen radicū eius in terra
 dimittite et vincietur fer
 ro et erit in herbis et rore
 celi et cum bestiis agricolis
 pars erit eius donec sepe terra
 muentur super illā: hoc est
 decretum altissimi est qz
 puenit super omnem meū
 regem. Et scietur te ab hominibus
 et cum bestiis agricolis erit
 habitatio tua: et fenum
 quasi bos comedet et sepe
 tempora mutabuntur super
 te: donec scias quod dominetur
 excelsus super regnum hominū:
 et cuiuscumque voluerit occidit
 illud. Quod autem p̄cepit
 ut relinqueretur germen
 radicū eius id est arboris:
 regnum tuum tibi manebit
 postquam cognoveris potestatem
 esse celestem. Quis obrem rex
 cōsiliū meū placeat tibi: et
 peccata tua elemosinis redime:
 et iniquitates tuas misericordiis
 pauperū: forsitan ignoscet deus
 de delictis tuis. Oia hec vene
 runt super nabuchodonosor
 regē. Post finē duodecim
 annis in aula bābylonis
 decambulle respondit rex et ait:
 Nonne hec est bābylon ciuitas
 magna quā ego edificauit in
 robore fortitudinis mee: et in
 gloria decoris mei. Cūqz sermo
 adhuc esset in ore regis vox de
 celo ruit. Tibi dicitur nabuchodonosor
 rex: regnū tuū transibit a te
 et ab hominibus et expellentur
 et cum bestiis agricolis erit
 habitatio tua: et fenum quasi
 bos comedet et sepe tempora
 mutabuntur super te: donec
 scias quod dominetur excelsus

דור תה
 צפרי שמיא: הוה מלכא די
 רבית ותקפת ורביתך רבית ומטת
 לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: ודי
 חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן
 שמיא ואמר גו אילנא וחבלוהי
 נרם עפר ששוהי צארעא שבכו
 ונאסור די פרזל ונחש נדתאא
 די נרא ונטל שמיא יצטבע ועם
 חיות נרא חלקה עד די שבעה
 עדנין יחלפון עלוהי דנה פשרא
 מלכא ונזרת עליה היא די מטת על
 פראי מלכא: ולך טרדין מן אנשא
 ועם חיות נרא להוה מורך ועשבא
 כתורין לך יטעמון ונטל שמיא
 לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון
 עליך עד די תנדע די שליט עליה
 בטלנות אנשא ולמן די יצבא
 ותננהו ודי אמרו למשנך עפר
 ששוהי די אילנא מלכותך לך
 ממה מן די תנדע די שלטן שמיא:
 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטאך
 בצדקה פרק ועויתך במחן ענין
 הן תהוה אדכה לשלותך: כלל מטא
 על נבוכדנצר מלכא: לקצת ירחין
 תרי עשור על היכל מלכותא די
 נבל מהלך הוה: ענה מלכא ואמר
 הלא דא היא נבל רבתא די אנה
 בנייתה לבית מלכו בתקף חסני
 וליקר הדרי: עוד מלתא נפם
 מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין
 נבוכדנצר מלכא מלכותא עדת מנך:
 ומן אנשא לך טרדין ועם חיות
 נרא מורך עשבא כתורין לך
 יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך
 די תנדע די שליט עליה

רוב
 רבב
 נד
 אפר
 צבע
 תנה
 תרין
 עלה
 הנה דור
 טעם
 ידע שלט
 צבא
 נבא ששנך
 צדקה
 ענה הנה
 שילה
 קצה
 קבל
 רבב
 ענה
 מלל קה
 קול
 ענה
 תנה
 דור
 טעם תרין
 ידע

E

C

D

ε οπιματες ται ε concubine tue ε εδου
 και ει μεγαλις σου και αι παλλακαι σου και οι παρρα
 bini tui vini bibebatis in eis: ε δεος
 και ται σου και αι ιπιναται εν αυταις, και ταις θιυς
 aureos ε argenteos ε creos ε fer
 ταις χρυσειυς και ταις αργυρειυς και χαλκειυς και σι
 ε εος ε igneos ε lapideos: q no vident ε
 ε δεος και ζυλιους και λιθιους, οι εν βλεπουσαι και
 no audiant ε no cognoscant: laudasti. at vobis cui
 δεα δεουσαι και εν γινωσκουσαι, κησας. γαρ δε εις εν
 spiritus tu' in manu sua ε οεο vic tue: ip
 ε πικ σου εν χειρι αυτου και πασαι αι δεαι σου, αυ
 sum no glorificasti. idcirco a facie eius misa
 ηε δεα δεουσαι. δια τουτο εν προσωπου αυτου απε
 sua est articulus manus ε scriptura hanc ordinavit:
 εαια δεραγαλις χειρος και ται γραφαι ταις ταυται ιταει,
 ε hec scriptura ordinata. manebecet: phares:
 και αυτα ε γραφαι εν ταυταγιδιαι. μαθη, δικιλ, φαιρις.
 hec colectura scribi. mane melioravit
 τουτο ηδ συγκριμα του ριματος. μαθη ιματεσαι ο
 δε regnum tuu ε implevit illud. thecel.
 εις την βασιλιαυ σου και επληρουσαι αυτη. δικιλ.
 αρρεξει statera ε implevit posterior. phares: diuisus ε
 εδου εν δυω και ενεις εν τριω. φαιρις, διακειται
 regnu tuu ε dabit mediu ε persis. ε
 ε βασιλιαυ σου και ενεις εν τριω και περσαι. και
 εαι balthasar: ε induerit daniel
 ε ται βαλτασαρ, και ενεις εν τριω ηε δεα δεα
 purpura: ε τοιουδε auream circumposuisti
 περιφραει, και ηε μαριακη ηε χρυσειυ περιφραει
 ora collum eius. ε pdicavit de eo
 ηε ηε τριχαις αυτου. και ενεις εν τριω αυτου
 esse εη principem tertiu in regno suo.
 και αυτη ηε αρρεξει τριτω εν τη βασιλιαυ αυτου.
 in eade nocte interfect' ε balthasar rex chalde:
 ηε αυτη ηε τριτω αι κηρις βαλτασαρ ε βασιλευς ε χαλδα
 as. ε varius med' accepit regnu
 es. και δεραγις ε μηδης παρλαβη ται βασιλιαυ
 eius dno seraginta dnoy.
 αι ταις ενεις εν τριω.

& optiates tui & uxores
 tue & concubine tue vinu
 bibistis in eis. Deos quo
 q' argenteos & aureos &
 creos ferreos lignosq;
 & lapideos qui oooooo
 non vident neq' audiunt
 neq' sentiunt oooooo
 laudasti: porro deu qui
 habet statum tuum ooo
 in manu sua & oes vias
 tuas: non glorificasti. oo
 Idcirco ab' commissus est
 articulus ooooooooooooo
 manus q' scripsit hoc qd
 exaratu est. Hec est aute
 scriptura q' digesta est.
 Mane thecel oooooooooo
 phares. Et hec interpreta
 tio sermonis. Mane: nu
 merabit deus regnu tuu
 & coplevit illud. Thecel:
 appensus es in statera &
 inuctus es minus habes.
 Phares: diuisum est reg
 num tuum: & datum est
 mediu & persis. Tunc
 iubente rege: oooooooooo
 indatus est daniel pur
 pura: & circumdata est oo
 torques aurea collo ei:
 oooooooooooooooooooooo
 & predicatu est de eo q'
 haberet potestatem oo
 tertius in regno. Eade
 nocte oooooooooooooooooo
 interfectus est balthasar
 rex chaldens: oooooooooo
 & darius medus succes
 sit in regnum oooooooooo
 annos natus sexaginta
 duos. 6.

ורגרבניך ורגרבניך
 שתין טרון ולא להי כספא ודהנא
 נחשא פרזלא אעא ואבנא די
 לא חזין ולא שמעין ולא ידעין
 שבחת ולא להא די נשמתיך
 צידיה וכל ארחתך לה לא תדרתו
 באדון מן קדמוהי שליח פסא די
 ידא וכתבא דנה רשום ודנה
 נתבא די רשום מנא מנא תקל
 ופרסין דנה פשר מלתא מנא מנה
 אלהא מלכותך והשלמה: תקל
 תקלתא צמא זניא והשתחזת חסיר:
 פרס פריסת מלכותך ויהיבת
 למדי ופרסו באדון אמר בלשאצר
 והלבשו לדניאל ארגונא
 והמונבא די דהנא על צואריה
 והכרוז עלוהי די להוא שליט
 תלתא צמלכותא: ביה בליליא
 קטיל בלשאצר מלכא נשדיא:
 ודריוש מדיא קבל מלכותא נבר
 שנין שתין ומרתין
 שפר קדם דריוש והקים על
 מלכותא לאחשדרפניא טאה
 ועשרין די להון צבל מלכותא:
 ועלא מנהון סרכק תלתא די דניאל
 חד מנהון די להון אחשדרפניא
 אלן יהבין להון טעמא ומלכא לא
 לרהו נזיק: אדון דניאל דנה רנה
 מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא
 כל קבל די רוח יתירא בנה ומלכא
 עשית לדקמותה על כל מלכותא:
 אדון סרכיא ואחשדרפניא הו
 באעין עלה להשפחה לדניאל מצד
 מלכותא וכל עלה ושחיתא לא
 וכלאן להשפחה כל קבל די מרימן
 הוא וכל שלו ושחיתה לא השתחזת

רבב
 שמה
 קזה
 שלח פס
 רשום
 קלל
 שלם
 און שבה
 נבב
 לבש
 צור
 כבז קזה
 שלט
 קטיל
 שנה
 קרי
 Cap. vi.
 קום
 קנה
 עלה
 קזק
 נצח
 קתר
 עשת קום
 קשה עלל
 שבה צנד
 שחית קמן
 קלה

Ca. 6.
 placuit i respectu dario: ε εδιδου
 και ηριση ενωπιου δαριου, και κατειςαι ενπι
 regnum satrapas centu viginti: vt essent
 ηε βασιλιαυ σατραπιας εναιρη εναισι, του εναι
 ipi in toto regno suo: ε sup eos
 αυταις εν τριω τη βασιλιαυ αυτου, και εν τριω αυτ
 ordinatio pto: q' peras daniel vt et eis vt
 ται παρλαβη τριω, ωτ ηε δεα δεα εν τριω αυτου η
 redderent illis satrape ratione: et
 εαυτοδιδου αυτοις ταις σατραπιας λεγει, οπως ο
 rex no fatigaret. ε erat daniel sup eos:
 βασιλευς μη ενωχληου, και ηε δεα δεα υπηρ αυτοις,
 et ipso abundas erat in eo: ε rex εδου
 ετι πνιυμα πδωσθη εν εν αυτω, και ο βασιλευς κα
 stuit cum sup el regno suo. ε
 τριω αυτη εν τριω της βασιλιαυ αυτου. και οι
 ordinari ε satrape q' rebant occasione inuenire
 ταυται και οι σατραπια εν τριω παρλαβη εν τριω
 oeta daniel: ε oeta occasione ε delictu
 και δεα δεα, και πασαι παρλαβη και παρλαβη
 ε peccatum no inuenit
 μα και αμπλακμα ενωχληου οoooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

עלוהו: אדון גבריא אלך אמרין אלה
די לא גהשכח לדניאל דנה כל עלה
להן השפחנא עלוהי גדת אלהו
אדון סרניא ואחשדרפניא אלן אלה
הרנשו על מלכא וכן אמרין ליה
דרנשו מלכא לעלמין חיו: אתיעטו יעם
כל סרני מלכותא סגניא
ואחשדרפניא הדבריא ופחותא דבר קמה
לקימה קים מלכא וולתקפה אכר קום
די כל די יבעה בעו מן כל אלה קשה
ואנש עד יומין תלתין להן סגן
מלכא יתרמא לגב אדיותא: כען קשה גוב
מלכא תקים אכרא ותרשם כתבא אלה קום
די לא להשניא גדת מדי ופרס די רשם שנה
לא תעדא: כל קבל דנה מלכא עדה
דרוש רשם כתבא ואכרא: ודניאל
כדי ידע די רשם כתבא על ש
לכיתיה וכיון פתיחן לה געליתה כנא פתח
נגד ירושלם וזמנין תלתא גיומא אלה
הוא ברך על ברבורו ומצלא ומודא אלה יבה
קדם אלה כל קבל די הוא
עבד מן קדמת דנה: אדון גבריא
אלך: הרנשו והשכחו לדניאל אלה רנשו
בעה ומתחנן קדם אלה: גאדון ששכח חנן
קרבו ואמרין קדם מלכא על אכר
מלכא הלא אכר רשמת די כל
אנש די יבעה מן כל אלה ואנש קשה
עד יומין תלתין להן סגן מלכא
יתרמא לגוב אדיותא ענה מלכא קשה
ואמר יציבא מלתא גדת מדי אצני סבל
ופרס די לא תעדא: גאדון ענו עדה אצח
ואמרין קדם מלכא די דניאל
די מן בני גלותא די יהוד לא גלה יבה
שם עליך מלכא טעם ועל אכרא שום
די רשמת וזמנין תלתא גיומא
בעה בשתה: אדון מלכא כדי קשה

in eo. Dixerunt ergo vi
ri illi. Non inuenimus danieli
huc aliquā occasionē nisi in legitima
nisi forte in lege dei sui.
Tunc principes & satrape
surrupuerunt regi: & sic
locuti sunt ei.
Dani rex in eternū vi
ue. Consilium inierunt
omnes principes regni
tui: magistratus & satrape
senatores & iudices:
ut decretum imperato
riū exeat & edictum:
ut ois qd petierit aliquā
petitione a qcuq deo
& homine vsq ad tri
ginta dies nisi a te rex:
mittatur in lacum
leonum. Nunciatq co
rex confirma sententiā:
& scribe decretum
ut nō imutetur qd statu
tum est a medis & persis:
nec preuaricari cuiq li
ceat. Porro rex
darius proposuit edictū
& statuit. Quod
cum daniel cōperisset. i.
cōstitutā legē: ingressus
est domū suā: & fenestris
apertis in cenaculo suo
contra hierusalem tri
bus temponibus in die
flectebat genua sua &
orabat: confitebaturq
coram deo suo sicut &
ante facere consueuerat.
Viri ergo illi curiosi
inquirētes inuenerunt danielē
orantē & obsecrantē
deum suū: & accedētes
locuti sunt regi super
edicto. Rex nunquid non
constituisti ut omnis
homo qui rogaret quē
de deis & hominibus
vsq ad dies triginta nis
siste rex: mitteretur in lacum
leonū. Ad quos rēdens rex
ait. Verus est sermo iux
ta decretum medorum
atq psarū: qd preuaricari
non licet. Tunc rēden
tes dixerūt coram rege.
Daniel de filiis captiuitatis
de non curauit de lege tua & de
edicto quod constituisti: sed tri
bus temporibus per diē
orat obsecratione sua.
Quod

contra eū: q: fidelis erat, & dixerūt ordinarij: nō
κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν. καὶ ἔπειτα οἱ τακτικαὶ, ἔρχο
inuentem contra daniel occasionē nisi in legitima
ἰουδαϊσμοῦ κατὰ δαυὶδ πρόφασιν, ἡ μὲν ἐν νομίμοις
dei sui. tunc ordinarij & satrape
αὐτοῦ αὐτοῦ. τότε οἱ τακτικαὶ καὶ οἱ σατραπαὶ παρὰ
regi & dixerūt ei: dari rex
ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἔπειτα αὐτῷ, δαριε βασιλεῦ
in eternū elue: ὅσπιν μινιερunt οὐδ' ἄν
ἐν τοῦ ἀνταρξ ἡμῶν, συνιθουλιούσατο πρώτοι ἐν ἐπι
regno tuo magistrat' & toparche & se
τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ τοπάρχαι καὶ σα
trape & senatores ut statuerēt statutū regio
& τράπαι καὶ ὑπαρχοὶ τοῦ γῆσοι εἰσεῖν βασιλεῦ καὶ
cōfouarēt definitionē ut qcuq petierit petitionē ab
ἰουδαϊσμοῦ ὅπως ἐν ἐπὶ ἀπίσκειν ἀπὸ τῆς παρὰ
omni deo & homine: vsq ad dies triginta:
παρὰ τοῦ καὶ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ, ὡς ἡμεῖς τριάκοντα,
nisi a te rex: mittetur in lacu
ἀλλ' ἄν παρὰ τοῦ βασιλεῦ, ἡ μὲν ἡμεῖς ἐν τοῦ λαοῦ
ἐν ἰουδαϊσμοῦ. nō ergo rex statue definitionē
καὶ τῷ λαῷ τῷ. νῦν οὖν βασιλεῦ γῆσοι γῆ ὅπως
& εἰρηνη σκρίπτα: ut nō imutetur decretū εἰ
καὶ ἐκ τοῦ γραφῆναι, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῆναι τὸ δόγμα πρὸ
tum & medor. tunc rex darius puerit
σῶν καὶ μὲν οὖν. τότε ὁ βασιλεῦς δαριε ἐπέταξε
scribi decretū: & daniel qd cognouit qd statū
γραφῆναι τὸ δόγμα, καὶ δαυὶδ κατὰ ἔγνω ὅτι ἐπι
est decretū: ἡμεῖς ἐν ἐπὶ domū suā: & fenestris ap
γα τὸ δόγμα, ἰουδαϊσμοῦ ἐν τοῦ ἰουδαϊσμοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ
te ἐπὶ in cenaculo suo contra die
ωγμῆσαι αὐτῷ ἐν τοῦ ὑπερώοις αὐτοῦ κατὰ τῆς ἰου
rusalem: & ἐπὶ trib' diei erat fecimus
ρουσαλῆμ, καὶ κερύειν τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐν κερύειν
sup genua sua: & orans & cōf
ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἰση
tens coram deo suo: sicut erat
μολογώμενος ἱματίοις τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καλῶς ἡ πη
ens prius. tunc viri illi astiterunt &
αὐτῷ ἰμπερῶν. τότε οἱ ἀπὸ τῆς ἰουδαϊσμοῦ καὶ
inuenti daniel orantē & obsecrantē coram
ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαϊσμοῦ
deo suo. & accedentes locuti sunt regi:
θεοῦ αὐτοῦ. καὶ προσελόντες λέγουσιν τῷ βασιλεῦ,
rex nōne definitionē posuisti ut ois homo
βασιλεῦ ἔρχοι ὅπως ὅπως ὅπως ἀπὸ τῆς
qd petierit ab omni deo & hōie
ὅς ἂν ἀπὸ τῆς παρὰ παρὰ τοῦ καὶ ἀπὸ τῆς
tionē vsq ad dies triginta nisi a te rex
τῆμα ὡς ἡμεῖς τριάκοντα ἀλλ' ἄν παρὰ τοῦ βασι
mittetur in lacum leonū: &
λαῖ, ἡ μὲν ἡμεῖς ἐν τοῦ λαοῦ τῷ λαῷ τῷ καὶ
dixit rex: verus sermo est decretū
ἔπειτα ὁ βασιλεῦς, ἀληθὴς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα
medor & psar nō transibit. ἡμεῖς τρεῖς
μὲν οὖν καὶ πρὸς αὐτῷ ἐν παρὰ τῆς ἰουδαϊσμοῦ. τότε ἀπὸ τῆς
derit & dixit coram rege: daniel q
ἐπιστὰς καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλεῦς, δαυὶδ ὁ
de filijs captiuitatis inde: nō
ἐπὶ τῷ θεῷ τῆς ἀρχμαλωσίας τῆς ἰουδαϊσμοῦ, ἔρχο
est subiect' decreto tuo: & ἐπὶ trib' diei
ὑπετάγη τῷ δόγματί σου, καὶ κερύειν τρεῖς τῆς
diei peti a deo suo petitione
ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὰ ἀπὸ τῆς
neo suas. tunc rex
τα αὐτοῦ. τότε ὁ βασιλεῦς

B
E
F
G
D
C

et audiat verbū: malef. tristat' ē sup eo: τ p' ως ἕκουσιν γὼ ἔσμα, παλὸ ἐλυπῆται ἰσ' αὐτῷ, καὶ πρὶ daniel cōtendit et liberaret eum: τ νῆσ ad εἰ τοῦ δασιὰ ἐγαυίστατο τοῦ ἱεραλέσαι αὐτῶν, καὶ ἴως respēd erat cōtendēdo vt liberaret eum. tūc ἱεραλέσαι εἰ ἀγαυίστατο τοῦ ἱεραλέσαι αὐτῶν. τότε οἱ εἰσι illi vscant regi: scito rex: αἰδ' οἱς ἱεραλέσαι λέγουσιν τῷ βασιλεῖ, γινῶτι βασιλεῖ, qd' decressi medio e persia non transibit: q' ἔτι δόγμα μῶδους καὶ πῆρσαις οὐ παρῆλυσίμ, τ' oēm definitionē e statuti qd' rex statuet: nō opz im- παρ ἱεραλέσαι καὶ εἰσιν ἡ βασιλεῖς εἰσῆσι, οὐ δ' εἰ πα mutare. tunc rex dixit: τ adduxerit mutare. τῆτι ὁ βασιλεῖς ἔπειν, καὶ ἕγαγον γῆρ παλλῆσαι. τῆτι ἡμισέρῃτ εἰ in lacum leo daniel: τ imiserūt eū in lacum leo daniel, καὶ ἰνὶ βαλοῖ αὐτῶν ἰς γῆρ λάκκοι τῶν λιῶν εἰ. τ οἱεῖ rex daniel: de' tuu cui τῶν. καὶ ἔπειν ὁ βασιλεῖς τῷ δασιὰ, ὁ εἰς σου ὦ tu seruo cōmune ἴπε liberabit te. τ attu- σὺ λατρεύεις ἰσ' ἰεραλέσαι αὐτῶν ἱεραλέσαι σι. καὶ ἔνιγ left lapidē vni: τ iposuerit sup os lac: καὶ λίθῃ ἴκα, καὶ ἔπι ἱεραλέσαι ἰπῆ γὼ εἶμα τῶν λάκκου, τ obdignavit rex anulo suo: καὶ ἰσ' ἱεραλέσαι ὁ βασιλεῖς τῷ δασιὰ αὐτῷ, τ in anulo optimatū suoz: vt nō καὶ ἰ τῷ δασιὰ τῶν μεγιστῶν αὐτῶν, ἔπειν μῶ mutare rex in daniel. τ abijt rex ἀλλοῦ πῆρμα ἰ τῷ δασιὰ. καὶ ἀπῆλθῃ ὁ βασι- in domū suam. τ dormiuit lectuatoz: τ λιῶν ἰς γῆρ ἱερα αὐτῶ. καὶ ἰκοιμῶν ἀδ' ἔπειν, καὶ abos nō attulerūt ei: τ somn' recessit ἰσ' ἱεραλέσαι ἰκα ἰσ' ἱεραλέσαι αὐτῶ, καὶ ὁ ἕπειν ἀπῆρ ab eo. tūc rex surrexit mane in luce ἀπ' αὐτῶ. τότε ὁ βασιλεῖς ἀνῆρ ἰσ' ἱεραλέσαι ἰ τῷ φωτῆ τ cū festinatōe venit ad lacum leonū: τ καὶ ἰσ' αὐτῶ ἕπειν ἰπῆ γῆρ λάκκου τῶν λιῶν, καὶ cū appropiāret ἴπε lacū danielē voce magna τ ἰ τῷ ἱεραλέσαι αὐτῶ τῷ λάκκου τῷ δασιὰ φωτῆ μεγάλη καὶ forti clamavit: daniel serue dei viuentis: ἱεραλέσαι ἰσ' ἱεραλέσαι, δασιὰ ὁ δ' οὐλοῖ τ' αὐτῶ τῶν γῆρ, ὁ de' m' que tu colis continue: si potuit libe- ris σου ἡ σὺ λατρεύεις ἰσ' ἱεραλέσαι, ἰσ' ἱεραλέσαι ἱε- rare te ce oze leonū: τ dixit daniel λέγει σι ἰεραλέσαι τῶν λιῶν, καὶ ἔπειν δασιὰ regi: rex in secula vive: de' me' τῷ βασιλεῖ, βασιλεῖ ἰς τοῖς αἰῶναις ἰσ' ἱερα, ὁ εἰς μου misit angelum suum τ obtulavit ora ἀπῆρ ἰσ' ἱεραλέσαι αὐτῶ καὶ ἰσ' ἱεραλέσαι τῶν εἰσῆσαι τ' nō nocuerūt mibi: qz coram eo re- leonū τ nō nocuerūt mibi: qz coram eo re- λιῶν καὶ ἰσ' ἱεραλέσαι αὐτῶ, ὅτι κατέστῃ αὐτῶ ἰσ' αὐτῶ ἰσ' ἱεραλέσαι me: τ coram at te rex de- ἰσ' ἱεραλέσαι ἰσ' ἱεραλέσαι, καὶ ἰσ' ἱεραλέσαι πα- licum nō feci. tunc rex mltā gau- ἰσ' ἱεραλέσαι ἰσ' ἱεραλέσαι. τότε ὁ βασιλεῖς παλὸ ἰερα- sup eo: τ danielē dixit educere ex ἰσ' ἱεραλέσαι αὐτῶ, καὶ γῆρ δασιὰ ἰσ' ἱεραλέσαι ἰσ' ἱερα- lacu. τ educt' ē daniel ex lacu: τ om- λάκκου. καὶ ἀπῆρ ἰσ' ἱεραλέσαι ἰσ' ἱεραλέσαι, καὶ πῆ- tia corruptio nō ē inuenta in cor: qz credidit in- σα διαφῆρα οὐχ ἰσ' ἱεραλέσαι ἰσ' αὐτῶ, ὅτι ἰσ' ἱεραλέσαι ἰs- deo suo. τ dixit rex: τ adduxerit τῷ ἰσ' αὐτῶ. καὶ ἰσ' ἱεραλέσαι, καὶ ἕγαγον viros accusantes daniel: τ in- τοῖς ἰσ' ἱεραλέσαι τοῖς διαβῆλλῆσαι γῆρ δασιὰ, καὶ ἰs- lacum leonum ἰσ' ἱεραλέσαι τῶν λιῶν

verbū cum audisset rex: satis cōtristatus est: & p' danielē posuit cor vt liberaret eum: oooooo & vsq; ad occasum solis laborabat oooooo: vt erueret illum. Vir' au- tem illi' intelligentes ooo regem: dixerūt ei. Scito oooooo: quia lex' mediorū at qz perfarū est: vt' omne decretum quod cōstitue- rit rex non liceat oooo imitari. Tunc rex' pre- cepit & adduxerunt oooo danielē: & miserunt eum in lacum leonum. Dixitq; rex danieli. De- us tuus oooooo: quem colis semper: ἴπε oooooo: liberabit te. Allatusq; ē lapis vnus & positus est sup' os lacū que obsigna- uit rex annulo suo oooo & annulo optimatū suo rum: ne quid fieret oooo contra danielē. & abijt rex oooooo: in domū suā & dormiuit incenat: cibiq; nō sūt allati corā eo: in sup' & so- nus recessit ab eo. Tunc rex primo diluculo con- surgens oooooo: festinus ad lacum leonū oooooo: perrexit: appropinquā- qz lacū: danielē oooooo: voce lachrymabili cla- mauit: oooooo: & affatus est eum. Dani- el' serue oooooo: dei viuentis: deus tuus cui tu seruis oooooo: semper: putasne valuit te liberare oooooo: a leonibus: Et daniel' re- gi respondens oooooo: ait. Rex in eternum vi- ue. Deus meus oooooo: misit angelum suum & conclusit ora leonum: ooo & non nocuerunt mibi: quia coram eo oooooo: iusticia inuenta est in me. Sed & coram te oooooo: rex delictum non feci. Tunc oooooo: vehementer rex gauisus est sup' eo: & danielē precepit educi de lacu. Eductusq; est oooooo: daniel' de lacu: & nulla lesio inuenta est oooooo: in eo: quia credidit deo suo. Iubente autem ooo rege adducti sunt viri il- li qui accusauerunt oooo danielē & in lacū leo- num oooooo

מלתא שמע שניא באש עלוהי שום שזכ ועל דניאל שם כל לשונותה ועד מעלי שמשא הוה משתדר שזכ ועל שדר להצלותה: באדן גבריא אלך שזכ ועל כנש רדנשו על מלכא ואמרין למלכא קת מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקיס די מלכא וקיס לא שנה אמה להשניה: באדן מלכא אמר והיתיו להניאל ורמו להניא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלךך די אנתה פלה ליה פתדירא הוא ישונבך: והיתית אבן חדה ושמת על פס גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנה די לא תשנה צבו לדניאל: אדן אזל מלכא להיכלה ובת טות ורחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: באדן מלכא נשפרפרא יקום גננה וסרתנהלה להניא די אריותא אזל: ומסקרנה להניא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דיאל עבד אלהא חיה אלהך די אנתה פלה ליה פתדרא היכל לשונותך מן אריותא: אדן דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: אלהי שלח מלאכה וסגר פס אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתלחת לי ואף קדמין מלכא חבולה לא עבדת: באדן מלכא שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלה: ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קדמוהי די דניאל ולגוב אריותא

τῆς ἐν σῆμα visionē: qz in dieo multos.
καὶ σὺ σφραγίσαι τὴν ὄρασιν, ἕτι ἐν ἡμέρας πολλὰς.

Tu ergo visionē signa:
"qa'poit' multos dies crit.
'Et ego daniel langui' & egrotavi per dies.

ואתה כתם החזון בני לימים רבים:
ואני דניאל נהייתו ונחלתי ימים
ואקום ואעשה את מלאכת המלך

Ca. 9.
In primo anno sub vario filio assue-

In anno primo 9.
'darii' assueri' de semie' me-

בן אחשורוש מוצרע מרי אשר
המלך על מלכות נשדים: בשנת
אחת למלכו אני דניאל ביתי

et de semine medor: q regnavit sup
regnum chaldeor: in ano vno regni

'chakdeorum' anno 0000
'vno' regni eius. 'Ego' da-

בשנת אחת למלכו אני דניאל ביתי
בשפריים מספר השנים אשר
היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'ut cōplerentur' defolatio nis: hierusalē septuagin-

למלאות לחרבות ירושלם שבועים
שנה: ואתנה את פני אל אדני
האלהים לנגש תפלה ותחנונים

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'deū meū: & cōfessus sū:
'Obsecro' domie

אלהי ואתודה ואמרה אנה אדני
האל הגדול והנורא שמר הגרית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'deus' magne' & terribilis
'custodiens' pactum 0000

חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו
וסור ממצותיך וממשפטיך: ולא
שמענו אל עבדיך הנביאים אשר

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'miam' diligentibus te
'et custo dictibus' mādata

דברו בשמך אל מלכינו שרינו
ואבתינו ואל כל עם הארץ ולך
אדני הצדקה ולנו בשעת הפנים

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'sicut est hodie' viro iuda
'et habitatoribus 000000

יהודה ולכל ישראל הקרבים
והרחקים בכל הארצות אשר
הדתתם שם צמעלם אשר מעלו

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'ad quas' eiecasti eos: p-
'pter iniquitates eor: in' qbz

בדו יהוה לנו בשעת הפנים למלכינו
לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו
לך: לאדני אלהינו הרחמים

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'in lege eius' quas' posuit
'nobis' per 0000000000

בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד
עבדיו הנביאים וכל ישראל עברו
את תורתך וסור לבלתי שמע צקלך

et de faciem meam ad dominum oro
deprecarī in ieiuniis facco' & cine-

'et stillavit' sup nos' male-

ותתק עלינו האלה והשבעה אשר

D

A

E

E

F

F

F

תה' וים
רה' חלה
קום' עשה
לאר' שמים
באה' כיון
Cap. ix.
שנה
מלך
שפרי
נבא
שמן' שנה
קבל' קו
נכה
נבל' נרא
ברת' צנה
שנה' כשע
שפט
נבא
שור
בוש' שנה
נכה
נכה' שנה
נבא
נבא

19.1
 19.2
 19.3
 19.4
 19.5
 19.6
 19.7
 19.8
 19.9
 19.10
 19.11
 19.12
 19.13
 19.14
 19.15
 19.16
 19.17
 19.18
 19.19
 19.20
 19.21
 19.22
 19.23
 19.24
 19.25
 19.26
 19.27
 19.28
 19.29
 19.30
 19.31
 19.32
 19.33
 19.34
 19.35
 19.36
 19.37
 19.38
 19.39
 19.40
 19.41
 19.42
 19.43
 19.44
 19.45
 19.46
 19.47
 19.48
 19.49
 19.50
 19.51
 19.52
 19.53
 19.54
 19.55
 19.56
 19.57
 19.58
 19.59
 19.60
 19.61
 19.62
 19.63
 19.64
 19.65
 19.66
 19.67
 19.68
 19.69
 19.70
 19.71
 19.72
 19.73
 19.74
 19.75
 19.76
 19.77
 19.78
 19.79
 19.80
 19.81
 19.82
 19.83
 19.84
 19.85
 19.86
 19.87
 19.88
 19.89
 19.90
 19.91
 19.92
 19.93
 19.94
 19.95
 19.96
 19.97
 19.98
 19.99
 19.100

'diffolute sunt' compages
 mee' & nihil in me' remā
 sit' viriū. "Et quōd' poterit
 °feruus' dñi mei' loqui oo
 °cum' domino meo: Nihil
 enim' in me' remansit
 'virium: sed' & alitus me'
 intercluditur. oooooooooo
 'Rursum ergo' tetigit' me
 'qñ visio' hois: & cōfor
 tavit me' & dixit. "Noli' ti
 mere' vir' desideriorum:
 'pax' tibi: 'confortare' &
 esto robustus. Cūq; loq'
 retur' me cū' cōualu' & dī
 xi. "Loq're' dñe mi: quia
 'confortasti me. " Et ait.
 "Nunquid scis' quare oo
 'venerim' ad te: " Et nunc
 'reuertar' vt prelier oooo
 'aduersum' principē' per
 far. "Cum enī' egrederer
 'appuit' princeps' grecorū
 'venēs. " Verūtū' annūcia
 bo' tibi' qd' exp'ssum est' in
 scriptura' veritatis: & ne
 mo est' adiutor' meus' in
 oibus' his' nisi' 'michael
 'princeps' vester. II.
 A. Go aut' a' primo' an
 no' dari' medi' stabā
 °vt confortaretur ooooo
 °& roboraretur: et nunc
 'veritate' annūciabo' tibi.
 °Ecce' adhuc' tres' reges
 °stabunt oooooooooooooo
 'in p'side: & quartus' dita
 bitur' opibus' nimis oooo
 'sup' oēs: et cū' inualuerit
 'diuitiis' suis' concitabit
 'oēs' aduersus' regnū' gre
 cie. 'Surget vero' rex' for
 tis: et dñabitur' potesta
 te' multa: et faciet' qd' pla
 cuerit ei: & cū' steterit' cō
 teretur' regnū' eius' & diui
 detur' in quattuor' v'etos
 'celi: sed non oooooooooo
 'in posteros ei' neq; f'm
 potentia' illius' quā dñat'
 est. 'Lacerabitur' enī' re
 gnū' eius' etiā in externos
 'exceptis' his: et cōforta
 bitur' rex' austri: & de' pri
 cipibus ei' p'ualebit' sup
 eū. " Et dñabitur' ditioe.
 'Multa enī' dñatio' eius.
 " Et post finē' annor' fede
 rabitur. 'Filiq; regis' au
 stri' veniet' ad regem oooo
 'aquilonis' facere' amici
 ciam: & non' obtinebit
 'fortitudine' brachii: nec
 'stabit' semen eius. " et tra
 detur ipsa: et q' adduxerit
 eam' adolefcētes eius' et q'
 cōfortabāt eā' i t'pib'. " Et
 stabit' de germine' radicū
 ei' plātatio: & veniet' cū
 'exercitu: & ingredietur
 'puincia' regis' aqlōis: et
 abutetur' eis' & obtinebit.

נְהַפְּכוּ צִיּוּרֵי עָלַי וְלֹא עֲצָרְתִּי כְּחֹ
 וְהִיךְ יוֹכֵל עֲבַד אֲדֹנָי זֶה לְדַבֵּר
 עִם אֲדֹנָי זֶה וְאֲנִי מֵעַתָּה לֹא יַעֲמַד
 בִּי כֹחַ וְנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרָה בִּי
 וְיִסְּף וְיִנְעַב בְּלִ כְּמֵרָאָה אֲרָם וְיַחֲזִקֵנִי
 וַיֹּאמֶר אֵל תִּירָא אִישׁ חַמְדוֹת
 שְׁלוֹם לְךָ חֲזַק וְחֲזַק וְנִרְגַּרוּ עִמִּי
 הִתְחַזְּקֵתִי וְאָמְרָה יְדַבֵּר אֲדֹנָי בִּי
 חֲזַקְתֵּנִי וַיֹּאמֶר הִידְעֵת לְמָה
 בָּאתִי אֵלֶיךָ וְעַתָּה אֲשׁוּב לְהִלָּחֵם
 עִם שָׂר פָּרַס וְאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שָׂר
 יוֹן בָּא וְאֵבֵל אֲנִיד לְךָ אֶת הַרְשׁוֹם
 בְּנִתְּבֵב אֶמֶת וְאִין אֶחָד מִתְחַזַּק עִמִּי
 עַל אֱלֹהֵי כִי אִם מִיכָאֵל שְׂרָכָם
 וְאֲנִי בְּנִשְׁנַת אַחַת
 לְדַרְוֵשׁ הַמְדִי עֲמָדִי לְמַחֲזִיק
 וְלִמְשַׁח לֹו וְעַתָּה אֶמֶת אֲנִיד לְךָ
 הִנֵּה עוֹד שְׁלֵשָׁה מַלְכִים עֲמָדִים
 לְפָרַס וְהַרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֲשָׂר נְדוּל
 מְכַל וְכַחֲזַקְתּוֹ בְּעֲשָׂרוֹ יַעֲוִר הַכֹּל
 אֶת מַלְכוּת יוֹן וְעַמְּד מֶלֶךְ גְּבוּר
 וְיִמְשַׁל מִמְּשַׁל רַב וְעֵשָׂה פְרָצְנוּ
 וְכַעֲמָדוֹ תִשְׁבַּר מַלְכוּתוֹ וְתַחֲץ
 לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא
 לְאַחֲרֵיתוֹ וְלֹא כְּמִשְׁלוֹ אֲשֶׁר מִשַׁל
 כִּי תִנְתַּשׁ מַלְכוּתוֹ וְלֹא אַחֲרָיִם מְלַבֵּד
 אֱלֹהֵי וְיַחֲזַק מֶלֶךְ הַנְּגַב וּמִן שָׂרִיו
 וְיַחֲזַק עָלָיו וְיִמְשַׁל מִמְּשַׁל רַב
 מִמְּשַׁלְתָּו וְיִלְקֹץ שָׁנַיִם יִתְחַבְּרוּ
 וְיִבַּת מֶלֶךְ הַנְּגַב תִּבּוּא אֵל מֶלֶךְ
 הַצָּפוֹן לַעֲשׂוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא תַעֲצֹר
 כֹּחַ הַזָּרַע וְלֹא יַעֲמַד הַזָּרַע וְתִתְנַתֵּן
 הָיָא וּמְבִיאָהּ וְהַיְלִדָהּ וּמַחֲזִקָהּ
 בְּעַתִּים וְיַעֲמַד מִצָּר שְׂרָשִׁיָהּ
 כִּנּוּ וְיִבּוּא אֵל הַחִיל וְיִבּוּא בְּמַעֲזוֹ
 מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְעֵשָׂה בְרָהֵם וְהַחֲזִיקוּ

והצליח עד צלה זעם כי נחרצה צלח זמן
נעשתה ועל אלהי אבתיו לא עשה
יבין ועל חסדת נשים ועל כל בן נשה
אלוה לא יבין כי על כל יתגדלו אלה
ולאלוה מעזים על פנו יכבד עזוכן
ולאלוה אשר לא ידעו אבתיו כבד
יכבד בזהב וכלסף ובאבן ימרה
ובחמלותו ועשה למבצרי מעזים בצר
עם אלוה נכר אשר יכיר ידנה נכר רנה
כבוד והמשילים ברבים ואדמה
יחלק במהיר ונשת קץ יתנח חלק סמר
עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך נגח שער
הצפון נרכב ונפרשים ונאניות צפון אנה
רבות ונא בארצות ושטף ועברו טא
ונא בארץ הצבי ורבות יפשו צבה קשל
ואלה ימלטו מידו אדום ומואב סלט
וראשית בני עמון וישלח ירו שלח
בארצות וארץ מצרים לא תהיה הנה
לפליטה ומשל בממני הזהב פלט כסן
והכסף ובכל חמדות מצרים
ורבים ונשים נמצעיו ושמות צעד
ינהלו ממזרח ומצפון ויצא בהל זכח
בחמא גדלה להשמיד ולהחרים יחס שמד
רבים וישע אהלי אפדנו בין מרס נמע
ימים לתר צבי קדש ונא עד
קצו ואין שזר לו

Cap. xij. ונשת יהיא יעמד מיכאל
השער הנחול העמד על בני עמק שור נבל
והיתה עת צרה אשר לא נהיתה קנה צור
מהיות נוי עד השת יהיא ונשת
יהיא ימלט עמק כל הנמצא פתוב פלט פצא
בספר ורבים מישני אדמת עפר קתב נשן
יקיצו אלה לחיי שולם ואלה קומן מה
לחרפות לדראון שולם והמשעבילים עלם שבל
מהירו כזוכר הרקיע ומצדיקי זבר כמע
הרבים פנוכנים לשולם ועד צנתק כבד

& dirigetur donec compleatur ira: in .n. cōs
pleatur iracūdia. Perpetua quippe definitio.
Et deū patrū suorū non reputabit: & erit in concupiscētis feminas: nec quēq; deorū curabit: q̄a aduersus vnīuersa cōsurget. Deū autē maozim in loco suo venerabitur & deum quē ignorauerunt patres eius colect' auro & argēto & lapide p̄cioso & rebus p̄ciosis. Et faciet vt munit' maozim cum deo alieno quē cognouit: & multiplicabit gloriā: & dabit eis potestātē in multis: & terram diuidet gratuito. Et in tpe p̄finito preliabitur aduersus eū rex austrī: & q̄si tēpestas veniet cōtra illū rex aqlonis in curribus & in eq̄tibus & in classe magna: & ingredietur terras: & conteret & pertransiet. Et introbit in terram gloriosam: & mult' corruct. He autē sole saluabitur de manu ei' edom' & moab' & principū filiorū ammon. Et mittet manū suam in terras: & terra egypti non effugiet. Et dominabitur thesaurorum auri & argenti & in omnibus p̄ciosis egypti. Per libyā quoq; & ethiopiā transibit: & fama turbabit eū ab oriente & ab aqlone: & veniet in multitudine magna vt cōterat & interficiat plurimos. Et figet tabernaculū suū apethno iter duo maria sup montē in clytū & fanctū: & veniet vsq; ad sūmitatē eius: & nemo ambulabitur ei. 12. IN tēpore autē illo cōsurget michael princeps magnus q̄ stat pro filiis populi tui & veniet tps quale non fuit ab eo ex quo gētes esse ceperunt vsq; ad tēpus illud. Et in tempore illo saluabitur pp̄s tu: ois q̄ inuētus fuerit scriptus in libro. Et multi de his qui dormiūt in terra pulnere: euigilabunt: alii in vitā eternā: alii in opprobriū vt videant sep. Qui autē docti fuerit fulgebūt q̄si splendor firmamētī: & q̄ ad iusticiam erudiūt multos: q̄si stelle in p̄petuas eternitates.

& dirigetur donec compleatur ira: in .n. cōs
pleatur iracūdia. Perpetua quippe definitio.
Et deū patrū suorū non reputabit: & erit in concupiscētis feminas: nec quēq; deorū curabit: q̄a aduersus vnīuersa cōsurget. Deū autē maozim in loco suo venerabitur & deum quē ignorauerunt patres eius colect' auro & argēto & lapide p̄cioso & rebus p̄ciosis. Et faciet vt munit' maozim cum deo alieno quē cognouit: & multiplicabit gloriā: & dabit eis potestātē in multis: & terram diuidet gratuito. Et in tpe p̄finito preliabitur aduersus eū rex austrī: & q̄si tēpestas veniet cōtra illū rex aqlonis in curribus & in eq̄tibus & in classe magna: & ingredietur terras: & conteret & pertransiet. Et introbit in terram gloriosam: & mult' corruct. He autē sole saluabitur de manu ei' edom' & moab' & principū filiorū ammon. Et mittet manū suam in terras: & terra egypti non effugiet. Et dominabitur thesaurorum auri & argenti & in omnibus p̄ciosis egypti. Per libyā quoq; & ethiopiā transibit: & fama turbabit eū ab oriente & ab aqlone: & veniet in multitudine magna vt cōterat & interficiat plurimos. Et figet tabernaculū suū apethno iter duo maria sup montē in clytū & fanctū: & veniet vsq; ad sūmitatē eius: & nemo ambulabitur ei. 12. IN tēpore autē illo cōsurget michael princeps magnus q̄ stat pro filiis populi tui & veniet tps quale non fuit ab eo ex quo gētes esse ceperunt vsq; ad tēpus illud. Et in tempore illo saluabitur pp̄s tu: ois q̄ inuētus fuerit scriptus in libro. Et multi de his qui dormiūt in terra pulnere: euigilabunt: alii in vitā eternā: alii in opprobriū vt videant sep. Qui autē docti fuerit fulgebūt q̄si splendor firmamētī: & q̄ ad iusticiam erudiūt multos: q̄si stelle in p̄petuas eternitates.

G
G
D
A
A
B

F
 B
 G
 C
 D
 W. 4. 2.

sedant atq ab ea τ οδσ viden
 ἔλασαν δὲ ἐν πρῶτῳ αὐτῶν καὶ πᾶσι τῶν οὐδ' ἔν
 tes cam. surgentes at duo p̄sbyte
 τις αὐτῶν. ἀναστῆντες δὲ ἐν δύο πρῆσβυτε
 ti in medio p̄p̄ti posuere man⁹ sup
 rei ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἵκανα τῶν χιτῶν ἐπι
 caput eius. illa at̄ f̄sps respectit
 τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. ἢ δὲ κλαίονσα ἀνέβη
 in cellā. q̄ erat cor eius
 -in ἡς ἦν θυρεὸς. ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῶν
 cōfidens in v̄sio. dixerūt at̄ se
 πτωχὸν ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἔτιωα δὲ ἂ σφί
 πλοοσ. deambulantes nobis in
 σβύτρηι. πρῶτα πτωχὸν ἡμῶν ἐν τῷ
 hoto ἔσθιο: ingressa est hec cū duab⁹
 πρῶτα εἰσω μόνων, ἵσθ' ἄλλῃ αὐτῶν μετὰ δύο
 anallit: τ̄ clausit ostia
 παιδισκῶν, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ
 hoin: τ̄ dimisit ancl
 πρῶτα εἰσω, καὶ ἀπέκλεισε τὰς παιδισ
 las. τ̄ venit ad eā iuuenis q̄ erat ab
 οκας καὶ ἄλλῃ πρὸς αὐτῆν τακίσκος ὃς ἦν ἐγ
 f̄soditus τ̄ cōcubuit cū ea. nos
 κικρυμδῶς καὶ ἀπίστῳ μετ' αὐτῶν. ἡμῶν
 ἀετῆρα in angulo hoin
 G
 ἄλλῃ τῆν πρῶτα τοῦ πρῶτα εἰσω ἵσθ
 dentis ἵσθ' ἀετῆρα cucurrim⁹ ad eos.
 ὁ δὲ τις τῆν ἀπείρα ἰδρῆμιδα ἐπ' αὐτῶν.
 τ̄ videntis cōmixtos eos: illis
 καὶ ἰδόντες συγγνωδῶς αὐτοῦς, ἐκείνου
 ἡμῶν potulim⁹ cōpotes fieri eo
 μὴ ἵνα ἀδυνάμῳ ἰγκρατῆς ἡμῶν αἰ
 ὄσθ' ἔσθ' αὐτῶν ἐπὶ sup nos τ̄ ἀπείρα
 ἡ ἰσθ' αὐτῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀπείρα τ̄
 ostia exiuit. hanc at̄ ap
 τῶν θύρας ἐκπῆσι δὲ κείνη. ταύτης δὲ ἐπὶ
 ἔσθ' ἀπείρα interrogam⁹ q̄ erat iuuenis
 λαβῆσαι ἰπρωτῶν τῶν ἡμῶν τακίσκος,
 τ̄ nō voluit annūciare nobis. hec
 καὶ ἵνα ἡμῶν ἀπαγγείλαι ἡμῶν. ταῦ
 testificamur. τ̄ credidit eis
 W. 4. 2.
 τα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἢ
 πιστεύσας ἢ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 συναγωγῆς ἡμῶν πρῶτα εἰσω καὶ κρι
 αἰουσι ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ταῦ, καὶ κατέκλεισε αὐτῶν ἀπείρα. ἀπεί
 mant at̄ voce magna susanna τ̄ dixit.
 βῶσιν δὲ φωνῆ μεγάλη σὺ σὺ αἰτα καὶ ἵπτην. ὁ
 de⁹ ceterne ἡμῶν ἀπείρα cognitoi q̄ scis
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 oia ἡμῶν sunt ea. tu scis
 A
 πᾶσι πρῶτα γίνεσθαι αὐτῶν. σὺ ἐπίστευσας
 q̄ mēdact̄ ἡμῶν testificati sunt: τ̄ ecce
 ὅτι ἡμῶν μου κατεμαρτύρησας, καὶ ἡμῶν
 μοιου nō faciens ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 signati sunt cōtra me. τ̄ exaudiuit de⁹
 ἡμῶν αἰτα κατ' ἡμῶν. καὶ ἡμῶν ἡμῶν ὁ δὲ
 voce eius. τ̄ adducta ea ut peri
 D
 τῶν φωνῶν αὐτῶν καὶ ἀπαγγείλαι αὐτῶν ἡμῶν
 ret: suscitavit deus ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 λέγει, ἡμῶν ἡμῶν ὁ δὲ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 pueri ἡμῶν cui nomē daniel: τ̄
 πρῶτα εἰσω ἡμῶν ὁ δὲ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 clamavit voce magna. mēdus ego a
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 sanguie huius. reversus est at̄ ois popu
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν ad eā τ̄ dixerūt. q̄ ἡμῶν sermo iste
 ἡμῶν πρὸς ἡμῶν καὶ ἡμῶν. τίς ὁ λόγος οὗ
 q̄ tu locut⁹ eos: ille at̄ ἡμῶν in medio
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

Flebant igitur sui: & omnes qui noue
 rat eam. Confurgentes autē duo pres
 byteri in medio populi: posuerunt ma
 nus suas super caput eius. Que flens su
 spexit ad celū. Erat enim cor eius fidu
 ciam habens in dño. Et dixerunt pres
 byteri. Cum deambularem in pome
 rio soli: egressa est hec cū duabus puel
 lis: & clausit ostia pomerii & dimissit a
 se puellas. Venitq; ad eam adolescens
 qui erat absconditus & cōcubuit cū ea.
 Porro nos cum essemus in angulo po
 merii videntes iniquitatē: cucurrimus
 ad eos: & vidimus eos pariter cōmixce
 ri. Et illum quidem non quiuimus cō
 prehendere: quia fortior nobis erat: &
 aperto ostio exiuit. Hanc autem cum
 apprehēdissem: interrogauimus quis
 nam esset adolescens: & noluit indica
 re nobis. Huius rei testes sumus. Credi
 dit eis multitudo quasi senibus & iudī
 cibus populi. Et condemnauerūt eam
 ad mortem. Exclamauit autē voce ma
 gna susanna: & dixit. Deus eterne qui
 absconditor es cognitor: qui nos si oia
 anteq; fiant: tu scis quoniam falsum testi
 monium tulerunt contra me: & ecce
 morior: cum nihil horum fecerim que
 isti maliciose composuerūt aduersum
 me. Exaudiuit autem dñs vocem eius.
 Cūq; duceretur ad mortem: suscitauit
 dominus spiritum pueri iunioris cuius
 nomen daniel: & exclamauit voce ma
 gna. Mundus ego sum a sanguine hu
 jus. Et conuersus ois populus ad eum
 dixit. Quis est ille sermo quem tu locu
 tus es? Qui cum staret in medio eos
 rum ait. Sic fatui filii israel non iudican
 tes neq; quod verum est cognoscentes
 condemnastis filiam israel? Reuer
 ti mini ad iudicium: quia falsum testimo
 nium locuti sunt aduersus eam. Reuer
 sus est ergo populus cum festinatione
 & dixerunt ei senes. Veni & sede in me
 dio nostrum: & indica nobis: quia tibi
 deus dedit honorē senectutis. Et dixit
 ad eos daniel. Separate illos ab inimic
 procul & diiudicabo eos. Cum ergo dis
 iusi essent alter ab altero: vocauit vnum
 de eis & dixit ad eum. Inueterate dierū
 malorū: nunc venerūt peccata tua que
 operaberis prius: iudicans iudicia inu
 sta: innocētes opprimens: & dimittens
 noxios dicente dño: innocētē & iustū
 non interficies. Nunc ergo si vidisti eā:
 dic sub qua arbore videris eos colloq̄n
 tes sibi. Qui ait. Sub schino. Dixit autē
 daniel. Recte mentitus es in caput tuū.
 Ecce enī angelus dei accepta snia ab eo
 scindet te medium. Et amoto eo iussit
 venire aliū & dixit ei. Semē chanaan &
 non iuda species deceptit te: & concupi
 scentia subuertit cor tuum. Sic facieba
 tis filiabus israel: & ille timentes loque
 bantur vobis: sed nō filia iuda sustinuit
 iniquitatē vestram. Nunc ergo dic mi
 hi sub qua arbore comprehenderis eos
 loquentes sibi. Qui ait. Sub primo. Dix
 it autem ei daniel. Recte mentitus es
 et tu in caput tuū. Manet enī angelus

eorū dixit. sic fatui filii israel
 autem scripta. utique magis vni israel
 nō iudicantes neq; ceteri cognosce
 tes condēnastis filiam israel: reuer
 tes κατεκλείατε θυγατέρα israel, ἀνα
 timini ad iudicium: falsū est ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 testificati sunt cōtra eā. τ̄ reuersus est ois
 κατεμαρτύρησας αὐτῶν. καὶ ἀπείρα πρῶ
 ἡμῶν cū festinatione. τ̄ dixerūt ei
 ὁ δὲ τις μετὰ αὐτῶν. καὶ εἶπεν αὐτῶν οἱ
 seniores. veni sede in medio no
 πρῶτα εἰσω. διὸ δὲ κείσιν ἐν μέσῳ ἡ
 ἡμῶν τ̄ annūcia nobis q̄ tibi dedit
 μῶν καὶ ἀπαγγείλαι ἡμῶν ὅτι οἱ ἡμῶν
 deus honore senectū. τ̄ dixit ad e
 ὁ δὲ τις ἡμῶν πρῶτα εἰσω. καὶ εἶπεν πρὸς αὐ
 os daniel. separate illos ab inui
 τῶν δὲ ἀπείρα. διαχωρίσατε αὐτοῦς ἀπ' ἀλλῶ
 cem procul τ̄ diiudicabo eos. vt ἡ
 λαὸν μακροὶ καὶ ἀπείρα αὐτοῦ. ὡς δὲ
 separati sunt ἡμῶν ab vno: voca
 ἡμῶν ἡμῶν εἰς αὐτῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 nit vni eos τ̄ dixit ei. inuete
 σεν ἡμῶν ἡμῶν καὶ εἶπεν αὐτῶν πρῶτα
 rate dier maloy: nūc venerūt
 λαοῦ ἡμῶν ἡμῶν κακῶν, τῶν ἡμῶν αἰ
 peccata tua q̄ faciebas prius
 ἀμαρτίαι σου ὡς ἐποίησες ἡμῶν ἡμῶν
 iudicio iudicia iniusta: τ̄ q̄ dē innocētes
 κρίων κρίσεις ἀδίκους, καὶ τῶν ἡμῶν ἀδύνα
 condēnās. dimittens ἡμῶν noxios:
 κατεκλείων. ἀπείρα δὲ τῶν ἡμῶν
 dicite dño innocētē τ̄ iustū
 λέγοντες τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ δίκαιον
 nō interficio. nūc ergo hāc si vī
 οὐκ ἀπαγγείεις. τῶν ἡμῶν πρῶτα εἶ
 disti: dic sub q̄ arbore vidisti eos cō
 δῆ, εἶπεν ὑπὸ τῆ δένδρον εἶδῆς αὐτοῦς ὁ μ
 uerfantes adiuuicē: at ille dixit. sub schino:
 λούτῃς ἀλλήλοις, ὁ δὲ εἶπεν. ὑπὸ χιτοῦ,
 dixit ἡμῶν daniel. recte mēdit⁹ es in
 εἶπεν δὲ ἀπείρα. ὁ δὲ εἶπεν ὑπὸ πρῶτα
 tuū caput: ἡμῶν est angel⁹
 σιαυτοῦ κεφαλῆν, ἡμῶν πρῶτα ἡμῶν
 dei accipis senectū a deo scindet
 te medium. τ̄ amouēs cum iussit
 σε μέσον. καὶ μετὰ κρίσεως αὐτῶν ἐκείσιν
 adducere alter: τ̄ dixit ei.
 πρῶτα εἰσω ἡμῶν ἡμῶν καὶ εἶπεν αὐτῶν
 semen chanaan τ̄ nō iuda p̄sbyti
 σπέρμα χαναν καὶ οὐχὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 tudo deceptit te τ̄ concupiscentia quertit
 las ἡμῶν ἡμῶν σε καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 cor tuū. sic faciebas filia
 τῶν καρδίας σου. ὡτως ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 bus israel: τ̄ ille timentes querta
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν, κακῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 bant vobis. sed nō filia iuda sustinuit
 λούτ ἡμῶν. ἀλλ' οὐ θυγατρὸς ἡμῶν ἡμῶν
 it iniquitatē vestram. nūc ergo dic mihi sub
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
 q̄ arbore deprehēdisti eos quertantes
 τῶν ἡμῶν ἡμῶν κατ' ἀλλήλους αὐτοῦς ὁ μ
 adiuuicē. ille at̄ dixit sub p̄no. dixit ἡμῶν
 ἀλλήλοις. ὁ δὲ εἶπεν ὑπὸ πρῶτα. ἡμῶν
 et daniel: recte mēdit⁹ es τ̄ tu in
 αὐτῶν ἡμῶν, ὁ δὲ εἶπεν ὑπὸ πρῶτα καὶ σὺ
 τῶν ἡμῶν caput: manet .n. angelus
 σιαυτοῦ κεφαλῆν, ἡμῶν πρῶτα ἡμῶν ἡμῶν

dei gladium habes ut fecerit te modice...
ειω τον εμοφαιαν έχων ηρίσαι σε μίσην,
ut interficiat vos. et exclamavit
επως εξολοθρευση υμας. και ανελθουσαι
οιο σναγοσα voce magna et bene
πασα η συναγωγη φωνη μεγαλη και ουλο
dixerunt deo qd facta sunt...

dei gladium habens ut fecerit te modice
& interficiat vos. Exclamavit itaq; om
nis cetus voce magna: et benedixerunt
deum qui saluat sperantes in se. Et co
surtexerunt aduersus duos presbytero
ros. Conuicerat eniy eos daniel ex ore
suo falsum dixisse testimonium. Fecer
runtq; eis sicut male egerant aduersus
proximam: ut facerent secundum lege
moysi: & interfecerunt eos. Et saluatus
est sanguis innoci in die illa. Helchias
autem & vxor eius laudauerunt deum
pro filia sua susanna cum ioachim mari
to eius & cognatis omnibus: quia non
est inuenta in ea res turpis. Daniel au
tem factus est magnus in conspectu po
puli a die illa & deinceps. Et rex astya
ges apposuit est ad patres suos: & susce
pit cyrus perles regnum eius.

Capitulū decimū quartum.

Rat autem daniel conuiua regis &
honoratus super omnes amicos
eius. Erat quoq; idolum apud babylo
nios nomine bel: & impendebantur in
eo per dies singulos simile artabe duos
decim: et oues quadraginta: viniq; am
phore sex. Rex quoq; colebat eum: &
ibat per singulos dies adorare eum: por
ro daniel adorabat deum suum. Dixit
q; ei rex. Quare non adoras bel. Qui
respondens ait ei. Quia non colo ido
la manufacta sed viuentem deum qui
creauit celum & terram & habet pote
statem omnis carnis. Et dicit rex ad
eum. Non videtur tibi esse bel uiuens
deus. An non vides quanta comedat &
bibat quotidie? Et ait daniel arridens.
Ne erres rex. Iste enim intrinsecus
luteus: forinsecus creus: neq; comedit
aliquando. Et frater rex vocauit sacer
dotes eius & ait eis. Nisi dixeritis mihi
quis est iste qui comedat impensas has:
moriemini. Si autem ostenderitis quo
nā bel comedat hec: morietur daniel:
quia blasphemauit in bel. Et dicit da
niel regi. Fiat iuxta verbum tuum. Erāt
autem sacerdotes bel septuaginta exce
ptis vxoribus & paruulis & filiis. Et ve
nit rex cum daniēle in templum belis.
Et dixerunt sacerdotes belis. Ecce nos
egrediemur foras: & tu rex pone escas
& vinum misce: & claude ostium: & signa
anulo tuo. Et cum ingressus fueris ma
ne nisi inueneris omnia comesta a bel:
morte moriemur: vel daniel qui menti
tus est aduersum nos. Confidebant au
tem quia fecerant sub mensa abscondi
tum introitum: & per illuz ingrediebā
tur semp & deuorabant ea. Factum est
igitur postq; egressi sunt illi: & rex pos
uit cibos ante bel: precepit daniel pue
ris suis & attulerunt cinerē & cribrauit
per totum templū coram rege: & egres
si clauserunt ostium: & signantes anu
lo regis: abierunt. Sacerdotes autem
ingressi sunt nocte iuxta consuetudinē
suam & vxores & filii eorum: & comede
runt omnia & biberunt. Surrexit autez
rex primo diluculo: & daniel cū eo: &
ait rex. Salua ne sunt oooooo

esse viuos de can no vides quanta comedit per
Ειναι ζων ενος; οχ ερας οσα εδωκε κατ
singulos dies: et ait daniel videns:
κατων ημερας; και ερωει δαυιδ γιλασας,
ne erres rex. iste .n. intrinsecus creus
μη πλατω βασιλευ ουρος παρ εσωειν μη
est iuda: extrinsecus autem eo: et non comedit
εσι πικρας, ερωειν δε χαλας, και ου βιβρω
neq; bibit aliq. et tratus
και ουδ ερωειν πωποτι και θυμωεις ο
rex: vocauit sacerdotes eius:
βασιλευς, ικαλιον ηους ιερεις αυτων,
et ait illis: nisi dixeritis mihi qd
και ερωει αυρις, και μη ερωειν με τις
comedit isrenam hanc mortis
δ κατιδω τον δαυιδ και τον ερωειν
mini: si autem ostenderitis qd bel co
νειδω, και δε ερωειν ετι ο βελ κα
medit ea morietur daniel: qd blas
τηδω και αυτα ερωειν ετι δαυιδ, ετι εβλα
phemauit in bel. et dixit daniel
σφημισει εις τον βελ. και ερωειν δαυιδ
regi: fiat iuxta verbum tuum.
τω βασιλει, ηρωειν και τον ερωειν σου.
et erant sacerdotes bel septuaginta si
και ερωειν οι ιερεις ε βελ εβδωμου και
ne mulierib; et filiis. et venit rex
εις γυναικων και τεκτων και λινη ο βασι
cum daniel in domū bel: et de
λευς με τα δαυιδ εις τον δαυιδ ε βελ, και ε
reft sacerdotes: ecce nos recedim; foras:
πω οι ιερεις, εδω και ερωειν ερωειν ερωειν
tu autem rex appone escas: et
συ δε βασιλευ παραβεις τα βρωματα, και
ειναι misce pone: et claude ostium
δινον κειρασας εις, και απικλεισθη τον ερωειν
et signa in anulo tuo. et te
και σφραγισον εν τω δαυιδ σου και ε
nisa mane: si non inueneris omnia comesta
θων πρωι, και μη ερωειν παντα βρωματα
a bel: moriemur: vel daniel qd me
υπο ε βελ, ερωειν ερωειν, η δαυιδ ερωειν
titus est aduersum nos. ipi autem despiciebāt qd
δωμωος κατ ημων αυρις δε κατιδω ερωειν
fecerant sub mensa abscondi
πωποτι ερωειν υπο τον τραποζων κειρωμα
ditā introitū et per eam ingrediebant se
μδων ερωειν και δε αυρις ερωειν ερωειν
p et destruebāt ea. et facti sunt egressi
λου και απικλειν αυτα και ερωειν ερωειν
sunt illi: et rex apposuit
σας ικαλιον, και ο βασιλευς παραβεις τα
escas bel: et precepit daniel
βρωματα τω βελ, και ερωειν δαυιδ ηους
pueris suis et attulerunt cinerē et sira
πω ερωειν αυρις και ηρωειν τιφρας και κα
berit totū tepib; in conspectu regis.
τιφρας αυρις ερωειν τον ερωειν ερωειν
et exierunt clausit portas et
ως. και ερωειν ερωειν και ερωειν και
signauerunt in anulo regis
ερωειν ερωειν εν τω δαυιδ ερωειν βασιλευς
et abierunt. et sacerdotes ingressi sunt nocte
και ερωειν ερωειν ερωειν ερωειν και ερωειν
scdm consuetudinē suā et vxores et filii
κατα τον ερωειν αυτων και οι γυναικεις και τα τε
lii eorum: et comederunt omnia et egressi sunt.
και αυρις, και κατιδω ερωειν και ερωειν
et manebat rex mane et daniel
και ερωειν ο βασιλευς ηρωειν και ερωειν
el cū eo. et ait rex: salua
ηλ μετ αυρις και ερωειν ο βασιλευς, ερωειν

Ca. 14.

erat daniel conuiua regis
και εν δαυιδ συμβουλος του βασι
gio et gloriosus super oes ami
λιως και ενδοξος υπερ παντας ηους φρι
cos ei. et erat idolum babylo
λευς αυρις και εν ερωειν ηους βαβυλω
nisa qui nome bel: et impendebant in il
λοις ο ερωειν βελ, και ερωειν ερωειν εις αυ
lud singulis diebus simile artabe
ηο ικαλιον ημερας σιμιδαλιως ερωειν βα
duodecim: et oues quadraginta et
δωδωκα, και πρωβατα τριαρακοσιτα και
vini mactae sex. et rex colebat
ερωειν μετρωται ερωειν και ο βασιλευς ερωειν
illud: et ibat p singulos dies ado
αυτο, και ερωειν και ικαλιον ημερας ηρωειν
rare illud. daniel autem adorabat deū
σκυτειν αυτο δαυιδ δε ηρωειν εν τω ερωειν
sua. et dixit illi rex: quare
αυρις και ερωειν αυρις ο βασιλευς, δαυιδ
non adoras bel? ille autem dixit: quia non
ου ηρωειν εν τω βελ; ο δε ερωειν ερωειν ου
colo idola manufacta: sed
σιμιδαλιω ερωειν και ερωειν και ερωειν
siuēte deū qd creauit celū et
ζωητα θων ηρωειν και ερωειν και ηρωειν
terra et hēntem oīs carnis potestatem. et
γην και ερωειν και ερωειν και ερωειν και
dixit illi rex: non videt tibi bel
ερωειν αυρις ο βασιλευς, ου δαυιδ και ο βελ

signacula daniel. ille dicit salua rex
 σφραγίδες δ' ἀντιλά. ὁ δὲ εἶπεν σὺ αἰ βασιλεὺς
 & facti sicut aquilae portans inf
 λῆν. καὶ ἐξήγησεν ἅμα τῷ ἀντιλά τὸς ἑσθλας ἐπι
 πλάσας rex in mensam
 βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τραπέζαν
 clamavit voce magna. magnus es vel: &
 ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ. μέγας εἶ βλά, καὶ
 nō est apud te dol' dicit: & ri
 οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἰς, καὶ ἰγέ
 ste daniel & tenuit regē
 λασιν δ' ἀντιλά καὶ ἐκράτεσεν τὸν βασιλεῖα
 ne ingredereť ipse intro: dicit. vide
 ἡμῶν καὶ ἐστὶ λατρεῖν ἀντὶ ἡμῶν, καὶ εἶπεν. Ἴδε
 pavimentum & cognosce cur' vestigia hec:
 ἡ ἰδαφος καὶ γυνῆς τίνος τὰ ἴχνη παύτα,
 & dicit rex. video vestigia viroy
 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰδὼν τὰ ἴχνη ἀνδρῶν
 & mulier & infantū. & iras'
 καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν. καὶ ἐργασίαις
 rex iste apprehēdit sacerdotes
 ὁ βασιλεὺς τῆς, συνίλαβεν τῶν ἱερέων
 & viros & filios eoy. &
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ
 ostēdit ei abscondita ostiola p q
 ἔδειξεν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θυρίδας δ' ὧν
 ingrediebant & consumebat q in
 εἰσπεριεῖν καὶ κατεδάπτειν τὰ ἐπὶ
 μέσῃ & occidit illos rex:
 τὴν τραπέζαν καὶ ἀπέλυθεν ἀντὶ ὁ βα
 & dedit bel abieci da
 σιλεὺς, καὶ ἔδωκεν τὸν βλά ἐκ δ' ὧν δ' α
 nite & subvertit est & tēp̄li eius.
 τὰ, καὶ κατέσφραξεν αὐτὸν καὶ τὸν ναὸν αὐτ'.

Quod erat draco magnus in loco
 & colebat eum babiloni. & di
 καὶ ἐσβόησεν ἀντὶ ὁ βαβυλωνίαι. καὶ εἶπ
 rit rex danieli. nō est t hie
 πῶν ὁ βασιλεὺς τῷ δ' ἀντιλά. μὴ καὶ ἡμῶν
 dicit qd' est: ecce vniū & comedit
 ἱερεῖς ὅτι χαλκοὺς ἐστὶν: δ' οὐδ' ἔσθ' καὶ ἔδ' ἰσι
 & bibit. nō potes dicere qd' nō est
 καὶ πῶν οὐ δ' ἴσασαι εἶπεν ὅτι οὐκ ἔστι
 iste deus vniū & adota est: &
 οὐκ ἔστις ἰσῆ, καὶ προσκύνει αὐτῷ, καὶ
 dicit daniel. dñm deū meū adota=
 εἶπεν δ' ἀντιλά. κυρία τῷ θεῷ μου προσκύν
 bos qd' iste est de' vniū. nō ἔστι rex
 νῆσω, ἔστι θεὸς ἰσῆ ἔστι ἔσθ' οὐδ' βασιλεὺς
 da mibi potestate & interficiā draco
 δ' ὅς μιν ἔξουσία, καὶ ἀποκτείνω τὸν δ' ἔσθ' ὅς
 nē absq' gladio & virga: & dicit
 κα' ἄντι μαχίρας καὶ ῥάβδον, καὶ εἶπεν ὁ
 rex. do tibi. & accepit daniel
 βασιλεὺς. δ' ἰδ' ὡμί σοι. καὶ ἔλαβεν δ' ἀντιλά
 p̄ci & adipē & pilos: & coxit inid
 πῶσας καὶ γῆρας καὶ τρίχας, καὶ ἔψασεν ἐπι
 ἴπαι: & fecit massas: & dicit in
 τὸ αὐτὸ, καὶ ἐπέσειν μάζας, καὶ ἔδωκεν εἰς
 os draconis: & dirup' est draco:
 ἡ γῆμα τ' δ' ἔσθ' ἄντι, καὶ διερραγῆν δ' ἔσθ' ἄντι,
 & dicit. ecce culture vfe. & fa
 καὶ εἶπεν. ἴδ' τὰ σηβάσματα ὑμῶν. καὶ ἰγί
 ἔσθ' ut audierit babiloni indignati sūt
 in ὅς ἔκτισαν ὁ βαβυλωνίαι ἡγαπάκησασ
 valde: & coersifant in regē &
 λῆας, καὶ συνεσφάφησαν ἐπὶ τ' βασιλεῖα καὶ
 dicit. inde factus est rex: bel
 εἶπεν. ἰσῆ αἰος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν βλά
 dicitur: & draconē interfecit
 κατέσφραξεν, καὶ τὸν δ' ἔσθ' ἄντι ἀπέλυθεν
 & sacerdotes occidit. & dicitur venit
 καὶ τὸς ἱερεῖς κατέσφραξεν. καὶ ἔπασεν ἔλαόν

signacula daniel. Qui respondit. Salua
 rex. Statimq; cum aperuisset ostium
 intuitus rex mensam exclamavit voce
 magna. Magnus es bel & nō est apud te
 dolus quisq;. Et risit daniel. Et tenuit
 regem ne ingrederetur intro & dedit.
 Ecce pavimentum: animaduerte cuius
 vestigia sunt hec. Et dixit rex. Video ve
 stigia viroy & mulierum & infantium.
 Et iratus est rex. Tunc apprehēdit rex
 sacerdotes & vxores & filios eorum: &
 ostenderunt ei abscondita ostiola per
 que ingrediebantur & consumebant
 que erant super mensam. Occidit ergo
 illos rex: & tradidit bel in potestate dā
 nielis: qui subuertit euz & templū eius.
 Erat draco magnus in loco illo: & co
 lebant eum babiloni. Et dixit rex dā
 niel. Ecce nunc non potes dicere: quia
 iste non sit deus viuens. Adora ergo eū.
 Dixitq; daniel regi. Dominum deum
 meum adoro: quia ipse est deus viuens.
 Iste autem non est deus viuens. Tu au
 tem rex da mibi potestatem & interfi
 ciam draconem absq; gladio & fuste: &
 ait rex. Do tibi. Tulit ergo daniel picem
 & adipem & pillos: & coxit pariter: fec
 itq; massas & dedit in os draconis &
 diruptus est draco. Et dixit daniel. Ecce
 quem colebatis. Quod cum audissent
 babiloni indignati sunt vehementer:
 & congregati aduersum regem dice
 rūt. Iudeus factus est rex. Bel destruxit:
 draconem interfecit: & sacerdotes occi
 dit. Et dixerunt cum venissent ad regē.
 Trade nobis danielē: alioquin inter
 ficemus te & domum tuam. Vidit ergo
 rex qd' irruerent in eum vehementer: &
 necessitate compulsus tradidit eis danie
 lem. Qui miserūt eum in lacum leonū:
 & erat ibi diebus sex. Porro in lacu erāt
 leones septem & dabantur eis duo cor
 pora quotidie & dne oues: & tunc non
 data sunt eis: vt deuorarent danielē.
 Erat autem abacuc propheta in iudea:
 & ipse coxerat pulmētum & intriuerat
 panes in aluēolo & ibat in campum
 vt ferret messoribus. Dixitq; angelus
 domini ad abacuc. Fer prādium quod
 habes in babilonem danieli qui est in
 lacu leonum. Et dixit abacuc. Domine
 babilonē non vidi: & lacum nescio. Et
 apprehendit eum angelus dñi in verti
 ce eius: & portauit eum capillo capitis
 sui: posuitq; eum in babilonem super
 lacum in impetu sp̄ritus sui. Et cla
 mauit abacuc dicens. Daniel serue dei:
 tolle prandium quod misit tibi deus.
 Et ait daniel. Recordatus es mei deus:
 & non dereliquisti diligentes te. Sur
 gens daniel comedit. Porro angelus do
 mini restituit abacuc confesum in loco
 suo. Venit ergo rex die septimo vt luge
 ret danielē: & venit ad lacum & intro
 spexit: & ecce daniel sedēs in medio leo
 num: & exclamauit voce magna rex di
 cens. Magnus es dñe deus danielis. Et
 extraxit eum de lacu leonū. Porro illos
 qui perditionis eius causa fuerant: in
 tromisit in lacū & deuorati sunt in mo
 mento coram eo.
 Explicet Daniel propheta.

tes ad regē. trade nobis
 τις πρὸς τὸν βασιλεῖα. παραδός ἡμῖν τὸν
 danielē: alioquin interficiem' te & do
 δ' ἀντιλά, εἰ δὲ μὴ ἀποκτείνωμ' εἰ καὶ τὸν δ' ἰσ'
 mē mē: & vidit rex qd' vngit
 κόν' σοι, καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔπεύγουσθ
 est vehementer. & coact' tradidit
 ἀντὶν σφραγῆσεν καὶ ἀποκτείνωμ' εἰς παραδός
 eis danielē. Illi aut' miserūt eū in
 lacū: & erat ibi dieb' sex.
 λέοντων τῶν λιόντων. καὶ ἔν' ἔκ' ἡμέρας ἔξ
 erāt ἄντι in lacu septē leonoy: & dabā
 ἡσασ' δ' ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτά λιόντες, καὶ ἔδ' ἰσ'
 tur eis in die duo corpora & duo
 δ' ὄρο ἀντὶν τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο
 oues: tñc ἄντι nō data sūt eis vt deuo
 πρόβατα, τότε δ' οὐκ ἔδ' ὄρο ἀντὶν ἵνα κατα
 γαρēt danielē. & abacuc propheta
 φάγωσθ τὸν δ' ἰσ' καὶ ἀμβακούμ' ὁ προφήτης
 erat in iudea: & ipse coxit pulmētū &
 ἔν' ἐν τῷ ἰσ' αἰος, καὶ ἀντὶν ἔψασεν ἔψασα καὶ
 coersifit panes in peluim: & ibat in
 ἐν ἐν τῷ ἰσ' αἰος, καὶ ἔπασεν ἔψασα καὶ
 campum ferre messorib': & dicit
 ἡμῶν ἀντὶν ἔψασεν ἔψασα καὶ ἔψασα καὶ
 angel' dñi abacuc. affer p̄ci
 ἄντι καὶ τῷ ἀμβακούμ'. ἀντὶν καὶ τῷ ἄ
 dñi qd' habes in babilonē danieli in
 ris: ὁ ἔψασεν εἰς βαβυλωνίαι τῷ δ' ἀντιλά εἰς
 lacū leonū: & dicit abacuc.
 ἡμῶν λέοντων τῶν λιόντων, καὶ ἔπασεν ἀμβακούμ'.
 dñe babilonē nō vidi: & lacū nō
 κ' βαβυλωνίαι οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 scio vbi est. & apprehēdit angel'
 γυνώσκω ποὺ ἔστιν. καὶ ἐπέλαβεν ὁ ἄντι καὶ
 dñi verticē ei' & portauit eum
 καὶ τῶν κεφαλῶν αὐτ', καὶ βαρῶσ' τῶν κώμης
 capitis ei': posuit illū in babilo
 τῶν κεφαλῶν αὐτ', ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 nē sup lacum in impetu sp̄ritus
 sui: & portauit eum τῷ ῥάβδῳ τῶν πινυμάτων
 sui: & clamauit abacuc dicens. daniel
 αὐτ', καὶ ἔβόησεν ἀμβακούμ' λέγων. δ' ἀντιλά
 daniel accipe prādium qd' misit tibi deus:
 δ' ἀντιλά λαβέ τῷ ἄντι ὁ ἄντι ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 & dicit daniel. recordat' es mei de' &
 καὶ εἶπεν δ' ἀντιλά. ἔψασεν γὰρ μου ὁ ἔσθ' καὶ
 nō dereliquisti diligentes te. &
 οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 surgis daniel comedit. at angel' dñi
 ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 restituit abacuc confesum
 ἀποκατέσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 in loco suo. at rex venit die
 ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 septima vt lugeret danielē: & ve
 ρα τῷ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 nit ad lacū & introspexit: & ecce
 εἶν' ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ ἐν ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 daniel sedēs: & exclamās rex
 δ' ἀντιλά καὶ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 voce magna dicit. magnus es dñe de'
 λέωνος φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν. μέγας εἶ καὶ ὁ θεὸς
 danielis. & nō est al' pter te: &
 τ' δ' ἀντιλά. καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος πλὴν σου, καὶ
 extraxit eū. at auctores pditio
 ἀνέσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 nis ei' immissit in lacū: & deuora
 as αὐτ' ἐν ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 ti sunt statim corā eo.
 βρῶσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'

Prologus.

INCIPIT PROLOGVS IN LIBRVM DVODECIM PROPHETARVM.

On idem ordo est duodecim prophetarum apud hebreos qui est apud nos. Vnde secundum id quod ibi legitur: hic quoque dispositi sunt. Osee comaticus est: & quasi per sententias loquens. Iohel planus in principis: in fine obscurior: & vsque ad malachiam habent singuli proprietates suas: que esdras scriba legisset doctor hebrei autumat. Et quia longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum vos o paula & eustochium admonitas scire volo: unum librum esse duodecim prophetarum: & osee synchronon esaię: malachiam vero aggei & zacharie fuisse temporibus. In quibus autem tempore non profertur in titulo: sub illis eos regibus propheta esse sub quibus & hi qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

Item alius prologus.

Egule sunt he sub quibus significationibus nominum: ad quas tribus per prophetas sermo domini dirigatur. Quotienscumque ad decem tribus tenditur prophetia: sub his nominibus designatur. i. effraim: samaria: israel: ioseph: iezerahel: bethel: bethauem: & interdum iacob. Quando autem ad duas loquitur tribus sub his nominibus sermo profertur: id est iuda hierusalem: beniamin: domus dauid: & interdum iacob. Aliquoties israel ad totas duodecim tribus refertur. Duplex est apud hebreos sententia de his quattuor versibus: qui in capite sunt prenotati. Plerique enim dicunt quod ab esdra scriba in omnibus prophetis sic fuerit titulus: ut prescripto uniuscuiusque nomine prophetia cui sit sequens noscatur: Ipse est autem esdras qui ultimus prophetarum malachie nomine scribitur. Alii vero dicunt quod ab ipsis prophetis per spiritum sanctum ut cetera sunt conscripta.

Incipit prologus in librum Osee prophete.

Temporibus ozie & ioathe achaz & ezechie regum iuda & hieroboam filii iohe regis. Osee filius beeri ad prophe

tiā dicendā : spiritus sancto repletus est. De memorato itaque numero regum achaz rex iuda: & hieroboam rex israel dominum de relinquentes ut historie regum & palipomeno indicant: etiam israel idolatrię crimen imperio ac potestate sua admittente coegerunt. Propter quod deus ad osee hec locutus est dicens. Accipe tibi uxorem fornicariā siue fornicationū & fac filios fornicationis. Fornicariā itaque non elocati corporis meretricem: sed gentilem dei ignorantē appellat: que dei creatoris sui amore concepto: simulachrorum se subiecit desideris. Sed cum dei precepto propheta in hac re paruisset: conceptū ex ea filiū iezerahel percipit nominare: deo pollicente post breue tempus sanguinem iezerahel in domo iehu vindicare. Cuius promissionis hec causa est: iehu per heliseum in regem inuncto ad defendendū sanguinem naboth: cuius iezerahel queque tunc temporis metros polis erat: quem iezerahel ac ab regis israel vxor interemerat: sicut regum historia exponit. Is cum grauiter iuxta diuinum preceptum vindicandū sanguinis causam omnem memorati domum deseruisset: hoc pacto dominum dereliquisse inuenitur: cuius pronepote hieroboam qui lectione comprehensus est: originis sue facta imitante: ac contra dei precepta & religionem cum populo israel agente: sanguis naboth qui in loco certe iezerahel fuerat profusus in domo iehu patris memorati hieroboam pro peccato redundaturus significatur. Hinc factum est ut ira dei in populo israel per denunciations prophetę processura diceretur: domui autem iude misericordia lectione comprehensa ob hoc promissa est: quia ezechias rex iuda filius achaz sublatis idolis que tā pater eius quā ceteri reges consecrauerant: templū dei purgasse & purificasse monstratur.

Explicit prologus.

Incipit argumentum in eundem.

Osee crebro nominat effraim: samariā: ioseph: iezerahel: & uxorem fornicariā: & fornicationis filios: & adulterā cubiculo clausam mariti multo tempore sedere viduam: & sub veste lugubri viri ad se reditum prestolari.

Explicit argumentum.

Principia. heb. Tex. heb. Osee. i. Trasl. B. Die. Trasl. Gre. lex. cū interp. latina.

Cap. i. דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי גימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה וגימי יהבם בן יואש מלך ישראל ותחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה וילך ויקח את זמר בת דבלים ותלד לו בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו ירעאל כי עוד סעט ופקדתי את דמי ירעאל על בית יהוא והשבתי שבת ממלכות בית ישראל והיה ניום פלג ההוא ושכרתי את קשת ישראל בעסק ירעאל ותלד עוד ותלד

Incipit liber Osee prophete. Cap. i. Verbum domini quod factum est ad osee filium beeri in diebus ozie ioatham achaz ezechie regum iuda & in diebus hieroboam filii ioas regis israel. Principium loquendi domino in ole. Et dixit dominus ad osee. Vade sume tibi uxorem fornicationum: & filios fornicationis: quia fornicans fornicabitur terra a domino. Et abiit & accepit gomer filiam debelaim: & concepit & peperit ei filium. Et dixit dominus ad eum. Voca nomen eius iezerahel. Quoniam ad huc modicum & visita bo sanguinem iezerahel super domum iehu: & quiescere faciam regnum domus israel. Et in illa die conteram arcum israel: in valle iezerahel. Et concepit adhuc & peperit eo

OSEE. ΩΣΗΕ. Ca. i. Verba vbi quod facta est ad osee filium Ogoris κυριου υς εζηαιης προς ωσηι γει του beeri in diebus ozie ioatham achaz ezechie regum iuda. & in diebus hieroboam filii ioas regis israel: principio verbi vbi ad osee. & dixit vbi ad osee: vade de tolle tibi uxorem fornicationis & filios fornicationis: quia fornicatio fornicabit terra a domino. & abiit & accepit gomer filiam debelaim. & concepit & peperit filium. & dixit dominus ad eum: voca nomen eius iezerahel: quia adhuc modicum & visita bo sanguinem israel super domum iuda: & quiescere faciam regnum israel. & erit in illa die: & conteram arcum israel. & erit in illa die: & conteram arcum israel in valle iezerahel: & concepit adhuc & peperit filium & dicitur

Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 filiam. Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 misericordia: quia non
 addam ultra misereri co
 domui israel: sed obli
 uione obliuiscar eorum.
 Et domui iuda misere
 bor: & saluabo eos
 in domino deo suo:
 & non saluabo eos
 in arcu & gladio & in bel
 lo & in equis & in equitib.
 Et ab lacta
 uit eas q erat absq mia.
 Et cocepit & peperit fi
 liu. Et dedit. voca nomen
 eius nō ppis meus: q
 vos nō ppis meo ego
 non ero vester. Et erit
 numerus filiorum
 israel quasi arena maris
 que sine mensura est
 et non numerabitur. Et
 erit in loco vbi dicitur eis
 non populus meus vos: dicitur
 eis filii dei viuentis. Et
 congregabuntur filii iuda
 & filii israel pariter: &
 ponent sibi met caput co
 vnum: & ascendent de
 terra: quia magnus co
 dies iezrahel.

Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 misericordia: quia non
 addam ultra misereri co
 domui israel: sed obli
 uione obliuiscar eorum.
 Et domui iuda misere
 bor: & saluabo eos
 in domino deo suo:
 & non saluabo eos
 in arcu & gladio & in bel
 lo & in equis & in equitib.
 Et ab lacta
 uit eas q erat absq mia.
 Et cocepit & peperit fi
 liu. Et dedit. voca nomen
 eius nō ppis meus: q
 vos nō ppis meo ego
 non ero vester. Et erit
 numerus filiorum
 israel quasi arena maris
 que sine mensura est
 et non numerabitur. Et
 erit in loco vbi dicitur eis
 non populus meus vos: dicitur
 eis filii dei viuentis. Et
 congregabuntur filii iuda
 & filii israel pariter: &
 ponent sibi met caput co
 vnum: & ascendent de
 terra: quia magnus co
 dies iezrahel.

בַּת וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא
 רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׂאֵא אִשָּׁא לָהֶם:
 וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים
 בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֵם
 בְּנִקְשֵׁת וּבְחַרְבַּ וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים
 וּבְפָרָשִׁים: וְתִגְמַל אֶת לֹא רַחֲמָה
 וְתִרְדַּר וְתִלְדַּד בֶּן וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ
 לֹא עַמִּי כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי וְאֲנִי
 לֹא אֱהִיָּה לָכֶם: וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד
 וְלֹא יִסְפָּר וְהָיָה בְּמִקוֹם אֲשֶׁר
 יֹאמַר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם יֹאמַר
 לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי וְנִקְבְּצוּ בְנֵי יְהוּדָה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִחַדּוּ וְשְׁמוֹ לָהֶם רֵאשִׁי
 אֶחָד וְעָלוּ מִן הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל
 יוֹם הַיְרֵעָאֵל:

נִסְפָּר רַחֲמָה
 שְׁעָה
 לָהֶם
 נִגְמַל
 וְתִרְדַּר
 וְתִלְדַּד
 קְרָא שְׁמוֹ
 לֹא עַמִּי
 וְאֲנִי
 לֹא אֱהִיָּה
 לָכֶם
 מִסְפַּר
 בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל
 כְּחֹל
 הַיָּם
 אֲשֶׁר
 לֹא
 יִמַּד
 וְלֹא
 יִסְפָּר
 וְהָיָה
 בְּמִקוֹם
 אֲשֶׁר
 יֹאמַר
 לָהֶם
 לֹא
 עַמִּי
 אַתֶּם
 יֹאמַר
 לָהֶם
 בְּנֵי
 אֵל
 חַי
 וְנִקְבְּצוּ
 בְנֵי
 יְהוּדָה
 וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל
 יִחַדּוּ
 וְשְׁמוֹ
 לָהֶם
 רֵאשִׁי
 אֶחָד
 וְעָלוּ
 מִן
 הָאָרֶץ
 כִּי
 גָדוֹל
 יוֹם
 הַיְרֵעָאֵל
 Cap. ij.

Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 filiam. Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 misericordia: quia non
 addam ultra misereri co
 domui israel: sed obli
 uione obliuiscar eorum.
 Et domui iuda misere
 bor: & saluabo eos
 in domino deo suo:
 & non saluabo eos
 in arcu & gladio & in bel
 lo & in equis & in equitib.
 Et ab lacta
 uit eas q erat absq mia.
 Et cocepit & peperit fi
 liu. Et dedit. voca nomen
 eius nō ppis meus: q
 vos nō ppis meo ego
 non ero vester. Et erit
 numerus filiorum
 israel quasi arena maris
 que sine mensura est
 et non numerabitur. Et
 erit in loco vbi dicitur eis
 non populus meus vos: dicitur
 eis filii dei viuentis. Et
 congregabuntur filii iuda
 & filii israel pariter: &
 ponent sibi met caput co
 vnum: & ascendent de
 terra: quia magnus co
 dies iezrahel.

Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 filiam. Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 misericordia: quia non
 addam ultra misereri co
 domui israel: sed obli
 uione obliuiscar eorum.
 Et domui iuda misere
 bor: & saluabo eos
 in domino deo suo:
 & non saluabo eos
 in arcu & gladio & in bel
 lo & in equis & in equitib.
 Et ab lacta
 uit eas q erat absq mia.
 Et cocepit & peperit fi
 liu. Et dedit. voca nomen
 eius nō ppis meus: q
 vos nō ppis meo ego
 non ero vester. Et erit
 numerus filiorum
 israel quasi arena maris
 que sine mensura est
 et non numerabitur. Et
 erit in loco vbi dicitur eis
 non populus meus vos: dicitur
 eis filii dei viuentis. Et
 congregabuntur filii iuda
 & filii israel pariter: &
 ponent sibi met caput co
 vnum: & ascendent de
 terra: quia magnus co
 dies iezrahel.

אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עַמִּי וְלְאַחֹתֵיכֶם
 רַחֲמָה: רֵיבּוֹ בְּאַפְסֵכֶם רֵיבּוֹ כִּי הָיָה
 לֹא אִשְׁתִּי וְאֲנִי לֹא אִשָּׁה
 וְתִסַּר זְנוּנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנִאֲפֹפִיָּה
 מִבֶּן שְׂדֵיהָ: וְנִאֲפֹפִיָּה
 וְהִצַּנְתִּיהָ כְּיוֹם הַיְלֻדָה וְשִׁמְתִיהָ
 כְּמַדְבַּר וְשִׁתָּהּ כְּאָרֶץ צִיָּה וְרַחֲמֵיהָ
 בְּצִמְאֹן: וְאֶת בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי
 בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה: כִּי זְנוּתָה אֲמַם
 הַבִּישָׁה הוֹרַתֶם כִּי אֲמַרְהָ אֵלֶיָּה
 אַחֵרִי מֵאַחֵרִי נָתַנִּי לְחָמִי וּמִימִי
 צִמְרִי וּפְשֵׁתִי שִׁמְנִי וְשִׁקּוּיִי: לִכֵּן
 הִגַּנִּי שֶׁךְ אֶת נְדָבְךָ בְּסִירִים
 וְנִדְרַתִּי אֶת נְדָרָה וְנִתְיַבְתִּיהָ לֹא
 תִמְצָא: וְרִדְפָה אֶת מֵאֲהַבֶיהָ וְלֹא
 תִשׁוּן אֶתֶם וּבִקְשֵׁתֶם וְלֹא תִמְצָא
 וְאַמְרָה אֵלֶיָּה וְאִשְׁוִי
 הִרְאֵשׁוּן כִּי טוֹב לִי אֵז מִעֲתָהּ:
 וְהָיָה לֹא יִדְעָה כִּי אֲנִי נָתַתִּי לָהּ

אָמְרוּ
 לְאַחֵיכֶם
 עַמִּי
 וְלְאַחֹתֵיכֶם
 רַחֲמָה
 רֵיבּוֹ
 בְּאַפְסֵכֶם
 רֵיבּוֹ
 כִּי
 הָיָה
 לֹא
 אִשְׁתִּי
 וְאֲנִי
 לֹא
 אִשָּׁה
 וְתִסַּר
 זְנוּנִיָּה
 מִפְּנֵיהָ
 וְנִאֲפֹפִיָּה
 מִבֶּן
 שְׂדֵיהָ
 וְנִאֲפֹפִיָּה
 וְהִצַּנְתִּיהָ
 כְּיוֹם
 הַיְלֻדָה
 וְשִׁמְתִיהָ
 כְּמַדְבַּר
 וְשִׁתָּהּ
 כְּאָרֶץ
 צִיָּה
 וְרַחֲמֵיהָ
 בְּצִמְאֹן
 וְאֶת
 בְּנֵיהָ
 לֹא
 אֲרַחֵם
 כִּי
 בְנֵי
 זְנוּנִים
 הֵמָּה
 כִּי
 זְנוּתָה
 אֲמַם
 הַבִּישָׁה
 הוֹרַתֶם
 כִּי
 אֲמַרְהָ
 אֵלֶיָּה
 אַחֵרִי
 מֵאַחֵרִי
 נָתַנִּי
 לְחָמִי
 וּמִימִי
 צִמְרִי
 וּפְשֵׁתִי
 שִׁמְנִי
 וְשִׁקּוּיִי
 לִכֵּן
 הִגַּנִּי
 שֶׁךְ
 אֶת
 נְדָבְךָ
 בְּסִירִים
 וְנִדְרַתִּי
 אֶת
 נְדָרָה
 וְנִתְיַבְתִּיהָ
 לֹא
 תִמְצָא
 וְרִדְפָה
 אֶת
 מֵאֲהַבֶיהָ
 וְלֹא
 תִשׁוּן
 אֶתֶם
 וּבִקְשֵׁתֶם
 וְלֹא
 תִמְצָא
 וְאַמְרָה
 אֵלֶיָּה
 וְאִשְׁוִי
 הִרְאֵשׁוּן
 כִּי
 טוֹב
 לִי
 אֵז
 מִעֲתָהּ
 וְהָיָה
 לֹא
 יִדְעָה
 כִּי
 אֲנִי
 נָתַתִּי
 לָהּ

C
 D
 A
 B
 3
 2
 1

Ca. 2.

Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 filiam. Et dixit ei. Voca nomen eius absq
 misericordia: quia non
 addam ultra misereri co
 domui israel: sed obli
 uione obliuiscar eorum.
 Et domui iuda misere
 bor: & saluabo eos
 in domino deo suo:
 & non saluabo eos
 in arcu & gladio & in bel
 lo & in equis & in equitib.
 Et ab lacta
 uit eas q erat absq mia.
 Et cocepit & peperit fi
 liu. Et dedit. voca nomen
 eius nō ppis meus: q
 vos nō ppis meo ego
 non ero vester. Et erit
 numerus filiorum
 israel quasi arena maris
 que sine mensura est
 et non numerabitur. Et
 erit in loco vbi dicitur eis
 non populus meus vos: dicitur
 eis filii dei viuentis. Et
 congregabuntur filii iuda
 & filii israel pariter: &
 ponent sibi met caput co
 vnum: & ascendent de
 terra: quia magnus co
 dies iezrahel.

הַדָּגַן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיֶּזֶבֶת וְכֶסֶף וְכֶסֶף וְכֶסֶף
 הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ לַבְּעֵלִי לֶכֶן רָכַח עֵשָׂה
 אֲשׁוּב וְלִקְחָתִי דָגְנִי בְּעֵתוֹ וְתִירוֹשִׁי שׁוּב
 בְּמוֹעֵדוֹ וְהַצִּלְתִּי צְמִדִי וּפְשָׁתִי לְעַד קָצֵל
 לִכְסוֹת אֶת עֲרוֹתֶיהָ וְעֵתָהּ אֲנִלָּה אֶת כֶּסֶף עֲרָה
 נִבְלֹתָהּ לְעֵינַי מֵאַהֲבִיהָ וְאִישׁ לֹא נָלָה
 יִצְלַלְנָה מִיָּדִי וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מְשׁוֹשָׁה נְצִלְשָׁת
 חֲנָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָה וְשׁוּב
 וְהִשְׁפַּתִּי נִפְנָה וְתֵאֵנָתָה אֲשֶׁר שָׁמַס
 אֲמַרָה אֲתָנָה הֲמָה לִי אֲשֶׁר נָתַנּוּ תָנָה
 לִי מֵאַהֲבִי וְשִׁמְתִים לִי עֵר וְאֶכְלֹתֶם אֲהַבֵּן שׁוּם
 חַיִּית הַשָּׂדֶה וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת יְעִי תִיָּה יוֹם
 הַבְּעֵלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד קִטְרֵן עֲרָה
 וְחִלְיָתָהּ וְתִלְךְ אַחֲרַי מֵאַהֲבִיהָ חֲלָה לְבָב
 וְאֲתִי שִׁכְחָה נָאִם יִהְיֶה לֶכֶן רָכַח אֲהַב
 אֲנִי מִפְתִּיָה וְהוֹלַכְתִּיהָ הַמְדַבֵּר קִשְׁתָּה לְבָב
 וְדַבְּרָתִי עַל לִבָּהּ וְנִתְתִי לָהּ אֶת דַּבְּרָה
 כִּרְמִיָה מִשָּׁם וְאֶת עֵמֶק עֲבוֹר לְפִתַּח טַח
 תִּקְוָה וְעֵנָתָה שְׁפָה כִּימִי נְעוּרֶיהָ מִנְהָ עֲרָה
 וְכִיֹּם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם יוֹם נְעוּר
 וְהִיָּה כִּיֹּם הַהוּא נָאִם יִהְיֶה תִּקְרָא עֲלֶיהָ כִּרָּא
 אִישִׁי וְלֹא תִקְרָא לִי עוֹד בְּעֵלִי וְעֲלֶיהָ כִּרָּא
 וְהִסְוֹרֹתִי אֶת שְׁמֹת הַבְּעֵלִים סוֹר
 מִפִּיָה וְלֹא תִכְרוּ עוֹד בְּשִׁמְם וְכִיֹּם כִּרָּת
 וְכִרְתִּי לָהֶם כִּרְיִית כִּיֹּם הַהוּא עֵם כִּרְת
 חַיִּית הַשָּׂדֶה וְעֵם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמְשׁוֹת
 הָאֲדָמָה וְקִשְׁת׃ וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה לֶחֶם
 אֲשֶׁבוֹר מִן הָאֶרֶץ וְהִשְׁכַּחְתִּים שְׁנֵי שְׁכַח
 לְנַטַח וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי לְעוֹלָם עָלַם
 וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט שְׁפָט
 וְכִחֲסֵד וּבְרַחֲמִים וְאֶרְשָׁתִיךְ לִי שְׁפָט
 בְּאֵמוּנָה וְיִדְעֵת אֶת יְהוָה וְהִיָּה אֵסֵן
 כִּיֹּם הַהוּא אֲעֵנָה נָאִם יִהְיֶה אֲעֵנָה עֲנָה
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הָאֶרֶץ וְהִיָּה
 וְהָאֶרֶץ תִּעֲנֶה אֶת הַדָּגַן וְאֶת הַתִּירוֹשׁ יִבֵּשׁ
 וְאֶת הַיֶּזֶבֶת וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הַרְעָאֵל וְצִקְרָה עֲנָה

frumentum & vinum & oleum & argentum
 multiplicavi ei & aurum fecerunt baal
 convertar & sumam frumentum meum in tempore suo
 & vinum meum in tempore suo & liberabo laenam meam
 & linum meum que opiebatur ignominiam eius
 Et nunc revelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius
 & vir non cruet ea de manu mea
 Et cessare faciam omnem gaudium eius & lenitatem eius
 neomeniam eius & sabbatum eius & omnia festa sua
 Et corrumpam vineam eius & ficum eius
 De quibus dicit Mercedes hee mee sunt
 quos dedit michi amatores mei
 Et ponam eam in saltum & comedet ea bestia agri
 Et visum habebit super eam dies baalim quibus accedebat incensus
 & ornabatur in aure sua & monili suo & ibat post amatores suos
 & mei obliuiscetur dicit dominus
 Propter hoc ecce ego lactabo eam & ducam eam in solitudinem
 Et loquar ad cor eius & dabo ei vinatores
 ex eodem loco & vallum achor ad aperendam spem
 Et canet ibi iuxta dies iuventutis sue & iuxta dies ascensionis sue de terra egypti
 Et erit in die illo ait dominus vocabit me vir meum & non vocabit me ultra baalim
 Et auferam nomina baalim de ore eius & non recordabitur ultra nominis eorum
 Et percussam cum eis ferus in die illa cum bestia agri & cum volucre celi & cum reptilico terre
 Et arcum & gladium & bellum coteram de terra & dormire eos faciam
 Et sponsabo te michi in sempiternum & sponsabo te michi in iusticia & iudicio & in misericordia & misericordiam rationibus
 Et sponsabo te michi in fide & scies quia ego dominus
 Et erit in die illa exaudiam dicit dominus & illi exaudient terram
 & terra exaudiet triticum & vinum & oleum & haec exaudient fezzahel

frumentum & vinum & oleum & argentum multiplicavi ei
 haec autem argentea & aurea fecit baal
 convertar & sumam frumentum meum in tempore suo
 & vinum meum in tempore suo & auferam lenitatem meam & lenitatem meam ne operiantur ignominiam meam
 & lenitatem meam in oculis amatorum eius & vir non cruet ea de manu mea
 & auferam omnem letitiam eius & neomeniam eius & sabbatum eius
 & omnia festivitates eius & corrumpam vineam eius & ficum eius
 quos dedit michi amatores mei & ponam ea in saltum
 & comedent ea volucres celi & bestiae agri & reptilia terre
 & visum habebit super eam dies baalim in quibus imolabat eis & ibat post amatores suos
 & mei ut oblitus est dicit dominus
 Propter hoc ecce ego lactabo eam & ducam eam in solitudinem
 & dabo ei vinatores ex eodem loco & vallum achor ad aperendam spem
 & iuxta dies iuventutis sue & iuxta dies ascensionis sue de terra egypti
 & erit in die illa ait dominus vocabit me vir meum & non vocabit me ultra baalim
 & auferam nomina baalim de ore eius & non recordabitur ultra nominis eorum
 & percussam cum eis ferus in die illa cum bestia agri & cum volucre celi & cum reptilico terre
 & dabo tibi arcum & gladium & bellum & ceteram de terra & dormire eos faciam
 & sponsabo te michi in sempiternum & sponsabo te michi in iusticia & iudicio & in misericordia & misericordiam rationibus
 & sponsabo te michi in fide & scies quia ego dominus & erit in die illa exaudiam dicit dominus & illi exaudient terram
 & terra exaudiet triticum & vinum & oleum & haec exaudient fezzahel

נדודים חנר כרעים דרך ידצחו נבד רצח
 שכמה כי זמה עשוו זכית ישראל זמס עשה
 ראיתי שערוריה שם זנות קאה זנה
 לאפרים נטמא ישראל נם יהודה טמא שות
 שת קציר לך זשוכי שבות עפיו קציר שמה
 זרפאי לישראל זנגלה שן Cap. vij.
 אפרים זרעות שמרון כי פעלו שקר גלה
 זנב ינא פשט נדוד זחוז ובל רוע
 זאמרו זלככם נל רעתם זכרת זמר
 זתה סבבום מעלליהם זנד פני עלל פנה
 זיוו זרעתם זשמוו מלך זזכחשירם זנה שמה
 זרים זלם זמנאפים זמו זנור שור קאף
 זוערה זמאפה זישבות זמעיר קטר קצר
 זלוש זצק עד חמצתו זום זלזנו שמת
 זחלו זרים זחמת זמין זמשך זיו זלל
 זאת לוצצים כי קרבו זתנור זלם
 זאדנם זל הלילה זשן אפרם
 זקר הוא זער זאש זרבה זכלם
 זחפו זתנור זאכלו זאת שפטירם
 זל מלכיהם זנפלו זין קרא זרם
 זאליו אפרים זעפים זוא זתבולל זלל
 זאפרים זיה זענה זלי זפוכה זרבר
 זאכלו זרים זחו זוא זלא זדע זנס זח
 זשיבה זרקה זבו זוא זלא זדע ז
 זוענה זאון זישראל זפניו זלא זנה
 זשבו זאל זיה זאלהיהם זלא זשוב
 זבקשוהו זכל זאת זיה זאפרים זנה
 זכונה זפתה זין זלב זמצרים זקראו זמה
 זשור זלכו זאשר זלכו זאפרוש זקבש
 זעליהם זרשתי זעף זשמים
 זאורידם זאסירם זשמע זערתם זנד זמר
 זאוי זרם זני זנדו זמני זשד זעד זשד
 זרם זני זשעו זני זאנני זאפרם זנה
 זחמה זברו זעלי זבנים זלא
 זעקו זאלי זלכם זני זילילו זלל
 זעל זשכבותם זעל זדן זתירוש זשכב זכש

"latronū" particeps" facer
 dotū in "via" interficientū
 pergentes de "sychen": "qa
 "scel" opati sūt. "In domo
 "israel" vidi "horrendū": "ibi
 "fornicationes" oooooo
 "effraim": "cōtaminat" est
 "israel. Sed" & "iuda" pone
 "messē" tibi: "cū" puertero
 "captiuitatē" ppli mei. 7.
 Q. Vm sanare vellem" if
 rael: "reuelata est" oco
 "iniqtas" effraim: " & mali
 cia" samarie: "qa" opati sūt
 "mēdaciū." Et fur" ingref
 sus est "spoliās" latrūculus
 "foris." Et ne forte" dicant
 "in cordib" suis: "oēm" ma
 liciā eorū" me recordatū.
 "Nunc" circūdedērūt eos
 "adimētioēs" sue" corā" fa
 cie mea" facte sunt. "In
 malicia sua" letificauerunt
 "regē:" & in mēdaciis suis
 "principes." Oēs" adultera
 tes" q̄si "cliban" succēsus
 "a coquēte." Quiēuit pau
 luli "ciuitas" a cōmixtio
 ne" fermētī: "donec" fermē
 taretur totū. "Dies" regis
 nostri: "ceperūt" p̄ncipes
 "furere" a vino. "Extendit
 "manū" suā" cū" illuſionib":
 "qa" applicauerūt q̄si cliba
 nū" cor suū" cū" infidare
 tur eis. "Tota" nocte" dor
 miuit" coquēs" eos: "mane
 "ipse" succēsus" quasi ignis
 "flāme." Oēs" calefacti sūt
 "q̄si cliban" & deuorauerūt
 "iudices" suos. "Oēs" reges
 eorū" ceciderūt: "nō" est
 "q" clamet" in eis" ad me. "Es
 fraim" in pplis" ipse" cōmi
 scēbatur. "Effrai" fact" est
 "subcinerici" panis: "q" nō
 "reuerſatur." Comederūt
 "alieni" robur eius: " & ipse
 "nesciuit. Sed" & "cani" effu
 si sunt" in eo: " & ipse" igno
 rauit. "Et hūiliabitur" sup
 bia" isrl" in facie ei. "Nec
 "reuerſi" sunt" ad dñm" deū
 suū: " & non" q̄sierūt eū" in
 oib" his. "Et fact" est" effra
 im" q̄si colūba" seducta" nō
 habēs" cor. "Egyptū" inuo
 cabāt: ad" assyrios" abieit.
 Et" cū" p̄fecti fuerūt: "expā
 di" sup eos" rete meū: " & q̄
 si volucrē" celi" detraham
 eos. "Cedā" eos" fm audi
 tionē" cetus eor. "Ve" eis:
 "qm" recesserūt" a me. "Va
 stabūtur: "qa" preuaricati
 sunt" in me. "Ego" redemi
 eos: " & ipi" locuti sunt" cō
 tra me" mēdacia. "Et non
 "clamaueit" ad me" in cor
 de suo" fed" vluabant oco
 "in" cubilibus suis. "Super
 "triticum" & vinum ocoo

pirate. obicōdeſt ſadōtoe viā: interfecit ſuūm: q̄
 wēpētou. ἔκρυψεν ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ ἰσραὴλ. ἰδοὺ φρικτὸν ἔκρυψεν
 iniquitātē fecerunt in domo israel. vidi horribilia ibi
 ἀνομίας ἐποίησαν ἐν τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ. ἰδοὺ φρικτὸν ἔκρυψεν
 fornicationes ephraim: ptamias ē israel et iudas: incipe
 πρῆξις τῷ ἰσραὴμ, ἰμμίτια ἰσραὴλ καὶ ἰουδᾶς, ἀρχόμε
 videmare tibi cū puertero ego captiuitatem
 τρυγαὶ σιωπῶ ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐπι με τὰ ἀρχμαλωσι
 ppli mei.
 αὐ τοῦ λαοῦ μου.
 Ca. 7.
 Q. Vm sanare ego israel: et reuelata est iniquitas ephraim: et malitia samarie: quia operata est mēdacia. et fur ad eū ingressus est latro in domo israel. et non forte dicant in cordibus suis: oēm maliciā eorū me recordatū. Nunc circūdedērūt eos adimētioēs sue corā facie mea facte sunt. In malicia sua letificauerunt regē: et in mēdaciis suis principes. Oēs adulterantes quasi cliban succēsus a coquēte. Quiēuit paululi ciuitas a cōmixtione ne fermētī: donec fermentaretur totū. Dies regis nostri: ceperūt p̄ncipes furere a vino. Extendit manū suā cū illuſionib: quia applicauerūt quasi clibanū cor suū cū infidaretur eis. Tota nocte dormiuit coquēs eos: mane ipse succēsus quasi ignis flāme. Oēs calefacti sūt quasi cliban & deuorauerūt iudices suos. Oēs reges eorū ceciderūt: nō est qui clamet in eis ad me. Effraim in pplis ipse cōmiscēbatur. Effrai fact est subcinerici panis: qui nō reuerſatur. Comederūt alieni robur eius: et ipse nesciuit. Sed et cani effusi sunt in eo: et ipse ignorauit. Et hūiliabitur superbia isrl in facie ei. Nec reuerſi sunt ad dñm deū suū: et non q̄sierūt eū in oib his. Et fact est effraim quasi colūba seducta non habēs cor. Egyptū inuocabāt: ad assyrios abieit. Et cū p̄fecti fuerūt: expādi sup eos rete meū: et quasi si volucrē celi detraham eos. Cedā eos fm auditionē cetus eor. Ve eis: qm recesserūt a me. Vastabūtur: quia preuaricati sunt in me. Ego redemi eos: et ipi locuti sunt cōtra me mēdacia. Et non clamaueit ad me in corde suo fed vluabant oco in cubilibus suis. Super triticum & vinum ocoo

A
 B
 C
 D
 A

Tras. gre. lxx. cu inter. lati.

Trasla. B. Die.

Tex. be. Osee. viij. ix. Primitia. heb.

edebant cruditi sunt in me. confortati
κατιχυσαν τοις κακοις... κατιχυσαν τοις κακοις...

ruminabant & recesserunt
a me. Et ego erudiui eos
et confortavi brachia eorum...

ויתגברו יסורו בי ויאני יסרת
חזקתי זרועתם ואלו יחשבו רעו
ישונו לא על היו כקשת רמיה

Ca. 8. A. Eius colunt autem ut in, ut dicitur in
legem... et dicitur in legem...

IN gutture tuo sit tu
ba quasi aqua super domum
domini... et dicitur in legem...

אל חנק שפר פנשר על בית
יהוה יען עברו בריתי ועל תורת
פשו לי יחנקו אלהי ידענוך

B. et dicitur in legem... et dicitur in legem...

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

ירדפו רם המלינו ולא מפני
השירו ולא ידעתי כספם והרבים
עשו להם עצבים למען יכרת זנח

C. et dicitur in legem... et dicitur in legem...

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

ענלך שמרון חרה אפי גם עד
מתי לא יוכלו נקיון כי מישראל
והוא חרש עשהו ולא אלהים

D. et dicitur in legem... et dicitur in legem...

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

הוא כי שבבים יהיה ענל שמרון
כי רוח חרש וסופתה יקצרו קמה
אין לו צמח בלי יעשה קמת או לי

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

עתה יהיו בננים ככלי אין חפץ
בו כי חמה עלו אשור פרא בורד
לו אפרים התנו ארבים גם כי

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

et dicitur in legem... et dicitur in legem...

יתנו בננים עתה אקבצם ויהלו
מעט מששא מלך שרים כי הרבה
אפרים מזבחות לחטא יהיו לו

Cap. ix.

ישאל אל גיל פעמים כי זנית
מעל אלהיך ארבת אתן על כל

אל תשמח

אך מנתיהו

אך מנתיהו

אך מנתיהו

generint interficiā desiderabilia vteri cor.
ἀφίστασθαι ἀποστρέψαι τὰ ἐπιθυμήματα τῆς καλίας αὐτῶν.

gennerint interficiam amantissima vteri coru.
Abiciet eos deus meus: quia non audierunt eum: & erunt vagi in nationibus.

מות חסד ילדון ורמתו מחמדי בטנם: ימאסם
אלהי בני לא שמעו לו ויהיו נודים בגוים:

Uitio frondosa israel. fructus ei
abundans scōs multitudinē fructuū suorū multiplicā

Uitio frondosa israel: fructus adeqtus est ei.
Secundū multitudinē fructus sui multiplicauit altaria: iuncta vbertatem terre sue. exuberauit si mulachris.

נפן בוקק ישראל פרי ישוה
לו כרב לפדיו הרבה לפזנחות
כטוב לארצו הטובו מצבות: חלק
לכם עתה יאשמו הוא יערף

tituli cor. qz nōc dicit nō est nobis. qz nō timuim' dñm: qz ter

cor eorū: nūc interficiant. Ipse confringet simula chra eorū: depopulabitur aras eorū. Quia nūc dicit: non est rex nobis. Non eni' timemus dñm.

מזבחותם ישדד מצבותם: כי עתה
יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו
את יהוה והמלך מה יעשה לנו:

quod faciet nobis loquēdo verba occisōe meū

Loquimini verba visio nis inutillis: & ferietis co fedus cū mēdacio: & ger minabit' quasi amaritudo iudiciū sup' fulcos agri.

הברו דברים אלות שוא כרת
ברית ופרח כראש משפט על
תלמי שדי: לעגלות בית און יגורו

tituli dom' iudicatio morabū

Vaccas bethauē coluēt hitatores samarie. Quia hūat' sup' eum pp'ls ei: & editui ei' sup' eū exultauerūt in gloria ei: qz migravit ab eo. Siquidē & ipse in assur delatus ē munus regi vltori.

שכן שמרון כי אבל עליו עמו
וכמרו עליו יגילו על כבודו כי
גלה מפנינו ונמ אותו לאשור יוכל

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

מנחה למלך ירב כשנה אפרים
יפת ויבוש ישראל מעצתו: נדמה
שמרון מלכה כקצף על פני מים:
ונשמדו כמות און חטאת ישראל

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסונו ולגבעות
נבלו עלינו: מימי הנבעה חטאת
ישראל שם עמדו לא תשינם

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

כנגעה מלחמה על בני עלוהו: צאותי
ואסרם ואספו עליהם עמים
צאסרם לשתי ענותם: ואפרים
עגלה מלפדה אלהתתי לרוש ואני
עברתי על טוב צוארה ארביב

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

אפרים יחרוש יהודה: ישדד לו
יעקב: זרעו לכם לצדקה קצרו
לפי חסד: נירו לכם ניר ועת
לדרש את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם: חרשתם רשע עולתה

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

קצרתם אגלתם פרי לחש כי
בטחת נדרך: כרב גבוריך:

tituli dom' iudicatio morabū

Capit' & tribulus ascendet super aras eorum. Et dicent montibus operite nos: & collibus cadite super nos. Ex diebus gabaa peccauit israel. Ibi steterūt. Non comprehendet eos in gabaa pliu' sup' filios iniquitatis. Iuxta desideriu meū corripia eos. Cōgregabūt' sup' eos populi cū corripietur ppter duas iniquitates suas. Effraim vitula docta diligere tritiram & ego trāsim' sup' pulchritudinē colli ei: Ascendā sup' effraim. Arabit iudas: confringet sibi fulcos iacob. Seminate vobis in iusticia & metite in ore mie: innouate vobis nouale. Tempus autē requirēdi dñm: cum venerit qui docebit vos in iusticia. Arastis impietatem: iniquitatem comedistis frugem mendacii. Quia cōfusus es i visis tuis & in multitudinē fortū tuorū.

ו יו יו

et auerti trā meā ab eis. ero q̄si ros
...
κατακοιμησάμενοι ὑπὸ τῆν σκιάων αὐτῶν ἰσχυροὶ καὶ ἐκτετακται
...
et sedebunt sub umbra ei⁹ uiuent. et cōfor
...
et cōfor
...
et cōfor

quia auersus est furor
meus ab eis. Ero quasi
ros israel: germinabit
sicut liliū: & erumpet
sicut radix ei⁹ vt libani.
Rami eius: ooooooooooooo
& erit quasi oliua gloria
ei⁹: & odor ei⁹ vt libani.
Conuertetur sedetes in
umbra ei⁹: uiuet tritico.
Et germinabit quasi vi
nea: memoriale ei⁹ sicut
vinū libani. Effraim qd
mihi ultra idola! Ego
exaudiam & dirigā eum
ego vt abietem ooooooooo
virentem: ex me fructus
eius inuentus est. Quis
sapies & intelliget ista:
intelligens & sciet hec:
Quia recte uie domi
ni & iusti ambulabunt in
eis: preuaricatores vero
corruent in eis.
Explicit Osee ppheta.

שׁוֹב הָיָה כִּי שָׁב אִפְי מִמֶּנּוּ אֶהְיֶה אֲהִיָּה כְּטַל
פְּרַח שִׁשׁוֹן לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה וְיָקַץ
שָׁרְשָׁיו כְּלִבְנוֹן וְיָלְכוּ יְנֻקוֹתָיו
וְיִהְיֶה כְּנֹחַ הוֹחַ וְרֵיחַ לוֹ כְּלִבְנוֹן
וְיָשְׁבוּ יְשֻׁבֵי נֶצְלוֹ יַחֲיוּ רִגְוֹ
וְיִפְרַחוּ כְּנֶפֶן זָקָרוֹ כְּיִין לִבְנוֹן
אֶפְרַיִם מָה לוֹ עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי
עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֶנּוּ אֲנִי כְּרוֹשׁ
רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְּרוֹךְ נִמְצָא מִי
חֶסֶד וְיִבֵן אֱלֹהִים נְבוֹן וְיִדְעֶם כִּי
יִשְׁרָאֵל דְּרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים
וְיָלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִנְצְלוּ בָּם

Prologus.

INCIPIIT PROLOGVS IN IOHEL PROPHETAM.

Anctus iohel apud hebreos post osee ponitur. Et sicut ibi sub nomine effraim ad decej tribus co
fer tur vaticiniū: que vel samaria vel israel sepe memorantur: sic in hunc prophetaz omne quod di
citur ad tribū iuda & ad hierusalē pertinere credendū est: & nullā omnino israelis. i. decē tribuum
in hoc fieri mentionē. Tempora quoq; quibus prophetauit eadē debemus accipere que in osee le
gimus: in diebus ozie: ionathan: & achaz: & ezechie: regū iuda: & in diebus hieroboam filii ioas
regis israel. Porro factū esse sermonem dñi ad meritum eius refertur cui sit: nō ad conditionē eius
qui fieri dicitur: vt alibi legitur. Dominus factus est mihi in salutē. Auditus enim in scripturis san
ctis nō est iste qui ad aures sonat: sed q in corde percipitur: iuxta illud quod dñs loquitur. Qui habet
aures audiendū audiat. Quod autē dicitur hebraice haazinū: grece enotifasthe: latine sonat auri
bus percipite: proprie non aures sed corde percipitur. Qui senes sunt & celestes audiunt spūaliter:
qui autē habitant in terra appellanturq; terreni: auribus percipiūt. Vbiq; autem hec duo verba
iuncta ponuntur: non ad simplicem tantū verborū sonum: sed ad reconditā quoq; dīctorū intelligentiā pertinere intelligendum
est. In genesi lamech loquitur ad vxores suas ada & sella. Audite verba mea vxores lamech: aurib⁹ percipite sermones meos.
Quia virū occidi in vulnus meū: & iuuenem in linorē meum. Et esaias. Audite celi & auribus percipe terra.
Item alius prologus in eundem.

N hoc propheta idcirco nec reges nec tempora sunt prenotata: quia eisdem temporibus ac regibus quibus
osee prophetauerat & ipse prophetauit. Ex tribus igitur generibus rhetorum hec sumuntur principia: &
tres sunt argumentorū partes: ex quibus incipere solet omnis orator. Aut enī dociles: aut beniuolos: aut
attentos audītores debet efficere. Hic ergo propheta a magnitudine cladis sumens principii: eosq; qui audi
turi erant volens ad penitentiā prouocare: reddit attentos admirans futurū malum: vt considerantes ventu
re cladis asperitatē: ocius arripent penitentiā. Iohel interpretatur incipiēs: aut domini descensus. Fatuel ve
ro aut latitudo aut ostiū dei. Tropologice hoc est q q ostiū dei & sciaz habuerit aptā: recte incipit pphetare.
Incipit argumentum in eundem.

Iohel filius fatuel describit terram duodecim tribuum: eruca: brucho: locusta: rubigine vastante consumptā: et post
reuerſionē prioris populī effusum iri spūitū sanctū super seruos dei et ancillas. i. super centum viginti credentes ho
mines: et effusū iri in cenaculo syon. Qui centus viginti ab vno vsq; ad quindecim paulatim et per incrementa sur
gentes: quindecim graduū numerū efficiuat: qui in psalterio myitice continentur.
Explicit argumentum.

IOEL. IOHA.

Ca. 1.

Verbū dñi qd factū ē ad ioel filii bathuel.
O γει κυρίου ὅς ἐστίν ἡμεῖς πρὸς ἰωάηλ γιὸν τῆ βαθουά
audite hec senes: & aurib⁹ p
ἀκούσατε ταῦτα εἰ πρὸς βούτερον, καὶ ἐνωτίσα
bidentes trā: si facta sūt talia in
dieb⁹ vſto: aut i diebus pſm vſq;
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν. ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν
q̄: filio vſto narrate: & filio vſi
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν

Incipit Iohel propheta. Capitulū.

U Erbum dñi qd
factum est ad iohel
filii fatuel. Audite hec
senes ooooooooooooooooo
& auribus percipite ocs
& habitatores tre: si factū
est istud in diebus vestris:
aut in dieb⁹ patrū vſto.
Super hoc filis vſi nar
rate: & filii vestri ooooooooo

דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֵל יוֹאֵל
כֵּן פְּתוּאֵל: שְׁמַעוּ זֹאת הַזְּקֵנִים
וְהָאֲזִינוּ כָּל יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ הַחַיְתָּה
זֹאת זַיְמִיכָם וְאִם זַיְמִי אֲנִיתֶם:
עֲלִיָּה לְבְנֵיכֶם סִפְרוּ וּבְנֵיכֶם

obtempit speciosa deserti. et flamma succendit omnia ligna agrorum. et lumina campi susperunt...

comedit speciosa deserti: et flamma succendit omnia ligna regionis. Sed & bestie agri quass...

אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה גם בהמות שדה תערוג אליך כי יכשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדברו

Ante tuba in fion: predicare in conturbentur oes habitatores terre: quia venit dies dñi: quia prope est dies tenebrarum & caliginis: dies nubis & turbis. Quasi mane expandum super montes populus multus & fortis. Similis est non fuit a principio: & post eum non erit usque in annos generationis & generationis. Ante faciem eius ignis vorans & post eum exurens flamma. Quasi hortus voluptatis fructu coram eo: & post eum solitudo deserti: sicut sonitus quadrigarum super capita montium exiliens: sicut sonitus flammæ ignis devorantis stipulam: velut populus fortis preparatus ad prelium. A facie eius cruciabitur populus: omnis vultus redigetur in ollam. Sicut fortes currunt: quasi viri bellatores ascendent murum. Viri in visis suis gradientur: & non declinabunt a semitis suis. Unusquisque fratre suo non coartabit: singuli in calle suo ambulabunt. Sed & per fenestras cadent: & non demolietur. Urbem ingredietur: in muro current. Domo ascendet: per fenestras intrabunt quasi fur. A facie eius contremuit terra: moti sunt celi. Sol & luna obtenebrati sunt: & stelle retraxerunt splendorem suum. Et dñs dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius: quia fortia & facta verba eius. Magnus enim dies dñi & terribilis valde. Et quis sustinebit eum? Nunc ergo dicit dñs. Convertimini ad me in toto corde vestro: in ieiunio & in fletu & in plactu: & scidite corda vestra: & non vestimenta vestra. Et convertimini ad me in toto corde vestro: in ieiunio & in fletu & in plactu: & scidite corda vestra: & non vestimenta vestra. Et convertimini ad me in toto corde vestro: in ieiunio & in fletu & in plactu: & scidite corda vestra: & non vestimenta vestra.

Ante tuba in fion: predicare in conturbentur oes habitatores terre: quia venit dies dñi: quia prope est dies tenebrarum & caliginis: dies nubis & turbis. Quasi mane expandum super montes populus multus & fortis. Similis est non fuit a principio: & post eum non erit usque in annos generationis & generationis. Ante faciem eius ignis vorans & post eum exurens flamma. Quasi hortus voluptatis fructu coram eo: & post eum solitudo deserti: sicut sonitus quadrigarum super capita montium exiliens: sicut sonitus flammæ ignis devorantis stipulam: velut populus fortis preparatus ad prelium. A facie eius cruciabitur populus: omnis vultus redigetur in ollam. Sicut fortes currunt: quasi viri bellatores ascendent murum. Viri in visis suis gradientur: & non declinabunt a semitis suis. Unusquisque fratre suo non coartabit: singuli in calle suo ambulabunt. Sed & per fenestras cadent: & non demolietur. Urbem ingredietur: in muro current. Domo ascendet: per fenestras intrabunt quasi fur. A facie eius contremuit terra: moti sunt celi. Sol & luna obtenebrati sunt: & stelle retraxerunt splendorem suum. Et dñs dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra eius: quia fortia & facta verba eius. Magnus enim dies dñi & terribilis valde. Et quis sustinebit eum? Nunc ergo dicit dñs. Convertimini ad me in toto corde vestro: in ieiunio & in fletu & in plactu: & scidite corda vestra: & non vestimenta vestra. Et convertimini ad me in toto corde vestro: in ieiunio & in fletu & in plactu: & scidite corda vestra: & non vestimenta vestra.

תקש שופר בציון ורעיש ברך קדשי ירנזו כל ישרי הארץ כי נא יום יהוה כי קרוב: יום חשך ואפלה יום ענן וערפל משחר פרוש על ההרים עם רב ועצום כמותו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עוד שני דור ודור: לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כנן ערן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה ואחריו לא היתה לו: כמראה סוסים מראה ונפרשים כן ירוצון: נקול מרבנות על ראשי ההרים ירקדון נקול להב אש אכלה קש מעם עצום שרון מלחמה: מפניו יחילו עמים כל פנים: קצצו פארורו: כנבורים ירוצון כאנשי מלחמה יעלו חופה ואיש בדרניו ילכון ולא יעבטון ארחותם: ואיש אחיו לא ירחקון: נבר במסלתו ילכון: זנעד השלה יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו בחומה ירוצון: בנתיים יעלו בעד החלונים יבאו כננבו: לפניו רננה ארץ רעשו שמים: שמש וירח קדרו ונוכבים אספו נהם ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה נברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: וגם עתה נאם יהוה שובו עדי נבל לנבכם: צום ונכני ונמספד: וקרעו לנבכם ואל בנדיכם ושובו אל

יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ויגחם על
 ארץ אפים ורב חסד ויגחם על
 הרעה מי ידע ישוב ויגחם ויפ' שוב
 והשאר אחריו ברכה מנחה ונסך שפך
 ליהוה אלהיכם תקשו שופר שפך
 בציון קדשו צום קראו עצרהו
 אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים
 אספו עוללים וינקי שדים יצא עלל שד
 חתן מחדרו וכלה מחפתה בין כלל
 האולם ולמזבח יבנו החרגים אלם זבח
 משדתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה גפה שבת
 על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה נמו
 למשל כם נזים לפה לאמרו נעמים אשור
 איה אלהיהם ויבקא יהוה לארצו קטא
 ויחמל על עמו ויען יהוה ויאמר תפל ענה
 לעמו הנגי שלח לכם את הדגן והתירוש
 והיצהר ושבעתם אתו גרש צהר
 ולא אתן אתכם עוד חרפה נמו
 זנזים ואת הצפוני ארחיק צפון רמק
 מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה
 ושממה את פניו אל הים רפדמוני קנה
 וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל
 צחנתו כי הנדיל לעשותו אל
 תיראו בהמות שדי כי דשא נאות שדה
 מדבר כי עץ נשא פדיו תאנה ענה דבר
 ונפן נתנו חילם ונקי ציון גילו קכה
 ושמחו יהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
 לצדקה ויורד לכם זשם יורה ומלקוש
 פראשון וימלאו הגרנות בר והשיקו שוק
 היקבים תירוש ויצרו ושלמתי
 לכם את השנים אשר אבל הארבה ישנה גנה
 חילק והחסיל והגזם חילי הגדול תפל קבל
 אשר שלחתי בכם ואכלתם אטל

Adm' deum vestru: quia
 benignus & misericors est
 patiens & multus misericordie
 & prestabilis super malicia.
 Quis scit si convertatur & ignoscat
 & relinquit post se benedictionem?
 Sacrificium & libamen dno deo vfo.
 Cantate tuba in sion: sanctificate ieiunium:
 vocate cetum: congregate populum:
 factificate ecclesiam: coadunate senes:
 congregate paruulos & suggestes vbera.
 Egrediatu r sponsus de cubili suo:
 & sponsa de thalamo suo. Inter vestribulu
 & altare plorabunt sacerdotes ministri dñi
 & dicent. Parce dñe pro populo tuo:
 & ne des hereditate tua in opprobriu
 vt dñentur eis nationes. Quare dicunt in
 populis vbi est deus eorū? Zelatus est dñs
 super terrā suam: & pepercit populo suo.
 Et respondit dñs & dixit populo suo.
 Ecce ego mittā vobis frumētum & vinum
 & oleum: & replebimini in eis: & non
 dabo vos ultra opprobriu in gentibus.
 Et eū qui ab aqlone est pcul faciā a vobis:
 & expellam eus in terram inuiam
 & desertam. Faciem eius contra mare
 orientale: & extremū eius vsq; ad mare
 nouissimū. Et ascendet fetor eius & ascēdet
 putredo eius: quia super be' egit. Noli timere terra:
 exulta & letare: quia magnificauit dñs
 vt faceret. Nolite timere aialia regionis:
 quia germinauerūt speciosa deserti:
 quia lignum attulit fructū suū: ficus & vinea
 dederūt virtutē suam. Et filii sion exulta
 te & letamini in dño deo vestro: quia
 dedit vobis doctore iusticie: & descēdere
 faciet ad vos imbrē matutinu & serotinu
 sicut in principio. Et implebuntur arce
 frumento: & redundabunt torcularia
 vino & oleo. Et reddam vobis annos
 quos comedistis locusta: & bruchus
 & rubigo: & cruce fortitudo mea
 magna quam misi in vos. Et comedetis
 vefcetes

δις ; δεξι vfm: qz misericors & misator est.
 κύριος γὰρ θεὸς ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ ἐκρημνιστὴς ἐστίν.
 patiens & multemie & penitens sup
 μακροθύμιος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐστίν, τὰς
 malitia. qz nouit si reuertet & penitebit eū
 κακίας. τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει ἁμαρτίας
 & remittet post se benedictionē & sacrificiū &
 καὶ ἑσπασί-ψαμ ὀπίσω αὐτοῦ ἑυλογίας καὶ εὐσίας καὶ
 libamen dño deo vfo. clangite tuba in
 αὐτοῦ ἢ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. σαλπίζατε σαλπίζατε ἐν
 sion. scilicet ieiunium. scilicet curacionē: cōgre
 σιά. ἀγιάσατε ἑστίαν. κηρύξατε εὐαγγελίαν, συνα
 gate populum: scilicet ecclesiam: eligite senes
 γαγίτι λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐλεήσατε πρὸς ἑ
 re: cōgregate paruulos suggestentes vbera: egredia
 tur sponsus de cubili suo: & sponsa de
 τῷ θυμῷ ἐκ τοῦ κοιτύου αὐτοῦ, καὶ ἑμφορὴ ἐκ τῆ
 thalamo suo. inter crepidinē & altare
 παροῦ αὐτοῦ. ἀσπασίσατε τῆς κερυθίδος καὶ τῆς ἀσπασίτου
 plorabūt sacerdotes ministrantes dño & dicent.
 πλοῦνθῶντ ἐπί τῶν ὁρίων ἐκείνων καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν.
 parce dñe pro populo tuo. & ne des heredita
 τῆς πατρὸς αὐτοῦ. καὶ μὴ ᾖς τῆς κληρονο
 tem tuā in opprobriu vt dñentur eis
 πατρὸς σου ἐν ὀνειδίσει τοῦ κατ' ἄρξαι αὐτῷ ἰσθῶς
 nō vlcant in nationib: vbi est de' eorū.
 καὶ ἔπωσαν εἰ τοῖς ἔθνεσιν, ποῦ ἐστὶ ὁ θεὸς αὐτῶν.
 & zelauit dñs terrā suā & pepercit
 καὶ ἐλάσωνται κύριος τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τὸν
 populo suo. & respondit dñs & dixit popo
 λαῷ αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς κύριος καὶ ἔπει τῷ λαῷ
 suo: ecce ego mitto vobis frumētum
 αὐτοῦ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξασπασίλω ὑμῖν γῆν σίτου καὶ γῆν
 vniū & oleum: & implebimini eis: & nō
 dabo vos ultra in opprobriu in
 ὀνειδίσει ὑμᾶς οὐκ ἔτι ἐν ὀνειδίσει ἐν τοῖς ἔθνεσιν. καὶ
 eū qui ab aqlone repellā a vobis. & expellā eū in
 ἡδὴ ἔπει βίβρα ἐκ τοῦ ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐλάσω αὐτὸν ἐν
 trā sine aq; & dispersā faciem eius in
 γῆν ἀουδρῶν, καὶ ἀφραγῶ γῆν πρὸς ὄψωπον αὐτοῦ ἐν τῷ
 mare primū: & posteriora ei in
 ἐκλασάτω τῆς ἀφραγῆς, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἐν τῷ
 mare nouissimū. & ascēdet putredo eius
 ἐκλασάτω τῆς ἰχθυῶν. καὶ ἀναβήσονται ἰσχυρὰ αὐτῆ
 & ascēdet sonit' illius. qñ magnificauit
 καὶ ἀναβήσονται ὁ βροχίος αὐτοῦ. ὅτι ἰμνησάτω τὰ
 opa ei'. qñ de terra gaude & letare. qz ma
 ἔργα αὐτῆ. ἔαρσεν γῆ, χαίρει καὶ ἑυφραίνεται. ἔτι ἰμνη
 gificauit dñs vt faceret. cōfistite iuneta ei
 γάλαται κύριος τοῦ ποτίσαι. ἔαρσεν τῆς γῆς τὸν πι
 πρὶ: qñ germinauerūt campi solitudinis: qz lignū
 δίου. ἔτι βιβλάσκει πιδία τῆς ἔρημου, ὅτι ἑυφρα
 attulit fructū suū: vinea & ficus dederūt fortitudinē
 ἡν γαγίτι καρπὸν αὐτοῦ, ἀμπελος καὶ στυκὴ ἰδωσας ἔχον
 suam. & filii sion gaudent & letamini in
 αὐτῶν. καὶ τὰ τίκτα σιὰ χαίρει καὶ ἑυφραίνεται ἐν τῷ
 dño deo vfo: qñ dedit vobis ebas
 κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἰδωσας ὑμῖν τὰ βροχία
 in iusticiam & pluet vobis sicut ἰσανεθ & serotinu
 ἐν δικαιοσύνη καὶ βρέξει ὑμῖν ἕως πρῶτον καὶ ἑμφορῶν
 cut antea: & replebunt arce tritico: & reddā
 ἕως ἰμνησάτω. καὶ πληθύνονται οἱ ἀλάτις σίτου, καὶ οἱ
 dabunt torcularia vino & oleo: & reddam
 εὐκαχίαν ὑμῖν ὡς ἀντοῖ ὅπου καὶ ἐλάτω, καὶ ἀποταπείνωσθε
 vobis p annis iqb' cōcedit locusta & bruchus
 ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἔτων ὡς κατ' ἔφαγίτη ἢ ἀκρίδες καὶ ὄβρι
 ch' & cruce & rubigo: fortitudo mea ma
 ch' & cruce & rubigo: fortitudo mea magna
 quam misi in vos. & comedetis comedetis
 γάλα ἢ ἑκαστῆς εἰλα ἐν ὑμῶν. καὶ φάγεται βροχίος

הגני מעירם מן המקום אשר עור קום
 מנרתם אתם שמה והשנתו שוב
 נמלכם צראשכם ומנרתו את
 בניכם ואת בנותיכם ציד בני יהודה
 ומכרום לשבאים אל נוי רחוק
 כי יהוה דבר וקראו זאת צנוים
 בקדשו מלחמה העירו הנבורים להם צנר
 ונשו יעלו כל אנשי המלחמה ונגש עליה
 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים כמת את
 לרמחים החלש יאמר גבור וצור אסר
 אני עושו ונאו כל הגוים מסביב ונא סבב
 ונקצו שמה הנחת יהוה גבורתי קרבן נחת
 ועורו ויעלו הגוים אל עמק עור עליה
 יהושפט כי ישם אשב לשפט רשב
 את כל הגוים מסביב ושלחו מל
 כי בשל קציר נאו רדו כי מלאה קצור ינד
 נת רשוקו היקנים כי רבה שוק
 רעתם ומונים המונים בעמק רוצ רשו
 החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק מבין קרב
 החרוץ שמש וילח קדרו ונוככים ככב
 אספו נגרים ויהוה מציון ישאג ששאג
 ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים נמו
 וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז חסה עוז
 לבני ישראל וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם שכן מציון רד בקדשי
 והיתה ירושלם קדש וזרים לא יהוה
 יעברו בה עורו והיה זיום ההוא עבר
 יטפו הררים עסיס והנבעות תלכנה נטפו עסיס
 חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים בלב אפיק
 ומעין מבית יהוה יצא והשקה את עין שמה
 נחל השטים מצרים לשממה
 תהיה ואזים למדבר שממה תהיה תהיה דבר
 מחמס בני יהודה אשר שפנו דם
 נקיא בארצם ויהודה לשלם תשג נפה עלם
 וירושלם לוד ודור ונקיתי דמם רשב
 לא נקיתי ויהוה שכן מציון

Ecce ego suscitabo eos de loco ubi vendidistis
 de loco in quo vendidistis eos illis et reddam
 retributionem vestram in caput vestrum. Et vendam
 filios vestros et filias vestras in manibus filiorum iuda
 et vendabunt eos in manus filiorum iuda
 et venundabunt eos in manus gentium longinque
 quia dominus locutus est. Clamate hec in gentibus
 sanctificate bellum: suscite te robustos. Ascendant omnes viri bellatores
 Concidite aratra via in gladios et ligones vestros in lanceas. Infirmus dicat quia ego fortis sum. Erumpite et venite omnes gentes de circuitu et congregamini. Ibi concubere faciet dominus robustos tuos. Confurgat et ascendant gentes in vallē iofaphat quia ibi sedebat omnes gentes in circuitu. Mittite falces quia maturavit messis. Venite et descendite quia plenum est torcular. Exuberat torcularia quia multiplicata est malicia eorum. Populi populi in valle concisionis quia iuxta est dies domini in valle obtenebrati sunt et stelle retraxerunt splendorem suum. Et dominus de sion rugiet et de hierusalem dabit vocem suam. Et monebuntur celi et terra et dominus spes populi sui et fortitudo filiorum israel. Et scietis quia ego dominus deus vester habitas in sion in monte sancto meo. Et erit hierusalē sancta et alieni non transibunt per eam amplius. Et erit in die illa stilla bunt motes dulcedine et colles fluent lacte. Et per omnes riuos iuda ibunt aquae et fons de domo domini egredietur et irrigabit torrentem spinarum. Egyptus in desolatione erit et idumea in desertum perditionis pro eo quod iniuste egerint in filios iuda et effuderunt sanguinem innocentem in terra sua. Et iudea in eternum habitabitur et hierusalē in generatione et generatione. Et mundabo sanguinem eorum quos non mundauerat et dominus commorabitur in sion. Explicit Iohel propheta.

ecce ego suscito eos de loco ubi vendidistis
 id est ego suscitabo eos de loco ubi vendidistis
 eos illis et reddam retributionem vestram in
 caput vestra: et vendam filios vestros et
 filias vestras in manus filiorum iuda. et vendabunt
 eos in captivitate in gentes longinque: quia do
 minus locutus est. predicare hec in gentibus. sanctifi
 catis bellum: suscite pugnatore: adducite
 te robustos. et ascendite omnes viri bellatores: concidite
 aratra vestra in gladios: et ligones vestros
 in lanceas. infirmus dicat quia fortis sum. et
 erumpite et venite omnes gentes de circuitu et
 congregamini. ibi concubere faciet dominus
 robustos tuos. et ascendant gentes in vallē
 iofaphat: quia ibi sedebat omnes gentes in
 circuitu. mittite falces: quia maturavit
 messis. venite et descendite: quia plenum est
 torcular. exuberat torcularia: quia multiplicata
 est malicia eorum. populi populi in valle
 concisionis: quia iuxta est dies domini in
 valle obtenebrati sunt: et stelle retraxerunt
 splendorem suum. et dominus de sion rugiet
 et de hierusalem dabit vocem suam. et mone
 buntur celi et terra: et dominus spes populi
 sui: et fortitudo filiorum israel. et scietis
 quia ego dominus deus vester habitas in sion
 in monte sancto meo. et erit hierusalē sancta:
 et alieni non transibunt per eam amplius.
 et erit in die illa stillabunt motes dulcedine:
 et colles fluent lacte. et per omnes riuos
 iuda ibunt aquae: et fons de domo domini
 egredietur: et irrigabit torrentem spinarum.
 egyptus in desolatione erit: et idumea in
 desertum perditionis: pro eo quod iniuste
 egerint in filios iuda. et effuderunt
 sanguinem innocentem in terra sua. et iudea
 in eternum habitabitur: et hierusalē in
 generatione et generatione. et mundabo
 sanguinem eorum quos non mundauerat: et
 dominus commorabitur in sion.

C

Sp. 14. d.

D

A

Dicte 11. Jobc. 14.

B

Prologus.

INCIPIT PROLOGVS IN AMOS PROPHETAM.

Zias rex cum religionem sollicite emularetur: in nio religionis amore prouocatus: circa preceptum legis moysi arrepto thuribus lo: vt in historia libri secunda paralipomenon ostenditur sacerdotale officiu presumere conatus est. Ob eam rem terremotu in templo dei exortu constat: cuius etia zaharias propheta meminit. Ante hunc itaq; terremotuz amos propheta temporibus predicti regis: & temporibus hieroboam filii ioas regis israel: in eas gentes que lectione coprehense sunt iram dei ob eas causas quas memorauit affuturam denunciat. Et quia idem propheta in sequentibus ait. Super tribus impietatibus: & super quattuor non conuertam eum: tertio peccatoru indulgentia deum dare posse significat: quem quarto eadem peccata admittentibus: nec penitentia nec indulgentia daturum annunciat. Nam per ignis similitudine quem in predictas gentes immitendus predictus: graue atq; irremocabile dei iram ad euersionem earum dem ciuitatum processuram voluit demonstrare.

Item alius prologus.

Mos propheta pastor & rusticus & ruborum mora distringens: paucis verbis explicari non potest. Quis eni; digne exprimat trisa & quattuor scelera damasci: gaze: tyri: adumee filioru ammon: moab: & septimo octauoque gradu inde & israel: Hic loquitur ad vaccas pingues que sunt in monte samarie: et ruituram domu maiore: & minore: testatur. Ipe cernit fictores locuste: & stantem dnm super muru litum: yel adamantinu: & vncinum pomoru: atrahentem supplicia peccatoribus: & fame: in terra: non fame: panis: neq; sitim aque: sed audiendi verbu dñi. non dixit verba sed verbu. Amos vero interpretatur onustus. Hic

amos spirituali gratia plenus: prophetauit inter ceteros pphe- tas. Non enim solus ipse erat pphe- tes sed etia alii. Et quippe non poterat propheta esse: nisi pastor ante fuisset. Qui etia tuba sua clangit per singulos dies crudiens & docens in ecclesia. In veritate eni; vox omniu prophetaru tanq; tuba spiritualis est predicans in ecclesia secundu q scriptum est. Ascende in montem excelsum tu qui euangelizas syon: exalta vocem tua qui predicas hierusalem.

Item alius prologus.

Item alius prologus. Ie amos propheta & pastor non fuit pater esai- ie prophete: quia & ille propheta extiterit. Nam alius literis ille: alius iste apud hebreos scribitur: que differentia litteraru apud latin- os non habetur: & ille fortis vel robustus: hic vero auulsus interpretatur: quia loquitur contra decem tribus: que per idolatria & a cultu dei & a regno dauid erant auulse. Fuit autem cognatio eius ex oppido thecue quod sex miliaribus distat a bethlee: curu gerens pecoru in latitudine ciporu qui sunt proximi oppido thecue in quibus humo arida atq; arena nihil omnino frugum gignit sed vberimis pascuis abundat: & ideo cuncta sunt plena pas- toribus: & sterilitas terre compensatur pecoru multitudinem: ex hoc numero pastoru fuit amos iperit? sermone: sed plen? sciencia. Prophetauit autem eisdem temporibus quibus iohel: nau: ionas osee: esaias. Sed aliquantulum exorsus est prophetare anteq; esaias. Maxime autem contra decem tribus locutus est: pauca de duabus interferens. Hunc ablatu de numero pastoru misit dominus: vt in samaria prophetaret: quem amasias sacerdos frequenter plagis affixit: tandem filius eius ozias vecte p te- pora traifixit. Post hec semiuu in terram suam euectus post aliquot dies dolore vulneris expirauit: sepultusq; est cum pa- tribus suis.

Explicit prologus.

Tras. gre. lxx. cu inter. lati.

Tralla B. B. te.

Tex. heb. Amos. i. Pratiua. heb.

A M M O S. A M M Ω Σ.

Ca. 1.

Sermo amos q facti sunt i accarpi ex thecue:

Ο γυναιμίας διέβητο τοις ἀκακρπι ἐκ θικου, qd vidit sup hierusalem: in diebus ozie regis iuda: & in diebus hieroboam filii ioas

regis iuda: & in diebus hieroboam filii ioas

regio israel an duos annos terremoto.

βασιλείας του ισραηλ ης δ' υς ε' τ' τ' του σεισμου. & dixit dñs de sion locutus est: & de hierusalem

regio israel an duos annos terremoto.

βασιλείας του ισραηλ ης δ' υς ε' τ' τ' του σεισμου. & dixit dñs de sion locutus est: & de hierusalem

regio israel an duos annos terremoto.

βασιλείας του ισραηλ ης δ' υς ε' τ' τ' του σεισμου. & dixit dñs de sion locutus est: & de hierusalem

regio israel an duos annos terremoto.

βασιλείας του ισραηλ ης δ' υς ε' τ' τ' του σεισμου. & dixit dñs de sion locutus est: & de hierusalem

regio israel an duos annos terremoto.

βασιλείας του ισραηλ ης δ' υς ε' τ' τ' του σεισμου. & dixit dñs de sion locutus est: & de hierusalem

Incipit Amos propheta. Capitulum.

Verba amos qui fuit in pastoribus

thecue: que vidit super israel in diebus ozie regis iuda: & in diebus hieroboam filii ioas regis israel: ante duos annos terre motus: & dixit. Dominus de sion rugiet & de hierusalem dabit vocem suam. Et luxerunt speciosa pastoru: & exiccat est vertex carmeli. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus damasci & super quattuor non conuertam eum: eo q triturauerunt in plastris ferreis galaad. Et mittam ignem in domu azazel: & deuorabit domos benadab. Et conteram vectem damasci: & disperdam habitorem de capo idoli: & tenentem sceptru de domo voluptatis: & trafferetur populus syrie cyrenen dicit dñs. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus gaze & super

דבריו עמוס אשר היה נבון קדים

מתקוע אשר חזה על ישראל

ציימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל

שנתיים לפני הרעש ואמר יהוה

מציון ישאן ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הפרמל: כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם פחרצות הברזל את הגלעד ושלחתי אש לבית חזאל ואכלה ארסנות בן הדדו ושברתי ברית דמשק

והכרתי יושב מבקשת און ותומך שבת מביית עדן ונלו עם ארם קירה אמר יהוה כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל

קברת ישב קפה קלה

בכר

קברת ישב קפה קלה

קברת ישב קפה קלה

קברת ישב קפה קלה

קברת ישב קפה קלה

kk u

Spa. 14. d. D. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ארבעה לא אשיבנו על הגלותם רגע שוב
 גלות שלמה להסגיר לאדום ו גלה סג
 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה חמה
 ארמנתיה והכרתי יושב מאשדוד קבת ישב
 ותומך שבת מאשקלון והשיבותי שוב
 ידי על עקרון ואבדו שארית
 פלשתים אמר אדני יהוה כה
 אמר יהוה על שלשה פשעי צר
 ועל ארבעה לא אשיבנו על
 הסגירים גלות שלמה לאדום ולא
 זכרו ברית אחים ו שלחתי אש ברית
 בחומת צר ואכלה ארמנתיה ו
 כה אמר יהוה על שלשה פשעי
 אדום ועל ארבעה לא אשיבנו
 על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמו
 ויטרף לעד אפו ועברתו שפרה טבר
 נצחו ושלחתי אש בתימן ואכלה טמן
 ארמנות בצרה כה אמר יהוה על
 שלשה פשעי בני עפון ועל ארבעה
 לא אשיבנו על בקעים הרות תבה
 הגלעד למען הרחיב את גבולם תמנ גבל
 והצתי אש בחומת רבה ואכלה תצת תשה
 ארמנותיה בתרועה ניום מלחמה רוע למס
 נסער ניום סופה וזולך מלכס
 בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה גלה שר
 כה אמר יהוה על
 שלשה פשעי מואב ועל ארבעה רגע
 לא אשיבנו על שרפו עצמות שוב
 מלך אדום לשוד ושלחתי אש שוד
 נמואב ואכלה ארמנות הקריות
 ומת נשאון מואב בתרועה וקול סות שאח
 שופר והכרתי שפט מקרבה וכל רוע שפר
 שריה אהרון עמו אמר יהוה כה קבת
 אמר יהוה על שלשה פשעי קבת
 יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו
 על מאסם את תורת יהוה וחקיו כה תמס

quattuor non conuertam eum: eo qd transfulerit captiuitate pfecta vt concluderet eam in idumea. Et mittam ignem in murum gaze: & deuorabit edes eius: & disperdam habitatorem de azoto: & tenentem sceptrum de ascalone: & conuertam manū meā super acharon: & peribunt reliqui philistinorum dicit dñs deus. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus tyri & super quattuor non conuertam eum: eo qd concluderint captiuitate pfecta in idumea: & non sint recordati federis fratrum. Et mittam ignem in murū tyri: & deuorabit edes eius. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus edom & super quattuor non conuertam eum: eo qd psecutus sit in gladio fratrem suū & violauerit mīa eius: & tenuerit vltima filiorum suū & indignatione suā seruauerit vsq in finem. Mittam ignem in themā & deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus filiorū ammō & super quattuor non conuertam eum: eo qd disseuerit pregnates galaad ad dilatandum terminum suum. Hec dicit dominus. Et succendā ignem in muro rabbath: & deuorabit edes eius in vlulatu in die belli: & in turbine in die comotionis. Et ibit melchom in captiuitate: ipse & principes eius: dicit dñs.

Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus moab & super quattuor non conuertam eum: eo qd incenderit ossa regis idumee vsq ad cinerem. Et mittam ignem in moab: & deuorabit edes carioth: & morietur in fonitu moab in clangore tube: & disperdā iudicē de medio eius et omnes principes eius interficiā cum eo dicit dñs. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus iuda & super quattuor non conuertam eum: eo qd abiecerit legem domini: & mandata eius conuertam eum: eo qd transfulerit captiuitate pfecta vt concluderet eam in idumea. Et mittam ignem in murum gaze: & deuorabit edes eius: & disperdam habitatorem de azoto: & tenentem sceptrum de ascalone: & conuertam manū meā super acharon: & peribunt reliqui philistinorum dicit dñs deus. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus tyri & super quattuor non conuertam eum: eo qd concluderint captiuitate pfecta in idumea: & non sint recordati federis fratrum. Et mittam ignem in murū tyri: & deuorabit edes eius. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus edom & super quattuor non conuertam eum: eo qd psecutus sit in gladio fratrem suū & violauerit mīa eius: & tenuerit vltima filiorum suū & indignatione suā seruauerit vsq in finem. Mittam ignem in themā & deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus filiorū ammō & super quattuor non conuertam eum: eo qd disseuerit pregnates galaad ad dilatandum terminum suum. Hec dicit dominus. Et succendā ignem in muro rabbath: & deuorabit edes eius in vlulatu in die belli: & in turbine in die comotionis. Et ibit melchom in captiuitate: ipse & principes eius: dicit dñs.

quattuor non conuertam eum: eo qd transfulerit captiuitate pfecta vt concluderet eam in idumea. Et mittam ignem in murum gaze: & deuorabit edes eius: & disperdam habitatorem de azoto: & tenentem sceptrum de ascalone: & conuertam manū meā super acharon: & peribunt reliqui philistinorum dicit dñs deus. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus tyri & super quattuor non conuertam eum: eo qd concluderint captiuitate pfecta in idumea: & non sint recordati federis fratrum. Et mittam ignem in murū tyri: & deuorabit edes eius. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus edom & super quattuor non conuertam eum: eo qd psecutus sit in gladio fratrem suū & violauerit mīa eius: & tenuerit vltima filiorum suū & indignatione suā seruauerit vsq in finem. Mittam ignem in themā & deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus filiorū ammō & super quattuor non conuertam eum: eo qd disseuerit pregnates galaad ad dilatandum terminum suum. Hec dicit dominus. Et succendā ignem in muro rabbath: & deuorabit edes eius in vlulatu in die belli: & in turbine in die comotionis. Et ibit melchom in captiuitate: ipse & principes eius: dicit dñs.

quattuor non conuertam eum: eo qd transfulerit captiuitate pfecta vt concluderet eam in idumea. Et mittam ignem in murum gaze: & deuorabit edes eius: & disperdam habitatorem de azoto: & tenentem sceptrum de ascalone: & conuertam manū meā super acharon: & peribunt reliqui philistinorum dicit dñs deus. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus tyri & super quattuor non conuertam eum: eo qd concluderint captiuitate pfecta in idumea: & non sint recordati federis fratrum. Et mittam ignem in murū tyri: & deuorabit edes eius. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus edom & super quattuor non conuertam eum: eo qd psecutus sit in gladio fratrem suū & violauerit mīa eius: & tenuerit vltima filiorum suū & indignatione suā seruauerit vsq in finem. Mittam ignem in themā & deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus filiorū ammō & super quattuor non conuertam eum: eo qd disseuerit pregnates galaad ad dilatandum terminum suum. Hec dicit dominus. Et succendā ignem in muro rabbath: & deuorabit edes eius in vlulatu in die belli: & in turbine in die comotionis. Et ibit melchom in captiuitate: ipse & principes eius: dicit dñs.

quattuor non conuertam eum: eo qd transfulerit captiuitate pfecta vt concluderet eam in idumea. Et mittam ignem in murum gaze: & deuorabit edes eius: & disperdam habitatorem de azoto: & tenentem sceptrum de ascalone: & conuertam manū meā super acharon: & peribunt reliqui philistinorum dicit dñs deus. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus tyri & super quattuor non conuertam eum: eo qd concluderint captiuitate pfecta in idumea: & non sint recordati federis fratrum. Et mittam ignem in murū tyri: & deuorabit edes eius. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus edom & super quattuor non conuertam eum: eo qd psecutus sit in gladio fratrem suū & violauerit mīa eius: & tenuerit vltima filiorum suū & indignatione suā seruauerit vsq in finem. Mittam ignem in themā & deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Super tribus sceleribus filiorū ammō & super quattuor non conuertam eum: eo qd disseuerit pregnates galaad ad dilatandum terminum suum. Hec dicit dominus. Et succendā ignem in muro rabbath: & deuorabit edes eius in vlulatu in die belli: & in turbine in die comotionis. Et ibit melchom in captiuitate: ipse & principes eius: dicit dñs.

C

B

D

A

B. b.

הטובים מן הממלכות האלה אם מלך
 רב נבולם מנבולכם המנדים ליום נבלי נבחה
 רע ותגישון שבת חמסו השכנים רוע נגש
 על מטות שן וסרוחים על ערשתם ישב
 ואכלים כרים מצאן וענלים מתוך כר
 מרבק הפרטים על פי הנבל רבב פה
 כדויד תשבנו להם כלי שיר כלה שור
 השתים למזרקי יין וראשית שמה נבב
 שמנים ומשחו ולא נחלו על שבר קשח תלת
 יוסף לכן עתה ינלו זראש גלים נלה
 וסר מרח סרוחים נשבע אדני סור כוח
 יהיה ננפשו נאם יהוה אלהי שבע
 צבאות מתאב אנכי את נאון יעקב קאב נאה
 וארמנותיו שנאתי והסגרת עיר קר
 ומלואה ויהיה אם יותרו עשרה סלא יתר
 אנשים לבית אחד ומתו ונשאו סות
 דורו ומסרפו להוציא עצמים סרף צא
 מן הבית ואמר לאשר נדרסתי
 הבית העוד עסק ואמר אפס
 ואמר הם כי לא להכיר נשם זמר
 יהוה כי הנה יהוה מצוה והנה צוה נבחה
 הבית הנדול רסיסים והבית הקטן גדל להם
 נקעים הירוצון נסלע סוסים נפע רון
 אם יחרוש ננקרים כי הפכתם מיש
 לראש משפט ופרי צדקה ללענה שפט פנה
 השמחים ללא דבר האמרים
 הלא נחזקנו לקחנו לנו קרנים
 כי הגני מקים עליכם בית ישראל קם
 נאם יהוה אלהי הצבאות גוי
 ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל
 הערבה

*optima quoque regna ho
 rum si ooooooooooooo
 latior terminus cor ter
 mino vfo est. Qui separa
 ti estis in die malū. Et ap
 propinqtis folio iniqta
 tis. Qui dormitis in le
 ctis eburneis: & lasciuitis
 in stratis vris. Qui cos
 meditis agnū de grege:
 & vitulos de mecho ar
 menti: q canitis ad vocē
 psalterii. Sicut dauid pu
 tauerunt se habere vasa
 cantici. bibetes vinum
 in phialis & optimo ooo
 vngueto delibuti: & ni
 hil patiebatur sup contri
 tione ioseph. Quapro
 pter nūc migrabūt in ca
 pite trasmigrantiū: et au
 feretur factio lasciuētū.
 Iurauit dñs deus in aia
 sua: dicit dominus deus
 exercitū. Detestor ego
 superbiam iacob: ooo
 & domos eius odi: & tra
 dam ciuitatem ooooooooo
 cum habitatoribus suis.
 Quod si reliq fuerint de
 cem viri in domo vna &
 ipsi monetur. Et tollet
 eum ppinquus sup & co
 buret eum vt efferat ossa
 de domo: & dicet ei qui
 in penetralibus ooooooooo
 dom est. Nunqd adhuc
 est penes te. Et rñdebit.
 Finis est. Et dicet ei. Ta
 ce: & nō recorderis nois
 dñi. Quia ecce domi
 nus mandauit: & pcutiet
 domū maiorem ruinis:
 & domum minorem oo
 scissionibus. Nunqd cur
 rere queūt in petris equi
 aut arari potest in bu
 balis. Qui conuertistis
 in amaritudinē iudiciū:
 & fructū iusticie in ab
 sinthiū: qui letamini in
 nihili: qui dicitis. ooooo
 Nunqd nō in fortitudine
 nra assumpsimus nobis
 cornua. Ecce eni susci
 tabo sup vos domus isrl
 dicit dñs deus exercitu
 um gentem: ooooooooooooo
 & coteret vos ab introi
 tu emath vsq ad torren
 tem deserti. 7.

optimas de regnis istis: qm plures
 κρατίσας ἐκ τῶν βασιλείων τούτων, ἵνα πλείονα
 sunt terminorum terminis vris ozantes in di
 estis τα ὄρια αὐτῶν τῶν ὄριων ἡμῶν δι' ἐυχόμενοι ἐς ἡμέ
 em. & illi appropinquentes & attingentes sabbata
 ρου. κακίνοι ἰγγίζοντες καὶ ἐφαπόμενοι σαββάτων
 falsa. dormientes in lectis eburneis: &
 +ιδούσιν. ἐὶ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ
 lasciuientes in stratis suis. &
 καταπαλαῖντες ἐπὶ ταῖς τραμίαις αὐτῶν. καὶ
 edentes hedos ex gregibus: & vitulos ex armē
 ἴδοιτες ἐρίφους ἐκ ποιμνίου, καὶ μοχάρια ἐκ βοικῆ
 tis lactantes. plaudetes ad vocē
 λίαν γαλακτιᾶ. ἐὶ ἱπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν
 organorum: sicut stantē putauerūt: & nō sicut fugiē
 ἔργαται, ὡς ἐγκότα ἰλογοῦσαστο, καὶ θυχ ὡς φεύγον
 te. bibentes defecatiū vini & pnis in
 τα. ἐὶ πίνοντες γὰρ θυλιόμηνος οἶνον καὶ τὰ πρῶτα μὲ
 gueti vcti: & nō patiebāt ζεφ sup cōtritiō
 ρα χερσίδου, καὶ οὐκ ἔπαχον ὀδύνη ἐπὶ τῇ σιντρι
 ne ioseph. ppterca nūc captiui erunt
 βῶν τοῦ ἰωσάφ. διὰ τοῦτο οὖν ἀχμέλωται ἰσραὴλ
 ab initio potentis. & auferet hūnitas eq
 ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν. καὶ ἐξαλείψεται χερμιτισμὸς ἱπ
 ex ephraim. qz iurauit dñs ppterisim: qm
 wou ἐξ ἱσραὴλ. ὅτι ἄμιστοι κύριος κατέϊαυτοῦ, οὐκ
 abominos ego oēm superbis iacob: &
 τι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσας τὰς ὑβρίων ἱακὰβ, καὶ
 regiones ei odio hāi. auferā ciuitatē eā oib'
 τὰς χώρας αὐτοῦ μίμίσωκα. ἱσραὴλ σωλὴν σὺν πᾶσιν
 q in ea. & erit si relicti fuerit viri in do
 τοῖς ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσαι ἐὰν ὑπελειφῶσιν ἀνδρες ἐν ἐ
 mo vna & morientur & relinquent reli
 κία μίξ καὶ ἀποσταθούνηται καὶ ὑπελειφῶσιν ἐν κα
 qui. & captiui domesticorum & cognat
 τάσειων. καὶ ἀφείσεται ἐὶ δικίαν αὐτῶν καὶ παρὰ βῶ
 ve efferant ossa de domo. & dicet
 αὐτῶν τοῦ ἱσραὴλ τὰ ἔσα ἐκ τοῦ ἱκού. καὶ ἔρει τῆς
 pudentib' dom: si adhuc est, apō te &
 πρηνεκάσθη τῆς δικίας, ἐὶ ἔτι ὑπάρχει παρὰ σοὶ: καὶ
 dicet nō adhuc. & dicet: tacet: nō noluit oēm.
 ἔρει οὐκ ἔτι. καὶ ἔρει, σιγάτω, οὐ μὴ ἀνέμασι κύριος.
 qz ecce dñs mādabit & pcutiet domū
 ὅτι ἰδοὺ κύριος ἐπιταλίσει καὶ πατῶσει γὰρ ἰσραὴλ γὰρ
 magnā cōfractiōnib': & domū parū fracturis.
 μέγαν ἐλάσσομασιν, καὶ γὰρ δικοὶ γὰρ μικροὶ ἐν γμασιν.
 si psequit in petris equi: si tacebunt
 ἐὶ διαφείσεται ἐν πέτραις ἴπποι, ἐὶ παρὰ σοὶ ὑπὸ σοὶ
 in feminis equi. qm conuertit in furorē iudiciū: &
 ἐν ἀλλοίαις ἴπποι. ὅτι ἔξῃρεται ἐς θυμὸν κριμα, καὶ
 fructū iusticie in amaritudinē q letantur in
 καρτεῖαι ἀλαστοσύνης ἐς πικρίας ἐὶ ὑπερταμίον ἵπ
 nullo verbo. q dicunt: qz nō in fortitudine nra
 ὀδύνη ἔμασιν. ἐὶ λέγοντες, ὁδοὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύ ἡμῶν
 hāim' comua: qz ecce ego suscitabo sup vos dom'
 ἴχομα κίρκα, ὁδοὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιγίγμαι ἐφ' ἡμᾶς δικος ἱ
 israel gātē & cōteret vos: ne ingrediamini
 ἰσραὴλ ἔθνος καὶ ἐκλίψουσιν ἡμᾶς, τοῦ μὴ ἰσραὴλ
 in emath & vsq ad torrentē occidētis.
 ἐς αἰμαὶ καὶ ἕως χερμιάρου τῶν δυναστῶν. Ca. 7.
 oñdit mihi dñs. & ecce genitura
 S' ὁὕτως ἴδωσιν μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐπιγίγμαι
 locustar veniente matutino spē. & ecce bruchus in gos
 ἀκρίδων ἐρχομένης ἰωδύνης. καὶ ἰδοὺ βρούχος ἐς γῶγ
 regem. & erit si cōsumauerit come
 γὰρ βασιλία. καὶ ἔσαι ἐὰν συντιλίσει τοῦ κατα
 dere herbam terre: & vixi oēs ppter
 φαγίτη γὰρ χόρται τῆς γῆς, καὶ ἔπα κίρκα ἰλιως
 esto: qz suscitab. iacob: ooooooooooooooooooooo
 γίγμαι, τῆς ἀλαστοσῆ γὰρ ἱακὰβ, ooooooooooooooooooooo

Cap. vij.
 כחה צר
 נב תלל
 עלה גז

כה הראני יהוה והנה יוצר גבי
 בתחלת עלות הלקש והנה לקש
 אחר גבי המלך ויהיה אם מלה
 לאכול את עשב הארץ ואמר
 אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב קום

Ecce ostēdit mihi dñs
 deus. Et ecce fctor
 locuste in principio ger
 minantium serotini im
 bris: & ecce ferotinus oo
 post tonfione regis. Et
 factū est cum cōsumasset
 comedere herbam terre
 dixit. Domine deus
 propitius esto obsecro.
 Quis suscitabit iacob

Ca. 7.
 oñdit mihi dñs. & ecce genitura
 S' ὁὕτως ἴδωσιν μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐπιγίγμαι
 locustar veniente matutino spē. & ecce bruchus in gos
 ἀκρίδων ἐρχομένης ἰωδύνης. καὶ ἰδοὺ βρούχος ἐς γῶγ
 regem. & erit si cōsumauerit come
 γὰρ βασιλία. καὶ ἔσαι ἐὰν συντιλίσει τοῦ κατα
 dere herbam terre: & vixi oēs ppter
 φαγίτη γὰρ χόρται τῆς γῆς, καὶ ἔπα κίρκα ἰλιως
 esto: qz suscitab. iacob: ooooooooooooooooooooo
 γίγμαι, τῆς ἀλαστοσῆ γὰρ ἱακὰβ, ooooooooooooooooooooo

B
 C
 D
 A
 Jnta
 ca.

deficient virgines pulchre: et adolescentes in
καλιφουση αι παρθενοι αι καλαι, και οι νεανιοι εν
su d iurans p ppiatione samarie: et
δ'ιφα η ιρανη τις κατε του ιλασμου σαμαρειας, και
dicentes: vivit deus tu' dan et de' tu' berfabee.
λιγυρις, δε ο θεος σου δ'αν και ο θεος σου βερσαβει.
et cadent et no refurgent ultra.
και πρισυνται και ου μη αναστησιν ουκ ετι. Ca. 9.

Idi dnm stantē sup altare
Idi dnm stantē sup altare et
dixit: percute ppiationib: et comovebūt
λεπιν, παταξοι το ιλασμοι, και σειδυσουσι τα
vestibula. et dissecā in capita olm.
προπυλαια, και διακοποι εν κεφαλαις π'ατωι.
et reliquos eor in gladio inter
και τους καταλοιπους αυτων εν ρομφαία ενωπι
ficiam. et non fugiet ex eis fugiens: neq
κρηνη. και ου μη διαφυγη εν αυτων φυγιω, ου δε μη
salvabil ex eis salvatus. si defodiant in in
διασωθη εν αυτων ανασωθιδυοι εν καταρυγωση εν α
feruā: inde man' mea extrahet eos. si ascē
δου, εκτιθη κχιρ μου ανασωθισι αυτους. εν ανασ
derint in celum: inde deducā eos. si
βωσιν εν γη ουρανη, εκτιθη καταξω αυτους. εν
abscōdit fuerit in vertice carmeli: inde
κατακρυβωσθη εν τη κερυφαη του καρμελου, εκτιθη
scutabor et accipia eos. si meriti fuerint ex
εξερυσω και λαφομαι αυτους. εν καταδυσωση εν
oculis meis in fundamēta maris: ibi mā
εφθαλμων μου εν τη θεμελια της θαλασσης, εκτιθη
dabo draconis: et mordebit eos. et si abie
δοσω αυτους εν τω θαλασσει, και δεξω αυτους. και εν πο
rint in captivitate ad faciem inimicorū suo
ρησωσιν εν αιχμαλωσια ηρη προσωπου των εχθρων αυ
tu: ibi mandabo gladio et occidet e
των, εκτιθη εν τω θαλασσει και ενωπι αυ
os. et firmabo oculos meos sup eos in ma
τους. και ενωπι τους οφθαλμους μου εν αυτους εν κα
la et no in bona: et dñs deus omps
κα και ουκ εν αγαθαι, και κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ
q tangit terrā et movet eā. et iuge
ο εραπιδυοι της γης και σαλευωι αυτην. και πρισ
bunt oēs habitaco eā. et ascen
εισωσιν πατεις οι κατοικοιτες αυτην. και ανασ
det sicut fluvius egypti. edificat in cellū
στω ως ποταμος αιγυπτου. ο οικοδομωι εν γη ουρα
ascensionē: et repromissionē in terra fundamē
εν ανασταση, και τη επαγγελια εν γη θεμελιωι,
q vocat aquā maris: et effundō e
επροκαλυψω το υδωρ της θαλασσης, και εκτιθη εν
am sup faciem terre dñs nomē illi. pñe ve
το εν τω προσωπου της γης κυριος ονομα αυτω. ουκ ετι
filij ethiopi mihierit dom' israel dicit dñs: pñe
ενι αιθιοπων ημοι εσαι οικος ισραηλ λεγει κυριος: ου γη
israel eduxi ex egypto et alienigenas ex
ισραηλ ανηγαγει εν αιγυπτου και τους αλλοφυλους εν
cappadocia et syros ex foveat: ecce ocu
κατωπαδοκιας και τους συρους εν βοθρου; ιδου οι οφ
li dñi sup regnū peccato: et
καλμοι κυριου εν τω βασιλειαη της αμαρτωλων, και
aufera illud a facie terre: verū q: no in
εξαρη αυτην ενωπι προσωπου της γης, πλην οτι ουκ εν
finē aufera domū iacob dicit dñs. q:
τιλος ου μη εξαρη γη ενι ισραηλ λεγει κυριος. οη
ecce ego mando et ostendo in oib'
τι ιδου ενωπι εν τω θαλασσει και ενωπι ενωπι τωις
grātib: domū israel. scut cū cōtriba
ειρωσι γη εν τω ισραηλ. δε τρωτοι οταμ λιγμα
tur in cōtribo et no cadet granis sup ictā.
ουκ εν τω λιγματω και ου πρισει συσραμμα εν τω γη.
in gladio morientur
εν ρομφαία τιλιντυσωσθη

deficient virgines pulchre: et adolescentes in
chre: et adolescentes in
in siti: qui iurat in deli
cto samarie: oooooooooo
& dicit. Vivit deus tuus
dan: & vivit via ooooooooo
berfabee. Et cadent &
non refurgēt vltra. 9.

Idi dnm stantē sup altare. Et dixit. Percute o
cardinē & comoveantur
sup luminaria. Avaricia
eni in capite oim & no
uissimum eorū in gladio
interficiā. Non erit fuga
eis: & qui fugerit
ex eis no saluabitur. Si
descenderint vsq ad in
fernū: inde manus mea
educet eos: & si ascende
rint vsq ad celū: inde de
trahā eos. Et si abscondi
ti fuerint in vertice car
meli: inde scrutans
auferam eos: & si celsa
uerint se ab oculis meis
in profundo maris: ibi
mandabo serpenti & mordebit eos.
Et si abierint in captivi
tatem corā inimicis suis
ibi mandabo gladio
& occidet eos. Et ponā
oculos meos sup eos in
malum & no in bonum.
Et dñs deus exercitū
qui tangit terrā & tabe
scit: & iugebunt omnes
habitātes in ea. Et ascen
det sicut riuus omnis:
& defluet sicut fluvius
egypti. Qui edificat co
in celo ascensionē suam:
vt fasciculū suū sup ter
raz fundavit. Qui vocat
aquas maris. & effundit
eas sup facie terre. Dñs
nomen eius. Nunq no
vt filij ethiopi vos estis
mihij filij israel
ait dominus. Nunq no
israel ascendere feci
de terra egypti & palesti
nos de cappadocia
& syros de cyrene. Ecce
ocul' domini
dei super regnū peccā
& conteram
illud a facie terre. Ve
runtamen conterens o
non conteram domum
iacob
dicit dominus. Ecce eni
mundabo ego
& cōcutiam in omnibus
gentibus domum
israel sicut concutitur
in cribro: & no cadet
lapillus sup
trā. In gladio morietur

תתעלפנה הנתולת היפות והבחוריים
בצמא: הנשבעים באשמת שמרון
ואמרו תי אלהיך דן וחי דרך
בארשבע ונפלו ולא יקומו עוד:
ראיתי את
אדני נצב על המזבח ואמר דך
הנפתור וירעשו הספים ובצעם
צראש כלם ואחריתם נחרב
אדני לא ינום להם נס ולא יפלט
להם פליט: אם יחתרו נשאול
משם ידי תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם: ואם יחנאו
צראש הנרמל משם אחפש
ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני
בקרקע הים משם אצוה את
הנחש ונשכסו ואם ילכו בשבילי פני
איבירם משם אצוה את החרב
ורגלתם ושמתי עיני עליהם לרעה
ולא לטובה: ואדני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמונ ואלו כל
יושבי בה ועלתה ניאר כלה
וישקעה ניאר מצרים: הבונה
בשמים מעלתו ואנדתו על ארץ
יסדה הקרא למי הים וישפנס
על פני הארץ יהוה שמו: הלו
כנני כשמים אתם לי בני ישראל
נאם יהוה הלא את ישראל העליתי
מארץ מצרים ופלשתיים מבפתור
וארם מקיר: הנה עיני אדני
יהוה צפמלכה החטאה והשמדת
אותה מעל פני האדמה אפס כי
לא השמיד אשמיד את בית יעקב
נאם יהוה: כי רנה אנכי מצוה
ורגשותי בכל הגוים את בית
ישראל כאשר ינוע צנברה
ולא יפול צרור ארץ: נחרב ימותו

עלף
יפה
שבע
קום
Cap. ix.
ראה יצב
זבח נכה
רעש ספף
הבננוס
פלט פלט
קשר שאל
לקח
יבד חנא
קפש
קטר
צנה
שנה
שום לוע
נעע טונ
ישנ עלה
ניאר קנה
עלה
שפג
קנה
קבל שפד
את
צנה
נע
קבל צרר
מות

ε dormiebat & stertebat. & accessit ad eum
 και εκεινου ειπεν και εριγγει. και προσλαβει προς αυτον ο
 pre dux. & dixit ei: qd tu sternis? surge: in-
 proxius. και ειπεν αυτω, τι σου εριγγεις; απασα, επι
 voca desu tui: vt saluet de' nos & no
 καλου τον δευ σου, επως διασωση ο δευς ημας και εμ
 pereamus. & dixit vniuersis ad proxima
 μη απολλομειθα. και ειπεν υμεις προς τον πλοσιον
 suum: venite mittam' sorteo: & sciam' cuius
 αυτου, διωτι βαλωμε κληρους, και γινωμε της
 causa mali hoc est nobis. & misert sorteo: & cecidit
 ινακα ε κακια αυτη εστι ημιν. και εβαλοι κληρους, και επι
 dit sorto sup iona: & dixit ad eu: Indi-
 cis o κληρος επι ιωνα. και ειωσ προς αυτον, απασα
 ca nobis est? causa mali hoc nobis: qd tui
 γελοι ημιν τισος εστις το κακον τουτο ημιν; τι σου
 opus est. & vnde venis. & ex q regione.
 ε λεγασι εστις. και ποθεν ερχο. και εκ ποιας χωρας.
 & ex q pplo tu es. & dixit ad eos: scio
 και εκ ποιου λαου συ ει. και ειπεν προς αυτους, δευ
 uo dui ego sum: & desu celli & terre ego colo: q fecit mare & terrae
 γης εγω σεβουμαι, ες επουσιου της θαλασσης και της
 επιδ. & timuerunt viri timore magno: & di-
 xerunt ad eu: qd hoc fecistis q cognouistis
 προς αυτον, τι τουτο επουσιου; διωτι εγνωσα
 qd a facie dui erat fugies qd nun-
 εσδρις οτι εκ προσωπου κυριου εσ φυγω οτι απηγ
 clauit eis. & dixit ad eu: qd tibi faciem'
 γελοι αυτους. και ειωσ προς αυτον, τι σου πεισω
 & desu mare a nobis? qd mare ibat
 μη και κατασεν θαλασσα αφ ημιν; ετι θαλασσα εω
 & subleuabat magis flucta. & dixit ionas
 ρηματο και εριγγει μαλλον κλυδωσα. και ειπεν ιωνας
 ad eos: tollite me & mittite in mare:
 προς αυτους, αρκτι μι και ιμβαλετι εις την θαλασσα,
 & desu mare a vobis: qd noui ego: qd
 και κατασεν θαλασσα αφ ημιν, διωτι εγνωκα εγω, ετι
 pp me fuit iste magn' s vos est. & conaba
 εημι ε κλυδωσ δυτος μεγας εφ ημας εστι. και παρειβι
 tur viri vt reuertentur ad terra. & no po
 εωτο εσδρις του επισρεψαι εις την γη. και δυκ εδ
 tuerit qd mare ibat & isurgebat magis
 ιωτο ετι θαλασσα επουετο και εριγγετο μαλλον
 s eos. & clamauerit ad dnm & dixit: ne
 επ αυτους. και απεβουσα προς κυριον και ειωσ, μη
 qua' dnc ne pereamus pp' aiam
 δαμιας κυριε μη απολλομειθα ενιμα της φυχης του
 hoio huius. & ne deo sup nos sanguine iustit.
 απρωπου τουτου. και μη εσ εφ ημας αιμα εικουσι.
 qd tu dnc sicut voluisti fecisti. & tale
 εωτο συ κυριε εν τρεψαι εβουλου πειπεινας. και ελα
 est iona & misert est in mare. &
 βει τον ιωνα και ιβαλοι αυτον εις την θαλασσα. και
 stetit qmotide sua. & timuerunt viri ho
 εσι εκ του σαλου αυτης. και εφοβησασ εσδρις φο
 re magno dnm: & imolauerit hostias dno
 εω μεγαλω τον κυριον, και ειωσα θυσιας τω κυριω
 & conuertit vota.
 και εωσατο θυσιας. Cap. 2.
 ε presit dno cito magno: & deo
 και προσεταξεν κυριος κρετι μεγαλω, και κα
 uouauit ionam. & fuit ionas in ventre ce-
 τιπεν τον ιωναν. και ει ιωνας εν τη κοιλια του κα
 n tribus dieb' & noctibus. & uocauit
 τους τρεις ημερας & νυκτας. & εωκαυεν
 & dixit ad dnm: dnc dnc & auertit a me
 & dixit ad dnm: dnc dnc & auertit a me
 & dixit ad dnm: dnc dnc & auertit a me
 & dixit ad dnm: dnc dnc & auertit a me

& dormiebat sopore gra
 ui. Et accessit ad eum co
 gubernator & dixit ei.
 Quid tu sopore depris
 meris? Surge inuoca de
 um tuum: si forte ooooo
 & non pereamus. ooooo
 Et dixit vir ad collegā
 suū. Venite & mittamus
 sortes: & sciamus qua
 re hoc malum sit ooooo
 nobis. Et miserunt sor
 tes: & cecidit oooooooooo
 fors super ionam. Et di
 xerunt ad eum. oooooooooo
 Indica nobis cuius cau
 sa malum oooooooooooooo
 istud sit nobis: quod est
 opus tuum: ooooooooooooo
 q terra tua: & quo vas
 dis: vel ex quo poplo es
 tu: Et dixit ad eos. He
 breus ego sum: oooooooooo
 & dnm deum celi ego
 timeo: oooooooooooooooooo
 qui fecit mare & aridam.
 oooooooooooooooooooooooooo
 Et timuerunt viri timo
 re magno: oooooooooooooo
 et dixerunt ad eu. Quid
 hoc fecisti: oooooooooooooo
 Cognouerunt enim viri
 qd a facie dmi oooooooooooo
 fugeret: quia indicaue
 rat eis ionas: & dixerunt
 ad eu. Quid faciemus
 tibi: & cessabit mare a
 nobis? Quia mare ibat
 & intumescerat sup eos.
 Et dixit ad eos. Tollite
 me & mittite in mare:
 & cessabit mare a vobis.
 Scio enim ego: quonia
 ppter me tepestas hec
 grandis venit super vos.
 Et remigabant viri vt
 reuertentur ad oooooo
 aridam & non valebat:
 quia mare ibat ooooooo
 & intumescerat sup eos.
 Et clamauerunt ad dnm
 & dixerunt. Quiesumus
 dnc ne pereamus ooooo
 in anima viri istius: &
 ne des oooooooooooooooooo
 super nos sanguinem in
 nocentem: quia tu dnc
 sicut voluisti fecisti. Et
 tulerunt oooooooooooooooooo
 iona & miserunt in ma
 re: & stetit mare ooooooo
 a feruore suo. Et timue
 runt viri timore oooooooooo
 magno dmi: & immo
 lauerunt hostias domio:
 & uouerunt vota. 2.
 T preparauit domi
 nus piscem grandē
 vt deglutiret ionam. Et
 erat ionas in ventre pis
 cis tribus diebus ooooo

שבב רדס וישבב וירדס ו ויקרב אליו רב
 החבל ויאמר לו מה לך ערדס
 קום קרא אל אלהיך אולי
 יתעשת אלהים לנו ולא נאבד
 ויאמרו איש אל רעהו לנו ונפילה
 נורלות ונדעה נשלמי הרעה
 הזאת לנו ונפלו נורלות ויפל
 הנורל על יונה ויאמרו אליו
 תיידה נא לנו באשר למי הרעה
 הזאת לנו מה מלאכתך ומאין
 תבוא מה ארצך ואי מזה עם
 אתה ויאמר אליהם עברי אנכי
 ואת יהוה אלהי השמים אני ירא
 אשר עשה את הים ואת היבשה
 וייראו האנשים ויראו נחלה
 ויאמר אליו מה זאת עשית כי
 ידעו האנשים כי מלבני יהוה הוא
 ברח כי הניד להם ויאמרו אליו
 מה נעשה לך וישתק הים מעלינו
 כי הים הלך וסער ויאמר אליהם
 שאוני והטילני אל הים וישתק
 הים מעליכם כי יודע אני כי
 נשלמי הסער הנחל הזה עליכם
 ויחתרו האנשים להשיב אל
 היבשה ולא יכלו כי הים הולך
 וסער עליהם ויקראו אל יהוה
 ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבד
 ננפש האיש הזה ואל תתן
 עלינו דם נקיא כי אתה יהוה
 כאשר הפצת עשיות וישאו את
 יונה ויטלחו אל הים ויעמד הים
 מזעפו וייראו האנשים ויראו
 נחלה את יהוה וימחו זבח ליהוה
 וידרו נדרים
 וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה
 ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים

D

C

D

A

B

עשת אבד
 נלג נפל
 גדל ידע
 מי רוע
 ענד
 לאב
 נוא
 אפר
 ירא נבל
 עשה
 פנה
 נגד
 עשה שמת
 נשא מול
 ידע
 לי
 תער שוב
 נלג
 קרא
 אבד
 נפש
 עשה נשא
 מול עמד
 ירא
 נח
 נדר
 Cap. ij.
 פנה
 פנה קצה
 יום

dicens. holco τ iumēta τ bouco τ ouco
 λίγωι. ἡ ἀνθρώπων καὶ τὰ κτήνη καὶ ἡ βίαι καὶ τὰ πρὸ
 nō gullent: nec pascant: τ aquā nō
 βιβάντ· καὶ γινώσκουσιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἕως καὶ ἕως καὶ
 bibant: τ cooptant faccie holco τ
 πνίτουσιν, καὶ πνίθονται σακκοῦς οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ
 iumēta. τ clamauerūt ad deū uehement. τ reuer-
 κτήνη. καὶ ἀνθρώποι πρὸς τὸν θεὸν ἐκείνου. καὶ ἔπει-
 sis ε vnūq̄s de via sua mala: τ
 γρηψὶ ἕκαστος ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ποικίλης, καὶ τῆς
 mīstate ἣ in manib' eorū dicentes: q̄s scit sipe
 ἀδικίας τῆς ἐν χερσίν αὐτῶν λίγουσιν, τίς ἰδοὶ ἡμῖν
 mīstā ager de? τ reuertet ab ira furoris sui
 ταρασσέσθαι ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψεται ἐξ ἄγνης θυμῷ αὐτοῦ
 τ non percauēd: τ vidit deus opa
 καὶ ἐν μὲν ἀπολλόμεθα; καὶ ἰδοὶ ὁ θεὸς τὰ ἔργα
 eorū: q̄si reuertit a vīso suo
 αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψεν ἕως τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τὰς
 mīstas: τ egrit penitētiā de? sup malitiā quā locu
 πνίθων, καὶ περικλήθη ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἡ ἐλάλη-
 se ut faceret eis τ nō fecit.

Ca. 4. E cōtristat' ē ionas trīsticia grādī: τ cōfūsus

Καὶ ἐλυπώθη ἰωνᾶς ἕως θανάτου, καὶ συνεχού-
 est. τ orauit ad dñm τ ait: o dñe. nōne
 ἡ. καὶ προσέφατο πρὸς κύριον καὶ ἔπει, ὡ κύριε. θυχ-
 ἡθι' s'mones mei sunt adhuc exite me in terra mea.
 ἰωνᾶς ἡ λόγι μου ἕως ἐπι δότες μου ἐν τῇ γῆ μου.
 p'pterea fūcti fugere in tharsis: qz cognouit
 ἀδ' αὐτοῦ πρὸς φάσα φυγῆν ἐν θερσίς, ὅτι ἔγνω
 qd mīsticos τ miserator patiens τ mīsticū
 ἐπὶ ἰλιθίον καὶ ἐκτίθον μὴ κερδύμις καὶ πολυλί-
 τ agens penitētiā sup malitiā. τ nōc do
 ὡς καὶ παρακαλούμενος ἐπὶ τῆς κακίας. καὶ ἐν δὲ
 nāstio: dñe tolle aīam meā a me. qz bonū
 σωτᾶ κύριε λάβει τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἡμοῦ. ὅτι καλόν
 μοι me magis quā viuere. τ dixit dñs ad io-
 ῆ ἀποστρέψω με καὶ οὐκ ἔτι. καὶ ἔπει κύριος πρὸς ἰω-
 nā: si uehement' cōtristat' ē tu. τ egress' ē ionas ex
 τῆσι, ἡ σφόδρα λιλιθώσασιν σὺ. καὶ ἔβλεπεν ἰωνᾶς ἐκ τῆς
 ciuitate τ sedit ὡ orientē τ fecit sibi
 πόλιος καὶ ἐκάθισεν κατὰ ἀκροτάτης καὶ ἰσπίσιν ἰου-
 tēbēnaculū. τ sedit sub eo ἰβρα. donec
 τὸ σκῆν. καὶ ἐκάθιστο ὑποκάτω αὐτῆς ἐκ σκῆ. ἕως
 vidēret qd erit ciuitati. τ p'cepit dñs
 αἰ ἀπὸ τῆς τῆς ἰσπί. καὶ προσέταξεν κύριος
 dno cucurbit: τ ascendit sup caput ione:
 ὁ θεὸς καλεκύνθη, καὶ αἰβῶ ὑπὲρ κεφαλῆς ἰωνᾶ, τὸ
 et obdūbraret eū: τ p'tegeret eū a ma-
 συκκίβησιν αὐτῶ, καὶ πνίθοντι αὐτῶν ἕως τῶν κα-
 ἡθι' suo. τ letat' ē ionas sup cucurbita gaudio
 καὶ αὐτοῦ. καὶ ἔχρησεν ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ καλοκύνθῃ χαρῆν
 magno. τ p'cepit de? veniri matutino ἰγρα-
 μεγάλη. καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκῆλακιν ἰωνᾶ ἐπὶ τῶν
 ἡθι'. τ percussit cucurbitā τ arefacta ē: τ
 ἡθι' καὶ ἰπ' αὐτῆς τὴν καλοκύνθη καὶ ἔξηραν. καὶ
 fact' ē eū oīrecl sol: τ p'cepit
 ἔβλεπτο ἅμα τὸ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἄλιον, καὶ προσέταξεν
 de? spiritui ardoris ventis: τ percussit
 ὁ θεὸς πνίθοντι καὶ σκῆλακιν συγκαίοντι, καὶ ἰπ' αὐτῆς
 sol sup caput ione: τ angustabat τ re-
 ἡθι' ἕως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἰωνᾶ, καὶ λιγυ-ψίχθη καὶ ἀπ' ἡ-
 ἡθι' ἡθι'. τ dixit: bonū mīstī mo-
 λιθώσασιν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ ἔπει, καλέν μοι γῆ ἀπ' ἡ-
 ἡθι' quā viuere. τ dixit dñs ad ionā: si valde
 ἡθι' ἡθι'. καὶ ἔπει κύριος πρὸς ἰωνᾶ, ἡ σφόδρα
 cōtristat' es tu sup cucurbitā: τ ait val-
 λιλιθώσασιν σὺ ἐπὶ τῇ καλοκύνθῃ; καὶ ἔπει σφό-
 de cōtristat' sum ego vsqz ad mortē. τ dixit dñs.
 ὅρα λιλιθώσασιν γῆ ἕως ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔπει ἡ κύρι-
 tu percussit sup
 ἡθι'. σὺ ἰσπίσῃ ὑπὲρ τῆς

dicens. Homines & in-
 menta & boues ooooooo
 & pecora non gullent
 quicq̄s nec pascantur: oo
 & aquam non bibant:
 & operiantur faccie ooo
 homies & iumēta & cla-
 ment' ad deum oooooooo
 in fortitudine: & cōuer-
 tatur vir a via sua mala
 & ab iniq̄tate que est in
 manibus eorum. Quis
 scit si cōuertatur & igno-
 scat deus: & reuertatur
 a furore ire sue: & non
 peribimus: Et vidit ooo
 deus opera eorū: quia
 cōuertit sunt oooooooo
 de via sua mala: & miser-
 tus est oooooooo
 super maliciā quā locu-
 tus fuerat ut faceret eis:
 & non fecit. 4.

Et afflictus est ionas
 afflictione magna
 & iratus est & orauit ad
 dñm & dixit. Obsecro
 dñe: nunq̄d nō hoc est
 v̄bū meū cū adhuc esse
 in terra mea. Propter
 hoc p'occupant' ut fugerē
 in tharsis. Scio enī quia
 tu deus oooooooo
 clemēs & misericors es:
 patiens & multe misera-
 tionis: & ignoscens sup
 maliciā. Et nūc dñe tol-
 le quēso aīam meā a me:
 q̄a melior ē mīhi mors
 q̄ vita. Et dixit dñs. Pu-
 tasne bene irasceris oooo
 tu? Et egressus est ionas
 de ciuitate: & sedit ooo
 contra orientē ciuitatis.
 Et fecit sibi met' vmbra
 culum ἡθι': & sedebat sub
 ter illud in vmbra donec
 videret qd accideret ciui-
 tati. Et p'parauit dñs de?
 hederam & ascōdit sup
 caput ione ut esset oooo
 vmbra sup caput eius &
 p'tegeret eū. Laborane-
 rat enī. Et letatus est io-
 nas super hederam leticia
 magna. Et p'auit deus
 vermem ascensu oooooo
 diluculi in crastinū. Et
 percussit hederam oooo
 & exaruit. Et cū ortus
 fuisset sol p'cepit ooooo
 deus v̄to calido & vrē-
 ti & percussit oooooooo
 sol super caput ione: &
 estuabat. oooooooo
 Et petiuit anime sue vt
 moreretur. Et dixit. oo
 Melius est mīhi mori q̄
 viuere. Et dixit deus oo
 ad ionā. Putasne bene
 irasceris tu super ooooo

לאמר האדם והבהמה והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו
 ומים אל ישתי: ויתכסו שקים
 האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
 בחזקה וישבו איש מדרך הרעה
 ומן החמס אשר גנפיהם: מי
 יודע ישוב ונתחם האלהים ושב
 מחרון אפו ולא נאבד: וירא
 האלהים את מעשיהם כי שבו
 מדרך הרעה ונתחם האלהים
 על הרעה אשר דבר לעשות להם
 ולא עשה:

Cap. iiii.
 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר
 לו וייתפלל אל יהוה ויאמר אנה
 יהוה הלווא זה דברי עד היותי על
 ארמתי על כן קדמתי לנרח
 תרשישה כי ידעתי כי אתה אל
 חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
 ונתחם על הרעה ויעתה יהוה כח
 נא את נפשי ממני כי טוב מותי
 מחי: ויאמר יהוה הריטב חרה
 לך ויצא יונה מן העיר ושב
 מקדם לעיר ויעש לו שם סוכה
 וישב תחתיה בצל עד אשר יראה
 מה יהיה בעיר: וימן יהוה אלהים
 קיסקיון ויעל מעל ליונה להיות
 צל על ראשו להציל לו מרעתו
 וישמח יונה על הקיסקיון שמחה
 גדולה: וימן האלהים תולעת בצעלות
 השחר למחרת ומת את הקיסקיון
 וייבש ויהי כזרח השמש: וימן
 אלהים רוח קדים חרישית ומת
 השמש על ראש יונה ויתעלף
 וישאל את נפשו למות ויאמר
 טוב מותי מחי: ויאמר אלהים
 אל יונה הריטב חרה לך על

הקיקיון ויאמר היטב חרה לי
עד מותי ויאמר יהוה אתה חסרת חוס
על הקיקיון אשר לא עמלת
בו ולא גדלות שכן לילה היה קנה
ובן לילה אבד ואני לא אחוס חוס
על גיטה העיר הגדולה אשר גדל
יש בה הרבה משתים עשרה קנה
רבו אדם אשר לא ידע בין רבני
ומינו לשמאלו וברכה רבה וכו

hederam. Et dixit. Bene
ne irascor usque ad mortem. Et dixit
dominus. Tu doles super
hederam in qua non
laborasti neque fecisti ut cresceret
que sub vna nocte nata
est: & sub vna nocte perit:
& ego non parcam
niniue civitati magne:
in qua sunt plusquam centum
viginti milia hominum qui non
sciunt quid sit inter dexteram
& sinistram suam.
& iumenta multa.
Explicit Ionas ppheta.

cucurbita pro q nō laborasti sup ea nec
κολοκύνθης υπέρ ης ουκ ηκακοπαθισαας
enutristi eam. q sub nocte nata e t sub nocte perit:
ηξειρηται αυτη. & υπο νυκτα ηγονησεν και υπο νυκτα απω
ego ut nō parcam sup ninive
αυτη, ηγα δε ου φεισομαι υπέρ νινυι της
magna in q habitant plures q duodecim
της μεγαλης η η κατοικουση πλειους η δωδεκα
milia viros: qui nō cognouit dexteram suam ne
ρισθεις ανδρας, ειτι τις ουκ ηγνωσας δεξια αυτου η
q sinistra t iumenta multa.
& αφειρησθαι και κτηνη πολλη.

INCIPIIT PROLOGVS IN MICHEAM PROPHETAM.

Emporibus ioathe & achaz & ezechie regū
iuda: michea prophetam ob hanc prophetia
spiritu sancto repletū fuisse lectio ipsa demon
strat. Sed de supradicto numero regū ioathā
& ezechiam deo ob religionē placuisse: histo
ria libri quarti regū: & secūdi paralipomenō
indicat. Achaz vero relicto deo: idola sama
rie quibus etiā filios suos in sacrificiū igni cōcremandos obtu
lerat coluisse constat. Quāobrem deus samaria que reges isrl

& iuda simulachrorū superstitione fefellerat increpās indigna
tionē suam in eam processurā cōminatus est. Populo et israel
preuaricatori: & principibus eius: qui eundē populū fallaci su
sione ad colenda idola impulerant verbis in sequentibus capi
uitatem & interitum affuturum denunciavit.
Explicit prologus.
Incipit argumentum.
Michaeas demorasthi coheres xpi vastationem annundat fi
lic latronis & obsidionem ponit contra eam: quia mado
lam percusserit iudicis israel.
Explicit argumentum.

Cap. f.

דבר יהוה אשר היה אל מיכה
הפרשתי זימיוותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר חזה על שמרון
וירושלם: שמש עמים כלם
הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני
יהוה בכם לעד אדני מהיכל
קדשו: כי רגה יהוה יצא מסקומו
וירד ודרה על צמותי ארץ: ונגפסו
הררים תחתיו והעמקים יתפקשו
צונג מפני האש פמים מנרים
צמורד: נפשע יעקב כל זאת נגד
ונחטאת בית ישראל מי פשע
יעקב הלוא שמרון ומי צמות
יהודה הלוא ירושלם: ושמת
שמרון לעי השדה למטעי כרם
והגרתני לני אבניה ויסדיה אנלה:
וכל פסיליה יפתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצניה אשים
שטמה כי מאתנן זונה קבצה

Incipit Michaeas ppheta.
Capitulum 1.
Urbum dñi quod factū est ad micheam
morasthitem in diebus
ioathā: achaz & ezechie
regum iuda quod vidit
super samariam &
& hierusalē. Audite po
puli omnes: & attendat
terra: & plenitudo eius:
& sit dñs deus
vobis in testem: dñs in
tēplo sancto suo. Quia
ecce dñs egredietur de
loco suo: & descendet
& calcabit sup excelsa
terre. Et confluentur
montes subtus eum: &
valles scindentur
sicut cera a facie ignis:
sicut aque que decurrūt
in preceps. In scelere ia
cob omne istud: & in
peccatis domus isrl.
Quod scelus iacob: Nonne
samaria: & que excelsa
iude. Nonne hierusalē:
& ponam samaria qñi
aceruū lapidū in agro cū
plantatur vinea: & detra
hā in valle lapides ei. Et
fundamēta ei reuelabo:
& oia sculptilia ei cōci
dētur. Et oēs mercedes
ei cōburētur igne: & oia
idola ei ponā in pditio
nē: qā de mercedib me
retrictis cōgregata sunt:

MICHEAS MHXAIAS.

Et factū ē verbū dñi ad micheam mo
rasthite in diebus ioathā t achaz t ezechie
regū iuda: de qñ vidit de samaria t de
hierusalē. audite ppli oēs attendat
terra t oēs qñ in ea: t erit dñs deus in vobis in testem:
& sit dñs deus vobis in testem: dñs in tēplo sancto suo. Quia ecce dñs egredietur de loco suo: t descendet t ascendet sup excelsa terre: t rōmouebunt montes subter eum: t valles tabescunt sicut tabescit cera a facie ignis: t sicut aqua pfluens in decliuis: sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob omnia ista: & in peccatis domus israel. Quod scelus iacob: nonne samaria: & que excelsa iude: & ponam in agro cum plantatur vinea: & detrahā in valle lapides eius. Et reuelabo fundamenta eius: & omnia sculptilia eius cōcidētur. Et omnes mercedes eius cōburētur igne: & omnia idola eius ponā in pditionē: quia de mercedibus retrictis cōgregata sunt:

מרום ה'אקדמנו' זעלות זענלים' עלה
 בני שנה: הירצה יהוה זאלפי רצה
 אילים זרנבות נחלי שמן האתן ימו
 זכורי פשעי פרי בטני חטאת זכר זרה
 נפשיו הניד לך אדם מה טוב ומה נד
 יהוה דורש ממך כי אם עשות דנשמן
 משפט וארבת חסד ורחצנע לכת עשה שפם
 עם אלהיך: קול יהוה לעיר יקרא זנע זלך
 ותושיה יראה שמך שמעו טטה קבא
 ומי יערה: עוד האש בית רשע ישה רצה
 אוצרות רשע ואיפת רזון זשמה אצי רזה
 האזנה זנאזני רשע וזכים אנני זעם זזה
 מרמה אשר עשיריה מלאו חמם אזו רפה
 וישבית דברו שקר ולשונם עשא
 רמיה זפיהם: ונס אני רחליתי רפה רפה
 הנותך השמם על חטאתך: חלה רפה
 אתה תאכל ולא תשבע וישחק שפם אכל
 זקרבך ותסנו ולא תפליט ואשר שבע שמה
 תפליט לחרב אתן: אתה תזרע נסג פליט
 ולא תקצור אתה תדרך זית נמו זרע
 ולא תסוך שמן ותירוש ולא סוך ירש
 תשתה יין: וישתמר חקות עמרי שתה שמר
 וכל מעשה בית אחאב ותלנו חפס עשה
 זמועצתם למען תתי אתך זלג זען
 לשמה וישבית לשרקה וחרפת שפם נשא
 עמי תשאוו אלילי לו Cap.vij.

'excesso. Nunqd offerā ei
 'holocaustomata & vitu
 los'anniculos: Nūquid
 placari potest dñs in milli
 bus'arietū: an in multis
 millibus'hircor'pinguū:
 'Nūqd dabo primogeni
 tū meū p' scelere meo &
 'fructū vētris mei p' pctō
 'aie mee: Indicabo tibi o
 'hō'qd sit bonū & qd dñs
 'requat a te. Vtūq' facere
 'iudiciū & diligere' mise
 ricordia' & sollicitū 'abus
 lare' cum deo tuo. Vox
 'dñi ad ciuitatē clamat:
 '& salus erit' timētib' nos
 men eius. Audite' tribus
 'et qs' approbabit illud:
 'Adhuc' ignis in' domo
 'impū' thesauri' iniquitatis
 '& mēsurā minor' ire ple
 na. Nunqd iustificabo' sta
 terā ipsā: & facelli' pon
 dera' dolosa: In' qbus' diui
 tes eius' repleti sunt' iniq
 tate: & habitātes in ea' lo
 quebatur' mēdaciū & lūn
 gua eorū' fraudulentā' in
 ore eorum. Et ego ergo
 'cepi' pcutere te: perditio
 ne' super pctis tuis. Tu
 'comedes' & nō' saturabe
 ris' & humiliatio tua eorū
 'in medio tui. Et appre
 hendes' & nō' saluabis: &
 quos' saluaueris' in gladiū
 'dabo. Tu' seminabis oo
 '& nō' metes: tu' calca
 bis' oliuam eorū' & nō' vn
 geris' oleo: & mustum:
 & nō' bibes' vinū: & custo
 disti' precepta' amri' & oē
 'opus' dom' achab: & am
 bulasti' in voluptatibus eorū:
 'vt' darem' te in pditionē:
 & habitātes in ea' in sibilū:
 & oppro
 briū' ppli mei' portabis.
 E' mibi: 7.
 'Qua' factus sum' sicut
 qui colligit in' autūno' ra
 cemos' vindemie. Nō est
 'botrus' ad comedēdum:
 'pcoqs' ficus' desideramit
 'aia mea. Perit' sctūs' de
 'terra: & rect' in hoibus
 'nō est. Oēs' in sanguine
 'insidiantur: vir' fratrem
 suū ad' mortem' venatur.
 'Malū' manuū suarū dicit
 'bonū. Princeps' postu
 lat' & iudex' in reddendo
 est. Et magn' locutus est
 'desideriū' aie sue: & con
 turbauerūt eā. Qui' opti
 mus i eis est' qñ palurus:
 & q' rectus qñ spina' de se
 pe. Dies' speculātōis tue:
 'visitatio tua' venit. Nūc
 'erit' qasitas eorum. ooo

mei excessu. si apprehendam eum in holocaustis in
 μου ὑψίστου. ἐὶ καταλάβωμαι αὐτὸν ἐν δολικαυτώματι ἐν
 vitulis anniculis: si suscipiet dñs in millib' arie
 μόχους ἐνιαυσιαίαις, ἐὶ προσδ'ίξεται κύριος ἐν χιλιάσι κρι
 τήσιν αὐτὸν δεκά millib' caprarū pinguis si dederō p'rogata mea p
 ωὶ ἢ ἐν μυριάσι χιμαρῶν πίνωσι δ' ὡ πρῶτόγονά μου ὑπὲρ
 peccato meo fructū ventris mei p' impietate aie
 ἀμαρτίας μου καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἀσεβείας ψυχῆς
 mee. annūciatū ē tibi homo: qd bonū est qd dñs querit
 μου ἀπ' ἡγγάλισαι ἀνθρώπων, τί καλοὶ ἢ τί κύριος ἐκδότη
 a te: nisi vt facias iudiciū & diligas mēam
 παρὰ σοῦ; ἀλλ' ἢ τῶν χειρῶν κριμα καὶ ἀγαπᾷς ἑαυτὸν;
 & paratus sis vt iambalcom cum deo τοιοῦτος
 καὶ ἔτοιμοι εἶσαι τοῦ παρῆλθεαι μετὰ τοῦ θεοῦ σου; φ
 vbi clamat clamabit: & saluabit timentes
 ἐν κυρίου πάλει ἐπικλησέσεται, καὶ σωσέσθαι φοβουμένους
 nomē eius. audī tribus: & qd omābit ciuitatē:
 ἡ ὄνομα αὐτοῦ. ἀκούε φυλά, καὶ τίς κερμαῖοσι πύλη;
 nūqd ignis ē dom' iniquitatis thesauris thesauris τειροῦ
 μὴ πῦρ καὶ δικαίος ἀνομοῦ ἐσομενίζωτ ἐσομενίζωτ ἀνομοῦ
 & cū iniuria iniquitatis: si iustificabit in iusticia
 καὶ μετὰ ὑβριως ἀδικα; ἐὶ δικαιοσύνη ἐὶ δικαιο
 iniquus. & in sacculo pōdera doli de qd' dicitur
 ἀνομοῦ. καὶ ἐὶ μαρσὺ πωσάμια δ' ἔλου ἐξ ἑστ' ἡνι πλωται
 impietatis impleuerit. hīantes cū locuti sunt
 ἀσεβείας ἐὶ ἐπιλασασθ' καὶ ἐὶ κατακτείνωτ αὐτὸν ἐλάλησ' ay
 mēdacia: & lingua eorū exaltata ē i ore eorū. &
 ψευδ' καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῶ στόματι αὐτῶν καὶ
 ego crucians te pditione ppe peccata tua. tu
 ἐγὼ ἐβασάσασα ἀφαισιμῶν διὰ τὰς ἀμαρτίας σου. σὶ
 comedes & non saturaberis: & cū iam te intinet
 φάγισαι καὶ οὐ μὴ ἐμπληθῆς, καὶ ἐσπιβαλῶ σὶ ἐξίσω
 isam. & apprehendes & non saluabis: & qd' est
 τῆς. καὶ καταλάβω καὶ οὐ μὴ διασωσῆς, καὶ ὄσους ἐσθ' ἡ
 uauetis in gladiis tradentur. tu seminabis. τὸ
 σάσῃς ἐὶς ῥομφαίας παρὰ δόκον σῆς. σὶ σπείρης καὶ οὐκ
 metes. tu pmet oleū: & non vngeris oleo.
 ἀμίσσης. σὶ πείσεις ἔλαιον, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἔλαιον
 & vñs & non bides. & dissipabunt legitia ppe
 καὶ ἔσπ' καὶ οὐ μὴ πείσῃ. καὶ ἀφαισιμῶν ἡμίμα λου
 mei: & oia opa dom' achab: & abulastis
 μου, καὶ πάντα τὰ ἔργα εἰκου ἀχάβ, καὶ ἐπαρῆντι
 in cōsilio eorū: vt traderē te in pditō
 ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν, ὅπως παρὰ δ' σὶ ἐὶς ἀφαι
 niam: & hīantes eam in sibilū: &
 σμῶν, καὶ τοὺς κατακτείνωτ αὐτὸν ἐὶ συριγμῶ, καὶ
 opprobria ppe accipietis.
 ἐνείδ' ἡ λαὸς ἀψίδει.
 Ca. 7.
 E' mibi q' factus sum sicut qui congregat stipulam in mōis:
 Ὡμοὶ ὅτι ἐξήμην ὡς συνάγει καλαμῶν ἐὶ ἀμῶν,
 & sicut racemos in vindemia. cū nō sit
 βοτρυς καὶ ὡς ἐπιφυλίδ' ἐὶ τρυγητῶ. βυχ ὑπαρχεῖτος βί
 tuus ad comedēdū pmissua. vt mibi aia: q' perit
 τρυγὸς τοῦ φαγῆν πρῶτόγονα. ὀμοὶ ψυχῆ, ὅτι ἀπύλω
 reuerens de terra: & corrigēs in hoibus
 λιγ ἐυλαβῆς ἐσπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορεῖ ἐν ἀνθρώποις
 nō est: oēs in sanguine iudicātes: vnusq' ἑσ
 βυχ ὑπαρχεῖ, πάντες ἐὶς ἀμαρτία δικαίωτης, ἕκαστος ἑσ
 p'itū suū tribulant tribulātōis: in malis
 πλοσῆσ' αὐτοῦ ἐκλίβουσι ἐκλίψεται, ἐπὶ ἡ κακίη τῆς
 manus suas parantes. pnceps postulat & iudex
 χείρας αὐτῶν ἐτοιμῶσ' ἑσ. ἡ ἀρχὴ αὐτῶν καὶ ὁ κριτής,
 pacifica verba locut' est: desiderū aie sue
 ἐρωτικὸς λόγους ἐλάλησ'ε, καταύμοι ψυχῆς αὐτοῦ
 est: & ego auferam bona eorū qñ tinea dē
 ἐρίν, καὶ ἐγὼ ἐξελῶμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σῆς ἐκτρο
 dēs & ambulāo sup regulā. vt vitioico tue
 γωτ καὶ βαδίζω ἐπὶ καίωτος. ἐναὶ ἐκδικήσεις σου
 vtneft. nūc'erunt fletus eorū.
 ἡ κασπ' ἡνι ἔσπ' κλαυθμῶ αὐτῶν. ooooooooooooooooooooo

C
 D
 Dec.
 12. d.
 Regul.
 1. d.
 A
 D

וּמְחַנֵּק לְלִבְאֲתוֹ וַיִּמְלֵא טֶרֶף מִמֶּנֶם פְּלֵא
 וְחַיּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ טֶרֶף הַדְּגָיִם אֲלֵיךְ מִי
 נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי זַעֲשֹׁן צֶעַר
 רֶכֶבָה וּנְפִיזוֹךְ תֵּאבֵל חֶרֶב אֲבֵל
 וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טֶרֶף וְלֹא יִשְׁמַע כְּרַת שְׁפֵל
 עוֹד קוֹל מְלֵאכָהוּ

Cap. iij. הוֹי עִיר דָּמִים כְּלֵה פֶזֶז פְּרָק
 מְלֵאכָה לֹא יִמֵּשׁ טֶרֶף קוֹל שׁוֹט
 וְקוֹל רֶעֶשׂ אֹפֶן וְסוֹס דָּרָר
 וּמִרְכָּבָה מִרְקָדָהוּ פֶרֶשׁ מַעֲלָה וְלֵהָב
 חֶרֶב וְכֶרֶק חֲנִית זֶרֶב חֶלֶל וְזָבָד
 פֶּטֶר וְאִין קֶצֶה לַגִּיבָה וְכֶשֶׁל
 זְנוּיָתָם מֶרֶב זְנוּיָה זֹנָה טוֹבַת
 חֵן צְעֵדָת נְשָׁפִים הַמְכַרְת גוֹיִם
 זְנוּיָה וּמְשַׁפְּחוֹת זְנוּיָהוּ הַדְּגָיִם
 אֲלֵיךְ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלִּיתִי
 שׁוֹלֵיךְ עַל פְּנֵיךְ וְהִרְאִיתִי גוֹיִם
 מֵעֶרְךָ וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנֵךְ וְהִשְׁלַמְתִּי
 עֲלֵיךְ שְׂקָצִים וּנְבִלָתֵךְ וְשִׁמְתִּיךְ
 זָרָאִי וְהָיָה כָּל רֵאִיךְ יְדוּד מִפְּנֵךְ
 וְאָמַר שְׂדֵדָה זְנוּיָה מִי יִנּוֹד לָהּ
 מֵאִין אֲנִי אֲנִי מִנְחָמִים לָךְ הַתִּיטְבִּי
 מִנְאֵ אֲמוֹן הַיְשָׁנָה זְנוּיָה מִיִּם
 סְבִיב לָהּ אֲשֶׁר חֵיל יִם מִיִּם
 חוֹמָתָהּ נוֹשׁ עֲצָמָה וּמְצָדִים וְאִין
 קֶצֶה פוֹט וְלוֹבִים הָיוּ צְעוֹרְתֵךְ
 נָם הָיָה לַגִּלָּה הַלְכָה זְנוּיָה נָם
 עֲלִילָה יִרְטָשׁוּ זָרָאִשׁ כָּל חוֹצוֹת
 וְעַל נְכַבְדִּיהָ יְדוּ נוֹרָל וְכָל גְּדוּלִיהָ
 וְחָקוּ זְנוּיָה נָם אֶת תְּשׁוּבָתֵךְ תְּהִי
 נַעֲלָמָה נָם אֶת תְּבַקְשֵׁי מַעוֹז
 מֵאוֹיֵב כָּל מְבַצְרֵיךְ תֵּאנִים עֵם
 זְנוּיָה אִם יִנּוֹשׁ וְנִפְלוּ עַל פְּנֵי
 אֹכֵל הָנָה עֶמֶךְ נְשָׁיִם זְנוּיָה
 לֹא יִבְרָךְ פֶּתוּחַ נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי אֶרֶץ
 אֲבֵלָה אִשׁ זְנוּיָה מִי מַצּוֹר

et necavit leonis suis.
 Et implevit preda coarctata
 speluncas suas: & cubile
 suum rapina. Ecce ego ad
 te dicit dominus exercituum: &
 succenda usque ad fumum
 quadrigas tuas: & leonibus
 tuos comedet gladius.
 Et exterminabo de terra
 predam tuam: & non audietur
 ultra vox nuntiorum
 tuorum.

Ue civitas sanguinosa
 uniuersa medicata di
 laceratione plena. Non
 recedet a te rapina. Vox
 flagelli & vox impetus
 rote & equi frementis
 & dirige furcis & equi
 ascendentis & micatis
 gladii & fulguratis haste
 & multitudinis interfecte
 & grauis ruine: nec est
 finis cadaverum. Et cor
 ruent in corpibus suis pro
 pter multitudinem fornicationum
 meretricum speciosa & grate
 & habetis maleficia: quia vendidit
 gētes in fornicationibus suis
 & familias in maleficiis suis.
 Ecce ego ad te dicit dominus
 exercituum: & reuelabo
 pudēda tua in facie tua:
 & ostendam in gentibus nu
 ditatem tuam & regnis igno
 miniam tuam. Et piscamur
 te abominatiōes & contu
 melias te afficiam: & ponam
 te in exemplum. Et erit ois
 qui viderit te refilius a te:
 & dicet. Vastata est niniue.
 Quis commouebit super
 te caput? Unde queram con
 solatorē tibi? Nunquid melior
 es alexandria propter quod
 habitat in fluminibus?
 A quibus in circuitu eius cuius
 diuitie mare aque muri
 eius: ethiopia fortitudo
 eius: & egyptus: & non est
 finis. Africa & libyes fue
 runt in auxilio tuo: sed &
 ipsa in transmigratione du
 cta est in captiuitatem. Par
 uuli eius elisi sunt in capi
 te oim viarum: & super in cly
 tos eius miserunt sortem: &
 oēs optimates eius cōfixi
 sunt in cōpedibus. Et tu
 ergo inebriaberis & eris
 despecta: & quiescēt au
 xilium ab inimico. Omnes
 munitiōes tue sicut ficus
 cum grossis suis: si cōcul
 se fuerint cadēt in os co
 medētis. Ecce populus tuus
 mulieres in medio tui.
 Inimicis tuis adaptionē
 pādetur porte fore tue:
 deuorabit ignis vectes
 tuos. A qui pro obsidione

et suffocavit leonibus suis: et impleuit venatibus nis
 et impleuit preda coarctata speluncas suas: et cubile suum rapina. Ecce ego ad te dicit dominus exercituum: et succenda in igne usque ad fumum quadrigas tuas: et leones tuos comedet gladius: et auferam de terra predam tuam: et non audient ultra opera tua.

Ca. 3.
 Civitas sanguinosa tota mendax iniquitate plena: non directabit venatio. vox flagellorum et vox rotarum equi frequentis et curvus feruentis: et equis ascendentibus: et splendens gladius: et fulgur armorum: et multitudinis vulneratorum: et grauis ruine: et non erit finis gētibus eius. Et confirmabunt in corpore eorum a multitudine fornicationum: et meretricum speciosa et grata tui maleficia: et vendit gētes in fornicationibus suis: et tribus in veneficio suo. Ecce ego ad te dicit dominus ois: et discooperam posteriora tua super faciem tuam: et ostendam gētibus turpitudinem tuam: et te: et ignominiam tuam. et pōdam super te abominatiōes: et piscamur te in exemplum. Et ponam te in exemplum. Et erit ois qui viderit te descendet a te. et dicet: misera niniue quae gemet eam: unde queram consolatorē tibi? apta chorāda pro amnis quae hinc in fluminibus. aqua in circuitu eius: cuius principium mare et in portu eius. et ethiopia fortitudo eius: et egyptus. et non est finis: fuge tue. et libeo facti sunt auxiliatores: et ipsa in captiuitate ibit captiua: et paruulos illi allident in principis viarum: et super oia incluta eius mittet sortem. et oēs optimates eius alligabunt compedibus: et tu inebriaberis et eris despecta: et quiescēt tibi ut siccus ex inimico. oēs munitiōes tue et sicut ficus cum grossis: si commote fuerit cadent in os comedētis. ecce populus tuus mulieres in te: et aperientur porte fore tue. et comedet ignis vectes tuos. aqua deuorabit et comedet ignis vectes tuos. aqua deuorabit et comedet ignis vectes tuos. aqua deuorabit et comedet ignis vectes tuos.

A

B

C

hauri tibi. obtine munitiones
 ἡπιωσασαι σιαυτη. κατακροσασαι τωι ἔχυρωματων
 tuas: igredere i lutū: & cōculcare in paleis. ob
 σου, ἡμῶν ἰς πηλόν, καὶ συμπατήκτι ἔι ἀχῦροις. κα
 tinc sup laterem: tibi comedet te ignis:
 κατακροσασαι ὑπὲρ πηλόν, ἡκεὶ καταφάγεται σὶ πῦρ,
 disperdet te gladii: comedet te qñ locusta:
 ἡλοδερὶ σὶ σὶ ρομφαία, καταφάγεται σὶ ὡς ἀκρίς,
 & aggrauaberis qñ bruchus: multiplicare vt bruchus. mlti
 καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος, πηλόν ἡκεὶ ὡς ὁ βροῦχος. ἡπ λή
 plicalli negotiatioes tuas sñt stellas celli. & vna
 ἡνας τῶν ἡμπερίας σου ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ βροῦ
 ch' iperū fecit & expāsus est. cōmixtus tu' sicut locusta a
 χος ἄριστος καὶ ἡπιπετὰ δὲ. ἡ σὺ μμῆσις σου ὡς ἀκρίς ἡπι
 scendens in sepe in die frigoris. sol ortus est
 βραβυα ἡπι φραγμῶν ἡ κίβρα π' ἄγου. ὁ κίβρις ἀίττειλι
 & abditit & nō cognouit locum eius. ve illis.
 καὶ ἀφίλιτο καὶ ἡκε ἡγιω γῆν τῶσσι αὐτῶν. ὁυαὶ αὐτοῖς,
 dormitauerit passioes tui: rex assyrus cōsopitit
 ἡνσῶσῃ ὡς π' αὐτῶν σου, βασιλεὺς ἀσσυρίος ἡκε ἡμισι
 fontes tuos: abdit pp̄s tuus sup mōtes & nō
 τῶν δ' υἱῶν σου, ἀπῶσῃ ὡς λαὶς σου ἡπι τὰ ἄστρα καὶ ἡκε
 erat q' fācipret: & nō est sanitas cōtritiōis tue.
 ἡ ὡ ἡκε ἡκε ἡκε, καὶ ἡκε ἡκε ἡκε τῶν συντριβῶν σου.
 intumuit plaga tua. oēs q' audist
 ἡ φλῆγμα τῶν ἡπ λῆγῶν σου. πάντες οἱ ἀκούοντες γῆν
 mōtū tuū plaudēt manus sup te: qz sup
 ἀγγελίῃ σου κροτήσουσιν χεῖρας ἡπι σὶ, ὁ ὅτι ἡπι
 quē nō intravit malitia tua semper.
 τῶν ἡκε ἡπ λῆγῶν ἡ κακία σου διαπαγῶς. oooooo

INCIPIIT PROLOGVS IN ABACVG PROPHETAM.

Vattuor prophete in duodecim pphetarum volumine continentur: e quibus tres in prin-
 cipio mafa. i. pondus titulu habent: naum abacuc & malachias. Porro zacharias in medio et circa finē duos huiuscemodi ponit titulos: e quibus vnus est: onus verbi domini in terra adrach & damasci requiei ei. Alter in fine scy onus verbi dñi sup israel. De naum orationibus tuis iam liber vnus editus est. De zacharia & malachia: si vita comes fuerit dñs feretur. Nunc abacuc habemus in manibus qui vel ex eo quod amabilis deo est vocatur amplexatio: vel q' in certamen & luctā cet vt ita dicā) amplexū cum deo cōgreditur: amplexātis. i. luctā tis fortitus est nomen. Nullus enim tam audaci voce ausus est deū ad disceptationē iusticie puocare: & dicere ei. Cur in rebus humanis & mundi istius pompa tanta rerū versetur iniquitas. Vociferabor ad te vim patiens & nō saluabis. Quare ostendisti mihi iniquitatē & laborē videre: Lacerata est lex: & non peruenit vsq' ad finē iudiciū: quia impius preualet aduersum iustum: Ideo egreditur iudicium peruersum. Vides q' temeraria vox sit et quodāmodo blasphemātis: creatorē suum ad iudiciū prouocare: & vas fragile aduersus figulum cur tale vel tale factū sit disputare: Necnon & hoc aiaduertendū q' assumptio vel pondus que grauiā iam esse diximus: pphete visio est & aduersum mōs tam dogma peruersum intelligit quod videt: nec vt amens loquitur: nec more insanientū feminarū dat sine mente somnium. Vnde & ap̄s iubet vt si pphetantibus aliis lallā fuerit reuelatū: taceant qui prius loquebātur. Et statim nō est inquit dissensio nis deus sed pacis. Ex quo intelligitur cum quis ex voluntate reticet: & aliis locū dat ad loquendū: posse et loqui & tacere cū velit. Qui iam in extasi. i. inuitus loquitur: nec tacere nec loqui in sua ptate habet. Illud quoq' discē quia semel a me violenter edigis vt quasi quosdā gradus & scalas ad altiora nitēti: historiā tibi interpreter: pphetiā esse circa babilonē & nabuchodonosor regem chaldeorū: vt quō prior ppheta naum quē abacuc sequitur vaticiniū habuit cōtra ninium & assyrios qui vastauerunt decē tribus que vocātur israel: ita abacuc pphetiā habeat aduersus babilonē & nabuchodonosor: a quibus iudas & hierusalē templūq' subuersa sunt. Et vt scias eo tēpore fuisse abacuc quo iam due tribus que vocabantur iuda ducte erant in ca

hauri tibi: extrue muni-
 tiōes tuas. Intra in lutū
 & calca: subigens tene
 laterem. Ibi oooooo
 comedet te ignis: peris-
 bis gladio: deuorabit te
 vt bruchus. Cōgregare
 ergo vt bruchus: multi-
 plicare vt locusta. Plures
 fecisti negociatioes tuas
 q' stelle sint celi. Bruchus
 expansus est & auolauit.
 Custodes tu' qñ locuste:
 & paruuli tu' quasi locu-
 ste locustarū: q' cōsident in
 sepib' i die frigoris. Sol
 ortus est & auolauerūt:
 & nō ē cognit' locus ca-
 rū vbi fuerit. Dormitauē-
 rūt pastores tu' rex assur
 sepeliētur principes tui.
 Latitauit pp̄s tu' in mō-
 tibus: & nō est q' cōgre-
 get. Nō est obscura cōtri-
 tio tua: pessima est plaga
 tua. Oēs qui audierunt
 auditionē tuā: cōpserūt
 manū sup te: q' sup quē
 nō trāsit malicia tua sp̄:
 Explicīt Naum ppheta.

שׂאבִּילָךְ מַחֲזִיקֵי מִבְּצֻרֶיךָ בְּאֵי צְטִיט
 וְרַמְסֵי גְחֹמֵר הַחֲזִיקֵי מַלְכֵן וְשֵׁם
 תֵּאֲכֹלְךָ אֵשׁ תִּכְרִיתְךָ חֶרֶב תֵּאֲכֹלְךָ
 כְּכֹד קִבְּהָ כְּכֹד קִבְּהָ
 הַרְבִּית רִכְלֶיךָ מְכֻכְבֵּי הַשָּׁמַיִם
 אֲלֶיךָ פָּשַׁט וַיַּעֲף מִנְּזֻרֶיךָ כְּאֶרְבֶּה
 וַיִּטְפְּסֶרְיֶךָ כְּגֹב גֹּבֵי הַחֲוֹנִים
 בְּגִדְרוֹת צִיּוֹם קָרָה שְׁמֶשׁ זָרְחָה
 וַיִּנְוֹד וְלֹא נֹדַע מְקוֹמוֹ אַיִם נָמוּ
 רַעֲיֶיךָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר יִשְׁפְּנוּ אֲדִירֶיךָ
 נָפְשׁוֹ עִמָּךְ עַל הַהָרִים וַאֲיִן מִמְּבֻזָּן
 אֵינְךָ לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִפְּתָךְ כֹּל
 שְׁמַעֵי שְׁמַעְךָ תִּקְעוּ כַּף עֲלֶיךָ כִּי
 עַל מִי לֹא עֲבָרָה רַעַתְךָ תִּמְיָדוּ
 וְרַע קוֹם
 אֵי נֹמֵרְעָה
 שְׁכֹבֵאֲדֵר
 פֹּשֵׁת קִבְּן
 מִתְּלַה נִבְּהָ
 רֹעַתְמָד

ptinitate: daniel docere te poterit: ad que in lacu leonu abacuc
 cum prandio mittitur: quanq' apud hebreos hec ipsa nō lega-
 tur historia. Igitur siue quis recipiat scripturā illam: siue nō reci-
 piat: vtrūq' pro nobis est. Aut enī recipit: & iam post factā rem
 liber abacuc textitur: aut nō recipit: & quasi ppheta scribit que
 ventura cognoscit. Interim fm litteras causatur aduersum deū
 propheta: cur nabuchodofor templū dei vastet & iudā: cur hieru-
 rusalē quondā vrb dñi destruat: quare clamet populus & nō
 audiat: vociferetur ad dñm oppressus a chaldeis: & non salue-
 tur: quare etiā ipse ppheta vel populus ex cui' persona loquitur
 ad hoc vixerit: & hucusq' perductus sit: vt iniquitatē hostiū &
 suū laborē viderit: cur iniusticia pualet aduersum se. Et hec dī
 cit pre mentis angustia nesciens aurū in igne conflare. Et tres
 pueros de camino ignis puriores exisse q' intrauerant. Sed &
 hoc generaliter accipere possumus q' ex persona humane im-
 patientie loquatur vt in querulam vocē & plenā doloris erum-
 pat dicens. Quare respicis contēptores: & taces cōculcante im-
 pio iustiorē se? Hec aut loquitur: nesciens iudicia dei inuestigabi-
 lia. & profundū diuinitū sapientie & scientie eius: q' non ita vt
 deat deus vt videt homo. Homo tantū presentia respicit: deus
 futura & eterna cognoscit. Et quō si egrotans & estuans febrili-
 bus aquā frigidam postulet: & dicat ad medicū: vim patior: cru-
 cior: vr̄or: exanimor. vsq' quo medice clamabo & nō exaudies?
 & respondeat ei sapientissimus & clementissimus medicus:
 scio quo tēpore dare debeā quod postulas: nō misereor modo:
 quia misericordia ista crudelitas est: & volūtas tua contra te pe-
 tit: ita & deus noster sciens clementie sue pondera atq' mensu-
 ras interdum nō exaudit clamantē: vt eum probet & magis puo-
 cet eum ad rogandū: & quasi igne excoctū iustiorē & puriorē
 faciat. Quod intelligens apostolus fm id quod misericordiā cō-
 secutus est a dño ait. Sed nō defidimus. Et scit q' qui perseuera-
 uerit vsq' in finē hic saluērit: & gloriatur i labore & dolore. Et
 cum hieremia dicit. Tribulationē & miseriam inuocabo: & quo
 modo alius inuocat deum: sic sanctus vir & bellator inuictus ad
 exercendum se et probandum tribulationem & miseriam inue-
 nire desiderat.
 Explicīt prologus.
 Incipīt argumentum.

Abacuc luctator fortis & rigidus stat sup custodia suā: & figit
 gradum sup munitionē: vt christum in cruce contempletur
 & dicat. Operuit celos gloria eius: & laudis ei' plena est ter-
 ra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius: ibi abscon-
 dita est fortitudo eius. Explicīt argumentum.

In luce iacula tua ibant: et in splendore com... in luce iacula tua ibant: et in splendore com...

In luce sagittarum tuarum... ibunt in splendore fulguratis... In fremitu coculcabis terram...

לאור הקציר יהלכו לנגה ברכ... חניתך: בועם תצעד ארץ... בואף תדוש נויסו יצאת לישע...

INCIPIT PROLOGVS IN Sophoniam prophetam.

Radut hebrei cuiuscumq; pphete pe aut au po natur in titulo ipos quoq; prophetas fuisse. Vnde et amos vnu de duodecim pphetis...

hūilitas: vt cū puerit aliquis ad perfectū: dicat: quia nō sum dignus vocari apostolus. Et illud in psalmis. Dñe non est exaltatū cor meū...

Explicit prologus

Incipit argumentum.

Sophonias speculator & arcanorum dei cognitor: audit clamorem a porta piscium & eiulatum a secunda: & cōtritionē a collibus...

Explicit argumentum.

לִכְן חִי אֲנִי נָא יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב כְּסוֹדֹם תִּהְיֶה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּעַמָּהּ מִמֶּשְׁקֵי חֶרֶד וּמִכְרָה מִלַּח וּשְׂמֵמָה עַד עוֹלָם שְׂאֵרֵית עַמִּי יִבְזוּ וְיִתְרֹנוּ וְיִנְחָלוּ וְזֹאת לָרֶם תַּחַת נְאוֹנָם כִּי חָרְפוּ וַיִּנְדְּלוּ עַל עַם יְהוָה צְבָאוֹת נֹרָא יְהוָה אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו אִישׁ מִמְקוֹמוֹ כָּל אִי הַנּוֹיִם וְגַם אַתֶּם כּוֹשִׁים חֲלָלֵי הַרְבִּי הִפְתֹּהוּ וַיִּטְיֹה עַל צַפּוֹן וַיֵּאבֹד אֶת אֲשׁוֹר וַיִּשֶׁם אֶת נִינְוָה לְשֵׁמָמָה צִיָּה כְּסֹדֵר בְּרוּךְ וּרְבִצוֹ בְּתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל חֵיתוֹ נוֹי גַם קֶאֶת גַּם קֶפּוֹד בְּכַפְתְּרֶיהָ יִלְיֹנוּ קוֹל יִשׁוֹרֵר בְּחֵלוֹן הָרֶבֶץ נִי אֶרְזָה עֲרֹהוּ זֹאת הָעִיר הָעֲלִיזָה הַיִּשְׁבֵּת לְבִטָּח הָאֶמְרָה בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד אִיךָ הֵיטָה לְשֵׁמָמָה מִרְבֵּץ לְחַיָּה כָּל עִבְרָ עֲלֶיהָ יִשְׂרָק וַיִּנְעֵ יְדוֹ הוֹי מִרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה לֹא שְׂמֵמָה בְּקוֹל לֹא לְקַחָהּ מוֹסֵר בִּיהוָה לֹא בְטָחָה וְאֵל אֱלֹהֵיהָ לֹא קִרְבָּה שְׂרִיָה בְּקִרְבָּה אֲרֵוֹת שְׂאֵנִים שְׂפִטָּה זֵאֵבֵי עֲרָב לֹא נִרְמֹו לְבָקָר וְנִבְיָאֵיהָ פְחִזִים אֲנָשִׁי בְּנִדּוֹת כְּהִנְיָה חֲלָלוּ קֶדֶשׁ חֲמִסוֹ תוֹרָה יְהוָה צְדִיק בְּקִרְבָּה לֹא יַעֲשֶׂה עוֹלָה בְּבָקָר בְּבָקָר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן לְאוֹר לֹא נֶעְדָר וְלֹא יוֹדֵעַ עוֹל בְּשֵׁתוֹ חֲמֵלֵתִי נוֹיִם נִשְׁפּוּ בְּנֹתָם הַחֲרָבֵתִי חוֹצוֹתָם מְבָלֵי עִבְרָ נָצוּ עֲרִיָהּ מְבָלֵי אִישׁ מֵאֵין יוֹשֵׁב אֶמְרָתִי אַךְ תִּירָאֵי אוֹתִי תִקְחֵי מוֹסֵר וְלֹא יִכְרַת מִשְׁנֵהּ כָּל אֲשֶׁר פָּקְדֵתִי

Propterea vivo ego dicit dñs exercituum deus israel: quia moab vt sodoma erit & filii cococo ammō quasi gomorra: siccitas spinarū & acerui falis: & desertū vsq; in eternū. Reliquie populi mei diripiēt eos: & restidui gētis mee possidebūt illos: hoc eis euenit pro supbia sua: qua blasphe mauerunt & magnificati sunt sup popm dñi exercituū. Horribilis dñs sup eos: & attenuabit omnes deos tre. Et adorabūt eū viri de loco suo: oēs insule gentiū. Sed & vos ethiopes: interfecti gladio meo eritis. Et extendet manū suā sup aglonē & perdet assir. Et ponet speciosam i solitudinē & in inuitū: & q̄si desertū. Et accubabūt i medio ei⁹ greges oēs bestie gētū & onocrotalus & hericus in liminibus eius morabūtur. Vox cantātis in fenestra: coru⁹ in supliminari: qm̄ attenua bo robur eius. Hec est ciuitas gloriofa hitans in cōfictia: q̄ dicebat i cor de suo. ego sum & extra me nō est alia aplis: quō facta est in desertū cubile bestie. Ois qui transit per eas sibilabit: & mouebit manū suam. Upta ciuitas colūba. Non audiuit vocē & nō suscepit disciplinā. In dño non est confisa: ad deū suū nō appropinq̄ uit. Principes eius in medio eius q̄si leones rugientes. Iudices eius lupi ovespere: nō relinq̄bant in mane. Prophete eius vesani: viri infideles. Sacerdotes eius polluerunt sanctū: infulte egerunt contra legē. Dñs iustus in medio eius nō faciet iniquitatem. Mane coo mane iudiciū suū dabit in luce: & non abscondetur. Nesciūt aut iniqui cōfusione. Dispidi gētes & dissipati sūt anguli earū. desertas feci vias eorū dum nō est q transeat. Desolate sūt ciuitates eorū nō remanēt viro neq; vilo hitatore. Dixi: attē timebis me: suscipies disciplinā. Et nō p̄bit habitaculū ei⁹: ppter oia in qbus visitari

propterea vivo ego dicit dñs exercituum deus israel: quia moab sicut sodoma erit et filii ammon quasi gomorra: siccitas spinarum et acerui falis: et desertum usque in eternum. Reliquie populi mei diripient eos: et restidui gentis mee possidebunt illos: hoc eis euenit pro superbia sua: qua blasphemauerunt et magnificati sunt super populum domini exercituum. Horribilis dominus super eos: et attenuabit omnes deos terrae. Et adorabunt eum viri de loco suo: omnes insulae gentium. Sed et vos ethiopes vulnerati gladio meo eritis: et extendet manus suas super aglonem: et perdet assyrios. Et ponet speciosam in solitudine: et quasi desertum. Et accubabunt in medio eius omnes greges et omnes bestiae gentium et onocrotalus et hericus in liminibus eius morabuntur. Vox cantantis in fenestra: coruus in supelimitari: quoniam attenuabit robur eius. Haec est ciuitas gloriofa hitans in confictia: quae dicebat in corde suo: ego sum et extra me non est alia apostolis: quomodo facta est in desertum cubile bestiae. Omnis qui transit per eas sibilabit: et mouebit manus suas. Upta ciuitas coluba. Non audiuit vocem neque suscepit disciplinam: in domino non est confisa: ad deum suum non appropinquauit. Principes eius in medio eius quasi leones rugientes. Iudices eius lupi ovespere: non relinquebant in mane. Prophetae eius vesani: viri infideles. Sacerdotes eius polluerunt sanctum: infulte egerunt contra legem. Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem. Mane coo mane iudicium suum dabit in luce: et non abscondetur. Nesciunt autem iniqui confusione. Dispidi gentes et dissipati sunt anguli earum. desertas feci vias eorum dum non est qui transeat. Desolate sunt ciuitates eorum non remanent viro neque vilo hitatore. Dixi: attende timebis me: suscipies disciplinam. Et non prebit habitaculum eius: propter omnia in quibus visitari

C

G

D

D

A

B

Prologus.

INCIPIT PROLOGVS IN AGGEVM PROPHE TAM.

Ieremias ppheta ob causam perfurii sedechie regis vt historia libri secūdi Paralipomenon indicat: qui fidē pmissam nabuchodonosor regi chaldeorū non seruauerat: populū israel refert cum memorato rege hierusalem: expugnata hierusalem captiuū in babilonē fuisse perductū. Sed cum memoratus populus multis tēporibus idolis seruendo et effusione sanguinis innocen- tum se grauitē impiasset volens deus generationē vniuersam eiusdem populū ob causas memoratas penitus deperire: septua- ginta annorū captiuitatē eundē populū in regno chaldeorū sta- tuit sustinere: hac rōne: vt cōpleto numero annorū: nouus po- pulus a memoratis peccatis immunis ad renouationē hierusalē perueniret. Sexagesimo itaq; secundo anno: regno chaldeorū subuerso: cui adhuc octo anni restabant ad regnādū: quod etiā sexta visio danielis ostendit cum ppter causam sacrilegij: quod in eadē visione cōtinetur: fuisse extinctū: dari⁹ qui medis impe- rabat: vt septima visio danielis ostendit: mēorat⁹ in regno suc- cessit. Cuius primo anno regni: vt decima visio danielis manis- festat: daniel supputatis annis videns appropinquare tēpus re- uersionis que per hieremiā fuerat promissa: orans tam pro se q̄ pro populo eandē pmissionē a deo postulabat impleri: cui p gabriele archangelū in eadē visione iuxta preces eiusdē vniuer- sa cōpleta esse: deus dixit. Nam moriente supradicto dario re- ge medorū: & succedente in regno cyro rege perfarū: pmissio

ne dei cōpleta per eundē regē populūq; israel in hierusalē re- ductum: historia secundi libri paralipomenon & initiū esdre pe- phete confirmāt. Cūq; a populo israel & a senioribus templū dei edificari cepisset: mortuo cyro rege ac regnante dario rege perfarū qui memorato cyro successerat: vicine gentes ciuitas- tis hierusalē: vt idē esdras refert restorationē templi & ciuitas- tis resistendo impedire ceperunt. Qua ratione deterritus po- pulus israel: reparationē supradicti tēpli dñi: necdū iuxta pro- missionē cōcessam esse credebat. Propter quod in secūdo anno regni memorati dario regis perfarū aggeus ppheta a deo mis- sus ad zorobabel qui de tribu erat iuda: qui potestātē regni sus- cepturus erat: & iesum filiū iosedech summū sacerdotē animo- net: vt credant cōpleto numero annorū tempus restorationis hierusalē aduenisse. Hoc etiā addito: ne incredulitatē populi vel- lent imitari: de quo deus per eum dixit. Populus hic dicit. Non- dum venit tēpus vt edificetur domus dei. Omnia autē que textu huius pphetie cōtinētur: reuersionē populū: edificationē tēpli: renouationē ciuitatis: obseruantia sacerdotālē: & interitū re- gnorum gentium exterarum significant.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Aggeus festiuus & letus: qui i seminauit in lachrymis vt in gaudio meteret: destructū templū reedificat: deūq; patrē inducit loquentē. Adhuc vnum modicū est: & ego cōmonebo celum & terram: mare & aridam: & mouebo omnes gentes: & veniet desideratus cunctis gentibus.

Explicit argumentum.

Prima heb. Ter. heb. Aggeus. i. Trāsla. B. Die. Trāsla. gre. lxx. cū iter. latina.

Cap. i. In anno secundo das in mēse sexto in die vna factū est verbum dñi in manu aggei pphete ad zorobabel filiū salathiel ducē iuda: & ad iesum filium iosedech sacerdotē magnum dicens. Hec ait dñs exercituum dicens. Populus iste dicit. Nondum venit tēpus domus dñi edificandē. Et factum est verbū dñi in manu aggei prophete dicens. Nunqd tēpus vobis est: vt habitetis in domibus laqueatis: & domus ista deserta. Et nunc hec dicit dñs exercituum. Ponite corda v̄ra super vias vestras. Seminastis multū & titulistis parū. Come distis & non estis satiati. Bibistis & non estis inebriati. Operuistis vos & non estis calefacti. Et qui mercedes cōgregauit misit eas in sacculū ptusū. Hec dicit dñs exercituum. Ponite corda vestra super vias vestras. Ascendite in montē: parate ligna: & edificate domum: & acceptabilis mihi erit: & glificabor dicit dñs.

Incipit Aggeus ppheta. Capitulum. In anno secundo das in mēse sexto in die vna factū est verbum dñi in manu aggei pphete ad zorobabel filiū salathiel ducē iuda: & ad iesum filium iosedech sacerdotē magnum dicens. Hec ait dñs exercituum dicens. Populus iste dicit. Nondum venit tēpus domus dñi edificandē. Et factum est verbū dñi in manu aggei prophete dicens. Nunqd tēpus vobis est: vt habitetis in domibus laqueatis: & domus ista deserta. Et nunc hec dicit dñs exercituum. Ponite corda v̄ra super vias vestras. Seminastis multū & titulistis parū. Come distis & non estis satiati. Bibistis & non estis inebriati. Operuistis vos & non estis calefacti. Et qui mercedes cōgregauit misit eas in sacculū ptusū. Hec dicit dñs exercituum. Ponite corda vestra super vias vestras. Ascendite in montē: parate ligna: & edificate domum: & acceptabilis mihi erit: & glificabor dicit dñs.

AGGEVS. ΑΓΓΑΙΑΣ. Ca. i. In secundo anno sub dario re- ge in mēse sexto vna mensis: factū est verbum dñi in manu aggei pphete dicens: dicit dñs exercituum dicens: ponite corda v̄ra super vias vestras: & edificabit domus dñi: & veniet desideratus cunctis gentibus. Et ego cōmonebo celum & terram: mare & aridam: & mouebo omnes gentes: & veniet desideratus cunctis gentibus.

C
D
A
B
Deut. 18. d. 12. d. 6. d.

resperitis in multa: et facta sunt pauca. et intu
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 uis in domi: et exufflam illud. quā obre
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 exercitū. pro qd domi mea dce
 a est: eos ad festinatō vnuūq̄q̄ domi suam:
 mīs est, ὑμῖς δὲ δώκατε ἕκαστος ἕως γὰρ δικαιοσύνη
 ppter hoc abstinebit celi a rore: et terra sub
 ab tunc germina sua: et inducā gladiū sup
 trahet sup mōtes. et sup tritici: et sup
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 vna: et sup oleum: et sup holco:
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 et sup iumēta: et sup oēs labo
 rous, καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 rō manu eor. et auduit zorobabel fili
 uis tūc χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἔκουσε zorobabel ἰσχυ
 salathiel. et iesus filius iosedec sacerdos magni:
 σαλαθιὴλ. καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 et oēs reliqui pph̄i vocē dñi
 καὶ πάντες οἱ καταλείπων τὸ λαὸν τῆς φωνῆς κυρί
 dei sui: et verba aggei pphete s̄
 eu t̄ iis αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων ἀγγαίου t̄ προφήτου κα
 cui scripsit cū dñs de^s eor ad eos:
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 et nunciant a facie dñi: et dē
 τῶν, καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 xit aggeus nunci^s dñi in nuncijs dñi:
 πρὸ ἀγγαίου ὁ ἀγγεῖλος κυρίου ἐν ἀγγέλοις τοῦ κυρίου,
 eis pph̄o: ego sum vobiscū dicit dñs. et
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 factavit dñs sp̄m zorobabel filij salathi
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 ei de tribu iuda: et sp̄m iesu filij iose
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 dec sacerdotis magni: et sp̄m re
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 d̄ia tūc ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 h̄os pph̄i: et ingressi sūt et faciebāt opa
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 in domo dñi exercitū dei sui.

Ca. 2.
 Q̄arta et vicesima mensis sc̄xti
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 in secundo anno sub vario rege:
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 in septimo mēse vna et vicesima mensis: factū est ver
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 bā dñi in manu aggei pphete dicens: dic
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 gis κυρίου ἐν χεῖρῃ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων, ἰσχυ
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 woi δὲ πρὸς zorobabel filiū salathiel de tribu
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 iuda: et ad iesum filiū iosedec sacerdotē
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 magni: et ad oēs reliquos
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 pph̄i dicens: qd ex vobis vidit domū istam in glo
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 ria sua q̄ ante: et quōd vos videtis sp̄am
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 h̄i αὐτῶν τῆ ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 n̄c sicut nō existentē i cōspectu v̄ro: et n̄c cōfortare
 ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ
 v̄i καὶ οὐχ ὑπαρχοῦσα ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ πολλὰ, καὶ ἔφθιτο εὐαγγέλιον. καὶ ἰσχυ

Respondistis ad amplius: et ecce factū est minus.
 Et intulistis in domum et exufflam illud.
 Quā ob causā dicit dñs exercitū: quia domus mea deserta est: et vos festinastis unusquisq̄ in domū suam. Propter hoc super vos phibiti sūt celi ne daret rorem: et terra phibita est ne daret germē suū. Et vocavi sicut citatē super terrā et super montes: et super triticū: et super vinum: et quecunq̄ profert humus: et super homines: et super iumenta: et super oēm laborē manū. Et audiuit zorobabel filius salathiel: et iesus filius iosedech sacerdos magni: et oēs reliqui populi aggei pphete sicut misit eum dominus de eor ad eos: et timuit ois populus a facie dñi. Et dixit aggeus nuncius dñi de nuncijs domini populo: dicens. Ego vobiscum sum eo dicit dominus. Et suscitavit dominus spiritum zorobabel filij salathiel ducis iuda: et spiritum iesu filij iosedech sacerdotis magni: et spiritum reliquorū de omni populo: et ingressi sunt et faciebant opus in domo dñi exercitū dei sui.

In die vicesima et quarta mensis in sexto mense in anno secundo darii regis in septimo mense vicesima et prima mensis factus est verbum dñi in manu aggei prophete dicens. Loquere ad zorobabel filium salathiel ducem iuda: et ad iesum filium iosedech sacerdotem magni: et ad reliquos populi dicens. Quis in vobis est derelictus qui vidit domum istam in gloria sua prima. Et quid vos videtis hanc nunc? Nunquid non ita est quā nō sit in oculis v̄ris? Et nunc confortare

כָּנַה אֶל רִבְנָה וְרָגָה לְמַעַט
 וְהִבְאֵתֶם הַבַּיִת וְנִפְחַתִּי בּוֹ יַעַן
 מֵה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בַּיִתִּי
 אֲשֶׁר הוּא חָרַב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ
 לְבֵיתוֹ: עַל קִן עֲלֵיכֶם כְּלָאוּ שָׁמַיִם
 מִטֶּל וְהָאָרֶץ כְּלָאָה וְיִבּוּלָהּ:
 וְאָקְרָא חֲרָב עַל הָאָרֶץ וְעַל
 הַרְדִּים וְעַל תְּדֵנָן וְעַל הַתִּירוֹשׁ
 וְעַל הַיְצִרָר וְעַל אֲשֶׁר תִּזְצִיא
 הָאֲדָמָה וְעַל הָאָדָם וְעַל הַבְּרֵמָה
 וְעַל כָּל יִנְיַע פְּפִיּוֹם וְיִשְׁמַע זֶרְבָבֶל
 בֶּן שִׁלְתַּיָּאֵל וְיְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל שְׂאֲרֵי הָעָם
 וְעַל דְּבָרֵי חֲנִי הַנְּבִיא וְעַל אֱלֹהֵיהֶם
 וְעַל יְהוָה שְׁלַחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 וְיִירְאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה וְיֹאמְרוּ
 חֲנִי מְלָאָךְ יְהוָה בְּמַלְאֲכוֹת
 יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אֶתְכֶם
 נְאֻם יְהוָה: וְיֵשֶׁר יְהוָה אֶת רוּחַ
 זֶרְבָבֶל בֶּן שִׁלְתַּיָּאֵל פֶּתַח יְהוּדָה
 וְאֶת רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל וְאֶת רוּחַ כָּל שְׂאֲרֵי הָעָם
 וְיַעֲשׂוּ מְלָאֲכָה בְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם:
 צִיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
 לַחֹדֶשׁ בְּשֵׁשִׁי בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם
 לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ: בְּשֵׁבִיעִי בְּעֶשְׂרִים
 וְאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה בְּיַד
 חֲנִי הַנְּבִיא לֵאמֹרוּ אֲמַר נְאֻם אֶל
 זֶרְבָבֶל בֶּן שִׁלְתַּיָּאֵל פֶּתַח יְהוּדָה
 וְאֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל וְאֶל שְׂאֲרֵי הָעָם לֵאמֹרוּ:
 מִי בְּכֶם הַנְּשָׂאֵר אֲשֶׁר רָאָה אֶת
 הַבַּיִת הַזֶּה בְּכַבּוֹד הָרִאשׁוֹן וְטָה
 אֶתֶם רְאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא
 כְּמָהוּ בְּאֵין בְּעֵינֵיכֶם וְעַתָּה חֲזַק

viginti lata: et factasūt oides decē lata. et igre-
iactōi σατα, και ἰηόιτο κριός δέκα σατα. και ἰοισ
diebamini in torcular vitharretis quinquaginta am-
...
INCIPIT PROLOGVS IN
zachariam prophetam.

Secundo anno darii regis medox aggeum &
zachariam pphetaffe: lectiones eorundē de
clarant. Sed hac de causa aggens zacharie in
ordine pphetae: platus esse videtur: q̄ eum
duobus mensibus vt pdictorū lectiones ostē-
dunt in ppheta p̄cessisse inuenitur: & ad re-
parationē templi p̄cepto dei populū animaf
se: vt efdras refert dicens. In secundo anno darii regis p̄farum
pphetauerūt aggens & zacharias filius addo pphete sup iude
os q̄ erant in iuda & hierusalem: sup israel in noie dei israel sup
eos. tūc surrexit zorobabel fili⁹ salathiel: & ief⁹ fili⁹ iosedech
et principes eius: inchoauerūtq; edificare domū dei q̄ est in hie
rusalem. Quibus cū adessent pphete exhortatione sua adiu-
uerunt eos. Nam & populū israel ab imitatione paterno: dell
cto: p̄ suam amonitionē idem ppheta cupiens reuocare: ver
bis lectione cōprehensīs vsus est. Vidit nocte & ecce vir ascen-
derat super equū rubeū & c. Vidit ppheta virum equo rubeo
sedentem & stantem in medio myrteti vmbrosi. cuius visionis
hec solutio est. Vir ascendens equū rubeū: licet angelus intelli
gatur tñ quia pdicti coloris equū cōscendere vsus est: vidictā
languinis in eam gentē significat afferendā: q̄ populū israel in

viginti modio: & fierēt
decem: & intraretis ad
torcular vt exprimeres
tis quinquaginta lagenas
& siebant viginti. Percu-
cisti vos vento vrente
& aurugine & grandine
oia opera manū vfarū:
& nō fuit in vobis qui re-
uerteretur ad me dicit
dñs. Ponite corda v̄ra
ex die ista & in futurum
a die vicesima & quarta
noni mensis: oooooo
a die qua fundamenta
facta sunt templi domini
ponite sup cor v̄m. Nū
qd iam semē in germine
est: Et adhuc vinea & fi-
cus & malogranatū & li-
gnum oliue nō floruit.
Ex die ista oooooo
bñdicā & factū est ver-
bū dñi secūdo ad aggeū
in vicesima & quarta mē-
sis dicens. oooooo
Loquere ad zorobabel
ducem iuda oooooo
dicens. Ego mouebo
celum pariter oooooo
& terram: & subuertā
folium regnorum: oooo
& conteram fortitudinē
regni gentium. oooooo
Et subuertā quadrigā &
ascensore eius: & descen-
dent equi & ascensores
eorū: vir in gladio fratris
sui. In die illa dicit dñs
exercituum oooooo
assumā te zorobabel si
li⁹ salathiel serue meus o
dicit dñs et ponam te
quali signaculū: quia o
te elegi dicit dñs exer-
cituū.
Explicet aggens ppheta.

עשרים והיתה עשרה בא אל
היכן לחשף חמשים פורה והיתה
עשרים והיתי אתכם פשדפון
ובירקון ובכרד את כל מעשה ידיכם
ואין אתכם אלי נאם יהוה ושימו
נא לבבכם מן היום הזה ומעלה
מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה
שימו לבבכם העוד הזרע פסנורה
ועד תנפן והתאנה והרמון ועץ
הזית לא נשא מן היום הזה
אברך: ויהי דבר יהוה שנית אל חגי
בעשרים וארבעה לחרש לאמר:
אמר אל זרנבל פחת יהודה
לאמר אני מדעיש את השמים
ואת הארץ: והפכתי נסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות הגוים
והפכתי מרכבה ורכביה ויךדו
סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו:
ציוס זהוה נאם יהוה צנאות
אמתך זרנבל בן שאלתיא אל עבדי
נאם יהוה ושמתוך פחותם כי
בך בחרתי נאם יהוה צנאות:

נא
נבה
שום
צה
רבע
נור
רמן
נברמה
פחה
רעש
פלג
שפד
רנב
לפח
שום תם

captiuitate redegerat. Nam & esaias ppheta p ruborem vestis
mentox inter gentes vindictam cum sanguine a deo pfereda
demonstrans: his verbis vsus est dicens. Quis est iste q venit de
edom: tinctis vestibus de bosra: &c. Stantē vero in medio myr-
teti vmbrentis q dicit: leticiam populo affuturā p myrteti si
gnificationē voluit designari. Eius ligni moyses in leuitico cū
faceret mentionē ait. Accipietis die prima fruct⁹ ligni specio-
si: vt leticiā populi p bene olentis ligni speciosi vmbraclū de-
mōstraret. Sed hāc visionē q liberatione ppli & vindictā de ad-
uerfariis affuturam demōstrat: ob hoc noctu ppheta se vidisse
memorauit: q̄ populū israel in pria liberationē de terra egypti:
noctu discessisse cōstabat. Cui⁹ exēpli q̄ p̄ns popul⁹ aliquā p-
tē in se retinere videbatur: liberatio eiusdē ac reditus captiuita-
tis de terra chaldeox p noctem pphete est reuelata.

Explicet prologus.
Incipit argumentum.

z Acharias memor dñi sui: multiplex in ppheta: iesum
cum vestibus sordidis: & lampadem oculoꝝ septem cā
delabrumq; aureum cum totidem lucernis quot oculis: duas
quoq; oliuas a sinistris lampadis cernit: & a dextris. & post es
quos ruffos: varios: albos: & dissipatas quadrigas ex efrāis: &
equum de hierusalem pauperē: regem vaticinatur: & pdicit re-
gem sedentem super pullum asine filiū subiugalis.
Explicet argumentum

Cap.i. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם
 לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל זַכְרְיָה
 בֶּן בְּרַכְיָה בֶּן עֲדוּי הַנְּבִיא לֵאמֹר
 קַצֵּף יְהוָה עַל אֲבוֹתֵיכֶם קַצֵּף
 וְאִמְדַת אֱלֹהִים נָה אָמַר יְהוָה
 צָנְאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נָא יְהוָה
 צָנְאוֹת וְאִשׁוּב אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה
 צָנְאוֹת אֵל תִּהְיוּ נְאֻמְתֵיכֶם אֲשֶׁר
 קָרָאוּ אֵלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים
 לֵאמֹר נָה אָמַר יְהוָה צָנְאוֹת
 שׁוּבוּ נָא מְדַרְכֵיכֶם הָרְעִים רְעוּ
 וּמַעֲלֵילֵיכֶם הָרְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ
 וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נָא יְהוָה
 אֲבוֹתֵיכֶם אֵיךְ הֵם וְהַנְּבִיאִים
 הַלְעֹלָם יִחְיוּ אֶךְ דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אֶת עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הַלּוֹא
 הַשִּׁינִי אֲבוֹתֵיכֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ
 כֹּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צָנְאוֹת לַעֲשׂוֹת
 לָנוּ מְדַרְכֵינוּ וְנַמְעַלְלֵינוּ כִּן עָשָׂה
 אֲתָנוּ וְנָיוֹם עָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה
 לַעֲשׂוֹתִי עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ
 שֶׁבַט בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ
 הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל זַכְרְיָה בֶּן בְּרַכְיָה
 בֶּן עֲדוּי הַנְּבִיא לֵאמֹר רְאִיתִי
 הַלַּיְלָה וְהִנֵּה אִישׁ רֹכֵב עַל סוּס
 אָדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַחֲדָסִים
 אֲשֶׁר נִמְצְאָה וְאַחֲרָיו סוּסִים צוּלִים
 אֲדָמִים שְׂרָקִים וְלִבְנִים וְאָמַר מֶה
 אֵלֶּה אֲדָנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ
 הַדְּבַר בִּי אָנִי אֲרָאךָ מֶה הֵמָּה רְצֵה
 אֵלֶּה וַיֵּשֶׁן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין עֵנֵה
 הַחֲדָסִים וַיֹּאמֶר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח אָמַר
 יְהוָה לְהַתְּהַלֵּךְ בְּאַרְצָךְ וַיֵּעַנּוּ אֶת
 הַמַּלְאָךְ יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַחֲדָסִים
 וַיֹּאמְרוּ הַתְּהַלֵּכְנוּ בְּאַרְצָךְ וְהִנֵּה כָּל

Incipit zacharias pphes
 ta. Capitulum. 1.
 IN mense octavo in
 anno secundo cooco
 darii factum est verbum
 domini ad zachariam
 filiu barachie filii addo
 pphetam dicens. cooooo
 Irat est dñs sup patres
 vestros iracundia. cooooo
 Et dices ad eos. Hec di
 cit dominus cooooooooooooo
 exercituum. Couertimi
 ni ad me ait dominus co
 exercituum. et couertar
 ad vos dicit dñs cooooo
 exercituum. Ne sitis si
 cut patres vestri: ad quos
 clamabant pphete prio
 res cooooooooooooooooooooo
 dicens. Hec dicit dñs
 exercituum: cooooooooooooo
 couertimini de viis vris
 malis: cooooooooooooooooooooo
 & de cogitationibus vris
 pessimis: & nō audierūt
 neq attendeunt ad me
 dicit dñs. cooooooooooooo
 Patres vestri vbi sunt &
 prophete: cooooooooooooo
 Nunquid in sempiternū
 viuēt: Verūtamē verba
 mea & legitima mea que
 mandau seruis meis p
 phetis: nunqd nō cōpre
 henderūt patres vros! Et
 couerſi sunt & dixerunt.
 Sicut cogitant dñs ex
 ercituū facere nobis fm
 vias nras: & fm adiuuen
 tiones nras fecit nobis.
 In die vicesima & q̄rta
 vndecimi mensis cooco
 cooooooooooooooooooooooooooooo
 fabath in anno secun
 do darii: cooooooooooooo
 factum est verbū dñi ad
 zachariā filiu barachie
 filii addo pphetā dicens.
 Vidi cooooooooooooooooooooo
 per noctem: & ecce vir
 ascendēs super equum
 ruffum & ipse stabat in
 ter myrteta cooooooooooooo
 que erant in profundo:
 & post eum equi cooooo
 ruffi varii & albi. Et dixi
 Qui sunt cooooooooooooo
 isti dñe mi! Et dixit ad
 me angelus cooooooooooooo
 qui loquebatur in me.
 Ego ostendā tibi qd sint
 hec. Et respondit vir q
 stabat inter cooooooooooooo
 myrteta & dixit. Isti sūt
 quos misit cooooooooooooo
 dñs vt perambulent ter
 ram. Et responderunt
 angelo domini qui sta
 bat inter myrteta: cooooo
 & dixerūt. Perambulau
 mus terram: & ecce ois

ZACHARIAS.
 ΖΑΧΑΡΙΑΣ. Ca.1.
 In octavo mense anni secundi sub da
 N τῷ ὀγδόῳ μῶνι ἔτους δ'ωτίτου ἐπὶ δ'α
 rio factū ē verbū dñi ad zachariā
 filiu barachie filii addo pphetā dicens: tra
 γῶν τοῦ βαραχίου υἱοῦ ἀδ'δ'ῶ γῶν προφῆτη λέγων, ὅσο
 t' est dñs 5 pfcō vfos tra magna.
 γῶν κύριος πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἔργα μεγάλα.
 τ diceo ad eos: hec dicit dñs exercitu
 xū ἱεῖς πρὸς αὐτοὺς, τὰδ'ε λέγει κύριος τῷ δ'λαμί
 um: t couertimini ad me dicit dñs virtutum
 μῶν, xū ἐπιστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος τῶν δ'υάμιων,
 t couertar ad vos dicit dñs virtu
 xū ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος τῶν δ'υάμι
 ōν. t nolite fieri sicut pfcō vñ: ἡσ argue
 ων. xū μὴ γίνεσθε καθὼς εἰ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἱεραλεσ
 runt eos pphete q̄ prius fuerat dicens. hec di
 say αὐτοῖς εἰ προφῆται εἰ ἱμπερῶνιν λέγουσιν. τὰδ'ε λέ
 cit dñs virtutū: couertimini a vñs
 γῶν κύριος τῷ δ'υάμιων, ἔπιστρέψατε ἐπὶ τῷ δ'ῶ
 vñs malis: t ab adinunctionibus vñs
 ὑμῶν τῶν πειρῶν, xū ἐπὶ τῶν ἐπιτηδ'υμάτων ὑμῶν
 malis: t nō attendet ut audirent me di
 τῶν πειρῶν, xū ἂν προσέχον τοῦ ἱσακουσαί μου λέ
 cit dñs. pfcō vñ vbi sunt t pphete:
 γῶν κύριος. εἰ πατέρες ὑμῶν παύ ἱσὶ xū εἰ προφῆται,
 nūqd in eternū viuēt: verūtamē fides meos t legi
 μᾶς γῶν ἄλλα ἴσονται: πλὴν τοὺς λόγους μου xū τὰ ἱ
 tima mea suscipite: ἔστω ego ἄπλο in ἱσῶ
 μιμά μου δ'έχεισθε, ἴσα ἔγῳ ἐπιλλομαι ἐν πνοιματί
 meo suis meis pphete: q̄ cōprehendit
 μου τοὺς δ'ούλους μου τοὺς προφῆτας, εἰ κατ'ἴλαβον τοὺς
 pfcō vfos. t ruderunt t dixerunt: sicut p
 πατέρας ὑμῶν. xū ἀπικρέισατ xū ἱππατ, καθὼς πα
 parar' est dñs virtutum facere scdm
 ρατ'ἰταχται κύριος τῷ δ'υάμιων ποιῆσαι κατὰ τῶν
 vias nras t scdm adinunctiones nras: sic
 ὀδ'ῶς ἡμῶν xū κατὰ τὰ ἐπιτηδ'υμάτα ἡμῶν, ἔντως
 fecit nobis. quarta t vicesima in vndecimo
 ἱπώσθη ἡμῶν. τῆ τετράδι xū ἱκαδ'ε ἐν τῷ ἱδ'ιατῶ
 mēse: iste mēsis sabat: in secundo anno sub da
 μιᾷ, ἔντος ἡμῶν σαβατ, ἐν τῷ δ'υτίτῶ ἔτῳ ἐπὶ δ'α
 rio: factū ē verbū dñi ad zachariā filiu
 ρίου, ἔφῆτο λόγος κυρίου πρὸς zachariā γῶν τοῦ
 barachie filii addo pphetā dicens: vidi pno
 βαραχίου υἱοῦ ἀδ'δ'ῶ γῶν προφῆτη λέγων, ἴσασα τῶν ἱ
 ctē: t ecce vir ascendens super equū ruffum: t ille
 κῆτ, xū ἰδ'ῶν ἄνδρ' ἐπιβεβηκὼς ἵππου ὑερῆν, xū ἔντος
 stabat inter montes vmbrosos: t post
 ἱσῶσθη ἀναμῖσσι τῶν ἔρῶν τῶν κατασκίωτ, xū ἱπῶσ
 est equi ruffi t albi t varii. t dixit: qd isti
 αὐτ' ἵπποι ὑερῆν xū λευκοὶ xū ποικίλοι. xū ἱππα, τῶν
 dñe: t dixit ad me angelus q̄ loquens in me:
 τοὶ κύριε; xū ἱππε πρὸς με ὁ ἄγγελος ἔλαλῶ ἐν ἡμῶν,
 ego tibi ostēdā qd sunt hec. t rudit vir q̄ stabat
 ἔγῳ σοὶ δ'ίξω τί ἐστὶ ταῦτα. xū ἀπεκρίθη ὁ ἄνδρ' ἔφῆσ
 inter montes t dixit ad me: isti sūt
 κῶς ἀναμῖσσι τῶν ἔρῶν xū ἱππε πρὸς με, ἔντος ἱ
 ἡσ misit dñs vt circuitrent ἱπῶ.
 σῆ ἔνς ἱεραπῖσθαι κύριος τοῦ πρῶτοδ'υσαι τῶ γῶν
 t responderunt angelo dñi q̄ stabat in
 xū ἀπικρέισατ τῷ ἄγγέλῳ κυρίου τῷ ἱφερῶτῳ ἄ
 ter montes t dixerūt: circuitimus terrā:
 μῖσσι τῶν ἔρῶν xū ἱππατ, πρῶτοδ'υσαι τῶ γῶν,
 t ecce ois
 xū ἰδ'ῶν ἡμῶν cooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 cooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 cooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

A

B

C

984

124

124

וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בֵּי יָצָא לֵאמֹר
 וּמַלְאָךְ אֲחֵר יָצָא לִקְרֹאתוֹ וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו רֵץ דָּבַר אֵל הַנְּעָר הַזֶּה רֵץ
 לֵאמֹר פְּרֻזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם יֵשֵׁב
 מִרֵב אַדָּם וּבְרַחֲמָה בְּתוֹכָהּ וַיֹּאמֶר
 אֱהִיָּה לָהּ נָאִם יְהוָה הוֹמֵת אֵשׁ בְּיַחַד קִשְׁתָּהּ
 סָבִיב וּלְכַנּוֹד אֱהִיָּה בְּתוֹכָהּ הוּי סָבִיב כִּבְד
 הוּי וְנָסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן נָאִם יְהוָה נֹסֵי צִיּוֹן
 כִּי כָאֲרֵבַע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פָּרְשָׁתִי בְּגֵז
 אֲתִכֶם נָאִם יְהוָה הוּי צִיּוֹן הַמְּלִטִי מְלִט
 יֵשֵׁב בְּתַת בְּבָלוֹ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲחֵר כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֵל
 הַגּוֹיִם הַשְּׁלֵלִים אֲתִכֶם כִּי הִנְנֵה
 בָּכֶם נִנְעֵה בְּנִבְתָּ עֵינָיו כִּי הִנְנִי
 מִנִּיף אֶת יָדַי עֲלֵיכֶם וְהוּי שְׁלַל
 לְעִבְרֵיכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי יְהוָה
 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי רָנִי וְשִׂמְחִי בְּתַת
 צִיּוֹן כִּי הִנְנִי בָּא וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ
 נָאִם יְהוָה וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֵל
 יְהוָה צִיּוֹם הַהוּא וְהוּי לִי לְעַם
 וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכְךָ וַיִּדְעֶתְךָ כִּי יְהוָה
 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ וְנִחַל יְהוָה
 אֶת יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ
 וּבָחַר עוֹד לְיְרוּשָׁלַם וְהִם כָּל
 בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעוֹר מִמְּעוֹן עוֹר
 קִדְשׁוֹ
 וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד
 עָלָיו יְמִינוֹ לְשֹׁטֵנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵל הַשָּׁטָן יִנְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן
 וַיִּנְעַר יְהוָה בְּךָ הַנְּחָר לְיְרוּשָׁלַם
 הַלּוֹא זֶה אֹד מִצָּל מָאֵשׁ וַיְהוֹשֻׁעַ
 הָיָה לְבוּשׁ בְּנֵדִים צוּאִים
 וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 אֵל הָעֹמְדִים לִפְנָיו לֵאמֹר
 הֲסִירוּ הַבְּנָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו

Et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur in occursum eius: & dixit ad eum. Curre: loquere ad puerum istum dicens. Absq; muro habitabitur hierusalem opere multitudinis hominum & iumetor in medio eius. Et ego ero ei ait dominus murus ignis in circuitu: & in gloria ero in medio eius. O. o. fugite de terra aquilonis dicit dominus: quonia in quatuor ventos celi dispersi vos dicit dominus. O sion fuge que habitas apud filiam babilonis: quia hec dicit dominus exercituum. Post gloriam misit me ad gentes que spoliaverunt vos. Qui enim tetigerit vos: tangit pupillam oculi sui. Quia ecce ego leuo manum meam super eos: & erunt prede his qui seruebant sibi: & cognoscetis quia dominus exercituum misit me. Lauda & letare filia sion: quia ecce ego venio & habitabo in medio tui ait dominus. Et applicabitur gentes multe ad dominum in die illa: & erunt mihi in populum. Et habitabo in medio tui: & scies quia dominus exercituum misit me ad te. Et possidebit dominus iudam partem suam in terra sanctificata: & eliget adhuc hierusalem. Sileat omnis caro a facie domini: quia confurrexit de habitaculo sancto suo.

ostendit mihi dominus iesum sacerdotem magni stantem coram angelo domini: & sathan stabat a dextris eius ut aduerfaretur ei. Et dixit dominus ad sathan. Increpet dominus in te sathan: quia elegit hierusalem. Nunquid non iste torris est erutus de igne? Et iesus erat indutus vestibus sordidiss: & stabat ante faciem angeli. Qui respondit: & ait ad eos qui stabant coram se dicens. Auferte vestimenta sordida ab eo.

τ ecce angelus q loqebat in me stabat: τ αλλου και ιδου ο αγγελος ο λαλων εν εμοι υστικει, και ετιεις angelos egrediebaf in occursum ei. τ ait αγγελος εξιπεριετο εις απαντισσι αυτω. και επιει ad est: curre τ loquere ad adolefcentē illū ος προς αυτοι, δραμι και λαλισαι προς νιαριαν και νια λε εφο: frugifera habitatur hierusalem a multi γων. κατ ακαρπος κατοικησει και ιερουσαλημ εστω πλη tudie hoim τ iumetor q in medio eius: τ ego ero eius απρωπω και κηκτων τω εν μισω αυτω, και εγω εστω illi dicit ονο murus ignis i circuitu. τ in μου αυτη λιγει κυριος τειχος πυρρε κυκλεθιν. και εις glam ero εν medio eius. ο ο fugite de terra δειξαι ισεμαι εν μισω αυτω. ο ο φεγιτι εστω νις adlonis dicit dno: qz de quatuor ventis βορρα λιγει κυριος, οδωτι εκ τω τισ αρω αιμου τ celi εδgregabo vos dicit dno: in sion saluamini ο υρατου συταξ υμικ λιγει κυριος, εις σια απασωιδε q habitatio filiam babilonis. qz hec dicit κατοικουτις θυγατερα βαβυλωνικ. οδωτι τδω λιγει dno ompo: post glam misit me κυριος παρτοκρατωρ, οπισω δεξικ εξαπισακικ με ad geteo q spoliauerit vos: qz q tangit ετω τα εικ τα σκυλευσατα υμικ, οδωτι ο απωμιου vos qil tangens pupilla oculi eius: qz υμικ ως ο απωιδωικ της κορικ του οφθαλμου αυτω, οδωτι ecce ego infero manū meā sup eos: τ erunt καο. ιδου εγω επιφρω την χειρα μου εω αυτω, και ιστωιαι prede his q seruerant eis: τ cognoscetis qz σκλα τοικ δουλιωσαση αυτωικ, και γνωσικ οδωτι dno ompo misit me. letare τ gau κυριος παρτοκρατωρ εξαπισακικ με. τισπω και ισ de filia sion: qz ecce ego venio τ habi φραικου θυγατερ σια, οδωτι ιδου εγω ερχομαι και κατα tabo in medio tui dicit dno. τ εδgregat σκωωσω εν μισω σου λιγει κυριος. και καταφωικηται geteo multe ad dnm in die illa: τ erit εικ πολλα ετω γη κικισ εν τω ημικρα εικικ, και ιστω ei in pphn: τ habitabo in medio tui: τ και αυτω εις λαοι, και κατασκωωσω εν μισω σου, και scies qm dno ompo misit me επιγωωσω οτι κυριος παρτοκρατωρ εξαπισακικ με ad te. τ possidebit dno iudam προς σι. και κατακλωροικωωσω κυριος γη ιουδα την partem suam: sup terrā sciam: τ eliget adhuc μερικα αυτω, ετω την γη την αγια, και ερικη ετω hierusalem. timeat oio caro a facie της ιερουσαλημ. ιυλαβικωωσω πωσα σαρε ετω ηρω dno: qz surrexit de nudibus scio suo. που κυριου, οτι εξιγιετω εις νιφικε αγιω αυτ. Ca. 5

ostendit mihi dno iesum sacerdotē magnū et sathan a dextris eius ut aduerfaret ei. et ait angelus ad iesum. curre et loquere ad puerum istum dicens. absque muro habitabitur hierusalem a multitudine hominum et iumetor in medio eius. et ego ero ei ait dominus murus ignis in circuitu et in gloria ero in medio eius. o o fugite de terra aquilonis dicit dominus quonia in quatuor ventos celi dispersi vos dicit dominus. o sion fuge que habitas apud filiam babilonis quia hec dicit dominus exercituum post gloriam misit me ad gentes que spoliaverunt vos. qui enim tetigerit vos tangit pupillam oculi sui. quia ecce ego leuo manum meam super eos et erunt prede his qui seruebant sibi et cognoscetis quia dominus exercituum misit me ad te. et possidebit dominus iudam partem suam in terra sanctificata et eliget adhuc hierusalem. sileat omnis caro a facie domini quia confurrexit de habitaculo sancto suo.

סוד צוא

B

C

D

D

A

A

B

Septuaginta annis: quod ieiunasti mihi: et si
 ἐβδομηκοντά ἔτη, μὴ νηστίας ἐνηστίακατέ μοι; καὶ ἰὼν
 cederit: aut biberitis: nunc vos ceditis et vos bibitis?
 φάσθε ἢ πίετε, ὄνυχ ἡμῖς ἰδίετι καὶ ἡμῖς πίετε;
 nunc ista verba mea sunt q̄ locutus est dñs in manib⁹
 ὄνυχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἰσὶν ὄνυχ ἑλάλασιν κύριος ἐν χερσὶ
 pphetar q̄ an fuerit q̄ erat hierusalem habi
 τῶν πρῶτων τῶν ἱεροσολιμίων ὅτι ἐν ἱεροσολομίαις κατοι
 ista et abundans et ciuitates eius i circuitu et
 κορυφαὶ καὶ εὐνοῦσα καὶ οὐ πόλεις αὐτῆς κυκλίειν καὶ
 mōstana et cōpōtris hīstata: et fact⁹ ē fmo do
 ἢ ὄρεσιν καὶ ἐπιπέδῳ κατώκετο; καὶ ἰήθητο λόγος κυ
 minis ad zachariā dicens: hec dicit dñs omni
 ρίου πρὸς zachariā λέγων, τὰ δὲ λέγει κύριος παρτο
 potens dicens: iudiciū iustis iudicate: et miam et
 κρατῶρ λέγων, πρῶτα δίκασον κρίνατε, καὶ ἴλασι καὶ
 miserationē facite vnusq̄s ad fratrem suū: et ut
 δουρημαὶ ποιῆτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ χη
 dua et pupillā et aduenā et pauperē nō opprima
 ras καὶ ορφανὸν καὶ πρῶτον καὶ πέντα μὴ καταδύ
 no. et malitias vnusq̄s fratris sui ne
 νασυῖτε. καὶ κακίας ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ
 meminertis in cordib⁹ vris. et noluerit
 μισοκακίῃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. καὶ ἐπιπέδῳ
 attendere et cederit: dolum cōtemnens: et
 τοῦ πρῶτον καὶ ἰδὼκαρ ἰστοὶ παραφροσύνητα, καὶ
 aureo suo aggrauauerit ne audiret: et cor
 τὰ ὄτα αὐτοῦ ἐβάρυσα τοῦ μὴ ἰσακούσῃ, καὶ τὴν καρ
 suum posuit inobediens ne audiret legē
 δίας αὐτοῦ ἵτασαι ὀπιῖν τῶν μὴ ὑπακούσῃ τοῦ ἰομου
 meā et verba q̄ misit dñs om̄p̄o
 μου καὶ τοὺς λόγους ὄνυχ ἑλάλασιν κύριος παρτοκρά
 in sp̄s suo in manib⁹ pphetar
 τῶν ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν πρῶτων τῶν
 q̄ an fuerit. et facta ē ira magna a dño om
 ἱεροσολιμίων. καὶ ἰήθητο ὄργη μεγάλη παρὰ κυρίου παρ
 nisōntis. et erit sicut dixi et nō audie
 τικρότερος. καὶ ἴσαι ἐν τρέπον ἴσαι καὶ οὐκ ἰσακού
 runt eā: sic clamabunt et non exaudiam e
 σα αὐτοῦ, ὄντως κερῆσαι καὶ ἐν μὴ ἰσακούσω αὐ
 os dicit dñs om̄p̄o. et eiciam eos
 τῶν λέγει κύριος παρτοκράτωρ. καὶ ἐβλαῶ αὐτοῦς
 in oēs gētes q̄ nō cognouerit: et fra desolata erit
 ἰς πάντα τὰ ἴθινα οὐκ ἔγνωσαν, καὶ ἢ γὰ ἀφανισθῆσαι
 post eos a pambulante et la reuertente:
 ἔσθ ὀπιῖν αὐτοῦ ἐκ ἀδελφότητος καὶ ἑσθ ἀφανισθῆσαι
 et posuerit terrā electā in desolatione.
 καὶ ἵτασαι τὴν γῆν τὴν ἑλεκτηὶ ἰς ἀφανισμόν. Ca. 8.
 A
 A
 B

Septuaginta annos nun
 qd ieiunasti mihi: et si
 hi: Et cui⁹ comedistis &
 bibistis nunquid nō vo
 bis comedistis & vobis
 metipsis biberitis? Nunquid
 non hec sunt verba mea
 que locutus est dñs oō
 in manu pphetarum cum
 adhuc oooooo hierusalē
 habitaretur & esset opulēta: & ipsa & vr
 bes in circuitu eius: & ad
 anstrū & in capestribus
 habitaretur. Et factū est
 verbū dñi ad zachariā
 dicens. Hec ait dñs ex
 ercituū dicens. oooooo
 Iudiciū verū iudicate:
 & misericordiā & misera
 tiones facite vnusq̄s cū
 fratre suo. Et vidiam oō
 & pupillū & aduenā &
 pauperē nolite calūniari:
 & malū viri fratri suo nō
 cogitet in corde suo. oō
 Et noluerunt attendere
 & auerterūt scapulā res
 cedentes: & aures suas ag
 grauauerūt ne audirent:
 & cor suum posuerūt vt
 adamantē ne audiret les
 gem & verba que misit
 dñs exercituū oooooo
 in spiritu suo sancto per
 manū pphetarū priorū.
 Et facta est indignatio
 magna a dño exercituū.
 Et factum est sicut locu
 tus est & non audierunt:
 sic clamabūt & non ex
 audiam dicit dominus
 exercituū. Et disperfi
 eos per omnia regna oō
 que nesciūt: & terra de
 solata est oooooo
 ab eis: eo q̄ non esset trā
 siens & reuertens: & pos
 fuerunt terram desiderā
 bilem in desertum. 8.
 A
 T factum est verbū
 domini exercituū
 ad me dicens. Hec dicit
 dominus exercituū.
 Zelatus sum sion zelo
 magno: oooooo
 & indignatione magna
 zelatus sum cam. Hec
 dicit dñs exercituū. Re
 uertus sum ad sion & ha
 bitabo in medio hierusa
 lē. Et vocabitur hierusa
 lē cūitas veritatis: & mōs
 dñi exercituū: mons
 sanctificatus. Hec dicit
 dñs exercituū. oooooo
 Adhuc habitabūt fenēs
 & anus in plateis oooooo
 hierusalē & viri baculus
 in manu eius pre multi
 tudine dierū. Et platee
 ciuitatis complebuntur

שבעים שנה הצום צמתני אני:
 אכל שמה וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם
 האכלים ואתם השתים: הלא
 את הדברים אשר קרא יהוה
 ציד הנביאים הראשנים בהיות
 ירושלם ישבת ושלוח ושלחה
 סביבותיה והנגב והשפלה ישב:
 והיו דבר יהוה אל זכריה לאמר:
 כה אמר יהוה צבאות לאמר
 משפט אמת שפטו וחסד ורחמים
 עשו איש את אחיו: ואלמנה
 ויתום נר ועני אל תעשקו ורעת
 איש אחיו אל תחשבו גלבבכם:
 ויטאו להקשיב ויתנו כתף סדרת
 ואזניהם הקבילו משמעו ולבם שמו
 שמיר משמע את התורה ואת
 הדברים אשר שלח יהוה צבאות
 ברוחו ציד הנביאים הראשנים
 והיה קצף גדול מאת יהוה צבאות:
 והיו כאשר קרא ולא שמעו
 כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה
 צבאות: ואסערם על כל הגוים
 אשר לא ידעום והארץ נשמה
 אחריהם מעבר ומשב וישמו
 ארץ חסדה לשמה:
 Cap. viij.
 לאמר: כה אמר יהוה צבאות
 קנאתי לציון קנאה גדולה
 וחמה גדולה קנאתי לה: כה
 אמר יהוה שבת ציון ושבתתי
 בתוך ירושלם ונקראה ירושלם
 עיר האמת והר יהוה צבאות הר
 הקדש: כה אמר יהוה צבאות
 עד ישובו זקנים וקנות בהבות
 ירושלם ואיש משענתו צידו
 מרב ימים: ורחבות העיר ימלאו

וְתִירָא עֵזָה וְתַחֲוִיל מָאד וְעַקְרוֹן יִרְא חוֹל
 כִּי הוֹבִישׁ מִבְּטָה וְאֵבֶד מֶלֶךְ יִבְשׁ לְבָט
 מֵעֵזָה וְאֲשַׁקְלוֹן לֹא תִשָּׁב וְיִשָּׁב רִשָׁב
 מִמְזַר זֶאֱשֻׁדָד וְהִגְדַּתִּי נְאוֹן סִזְר קִבְרַת
 פְּלִשְׁתִּים וְהִסְרַתִּי דַטְיוֹ מִפְּוֹ יִצְהָר סוֹר
 וְשַׁקְצִיו מִבֵּין שְׁנָיו וְנִשְׂאָר נָם פֶּה
 הוּא לֵאלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאֵלֶף שֶׁצֶר
 זִיהוּדָה וְעַקְרוֹן כִּיבוֹסִיו וְחֲנִיתִי מִנָּה
 לְבֵיתִי מִצְנָה מֵעֵבֶר וְיִשָּׁב וְלֹא צְנָא שׁוֹב
 יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד נוֹנֵשׁ כִּי עֵתָה עֵבֶר נִנְשׁ
 רֵאִיתִי זְעִינִי זֵילִי מָאד בְּתַצִּיּוֹן לָצָה גֹל
 הָרִיעִי בְּתַ יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מֶלֶכְךָ לִוַע
 יָבוֹא לְךָ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֲנִי בּוֹא צְדָק
 וְרִכַּב עַל חֲמוֹר וְעַל עֵיר בְּנֵן אֲתַנּוֹת יִשְׁעַ עֵנָה
 וְהִכְרַתִּי רִכַּב מֵאַפְרַיִם וְסוֹס קֶפֶד
 מִיְרוּשָׁלַם וְנִגְרַתָּה קִשְׁתְּ מִלְחָמָה לָפִם
 וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְנָוִים וּמְשָׁלוֹ מֵיָם שְׁלָם
 עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֲפִסֵּי אֲרָץ וְנָם
 אֶת נְדָם בְּרִיתְךָ שְׁלַחְתִּי אֲסִירֶיךָ בְּרַת אֶסֶר
 מִבּוֹר אֵין מַיִם בּוֹ שׁוֹבוֹ לְבַצְרוֹן
 אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ נָם הַיּוֹם מִנִּיד קִנְוָה עֲנֵד
 מִשְׁנָה אֲשִׁיב לְךָ כִּי דַרְמַתִּי לִי שְׁנָה שׁוֹב
 יְהוּדָה קִשְׁתְּ מֵלֹאֲתִי אֲפְרַיִם
 וְעוֹרֵרְתִי בְּנֵיךָ צִיּוֹן עַל בְּנֵיךָ יִנּוּן
 וְשַׁמְתִּיךָ כְּחֶרֶב גְּבוּרָה וְיִהְיֶה עֲלֵיהֶם שׁוֹם גְּבוּרָה
 יִרְאָה וְיִצָּא כְּנֶרֶק חֲצוֹ וְאוֹדִי רִצָּה
 יְהוֹה זֶשׁוּפֵר יִתְקַע וְהִלְךְ זֶסְעָרוֹת שְׁפֵר תְּמַע
 תִּימָן יְהוֹה צְבָאוֹת יִנּוּן עֲלֵיהֶם יִסְוֹנָה
 וְאֶכְלוּ וְלִנְשׁוּ אֲבָנֵי קֶלַע וְשִׁתּוֹ שְׁתָּה
 רִמּוֹ כִּמוֹ יִין וּמִלָּאוּ כְּמִזְרַק קִשְׁתָּה זֶכֶק
 זְנוּיֹת מְזַבְּחִים וְהוֹשִׁיעֵם יְהוֹה זֶנְהָרָפֶה
 אֲלֵהֵיהֶם יָיוֹם הַהוּא כְּצֶאֱן עֵמּוֹ יִשְׁעַ
 כִּי אֲבָנֵי גִזְרֵי מִתְנוֹסְסוֹת עַל גִּסְס
 אֲדַמְתּוּ כִּי מַה טוֹבוֹ וְסָה יִפְּוֹ יִפְּהָ
 דָּגָן בְּחוֹרֵים וְתִירוֹשׁ יִנּוּבֵב קִשְׁתִּי יִבְשׁ
 בְּתוֹלוֹת נּוֹכַת גִּתָּל

et timebit: & gaza & do
 lebit nimis: & accharon:
 quonia cofusa spes eius.
 Et peribit rex
 de gaza & ascalon non
 habitabitur: & fedebit
 separator in azoto: &
 disperdam superbiam oo
 philistinoru: & auferam
 sanguine eius de ore ei:
 & abominatiões eius de
 medio dentu eius: & re
 linqtur etiã ipse deo no
 stro: & erit quasi dux oo
 in iuda: & accharo qua
 si iebuseus. & circumdabo
 domu meã ex his q milli
 tant mihi euntes: & reuer
 tentes: & nõ transibit su
 per eos vitra exactor: qa
 nunc vidi in oculis mes
 is. Exulta fatis filia sion:
 subila filia hierusalẽ. Ec
 ce rex tuus cooooooo
 veniet tibi iustus salua
 tor ipse pauper: coooooo
 & ascendes sup asina: &
 super pullu filium asine.
 Et disperdam quadrigã
 ex effraim: & equum coo
 de hierusalẽ & dissipabi
 tur arcus belli. cooooooo
 Et loquetur pacem gen
 tibus: & potestas eius a
 mari vsq ad mare: & a
 fluminibus vsq ad fines
 terre. Tu quoq in san
 guine testamenti tui emi
 sisti victos tuos de lacu
 in quo nõ est aqua: co
 uertimini ad munitione
 victi spei. Hodie quoq
 annuicias duplicia red
 da tibi: quonia extendi
 mihi iudam quasi arcu:
 implem effraim. coooooo
 Et suscitabo filios tuos
 sion sup filios tuos gre
 cis: & ponã te qsi gladiu
 fortiu. & dñs de sup eos
 videbitur: & exibit vt
 fulgur laculũ ei. Et dñs
 deus in tuba canet: &
 vadet in turbine coooooo
 austr. Dñs exercituum
 proteget eos: cooooooo
 & deuorabũt & subiciet
 lapidib funde. Et bibet
 tes inebriabũtur qsi a vi
 no: & replebũtur vt phi
 ale: & quasi cornua alta
 ris. Et saluabit eos dñs
 deus coru in die illa vt
 gregem populi sui coooo
 quia lapides sancti ele
 uabũtur super cooooooo
 terrã eius. Quid eni bo
 nu eius est: & quid pul
 chrũ eius nisi frumentũ
 electoru: & vinum ger
 minans virgines: 10.

et timebit: & gaza & dolebit nimis:
 et accaron: qm cofusa est spes eius.
 et peribit rex de gaza: & ascalon non habitabitur. & fedebit separator in azoto. & disperdam superbiam philistinorum: & auferam sanguinem eius de ore eius: & abominaciones eius de medio dentu eius: & relinquetur etiam ipse deo nostro: & erit quasi dux in iuda: & accharo quasi iebuseus. & circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes: & reuertentes: & non transibit super eos vitra exactor: quia nunc vidi in oculis meis israhel. Exultate fatis filia sion: subila filia hierusalem. Ecce rex tuus veniet tibi iustus saluator ipse pauper: & ascendes super asinam: & super pullum filium asine. Et disperdam quadrigam ex effraim: & equum de hierusalem & dissipabitur arcus belli. Et loquetur pacem gentibus: & potestas eius a mari usque ad mare: & a fluminibus usque ad fines terre. Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti victos tuos de lacu in quo non est aqua: conuertimini ad munitionem victi spei. Hodie quoque annuicias duplicia reddam tibi: quonia extendi mihi iudam quasi arcum: implem effraim. Et suscitabo filios tuos sion super filios tuos grecos: & ponam te quasi gladium fortium. & dominus deus super eos videbitur: & exibit ut fulgur laculuum eius. Et dominus deus in tuba canet: & vadet in turbine australi. Dominus exercituum proteget eos: & deuorabunt & subiciet lapidibus funde. Et bibentes inebriabuntur quasi a vino: & replebuntur ut phiale: & quasi cornua altaris. Et saluabit eos dominus deus eorum in die illa ut gregem populi sui quia lapides sancti eleuabuntur super terram eius. Quid enim bonum eius est: & quid pulchrum eius nisi frumentum electorum: & vinum germinans virgines. C. 10.

A
 B
 C
 D
 E
 F
 G
 H
 I
 J
 K
 L
 M
 N
 O
 P
 Q
 R
 S
 T
 U
 V
 W
 X
 Y
 Z
 a
 b
 c
 d
 e
 f
 g
 h
 i
 j
 k
 l
 m
 n
 o
 p
 q
 r
 s
 t
 u
 v
 w
 x
 y
 z
 A
 B
 C
 D
 E
 F
 G
 H
 I
 J
 K
 L
 M
 N
 O
 P
 Q
 R
 S
 T
 U
 V
 W
 X
 Y
 Z
 a
 b
 c
 d
 e
 f
 g
 h
 i
 j
 k
 l
 m
 n
 o
 p
 q
 r
 s
 t
 u
 v
 w
 x
 y
 z

A **P**Etne pluuiā a dño opportunā: matutina
 ΔΑΪΤΙΔΙ ὕγροι παρὰ κυρίου καὶ ὕρα, ἀφ' ὧμοι
 & serotina. dñs fecit phantasias & pluuiā
 καὶ ἕψμετ. κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὕγροι
 slyemalem dabit eis: unicuique herbam in agro.
 ἰχθυήσονται δ' αὐτοῖς, ἰκθῶ βατάνη ἐν ἀγρῷ.
 qñ dñs loquēbantur locutifant labores: & dñs
 δίδτι ἐκ ἀποφειγγόμενοι ἰλαλάσασα ἄσπυς, καὶ ἐκ μὲν
 ni vñdeo falsas: & isomnia falsa loq̄bant: ea
 τῆς ὁρασεῖς ψαυδῆς, καὶ ἰνύπνια ψαυδῆ ἰλαλάου, μὲ
 ne cōsolabant. Ideo sublati sūt sē oues &
 ψαυ παρὰ κλάου. δὴ τούτο ἐξήρησασα ὡς πρὸ βλατα καὶ
 afflicti sūt: q̄ non erat sanitas. sup pastorico
 ἰκαυώσασα, ὅτι οὐκ ἦν ἰασίς. ἰπὶ τοὺς ψαυδῆας
 cōditat est furor me: & sup agnos visitabo.
 παρὰ ψαυδῆ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἰπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψο
 & visitabit dñs de' omps
 μου. καὶ ἐπισκέψομαι κύριος ὁ θεὸς ὁ παστοράτωρ τῷ
 gregem suum domū iuda. & ponet eam sic
 πείμνησ αὐτῶν τῷ δικαί τῷ ἰουδα. καὶ ταῖς αὐτοῖς ὡς
 equū decorū sūb in p̄lio. & ex ipso refu
 ἰππῆσι ἰνυρησῶν αὐτοῦ ἐν πολέμῳ. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰπὶ
 petie eis: & ex ipso posuit arcū in furore: &
 βλιψα αὐτοῖς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰταξῆν τῆσθ ἰνυμῶ, καὶ
 ex ipso egrediet ois abactor in idipm. &
 ἐξ αὐτοῦ ἰξελίωσῆσθ παρὸς ἰξελίωσῆσθ ἰν τῷ αὐτῷ. καὶ
 erant qñ bellatores cōculcantes lutū in vñs in
 ἰσοῖσθ ὡς μαχῆται πατοῦτις παλῆτ ἰν ταῖς ὁδ' ὁδ' ἐν
 p̄lio: & bellabunt: q̄ dñs cū eis. &
 πολέμῳ, καὶ παρὰ ταῖς αὐτοῖς, δὴ τὶ κύριος μετ' αὐτῶν. καὶ
 confortabit ascensores equorū: & confortabo
 καὶ μαχῆσῆσθ αὐτῶν ἰππῶν, καὶ κατιχῆσῶ τῷ
 domū iuda: & domū ioseph saluabo: & hītare faciā
 iuss iudā, καὶ τῷ δικαί ἰωσάφ σῶσω, καὶ κατοικησῶ
 eos: q̄ dilexi eos. & erunt quē
 αὐτοῖς ὅτι ἀγάπησασα αὐτοῖς. καὶ ἰσοῖσθ ἰν
 admodū qñ nō eos abiecerā: q̄ ego dñs
 τρέσῶ ὅτι ἰνα αὐτοῖς ἀπὲρριψῶ, δὴ τὶ ἰγῶ κύριος
 deus eorū erandiam eos: & erunt qñ pugna
 ἰσῶς αὐτῶν ἰπακῶσῆσθ αὐτοῖς, καὶ ἰσοῖσθ ὡς μα
 tores ephraim. & letabitur cor eorū
 χῆται τῷ ἰφραῖμ, καὶ χαρῆσῆσθ ἰ καρδίῃ αὐτῶν
 qñ in vñs: & filij eorū videbūt & letabuntur:
 ὡς ἰν ἰσῶ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὁψῆσθ καὶ χαρῆσῆσθ,
 & gaudebit cor eorū in dño. signa
 καὶ ἰνυρησῆσθ ἰ καρδίῃ αὐτῶν ἰπὶ τῷ κυρίῳ. σα
 bo eos: & suscipiā eos: q̄ redimā
 ματῶ αὐτοῖς, καὶ ἰσοδ' ἰσομαι αὐτοῖς, δὴ τὶ λυτρώσο
 eos & multiplicabunt sicut erant multi:
 μου αὐτοῖς καὶ πλεθυνῆσῆσθ κατέτι ἰσῶσ πολλῆ,
 & seminabo eos in p̄lio: & q̄ de longe recordabunt
 καὶ παρὰ αὐτοῖς, ἰν λαῖς, καὶ οἱ μακρῆ μινδ' ἰσοῖσθ
 mei & enutrient filios suos: & cōuertent:
 μου καὶ ἰαρέψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἰπῆρῆψουσι,
 & cōuertam eos de fra egypti: & de assyriā
 καὶ ἰπῆρῆψῶ αὐτοῖς ἐκ γῆς ἀγυπτῶ, καὶ ἐξ ἀσσυρίῶ
 suscipiam illos: & in galaaditen & in il
 ἰσοδ' ἰσομαι αὐτοῖς, καὶ ἰς τῆν γαλααδίτην καὶ ἰς τῆν λί
 banū introducā eos: & nō relinquet ex eis
 ἰσῶν ἰσοῖσθ αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἰπαλεψῆν ἰξ αὐτῶν οὐ
 ul: & p̄transibunt in mari angusto: & p̄cutient
 ἰ ἰς. καὶ ἰαλεῖσῆσθ ἰν θαλάσῃ σῆν, καὶ πατῆσῆσθ
 in mari fluctu: & siccabunt oia profunda
 ἰ θαλάσῃ κύματα, καὶ ξηραῖσῆσθ πᾶν τὰ βῆσ πο
 flumio: & cōfundet oia supbia assyrior. &
 ταμῶ, καὶ καὶ μαχῆσῆσθ πᾶσα ἰ ὕβρις ἀσσυρίῶ. καὶ
 scriptū egypti tollitur: & cōfortabo e
 πατοῖσθ ἀγυπτῶν παρὰ μαχῆσῆσθ, καὶ κατιχῆσῶ αὐ
 eo in dño deo suo & in noīe eius glia
 τῶς ἰν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἰν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καυ
 bantur dicit dñs.
 χῆσῆσθ λέγει κύριος.

PEtite a domino plu
 uiam ooooooooooooo
 in tempore serotino: &
 dominus faciet nives oo
 & pluuiam umbris: & da
 bit eis singulis ooooooooo
 herbam in agro. Quia
 simulacra locuta sunt.
 inutile: & diuini viderūt
 mendacit: & sōniatores
 locuti sunt frustra: & va
 ne cōsolabātur. Idcirco
 adducti sūt qñ grec: af
 fligētur quia non est eis
 pastor. Super pastores
 iratus est furor meus: oo
 & super hircos visitabo,
 Quia visitauit ooooooooo
 dominus exercitūū gre
 gem suum domum oooo
 iuda: & posuit eos qua
 si equum glorie sue oooo
 in bello. Ex ipso angus
 lus: ex ipso ooooooooooooo
 paxillus: ex ipso arcus
 prelu: & ex ipso ooooooooo
 egredietur ois exactor
 simul. Et erūt qñ fortes
 cōculcantes lutum vfa
 rum in prelio. ooooooooo
 Et bellabunt: quia dñs
 cum eis: & confundētur
 ascensores equorū. Et
 confortabo domum ooo
 iuda: & domum ioseph
 saluabo. ooooooooooooo
 Et conuertam eos quia
 miserebor eor. & erunt
 sicut fuerūt qñ nō pro
 fecerā eos. Ego enī dñs
 deus eorū: & exaudiam
 eos. Et erunt qñ fortes
 effraim: & letabitur cor
 eorū quassa vino. ooooo
 Et filij eorū videbunt &
 letabuntur: & exultabit
 cor eorū in dño. Sibila
 bo eis: & cōgregabo illos
 quia redemi eos. Et mul
 tiplicabo eos sicut ante
 fuerant multiplicati: &
 seminabo eos in populis.
 Et de longe recordabū
 tur mei: & uiuet cū filiis
 suis: & reuertētur. Et res
 duci eos de terra egypti:
 & de assyriis cōgregabo
 eos. Et ad terrā galaad
 & libani adducā eos: &
 nō inuenietur eis locus.
 Et transiet in maris fre
 to: & p̄cutiet in marī
 fluctu: & confundētur
 oia profunda fluminis: &
 humiliabitur supbia as
 sur: & sceptrum egypti
 recelet. Cōfortabo eos
 in dño: & in nomine ei
 ambulabunt dicit do
 minus. II.

Cap. x.
 שאלו מיהוה מט
 צעת מלקוש יהוה עשה חזקים
 ומטר נשם יתן להם לאיש
 עשב צשקה: כי התרפים דברו
 און והקסמים חזו שקר וחלמות
 השוא ידברו הכל ינהמון על
 כן נכשו כמו צאן יענו כי אין
 רעהו על הרעים חרה אפי
 ועל השתודים אפקוד כי פקד
 יהוה צבאות את עדו את בית
 יהודה ושם אותם כסוס הורו
 במלחמה: ממנו פנה ממנו
 יתד ממנו קשת מלחמה ממנו
 וצא כל נונש יחדו והיו כגבורים
 בוסים נטיט חוצות במלחמה
 ונלחמו כי יהוה עמם והובישו
 רכבי סוסים: ונפרתי את בית
 יהודה ואת בית יוסף אושיע
 וחושבותים כי רחמתים והיו
 כאשר לא זנחתים כי אני יהוה
 אלהיהם ואענם והיו כגבור
 אפרים ושמה לבם כמו יין
 ובניהם יראו ושמחו יגל לבם
 ציהוה: אשקח להם ואקבצם
 כי פדיתים ורבו רבו רבו:
 ואזרעם צעמים ונמרחקים
 וזכרוני וחיו את בניהם ושבו:
 ורשבותים מארץ מצרים ומאשור
 אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון
 אביאם ולא ימצא להם ועבר
 צים צרה והנה צים נלים
 והגישו כל מצולות האור והורד
 נאון אשור ושקט מצרים
 יסורו ונפרתים ציהוה ובשמו
 יתהלכו נאם יהוה

אש' זעצים וכלפיד אש' זעמיר לפר עמר
ואכלו על ימין ועל שמאל ימין שמל
את כל העמים סביב וישבה
ירושלם עוד תחיתה זירושלם
והישע יהוה את אהלי יהודה ויהודה
זראשנה למען לא תגדל תגדל
תפארת בית דוד ותפארת ישב
ירושלם על יהודה זיום
ההוא יגן יהוה זעד יושב יגן ישב
ירושלם והיה הנשעל זרם זכשל
זיום ההוא זדוד ובית דוד
זאלהים זמלאך יהוה לפנייהם
והיה זיום ההוא אנקש להשמיד זכש שפד
את כל הגוים הזאים על
ירושלם וזשפכתי על בית
דוד ועל יושבי ירושלם רוח
חן ותחנונים והביטו אלי את
אשר דקרו וספרו עליו זמספד זספד
על היחיד והמר עליו זנהמר
על הנכור זיום ההוא יגדל יגדל
המספד זירושלם זמספד זספד
הדרמון זנבקשת מגדון וספדה
הארץ משפחות משפחות לבד
משפחת בית דוד לבד ונשירה
לבד משפחת בית נתן לבד
ונשירה לבד משפחת בית
לוי לבד ונשירה לבד משפחת
השמעי לבד ונשירה לבד כל
המשפחות הנשארות משפחת שאר
זיום ההוא יהיה
מקור נפתח לבית דוד ולישבי
ירושלם לחטאת ולנדה והיה
זיום ההוא נאם יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים זמן
הארץ ולא יזכרו עוד ונס את זכר

ignis in lignis: & sicut fa-
ciem ignis in feno: oooo
& deuorabunt ad dexte-
ram & ad sinistram oooo
oēs populos in circuitu.
Et habitabitur ooooooo
hierusalē rursus in loco
suo in hierusalem: oooo
& saluabit dñs taberna-
cula iuda sicut ooooooo
in principio: vt nō ma-
gnifice ooooooo
glorietur domus dauid
& gloria habitantium co-
hierusalē contra iudam.
In die ooooooo
illa proteget dñs habi-
tatores ooooooo
hierusalem. Et erit qui
offenderit ex eis ooooooo
in die illa qñ dauid: & do-
mus dauid ooooooo
quasi dei: sicut angelus
dñi in conspectu eorū. oo
Et erit in die illa: querā
conterere ooooooo
omnes gentes que ve-
niunt contra ooooooo
hierusalem: & effundam
super domum ooooooo
dauid & super habitato-
res hierusalē spiritum oo
gratie & precū. Et aspici-
ent ad me ooooooo
que confixerūt: & plan-
gent cum planctu quasi
sup vni genitū: & dole-
bunt sup eum vt doli folet
in morte primoge-
niti. In die illa magnus
erit planctus in hierusalē
sicut planctus ooooooo
ad remon in campo ma-
gedon. Et plangent oo
terre familie & familie
seorsum. ooooooo
Familie domus dauid se-
orsum & mulieres corū
seorsum. Familie domus
nathan seorsum: ooooooo
& mulieres eorum seorsum.
Familie domus oo
leui seorsū: & mulieres
eorum seorsum. Familie
semei seorsum: & mulie-
res eorū seorsum. Omnis
familie relique: fami-
lie & ooooooo
familie seorsum: & mu-
lieres eorū seorsum. 15.

In die illa erit ooooooo
fons patens domui
dauid & habitantibus oo
hierusalē: in ablutione
pectoris & mēstruste. Et
erit in die illa dicit dñs
exercituum. ooooooo
disperdam nomina ido-
lorum de ooooooo
terra: & nō memorabū-
tur vltra. Et pseudo ooo

ignis in lignis: & sic faciem ignis in stipula:
πυρὸς ἐν βύλοις, καὶ ὡς λαμπράδα πυρὸς ἐν καλάμῳ,
& deuorabunt a dextris & a sinistris oēs
& καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἑσπερίων πάντας
pphos p circuitū. & habitabit hierusalē ad hoc i
τούς λαούς κυκλόειν. καὶ κατοικήσει ἱερουσαλήμ τινα
femetipm. & saluabit dñs tabernacula iuda sicut
ἐκ δεξιῶν καὶ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα ἰουδα κα-
cut a pncipio: et nō magnificet glia domus
dauid. & elationes habitantū in hierusalē
d'auid. καὶ ἐπαύσεις τῶν κατοικούντων ἐν ἱερουσαλήμ
sup iudā. & erit in die illa proteget
ἐπὶ τοῖς ἰουδαῖοις. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρῶτον
dñs sup habitantes hierusalem. & erit q
κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων ἱερουσαλήμ. καὶ ἔσται ὁ
illim fuerit eis in illa die: qñ domus dauid:
ἀπ' ἀρχῆς ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὡς ὁ δίκαιος δαυὶδ,
& domus dauid qñ domus dei: & angelus
καὶ ὁ δίκαιος δαυὶδ ὡς ὁ δίκαιος τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ
dñi ἰ ἐὸςpectu eorū. & erit in die illa que-
κυρίου ἐναπύει αὐτοῖς. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡμέ-
rā auferre oēs gentes q veniūt p hic
σω τοῦ ἔθους πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ ἱε-
rusalem. & effundā sup domū dauid & sup
erusalem. καὶ ἐκχέω ἐπὶ τοῖς δίκαιοις δαυὶδ καὶ ἐπὶ
habitantes hierusalem spm gratie &
τούς κατοικούντας ἱερουσαλήμ πνεῦμα χάριτος καὶ
mie: & aspicient ad me p eos saluato-
δυσχερῶ. καὶ ἰπιβλήσονται πρὸς με ὡς πρὸς καταρ-
uerit. & plangent sup se placent qñ sup ui-
σαται. καὶ κόψονται ἐφ' ἑαυτοὺς κωπῶν ὡς ἐπ' ἀγα-
lectū: & dolēbunt dolēbunt qñ sup remon. in
πατῶ, καὶ ἐδυσχερῶσονται ὁδύνας ὡς ἐπὶ πρωτόγενῳ ἐν
die illa magnus erit planctus in hieru-
die illa ἐκείνῃ μεγαλυνοῦσεται ὁ κωπῶν ἐν ἱερου-
salem: sic placent malorū genitorū ἰερο succisior:
σαλήμ, ὡς κωπῶν ῥοῦν ἐν πιδίῳ ἰεροσολιμοῦ.
& plangent terra p tribus tribus. tribus do-
καὶ κέψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς. φυλὴ ἱε-
rū dauid seorsum: & mulieres eorū se-
καὶ δαυὶδ καὶ ἑαυτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν κα-
oium. tribus domus nathan seorsum: & mulie-
ῖ ἑαυτῶν. φυλὴ οἴκου ἰσάακ καὶ ἑαυτῶν, καὶ αἱ γυναῖ-
res eorū seorsum: tribus domus leui seorsum: &
κίς αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν, φυλὴ οἴκου λιὺ καὶ ἑαυτῶν, καὶ
mulieres eorū seorsum. tribus symeon seorsum:
αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν. φυλὴ συμων καὶ ἑαυ-
& mulieres eorū seorsum. oēs tri-
τῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν. πᾶσαι αἱ φυ-
bus relique tribus tribus seorsum: & mu-
λαὶ αἱ ὑπολειπόμεναι φυλὴ φυλὴ καὶ ἑαυτῶν, καὶ αἱ γυ-
lietes eorū seorsum.
ταῖς αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν. Ca. 15.
In die illa erit ois loc patens
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς ὁ τόπος διαπηγῆς
in domo dauid & habitantibus hieru-
salem: & in transmutatione & in asperione.
σαλήμ, καὶ ἐν τῇ μεταλλαγῇ καὶ ἐν τῇ ῥαπτήσῃ.
& erit in die illa dicit dñs sabaoth: pñ
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λίγει κύριος σαβαώθ, ἔξο-
pñ nola idolorū de terra: &
λοφύσω τὰ εἰδώματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
nō erit vltra eorū mōria: & pseudo
δὲκ ἔσται ἔτι αὐτῶν μῆρια, καὶ τοὺς ψευδο-
oooooo
oooooo
oooooo
oooooo

Cap. xiiij.
יהוה
קור זפתח

Job.
19-4.
D
A

אמר יהוה צבאות יהוה וזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך אמרתם שוא עבד דבר אלהים ומה בצע כי ישמרו משמרתו וכי הלכנו קודרנית מפני שפר פנה יהוה צבאות ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשו אשר זוד רשעה גם בחנו אלהים ויפלטנו קנה רשעה אז נדברו יראי יהוה איש אל פלס רעהו ויקשב יהוה וישמע קשב שמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי קנה יהוה ולחשבי שמו והיו לי רעה אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר חמל איש על בנו חמל העבד אתו ושבתם וראיתם בין שוב ראיה צדיק לרשע בין עבד אלהים צדק לאשר לא עבדו

Cap. iiii. ויהיו כלא זדים וכל עשה רשעה קש ויהי אתם היום הצא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם ענן שרש וענף וזרחה להם יראי שמי שמש צדקה ומרפא נננפיה רפא ויצאתם מפשתם כעגלי מדבקו כוש רבם ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת עסם כפות רגליכם ביום אשר אני עשה רבא אמר יהוה צבאות זכרו תורת משה ירה עבדי אשר צויתי אתו בחרב צנה על כל ישראל חקים ומשפטים: רבם שפט הנה אנכי שלח להם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול נבא פנה והנורא והשיב לב אבות על בנים נבא ירא ולב בנים על אבות פן אבוא שוב בוא והפיתי את הארץ חרם: נבא

הנה אנכי

dicit dñs exercituum. Inualuerunt super me verba vestra dicit dominus. Et dixistis. Quid locuti sumus contra te? Dixistis. Vanus est qui seruit deo. Et quod emolumētum: quia cum stodiimus precepta eius: & quia ambulauimus tristes coram domino exercituū. Ergo nunc ooooo beatos dicimus arrogantes. Siquidē edificati sunt facientes impietates: & tentauerunt dei & salui facti sunt. Tunc locuti sunt timentes dominum vnusquisq; cū proximo suo. Et attendit dñs & audiuit: & scripsit est liber monumenti coram eo timentibus dñm & cogitantibus nomen eius. Et erūt mihi ait dñs exercituū in die qua ooooooooooooo ego facio in peculium: & parcam eis ooooooooooooo sicut parcat vir filio suo oooooooooooooooooooooooooooooo seruienti sibi. Et cōuertemini & videbitis quid sit inter iustū & impiū: & inter seruientem deo ooooo & non seruientem ei.

4. Cce eni dies veniet succēsa quasi caminus: & erunt oēs superbi & omnes faciētes impietatem: stipula. Et in flāmabit eos dies veniēs dicit dñs exercituum: que non derelinquet eis radicem & germen. Et oriētur vobis timen tibus nomē meū: sol in sticte: & sanitas in pēnis eius. Et egrediemini & salietis sicut vitulus de armento: & calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta pedum vestrorū: in die qua ego facio ooooo dicit dñs exercituum. Mementote legis moysi ooooo serui mei qua mandauit ei in oreb ooooooooooooo ad omnē israel: precepta & iudicia. oooooooooooooo Ecce ego mittam vobis heliam oooooooooooooooooooooo prophetam anteq; veniat dies domini magnus & horribilis. Et cōuertet cor patrū ad filios eorum: & cor filiorū ad patres eorum: ne forte veniam & percutiam terrā anathemate.

Explicit Malachias propheta.

vidit dñs omps. Ingrauastio super me in λέγει κύριος παντοκράτωρ. βαρύνεται ἐπ' ἐμὴ ἐν ταῖς verbis vris dicit dñs. & dixistis in q oblocuti λέγουσ ἡμῶν λέγει κύριος. καὶ ἵπταται ἐν τίνι κατελά sumus ᾧ te: dixistis vanus q seruit deo: λίσσασθε κατὰ σοῦ; ἵπταται μάταιος ὁ δούλωσας ἐμῶ, & qd apli qz custodiunt mandata eius: καὶ τί πλείον ἐστὶ φυλάσσειν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, & qz abulauim supplices ubi faciem dñi ois καὶ ὅτι ἐπαρτήσασθε ἐκείνῳ πρὸ προσώπου κυρίου παν potentis. & nūc nos beatos dicim alienos: πανκράτωρ. καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεθα ἀλλοτρίους, & recedimant oēs q faciunt iniqua: & resti καὶ ἀποικοδομοῦντες πάντας ἐπιποιῦντες ἀνομία, καὶ ἀστέ terbit deo & salui facti sūt. hec oblocuti sunt q ti σκασαθ ἐμῶ καὶ ἰσαέκασαθ. ταῦτα κατελάσασαθ ἐπι φο ment dñm vnusquisq; ad proximi suum. & βούλομαι γὰρ κύριος ἕκαστος πρὸς γὰρ πλάσειν αὐτοῦ. καὶ attendit dñs & audiuit: & scripsit libru monumenti i cōspectu suo his q timent dñm μακροσυνίου ἐνώπιον αὐτοῦ ταῖς φοβουμένους γὰρ κύριος & q reuertentur nomen eius. & erunt mihi ois καὶ ἐυλαβουμένοις γὰρ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἵσονται μοι λέ ci dñs omps in die q ego facio in ac γει κύριος παντοκράτωρ ἐς ἡμέρας ἢ ἐγὼ ποιῶ ἐς πε qstionem. & eligam eos sicut eligit ho επιποιῶσιν. καὶ ἀστέται αὐτοῦ οἱ τρέποντες ἀστέται ἀνο misti saum q seruit ei. & cōuertemini & videbitis: qd sit inter iustum & impiū: & inter seruientē deo & καὶ ἀδίκου, καὶ ἀταμίσει τῷ δουλεύοντι ἐμῶ καὶ τ nō seruientem ei. μη δουλεύοντος αὐτοῦ.

Ca. 4. Quid ecce dies venit ardens sicut cilbanus Διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καυμένη ὡς κλίβανος & cōburet eos: & erunt oēs alienigene & καὶ φάσει αὐτοῦ, καὶ ἵσονται πάντες ἀλλόφυλοι καὶ vniversi q faciunt iniqua stipula: & succēdet eos πάντες οἱ ποιῦντες ἀνομία καλάμ, καὶ ἀστέται αὐτοῦ ὁ dies veniēs dicit dñs vniuersi. & non resti ἡμέρα ἔρχομένη λέγει κύριος τῷ δουλεύοντι. καὶ ὅς μοι ὄνομα que dñs radix nos ram. vobis at q timetis λειψὴ αὐτῶν ὅσα οὐδὲ κλάμα. ὑμῖν δὲ ταῖς φοβουμένους nomē meū oriētur sol iusticie & sanitas in γὰ ὄνομα μου ἀνατελεῖ ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἵσονται ταῖς pēnis eius. & egrediemini & salietis sicut vitulus ὁ σιερῆσι αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσασθε καὶ σκιεῖσθε ὡς μοχλῶ de viculis relaxati: cōculcabitis iniq. & erunt cinis sub pedib; vris in die q ἵσονται αὐτοῦ ἐς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ego facio dicit dñs omps. mementote legis ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος παντοκράτωρ. μὴ ἀστέται τοῦ νόμου moysi serui mei: sicut precepta ei in oreb ad oēm israel precepta & iudicia. ecce ἐγὼ πρὸς πάντας ἰσραὴλ προσήματα καὶ κρίματα. ἰδοὺ ego mitto vobis heliam prophetā anteq; veniat ἐγὼ ἐξεπορεύσω ὑμῖν ἑλίαν γὰρ προφῆται πρὶν ἔλθειν dico dñi magna & illustis. q cōuertet ἡμέρας κυρίου τῆς μεγάλης καὶ ἠπιφάνειας. ὡς ἑσπερατασθ cor pfis ad filii: & cor holo σθαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν υἱοῦ πρὸς πατέρα ad proximi suū: ne forte veniam genitā frā pēnis: πρὸς γὰρ πλάσειν αὐτῷ, μη ἔλθωσιν πατῆρ τῶν γαίοντων.

D

A

A

B

B

C

bellū cōtra ptolemēi regē egypti
 πάλιν πρὸς πτολεμαίων βασιλεία ἀγύ
 rei. et verit' est ptoleme' a fa-
 ciei. et in terra ptolemāios ἐξῆλθε πρὸ
 cie ei' et fugit. et ceciderūt vulne
 σῶσεν αὐτοῦ καὶ ἐφυγε. καὶ ἐπίσει τρεῖς
 rasi multi: et ceciderūt vi
 ματῖαι πολλοί, καὶ κατελάθειτο τὰς πό
 bes munitas in terra egypti. et
 λεις τὰς ὀχυρὰς ἐν γῆ ἀγύπτω. καὶ
 accepit spolia egypti: et re-
 ἔλαβε τὰ σκύλα τῆς ἀγύπτου, καὶ ἐπέ
 uerfus ē antiochus postq̄ percussit egypti
 ἔσειεν ἀντίοχος μετὰ τὸ παταῖσαι ἀγύ
 pti in centesimo et quadragesimo et
 πῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ
 tertio anno. et ascendit in israel et hie
 τρίτῳ ἔτει. καὶ ἀνέβη ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἐ
 solymā in turba graui: et intravit in
 ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρῆ, καὶ ἐπέβη εἰς
 sanctuariū in superbia: et accepit
 τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανία, καὶ ἔλαβε
 altare aureū: et cide
 τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰ λυ
 labiū luminis: et oīa vasa
 χύμα καὶ φωτῆς, καὶ πάντα τὰ σκύν
 eius: et mēsam ppositiōis
 αὐτῆς, καὶ τὴν τραπέζαν τῆς προέσεως,
 et libatoria et phialas: et
 καὶ τὰ μονηρία καὶ τοὺς φιάλας, καὶ
 monariola aurea: et ve
 τὰς βύσσας τὰς χρυσαῖς, καὶ τὸ κατε
 lum: et coronas: et oīa
 πύργια, καὶ τοὺς σφαιροῦς, καὶ τὸν κόσ
 μένῳ aureū qd̄ in facie
 mei τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον ἔ
 ἔρει. et cōminuit oīa: et accepit
 ναῦ. καὶ ἐλάπισε πάντα, καὶ ἔλαβε
 argenti et aur̄ et vasa
 τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκύν
 desiderabilia. et accepit thesau
 τὰ ἐπιθυμητά. καὶ ἔλαβε τοὺς ἱεσαυ
 ros absconditos qd̄ facit. et acci
 ρὸς τοὺς ἐκρυφέντους οὓς ἔκει. καὶ λα
 ρίεσ οἷα ἀβύτ in terra sua.
 βῶν πάντα ἀπέβη εἰς τὴν γῆν αὐτῆ.
 et fecit hoim cede: et locut' est
 καὶ ἐπέειπε φοιουροίας, καὶ ἐλάλασεν
 superbia magna. et fuit in
 ὑπερηφανίαν μεγάλην. καὶ ἔθηκε πέν
 et magn' in israel in oī loco
 ἑὸς μέγα ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν παντί τόπω
 eoz. et gessit principes et se
 αὐτῶν. καὶ ἐπέθετο ἀρχοντας καὶ πρε
 βίους: virgines et pueri infir
 σβύττει, παρθένοι καὶ νεαροὶ καὶ ἄ
 mat' sūt: et pūderunt mulierū mu
 νισαί, καὶ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἠλ
 tata est. oīa spōis accepit lucū.
 λουῶν. πᾶς θυμῶς ἀνέλαβε ἐκείνῳ.
 sedo in thalamo fuit in lucū. et
 καθεδρῆ ἐν παρῶ ἔθηκε ἐν πύργῳ. καὶ
 edifica ē terra sup habitātes es
 ἰσραὴλ καὶ γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐ
 am. et oīs domos iacob inducit
 τῶν. καὶ πᾶς ὁ ἔσπος ἰσραὴλ ἐπέβησαν
 cōfusione. post duos mēses dies mē
 το αἰχύνῳ. μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέ
 sit rex ἡσάρῆ tribu
 σβαίεν ὁ βασιλεὺς ἀρχὸντα φερελογί
 ti in video iuda. et venit in
 ἄς εἰς τὰς πόλεις ἰουδα. καὶ ἔβη εἰς

Et constituit bellum aduersus ptoles
 meum regem egypti: & veritus est pto
 meus a facie eius & fugit: & cecide
 runt vulnerati multi. Et comprehen
 dit ciuitates munitas in terra egypti:&
 accepit spolia terre egypti. Et conuer
 tit antiochus postq̄ percussit egyptus
 in centesimo & quadragesimo & tertio
 anno:& ascendit ad israel: & ascendit
 hierosolymam in multitudine graui.
 Et intravit in sanctificationem cum su
 perbia:& accepit altare aureum:& can
 delabrum luminis:& vniuersa vasa ei'
 & mensas prepositionis & libatoria &
 phialas:& mortariola aurea: & velus &
 coronas & ornamentum aureus quod
 in facie templi erat:& cōminuit omnia:
 Et accepit argentum & aurū & vasa cō
 cupiscibilia:et accepit thesauros ocul
 tos quos inuenit:& sublatis oibus abiit
 in terram suam. Et fecit cedē hominū:
 & locutus est in superbia magna. Et fa
 ctus est planctus magnus in israel:& in
 omni loco eorum. Et ingemuerūt pri
 cipes & seniores:& iuuenes & virgines
 infirmati sunt: & speciositas mulierum
 immutata est. Omnis maritus sumpsit
 lamentus:& que sedebant in thoro ma
 rituali iugebant:et cōmota est terra sup
 habitantes in ea:et vniuersa domus ia
 cob induit confusionem. Et post duos
 annos dierum misit rex principem tri
 butorum in ciuitates iuda:& venit hie
 rusalem cum turba magna. Et locutus
 est ad eos verba pacifica in dolo:& cre
 diderunt ei. Et irruit super ciuitates re
 pente:et percussit eam plaga magna:&
 perdidit populum multus ex israel. Et
 accepit spolia ciuitatis: & succēdit eam
 igni. Et destruxit domos eius & muros
 ei' in circuitu:& captiuas duxerūt mu
 lieres & natos: & pecora possederunt.
 Et edificauerunt ciuitates dauid muro
 magno & firmo & turribus firmis:et fa
 cta est illis in arcem. Et posuerunt illic
 gentem peccatricem viros iniquos: et
 conualuerunt in ea. Et posuerūt arma
 et escas:et congregauerunt spolia hie
 rusalem & reposuerūt illic: & facti sunt
 in laqueum magnum. Et factū est hoc
 ad insidias sanctificationi: & in diabolu
 malum israel: et effuderunt sangui
 nem innocentem per circuitū sanctifi
 cationis:& contaminauerunt sanctifi
 cationem. Et fugerūt habitatores hie
 rusalem propter eos:& facta est habita
 tio exterorum:Et facta est exera semi
 ni suo:& nati eius reliquerunt eam. Sā
 ctificatio ei' desolata est sicut solitudo:
 dies festi eius conuersi sunt in luctum:
 sabbata eius in opprobrium: honores
 eius in nihilum. Secundum gloriam ei'
 multiplicata est ignominia eius: et sus
 blimitas eius conuersa est in luctum. Et
 scripsit rex antioch' omni regno suo:
 vt esset omnis populus vnus: et relis
 querunt vnusquisq̄ ooooooooooooo

hierusalē in turba graui: et locut'
 ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρῆ, καὶ ἐπέβη
 est eis verba pacifica in dolo: et cre
 dit' eis λόγους εἰρημικούς ἐν δόλῳ,
 et crediderūt ei. et irruit
 καὶ ἐπετίθει αὐτῶ. καὶ ἐπέπεσε
 sup ciuitatē iuda. et percussit
 ἐπὶ τὴν πόλιν ἑσπῶνα. καὶ ἐπάταξε
 eā plaga magna. et perdidit
 αὐτὴν πληγὴν μεγάλην. καὶ ἀπέβη
 ἱερουσαλὴμ de israel. et accepit
 λαὸν πολλόν ἐξ ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβε τὰ
 spolia vrbis: et edifica ē
 σκύλα τῆς πόλεως, καὶ ἐπέβησαν αὐ
 τῶ ἰσραὴλ: et destruxit domos il
 l' in igni: et destruxit muros il
 l' in circuitu: et captiuas duxerūt mu
 lieres et natos: et pecora possederūt.
 καὶ ἐπέβησαν αὐτῶν οἰκίας αὐ
 τῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἰσραὴλ. et ca
 τῆς καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς κύνῳ καὶ ὄχ
 ρινοῦσιν mulieres et ho
 μιλῶντας τοὺς γυναικῶν καὶ τὰ τέ
 λους: et iumenta possederūt. et
 κτα, καὶ τὰ κτήνη ἐκδοῦντοσας. καὶ
 edificauerunt vrbē dauid muro
 ἀκρόπολιν τῶν πάλιν δαυὶδ τεῖχε
 magno et forti turrib' firmis:
 μεγάλην καὶ ὄχυρῶν πύργων ὄχυρῶν,
 et fuit illis in arcē. et posue
 runt illic gentē peccatricē viros in
 iquos: et conualuerūt in illa. et
 congregauerunt arma et escas: et
 congregauerunt spolia hierusalem
 et reposuerūt illic: et facti sunt
 in laqueum magnum. Et factū est
 hoc ad insidias sanctificationi: et
 in diabolum malum israel: et effu
 derunt sanguinem innocentem per
 circuitum sanctificationis: et contami
 nauerunt sanctificationem. Et fugerūt
 habitatores hierusalem propter eos:
 et facta est habitatio exterorum:
 et facta est exera semini suo: et
 nati eius reliquerunt eam. Sanctifi
 catio eius desolata est sicut solitudo:
 dies festi eius conuersi sunt in
 luctum: sabbata eius in opprobrium:
 honores eius in nihilum. Secundum
 gloriam eius multiplicata est ignomi
 nia eius: et sublimitas eius conuersa
 est in luctum. Et scripsit rex antio
 chi omni regno suo: vt esset omnis
 populus vnus: et reliquerunt vnus
 quisq̄ ooooooooooooooooooooo

F

D

E

A

So. b.

B. 2. c.

leges suas. et confenserunt oēs
τα νόμια αὐτοῦ. καὶ ἐπέδωκαν πάντα
regio. fimoē regio.

τα ἔτη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.
et multi ab israel confenserunt sui
καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἰσραὴλ ἐδούκασαν τὴ λα
autē. et sacrificauerunt idolis: et
περὶ αὐτοῦ. καὶ ἔθυσαν τοῖς ἰδωλῶν, καὶ
polluerunt sabbatū. et mi-

βιβλῶσαν τὸ σάββατον. καὶ ἀπέ-
st libros in manu nō
σειλιν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγ-
aop in hierusalē et vidēs in-

γίλων εἰς ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις ἰού-
da ut irāt post leges alienorū
δα πορεύονται ἐπίσω νομίμων ἀλλοτρίων
tate: et phibent holocausta et
τῆς γῆς, καὶ κωλύσαι ὀλοκαυτώματα καὶ
sacrificiū et libationē et sacrificiū:

θυσιᾶς καὶ σπονδῶν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος,
et coīnquāt sabbata et festa: et
καὶ βιβλῶσαι σάββατα καὶ ἑστέας, καὶ
polluerēt sabbatū et festos: edificarēt
μνῆται ἁγίασμα καὶ ἁγίους, ὀκιδόμοισαι
aras et lucos: et idola: et sacrificarēt
βωμῶν καὶ τιμῆν, καὶ εἰδωλῶν, καὶ θύειν
pocina et pecora cōmuniat: relinquerēt
νῆα καὶ κτήνη κατὰ, καὶ ἀφίναί τοῦς
filios suos incircūcisos: abominarent
ὄψος αὐτῶν ἀπειριτμήτους, βδύλαξαι τὰς
elas suas in oī immundo et
ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντί ἀκαθάρτω καὶ
cōmūnatione. ita ut obliuiscerēt legio:

βιβλῶσαι ὡς ἐπιλάττωσαι τοῦ νόμου,
et immarēt oēs iustificatiōes.
καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα.
et q̄ non faceret iuxta verbū
καὶ ὡς ἂν μὴ ποιῶσιν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ
regis moreret. iuxta oīa
βασιλέως ἀποστρέψαι. κατὰ πάντα τὰς
verba hec scripsit oī
τοῦς λόγους τοῦ τοῦ ἔγραψε πᾶσα τὴ
regno suo. et fecit p̄nci
βασιλεία αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν ἐπιτοκί-
pro sup oēm p̄p̄sū: et peccē-
τους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐντί-
p̄t v̄tib⁹ iuda sacrificare per
λαρ τὰς πόλεις ἰούδα θυσιάζειν κα
vibē et vibē. et cōgregati sunt
τὰ πάλιν καὶ πάλιν. καὶ συνθροονοῦσαν
de p̄p̄o ad eos multi. oēs
ἐπὶ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτοῦ πολλοί. πᾶς
q̄ dereliquerat legē. et fecerūt
ὁ ἔγκαταλιπὼν τὸν νόμον. καὶ ἐποίησεν
mala in tota: et polluerūt israel in
κατὰ ἐν τῇ γῆ, καὶ ἔειπεν τὸν ἰσραὴλ ἐν
additio in omni refugio ἰσρα.

κρήφους ἐν παντί φυγαδιυπρίω αὐτῶν.
et quinta et decima die chusca
καὶ πέντε καὶ δεκάτη ἡμέρα χασκαῦ
quinto et q̄dragesimo et c̄tesī
τῷ πέμπτῳ καὶ τεσσαράκοντῳ καὶ ἑκατ-
mo anno edificauerūt abominatiōē deso-
sū ἔτει ἀκοδόμοισαν βδύλυγμα ἱερῶ
ludis sup altare. et in vibi
σιως ἐπὶ τὸ θυσιάζειν. καὶ ἐν πόλε
b⁹ iuda incircūcis edificauerunt aras:
σιν ἰούδα κύκλω ἀκοδόμοισαν βωμῶν,
et in ianuis domorū. et in
καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν. καὶ ἐν
p̄nciis thura icēdebāt. et libros
τὰς πλακτίδας ἐνομίω. καὶ τὰ βιβλία

legē suam: et confenserunt omnes gen-
tes secundū verbum regis antiochi. Et
multi ex israel confenserunt ei: et sacrifi-
cauerūt idolis & coīnquauerunt sabba-
tū. Et misit rex antiochus libros p̄ ma-
n⁹ nunciōrū in hierusalē: & in oēs ciui-
tates iude ut sequerētur leges gentiū
terre: & phiberent holocausta & sacrifi-
cia: & placationes fieri in tēplo dei: & p̄-
hiberent celebrari sabbatū & dies solē-
nes. Et iussit coīnquari sancta et sanctū
templū israel. Et iussit edificari aras &
tēpla & idola: & imolari carnes suillas
& pecora cōmunia: & relinq̄re filios su-
os incircūcisos: & coīnquari aīas eo-
rū in oībus immūdiis & abominatio-
nibus: ita ut obliuiscerētur legē & im-
marēt oēs iustificatiōes dei. Et q̄cunq̄
nō fecissent secundū verbū regis antio-
chi: morerētur. Secundū oīa verba hec
scripsit omni regno suo: & p̄posuit pri-
cipis populo q̄ hec fieri cogerēt. Et ius-
serūt ciuitatibus iude sacrificare. Et cō-
gregati sunt multi de p̄p̄o ad eos q̄ des-
reliquerāt legē dñi: & fecerūt mala sup
terrā: & effugauerūt p̄p̄m israel in abdū-
tis & in asconditis fugitiuorū locis. Die
q̄ntadecima mēsis calieu: q̄nto & q̄drā-
gesimo & cētesimo anno: edificauit rex
antioch⁹ abominandū idolū desolatio-
nis sup altare dei: & p̄ vniuersas ciuita-
tes iude in circuitu edificauerūt aras &
ante ianuas domorū: & in plateis incen-
debant thura & sacrificabāt. Et libros
legis dei cōbuserunt igni scidētes eos:
& apud quēcunq̄ inueniebātur libri te-
stamēti dñi: & quicūq̄ obseruabat legē
dñi secundū edictū regis: trucidabāt eū.
In virtute sua facebāt hec p̄p̄o israel q̄
inueniebatur in omni mēse in ciuitati-
bus. Et quinta et vicecima die mēsis sa-
crificabāt sup arā que erat cōtra altare:
& mulieres q̄ circūcidebāt filios suos
trucidabātur secundū iussū regis an-
tiochi. Et suspēdebant pueros a cervi-
cibus p̄ vniuersas domos eorū: & eos q̄
circūciderāt illos trucidabāt. Et mul-
ti de populo isrl diffinierunt apud se: ut
nō māducarēt immūda: et elegerūt ma-
gis mori q̄ cibis coīnquari immūdis:
& noluerūt infringere legē dei sanctas
& trucidati sunt: & facta est ira magna
sup populū israel valde. Ca. 2.

In diebus illis surrexit matathias fi-
lius iohannis filii symeonis sacerdos
ex filiis ioarim ab hierusalē: & confedit
in monte modin. Et habebat filios quos
quos: iohannā: qui cognominabatur gad-
dis: & simonem: qui cognominabatur
thasi: & iudam: qui vocabatur machabeus:
& eleazarū: qui cognominabatur abas-
rō: & ionatham: qui cognominabatur
apphus. Hi viderunt mala que fiebant
in populo iuda et in hierusalem. Et dis-
xit matathias. Ve mihi. Ut quid natus
sum videre cōtritionem populi mei &
contritionem ciuitatis sancte: & sedere
illic cum datur in manibus inimicorū?
Sancta in manu extraneorū facta sūt:
templum eius sicut homo ignobilis.
Vasa glorie eius captiua abducta sunt:

legio q̄ inuenit cōdūserūt igne kindens
τὸ νόμου ἂν ἔπει ἐν πύρισμα πύρι κατὰ χί-
teo. et vbi inueniebāt apud aliq̄ue
σακτις. καὶ ὅπου ἐνρίσκοντο παρὰ τινι
liber testamēti: et ἴδο ἀφεκέσβατ
βιβλία θεακόων, καὶ εἰ τις συνιδέει τῷ
legi edicto regio occidebāt
νόμῳ τὸ σύγκριμα τῷ βασιλέως ἰθαγόων
illū in virtute sua. faciebāt sic israel
αὐτὸν ἐν ἰχὺ αὐτῶν. ἐποίησεν οὕτω τῷ ἰσρα-
el in omni mēse et mēse in
τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν παντί καὶ καὶ ἐν
v̄tib⁹ et q̄nta et vicecima mē-
τὰς πόλεις καὶ πύργων καὶ ἑκατὸ τῷ μ-
sio sacrificales sup arā q̄ erat in
νὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὡς ἐν ἐπὶ
altari. et mulieres q̄ circū-
τῷ θυσιάζοντες καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πύρι
cidērent filios suos occiderūt
τετράκωντα τὰ τέκνα αὐτῶν ἰθαγόων
iuxta iussū: et suspēdebant ἰσάντες
κατὰ πύργων, καὶ ἰθαγόων τὰ βρέφη
ex collis eorū et domos
ἐκ τῶν τετρακλῶν αὐτῶν καὶ τοῦς ἱεροῦ
eorū et eos q̄ circūciderāt illos.
αὐτῶν καὶ τοῦς περιτετμηκότας αὐτοῦς.
et multi in israel fouiscati sunt et
καὶ πολλοὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκοκκισώσαν καὶ
offimati in se ut nō cōmōderēt cōmūtia.
ὄχυρῶσαν ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κρεῖ-
et elegerūt μοῖ ἐν τῷ polluerēt
καὶ ἐπέδωκαν ἀποστρέψαι ἔνα μὴ μιανῶ-
tur cibus et ne inquinaret testa-
σιν τοῖς βρωμάσι καὶ μὴ βιβλῶσωσι θεῖ-
mēt s̄ncā: et mortui sunt. et fuit ira
καὶ ἁγία, καὶ ἀπέθανον. καὶ ἔθνη ὄργη
magna sup israel valde. Ca. 2.

In diebus illis surrexit matathias
matthias filii iohannis filii symeonis sacerdos
ταθίας ἰωάννου τοῦ συμπεῶν ἱερεὺς τῶν
filiorū ioarim de hierusalē: et se-
δῶν ἰωάρηβ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἑκα-
dit in modin. et ei filii quos
εἰσιν ἐν μωδῶν. καὶ αὐτῶ ἄνθρωποι πέντε,
iohannes cognominatus thasi: simon
ἰωάννης ὁ ἐπικαλούμενος ἰαθῶθις, σίμων
vocat⁹ thasi: iudas voca-
ὁ καλούμενος ἰαθῶθι, ἰούδας ὁ καλού-
tus machabeus: eleazar⁹ voca-
μενος μακαβᾶος, ἐλεάζαρ ὁ καλούμε-
tus apud: ionathas vocat⁹ s̄ncā
νος ἰαθῶθι, ἰωάννης ὁ καλούμενος σαπ-
p̄hos. et vidit blasphemias q̄ fie-
φοῖς. καὶ εἶδεν τὰς βλασφημίας τὰς γι-
bāt in iuda et hierusalē: et dixit.
τεθίας ἐν ἰούδα καὶ ἰερῶν, καὶ εἶπεν.
hei mihi: ut quid hoc natus sum videre cōtri-
εἰ μὴ, ἵνα τὸ τοῦτο ἔθνηται ἰδῶν τὸ σύν-
tionē p̄p̄i mei: et ceteris
τριμμά τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύν-
tionē v̄tib⁹ s̄ncā: et se-
τριμμά τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ κα-
dere ibi cū dāt ea in manu
είσαι ἵνα ἐν τῷ δοῦναι αὐτὴν ἐν χειρὶ
inimicorū: sanctuariū in manu alienorū,
ἰθαγόων: τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων.
s̄ncā ἔπει εἰς ut vir ignobilis.
ἔθνητο ὁ νόος αὐτῆς ὡς ἀπὸ ἀδύτης. τὰ
vasa gl̄ie captiua abducta sūt.
σκῆ τῆς δόξης ἀχμαλώτα ἀπὸ χεῖ-
A. ii.

legio q̄ inuenit cōdūserūt igne kindens
τὸ νόμου ἂν ἔπει ἐν πύρισμα πύρι κατὰ χί-
teo. et vbi inueniebāt apud aliq̄ue
σακτις. καὶ ὅπου ἐνρίσκοντο παρὰ τινι
liber testamēti: et ἴδο ἀφεκέσβατ
βιβλία θεακόων, καὶ εἰ τις συνιδέει τῷ
legi edicto regio occidebāt
νόμῳ τὸ σύγκριμα τῷ βασιλέως ἰθαγόων
illū in virtute sua. faciebāt sic israel
αὐτὸν ἐν ἰχὺ αὐτῶν. ἐποίησεν οὕτω τῷ ἰσρα-
el in omni mēse et mēse in
τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν παντί καὶ καὶ ἐν
v̄tib⁹ et q̄nta et vicecima mē-
τὰς πόλεις καὶ πύργων καὶ ἑκατὸ τῷ μ-
sio sacrificales sup arā q̄ erat in
νὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὡς ἐν ἐπὶ
altari. et mulieres q̄ circū-
τῷ θυσιάζοντες καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πύρι
cidērent filios suos occiderūt
τετράκωντα τὰ τέκνα αὐτῶν ἰθαγόων
iuxta iussū: et suspēdebant ἰσάντες
κατὰ πύργων, καὶ ἰθαγόων τὰ βρέφη
ex collis eorū et domos
ἐκ τῶν τετρακλῶν αὐτῶν καὶ τοῦς ἱεροῦ
eorū et eos q̄ circūciderāt illos.
αὐτῶν καὶ τοῦς περιτετμηκότας αὐτοῦς.
et multi in israel fouiscati sunt et
καὶ πολλοὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκοκκισώσαν καὶ
offimati in se ut nō cōmōderēt cōmūtia.
ὄχυρῶσαν ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κρεῖ-
et elegerūt μοῖ ἐν τῷ polluerēt
καὶ ἐπέδωκαν ἀποστρέψαι ἔνα μὴ μιανῶ-
tur cibus et ne inquinaret testa-
σιν τοῖς βρωμάσι καὶ μὴ βιβλῶσωσι θεῖ-
mēt s̄ncā: et mortui sunt. et fuit ira
καὶ ἁγία, καὶ ἀπέθανον. καὶ ἔθνη ὄργη
magna sup israel valde. Ca. 2.

In diebus illis surrexit matathias
matthias filii iohannis filii symeonis sacerdos
ταθίας ἰωάννου τοῦ συμπεῶν ἱερεὺς τῶν
filiorū ioarim de hierusalē: et se-
δῶν ἰωάρηβ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἑκα-
dit in modin. et ei filii quos
εἰσιν ἐν μωδῶν. καὶ αὐτῶ ἄνθρωποι πέντε,
iohannes cognominatus thasi: simon
ἰωάννης ὁ ἐπικαλούμενος ἰαθῶθις, σίμων
vocat⁹ thasi: iudas voca-
ὁ καλούμενος ἰαθῶθι, ἰούδας ὁ καλού-
tus machabeus: eleazar⁹ voca-
μενος μακαβᾶος, ἐλεάζαρ ὁ καλούμε-
tus apud: ionathas vocat⁹ s̄ncā
νος ἰαθῶθι, ἰωάννης ὁ καλούμενος σαπ-
p̄hos. et vidit blasphemias q̄ fie-
φοῖς. καὶ εἶδεν τὰς βλασφημίας τὰς γι-
bāt in iuda et hierusalē: et dixit.
τεθίας ἐν ἰούδα καὶ ἰερῶν, καὶ εἶπεν.
hei mihi: ut quid hoc natus sum videre cōtri-
εἰ μὴ, ἵνα τὸ τοῦτο ἔθνηται ἰδῶν τὸ σύν-
tionē p̄p̄i mei: et ceteris
τριμμά τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύν-
tionē v̄tib⁹ s̄ncā: et se-
τριμμά τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ κα-
dere ibi cū dāt ea in manu
είσαι ἵνα ἐν τῷ δοῦναι αὐτὴν ἐν χειρὶ
inimicorū: sanctuariū in manu alienorū,
ἰθαγόων: τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων.
s̄ncā ἔπει εἰς ut vir ignobilis.
ἔθνητο ὁ νόος αὐτῆς ὡς ἀπὸ ἀδύτης. τὰ
vasa gl̄ie captiua abducta sūt.
σκῆ τῆς δόξης ἀχμαλώτα ἀπὸ χεῖ-
A. ii.

legio q̄ inuenit cōdūserūt igne kindens
τὸ νόμου ἂν ἔπει ἐν πύρισμα πύρι κατὰ χί-
teo. et vbi inueniebāt apud aliq̄ue
σακτις. καὶ ὅπου ἐνρίσκοντο παρὰ τινι
liber testamēti: et ἴδο ἀφεκέσβατ
βιβλία θεακόων, καὶ εἰ τις συνιδέει τῷ
legi edicto regio occidebāt
νόμῳ τὸ σύγκριμα τῷ βασιλέως ἰθαγόων
illū in virtute sua. faciebāt sic israel
αὐτὸν ἐν ἰχὺ αὐτῶν. ἐποίησεν οὕτω τῷ ἰσρα-
el in omni mēse et mēse in
τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν παντί καὶ καὶ ἐν
v̄tib⁹ et q̄nta et vicecima mē-
τὰς πόλεις καὶ πύργων καὶ ἑκατὸ τῷ μ-
sio sacrificales sup arā q̄ erat in
νὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὡς ἐν ἐπὶ
altari. et mulieres q̄ circū-
τῷ θυσιάζοντες καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πύρι
cidērent filios suos occiderūt
τετράκωντα τὰ τέκνα αὐτῶν ἰθαγόων
iuxta iussū: et suspēdebant ἰσάντες
κατὰ πύργων, καὶ ἰθαγόων τὰ βρέφη
ex collis eorū et domos
ἐκ τῶν τετρακλῶν αὐτῶν καὶ τοῦς ἱεροῦ
eorū et eos q̄ circūciderāt illos.
αὐτῶν καὶ τοῦς περιτετμηκότας αὐτοῦς.
et multi in israel fouiscati sunt et
καὶ πολλοὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκοκκισώσαν καὶ
offimati in se ut nō cōmōderēt cōmūtia.
ὄχυρῶσαν ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κρεῖ-
et elegerūt μοῖ ἐν τῷ polluerēt
καὶ ἐπέδωκαν ἀποστρέψαι ἔνα μὴ μιανῶ-
tur cibus et ne inquinaret testa-
σιν τοῖς βρωμάσι καὶ μὴ βιβλῶσωσι θεῖ-
mēt s̄ncā: et mortui sunt. et fuit ira
καὶ ἁγία, καὶ ἀπέθανον. καὶ ἔθνη ὄργη
magna sup israel valde. Ca. 2.

In diebus illis surrexit matathias
matthias filii iohannis filii symeonis sacerdos
ταθίας ἰωάννου τοῦ συμπεῶν ἱερεὺς τῶν
filiorū ioarim de hierusalē: et se-
δῶν ἰωάρηβ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἑκα-
dit in modin. et ei filii quos
εἰσιν ἐν μωδῶν. καὶ αὐτῶ ἄνθρωποι πέντε,
iohannes cognominatus thasi: simon
ἰωάννης ὁ ἐπικαλούμενος ἰαθῶθις, σίμων
vocat⁹ thasi: iudas voca-
ὁ καλούμενος ἰαθῶθι, ἰούδας ὁ καλού-
tus machabeus: eleazar⁹ voca-
μενος μακαβᾶος, ἐλεάζαρ ὁ καλούμε-
tus apud: ionathas vocat⁹ s̄ncā
νος ἰαθῶθι, ἰωάννης ὁ καλούμενος σαπ-
p̄hos. et vidit blasphemias q̄ fie-
φοῖς. καὶ εἶδεν τὰς βλασφημίας τὰς γι-
bāt in iuda et hierusalē: et dixit.
τεθίας ἐν ἰούδα καὶ ἰερῶν, καὶ εἶπεν.
hei mihi: ut quid hoc natus sum videre cōtri-
εἰ μὴ, ἵνα τὸ τοῦτο ἔθνηται ἰδῶν τὸ σύν-
tionē p̄p̄i mei: et ceteris
τριμμά τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύν-
tionē v̄tib⁹ s̄ncā: et se-
τριμμά τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ κα-
dere ibi cū dāt ea in manu
είσαι ἵνα ἐν τῷ δοῦναι αὐτὴν ἐν χειρὶ
inimicorū: sanctuariū in manu alienorū,
ἰθαγόων: τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων.
s̄ncā ἔπει εἰς ut vir ignobilis.
ἔθνητο ὁ νόος αὐτῆς ὡς ἀπὸ ἀδύτης. τὰ
vasa gl̄ie captiua abducta sūt.
σκῆ τῆς δόξης ἀχμαλώτα ἀπὸ χεῖ-
A. ii.

legio q̄ inuenit cōdūserūt igne kindens
τὸ νόμου ἂν ἔπει ἐν πύρισμα πύρι κατὰ χί-
teo. et vbi inueniebāt apud aliq̄ue
σακτις. καὶ ὅπου ἐνρίσκοντο παρὰ τινι
liber testamēti: et ἴδο ἀφεκέσβατ
βιβλία θεακόων, καὶ εἰ τις συνιδέει τῷ
legi edicto regio occidebāt
νόμῳ τὸ σύγκριμα τῷ βασιλέως ἰθαγόων
illū in virtute sua. faciebāt sic israel
αὐτὸν ἐν ἰχὺ αὐτῶν. ἐποίησεν οὕτω τῷ ἰσρα-
el in omni mēse et mēse in
τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐν παντί καὶ καὶ ἐν
v̄tib⁹ et q̄nta et vicecima mē-
τὰς πόλεις καὶ πύργων καὶ ἑκατὸ τῷ μ-
sio sacrificales sup arā q̄ erat in
νὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμὸν ὡς ἐν ἐπὶ
altari. et mulieres q̄ circū-
τῷ θυσιάζοντες καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πύρι
cidērent filios suos occiderūt
τετράκωντα τὰ τέκνα αὐτῶν ἰθαγόων
iuxta iussū: et suspēdebant ἰσάντες
κατὰ πύργων, καὶ ἰθαγόων τὰ βρέφη
ex collis eorū et domos
ἐκ τῶν τετρακλῶν αὐτῶν καὶ τοῦς ἱεροῦ
eorū et eos q̄ circūciderāt illos.
αὐτῶν καὶ τοῦς περιτετμηκότας αὐτοῦς.
et multi in israel fouiscati sunt et
καὶ πολλοὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκοκκισώσαν καὶ
offimati in se ut nō cōmōderēt cōmūtia.
ὄχυρῶσαν ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κρεῖ-
et elegerūt μοῖ ἐν τῷ polluerēt
καὶ ἐπέδωκαν ἀποστρέψαι ἔνα μὴ μιανῶ-
tur cibus et ne inquinaret testa-
σιν τοῖς βρωμάσι καὶ μὴ βιβλῶσωσι θεῖ-
mēt s̄ncā: et mortui sunt. et fuit ira
καὶ ἁγία, καὶ ἀπέθανον. καὶ ἔθνη ὄργη
magna sup israel valde. Ca. 2.

In diebus illis surrexit matathias
matthias filii iohannis filii symeonis sacerdos
ταθίας ἰωάννου τοῦ συμπεῶν ἱερεὺς τῶν
filiorū ioarim de hierusalē: et se-
δῶν ἰωάρηβ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. καὶ ἑκα-
dit in modin. et ei filii quos
εἰσιν ἐν μωδῶν. καὶ αὐτῶ ἄνθρωποι πέντε,
iohannes cognominatus thasi: simon
ἰωάννης ὁ ἐπικαλούμενος ἰαθῶθις, σίμων
vocat⁹ thasi: iudas voca-
ὁ καλούμενος ἰαθῶθι, ἰούδας ὁ καλού-
tus machabeus: eleazar⁹ voca-
μενος μακαβᾶος, ἐλεάζαρ ὁ καλούμε-
tus apud: ionathas vocat⁹ s̄ncā
νος ἰαθῶθι, ἰωάννης ὁ καλούμενος σαπ-
p̄hos. et vidit blasphemias q̄ fie-
φοῖς. καὶ εἶδεν τὰς βλασφημίας τὰς γι-
bāt in iuda et hierusalē: et dixit.
τεθίας ἐν ἰούδα καὶ ἰερῶν, καὶ εἶπεν.
hei mihi: ut quid hoc natus sum videre cōtri-
εἰ μὴ, ἵνα τὸ τοῦτο ἔθνηται ἰδῶν τὸ σύν-
tionē p̄p̄i mei: et ceteris
τριμμά τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύν-
tionē v̄tib⁹ s̄ncā: et se-
τριμμά τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ κα-
dere ibi cū dāt ea in manu
είσαι ἵνα ἐν τῷ δοῦναι αὐτὴν ἐν χειρὶ
inimicorū: sanctuariū in manu alienorū,
ἰθαγόων: τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων.
s̄ncā ἔπει εἰς ut vir ignobilis.
ἔθνητο ὁ νόος αὐτῆς ὡς ἀπὸ ἀδύτης. τὰ
vasa gl̄ie captiua abducta sūt.
σκῆ τῆς δόξης ἀχμαλώτα ἀπὸ χεῖ-
A. ii.

ἀσπράττω ἀδυστήσας νος ντ δίσφδατ νος τ
ἐπιστυγκυμδίοις ἐφ' ἡμᾶς ἱεραὶ ἡμᾶς καὶ
sancta nra: qm̄ incli' nos mo:
τὰ ἀγία ἡμῶν, ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀπο
τι in bello: ὅτι videre mala
καρτεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιθεῖν τὰ κακὰ
gētia nre τ καθ' ἡμέραν ἡμῶν
τοῦ ἱσθου ἡμῶν καὶ τῶν ἀγίων ὁ δ' ἂν ἢ
voluntas i' celos sic faciat.

ἐλάμα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποίση. Ca. 4.
Assumpsit gorgias quinque
καὶ παρηνιλαβε γοργίας πέντε
milia viros τ mille eqtes de
χιλίουσ ἀνδράσ καὶ χιλίας ἵππων ἱαλικ
σος: τ mouerunt castra nocte: vt
τὴν, καὶ ἀπῆριτ ἢ παρηνιλολὴ νουτῶσ, ὡσ
applicaret ad castra

τὰ ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρηνιλολὴν τῶν
iudeor τ pauerit eos subito: τ
ἰουδαῖων καὶ πατῆρασ ἀνδράσ ἀφ' ἡμῶν, καὶ οἱ
filij arcis erāt illi ducco. τ αὐτῶ
ἄντι τῆσ ἀρετῆσ ἱσασ ἀντὶ ἰδ' ἡγῆσ. καὶ ἡκου
uit iudas: τ pfer' est ipse τ ποθέσ
σιν ἰουδασ, καὶ ἀπῆριτ ἀνδράσ καὶ οἱ δ' ἡνταροῖ
ad pantiā exercitū regis q i
πατῆρασ τὴν δ' ἡνταροῖ τ βασιλείασ τὴν ἐν
emphā. adhuc exercit' dispersi
ἡμπαομῶν ἔτι αἱ δ' ἡνταροῖ ἱσασ πεισμα
τὰ a castris. τ venit
νῆσασ ἀπὸ τῆσ παρηνιλολῆσ. καὶ ἔλαβ
gorgias in castra iuda nocte:
γοργίας εἰσ τὴν παρηνιλολὴν ἰουδα νουτῶσ,
τ nullū inuenit: q'rebat illos in monti
καὶ οὐδένα εἴρε, καὶ ἔρετ εἰ ἀνδράσ ἐν τοῖσ ὄρε
β: qm̄ dixit fugisse hī a nobis, τ
σιν, ὅτι εἴπε φηύγουσιν οὐροῖ ἀφ' ἡμῶν, καὶ
simulē die vno ē iudas in campo cū
ἅμα ἡμέρα ὡφθα ἰουδασ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν
trib' milib' viros. vcr tegumēta τ
τριχιλίαισ ἀνδράσιν. πλὴν καλύμματα καὶ
gladius nō habebāt sicut volēbāt. τ
μάχαιρασ οὐκ εἶχον καθὼσ ἡβούλοιο. καὶ
viderunt castra gētia foena locica
εἶδον παρηνιλολὴν ἰουδα ἰχθυῶν τιθερα
τα: τ εἰσῆλθ' εἰσκαυσε ἰθα: τ
κατμήνη, καὶ ἵππων κυκλοῦσασ ἀντὶν, καὶ
hī docti bello. τ dixit iudas
οὐροῖ δὶ δ' ἀρετῆσ πολέμου, καὶ εἴπε ἰουδασ
viro q fecit. nō timea
τοῖσ ἀνδράσιν τοῖσ μετ' ἀνδρῶν. μὴ φοβέσ
tis multitudinē eor: τ impetū eor
δὲ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὄρημα αὐ
τῶν ne timeatis. μετῆστοτε qm̄o liberati
τῶν μὴ διλωσῆτε. μετῆσθε ὡσ ἱσάσ
sunt patres nri in mari rubeo:
σασ οἱ πατῆρασ ἡμῶν ἐν θαλάσῃ ἰερῆσ,
qm̄ pfer' ē eos pharao in exercitu.
ὅτι ἰδ' ἡγῆσ ἀνδράσ φαραῶν ἐν δ' ἡνταροῖ.
τ nunc clamet in celi si misē
καὶ νῦν βοήσωμε εἰσ οὐρανόν εἰ ἔλα
reb' nrm: τ recordabit testamēt pa
σιν ἡμᾶσ, καὶ μετῆσῆσθ' εἰσ δ' ἡνταροῖσ
τ cōstringet castra
τῆρασ, καὶ συντρίψει τὴν παρηνιλολὴν
hoc ante facie nram hodie.
πύτην κατὰ πρόσωπον ἡμῶν σήμερον.
τ cognoscat oēs gētia q est
καὶ γινώσκουσιν πάντα τὰ ἔσθιν ὅτι ἔσθιν
redimēs τ saluō israel.
ἰλυτρουῦρδῶσ καὶ σωθῶν τὸν ἰσραὴλ.
τ cōuertit alienigenae oculos
καὶ ἱσασ ἢ ἀλλοφυλῶν τοῖσ ὄφθαλμοῖσ

sancta nostra: quoniam melius est nos
mori in bello q̄ videre mala gentis no
stre & sanctorum. Sicut autē fuerit vo
luntas in celo: sic fiat.

Capitulum quartum.

Assumpsit gorgias quinq; milia vi
rorum: et mille equites electos: &
mouerunt castra nocte ut applicaret ad
castra iudeorum: & percuterent eos su
bito. Et filii qui erant ex arce: erant illis
duces. Et audiuit iudas et surrexit ipse
& potentes percutere virtutem exerci
tuum regis: qui erant in ammaum. Ad
huc enim dispersus erat exercitus a ca
stris. Et venit gorgias in castra iude no
cte: & nemine inuenit: & querebat eos
in montibus: quoniam dixit fugiunt hi
a nobis. Et cum dies factus esset appa
ruit iudas in campo cum tribus milib;
viroz tantum: qui tegumenta & gla
dios non habebant. Et viderunt castra
gentium valida: & loricated et equita
tus in circuitu eorum: & hi docti ad pre
lium. Et ait iudas viris qui secum erat.
Ne timueritis multitudinem eorum: &
impetuz eorum ne formidetis. Memē
tote qualiter salui facti sunt patres nos
tri in mari rubro: cum sequeretur eos
pharao cum exercitu multo. Et nunc
clamemus in celum & miserebitur nos
tri dominus: & memor erit testamenti
patrum nostrorum & conteret exerci
tum istum ante faciem nostram hodie:
& scient omnes gentes quia est deus q
redimat et liberet israel. Et eleuauerūt
alienigene oculos suos: & viderunt eos
venientes ex aduerso. Et exierūt de ca
stris in prelium & tuba cecinerunt hi q
erant cum iuda: & congressi sunt: & cō
trite sunt gentes & fugerunt in campū.
Nouissimi autem ceciderūt in gladio:
& persecuti sunt eos vsq; gezeron: &
vsq; in campos idumee et azoti & iam
nie: & ceciderunt ex illis vsq; tria milia
viroz. Et reuersus est iudas & exerci
tus eius sequens eum. Dixit q̄ ad popu
lum. Non cōcupiscatis spolia: quia bel
lum contra nos est: & gorgias & exerci
tus eius prope nos in montib;. Sed sta
te nunc contra inimicos nostros & ex
pugnate eos: et sumetis postea spolia se
cure. Et adhuc loquente iuda hec: ecce
apparuit pars quedam prospiciens de
monte. Et vidit gorgias q̄ in fugam cō
uersi sunt sui: & iuccensa iunt castra. Fu
mus enim qui videbatur declarabat qd
factus est. Quibus illi conspectis timu
erunt valde aspicientes simul & iudam
& exercitum in campo paratus ad pre
lium: et fugerunt omnes in campo alic
nigenarum: & iudas reuersus est ad spo
lia castrorū. Et acceperūt aurū multuz:
et argentū: & hyacinthū: & purpurā ma
rinā: & opes magnas. Et conuersi hym
num canebant & benedicebant deum
in celum quoniam bonus est: quoniam
in seculū misericordia eius. Et facta est
sab magna in israel in die illa. Quicūq;
autē alienigenarū euaserūt venerūt: &
nūciauerunt lysie vnuerſa q̄ acciderāt.

suos: τ viderunt eos venientes ex ad
autū, καὶ εἶδον ἀνδράσ ἰσραηλινοῖσ ἐξ ἰσρα
ueto. τ exierit de castris
τίας. καὶ ἱεράων ἐκ τῆσ παρηνιλολῆσ
ad pantiā. τ tuba cecinerunt q̄ iuxta iu
εἰσ πολέμου, καὶ ἰσραηλινοῖσ οἱ παρηνιλολῶ
δᾶ τ cōgressi sunt. τ cōterit sunt gētia
δ' α καὶ συντρίψασ. καὶ συντρίψασ τὰ ἔσθιν,
τ fugerūt in planicie. at vltimū
καὶ ἔφυγον εἰσ τὸ πεδίον. ἢ δὲ ἱσραηλι
oēs ceciderunt in gladio. τ pfer' est
πάντα ἱσασ ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ἰδ' ἡγῆσ
eos vsq; ad asaremoth τ vsq; ad cam
ἀνδράσ ἕως ἀσαρεμῶθ καὶ ἕως τῶν πε
ros idumee τ azoti τ iam
δῖων τῆσ ἰδουμαίας καὶ ἀζότου καὶ ἱαμ
nia. τ ceciderūt ex eis ad viros ad tria
νίας. καὶ ἱσασ αὐτῶν εἰσ ἀνδράσ τρι
milia. τ reuersus est iudas τ exerc
χιλίουσ. καὶ ἐπέστρεψεν ἰουδασ καὶ ἢ δ' ὄ
ci' a p̄squis post eos.
ναμῖσ ἀπὸ τοῦ διωκέσθ' ὁπιδῶν αὐτῶν.
τ dixit ad pplm. non cōcu
καὶ εἴπε πρὸσ τὸν λαόν. μὴ ἐπιθυμῶ
p̄squis spolia: qm̄ bellū ex ad
σκτη τῶν σκυλῶν, ὅτι πολέμου ἔξ ἰσρα
ueto nostrū: τ gorgias τ exercit' in
τίας ἡμῶν, καὶ γοργίας καὶ ἢ δ' ἡνταροῖ ἐν
monte prope nos. sed stete nunc con
τὸ ὄρε ἐγγυῶ ἡμῶν. ἀλλὰ σκτη νῦν ἰσρα
tra inimicos nros: τ expugna
τίον τῶν ἰχθυῶν ἡμῶν, καὶ πειλεμῶ
te eos. τ post hec accipite
σκτη ἀνδράσ. καὶ μετῆσ πύτην λαβετε
spolia cū securitate. adhuc cōpleti
τὰ σκυλα μετὰ παρηνιλολῆσ. ἔτι πλεροῦν
te iuda hec apparuit p̄squis xp̄squis
τοῖσ ἰουδα πύτην ὡφθα μέρος τῆ ἰσραηλι
de monte. τ vidit q̄ cōuersi sunt fugi
ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ εἶδον ὅτι τειτροῦσασ,
τ cōuertunt castra. nā
καὶ ἡμπαομῶσ τὴν παρηνιλολὴν. ὁ παρ
sunt q̄ videbat demōstrabat qd factū erat.
κατῶνσ διωροῦμδῶσ ἰνιφάτιζε τὸ γεγενηῶσ. ὁ
at hec cōspiciētes timuerunt valde.
δὲ πύτη συντρίψασ τὰ ἰουδα castra
συντρίψασ δὲ καὶ τὴν ἰουδα παρηνιλολὴν
in planicie pata in p̄squis: fugē
ἐν τῷ πεδίῳ ἰσραηλινοῖσ παρηνιλολῆσ, ἔφυ
gunt oēs in terra alienigenar. τ iudas
γον πάντα εἰσ γῆν ἀλλοφυλῶν. καὶ ἰουδασ
reuersus est ad spolia castra
ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὴν σκυλίαν τῆσ παρηνιλο
lū. τ acceperūt aurū multū τ argentū
λῆσ. καὶ ἔλαβον χρυσοῖον πολὺ καὶ ἀργυροῖον
τ hyacinthuz τ purpurā marinā τ
καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύρασ θαλασσίαν καὶ
diuitias magnas. τ reuersi laudabāt
πλοῦτον μέγα. καὶ ἐπιστραφέτιεσ ὕμνων
τ benedicebāt in celum: qm̄ bonus est in
καὶ ἡλοῦγε εἰσ οὐρανόν, ὅτι καλόν ὅτι εἰσ
seculuz m̄sa ei'. τ facta ē saluatio
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶν. καὶ ἰσραηλινοῖσ σωτηρία
magna in israel in die illa. q̄squis
μεγάλῃ τῷ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἕσθιν
in alienigenar saluati sunt veniē
δὲ τῶν ἀλλοφυλῶν δισωσῆσασ παρηνι
tes nuntiauerūt lysie om̄
ἡμεῖσ τῆσ ἀπῆγγεῖλασ τῷ λυσία πάν
ta q̄ acciderāt.
τα τὰ συμβεβηκότα. ooooooooooooo

A

F

Et. 14. 9.

B
Zofra.
s. b.

G

C

exercit' timothei q' maccabe' ...
 ἡ παρεμβολὴ τιμοθέου ὅτι μακκαβαίος
 est: τ' fugerūt a facie illi. τ' post
 ἐστὶ, καὶ ἵφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτ'· καὶ ἵψα
 sū illos plaga magna. τ' ceciderūt ex
 τῶν αὐτ' πλὴν μεγάλην καὶ ἵψασιν ἐξ
 eis in illo die ad octo milia
 αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακχιλίους
 νήον. τ' declinavit ad maspha: τ' op-
 ἀνδρας καὶ ἀπέκλινεν εἰς μασφά, καὶ ἵπο
 pugnavit eis: τ' cepit eis:
 λήμασιν αὐτῶν, καὶ παρακτελέβητο αὐτῶν,
 τ' occidit eis masculi ei. τ' acce
 καὶ ἀπέκλινεν πρὸς ἀρειτικὸν αὐτῶν, καὶ ἵλα
 rit spolia ei: τ' cōduisit eis ig-
 βει τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ ἐνέτριψεν αὐτῶν πυ
 ne. illinc abiit. τ' accepit
 εἰ-ἐκείνῃ ἀπῆκε. καὶ παρακτελέβητο τὴν
 ἀρειτὴν maced' βοσῶν τ' rclais vi
 χασφῶν, μακκ' βουδ' καὶ τῶν λαωδ' ἀρ
 beo galaaditidis. post it' verba
 λέει τῆς γαλααδίτιδος· μετὰ δὲ τὰ ῥήμα
 hec cōgregavit timothe' ca-
 τα πύλα συνήγαγε τιμοθέος παρεμβο
 lra abia: τ' castrametat' est cōtra fa
 λην ἀλλαν, καὶ παρεμβόλησεν κατὰ πρὸσω
 cie raph' vltra iordā. τ' mi-
 sū raph' ἐκπέρας τ' χεμαρρου, καὶ ἀπέ
 sū iudas ad cōsidendam ca-
 ρεῖαν ἰουδαίας κατὰ πρὸσω αὐτῶν τὴν παρεμ
 lra. τ' rclais autē eis dicēs. cōgre
 βολῶν καὶ ἀπὸ ἡγεῖαν αὐτῶν λέγοντες· ἐπι
 gae sunt ad eos oēs gētes
 συγκυβῶν εἰσὶ πρὸς αὐτοὺς πάντες τὰ ἴθνη
 q' in circuitu nro: exercit' mult' valde.
 τὰ κύκλω ἡμῶν, δυνάμεις πολλὰ σφόδρα.
 τ' arabes cōduxit in auxilia illis.
 καὶ ἀραβὸς μεμείδωσεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ
 τ' castrametat' trans torrentē
 καὶ παρεμβόλλουσι πέρασ' χεμαρρου
 parati venire ad te in bellā. τ' as
 ἵστομαι ἐλθεῖν ἐπὶ σὲ εἰς πόλιν· καὶ ἵπο
 bñ iudas in occisum illoz. τ' di
 ρουῶν ἰουδαίας εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ εἰ
 xit timothe' principib' exercitus
 πρὶ τιμοθέος τοῖς ἀρχουσι τῆς δυνάμεως
 eius. dī a p'p'it iudas τ' castra
 αὐτ'· ἐν τῷ ἕγγισθι ἰουδαίας καὶ τὴν παρεμβο
 eius ad torrentē aque: si
 λην αὐτ' ἐπὶ τὸν χεμαρρου τ' ὕδατος, ἐάν
 trāsierit ad nos priores: nō poterim'
 διαβῆ πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δύνασόμεθα
 sustinere eis. q'si potius poterit
 ὑποσχεῖσθαι αὐτοῖς· ὅτι δυνάμεις δυνήσεται
 aduersū nos. si autē timuerit τ' posuerit ca
 πρὸς ἡμᾶς, ἐάν δὲ δειλῶν καὶ παρεμβό
 lra vltra sinis: trāsibimus
 λα πέρασ' τοῦ ποταμοῦ, διαπεράσομεν
 ad eis τ' poterim' cōtra illi. vt
 πρὸς αὐτῶν καὶ δύνασόμεθα πρὸς αὐτόν. ὡς
 autē a p'p'it iudas ad iordā
 δὲ ἕγγισθι ἰουδαίας ἐπὶ τὸν χεμαρρου τ'
 aque stavit scribas
 ὕδατος, ἕσπε τοῦ γραμματεῖς τοῦ
 pp'ri in iordā: τ' p'cepit
 λαῶν ἐπὶ τοῦ χεμαρρου, καὶ ἐνταύθα
 eis dicēs. nō dimittatis oēm hoīem
 αὐτοῖς λέγων· μὴ ἀφῆτε πάντας ἀίθρων
 castrametari: sed veniat oēs
 παρεμβόλησιν, ἀλλ' ἕρχεσθε πρὸς πάντας
 ad bellā. τ' trāsivit cōtra eos
 εἰς τὸν πόλιν· καὶ διέτριψεν ἐπ' αὐτοῦς

castra timothei quia machabeus est:
 & refugerūt a facie eius: & percusserūt
 eos plaga magna: & ceciderunt ex eis
 i die illa fere octo milia virorū. Et diuer
 tit iudas in maspha: et expugnauit &
 cepit eam: et occidit omnem masculuz
 eius: & sumpsit spolia eius et succendit
 eam igni. Inde perrexit & cepit casbo:
 & mageth & bofor: et reliquas ciuitates
 galaaditidis. Post hec autem verba cōs
 gregauit timotheus exercitum alium:
 & castra posuit cōtra raphan trans tor
 rentem. Et misit iudas speculari exer
 citum: et nunciauerunt ei dicētes: quia
 conuenerunt ad eum omnes gentes q'
 in circuitu nostro sunt: et exercit' mul
 tus nimis. Et arabas cōduxerunt in au
 xilium sibi et castra posuerunt trās tor
 rentem: parati ad te venire in prelium:
 & abiit iudas obuiam illis. Et ait timos
 theus principibus exercitus sui. Cum
 appropinquauerit iudas et exercit' ei'
 ad torrentem aque: si transferit ad nos
 prior: non poterimus sustinere euz: qa
 potens poterit aduersum nos. Si vero
 timuerit trāsire & posuerit castra extra
 flumen: transfretemus ad eos: & poteris
 mus aduersus illum. Vt autem appropi
 quauit iudas ad torrentes aque: statuit
 scribas populi secus torrentem: et mā
 dauit eis dicens. Neminem hominum
 reliqueritis: sed veniant omnes in pre
 lium: & transfretauit ad illos prior: &
 omnis populus post eū: & contrite sūt
 omnes gentes a facie eorum: et profes
 cerunt arma sua: & fugerunt ad phanū
 quod erat in carnaim. Et occupauit ip
 sam ciuitatem: & phanum succedit igni
 cum omnibus que erant in ipso. Et op
 pressa est carnaim: & non potuit sustine
 re contra faciem iude. Et congregauit
 iudas vnuerfos israelitas qui erant in
 galaaditide a minimo vsq; ad maximū:
 & vxores eorum: & natos et exercituz
 magnum valde: vt venirent in terram
 iude. Et venerunt vsq; ad ephrō: & hec
 ciuitas magna in ingressu posita munis
 ta valde. Et non erat declinare ab ea de
 xtera vel sinistra: sed per mediū iter
 erat: & incluserunt se qui erant in ciuis
 tate: & obstruxerunt portas lapidibus:
 & misit ad eos iudas verbis pacificis di
 cens. Transeamus per terram vestram
 vt eamus in terram nostram: & nemo
 vobis nocebit: tantum pedibus transi
 bimus: & nolebant eis aperire. Et pre
 cepit iudas predicari in castris: vt appli
 carent vnusquisq; in quo erat loco: &
 applicuerunt se viri virtutis: & oppu
 gnauit ciuitatem illam tota die & tota
 nocte: E tradita est ciuitas in manu ei'.
 Et peremerunt omnem masculum in
 ore gladii: & eradicauit eam: & accepit
 spolia eius & trāsuit per totam ciuita
 tem super interfectos. Et transgressi
 sunt iordanem in campo magno cōtra
 facie bethsan. & erat

priores: τ' ois pp'is ei' post est.
 πρότερος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτ' ὄπισθεν αὐτ'.
 τ' cōtrite sūt ite facie ei' oēs
 καὶ συνετριβήσαν πρὸ προσώπου αὐτ' πᾶν
 ἄνθρωπος: τ' p'cepit arma sua τ'
 τα τὰ ἴθνη, καὶ ἕρριψαν τὰ ὄπλα αὐτῶν καὶ
 fugerūt in lucū in carnaim. τ' ce
 ἵφυγον εἰς τὸν τέρμνος ἐν καρμαῖν. καὶ προ
 p'cepit vidē τ' lucū sic
 κατελέβητο τὴν πόλιν καὶ τὸν τέρμνος ἐν
 cōtrite in igne cū oib' q' in il
 πύρσασιν ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐ
 lo. τ' opp'itā est carnaim: τ' nō potue
 τῶ. καὶ ἐπεσώθη ἡ καρμαῖν, καὶ οὐκ ἐδύ
 runt vltra sustinere cōtra facie iu
 ναρο ἵτι ὑποσχεῖσθαι κατὰ προσώπων ἰου
 de. τ' cōgregauit iudas oēm israel q'
 δα καὶ ἀνηγάγη ἰουδαίας πᾶσι τὰ ἰσραηλ ἄν
 thos in galaaditide a paruo vsq; ad ma
 xi τῆ γαλααδίτιδος ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγα
 gnū τ' mulieres eoz. τ' filios
 λου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα
 eoz τ' sarcinas castra ma
 αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν παρεμβόλην μα
 gna valde vt veniret i terrā iuda. τ'
 γὰρ σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν ἰουδαίας καὶ
 veniret vsq; ad ephrō. τ' hec vltis ma
 κκ' λέει ἕως ἑφραίμ. καὶ αὐτῶν ἡ πόλις μισ
 gna in itinere munita valde.
 γὰρ ἐπὶ τῆς εἰσόδου ἐχυρὰ σφόδρα.
 nō erat declinare ab ea ad dextrā vel fini
 strā. sed per mediū iter
 erat. ἀλλ' ἡ διαμέσου αὐτῶν πορεύεσθαι
 τ' incluserūt eos q' de ciuita
 καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς πόλι
 te. τ' obstruxerūt portas lapidib' τ'
 ως καὶ ἐπέριψαν τὰς πύλας λίθους. καὶ
 misit ad eos iudas sermonib' pa
 cificis dicēs. transeamus p' terrā vest
 ra τῶν ἡμῶν. διελύσομαι διὰ τῆς γῆς σου
 vt ebeam' in terrā nram. τ'
 οὐκ ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν. καὶ
 nullus malefaciet vobis: sed pedibus
 οὐδὲ κακοποιήσομεν ὑμᾶς, πλὴν τοῖς ποσὶ
 transibim'. τ' nō voluerūt aperire
 παρεμβόλησιν· καὶ οὐκ ἐβούλοτο ἀνοίξαι
 eis: τ' misit iudas p'dicare in
 αὐτῶ, καὶ ἐπέταξεν ἰουδαίας κηρύξαι ἐν τῇ
 castris vt castra poneret vnusquisq; in
 παρεμβολῇ τ' παρεμβόλησιν ἕκαστος ἐν ᾧ
 q' est loco. τ' castrametati sūnt tri
 ἑστὶ τόπων καὶ παρεμβόλησιν ἀνδρῶν τῆς
 exercit': τ' oppugnauit vidē totā
 δυνάμειος, καὶ ἐπεσώθη τὴν πόλιν ἕλην
 die illa τ' tota nocte. τ'
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. καὶ
 tradita est vltis in manib' ei'. τ'
 παρεσώθη ἡ πόλις ἐν χερσὶν αὐτοῦ. καὶ
 occidit oēm masculū in ore gla
 dii: τ' eradicauit eā. τ' acce
 pit spolia ei'. τ' trāsuit p'
 βει τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ διέτριψεν διὰ τῆς
 ciuitatis sup occisos. τ'
 πρὸς ἰωρδάνην τῶν ἀπειρημένων. καὶ
 transfretus iordanē in campū
 magno cōtra facie bethsan. τ' erat
 τὸ μέγα κατὰ προσώπου βαισάν. καὶ ἦν

per idumeam: et applicuerunt ad bethsuram. et pugnauerunt dies multos: et fecerunt machinas: et exierunt et succederunt eas igni: et pugnauerunt viriliter. Et recessit iudas ab arce et mouit castra in bethzacharia contra castra regis. Et comparauerunt se exercitus in impetum contra viam bethzacharam. Et comparauerunt se exercitus in prelium: et tubis cecinerunt. Et elephantis ostenderunt sanguines vire et mori ad acuendos eos in prelium. Et diuiserunt bestias per legiones: et astiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis: et galee erant in capitibus eorum: et quingenti equites ordinati unicuique bestie electi erant. Hi ante tempus vbicumque erat bestia ibi erant: et quocumque ibat: ibant et non discedebant ab ea. Sed et turres lignee super eos firme protegentes: super singulas bestias et super eas machine. Et super singulas viri virtutis trigintaduo qui pugnabant desuper: et intus magister bestie. Et residuum equitatum hinc: et inde statuit in duas partes: tubis exercituum commouere et perurgere constipatos in legionibus eius. Et ut refulsit sol in clipeos aureos et ereos: resplenduerunt montes ab eis: et resplenduerunt sicut lapides ignis. Et distincta est pars exercitus regis per montes excellos: et alia per loca humilia: et ibant caute et ordinate. Et commouebantur omnes inhabitantes terram a voce multitudinis eorum: et incessu turbe et collisione armorum: erat enim exercitus magnus valde et fortis. Et appropinquauit iudas et exercitus eius in prelium: et ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. Et vidit eleazar filius saura vnam de bestis loriceam: et erat eminentis super ceteras bestias. Et visum est ei quod in ea esset rex et dedit se: vt liberaret populum suum et acquireret sibi nomen eternum. Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris et sinistris. Et cadebant ab eo huclatque illuc: et iuit sub pedes elephantis et superposuit se ei: et occidit eum et cecidit in terram super ipsum: et mortuus est illic. Et videntes virtutem regis et impetum exercitus eius: diuerterunt se ab eis. Castra autem regis ascenderunt contra eos in hierusalem: et applicuerunt castra regis ad iudeam et montes sion. Et fecit pacem cum his qui erant in bethsura: et exierunt de ciuitate: quia non erant eis ibi alimenta conclusis: quia sabbata erant terre. Et comprehendit rex bethsuram: et constituit ibi custodiam seruare eam: et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos. Et statuit illic balistas et machinas: et ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpiones ad mittendas sagittas et fundibula. Fecerunt autem et ipsi machinas

per idumeam et applicuerunt ad bethsuram et pugnauerunt dies multos: et fecerunt machinas: et exierunt et succederunt eas igni: et pugnauerunt viriliter. Et recessit iudas ab arce et mouit castra in bethzacharia contra castra regis. Et comparauerunt se exercitus in impetum contra viam bethzacharam. Et comparauerunt se exercitus in prelium: et tubis cecinerunt. Et elephantis ostenderunt sanguines vire et mori ad acuendos eos in prelium. Et diuiserunt bestias per legiones: et astiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis: et galee erant in capitibus eorum: et quingenti equites ordinati unicuique bestie electi erant. Hi ante tempus vbicumque erat bestia ibi erant: et quocumque ibat: ibant et non discedebant ab ea. Sed et turres lignee super eos firme protegentes: super singulas bestias et super eas machine. Et super singulas viri virtutis trigintaduo qui pugnabant desuper: et intus magister bestie. Et residuum equitatum hinc: et inde statuit in duas partes: tubis exercituum commouere et perurgere constipatos in legionibus eius. Et ut refulsit sol in clipeos aureos et ereos: resplenduerunt montes ab eis: et resplenduerunt sicut lapides ignis. Et distincta est pars exercitus regis per montes excellos: et alia per loca humilia: et ibant caute et ordinate. Et commouebantur omnes inhabitantes terram a voce multitudinis eorum: et incessu turbe et collisione armorum: erat enim exercitus magnus valde et fortis. Et appropinquauit iudas et exercitus eius in prelium: et ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. Et vidit eleazar filius saura vnam de bestis loriceam: et erat eminentis super ceteras bestias. Et visum est ei quod in ea esset rex et dedit se: vt liberaret populum suum et acquireret sibi nomen eternum. Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris et sinistris. Et cadebant ab eo huclatque illuc: et iuit sub pedes elephantis et superposuit se ei: et occidit eum et cecidit in terram super ipsum: et mortuus est illic. Et videntes virtutem regis et impetum exercitus eius: diuerterunt se ab eis. Castra autem regis ascenderunt contra eos in hierusalem: et applicuerunt castra regis ad iudeam et montes sion. Et fecit pacem cum his qui erant in bethsura: et exierunt de ciuitate: quia non erant eis ibi alimenta conclusis: quia sabbata erant terre. Et comprehendit rex bethsuram: et constituit ibi custodiam seruare eam: et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos. Et statuit illic balistas et machinas: et ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpiones ad mittendas sagittas et fundibula. Fecerunt autem et ipsi machinas

per idumeam et applicuerunt ad bethsuram et pugnauerunt dies multos: et fecerunt machinas: et exierunt et succederunt eas igni: et pugnauerunt viriliter. Et recessit iudas ab arce et mouit castra in bethzacharia contra castra regis. Et comparauerunt se exercitus in impetum contra viam bethzacharam. Et comparauerunt se exercitus in prelium: et tubis cecinerunt. Et elephantis ostenderunt sanguines vire et mori ad acuendos eos in prelium. Et diuiserunt bestias per legiones: et astiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis: et galee erant in capitibus eorum: et quingenti equites ordinati unicuique bestie electi erant. Hi ante tempus vbicumque erat bestia ibi erant: et quocumque ibat: ibant et non discedebant ab ea. Sed et turres lignee super eos firme protegentes: super singulas bestias et super eas machine. Et super singulas viri virtutis trigintaduo qui pugnabant desuper: et intus magister bestie. Et residuum equitatum hinc: et inde statuit in duas partes: tubis exercituum commouere et perurgere constipatos in legionibus eius. Et ut refulsit sol in clipeos aureos et ereos: resplenduerunt montes ab eis: et resplenduerunt sicut lapides ignis. Et distincta est pars exercitus regis per montes excellos: et alia per loca humilia: et ibant caute et ordinate. Et commouebantur omnes inhabitantes terram a voce multitudinis eorum: et incessu turbe et collisione armorum: erat enim exercitus magnus valde et fortis. Et appropinquauit iudas et exercitus eius in prelium: et ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. Et vidit eleazar filius saura vnam de bestis loriceam: et erat eminentis super ceteras bestias. Et visum est ei quod in ea esset rex et dedit se: vt liberaret populum suum et acquireret sibi nomen eternum. Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris et sinistris. Et cadebant ab eo huclatque illuc: et iuit sub pedes elephantis et superposuit se ei: et occidit eum et cecidit in terram super ipsum: et mortuus est illic. Et videntes virtutem regis et impetum exercitus eius: diuerterunt se ab eis. Castra autem regis ascenderunt contra eos in hierusalem: et applicuerunt castra regis ad iudeam et montes sion. Et fecit pacem cum his qui erant in bethsura: et exierunt de ciuitate: quia non erant eis ibi alimenta conclusis: quia sabbata erant terre. Et comprehendit rex bethsuram: et constituit ibi custodiam seruare eam: et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos. Et statuit illic balistas et machinas: et ignis iacula et tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpiones ad mittendas sagittas et fundibula. Fecerunt autem et ipsi machinas

cōtra machinas illoꝝ: & pugnaverūt
 πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμασαν
 dies multos. ubi at nō erāt in
 hīmas πολλὰς, βρωμάτα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς
 καύσιν: φησὶν ἄνθρωποι ἄνθρωποι, καὶ ἡ
 ἀγγελοῦ, οὐκ ἔστιν ἔργον εἶναι, καὶ οὐ
 liberati fuerūt in iudea de
 ἀνασώσιδου εἰς τὴν ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν
 ἄλλοις comedētibus reliquias repro
 ἰσίων κατεφαγῶν τὸ ὑπόλειμμα τῆς περι
 ἰσίου: & relictū fuerunt in sanctis
 εἰσίων, καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἀγίοις
 ἄνθρωποι: quō obtinuerat eos fa
 ἀνδρες ὀλίγοι, οἳ κατεκράτησαν αὐτῶν ὀλι
 γων, & disperserunt vnusquisq; in lo
 γῶν, καὶ ἰσχυρίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τό
 πον ἑαυτοῦ, & audiuit lysias qd philipp^{us}
 τῶν αὐτῶν, καὶ ἔκουσε λυσίας ὅτι φίλιππος
 quē constituit rex antioch^{us} adhuc vī
 ὄν κατέκτεινε ὁ βασιλεὺς ἀντιόχος ἕτι ζῶν
 uencillo nutrire antiochū filii suū
 ἦν, αὐτῶν ἔκαστος ἀντιόχου ἦν ὡς ἀνδρῶν
 ut regnaret ille reuersus est a
 εἰς τὸ βασιλεῦσαι αὐτῶν, ἀπέστειλεν ἀπὸ
 ἑσθῆς & media: & exercit^{us}
 τῆς περισίδος καὶ μεθίας, καὶ ἀδυναμίας
 ἡ ἰσχυρία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ ἰσχυρία
 qd querit assuere cū nego
 ὅτι ζῆτε παραλαβεῖν μετὰ τῶν πρῶτων
 αἰσῶν, & festinauerunt & stimulabatur ex
 τῶν, καὶ κατέπεσον καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρίων
 arce: ut irēt & dicerēt ad re
 ἄλλοις, ὅτι ἀπέλαβεν καὶ ἐπέσειν πρὸς τὸν βα
 σίλειον & duxerunt exercit^{us} &
 σιλία καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς ἀδυναμίας καὶ
 viros, desider^{unt} in dies: &
 τοὺς ἀνδράς, ἑκατόμους καὶ ἡμέρας, καὶ ἡ
 αὐτῶν nobis pauc^{is}: & loc^{us} sup^{er} quē castra
 τροφὴ ἡμῶν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμ
 ponit^{ur} est munit^{us}: & inciderunt nobis
 βάλαντες ἐν ὄχρῳ, καὶ ἐπὶ κέντρῳ ἡμῶν
 negocia regnū. nunciūq; dēn^o dēmas
 τὰ τῆς βασιλείας, ἡνὲν οὐδὲν ἄλλο διέλας
 hōib^{us} hīs: & faciam^{us} cū
 τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἰσχυρίων, καὶ ποικίλῳ με
 illis pacē & cū oī gēte
 τῶν αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ πάντων ἰσχυρίων
 eorū: & constituant^{ur} illis ut ambulēt
 αὐτῶν, καὶ ἰσχυρίων αὐτῶν τῶν περιεσῶν
 in legitimo suo: ut pax^{em} ppet
 τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὡς τὸ πρότερον. χάρις
 οἷς legitima sua que expulsi^{unt}:
 πρὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ὡς θεοκτετῶν ἀσπίδων,
 trāsiunt & fecerunt hec oīa. &
 ἡγήσαντο καὶ ἐποίησαν τὰ πάντα, καὶ
 placuit fino in odirem^{us} regis &
 ἡρῶν ὁ λίγος ἰσχυρίων τοῦ βασιλέως καὶ
 principū: & misit ad eos
 τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰ
 pacē facere, & susceperunt, & iuravit eis
 εἰσελθεῖν εἰς τὸ ὄρος σιών, καὶ εἶδε τὸ ὄχυρον
 nē loci: & rupit iuramentū qd
 μα τῶν τῶν, καὶ ἡγήσαντο τὸν ὄχυρον ὅν
 iuravit & recepit & destruxit mū
 ἡμῶν, καὶ ἐνετείλατο καὶ κατέβη τὸ τεί^{χος}

aduersus machinas eorum: & pugnaue
 runt dies multos. Esce autem non erāt
 in ciuitate: eo qd septimus annus esset.
 et qui remanserant in iudea de gentib^{us}
 consumpserant reliquias eorum q̄ re
 posite fuerant. Et remanserunt in san
 ctis viris pauci: quoniam obtinuerat
 eos fames: & dispersi sunt vnusquisq; in
 locum suum. Et audiuit lysias qd phil
 lippus quem cōstituerat rex antiochus
 cū adhuc viueret vt nutritet antiochus
 filium suum & regnaret: reuersus est a
 perside & media et exercitus qui abies
 rat cum ipso: & quā querebat suscipere
 regni negocia. Et festinauit ire & dis
 cerad regem et ducem exercitus. Des
 scimus cotidie & esca nobis modica
 est: & locus quem obsidemus est munis
 tus: & incumbit nobis ordinare de res
 gno. Nūc itaq; demus dextrās homini
 bus istis: & faciamus cum illis pacē &
 cum omni gente eorū: & constituam^{us}
 illis vt ambulent in legitimis suis sicut
 prius. Propter legitima enim ipsorum
 que despeximus irati sunt: & fecerunt
 omnia hec. Et placuit sermo in conspe
 ctu regis & principū: & misit ad eos pa
 cem facere & ceperunt illam: & iuravit
 illis rex & principes: & exierunt de mu
 nitione. Et intrauit rex montem siō &
 vidit munitionem loci: & rupit cit^{er} iur
 amentum quod iuravit: & mādauit de
 struere murum in gyro. Et discessit fe
 stinanter & reuersus est antiochiam: &
 inuenit philippum dominantem ciui
 tati: & pugnauit aduersus eum & occu
 pauit ciuitatem.

Capitulum septimum.

ANno cētesimo quinquagesimo &
 primo exiit demetrius seleuci fili^{us}
 ab vrbe roma: & ascendit euz paucis vi
 ris in ciuitatem maritimas: & regnauit
 illic. Et factus est vt ingressus est domū
 regni patrum suorum comprehendit
 exercitus antiochum & lysiam: vt addu
 cerent eos ad eum: & res ei innotuit &
 ait. Nolite mihi ostendere faciem eorū.
 Et occidit eos exercitus. Et sedit deme
 trius super sedem regni sui: & venerunt
 ad eum viri iniqui & impii ex israel: & al
 cimus dux eorum qui volebat fieri sac
 cerdos. Et accusauerunt populū apud
 regem dicentes. Perdidit iudas et fra
 tres eius amicos tuos & nos disperdidit
 de terra nostra. Nunc ergo mitte virum
 cui credis: vt eat & videat exterminū
 omne quod fecit nobis in regionibus
 regis: & puniat omnes amicos ei^{us} & ad
 iutores eorum. Et elegit rex ex amicis
 suis bacchides qui dominabatur trans
 flumem magnum in regno & fidelem
 regi: & misit eum vt videret exterminū
 quod fecit iudas. Sed & alcimus
 impium constituit in sacerdotiū: & mā
 dauit ei facere vltionem in filios israel.
 Et surrexerunt & venerunt cum exer
 citu magno in terram iuda: & miserūt
 nuncios: & locuti sunt ad iudam & oō

ru iudam. & abijt cū festinatē: &
 χος κυκλῶν, καὶ ἀπὸ κατὰ σπουδῆν, καὶ
 reuersus est in antiochiā. & iucuit philip
 πῦ domināte vbi: & pugnauit
 πρὸς κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμασε
 cōtra illū. & occupauit ciuitatē vi
 πρὸς αὐτόν, καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν βία.
ANno vno & quinquagesimo cētesimo
 exiit demetri^{us} fili^{us} seleuci ex roma: &
 ἐξῆλθε δὴ κεντρῶν ὁ τῶν σελεύκου ἐκ ἑσθῆς, καὶ
 ἀσκέδῃς cū viro paucis in ciuitate ma
 ritimā: σὺν ἀνδράσι ὀλίγοις εἰς πόλιν πα
 ritimam: & regnauit illic, &
 σαλακασίαν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ
 factū est postq; intrauit in domū re
 ἡμῶν ὡς εἰσεπιπυρῆντο εἰς ἱεροὺς βασι
 ἡμῶν πατρῶν ἡμῶν: ἐπιεβόησαν ἐκείν^{οι}
 λείας πρὸς αὐτὸν, συνελθεῖν αἱ δυνάμεις
 antiochū & lysia vt adducerēt eos
 ἡν ἀντιόχου καὶ ἡν λυσίας ἄγειν αὐτοὺς
 εἰ. & cognita ē ei res. & δι
 αὐτῶν, καὶ ἐγνώθη αὐτῶ τὸ πρῶτον, καὶ εἶ
 xit: ne mihi ostendatis facies eorū.
 πρὸς μὲν δὴ δὴ τὰ πρῶτα αὐτῶν,
 & occiderunt eos exercit^{us}. & se
 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, καὶ ἐκά
 dit demetri^{us} in sede regni sui.
 ἡμῶν δὴ κεντρῶν ἐπὶ ἱεροῦ βασιλείας αὐτῶν,
 & venerūt ad eum οἱ viri iniqui
 καὶ ἄλλοι πρὸς αὐτὸν πᾶσις ἀνδρῶν ἀνομοῦ
 & impū de israel: & alcim^{us} dux erat
 καὶ ἀσεβῆς ἐξ israel, καὶ ἄλκιμος ἡγήτο
 eorū volēs esse sacerdos, & accusauit
 αὐτῶν βουλόμην ἰσχυρίων, καὶ κατηγόρη
 runt ppsm apud regē dicēt^{es}:
 σαυ τῶ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα λέγοντες,
 pdidit iudas & fratres ei^{us} om
 ἀπώλειαν ἰουδαίαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν πᾶν
 nos amicos tuos: & nos disperdidit
 τῶν τοὺς φίλους σου, καὶ ἡμᾶς ἰσχυρίων
 de terra nra. nunc igit mitte vi
 ἡμῶν τῶν ἡμῶν, ὅν ἀπέστειλοι ἀν
 τῶν αὐτῶν: & videat
 ὅρα ὅ πρῶτον, καὶ περιεσῶν ἰδῆτω
 destructionē oīm quā fecit no
 bis in regionibus regis: & puniat
 μιν καὶ χώρα τοῦ βασιλέως, καὶ κολασά
 eos & οἱ adiu
 τῶ αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐπιβουλεύ
 res eorū. & elegit rex
 τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπέλεξε ὁ βασιλεὺς τὸν
 bacchidē amicū regis do
 βακχίδην τὸν φίλον τοῦ βασιλέως κα
 minū: & τῶν
 ἡμῶν ἐν τῶ πρῶτον ποταμοῦ καὶ
 magnū in regio & fidelē re
 μέγα ἐν τῆ βασιλεία καὶ πρὸς τῶ βα
 σίλειον: & misit cū & alcimum
 σιλῆν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν καὶ ἄλκιμον τὸν
 impium: & statuit illi sacerdotiū: &
 ἀσεβῆ, καὶ ἔγνω αὐτῶ τὴν ἰερωσύνην, καὶ
 recepit ei vt faceret vltionē in
 ἐνετείλατο αὐτῶ ποιεῖν τὴν ἐκδίκησιν ἐν
 filios israel. & abierunt: & venerūt cū
 τοῖς ἡμῶν israel, καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἄλλοι μα
 ποσῆτα multa in terrā iuda. &
 τὰ δυνάμεις πολλὰς εἰς γῆν ἰουδαίαν, καὶ
 misit nuncios ad iudā &
 ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς ἰουδαίαν καὶ τοὺς

C.7.

fratres ei⁹ verbis pacificis cū do
 ἀδελφοὺς αὐτῷ λόγοις εἰρηνικοῖς μετὰ δό
 lo. et nō inuenerunt finonib⁹ eorū: viderunt
 λου. καὶ οὐ προσέχον τοὺς λόγους αὐτῶν, εἶδον
 eū q⁹ venerunt cū exercitu multo: et
 παρὸτι ἄλλοι μετὰ δυνάμει πολλῇ, καὶ
 congregati sunt ad alcimū et bacchidē
 ἐπισυνέχθησαν πρὸς ἄλκιμον καὶ βακχί
 dē synagoga ἱερῶν ad ἀρχιερεῖς ἡ
 δὲ συναγωγὴ γραμματέων ἐκτεταταὶ οἱ
 sta. et primi affidei erāt in filio
 καὶ καὶ πρῶτοι οἱ ἀσίδῳ αἰνῆσαν ἐν υἱοῖς
 israel: et querebāt ab illis pacē.
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεθύρουν παρ᾽ αὐτῶν εἰρήνην.
 dixerūt .n. hō sacerdos de femine aa
 εἶπεν παρ᾽ ἀπὸς ἱερῶν ἐκ τῆς ἀπέρματος ἀα
 rō venit cū exercitū: et nō iustia
 ρῶν ἄλλεν ἐν ταῖς δυνάμεισι, καὶ οὐκ ἀδικῶ
 afficiētiōs. et locut⁹ est cū eis verba
 σέει ἡμῶν. καὶ ἐλάλησεν μετ᾽ αὐτῶν λόγους
 pacifica. et iuravit eis dicens. nō
 εἰρηνικοῦς. καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς λέγων. οὐκ
 querecū⁹ vobis mala et amicos nō
 ἐκτετασώμεθα ὑμῖν κακὰ καὶ τοὺς φίλους ἡ
 stis. et crediderūt ei et acceperūt
 μῶν. καὶ ἐνέπιπίευσαν αὐτῷ καὶ συνέλαβον
 ex eis sexaginta viros: et occidit
 ἑξ ἑκτῶν ἑξήκοντα ἀνδράς, καὶ ἀπέκτελλεν
 eos in die vna in finē q⁹
 αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ τοὺς λόγους οὗς
 scripsit. carnes sanctorū et sanguis eo
 ἔγραψεν. σάρκας ὁσίων σου καὶ αἷμα αὐ
 τῶν ἐκτετέθησαν ἐν circuitu hierū. et nō erat eis
 τῶν ἐξήλιον κύκλω ἰλῆμ. καὶ οὐκ ἦν αὐ
 tērethō et inuenerūt eis
 τοὺς ὁ ἀσίδῳ καὶ ἐπέπισεν αὐτῶν ὁ
 timor et tremor in oēs pplm:
 φόβος καὶ τρόμος ἐπὶ πάντας τὸν λαόν,
 qm̄ dixerūt: nō est in eis veritas et
 ὅτι εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ
 iudiciū. transgressi sunt eis cōstitutū et
 κρίσις. παρ᾽ ἔβησαν παρὰ τὴν κρίσιν καὶ τὸν
 iusticiā q⁹ iustauerūt. et recessit bacchides
 ἔβηκεν ἐν ὤμοσεν. καὶ ἀπέβη βακχίδης
 a hierū: et castramet⁹ est in be
 ἀπέβη ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν βη
 zeth: et misit et cōtrethēdit multos
 ζαῖθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ συνέλαβε πολλοὺς
 de his q⁹ cū eo q⁹ ad se fugerāt viris
 ἀπέβη τῶν μετ᾽ αὐτῷ ἀνηρομολοσάντων ἀνδράν
 et q⁹ cū eo p⁹ p⁹. et mactavit eos in
 καὶ τινὰς τοῦ λαοῦ καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς ἐν
 puteū magnū: et cōmisit regio
 τὸ φρέαρ τὸ μέγα, καὶ κατέκτετε τὴν χώραν
 nē alcimo: et reliq⁹ est cū eo exer
 ραν τῷ ἀλκιμῷ, καὶ ἀπέβη μετ᾽ αὐτοῦ δὴ
 cū vi auxiliaref ei. et abiit bac
 ναμιν τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ. καὶ ἀπέβη βακ
 chidē ad regē: et iustagebat
 χίδης πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἠγωνίσασθαι
 alcim⁹ circa ἡνσπαθὴ sacerdotū. et con
 ἄλκιμος πρὸς τὴν ἀρχιερωσύνην. καὶ συν
 gregati sūt ad eū oēs turbā:
 ἐχέσασθαι πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ παραστῶν
 tes p⁹ illorū: et obtinuerūt
 τις τὸν λαόν αὐτῶν, καὶ κατέκαυσαν
 terrā iudā: et fecerūt plagā magnā
 γὰρ ἰουδα, καὶ ἐποίησαν πλάγην μεγάλην
 in hierū. et vidit iudas oēs ma
 ἔει ἰλῆμ. καὶ εἶδεν ἰουδας πᾶσαν τὴν κατ
 ἰά q⁹ fecit alcim⁹ et q⁹ cū eo
 κρίσιν ἢ ἐποίησεν ἄλκιμος καὶ ἐ μετ᾽ αὐτῷ

ad fratres eius verbis pacificis in dolo:
 non intenderunt sermonibus eorum.
 Viderunt enim quia venerunt cū exer
 citu magno: et conuenerunt ad alcimū
 et bacchidē congregatio scribarum re
 quirere que iusta sunt. Et primi affidei
 qui erant in filiis israel et exquirebant
 ab eis pacem. Dixerunt enim. Homo sa
 cerdos de femine aaron venit: non de
 cipiet nos. Et locutus est cum eis verba
 pacifica: et iuravit illis dicens. Non infe
 remus vobis malum neq⁹ amicis vris.
 Et crediderunt ei: et comprehendit ex
 eis sexaginta viros: et occidit eos in vna
 die secundum verbum quod scriptum
 est. Carnes sanctorum tuorū et sanguis
 nem ipsoꝝ effuderunt in circuitu hie
 rusalem: et non erat qui sepeliret: et in
 cubuit timor et tremor in omnem popu
 lum quia dixerunt. Non est veritas et
 iudicium in eis. Transgressi sunt enim
 constitutum: et iurandum quod iura
 uerunt. Et mouit bacchides castra ab
 hierusalem: et applicuit in bethzecha:
 et misit et comprehendit multos ex eis
 quia se refugerant: et quosdam de popu
 lo mactavit et in puteum magnum
 proiecit. Et cōmisit regionem alcimo:
 et reliquit cum eo auxilium in adiuto
 rium ipsi. Et abiit bacchides ad regem:
 et satis agebat alcimus pro principa
 tu sacerdoti sui. Et conuenerunt ad eū
 omnes qui perturbabant populum suū
 et obtinuerunt terram iuda: et fecerūt
 plagam magnā in israel. Et vidit iudas
 omnia mala que fecit alcimus: et qui
 cum eo erant filii israel multo plusq⁹
 gentes: et exiit in oēs fines iudee in cir
 cuitu: et fecit vindictam in viros deser
 tores: et cessauerūt vltra exire in regio
 nem. Vidit autem alcimus q⁹ preua
 luit iudas et qui cum eo erant: et cogno
 uit quia nō potest sustinere eos: et egres
 sus est ad regem et accusavit eos multis
 criminibus. Et misit rex nicanorē vnū
 ex principibus suis nobilioribus q⁹ erat
 inimicitias exercens contra israel: et
 mandauit ei euertere populum. Et ven
 nit nicanor in hierusalem cum exerci
 tu magno: et misit ad iudā et ad fratres
 eius verbis pacificis cum dolo dicens.
 Non sit pugna inter me et vos. Veniat
 cum viris paucis vt videam facies ve
 stras cum pace. Et venit ad iudam et sa
 lutauerunt se inuicē pacifice: et hostes
 parati erant rapere iudam. Et innotuit
 sermo inde quoniam cum dolo vene
 rat ad eum et cōterritus est ab eo: et am
 plius noluit videre faciem eius. Et cog
 nouit nicanor quoniam denudatum
 est consilium eius: et exiit obviam iu
 de in pugnam iuxta capharsalama. Et
 ceciderunt de nicanoris exercitu fere
 quinq⁹ milia viri: et fugerunt in ciuitatē
 dauid. Et post hec verba ascendit nica
 nor in montem sion: et exierunt de sa
 cerdotibus populi salutare eum in pa
 ce et demonstrare ei holocaustomata
 que offerebantur pro rege. Et irridēs
 spreuit

in filio israel plusq⁹ gēta. et exiit
 ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ ὑπερὶ τῆς ἰσρα. καὶ ἐξῆλθεν
 in oēs terminos iudee in
 εἰς πάντα τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας κυ
 ἀρῆται: et fecit vltionē in vt
 κλοῦν, καὶ ἐποίησαν ἐκδίκασιν ἐν τοῖς ἀ
 τιο desertorib⁹. et cessauē
 δρασι τοῖς ἀνηρομολοσασιν. καὶ αἰετῶν ἀλκ
 ρῆ ab alcimō in regione: vt ἄ
 σαι τοῦ περιουδῶσαι εἰς τὴν χώραν, ὡς δὲ
 vidit alcim⁹ q⁹ suauit iudas et q⁹
 εἶδεν ἄλκιμος ὅτι ἐτίχυσεν ἰουδας καὶ οἱ
 cū eo: et cognouit q⁹ nō potest sustine
 μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ δύναται ὑποστῆ
 re eos: et reuerfus est ad regē
 καὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα
 et accusavit eos malorū. et mi
 sit rex nicanorē vnū p⁹ p⁹
 sit rex nicanorē vnū p⁹ p⁹
 sēliten ὁ βασιλεὺς τικάνωρα ἵνα τῶν ἀρχι
 ρῆ ei⁹ nobiliorib⁹: et odio hēnē et
 τῶν αὐτοῦ τῶν ἐκδίκων, καὶ μισοῦντα καὶ
 inimicū israel. et p⁹ p⁹
 ἔχεραῖοντα τῷ ἰσραὴλ. καὶ ἐπέταλα
 ei deiere pplm. et venit nicanor in
 αὐτῷ ἔξαραι τὸν λαόν. καὶ ἄλλε τικάνωρ εἰς
 hierusalā cū exercitu multo: et misit
 ἱερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ, καὶ ἀπέστει
 ad iudā et fratres ei⁹ cū
 λε πρὸς ἰουδας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῷ μετὰ
 dolo verbis pacificis dicens. nō sit bel
 δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων. μετ᾽ ἑωμέ
 ἰā inter me et vos. veniat cū vi
 ρικ ἀναμείσων ἡμῶν καὶ ὑμῶν ἕξω ἐν ἀν
 tis paucis: vt vfac videā fa
 δρασιν ὀλίγοις, ἵνα ὑμῶν ἴδω τὰ πρῶ
 cis cū pace: et venit ad iudā:
 σωμα μετ᾽ εὐαίας. καὶ ἄλλε πρὸς ἰουδας,
 et salutauerunt se aduicē pacifice: et
 καὶ παρ᾽ ἀσπαθῶ ἀλλήλους εἰρηνικοῦς. καὶ οἱ
 hostes erāt parati rapere iu
 πολίμιοι ἦσαν ἱερῶν ἐξαρῶσαι τὸν ἰου
 dā. et innotuit sermo inde q⁹
 dā. καὶ ἔγνω ὁ λόγος τῷ ἰουδα, ὅτι
 cū dolo venit ad eū. et innotuit
 μετὰ δόλου ἄλλε ἐπ᾽ αὐτῶν. καὶ ἐπέταλα
 ab eo: et nō voluit vltra videre
 ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ
 faciē ei⁹. et cognouit nicanor: q⁹
 p⁹ p⁹ αὐτοῦ. καὶ ἔγνω τικάνωρ, ὅτι
 reuelatū est cōsiliū suū: et exiit
 ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν
 in occurrām iude iuxta capharsala
 εἰς συνάντησιν τῷ ἰουδα κατὰ κωφεροσα
 ma. et ceciderunt de parte nicanoris fere
 ραμῶν. καὶ ἔπισαν τῶν παρ᾽ ἀνικάνωρ ὅτι
 quinq⁹ milia viri et fugerūt in ve
 τεντικῶσαι ἀνδράς, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πό
 λē dauid. et post verba hec
 λιν δαυίδ. καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους
 ascēdit nicanor in montē sion. et exierunt
 ἀνέβη τικάνωρ εἰς τὸ βῶρος σιών. καὶ ἐξῆλθεν
 de sacerdotib⁹ ex sanctis et a
 ἀπέβη τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀπέβη τῶν
 sanctorū populi vt salutarē eū
 πρὸς βυτίρῶν τῷ λαῷ ἀσπασαδῶσαι αὐτὸν
 pacifice: et demonstrarēt ei holocausto
 εἰρηνικοῦς, καὶ διέξει αὐτῷ τὴν ἐλοκαύτω
 ἰā q⁹ offerebat⁹ pro rege
 σιν τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τῆς βασιλείας
 et substantie eorū: et derisit
 καὶ ἐμνηστῆσεν αὐτοῦ, καὶ κατέκτελλεν

C

96.78

G

D

1.mat.

14.b.

E

A

eos: et polluit eos: et locutus est
 αυτων, και ημιασεν αυτους και ελαλειεν
 superbet: et iuravit eis furorē di-
 υπερεφρατως, και ημιασεν μετ' αυτου λε-
 εω. si nō tradit' fuerit iudas: et ca-
 γων. εδ' μη παρ' αδ' οδ' ην ιουδ' ας και η παρ' ημ
 stra eis in man' meas nō: et erit
 βολη αυτ' εις χειρας μου το νυν, και εσται
 si rodero in pace: cōtra domū
 ιων επεσφρασω εν εφρατα, εμπωριω τον οικον
 hęc. et erunt eis furorē magna. et
 γουγον. και εφρατα μετ' αυτου μεγαλου. και
 intraverūt sacerdotēs: et steterūt ante fa-
 εισαλλοι οι ιερεεις, και εστησαν κατ' αφ' ο
 αι altaris: et tēp'it: et p'loza
 σωτοι τ' ευστασιου και τ' ταου, και εκλαου
 uerit: et dicit' eis: elegisti domū hęc
 σαι και εσται. συ εφρατα τον οικον του
 νηπιου σου. nome nisi in ea:
 τον επεσφρασω τον οικον σου επ' αυτου,
 4. Be. 19. 6. et cōtra domū ofono: et obsecratio p'p'o
 ειναι εκου προσευχης και δικαιοσ τω λαω
 mo. fac vindictā in hoie hoc
 σου. ποισοι μη δικαιο εν τω αυτω τουτω
 et in castris eis: et cadāt
 και εν τη παρεμβολη αυτου, και πριστω
 in gladio. recordare blasphemiae
 σαι εν εφρατα. μετ' οκτι των δυσφημιων
 eorū: et nō des eis mōstia. et cri-
 αυτων, και μη δ' ως αυτοι μωσι. και ηφελ
 uit nicanor de hierusalē. et castramet'
 ει νικανωρ εφ' ηρουσαλημ. και παρεμβασ
 eis in bethoro. et occurrit ei ceteri
 λι εν βαιθωρον. και συναντησεν αυτω δυ
 αι' syrie. et iudas castra posuit
 ταμις συριας. και ιουδ' ας παρεμβασεν
 in adala: cū trib' milib' viroz. et oia
 εν αδασα εν τριχιλιοις ανδρασι. και προ
 uit iudas: et dixit: q' a re-
 σπηλαρ ιουδ' ας και εσται, οι παρ' α βα
 ge q' blasphemiauerūt: erunt ango-
 σιλίως οτι εδυσφημασασ, ηφελει αγγι
 lio tuo: et percussit in eis ceteri octo
 λος σου, και επ' αταξεν εν αυτοις εκατον ογ
 gintaquing' milia. sic ceteri
 1. M. 15. 6. δικαιοσ παρ' εφ' ηρουσαλημ. ουτω συντριψων
 exercitū hęc ceteri nobis
 την παρεμβολην παντην ενωπιον ημων
 hodie. et cognoscite reliqui: q'
 σήμιον. και γνωτωσαι οι επ' ηλωτοι, οτι
 male locuti sunt cōtra iusticia tua. et
 κακως ελαλεισασ επ' τα αγαθ' σου. και
 iudica eis fin' nequitia eis. et
 A κριτοι αυτον κατ' α τα κακια αυτου. και
 obsecravit ceteri in p'clia
 συνησαν αι παρεμβολαι εις πολειμω τον
 tertiadecima mēsis adar. et ceteri
 τα sunt castra nicanoris: et cecidit
 τειβη η παρεμβολη νικανωρος, και επισιν
 ipe p'imo in p'clio. ut ait vidit
 αυτος πρωτος εν τω πολειμω. ως δε ειδεν
 exercit' eis: q' mox' est nicanor:
 η παρεμβολη αυτου οτι τειβη νικανωρ,
 p'p'o ceteri arma sua fugerūt. et p'c'
 εφρατες τα δ' ωλα αυτων εφυγον. και κα
 cū sunt eos via diei vni' de
 τειβητοι αυτους οδ' ην ημερας μιας εστω
 adala usque vni' ad givra. et ceteri
 αδασα εως τ' ελθει εις γιβρα. και εισαλ
 perit post eos tribus
 πρισωσ οπισω αυτων ταις σαλπηγι των

eos et polluit: & locutus est superbe &
 iuravit eis ira dicens. Nisi traditus fue-
 rit iudas & exercitus eius in man' meas:
 continuo cum regressus fuero in pace
 succendam domum istā. Et exiit cum
 ira magna. Et intraverunt sacerdotes
 & steterunt ante faciem altaris templi:
 & flentes dixerunt. Tu domine elegisti
 domum istam ad invocandum nomen
 tuum in ea: ut esset domus orationis &
 obsecrationis populo tuo. Fac vindic-
 tam in homine isto: & exercitu eius &
 cadāt in gladio. Memēto blasphemias
 eorum: et ne dederis eis ut permanēt.
 Et exiit nicanor ab hierusalem: & castra
 applicuit ad bethoron: & occurrit illi
 exercit' syrie. Et iudas applicuit in adar
 sa cum tribus milib' viris. Et oravit iu-
 das et dixit. Qui misserant a regē sen-
 nacherib: domine quia blasphemauerūt
 te: exiit angelus & percussit ex eis cen-
 tum octoginta quinque milia: sic contere
 exercitum istū in conspectu nostro ho-
 die: & sciant ceteri quia male locut' est
 super sancta tua: & iudica illum secun-
 dum malicia illius. Et cōmiserūt exer-
 citus prelium tertiadecima die mensis
 adar: & contrita sunt castra nicanoris:
 et cecidit ipse primus in prelio. Ut autē
 vidit exercitus eius quia cecidisset ni-
 canor: proiecerūt arma sua et fugerūt:
 & persecuti sunt eos via 3 vnius diei ad
 adazer usque: quo veniatur in gazara: &
 tubis cecinerunt post eos cum signifi-
 cationibus. Et exierunt de omnibus
 castellis iudee in circuitu: & ventila-
 bāt eos cornibus & conuertebantur iterū
 ad eos. Et ceciderunt omnes gladio: &
 non est relictus ex eis nec vnus. Et acce-
 perunt spolia eorum in predam. Et ca-
 put nicanoris amputauerunt: et dex-
 teram eius quam extenderat superbe:
 & attulerunt et suspenderunt cōtra hie-
 rusalem. Et letatus est populus valde &
 egerunt diem illas in leticia magna. Et
 constituit agi omnibus annis diem istā
 tertiadecima die mensis adar. Et siluit
 terra iuda dies paucos.

Capitulum octauum.

AT audiuit iudas nomen romano-
 rum quia sunt potentes viribus &
 acquiescunt ad omnia que postulantur
 ab eis: et quicumq; accesserūt ad eos sta-
 tuerunt cum eis amicitias: & quia sunt
 potentes viribus: et audierūt prelia eo-
 rum et virtutes bonas quas fecerūt in
 galatia: quia obtinuerunt eos et duxerunt
 sub tributum: & q' fecerunt in
 regione hispanie: et q' in potestatem re-
 degerunt metalla argenti et auri q' illic
 sunt: et possederunt omnem locum cō-
 silio suo & patientia: locaq; que longe
 erant valde ab eis: & reges qui superue-
 nerant eis ab extremis terre contriue-
 runt: & percusserūt eos plaga magna.
 Ceteri autem dant eis tributum omni-
 bus annis: & philippum persen cetero-
 rum regem & ceteros qui aduersus eos
 arma tulerant contriuerunt in bello:

signos. et exierit de oib' vni-
 σμασιων. και ηφελει εκ πασων των κω
 cis iudee in circuitu: et p'p'oebant
 μων της ιουδ' ας κυκλουν, και υπερεφρασε
 eos: et conuertebant h' ad eos:
 αυτους, και ανιερειπον ουτοι προς τουτους,
 et ceciderūt: oēs gladio et nō reli-
 και επισιν παντες εφρατα και ου κα
 est ex illis vnus. et acceperūt
 τελειφω εφ' αυτων οδ' ηεις. και ελαβον τα
 spolia et predā: et caput
 σκυλα και την πρωτομην, και την κεφαλην
 nicanoris amputauerūt: et dext'ā ei' quā
 νικανωρος αφηλει και την δεξιαν αυτου ην
 extendit superbe. et iulerūt: et
 ηφρατες υπερεφρατως. και κτεγκασ, και
 suspenderūt cōtra hierim. et letā
 ηφρατες παρ' την ηρουσαλημ. και ευσ
 est p'p'o valde: et egerūt die-
 φρατες λαος σφοδρα, και ηγαγον την ημε
 em illi die leticie magne.
 ραι εκεινη ημεραν ευφροσυνης μεγαλης.
 et statuerūt ut agerēt singulis annis die-
 και εσται τ' αγια κατ' ενιαυτον την ημε
 em hęc tertiadecima adar.
 ραι παντη τη τρισκαιδεκατη του αδ' αρ.
 et siluit terra iuda dies pau-
 και ησυχασεν η γη ιουδ' α ημερας ολι-
 cos.
 γας.

Ca. 8.

Audiuit iudas nomen ro-
 Και ηκουσεν ιουδ' ας η ονομα των ρω
 manor q' sunt potentes fortitudis: et ipi ac-
 μαιωσ οτι εισι δυνατοι ιχνη, και αυτοι ευ
 quiescunt in oib' p'p'oibus se
 δουσι εν πασι τοις προτιμειδιαις αυ
 bis: et q' accesserūt ad eos sta-
 τοις, και οσα αν προσελθωσιν αυτοις εσω
 tate eis amicitia: et q' sunt potentes
 σιν αυτοις φιλιας, και οτι εισι δυνατοι
 vni' et parauerūt ei p'bia
 ιχνη. και διηγασαν αυτω τους πολειμους
 illoz et virtutes bonas qe facit
 αυτων και τις ανδραγαθιας ας ποιουσιν
 in galatia: et q' obtinuerūt
 εν τοις γαλαταις, και οτι κατακρατησασ
 eos: et duxerūt eos sub tributū: et
 αυτων, και ηγαγον αυτους υπο φερον, και
 q' fecerūt in p'vincia hispanie: ut
 οσα εποικασεν εν χωρα ισπανιας, τ' κατα
 obtinuerūt metalla argēti et
 κρατησασ των μεταλλων τ' αργυριου και τ'
 auri q' illic. et obtinuerūt locū
 χρουτου τ' ην. και κατακρατησασ τ' τοπω
 oēm cōsilio suo et patientia.
 παρ' ης τη βουλη αυτων και τη μακροθυμια.
 et loc' erat longe distans ab illis
 και ο τοπος ην μακραν απ' ηχωσ απ' αυτων
 valde et a regib' q' venerūt
 σφοδρα και των βασιλειω των επ' ηλων των
 cōtra eos ab extremis terre qad ceteri
 επ' αυτους απ' ακρου της γης εως συνιτρι
 rit eos. et percusserūt in eis plagā
 φασ αυτους. και επ' αταξεν εν αυτοις πλαγη
 magna. et reliqui dāt eis
 μεγαλη. και οι επ' ηλωτοι οδ' οσιν αυτοις
 tributū q'libet anno: et philippū et
 φερον κατ' ενιαυτον, και τον φιλιππον και
 ceteros ceterorū regē et eos q' in
 τον προς ηα κτηνω βασιλια και τους επ' η
 susceperūt cōtra eos ceteri: et eos bello:
 μητους επ' αυτ' ε συνιτριψων αυτ' ε πολειμω,

ε εξηλθεν εις την χωραν και ελθεν ανθρωπων
 ε ρουσσεν οδοιτητα ε fratres
 και επαιπαξεν οδοιτητα και τους αδελφους
 eius ε filios phasero in taber
 naculo ipso. ε in scriptis reuteris: ε
 νωματι αυτων και ελεξαρο τυπωθη, και
 ελεξεν εα exercitibus. ε simon
 ανεβαινεν εν πασι δυναμεισι. και σιμων
 ε ε α εο exercitū de videt
 και οι μετ αυτου ελεξεν εκ της πολεις,
 ε οδυσσευσι machinas. ε pugna
 και επωρισσα πας μαχιας. και επωλε
 νευθη εδρα bacchide ε οδυσσευ
 μισα πας τον βακχιδην και σιμητρι
 ε ab eis. ε afflixerunt eis valde:
 και οτι αυτων και ελεξεν αυτον σφοδρα,
 και fuit consiliū ei ε exercitū
 οτι ην η βουλη αυτου και η εφοδος αυ
 του vno. ε transitum furoris vi
 του κεν. και εργασασα θυμω τους αν
 θρωπους ε consiliū
 δρασι τους ανθρωπους συμβουλεύσασιν
 ε venire in regionē. ε occide
 αυτω ελεξεν εις την χωραν. και απει
 ρη ε eis multos. ε cogita
 κρησασ ε αυτων πολλους. και εβουλευ
 νη ε venire in terrā eor. ε
 σαρο του ελεξεν εις την γην αυτων. και
 cognouit ionathas: ε misit ad e
 επεγνω ιωναθαι, και απεισε εις τους αν
 θρωπους ε coronat eis illo.
 τον προςθεεις του συνιδειν προς αυτον
 pacē ε redderet illis capti
 ειρηνη και αποδουναι αυτοις την αιχ
 νωσ. ε accepit libbet ε fecit
 μαλωσια. και απιδεξαρο και επωισε
 ιωθα νεδα ε. ε iuravit ei
 κατὰ τους λεγους αυτου. και εμοσει αυ
 το εστιν ε malū oib
 του μη εκνησσαι αυτω κακων πασας πας
 dieb vite sue. ε reddidit
 ημερας της ζωης αυτου. και επιδωκεν
 εi captiuitate quā p̄latio
 αυτω της αιχμαλωσιας ην ηχμαλωτευ
 erat prius de terra iuda. ε reuer
 σε ε προτιρον εκ γης ιουδα. και αποστρε
 suo abūt in terrā sua. ε πο
 φας απηλθεν εις την γην αυτου. και ο
 εδδιδit vltra venire ad terminos eor.
 προσθειρο ετι ελεξεν εις τα ορια αυτων.
 ε cessauit gladii ε israel. ε
 και κατεπαυσε εομοφαια ε israel. και
 habitauit ionathas in machinas. ε cepit
 εκοσει ιωναθαι εν μαχιας. και ηρξα
 ionathas iudicare p̄p̄m. ε exerciti
 το ιωναθαι κρινεν τον λαον. και ηφανι
 nauit ipso de israel.

σε τους ανθρωπους ε israel. C. 10.
 Ε in anno sexagesimo ε centesimo
 και εν ετει εξηκωστω και εκατοστω,
 ελεξεν alexander filius antiochi πο
 ανεβη αλεξανδρος ο του αντισχου ο επι
 bilis ε occupauit ptolemaidā.
 φανης. και κατελαβηρο πτολεμαιδα.
 ε suscepit eis: ε regnauit
 και επιδεξαρο αυτον, και εβασίλευσεν
 illic. ε audiuit demetrii rex
 εκει. και ηκουσε demetrius ο βασιλευς
 ε congregauit exercitū multos valde.
 και συνήγαγε δυναμεις πολλας σφοδρα.

ε exiit in regionem: ε venit cum
 numero ε percussit odarē ε fratres
 eius: ε filios phaseron in tabernacu
 lis ipso: ε cepit cedere ε cresce
 re in virtutibus. Simon vero: ε qui
 cum ipso erant exierunt de ciuitate
 ε succenderunt machinas: ε pugna
 uerunt contra bacchidem: ε contri
 tus est ab eis. Et afflixerunt eum val
 de: quoniam consilium eius ε cōgre
 sus eius erat inanis. Et iratus contra
 viros iniquos qui ei consilium dede
 rant vt veniret in regionem iporū:
 multos ex eis occidit. Ipse autem co
 gitauit cum reliquis abire in regio
 nem suam. Et cognouit ionathas ε
 misit ad eum legatos componere pa
 cem cum ipso: ε reddere ei captiui
 tatem. Et libenter accepit: ε fecit se
 cundum verba eius: iurauit se nihil
 facturum ei mali omnibus diebus vi
 te eius. Et reddidit ei captiuitatem
 quaz prius erat predatus de terra iu
 da. Et conuersus abiit in terras sua:
 ε non apposuit amplius venire in fi
 nes eius. Et cessauit gladius ex isrl.
 Et habitauit ionathas in machinas:
 ε cepit ionathas ibi iudicare popu
 lum: ε exterminauit impios ex isrl.
 Capitulum decimum.

ΑΤ anno centesimo sexagesimo
 ascendit alexander antiochi fi
 lius qui cognominatus est nobilis:
 ε occupauit ptolemaidā: ε recepit
 eum ε regnauit illic. Et audiuit de
 metrius rex ε congregauit exercitū
 copiosum valde: ε exiit obviam illi
 in prelium. Et misit demetrius epis
 stolam ad ionatham verbis pacificis
 vt magnificaret euz. Dixit enim. An
 ticipemus facere pacem cum eo pri
 usq̄ faciat cum alexandro aduersus
 nos. Recordabitur enim omniū ma
 lorum que fecimus in eum: ε in fra
 tres eius ε in gentem eius. Et dedit
 ei potestatem cōgregandi exercitū:
 ε fabricare arma: ε esse ipsum focū
 eius: ε obsides qui erant in arce iuso
 sit tradi ei. Et venit ionathas in hieru
 salem: ε legit epistolas in auditu
 omnis populi: ε eorum qui in arce
 erant. Et timuerūt timore magno:
 quoniam audierunt q̄ dedit ei rex po
 testatem cōgregandi exercitum.
 Et traditi sūt ionathe obsides: ε red
 didit eos parentibus suis. Et habitauit
 ionathas in hierusalem: ε cepit
 edificare ε innouare ciuitatem. Et di
 xit facientibus opera vt extruerent
 muros ε montes sion in circuitu la
 pidibus quadratis ad munitionem:
 ε ita fecerunt. Et fugerunt alienige
 ne qui erant in munitionibus quas
 bacchides edificauerat: ε reliq̄ vnus
 quisque locum ε abuit in terram sua:
 tantum in bethsura remanserūt
 aliqui ex his qui reliquerant legem
 ε precepta dei. Erat enim hoc eis ad
 refugium. Et audiuit alexander rex
 romissa que promissit demetrius io
 nathe dinarrauit ei p̄lia ε virtutes

ε exiit in occursum ei in bet
 και ελεξεν εις συναντησιν αυτω εις πο
 λι. ε misit demetrii ad io
 λεμων. και απεισε εις demetrius προς ιω
 ναθαι epistolas verbis pacificis: vt
 ναθαι επωισαε λεγους ειρηνηκους, ως τι
 magnificaret eis. dixit eis: p̄p̄m
 μεγαλυναι αυτον. ετι γαρ, προφασω
 πο pacē ponere eis eis: απε
 ρη του ειρηνη εσθαι μετ αυτων, π̄p̄m
 ponat ipse ε alexandro cōtra nos.
 εθιται αυτον μετ αλεξανδρου κατ ημων.
 recordabit eis oim maloz ε
 μηδε ησισαι παρ πατων των κακων εν
 fecim cōtra ipm ε in
 συντελεσασθε προς αυτον και εις τους
 fratres ε cōtra gē ε.
 αδελφους αυτου και εις τον ενοσ αυτου.
 ε dedit ei potestate cōgregandi exerc
 και εδωκεν αυτω εξουσια συναναγειν δυ
 αι ε εβραυανδι arma: ε vt
 ναμεις και κατασκευασεν επλα, και ε
 εσθαι ipse focū ε. ε οβι
 ναι αυτον συμμαχοι αυτου. και τα ημα
 δεσ ε i arce dixit vt redderet ei
 εα τα εν τη ακρα ετι παραδουσαι αυ
 ε venit ionathas in hierim. ε
 του και ελεξεν ιωναθαι εις ιερουσαλημ. και
 legit epistolas in aures oio
 αντιγνω πας επωισαε εις τα ετι πατηρ
 p̄p̄m ε eor ε de arce. ε timo
 ε λαου και του εκ της ακρας. και εφοβηθη
 εστ timore magno q̄ audierit q̄ de
 σα φροβει μεγα ετι ηκουσαν οτι εδω
 dit ei rex potestate cōgregandi
 και αυτω ο βασιλευς εξουσια συναναγειν
 exercitū. ε tradiderit ε de arce
 δυναμεις. και παραδουκαε οι εκ της ακρας
 ionathe obsides. ε reddidit eis
 ιωθαθαι τα ομια. και απιδωκεν αυ
 τοσ parentibus eor. ε habitauit io
 τους τους γουευσιν αυτων. και εκοσει ιω
 natas in hierusalem. ε cepit edificare
 ναθαι εν ιερουσαλημ. και ηρξαρο οικοδομειν
 ε innouare ciuitate. ε dixit ad
 και κατιβεν τον πολιν. και ετι προς τους
 facit op̄a vt edificaret muros ε
 πικουιτας τα εργα οικοδομειν τα τειχη και
 mōtes sion in circuitu ex lapidibus quadratis
 ε ορος σιων κυκλοειν εκ λιθων τετραγωνων
 in munitionē. ε fecerit sic ε sion
 εις οχυρωσιν. και επωισασ ουτως, και ε
 gavit alienigene q̄ erat in munitioni
 φυγον ε αλλοθμεις οι οντες εν τους οχυρωμα
 ε ε edificauit bacchideo. ε reli
 σιν ος οικοδομειν βακχιδης. και κατελι
 que εlibet locū sua: ε abijt
 wen εκασος τον τον αυτ, και απηλθεν
 in terrā sua. ceteri in bethsura
 εις την γην αυτου. π̄p̄m εν βαυσουρ
 relicti sunt εα εχ hio ε detelicti
 υπελειφισαν τις των καταλιπωντων
 lege. ε p̄p̄m erat eis eis
 τον τον και τα προς αγματα. εν παρ αυρις
 refugij. ε audire alexander
 φυγαδυντος. και ηκουσεν αλεξανδρος ο
 rex p̄p̄m ε misit
 βασιλευς πας επωγγιλιας οσας απεισε
 demetrii ionathe. ε παταυεβι
 αι demetrius του ιωθαθαι. και οηγισαρο
 ει p̄lia ε facit
 αυτω τους πολιμους και πας αποραγαλιας

A

B

q̄ fecit ip̄e et fratres ei: et
 ας ἐποίησεν ἀγῶνας καὶ διαβόλοι ἀπ̄ τ̄, καὶ τ̄
 labores q̄o habuerit. et dixit: n̄h̄d̄ invenit̄
 κόπους οὓς ἔχουσιν. καὶ εἶπεν, μὴ ἐμεσσοῦμεν
 νῦν: talē v̄n̄t̄ et n̄h̄c faciem̄ eī
 ἀνδρα γυνῶτος ἴσα, καὶ νῦν ποιήσομεν ἀν
 amici et socii n̄m. et scripsit
 γὰρ φίλων καὶ συνμαχῶν ἡμῶν. καὶ ἔγραψεν
 epistolas et misit ei iuxta
 ἐπιστάλας καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ κατὰ γῶν
 verba hec dicens. rex alexan
 λόγους γούρους λέγων. βασιλεὺς ἀλέξαν
 der fratri ionathe gaudere. audi
 ερος τῷ ἀδελφῷ ἰωνάθῃ χαίρειν. ἀκα
 nim̄ de te q̄ vir potēs sociūdic
 κόαμα πῶθι σου ὅτι ἀπὸ δυνατῶν ἰχῦ
 et ap̄to eo ut sis nobis amic̄.
 καὶ ἐπιτίθεισος εἶ γὰρ εἶναι ἡμῖν φίλος.
 et n̄h̄c constitūm̄ te hodie s̄m̄n̄a
 καὶ νῦν ποιήσομεν σὲ συμμέτρον ἀρχι
 cerdotē γῆς tue: et amici regio
 εἶα γὰρ ἴτους σου, καὶ φίλον βασιλεὺ
 vocari. et misit ei pur
 ως καλεῖσθαι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πορ
 ρυτὰ et corōnā aureā. et vi s̄rias
 φύρον καὶ σέφαρον χρυσοῦν. καὶ φροῖεν
 q̄ n̄falle et virtuosū amicū t̄ra nos.
 τὰ ἡμῶν καὶ συντερεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς.
 et induit se ionathas s̄n̄cā vestē
 καὶ ἐνεδύσατο ἰωνάθῃ τὴν ἀγίαν ῥολὴν
 septimo m̄n̄e anno sexagesimo et c̄tesimo
 τῷ ἑβδόμῳ μηνί ἔτους ἑξήκοντος καὶ ἑκατοστοῦ
 in festo scenophegie: et congregavit exerc
 ἴν ἑσπ̄τῃ σκηνοπηγίας, καὶ συνήγαγε δυν
 αμ̄. et preparavit arma mult
 τάμεις. καὶ κατισχύασεν ὄπλα πολ
 τα. et audiuit demetrī
 λα. καὶ ἤκουσε δεικνύων γῶν λόγους
 h̄oc et tristat̄ eī et dicit. q̄d̄ hoc
 γούρους, καὶ λυπητὴν καὶ εἶπεν. τί γὰρ
 fecim̄ q̄ p̄cepit nos
 το ἐποιήσαμεν ὅτι προέβασεν ἡμᾶς ὁ
 alexander ut amiciā cōstitueret c̄
 ἀλεξάνδρος γὰρ φιλίαν κατεπέδωκε γῶν
 iudeis in munimē. scribā eis et
 ἰουδαίους εἰς συγκυμα. γράψα ἀγῶνας καὶ
 ego verba exhortationis et alitudo et
 γὰρ λόγους παρακλήσεως καὶ ὕψους καὶ
 donoy. ut sine mec̄ in auxi
 δωματῶν. ὅπως ὡσι σὺν ἡμῖν εἰς βο
 ἴθι. et misit epistolā eis iuxta
 εἶα. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ γῶν
 verba hec. rex demetrī
 λόγους γούρους. βασιλεὺς δεικνύων τῷ
 ḡn̄i iudeoy gaudere. q̄m̄ cōstituas
 ἴναι ἰουδαίων χαίρειν. ἐπιτί συντερεῖσθα
 ad nos pacta: et p̄manē
 τὴ παρ̄ ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνιμνῶ
 stis in amicitia n̄ra et nō accessi
 ναι τῇ φιλίᾳ ἡμῶν καὶ οὐ προσεχωρή
 stis ad inimicos n̄ros audiam̄ et
 σατε γῶν ἔχουσι ἡμῶν ἀκούσομεν καὶ
 gaudē sim̄. et n̄h̄c p̄suerate adhuc
 ἔχουσα. καὶ νῦν ἡμῖν ἔτι γὰρ
 cōstituate erga nos fidē. et retis
 συντερεῖσθα πρὸς ἡμᾶς πῖσι. καὶ ἀπο
 buem̄ vobis dona: p̄ his q̄ facitis
 πιδύσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀπὸ τῶν ποιῶν
 nobisc̄. et remittam̄ vobis remissio
 μὲν ἡμῶν. καὶ ἀφίσσομεν ὑμῖν ἀφίματα
 multas: et dabim̄ vobis dona. et
 πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δώματα. καὶ

C

quas ip̄se fecit & fratres ei: & labores
 quos laborauerunt. Et ait. Numquid in
 uenimus aliquem virum tales? Et nūc
 faciemus eum amicum & socium n̄m.
 Et scripsit epistolam et misit ei secundū
 hec verba dicens. Rex alexander fratri
 ionathe salutem. Audiuius de te q̄
 vir potens sis viribus: & aptus es ut sis
 amicus noster. Et nunc constituimus
 te hodie sūmum sacerdotem gētis tue:
 ut amicus voceris regis. Et misit ei pur
 puram & coronam auream: ut que no
 stra sunt sentias nobiscū: & conferues
 amicitias ad nos. Et induit se ionathas
 stolam sanctam septimo mēse anno c̄
 tesimo sexagesimo in die solēni sceno
 phegie. Et congregavit exercitum &
 fecit arma copiosa. Et audiuit demetrī
 verba ista: & contristatus est nimis: et
 ait. Quid hoc fecimus q̄ preoccupa
 uit nos alexander apprehendere ami
 citiam iudeorum ad munimen sui. Scri
 bam & ego illis verba deprecatoria &
 dignitates & dona: ut sint mecum in ad
 iutoriū. Et scripsit eis in hec verba. Rex
 demetrius genti iudeoy salutē. Quo
 niam seruastis ad nos pactum: & man
 sistis in amicitia nostra: & non accessi
 stis ad inimicos nostros: audiuius et
 gauisi sumus. Et nunc perseverate ad
 huc conseruare ad nos fidē & retribu
 mus vobis bona pro his que fecistis no
 biscum: & remitemus vobis prestatio
 nes multas: & dabimus vobis donatio
 nes. Et nunc absoluo vos & omnes iu
 deos a tributis & precia salis indulgeo:
 & coronas remitto: & tertias seminis &
 dimidiam partem fructū ligni quod est
 portionis mee relinquo vobis ex ho
 dierno die & deinceps: ne accipiatur a
 terra iuda et a tribus ciuitatib̄ q̄ addite
 sūt illi ex samaria & a galilea ex hodie
 na die: & in totum tempus. Et hierusa
 lem sit sancta & libera cum finibus suis:
 & decime & tributa ipsius sint. Remit
 to etiam potestatem arcis que est in hic
 rusalem: & do eam sūmo sacerdoti: ut
 constituat in ea viros quoscunq; ipse
 elegerit qui custodiant eam. Et omnes
 animam iudeoy que captiua est a ter
 ra iuda in omni regno meo relinquo li
 beram gratis ut omnes a tributis solua
 tur etiam pecorum suorum. Et omnes
 dies solēnes & sabbata & neomenie: &
 dies decreti: & tres dies ante diem solē
 nem: & tres dies post diem solēnem:
 sint omnes immunitatis et remissio
 nis omnibus iudeis qui sunt in regno
 meo. Et nemo habebit potestatem age
 re aliquid & mouere negocia aduersus
 aliquem illorum in omni causa. Et ut
 ascribantur ex iudeis in exercitu regis
 ad triginta milla virorum. Et dabun
 tur illis copie ut oportet omnibus exer
 citibus regis et ex eis ordinabuntur
 qui sint in munitionibus regis

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

n̄h̄c absoluo vos: et remitto vobis om
 νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίκομι ὑμῖν πᾶν
 nec iudeos a tributis et
 τις γῶν ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῆς
 precio salis et de corōnās
 τιμῆς γὰρ ἀλός, καὶ ἀπὸ τῶν σιφοῦτων,
 et pro tertiarie seminis: et pro
 καὶ ἀπὸ τῶν τρίτου τῆς σφοῦρας, καὶ ἀπὸ
 dimidia pte fructū ligni q̄d̄
 γὰρ ἡμῖσους γὰρ κερσοῦ γὰρ φυλίτου τοῦ
 incabit mihi accipere: dimitto a die
 ἐπιβαλλοτῶς μοι λαβεῖν, ἀφίκομι ἀπὸ τῆς
 hodie na et deicero accipere de
 σήμερον καὶ ἐπὶ κείνα γὰρ λαβεῖν ἀπὸ
 terra iuda: et de trib̄ ciuitatib̄
 τῆς γῆς ἰουδα, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν νόμων
 additis illi ex samaria
 τῶν προστιθειμένων αὐτῷ ἀπὸ τῆς σαμα
 ria et galilea: et ex ho
 ριτίτιδος καὶ γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς σῆ
 dia na die et in s̄piternā t̄ra.
 μερον ἡμῶν καὶ εἰς γὰρ ἀπὸ τῆς χρόνον.
 et hierusa sit sancta et libera et
 καὶ ἱερουσαλὴμ ἡ τῶ ἀγία καὶ ἀφροῖνη καὶ
 sine ei. et decime et tributa.
 τὰ ὄρα αὐτῆς. καὶ δικαίω καὶ τὰ τέλει
 remitto et potestatem arcis q̄ est
 ἀφίκομι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀρκῆς τῆς
 in hierusa: et do s̄n̄cā sacerdoti
 εἰ ἱερουσαλὴμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ,
 ut constituat in ea viros q̄o
 ὅπως αἱ καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἀνδρας οὓς
 eaq; elegerit ip̄e ad custodiendā t̄ra
 αἱ ἐκλήξῃ αὐτὸς γὰρ φυλάσσει αὐ
 sam. et oem aiam iudeoy
 τῆς. καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἰουδαίων τῆς
 captiua a terra iuda in
 ἀρχιμελωτιδῶσαν ἀπὸ γῆς ἰουδα εἰς
 omni regno meo remitto libe
 πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφίκομι ἑλευθ
 ῆ ἑστῆ. et oem remissio
 ras δωρεάν. καὶ πᾶντες ἀφίκομι
 tributa et iumentoy s̄oy. et om
 γῶν φόρους καὶ κτηνῶν αὐτῶν. καὶ πᾶ
 nia festa et sabbata et neo
 σαι ἑσπ̄τῆ καὶ τὰ σάββατα καὶ ἰου
 menie: et dies decreti: et
 μῆσαι, καὶ ἡμέραι ἀποδιδέγγῆσαι, καὶ
 tres dies ante festū et tres dies
 τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἑσπ̄τῆς καὶ τρεῖς ἡμέ
 eo post festū: sint oem di
 ras μετῴρτην, ἔσονται πᾶσαι αἱ ἡμέ
 eo immunitatis et remissio oib̄ in
 ras ἀτελείας καὶ ἀφίσεως πᾶσι γῶν ἰου
 dae q̄ sunt in regno meo. et
 δαίης γῶν ὅσα ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. καὶ
 nō h̄bit potestatem vll̄ agere et sa
 οὐχ ἔξει ἐξουσίαν οὐδὲ πρᾶσσει καὶ πᾶ
 tigare aliquē eoy de oi re
 εἰτοχλῆν τινα αὐτῶν πρὸ πᾶντος πρᾶγ
 et ascribant ex iudeo
 ματος. καὶ προγραφῆτωσαν τῶν ἰουδαίων
 in exercitū regio ad trigin
 εἰς τὰς δυνάμεις τῆ βασιλείας εἰς τριακον
 ta milla viroy. et dabunt eis
 πα χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ δώσομεν αὐτοῖς
 m̄tra ut oportet oib̄ exerciti
 ξῆται ὡς καθάκει πάσαις τῆς δυνάμει
 b̄ regio. et ordinabunt ex
 σι τοῦ βασιλείως. καὶ κατασταθήσονται ἐξ
 eis in munitionib̄ regio
 αὐτῶν ἐν τῆς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλείως

L.

dixisti. Et exiit ptolemeus de egypto ipse & cleopatra filia eius: & venit ptolemaidi anno centesimo sexagesimo secundo. Et occurrit ei alexander rex. Et dedit ei cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius ptolemaide: sicut reges in magna gloria. Et scripsit alexander rex iohanni: ut veniret obviam sibi. Et abiit cum gloria ptolemaide: & occurrit ibi duobus regibus: & dedit illis argentum multum & aurum & dona: & invenit gratiam in conspectu eorum. Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes israhel viri iniqui interpellantes aduersus eum: & non intedit ad eos rex. Et iussit spoliari ionatham vestibus suis & indui eum purpura. Et ita fecerunt. Et collocavit eum rex federe secū. Dixitque principibus suis. Exite cum eo in medium civitatis: & predicate ut nemo aduersus eum interpellat de villo negotio nec quisquam ei molestus sit de vlla ratione. Et factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae predicabatur & operum eum purpura: fugerunt omnes. Et magnificavit eum rex & scripsit eum inter primos amicos & posuit eum ducem & participem principatus. Et reversus est ionathas in hierusalem cum pace & letitia. In anno centesimo sexagesimo quinto venit demetrius filius demetrii a creta in terram patrum suorum. Et audiuit alexander rex & contristatus est valde: & reversus est antiochia. Et constituit demetrius rex apollonium ducem qui preerat cele syrie & congregavit exercitum magnum & accessit ad ianniam & misit ad ionatham summum sacerdotem dicens. Tu solus resistis nobis. Ego autem factus sum in derisum & in opprobrium: propterea quia tu potestatem aduersus nos exerces in montibus. Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis desce ad nos in campum & comparemus illic in vicem: quia mecum est vir tus bellorum. Interroga & discite quis sum ego & ceteri qui auxilio sunt mihi: qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terram suam. Et nunc quod poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo: non est lapis neque saxum neque locus fugiendi. Ut audiuit autem ionathas sermones apollonii: motus est animo. Et elegit decem milia virorum: & exiit ab hierusalem: & occurrit ei si mon frater eius in adiutorium. Et applicuerunt castra in ioppen. Et exclusit eum a civitate quia custodia apollonii ioppe erat: & oppugnauit eam. Et exterriti qui erant in civitate aperuerunt ei: & obtinuit ionathas ioppem. Et audiuit apollonius: & admoovit tria milia equitum.

dixisti. Et exiit ptolemeus de egypto ipse & cleopatra filia eius: & venit ptolemaidi anno centesimo sexagesimo secundo. Et occurrit ei alexander rex. Et dedit ei cleopatram filiam suam: & fecit nuptias eius ptolemaide: sicut reges in magna gloria. Et scripsit alexander rex iohanni: ut veniret obviam sibi. Et abiit cum gloria ptolemaide: & occurrit ibi duobus regibus: & dedit illis argentum multum & aurum & dona: & invenit gratiam in conspectu eorum. Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes israhel viri iniqui interpellantes aduersus eum: & non intedit ad eos rex. Et iussit spoliari ionatham vestibus suis & indui eum purpura. Et ita fecerunt. Et collocavit eum rex federe secū. Dixitque principibus suis. Exite cum eo in medium civitatis: & predicate ut nemo aduersus eum interpellat de villo negotio nec quisquam ei molestus sit de vlla ratione. Et factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae predicabatur & operum eum purpura: fugerunt omnes. Et magnificavit eum rex & scripsit eum inter primos amicos & posuit eum ducem & participem principatus. Et reversus est ionathas in hierusalem cum pace & letitia. In anno centesimo sexagesimo quinto venit demetrius filius demetrii a creta in terram patrum suorum. Et audiuit alexander rex & contristatus est valde: & reversus est antiochia. Et constituit demetrius rex apollonium ducem qui preerat cele syrie & congregavit exercitum magnum & accessit ad ianniam & misit ad ionatham summum sacerdotem dicens. Tu solus resistis nobis. Ego autem factus sum in derisum & in opprobrium: propterea quia tu potestatem aduersus nos exerces in montibus. Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis desce ad nos in campum & comparemus illic in vicem: quia mecum est vir tus bellorum. Interroga & discite quis sum ego & ceteri qui auxilio sunt mihi: qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terram suam. Et nunc quod poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo: non est lapis neque saxum neque locus fugiendi. Ut audiuit autem ionathas sermones apollonii: motus est animo. Et elegit decem milia virorum: & exiit ab hierusalem: & occurrit ei si mon frater eius in adiutorium. Et applicuerunt castra in ioppen. Et exclusit eum a civitate quia custodia apollonii ioppe erat: & oppugnauit eam. Et exterriti qui erant in civitate aperuerunt ei: & obtinuit ionathas ioppem. Et audiuit apollonius: & admoovit tria milia equitum.

et centesimo quinto demetrius filius demetrii ex creta venit in terram patrum suorum. Et audiuit alexander rex de rebus istis: et contristatus est valde. Et reversus est in antiochia. Et constituit demetrius rex apollonium quem ducem super cele syriam constituit: et congregavit exercitum magnum: et posuit castra in iannia. Et misit ad ionatham summum sacerdotem dicens. Tu solus resistis nobis: ego autem factus sum in derisum et in opprobrium: propterea quia tu potestatem aduersus nos exerces in montibus. Nunc ergo si confidis in virtutibus tuis desce ad nos in campum: quia mecum est vir tus bellorum. Interroga et discite quis sum ego et ceteri qui auxilio sunt mihi: qui et dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terram suam. Et nunc quod poteris sustinere equitatum et exercitum tantum in campo: non est lapis neque saxum neque locus fugiendi. Ut audiuit autem ionathas sermones apollonii: motus est animo. Et elegit decem milia virorum: et exiit de hierusalem: et occurrit ei si mon frater eius in adiutorium. Et applicuerunt castra in ioppen. Et exclusit eum a civitate: quia custodia apollonii in ioppe erat: et oppugnauit eam. Et exterriti qui erant in civitate aperuerunt ei: et obtinuit ionathas ioppem. Et audiuit apollonius: et admoovit tria milia equitum.

retribuit sibi: et vexabat eum valde. Post hec autem reuersus est tryphon & antiochus cum eo puer adolescens & regnauit & imposuit sibi diadema. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus quos dispererat de metrius. & pugnaverunt contra eum & fugit & terga vertit. Et accepit tryphon bestias & obtinuit antiochia. Et scripsit antiochus adolescens ionathe dices. Constituo tibi sacerdotum & constituo te super quattuor ciuitates ut sis de amicis regis. Et misit illi vasa aurea in ministerium: & dedit ei potestatem bibendi in auro & esse in purpura & habere fibulam auream. Et simonem fratrem eius constituit ducem a terminis tyri usque ad fines egypti. Et exiit ionathas & perambulabat trans flumen ciuitates & congregatus est ad eum omnis exercitus syrie in auxilium. Et venit ascalon: & occurrerunt ei honorifice de ciuitate. Et abiit inde gazam & concluserunt se qui erant gazæ: & obsedit eam: & succendit que erant in circuitu ciuitatis & predauit eam. Et rogauerunt gazenses ionatham & dedit illis dexteram & accepit filios eorum obseques: & misit illos in hierusalem: & perambulauit in regione usque ad damascum. Et audiuit ionathas quod preuaricati sunt principes demetrii in caede que est in galilea cum exercitu multo volentes eum remouere a negotio regni & occurrerunt illis: fratrem autem suum simonem reliquit intra puinciam. Et applicuit simon ad bethsuram & expugnabat eam diebus multis & concluserunt eos. Et postulauerunt ab eo dexteram accipere: & dedit illis. Et eiecit eos inde & cepit ciuitatem & posuit in ea presidium. Et ionathas & castra eius applicuerunt ad aquam genezar: & ante lucem vigilauerunt in campo ascor. Et ecce castra alienigenarum occurrerunt in campo: & tendebant ei insidias in montibus: ipse autem occurrerunt ex aduerso. Insidie vero excurrerunt de locis suis & commiserunt prelium. Et fugerunt qui erant ex parte ionathe omnes & nemo relictus est eis nisi mathathias filius absolomi: & iudas filius calphi princeps militie exercitus. Et scidit ionathas vestimenta sua & posuit terras in capite suo & orauit. Et reuersus est ionathas ad eos in prelium & conuertit eos in fugam & persequerunt. Et viderunt qui fugiebant partis illius: & reuersi sunt ad eum & insequeruntur cum eo omnes usque ad castra sua et peruenerunt usque illuc. Et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum: et reuersus est ionathas in hierusalem.

retribuit sibi: et vexabat eum valde. Post hec autem reuersus est tryphon & antiochus cum eo puer adolescens & regnauit & imposuit sibi diadema. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus quos dispererat de metrius. & pugnaverunt contra eum & fugit & terga vertit. Et accepit tryphon bestias & obtinuit antiochia. Et scripsit antiochus adolescens ionathe dices. Constituo tibi sacerdotum & constituo te super quattuor ciuitates ut sis de amicis regis. Et misit illi vasa aurea in ministerium: & dedit ei potestatem bibendi in auro & esse in purpura & habere fibulam auream. Et simonem fratrem eius constituit ducem a terminis tyri usque ad fines egypti. Et exiit ionathas & perambulabat trans flumen ciuitates & congregatus est ad eum omnis exercitus syrie in auxilium. Et venit ascalon: & occurrerunt ei honorifice de ciuitate. Et abiit inde gazam & concluserunt se qui erant gazæ: & obsedit eam: & succendit que erant in circuitu ciuitatis & predauit eam. Et rogauerunt gazenses ionatham & dedit illis dexteram & accepit filios eorum obseques: & misit illos in hierusalem: & perambulauit in regione usque ad damascum. Et audiuit ionathas quod preuaricati sunt principes demetrii in caede que est in galilea cum exercitu multo volentes eum remouere a negotio regni & occurrerunt illis: fratrem autem suum simonem reliquit intra puinciam. Et applicuit simon ad bethsuram & expugnabat eam diebus multis & concluserunt eos. Et postulauerunt ab eo dexteram accipere: & dedit illis. Et eiecit eos inde & cepit ciuitatem & posuit in ea presidium. Et ionathas & castra eius applicuerunt ad aquam genezar: & ante lucem vigilauerunt in campo ascor. Et ecce castra alienigenarum occurrerunt in campo: & tendebant ei insidias in montibus: ipse autem occurrerunt ex aduerso. Insidie vero excurrerunt de locis suis & commiserunt prelium. Et fugerunt qui erant ex parte ionathe omnes & nemo relictus est eis nisi mathathias filius absolomi: & iudas filius calphi princeps militie exercitus. Et scidit ionathas vestimenta sua & posuit terras in capite suo & orauit. Et reuersus est ionathas ad eos in prelium & conuertit eos in fugam & persequerunt. Et viderunt qui fugiebant partis illius: & reuersi sunt ad eum & insequeruntur cum eo omnes usque ad castra sua et peruenerunt usque illuc. Et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum: et reuersus est ionathas in hierusalem.

Capitulum. xij.

Et vidit ionathas quia tempus eum inuenit & elegit viros & misit eos rogam statueret et renouare cum eis amicitiam. Et ad spartiatas et ad alia loca misit epistolas

OOO OOO OOO OOO OOO OOO OOO OOO OOO OOO OOO

etiam: et fratrem eius simonem reliquit in regione. et posuit castra simon in bethsuram: et expugnabat eam diebus multis: et concluserunt eos. et postulatuerunt eum dexteram accipere: et dedit illis. et eiecit eos inde. et cepit ciuitatem et posuit in ea presidium. et ionathas et castra eius applicuerunt ad aquam genezar: et ante lucem vigilauerunt in campo ascor. et ecce castra alienigenarum occurrerunt in campo. et tendebant ei insidias in montibus: ipse autem occurrerunt ex aduerso. et insidie excurrerunt de locis suis et commiserunt prelium. et fugerunt qui erant ex parte ionathe omnes: et nemo relictus est eis nisi mathathias filius absolomi: et iudas filius calphi princeps militie exercitus. et scidit ionathas vestimenta sua: et posuit terras in capite suo: et orauit. et reuersus est ionathas ad eos in prelium: et conuertit eos in fugam: et persequeruntur cum eo omnes usque ad castra sua: et peruenerunt usque illuc. et ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum: et reuersus est ionathas in hierusalem.

Ca. 12.

Et vidit ionathas quod tempus eum inuenit: et elegit viros: et misit eos rogare: ut statuerent et renouandam erga eos amicitiam: et ad spartiatas et ad alia loca misit epistolas: ut tempus inueniret: et reuerterentur ad eum.

vt pderent oēs q̄ agee iona
 θου ἀπολύσαι πάντας τους πατέρας Ιωαθά
 the. et cognouit q̄ cōp̄hēsus est et res
 θου. και ἐπέγνωσαν ὅτι συνιλὰ φη και ἀπό
 ruit et q̄ cū eo: et hōitā sūt scip
 λωλεν και ἰ μετ' αὐτ' και παρικαλίσαται και
 soo et iuerūt cōuerit pati
 τους και ἐπορεύθη συνιτραμυδίου ἵστοι
 in preliū. et videt q̄ hēquebant q̄
 εἰς πολέμου. και εἶδον οἱ διακόντες ὅτι
 de aia eis est: et cōuerit sūt
 πρὸ ψυχῆς αὐτῶν ἐστὶ και ἐπέγνωσαν
 et videt oēs in terrā iuda. et luxo
 και ἄλλον πάντας εἰς γῆν Ιουδα. και ἐπέ
 runt ionathā et eos q̄ cū eo et
 θισαν ὅτι ἰωαθά και τους μετ' αὐτοῦ και
 timuēt valde: et luxerūt oēs
 ἐφοβήθησαν σφόδρα. και ἐπέγνωσαν πᾶς
 israel lucā magna. et hēstunt oēs
 israel πέντες μέγας και ἔκτισαν πάντα
 gētes q̄ in circuitu eorū cōterere eos.
 τα ἔκτισαν τα κύκλω αὐτῶν ἰσχυρίσαι αὐτούς.
 dixit ep̄mō habet p̄cipē et adiu
 εἶπα γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα και βο
 nantē. nūc igit oppugnabim' eos. et
 θούντα. τῶν οὖν πολέμοισιν αὐτούς. και
 olebim' de hoibus mōnois eorū.
 ἔφαρμιθα ἔξ ἀπὸ τῶν ὁ μετ' αὐτοῦ αὐτῶν.
C. 15 **A** **K**ai ἔκουσε σίμων ὅτι συνιγαγε τρυ
 phon exercitū multū et veniret i terrā iuda
 φων δυνάμει πολλῇ ἔλθειν εἰς γῆν Ιουδα
 et auerere eis: et vidit p̄p̄m q̄
 και ἰσχυρίσαι αὐτῶν, και εἶδεν ὅτι
 est tremens et formidōs: et accidit in
 ἐστὶ ἐντρομος και ἔκφοβος, και ἀνέβη ἐς
 hōitā: et cōgregauit p̄p̄m et adhoitat'
 ἰλῆμ, και ἔκουσε ὅτι λαὸν και παρικαλί
 est eos et dixit eis. ip̄s hōitō
 σαι αὐτούς και ἐπὶ τῶν αὐτῶν. αὐτοὶ οἶδ' αὐτε
 quāta ego et fratres mei et dom'
 ὅσα ἐγὼ και οἱ ἀδελφοί μου και ὁ οἶκος ἔ
 p̄p̄is mei fecim' p̄ legib'
 πατέρας μου ἵποκασαμιθα πρὸ τῶν νόμων
 et scio: et p̄lia et
 και τῶν ἀγίων, και τους πολέμους και τὰς
 agustias q̄s vidim' hui' ḡra peri
 στροχωρίας ἄς εἶδ' αὐτῶν. γούρου χάρις ἀπὸ
 est fratres mei oēs p̄p̄is israel.
 λαοὶ οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάρις ἔλκλ.
 et relic' sum ego sol'. et nūc nō mōd'
 και κατελείφθη ἐγὼ μόνος. και τῶν μετ' αὐ
 fiat parcere mee sic in oī
 ἡμῶν φείσασθαι μου τῆς ψυχῆς ἐν παντί
 tpe tribulatio. nō est sūz metioe
 καιρῶ ἑλίφως. εὐ γὰρ εἶμι κρείσσων τῶν
 fratib' meis. vctū vindicabo p̄ ḡra
 ἀδελφῶν μου. πλὴν ἔδοκασω πρὸ τῶν ἔ
 te mea et p̄ scio et p̄
 τους μου και πρὸ τῶν ἀγίων και πρὸ τῶν
 vrbibus et filiis vrbis: q̄ cōgrega
 γυναικῶν και τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅτι συνιχ
 te sūt oēs gētes cōterere nos sūt
 ἔσσαν πάντα τα ἔκτισαν ἰσχυρίσαι ἡμᾶς ἔχ
 citie ḡra. et accensū est ἴp̄s
 ἔρας χάρις. και ἀνεβῆ πρὸς τὸ πνεῦμα ἔ
 p̄p̄i simul vt audiuit sermōes hos.
 λαοῦ ἅμα ἔ ἀκούσασιν τῶν λόγων γούτων.
 et ruderit voce magna dicēs.
 και ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες.
 tu es nō dux p̄ iuda et io
 σὺ εἶ ἡμῶν ἡγούμενος ἀπὸ Ιουδα και Ιω

vt perderēt omnes socios ionathe. At
 illi cum cognouissent quia comprehē
 sus est ionathas et perit & omnes qui
 cum eo erant: hortati sunt semetip̄os
 & exierunt parati in prelium. Et viden
 tes hi qui infecutifuerant quia pro a
 nima res est illis: reuersi sunt. illi autez
 venerunt omnes cum pace in terram
 iuda. Et planxerunt ionathā & eos qui
 cum ip̄so erant valde. Et luxit israel lu
 ctu magno. Et quesierunt omnes gen
 tes que etant in circuitu eorum conte
 rere eos. Dixerunt ei. Non habent p̄i
 cipem & adiuantē: nūc ergo expugne
 mus illos. & tollamus de hoibus me
 moriam eorum: **Cap. xiiij.**
A **T** audiuit simon q̄ congregauit
 niret in terram iuda: & attereret eā: vi
 dens quia in tremore populus est & in
 timore: ascendit hierusalem & congre
 gauit populum & adhortās dixit. Vos
 scitis quanta ego & fratres mei & do
 mus patris mei fecimus pro legibus &
 p̄ sanctis prelia: & angustias quales vi
 dimus. Horum gratia perierūt fratres
 mei omnes propter israel: & relic' sus
 ego solus. Et nunc non mihi contin
 gat parcere anime mee in omni tēpos
 re tribulationis. Non est melior sū fra
 tribus meis. Vindicabo itaq̄ gentē me
 am & sancta: natos quoq̄ nostros: &
 vxores quia cōgregate sūt vniuerse
 gentes conterere nos inimicitie gratia
 Et accensus est spiritus populi simul vt
 audiuit sermones istos & respondet
 voce magna dicēs. Tu es dux noster
 loco iude & ionathe fratris tui. Pugna
 prelium nostrum & omnia quecūq̄ di
 xeris nobis faciemus. Et congregans
 omnes viros bellatores accelerant cō
 fūmare vniuersos muros hierusalē: &
 muniuit eas in gyro. Et misit ionathā
 filium absolom: & cum eo exercitum
 nouum in ioppen & eiectis his q̄ erant
 in arce remansit illic ip̄se. Et mouit try
 phon a ptolemaida cum exercitu mul
 to vt veniret in terrā iuda: & ionathas
 cum eo in custodia. Simon autē appli
 cuit in addus cōtra faciem campī. Et vt
 cognouit tryphon quia surrexit simō
 loco fratris sui ionathe & quia cōmissu
 rus esset cum eo prelium: misit ad euz
 legatos dicēs. Pro argento quod de
 bebat frater tuus ionathas in ratione
 regis propter negocia que habuit des
 tinuimus eum. Et nunc mitte argenti
 talenta centum & duos filios eius ob
 fides vt non dimissus fugiat a nobis &
 remittemus eum. Et cognouit simon
 quia cum dolo loqueretur secum. Ius
 sit tamen dari argentum & pueros: ne
 inimicitiam magnam sumeret ad po
 pulum israel dicentem quia non mis
 sit ei argentus & pueros: propterea pe
 rit. Et misit pueros & centum talenta.
 Et mentitus est & nō dimisit ionathā.
 Et post hec venit tryphon intra regio
 nem: vt contereret eam: & gyrauerūt
 pery iam que ducit ador. Et simon
 & castra eius ambulabant in oēm locū

natha fratrib' tuis. pugna
 ναίου τῶν ἀδελφῶν σου. πολέμους
 p̄cium nfm. et oia q̄cūq̄ di
 ὅν πολέμους ἡμᾶς. και πάντα ὅσα αὐτ' εἶ
 xeris nobis faciem'. et cōgregauit oēs
 τους ἡμῶν πάνσοιμιθα και συνιγαγε πάντας
 viros bellatores: et accelerauit
 τους ἀνδρας τους πολέμους, και ἐτάχυνε
 cōfūmare muros hierū et muniuit
 ἔ τειλάσαι τα τεῖχνη ἰλῆμ και ἀχυρώσασιν
 eā circūterea. et misit ionathas
 αὐτῶν κυκλόειν. και ἀπέστειλεν ἰωαθά και
 filiū absolomī et cū eo exercitū novū
 ἔ ἀπολύσασιν και μετ' αὐτ' δυνάμει ἰκα
 tem in ioppē. et eiect eos q̄ erant in
 τῶν εἰς ἰόππων. και ἐπέβαλε τους ὄντας ἐν
 ea: et misit illic in ea. et p̄cepit est
 αὐτῶ, και ἔμενε ἐκεῖ ἐν αὐτῶ. και ἀπέστει
 tryphon de ptolemaide cū exercitū
 τρυφῶν ἀπὸ πτολεμαίδος μετὰ δυνάμει
 tu multo vitraret in terrā iuda. et
 ως πολλῆς εἰσελάθειν εἰς γῆν Ιουδα. και
 ionathas cū eo in custodia. simon autē ca
 ἰωαθά και μετ' αὐτ' ἐν φυλακῇ. σίμων δὲ πα
 stramentat' est i addis cōtra faciem
 ἐπέβαλεν ἐν ἀδιδῶν κατὰ πρὸς ὄψωπι ἔ
 campī. et cognouit tryphon q̄ surrexit si
 mon p̄ ionathā fratre suo: et
 μων ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀβιθαίου αὐτῶ, και
 q̄ cōmittere eū eo sump' est p̄lia: et
 ὅτι συνέστει αὐτῶ μέλλει πολέμους, και
 misit ad eū legatos dicēs.
 ἀπέστειλε πρὸς αὐτῶ πρὸς βεις λέγων.
 p̄ argēto q̄ debebat ionathas
 πρὸ τοῦ ἀργυρίου οὗ ἀφείλεται ἰωαθά και
 frater tu' in ratione regis q̄ habuit
 ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δόξας εἶχε
 negocia detinim' eū. et nūc mitte
 χρεῖας συνιχομιθα αὐτῶ. και τῶν ἀπέστει
 te argēti talenta centū et duos
 τον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν και δύο τῶν
 ex hōis obfidēs: vt nō dimissus fugi
 νῶν αὐτοῦ ὄμικρα, ὅπως μὴ ἀφείλῃς ἀποστα
 dai a nobis: et dimittent' eū. et
 τῶν ἀφείμας, και ἀφείσασιν αὐτῶ. και
 cognouit simon q̄ dolo loqueretur ad eū
 ἔγνω σίμων ὅτι δόλω λαλοῦσι πρὸς αὐ
 um: et misit argētū: duos
 τῶν, και πέμπει τὸ ἀργύριον, και τὰ δύο
 pueros. et ne inimicitiam sumeret ma
 παιδ' ἄρια. και μετ' αὐτῶ ἔχρησας ἄρι με
 gnā ad p̄p̄m dicēs: q̄ non
 γὰρ πρὸς ὅτι λαὸν λέγοντες ὅτι οὐκ
 misit ei argētū et pueros
 ἀπέστειλα αὐτῶ τὸ ἀργύριον και τὰ παι
 ros et perit. et misit pueros
 δ' ἄρια και ἀπὸ αὐτοῦ. και ἀπέστειλε τὰ παι
 ros et centū talenta. et me
 titus est et nō dimisit ionathā. et
 ἔ τειλάσαι και οὐκ ἀφείκε ὅτι ἰωαθά. και
 post hec venit tryphon vt cōtereret
 μετὰ πάντα ἄλλο τρυφῶν τοῦ ἰμβρα
 detet in regionē et cōtereret
 τειλάσαι εἰς τὴν χώραν και ἰσχυρίσαι
 eā. et circūdedit viā q̄ in as
 αὐτῶν. και ἐκύκλωσεν ὁδὸν τῶν εἰς ἀδω
 doea. et simon et castra ei'
 ῶν. και σίμων και ἡ παρεμβολὴ αὐτῶ
 cōtra veniebūt ei in oēm locū
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ αὐτῶ εἰς πάντα τόπων

A

B

C

ciuitate cū vxorib⁹ et filiis supra murum scissis tunicis suis : & clamauerunt voce magna postulantes a simone dexteras sibi dari: et dixerunt. Nō nobis redas secundum malicias nostras: sed secundum misericordias tuas & seruiem⁹ tibi. Et flex⁹ simon nō debellauit eos: eiecit tamen eos de ciuitate & emundauit edes in quibus fuerāt simulachra: & tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens dominum: & eiecit ab ea omni immundicia collocauit in ea viros q legem facerent: & muniuit eam: & fecit sibi habitationem. Qui autem erant in arce hierusalem prohibebantur egredi et ingredi regionem: & emere ac vendere & esurierunt valde: et multi ex eis fame perierunt: et clamauerunt ad simonem: vt dexteras acciperent et dedit illis: & eiecit eos inde & mundauit arcem a contaminationibus: & intrauerunt in eam tertia & vicesima die secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude: & ramis palmarū: & citharis: & cinaris: & cymbalis: & nablis & hymnis: et canticis: quia contutus est inimicus magnus ex israel: & constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cū leticia: et muniuit montem templi: qui erat secus arcem et habitauit ibi ipse et qui cum eo erant. Et vidit simon iohannem filium suum q fortis prelii vir esset & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in gazaris.

ciuitate cum vxorib⁹ et filiis supra murum scissis tunicis suis : & clamauerunt voce magna postulantes a simone dexteras sibi dari: et dixerunt. Nō nobis redas secundum malicias nostras: sed secundum misericordias tuas & seruiem⁹ tibi. Et flex⁹ simon nō debellauit eos: eiecit tamen eos de ciuitate & emundauit edes in quibus fuerāt simulachra: & tunc intrauit in eam cum hymnis benedicens dominum: & eiecit ab ea omni immundicia collocauit in ea viros q legem facerent: & muniuit eam: & fecit sibi habitationem. Qui autem erant in arce hierusalem prohibebantur egredi et ingredi regionem: & emere ac vendere & esurierunt valde: et multi ex eis fame perierunt: et clamauerunt ad simonem: vt dexteras acciperent et dedit illis: & eiecit eos inde & mundauit arcem a contaminationibus: & intrauerunt in eam tertia & vicesima die secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude: & ramis palmarū: & citharis: & cinaris: & cymbalis: & nablis & hymnis: et canticis: quia contutus est inimicus magnus ex israel: & constituit vt omnibus annis agerentur dies hi cū leticia: et muniuit montem templi: qui erat secus arcem et habitauit ibi ipse et qui cum eo erant. Et vidit simon iohannem filium suum q fortis prelii vir esset & posuit eum ducem virtutum vniuersarum: & habitauit in gazaris.

Capitulum decimum quartum

Anno centesimo septuagesimo secundo congregauit rex demetrius exercitum suum: & abiit in mediam ad contrahenda sibi auxilia: vt expugnaret tryphonem. Et audiuit arfaces rex persidis & medie quia intrauit demetrius confines suos: & misit vnum de principibus suis vt comprehenderet eum viuuum: & adduceret eum ad se. Et abiit & percussit castra demetrii: & comprehedit eum: & duxit eum ad arfacem: et posuit eum in custodiam. Et siluit omnis terra iuda omnibus diebus simonis & quesiuit bona genti sue: et placuit illis potestas eius: & gloria eius omnibus diebus. Et cum omni gloria sua accepit ioppem in portum: et fecit introitum in insulis maris. Et dilatauit fines gentis sue et obtinuit regionem. Et congregauit captiuitatem multam & dominatus est gazaris: et bethsure: et arci: et abstulit immundicias ex ea: & non erat qui resisteret ei. Et vnusquisq colebat terras suam cum pace: et terra iuda dabat fructus suos: et ligna camporum fructum suum. Seniores in plateis sedebant omnes: et de bonis terre tractabant: et iuuenes induebant se gloria et stolas bellicis. Et ciuitatibus tribuebat alimonias: et constituabat eas vt essent vasa munitio nis quoad usq nominatum est nomen glorie eius vsq ad extremum terre. Fecit pacē super terram: et letatus est israel leticia magna: et sedit vnusquisq sub

mo et cetero congregauit demetrius exercitum suum: & abiit in mediam ad contrahenda sibi auxilia: vt expugnaret tryphonem. Et audiuit arfaces rex persidis & medie quia intrauit demetrius confines suos: & misit vnum de principibus suis vt comprehenderet eum viuuum: & adduceret eum ad se. Et abiit & percussit castra demetrii: & comprehedit eum: & duxit eum ad arfacem: et posuit eum in custodiam. Et siluit omnis terra iuda omnibus diebus simonis & quesiuit bona genti sue: et placuit illis potestas eius: & gloria eius omnibus diebus. Et cum omni gloria sua accepit ioppem in portum: et fecit introitum in insulis maris. Et dilatauit fines gentis sue et obtinuit regionem. Et congregauit captiuitatem multam & dominatus est gazaris: et bethsure: et arci: et abstulit immundicias ex ea: & non erat qui resisteret ei. Et vnusquisq colebat terras suam cum pace: et terra iuda dabat fructus suos: et ligna camporum fructum suum. Seniores in plateis sedebant omnes: et de bonis terre tractabant: et iuuenes induebant se gloria et stolas bellicis. Et ciuitatibus tribuebat alimonias: et constituabat eas vt essent vasa munitio nis quoad usq nominatum est nomen glorie eius vsq ad extremum terre. Fecit pacē super terram: et letatus est israel leticia magna: et sedit vnusquisq sub

C.14 **Κ**αι ἐν ἔτει διυτίρω καὶ ἰβδωμῶ

G

A

B

C

D

D

B

E

vite sua & sub ficulnea sua: & non erat qui eos terreret. Defecit impugnans eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis. Et confirmavit omnes humiles populi sui: & legem exquisivit: & abstulit omnem iniquum & malum. Sancta glorificavit: & multiplicavit vasa sanctorum. Et auditum est romae, quia defunctus esset ionathas & vsq; in spartiatas: & contristati sunt valde. Ut audierunt autem q; simon frater eius factus esset sumus sacerdos loco eius: & ipse obtineret omnem regionem & ciuitates in ea: scripserunt ad eum tabulis ereis: vt renouarent amicitias & societatem quam fecerat cum iuda & cu ionatha fratribus eius: & lecte sunt in conspectu ecclesie in hierusalem. Et hoc exemplum epistolarum quas spartiate miserunt. Spartianorum principes & ciuitates: simoni sacerdoti magno & senioribus & sacerdotibus: & reliquo populo iudeorum fratribus salutem. Legati qui missi sunt ad populum nostrum nunciauerunt nobis de vestra gloria & honore & leticia: & gaudium sumus in introitu eorum. Et scripsimus que ab eis erant dicta in conciliis populi sic. Numenius antiochi: & antipater isalonis filius legati iudeorum venerunt ad nos renouantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriose: & ponere exemplum sermorum eorum in segregatis populi libris: vt sit ad memoriam populo spartiarum. Exemplum autem horum scripsimus simoni magno sacerdoti. Post hec autem misit simon numeniū romam habentem clypeum aureum magnum pondo minarum mille ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus romanus sermones istos dixerunt. Quam gratiarum actonem reddemus simoni & filiis eius. Restituit enim ipse fratres suos & expugnauit inimicos israel ab eis: & statuerunt ei libertatem: & descripserunt in tabulis ereis: & posuerunt in titulis in monte sion. Et hoc est exemplum scripture. Octauadecima die mensis elulano ceterisimoseptuagesimo secundo anno tertio sub simone sacerdote magno in affaramel in conuentu magno sacerdotum & populi & principum & gentis & seniorum regionis: nota facta sunt hec. quoniam frequenter facta sunt prelia in regione nostra. Simon autem mattathie filius ex filiis iacob & fratres eius dederunt se periculo: & restiterunt aduersariis gentis sue vt staret facta ipsorum & lex: & gloria magna glorificauerunt gentem suam. Et congregauit ionathas gentem suam: & factus est illis sacerdos magnus & appositus est ad populum suum: et voluerunt inimici eorum calcare sancta: & atterere regionem ipsorum & extendere manum in sancta sanctorum. Tunc restitit simon & pugnavit pro gente sua & erogauit pecunias multas: & armavit viros virtutis gentis sue: & dedit illis stipendia & muniuit ciuitates iudee & bethsuram que erat in finibus iudee ubi erant arma hostium antea: & posuit

vite sua: & sub ficulnea sua: & non erat qui eos terreret. Defecit impugnans eos super terram: reges contriti sunt in diebus illis. Et confirmavit omnes humiles populi sui: & legem exquisivit: & abstulit omnem iniquum & malum. Sancta glorificavit: & multiplicavit vasa sanctorum. Et auditum est romae, quia defunctus esset ionathas & vsq; in spartiatas: & contristati sunt valde. Ut audierunt autem q; simon frater eius factus esset sumus sacerdos loco eius: & ipse obtineret omnem regionem & ciuitates in ea: scripserunt ad eum tabulis ereis: vt renouarent amicitias & societatem quam fecerat cum iuda & cu ionatha fratribus eius: & lecte sunt in conspectu ecclesie in hierusalem. Et hoc exemplum epistolarum quas spartiate miserunt. Spartianorum principes & ciuitates: simoni sacerdoti magno & senioribus & sacerdotibus: & reliquo populo iudeorum fratribus salutem. Legati qui missi sunt ad populum nostrum nunciauerunt nobis de vestra gloria & honore & leticia: & gaudium sumus in introitu eorum. Et scripsimus que ab eis erant dicta in conciliis populi sic. Numenius antiochi: & antipater isalonis filius legati iudeorum venerunt ad nos renouantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriose: & ponere exemplum sermorum eorum in segregatis populi libris: vt sit ad memoriam populo spartiarum. Exemplum autem horum scripsimus simoni magno sacerdoti. Post hec autem misit simon numeniū romam habentem clypeum aureum magnum pondo minarum mille ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus romanus sermones istos dixerunt. Quam gratiarum actonem reddemus simoni & filiis eius. Restituit enim ipse fratres suos & expugnauit inimicos israel ab eis: & statuerunt ei libertatem: & descripserunt in tabulis ereis: & posuerunt in titulis in monte sion. Et hoc est exemplum scripture. Octauadecima die mensis elulano ceterisimoseptuagesimo secundo anno tertio sub simone sacerdote magno in affaramel in conuentu magno sacerdotum & populi & principum & gentis & seniorum regionis: nota facta sunt hec. quoniam frequenter facta sunt prelia in regione nostra. Simon autem mattathie filius ex filiis iacob & fratres eius dederunt se periculo: & restiterunt aduersariis gentis sue vt staret facta ipsorum & lex: & gloria magna glorificauerunt gentem suam. Et congregauit ionathas gentem suam: & factus est illis sacerdos magnus & appositus est ad populum suum: et voluerunt inimici eorum calcare sancta: & atterere regionem ipsorum & extendere manum in sancta sanctorum. Tunc restitit simon & pugnavit pro gente sua & erogauit pecunias multas: & armavit viros virtutis gentis sue: & dedit illis stipendia & muniuit ciuitates iudee & bethsuram que erat in finibus iudee ubi erant arma hostium antea: & posuit

principi sacerdoti. post hec misit simon archiepiscopus. misit autem apud romam simonem numeniū in romam habentem clypeum aureum magnum pondo minarum mille ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus romanus sermones istos dixerunt. Quam gratiarum actonem reddemus simoni & filiis eius. Restituit enim ipse fratres suos & expugnauit inimicos israel ab eis: & statuerunt ei libertatem: & descripserunt in tabulis ereis: & posuerunt in titulis in monte sion. Et hoc est exemplum scripture. Octauadecima die mensis elulano ceterisimoseptuagesimo secundo anno tertio sub simone sacerdote magno in affaramel in conuentu magno sacerdotum & populi & principum & gentis & seniorum regionis: nota facta sunt hec. quoniam frequenter facta sunt prelia in regione nostra. Simon autem mattathie filius ex filiis iacob & fratres eius dederunt se periculo: & restiterunt aduersariis gentis sue vt staret facta ipsorum & lex: & gloria magna glorificauerunt gentem suam. Et congregauit ionathas gentem suam: & factus est illis sacerdos magnus & appositus est ad populum suum: et voluerunt inimici eorum calcare sancta: & atterere regionem ipsorum & extendere manum in sancta sanctorum. Tunc restitit simon & pugnavit pro gente sua & erogauit pecunias multas: & armavit viros virtutis gentis sue: & dedit illis stipendia & muniuit ciuitates iudee & bethsuram que erat in finibus iudee ubi erant arma hostium antea: & posuit

ooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo oooooo

D.

B

C

D

E

volo ut procedere p regione
 βούλωμαι δὲ ἐπιβῆσαι κατὰ τὴν χώραν,
 ut viscar eos q̄ corrupserūt
 ὅπως μετέλω τῆς κατεφάρκωτας τὴν χῶ
 regionē n̄ram τ̄ q̄ defolauerūt ciuitates
 ρας ἡμῶν καὶ γὰρ κερμακότας πόλεις πολ
 multas in regno. n̄sc ergo statuo tibi om
 λὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ· τῶν οὐτὶ ἰσχυροὶ σοι πᾶν
 nes ablationes q̄s remiserūt tibi q̄ dec me
 τα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἀφῆκάν σοι ἐν τῇ ἡμῶν
 regio. τ̄ q̄sq̄ alia dona remiserūt
 βασιλεὺς· καὶ ὅσα ἄλλα ἀφῆκάν σοι
 tibi τ̄ remiserūt tibi facere p̄missa p̄
 σοι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σου πᾶν σοι καὶ κέρμα ἃ
 p̄missa regiōni tue. Hieronim̄ τ̄ sc̄
 on νόμισμα τῆς χώρας σου· ἡμῶν δὲ καὶ τὰ ἄγρια
 esse libera. τ̄ oia arma q̄ fa
 βῆσαι ἐλευθέρᾳ καὶ πᾶν τὰ ὅπλα ἃ ὄσα κα
 bricasti τ̄ munitiones q̄s ὄστυρι
 τισκίωσας καὶ τὰ ἰχυρώματα ἃ ὄσα ὄστυ
 ni q̄s obtinuerunt tibi. τ̄ oē debi
 τας ἐν κρατέεις, ἰδὲ τῶν σου καὶ πᾶν ὄφει
 ἔσθι regib̄ τ̄ q̄ futura sūt regib̄
 λημα βασιλικῆν καὶ τὰ ἰσοῦδρα βασιλικῆν,
 et n̄sc τ̄ in oē τῶν re
 ἑσπῶν τῶν νῦν καὶ εἰς τὸν ἄπῳτα χρόνον ἃ
 minant tibi. cū ἂν ὄστυρι τῶν re
 φιδῶσιν σοι· ὅσῳ κατακίωσιν τὴν βα
 ρυῖαν n̄ram· ὄστυρι τῶν re
 σιλίας ἡμῶν, ὄστυρι τῶν re
 τὰ τ̄ ἰσχυρὰ ἡμῶν magna. ut mani
 σου καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλη· ὅσῳ τῆς φα
 festa sūt ἡμῶν ἡμῶν ἰσχυρὰ
 νησὶ ἡμῶν τὴν δόξαν ἡμῶν ἐν πάσῃ
 terra. Iso q̄s τ̄ septuagesimo
 τῆ γῆ. ἰσχυρὸν τετάρτου καὶ ἰσχυρὸν
 τ̄ cetero cū antioch̄ in trā
 καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν
 παρὰ σοι· τ̄ cetero ad cū
 τῶν πατέρων σου, καὶ συνήλθον πρὸς ἀντὶ
 οὐσ̄ exercit̄· ita ut pauci cū
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὅσῳ ἄλλοις εἶσαι
 cū tryphone. τ̄ p̄missa cū antiochus
 οὐν τρυφῶν. καὶ ἰσχυρὸν ἀντὶοχος
 rex. τ̄ venit in doea fugiēs
 ὁ βασιλεὺς· καὶ ἔλθον εἰς δῶρα φεύγων
 p mare. sc̄bat. n. q̄ cetero
 ἐπὶ τῆς θαλάσσης. εἶδεν ἄρ̄ ὅτι ἰσχυρὸν
 cū in cū mala. τ̄ reliquerūt e
 κται ἐπὶ ἀντὶοχῶν τὰ κακὰ καὶ ἀφῆκάν ἀν
 um exercit̄ τ̄ applicuit exercit̄ antio
 χῶν αἱ δυνάμεις καὶ παρετίβαλεν ἀντὶο
 χῶν sup doea. τ̄ cū eo duodecim milia
 χας ἐπὶ δῶρα· καὶ οὐν ἀντὶοχῶν ὄστυρι
 lia viros belligeratos τ̄ octo milia cetero
 ἄρ̄ ἀντὶοχῶν πολέμιων καὶ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν
 ἔσθι. τ̄ cetero ciuitatē τ̄ n̄sc
 τῶν· καὶ ἐκκλῶσεν τὴν πόλιν καὶ τὰ πλοῖα
 a mari cetero τ̄ vexabat
 ἐπὶ θαλάσσης συνήλθον, καὶ ἔλθον τὴν
 ciuitatē a terra τ̄ mari.
 πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης·
 τ̄ n̄sc sinebat vili egredi τ̄
 καὶ οὐκ εἶσιν οὐδὲν ἐκπορεύεσθαι καὶ
 ingredi. τ̄ venit n̄sc τ̄
 εἰσπορεύεσθαι. καὶ ἔλθον τοῦ μῆτιος καὶ
 q̄ cū eo cetero roma habites cetero
 εἰ παρὰ αὐτοῦ ἐκ ἡμῶν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν
 las regib̄ τ̄ regionib̄· in
 λὰς τῶν βασιλευσιν καὶ τῶν χωρῶν, ἐ
 ἔσθι scripta erat hec. luc̄ cetero
 αἰς ἰσχυρὸν τὰ δὲ· λινῶν ὄστυρι

Volo autem procedere per regionem:
 vt viscar in eos qui corrupserunt res
 gionem nostram: & qui defolauerunt
 ciuitates multas in regno meo. Nunc
 ergo statuo tibi omnes oblationes quas
 remiserunt tibi ante me omnes reges:
 & quecumq; alia dona remiserunt tibi:
 & permitto tibi facere percussura pro
 prii numismatis in regione tua. Hieru
 salem autem sanctam esse et liberam:&
 omnia arma que fabricata sunt et pres
 fidia que construxisti que tenes maner
 ant tibi:& omne debitum regis:& que
 futura sunt regi ex hoc & in totum tes
 pus remittuntur tibi. Cum autem obti
 nuerimus regnum nostrum: glorifica
 bimus te & gentem tuam et templum
 gloria magna: ita vt manifestetur glo
 ria vestra in vniuersa terra. Anno cen
 tesimo septuagesimo quarto exiit antio
 chus in terram patrum suorum:& con
 uenerunt ad eum omnes exercitus: ita
 vt pauci relictī essent cum tryphone.
 Et insecutus est eum antiochus rex: &
 venit doram fugiens per maritimam.
 Sciebat enim q̄ congregata sunt mala
 in eum: et reliquit eum exercitus. Et ap
 plicuit antiochus super doras cum cen
 tum viginti milibus virorum belligera
 torum:& octo milibus equitum. Et cir
 cuiuit ciuitatem:& naues a mari access
 ferunt:& vexabant ciuitatem a terra &
 mari et neminem sinebant ingredi vel
 egredi. Venit autem numenius et qui
 cum eo fuerant ab vrbe roma habens
 tes epistolas regibus & regionibus scri
 ptas: in quibus continebantur hec. Lu
 cius consul romanorum: ptolemeo regi
 salutem. Legati iudeorum venerūt
 ad nos amici nostri: renouantes p̄missa
 nam amicitiam et societatem: missi a si
 mone principe sacerdotum et populo
 iudeorum. Attulerunt autem et cly
 peum aureum miarum mille. Placuit
 itaq; nobis scribere regibus & regioni
 bus vt nō inferat illis mala: neq; impu
 gnent eos:& ciuitates eorum & regio
 nes eorum: et vt non ferant auxilium
 pugnantibus aduersus eos. Visum au
 tem est nobis accipere ab eis clypeum.
 si qui ergo pestilētes fugerint de regio
 ne ipsorum ad vos: tradite eos simoni
 principi sacerdotum: vt vindicet in eos
 secundum legem suam. Hec eadem
 scripta sunt demetrio regi: & attalo: &
 arabe. et arfaci:& in omnes regiones &
 sampsame:& spartanis: delo:& mido:
 & sitione: & carie: & samum:& pami
 phlias: & lyciam:& alicarnasum: &
 rhodum: & faselida: & choo: & siden:
 & arado: & gortynam: & gnidum:&
 cyprum: & cyrenen. Exemplum au
 tem eorum scripserunt simoni principi
 sacerdotum et populo iudeorum. An
 tiochus autem rex applicuit castra in
 doras secundo: admouens ei seper ma
 nus: & machinas faciens & conclusit
 tryphonem ne procederet. Et misit ad
 eum simon

romanoz ptolemeo regi gaudere:
 ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν βασιλεὺς χαίρειν, οἱ
 legati iudeoz veniēt ad
 πρὸς βενταί τῶν ἰσχυρῶν ἔλθον πρὸς ἡ
 nos amici n̄ri τ̄ socij renouā
 μᾶς φίλοι ἡμῶν καὶ σύμμαχοι ἀσπασί
 tes q̄ ab initio amicitia τ̄ societa
 τῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς φίλοι καὶ σύμμαχοι
 εἶ: missi a simone
 χῶν, ἀπὸ ἀρχῆς ἐπὶ σίμωνος τοῦ
 p̄ncipi sacerdotū τ̄ p̄ncipi iudeoz.
 ἀρχιερεὺς καὶ τοῦ δόμου τῶν ἰσχυρῶν
 ἀπασί τῆς ἀρχῆς aurej minar
 ἰσχυρῶν δὲ ἀπὸ δῶρα χρυσῶν ἐπὶ μῶν
 quinq; milia. placuit igit nobis scribere
 πινταχιχίλιων ἰσχυρῶν ἡμῶν γράφαι
 regib̄ τ̄ regionib̄: vt
 τοῖς βασιλευσιν καὶ τῶν χωρῶν, ὅσῳ
 nō querat eis mala. τ̄ ne imp
 μὴ ἐκπορεύωσιν ἀντὶοχῶν κακὰ καὶ μὴ πο
 ρυγῆν eos τ̄ ciuitates eo
 ληκίωσιν ἀντὶοχῶν καὶ τὰς πόλεις ἀν
 τὶοχῶν τ̄ regionē eoz: τ̄ vt nō
 τῶν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ
 auxiliantē ἰσχυρῶν eos.
 σύμμαχοισι τοῖς παλιμοῦσιν ἀντὶοχῶν.
 visū ē ai nobis accipere ἀρχῆς ab
 ἰσχυρῶν δὲ ἡμῶν δῶρα τὴν ἀπὸ δῶρα τῶν
 eis. si q̄ ergo pestilētes fuge
 ῶν αὐτῶν. εἴ τις οὐν λιμοὶ διαπεριφύ
 γῆτ de regione illoz ad vos:
 γασί ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς,
 tradite eos simoni p̄ncipi sacerdotū:
 παραδοτέ αὐτῶν σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ,
 vt vindicet in eos s̄m legē
 ὅπως ἐκπορεύωσιν ἀντὶοχῶν κατὰ τὸν νόμον
 suū. τ̄ hec scripta demetrio
 αὐτῶν καὶ ταῦτα ἰσχυρῶν δὲ ἀρχιερεῖ τῷ
 regi τ̄ attalo τ̄ arabe τ̄ ar
 βασιλεὺς καὶ ἀπὸ δῶρα καὶ ἀπὸ δῶρα
 face τ̄ in oēs regionē τ̄
 σάκα καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ
 sampsame τ̄ spartanis: τ̄ in de
 σαμφάμα καὶ σπαρτιατικῶν, καὶ εἰς δῶ
 ra τ̄ in myndum τ̄ in sidonem τ̄
 lon καὶ εἰς μόνον καὶ εἰς σικιώνια καὶ
 in caridem τ̄ in ism̄ τ̄
 εἰς τὴν καρίδα καὶ εἰς σάμον καὶ τὴν
 p̄philiam. τ̄ in lyciam τ̄ in
 pami phlias, καὶ εἰς τὴν λυκίαν καὶ εἰς
 alicarnasum τ̄ in co τ̄ in siden
 ἀλικαρνασσῶν καὶ εἰς κῶ καὶ εἰς σίδων
 τ̄ in aradon ἰετ in rhabitidem τ̄
 καὶ εἰς ἀραδῶν καὶ εἰς φασαλίδα καὶ
 in gortynam τ̄ gnidum τ̄ cyprum τ̄
 εἰς γόρτυναν καὶ κνίδον καὶ κύπρον καὶ
 cyrenen. at cetero eoz scri
 κῶν τῶν. ὅ δὲ ἀπὸ δῶρα αὐτῶν ἰσχυρῶν
 p̄ncipi simoni p̄ncipi sacerdotū. antioch̄
 γράφαι σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ· ἀντίοχος
 εἶ rex castra applicuit in doea
 δὲ ὁ βασιλεὺς παρετίβαλεν ἐπὶ δῶ
 ra sc̄bat: admouens ei seper
 ra ἐν τῇ δυνάμει, προσάγων διαπρα
 per ei man̄ τ̄ machinas fa
 γὰς αὐτῶ τῶν χεῖρας καὶ μηχανῶν ποι
 εἶσιν. τ̄ conclusit tryphonē
 οὐμῶν. καὶ συνήλθον τῶν τρυφῶνα
 p̄ncipi ingredi τ̄ egredi
 τοῦ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι.
 τ̄ misit ei simon
 καὶ ἀπὸ δῶρα αὐτῶ σίμων

B

C

D

A

viros belligeratos & equites: & profecti
 ad cendebeum: & dormierunt in
 modin. & surgentes mane abierunt
 in campum. & ecce exercitus multus in
 obuiam eis profectus est. & ceteros
 erat inter ipso. & admouit
 χειμαύρους & ἀσπίδας αὐτῶν. & παρεγένετο
 castra contra faciem eorum ipse & po-
 pulus eius. & vidit populus trepidantē ad-
 trā fretandam torrentem & transfretavit
 primus. Et viderunt eam viri: & transie-
 runt post eum. Et diuisit populus & eq-
 ues in medio pedum. Erat autem equita-
 tus aduersariorum copiosus nimis. Et ex-
 clamauerunt sacris tubis: & in fugam
 conuersus est cendebeus & castra eius: & ce-
 ciderunt ex eis multi vulnerati: residui
 autem in munitionem fugerunt. Tunc
 vulneratus est iudas frater iohannis. Ioan-
 nes autē insecutus est eos donec venit
 cedronem quam edificauit: & fugerunt vs-
 que ad turres quae erant in agris azoti: & succi-
 dit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo
 milia virorum: & reuersus est in iudaeam
 in pace. Et ptolemeus filius abobi con-
 siliarius dux in castris hiericho & habe-
 bat argentum & aurum multum. Erat enim
 gener summi sacerdotis. Et exaltatus est
 cor eius: & volebat obtinere regionem
 & cogitabat dolum aduersum simonem
 et filios eius vt tollerent eos. Simon autē
 perambulans ciuitates quae erant in regio-
 ne iudaeae & sollicitudine gerens earum def-
 cendit in hiericho ipse & matathias fi-
 lius eius & iudas: anno ceteresimo septua-
 gesimo septimo: mense vndecimo. Hic
 est mensis sabbath. Et suscepit eos filius
 abobi in munitionem que vocatur
 doch: cum dolo quam edificauit: & fecit eis
 conuiuium magnum: & abscondit illic viros.
 Et cum inebriatus esset simon & filii eius:
 surrexit ptolemeus cum suis & sumpserunt
 arma sua: et intrauerunt in conuiuium et
 occiderunt eum et duos filios eius: & quosdam
 pueros eius. Et fecit deceptionem magnam
 in israel: et reddidit mala pro bonis. Et
 scripsit hec ptolemeus: et misit regi vt
 mitteret ei exercitum in auxilium: et trade-
 ret ei regionem et ciuitates eorum et tribu-
 ta. Et misit alios in gazam tollere iohan-
 nem: et tribunis misit epistolas vt veni-
 rent ad se: et daret eis argentum et au-
 rum et dona. Et alios misit occupare
 hierusalem et montem templi. Et pre-
 currens quidam nuntiavit iohanni in
 gazara quia perierat pater eius et fratres
 eius: et quia misisset quoque interfici. Vt
 audiuit autem vehementer expauit: et
 comprehendit viros qui venerant per-
 dere eum: et occidit eos. Cognouit enim
 quia querebant perdere eum. Et cete-
 ra sermonum iohannis et bellorum eius
 et bonarum virtutum quibus fortiter
 gessit: et edificii murorum quos extru-
 xit et rerum gestarum eius: ecce hec
 scripta sunt in libro dierum sacerdotum
 eius: ex quo factus est princeps sacerdo-
 tum post patrem suum.
 Explicit liber primus
 Machabeorum.

munitionem que vocatur doch cum do-
 lo quam edificauit. et fecit eis conuiu-
 ium magnum: et abscondit illic viros. Et
 cum inebriatus esset simon et filii eius:
 surrexit ptolemeus cum suis et sumpserunt
 arma sua: et intrauerunt in conuiuium et
 occiderunt eum et duos filios eius: et quosdam
 pueros eius. Et fecit deceptionem magnam
 in israel: et reddidit mala pro bonis. Et
 scripsit hec ptolemeus: et misit regi vt
 mitteret ei exercitum in auxilium: et trade-
 ret ei regionem et ciuitates eorum et tribu-
 ta. Et misit alios in gazam tollere iohan-
 nem: et tribunis misit epistolas vt veni-
 rent ad se: et daret eis argentum et au-
 rum et dona. Et alios misit occupare
 hierusalem et montem templi. Et pre-
 currens quidam nuntiavit iohanni in
 gazara quia perierat pater eius et fratres
 eius: et quia misisset quoque interfici. Vt
 audiuit autem vehementer expauit: et
 comprehendit viros qui venerant per-
 dere eum: et occidit eos. Cognouit enim
 quia querebant perdere eum. Et cete-
 ra sermonum iohannis et bellorum eius
 et bonarum virtutum quibus fortiter
 gessit: et edificii murorum quos extru-
 xit et rerum gestarum eius: ecce hec
 scripta sunt in libro dierum sacerdotum
 eius: ex quo factus est princeps sacerdo-
 tum post patrem suum.
 Explicit liber primus
 Machabeorum.

munitiuncula vocata doch cum do-
 lo quam edificauit. et fecit eis conuiu-
 ium magnum: et abscondit illic viros. Et
 cum inebriatus esset simon et filii eius:
 surrexit ptolemeus cum suis et sumpserunt
 arma sua: et intrauerunt in conuiuium et
 occiderunt eum et duos filios eius: et quosdam
 pueros eius. Et fecit deceptionem magnam
 in israel: et reddidit mala pro bonis. Et
 scripsit hec ptolemeus: et misit regi vt
 mitteret ei exercitum in auxilium: et trade-
 ret ei regionem et ciuitates eorum et tribu-
 ta. Et misit alios in gazam tollere iohan-
 nem: et tribunis misit epistolas vt veni-
 rent ad se: et daret eis argentum et au-
 rum et dona. Et alios misit occupare
 hierusalem et montem templi. Et pre-
 currens quidam nuntiavit iohanni in
 gazara quia perierat pater eius et fratres
 eius: et quia misisset quoque interfici. Vt
 audiuit autem vehementer expauit: et
 comprehendit viros qui venerant per-
 dere eum: et occidit eos. Cognouit enim
 quia querebant perdere eum. Et cete-
 ra sermonum iohannis et bellorum eius
 et bonarum virtutum quibus fortiter
 gessit: et edificii murorum quos extru-
 xit et rerum gestarum eius: ecce hec
 scripta sunt in libro dierum sacerdotum
 eius: ex quo factus est princeps sacerdo-
 tum post patrem suum.
 Explicit liber primus
 Machabeorum.

igne: sed aquā crassā. iussit eos
 πῦρ, ἀλλὰ ὕδωρ παχύ. ἐκέλευσε ἄνωγος
 haurire & afferre sibi: et sacrificia q̄ im
 posita erāt iussit sacerdos neemias aspe
 gi ipsa aqua & ligna et que erant suppo
 sita. Utq; hoc factum est et tempus
 affuit quo sol refulsit qui prius erat in
 nubilo: accensus est ignis magnus ita
 ut omnes mirarentur. Orationem autem
 faciebant omnes sacerdotes dum
 consumaretur sacrificium ionatha in
 choante ceteris autem respondentibz.
 Et neemie erat oratio hunc habēs mo
 dum. Domine deus omnium creator
 terribilis & fortis iustus & misericors q
 solus es bonus rex solus prestans solus
 iustus & omnipotens & eternus: qui li
 beras israel de omni malo: qui fecisti pa
 tres electos & sanctificasti eos: accipe sa
 crificium pro vniuerso populo tuo isra
 el: & custodi partem tuam & sanctifica.
 Congrega dispersionem nostram: libe
 ra eos qui seruiunt gentibus & contem
 ptos & abominatos respice ut sciant gē
 tes quia tu es deus noster. Afflige op
 primentes nos: & contumeliā facietes
 in superbia. Constitue populum tuum
 in loco sancto tuo: sicut dixit moy
 ses. Sacerdotes autem psallebant hymnos
 vsq; quo consumptum esset sacrificiū.
 Cum autem consumptum esset sacrifi
 cium: ex residua aqua neemias iussit las
 pides maiores perfundi. Quod ut fa
 ctum est: ex eis flamma accensa est: sed ex
 lumine quod refulsit ab altari consump
 ta est. Ut vero manifestata est res nun
 ciatum est regi perfarum: q̄ in loco in
 quo ignem abconderant hi qui trans
 lati fuerant sacerdotes aqua apparuit:
 de qua neemias & qui cum eo erāt pu
 rificauerunt sacrificia. Considerans au
 tem rex & rem diligenter examinans:
 fecit ei templum ut probaret quod fa
 ctum erat. Et cum probasset sacerdoti
 bz donauit multa bona: & alia atq; alia
 munera: & accipiens manu sua tribue
 bat eis. Appellauit autem neemias hūc
 locum nephtar: qđ interpretatur pu
 rificatio. Vocatur autem apud plures
 nephi. **Ca. 2.**
Inuenitur autem in descriptionibz
 hieremie pphete q̄ iussit eos ignes
 accipere qui transmigrabatur ut signi
 ficatum est: & ut mandauit transmigra
 tis. Et dedit illis legem ne obliuiscer
 rentur precepta domini: & ut non exer
 rarent mentibz vidētes simulachra au
 rea & argentea & ornamenta eorum.
 Et alia huiusmodi dicēs hortabatur ne
 legē amouerent a corde suo. Erat au
 tem in ipsa scriptura quomodo taber
 naculum & arcam iussit propheta diuis
 no responso ad se facto comitari secum
 vsq; quo exiit in montem: in quo moy
 ses ascendit & vidit dei hereditatem. Et
 uentens ibi hieremias inuenit locū spe
 luncę: & tabernaculum & arcam & alta
 re incensi intulit illuc & ostium obstru
 xit. Et accesserunt quidam simul qui
 sequebatur ut notarent sibi locū: dñō
 potuerūt inuenire. Ut aut cognouit hie
 remias culpans illos dixit q̄ ignotus

τ γενεαὶ ἐ regi φα
 μα. καὶ διγγέλα τῷ βασιλεὶ τῶν πτω
 χῶν φ in loco vbi igne absco
 σῶν ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέ
 δεύετ ἡ τράσι φατὰς sacerdotεω: αἱ
 κρυφῶν οἱ μεταχέιτες ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ
 apparuit ex qua τ neemias pu
 ἱεραὶ ἀφ' οὗ καὶ οἱ πῶθι τὸν νεμίαν κῆ
 ρισαὶτ sacrificiū. circūscripto αἱ
 νισαὶ τῆς εὐσίας. περιφραζῶν δὲ ὁ
 rex ἱερεῖς fecit ut p̄baret
 βασιλεὺς ἱερεῖς ἐπινοῖσι δικιμασῶν τὸ
 rem. τ ἡβ' gratificabaf rex
 πρᾶγμα. καὶ οἱς ἱεραῖοι ὁ βασιλεὺς
 multa diuersa accipiebat τ da
 πολλὰ διέφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδί
 bat. appellauit αἱ neemias
 δου. προσκρόρευσα δὲ οἱ πῶθι τὸν νεμίαν
 hoc nephtar: qđ interpretat purificatio. vo
 τῶν νεφθαρ, ἡ διερμηνεύεται καθαρῶν κα
 cal. αἱ apud multos nephtar.
 λέγει δὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς νεφθαρ. 2.
Iheremias αἱ in descriptionibz
 hieremias ppheta q̄ iussit de
 ἱεραῖας ὁ προφήτης ὅτι ἐκέλευσε τοῦ
 igne accipe eos q̄ transmigrabaf ut si
 πτωχὸς λαβείν τοῖς μεταχέιτοῦς ὡς σε
 gnificati. τ νεμίαν τράσι
 σῶματῶν καὶ ὡς ἐνετίλατο τοῖς μετα
 gratis ppheta dñs eis
 ἱεραῖοις ὁ προφήτης δούς ἀνοῖς τὸ
 legē: ut nō obliuiscant̄ p̄cepto
 νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλαθῶσι τῶν προσημα
 τῶν δῶν: τ ut nō aberra
 τῶν τοῦ κυρίου, καὶ ἵνα μὴ ἀποπλατῶ
 γῆτ̄ mētibz vidētes simula
 χῶσι πῶς διατίνας βλέποντες ἀγάλ
 χῶα aurea τ argēta τ qđ circa
 ματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ τὸν πῶθι
 ea ornamenti. τ alia huiusmodi dicēs:
 ἀντὶ κέρμων, καὶ ἕτερα ῥοιαῦτα λέγων,
 hortabaf ne amouerēt legē a
 παρκαλέει μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἐκ
 corde suo. erat αἱ in scriptura
 τῆς καρδίας αὐτῶν. ἂν δὲ ἴν τῆ γραφῆ
 quō tabnaculi τ arcā iussit
 ὡς τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευ
 sit ppheta diuiso respōdo facto
 σεν ὁ προφήτης χρησματισμοῦ ἱερέων
 se comitari: v̄sq; exiit in
 αὐτῷ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἱεραῖοι εἰς
 montē vbi moyse ascendit vidit
 τὸ ἕρος οὗ ὁ μωυσῆς ἀταβᾶς ἱεραῖοιο
 dei hereditatē. τ νεμίαν hie
 τῶν τοῦ θεοῦ κληρονομίαν. καὶ ἱεραῖοι ὁ ἱε
 remias inuenit domū speluncę τ tabna
 culi τ arcā τ altare
 τῶν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ τὸ εὐσίας κέρων
 intulit illuc. τ
 τοῦ νεμίαντος ἐπιστήγειν ἐκεῖ. καὶ
 ostiū obstruxit. τ ascendit q̄
 τὴν εὐρατ ἐπέφραξε. καὶ προελθόντες τι
 δᾶ q̄ simul sequebant̄ ut nota
 rēt τῶν συνακολουθούντων ὡς τῆ ἐπισκ
 rent v̄sq; τ nō potuerūt
 μεταδᾶν τὴν δόξην, καὶ οἱα ἐδύνασαν
 inuenire. ut αἱ hieremias cognouit: eis
 ἱεραῖοι. ὡς δὲ ὁ ἱεραῖος ἔγνω, μεμψά
 ρισ εὐρατ dixit: q̄ τ ἱεραῖοιο
 μῆτις ἀνοῖς εἶπεν, ὅτι καὶ ἀγνωστος ὁ

ignem sed aquam crassā. Et iussit eos
 haurire & afferre sibi: et sacrificia q̄ im
 posita erāt iussit sacerdos neemias aspe
 gi ipsa aqua & ligna et que erant suppo
 sita. Utq; hoc factum est et tempus
 affuit quo sol refulsit qui prius erat in
 nubilo: accensus est ignis magnus ita
 ut omnes mirarentur. Orationem autem
 faciebant omnes sacerdotes dum
 consumaretur sacrificium ionatha in
 choante ceteris autem respondentibz.
 Et neemie erat oratio hunc habēs mo
 dum. Domine deus omnium creator
 terribilis & fortis iustus & misericors q
 solus es bonus rex solus prestans solus
 iustus & omnipotens & eternus: qui li
 beras israel de omni malo: qui fecisti pa
 tres electos & sanctificasti eos: accipe sa
 crificium pro vniuerso populo tuo isra
 el: & custodi partem tuam & sanctifica.
 Congrega dispersionem nostram: libe
 ra eos qui seruiunt gentibus & contem
 ptos & abominatos respice ut sciant gē
 tes quia tu es deus noster. Afflige op
 primentes nos: & contumeliā facietes
 in superbia. Constitue populum tuum
 in loco sancto tuo: sicut dixit moy
 ses. Sacerdotes autem psallebant hymnos
 vsq; quo consumptum esset sacrificiū.
 Cum autem consumptum esset sacrifi
 cium: ex residua aqua neemias iussit las
 pides maiores perfundi. Quod ut fa
 ctum est: ex eis flamma accensa est: sed ex
 lumine quod refulsit ab altari consump
 ta est. Ut vero manifestata est res nun
 ciatum est regi perfarum: q̄ in loco in
 quo ignem abconderant hi qui trans
 lati fuerant sacerdotes aqua apparuit:
 de qua neemias & qui cum eo erāt pu
 rificauerunt sacrificia. Considerans au
 tem rex & rem diligenter examinans:
 fecit ei templum ut probaret quod fa
 ctum erat. Et cum probasset sacerdoti
 bz donauit multa bona: & alia atq; alia
 munera: & accipiens manu sua tribue
 bat eis. Appellauit autem neemias hūc
 locum nephtar: qđ interpretatur pu
 rificatio. Vocatur autem apud plures
 nephi. **Ca. 2.**
Inuenitur autem in descriptionibz
 hieremie pphete q̄ iussit eos ignes
 accipere qui transmigrabatur ut signi
 ficatum est: & ut mandauit transmigra
 tis. Et dedit illis legem ne obliuiscer
 rentur precepta domini: & ut non exer
 rarent mentibz vidētes simulachra au
 rea & argentea & ornamenta eorum.
 Et alia huiusmodi dicēs hortabatur ne
 legē amouerent a corde suo. Erat au
 tem in ipsa scriptura quomodo taber
 naculum & arcam iussit propheta diuis
 no responso ad se facto comitari secum
 vsq; quo exiit in montem: in quo moy
 ses ascendit & vidit dei hereditatem. Et
 uentens ibi hieremias inuenit locū spe
 luncę: & tabernaculum & arcam & alta
 re incensi intulit illuc & ostium obstru
 xit. Et accesserunt quidam simul qui
 sequebatur ut notarent sibi locū: dñō
 potuerūt inuenire. Ut aut cognouit hie
 remias culpans illos dixit q̄ ignotus

F

G

A

Deut. 34.2. B

locus erit donec congreget deus congregatōnem populi: & propitius fiat. Et tunc dominus ostendet hec: & apparet ei gloria dei: & nubes erit sicut & moysi manifestabatur: & sicut cū salomon petijt vt locus sanctificaretur magno deo manifestabat hec. Magnifice etenim sapientiam tractabat: & vt sapientiam habens: obtulit sacrificium dedicationis & consumationis templi. Sicut & moyses orabat ad dominum: & descendit ignis de celo: & consumpsit holocaustum sicut & salomon orauit: & descendit ignis de celo: & consumpsit holocaustum: & dixit moyses eo qd nō sit comestum quod erat pro peccato consumptum est. Similiter & salomon octo diebus celebravit dedicationem. Inferrebantur autē in descriptionibus & commemorariis neemie hec eadem: & qualiter construens bibliothecam congregauit de regionibus libros: & propheta rum & dauid & epistolae regum de donariis. Similiter autem & iudas ea que didicerat per bellum quod nobis acciderat congregauit omnia & sunt apud nos. Si ergo desideratis hec: mittite quae perferant vobis. Acturi itaque purificationem scripsimus vobis. Bene ergo facietis: si egeritis hos dies. Deus autē qui liberauit populum suum & reddidit hereditatem omnibus: & regnum & sacerdotium & sanctificationem sicut promissum sit in lege: speramus quod cito nostri miserentur: & congregabit de sub celo in locum sanctum. Eripuit enim nos de magnis periculis & locum purgauit. De iuda vero machabeo & fratribus eius: & de templi magni purificatione & de are dedicatione: sed & de preliis que pertinent ad antiochum nobilem: & filium eius eupatorem: & de illuminationibus que de celo facte sunt ad eos qui pro iudeis fortiter fecerunt ita vt vniuersam regionem cum pauci essent vindicarent: & barbaram multitudinem fugarent: & famosissimum in toto orbe templum recuperarent & ciuitatem liberarent: vt leges que abolite erant restituerentur domino cum omni tranquillitate propitio facto illis. Item quod ab iasone cyreneo quinque libris comprehensa tentauimus nos vno volumine breuiare. Considerantes enim multitudinem librorum & difficultatem volentibus aggredi narrationes historiarum propter multitudinem rerum curauimus volentibus quidem legere vt esset animi oblectatio studiosis vero vt facilius possint memorie commendare: omnibus autem legentibus utilitas conferatur. Et nobis quidem ipsis qui hoc opus breuiandi causa suscepimus: non facilem laborem immo vero negotium plenum vigiliarum & sudoris assumpsimus. Sicut hi qui preparant conuiuium: & querunt aliorum voluntati parere: propter multorum gratiam: libenter laborem sustinent: veritatem quidem de singulis autoribus concedentes: ipsi autem secum dum data forma breuitati studentes. Sicut

erit locus donec congreget deus congregatōnem populi: & propitius fiat. Et tunc dominus ostendet hec: & apparet ei gloria dei: & nubes erit sicut & moysi manifestabatur: & sicut cū salomon petijt vt locus sanctificaretur magno deo manifestabat hec. Magnifice etenim sapientiam tractabat: & vt sapientiam habens: obtulit sacrificium dedicationis & consumationis templi. Sicut & moyses orabat ad dominum: & descendit ignis de celo: & consumpsit holocaustum sicut & salomon orauit: & descendit ignis de celo: & consumpsit holocaustum: & dixit moyses eo qd nō sit comestum quod erat pro peccato consumptum est. Similiter & salomon octo diebus celebravit dedicationem. Inferrebantur autē in descriptionibus & commemorariis neemie hec eadem: & qualiter construens bibliothecam congregauit de regionibus libros: & propheta rum & dauid & epistolae regum de donariis. Similiter autem & iudas ea que didicerat per bellum quod nobis acciderat congregauit omnia & sunt apud nos. Si ergo desideratis hec: mittite quae perferant vobis. Acturi itaque purificationem scripsimus vobis. Bene ergo facietis: si egeritis hos dies. Deus autē qui liberauit populum suum & reddidit hereditatem omnibus: & regnum & sacerdotium & sanctificationem sicut promissum sit in lege: speramus quod cito nostri miserentur: & congregabit de sub celo in locum sanctum. Eripuit enim nos de magnis periculis & locum purgauit. De iuda vero machabeo & fratribus eius: & de templi magni purificatione & de are dedicatione: sed & de preliis que pertinent ad antiochum nobilem: & filium eius eupatorem: & de illuminationibus que de celo facte sunt ad eos qui pro iudeis fortiter fecerunt ita vt vniuersam regionem cum pauci essent vindicarent: & barbaram multitudinem fugarent: & famosissimum in toto orbe templum recuperarent & ciuitatem liberarent: vt leges que abolite erant restituerentur domino cum omni tranquillitate propitio facto illis. Item quod ab iasone cyreneo quinque libris comprehensa tentauimus nos vno volumine breuiare. Considerantes enim multitudinem librorum & difficultatem volentibus aggredi narrationes historiarum propter multitudinem rerum curauimus volentibus quidem legere vt esset animi oblectatio studiosis vero vt facilius possint memorie commendare: omnibus autem legentibus utilitas conferatur. Et nobis quidem ipsis qui hoc opus breuiandi causa suscepimus: non facilem laborem immo vero negotium plenum vigiliarum & sudoris assumpsimus. Sicut hi qui preparant conuiuium: & querunt aliorum voluntati parere: propter multorum gratiam: libenter laborem sustinent: veritatem quidem de singulis autoribus concedentes: ipsi autem secum dum data forma breuitati studentes. Sicut

loci purgauit. ea sicut quod ad iudaeos
 hōi τὸ πῶν ἐκατέρωθεν. τὰ δὲ κατὰ τὸν ἰουδαϊστικόν
 maccabaei τὸν ἰουδαϊστικόν
 τὸν μακκαβαϊκὸν καὶ τοὺς τοῦ γούρου ἀδελφοὺς,
 τὸν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρῶσιν
 nē: τὸν ἀρε dedicationē: ἡ δὲ
 μίτ, καὶ τὸν τοῦ βοιωτῶν ἱγκατισμὸν, ἵτι
 qd cōtra antiochū nobilitē
 τὸν τοῦ ἀντιόχου τὸν ἐπιφανῆ καὶ τὸν
 huius filii eupatorē βία: τὸν de
 γούρου ἑὸν ὑπὸ ἄστρον πολέμων, καὶ τὰς ἐξ
 celo factas illuminationes huius qd p
 οὐρανοῦ ἡρωιδίης ἐπιφανείας τοῦ ὑπὸ τῷ
 iudaismo strenue fecerūt
 ita
 ἰουδαϊστικῶν φιλοτιμῶν ἀνδραγαθῶσιν ὡς
 vt totā regionē pauci ἐπίσκοποι
 τε τὴν ἑλκὴν χάραξ ὀλίγους ὄντας λαοὺς
 gentes: τὴν barbarā multitudinē πρὸς ἑαυτοὺς
 τῶν, καὶ τὰ βάρβαρα πλῆθῃ διαέει, καὶ
 celebre p totā vniuersum ἐπὶ
 τὸ περιβοητὸν κατὰ τὴν ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν
 restauratū: τὴν ciuitatē libera
 ἀνοικοδομήσασιν, καὶ τὴν πόλιν ἑλευθέρω
 γὰ: τὴν ἡ future ciuitὸς οὐλοῦν
 σαι, καὶ τοὺς μύλλοντας καταλύσασιν
 D
 geo erigentur: ὅσοι δὲ οἱ
 μουσ ἱπποκράτους, τῷ κυρίου μετὰ πῶσιν
 πᾶσι tranquillitate propitio facto eis: ἡ
 ἐπιφανείας ἱλαῶ ἡρωιδίου ἀγορῆς, ὑπὸ ἰα
 sone cyrenco declarata in qd
 σωσιν τῷ κυριακῶν διδασκαλῶν διὰ τῶν
 qd libris: τὰ δὲ in vno volumi
 τε βιβλίῳ, περὶ ἀσκήσασιν δὲ ἰστορίαν
 ne abdicare. considerantes eis esse
 ματος ἱπποκράτους. συναρῶντες περὶ τὸ χυ
 sione liberorū τὴν ἐπιφανείαν
 μα τῶν ἀρῶν καὶ τὴν εὐσῶν δυσχερῶν
 E
 volentibus circumducere huius
 τοῦ δέλουσιν ἐπισκευασῶσιν τοῦ τῆς ἱστο
 ric narrationis propter multitudinē mater
 ρίας διγῶσιν διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἑλκῆς,
 curauim⁹ huius qd ἡ volunt legē
 ἱστορίας αὐτῶν τοῦ μὲν βουλομένων ἀνα
 re oblectationē: ἵππο δὲ studio
 γινώσκων ψυχῶσιν, τοῦ δὲ φιλοσοφ
 sio ad in memoria accipiens faci
 νοσιν εἰς τὸ διὰ μέγιστον ἀταλαστῶν ἰστο
 litate: οἷον ἡ legentibus
 πῶσιν, πᾶσι δὲ τοῦ ἱστορίας αὐτῶν ἰστο
 ritate: τὸ nobis qd ἡ labo
 λειαν, καὶ ἡμῖν μὲν τοῦ τῆς κακοπῶ
 γῆ assumpsim⁹ abdicatōnis νόσα
 θεσαν ἐπιδημιολογίας τῆς ἐπιφανείας οὐρά
 cile: sudore ἡ τὴν vigilie
 οἷον, ἰδρωτῶν δὲ καὶ ἀγρυπτίας τὸ πῶσιν
 εἶν. sicut illi qd parat
 οἷον
 μα. κατὰ τὸν τῶν παρὰ σκευῶσιν συμ
 μῶν τὴν ἡ οἷον vniuersa
 πόσιν καὶ ἡγοῦντι τὴν πᾶσιν λυσι
 id nō facile: tamē pro
 τέλειαν οὐκ ἔχουσι, ὅμως διὰ τὴν τῶν
 multorū gratiam: libenter labo
 πολλῶν ἱπποκράτους, ἡ δὲ τῆς κακοπῶ
 γῆ sustinebim⁹. ἵππο δὲ diligentiā de
 θεσαν ὑποσῶσιν. τὸ μὲν διακριβουτῶσιν
 singularis historiographo cōceden
 ἰστορίας τῶν συγγραφεῶν παρὰ χωρῶσιν
 tes: ἵππο δὲ πρὸς τῶν ἡ
 τις, τὸ δὲ ἐπιφανείας τοῦ ὑπογράμ
 ras epitomes omnibus. sicut
 μῶν τῆς ἐπιφανείας ἀποσῶσιν. κατὰ τῆς

3-Reg. 8-a.

C

D

E

F

rumos falso: tāq̄ cōmittat anio
λαλιās τειδ' οὐς, ὡς μεταλλαχότος ἀντι
chus vitā: assumēo iason nō
όχου ἦν βίον, παρλαβών ὁ ἰάσων οὐκ
paucoies mille: repete in
λαπῆους τῶν χιλίω, ἀφριδ' ἰως ἐπὶ τὴν
ciuitatē fecit impetū. ipis ἄτα
πόλιε συντελιόσαρο ἐπίσησι. τῶν δὲ ἐπὶ
mur cōpulsia τ ad vitimū iā
τῶ τείχεσι συνλαδ' ἰτων καὶ τέλος ἕδν
aprocēdā ciuitate: menela'
καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ μινέλαος
in arce fugit. at iason
εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδυσεν. ὁ δὲ ἰάσων
faciebat cedes ciuili' p̄rioq̄
ἐποείρω σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων
imiserocodif: nō cogitāo aduersus cognatos
ἀφριδ' ὡς, οὐ συνιτοῦν τὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς
p̄p̄eritatē infortunū esse maximū. at
ἐκμηρίατ' ὄνσκημερίατ' εἶναι τὴν μεγίστην. ὁ
bitrās ἄτ hostiū τ nō ciuili' trophca
κῶν δὲ πολεμίου καὶ οὐχ ὁμοιῶν τροπαια
dituere. vcr̄itē p̄cipatū nō obei-
καταβάλλιδ' αἰ. τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκρά-
puit. at finē infidiar' pudōcē
πισι. ἡ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς ἀχύν
accipio: p̄fug' iteq̄ in ammanitē
λαβών, φυγὰς πόλιν εἰς τὴν ἀμματιν
abijt. deniq̄ ἰση' malū reuictōes cōte
παικλῆ. πῖρας οὐκ κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυ-
oit' εἰclusio ap̄d arcā ara
χιν ἐγκλειδ' εἰς πρὸς ἀρέται ἦν τῶν ἀρά-
bum ἡρῶνσι: ciuitatē ex ciuitate fugido
βων τῦρανοι, πόλιν ἐκ πόλεως φεύγων
p̄cacionē passus ab oib': odio habitus vt
θικωμῖδος ὑπὸ πάντων, συγούιδης ὡς
logū trāgēdion: τ excrabilis
τῶν νόμων ἔπος ἀτης, καὶ βδλυσομῖδος
vt patric τ ciuili' hostio: in
ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δ' ἄμιας, εἰς
egyptū extrusus est. τ vt puluis pa-
αἰγυπτῶν ἐξελθὼν καὶ ὡσεὶ χινοὺς τῆς πα-
tric peregrin': peregre perijt
τοῖδος ἀποξενώσας, ἐπὶ εἰς ἀπόλιον
ad lacedemonios delat': q̄n ob
πρὸς λακιδ' αἰμοτίους ἀναχθῆς, ὡς διὰ τῆς
cognationē affecit' p̄cacionē. τ q̄ infortunū
συγγενεῖσι τειχ' ἰδης σκίπας καὶ ὁ πλῆθος
infepulcor' abiecerat: illamēt' fact' est: τ se-
ἀτάφων ἐκρίψας, ἀπώϊκτες ἔφηρα, καὶ κα-
pultura nulla neq̄ patrio sepul-
θίας οὐδ' ἠστιασεῦν οὐτε πατρίω τὰς
chio p̄cipavit. cū innocissimū ἄτ
ρε-
φου μιτέχιν. πρὸς πισόντων δὲ τῶ βασι-
gē: pio his q̄ facta erat putavit rebella-
λεῖ, πρὸ τῶν γεγονότων διέλαβεν ἔπος ἀ-
τῶν ἰνδελ. vnde p̄cat' ex egypto
τῶν τὴν ἰουδαίαν. ὅντι ἀναζυγὰς ἐξ αἰγυπτ' ἔ-
fferat' αἰος cepit q̄dē ciuili-
τῶν κωμῖδος τῆ ψυχῆ, ἔλαβεν τὴν μὲν πό-
latē armio: τ inlit' militi
λατ' ἀρμῶλων, καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώ-
bus h̄ficere audeliter occurrentes:
ταῖς κ' ὡς ἐν ἀφριδ' ὡς τοῖς ἐμπροσθενταῖς,
τ in domos abscidētes itucis
καὶ τοῖς εἰς τῶν δόκιμας ἀαβαίονταῖς κατασ-
dare. fiebat ἄτ inuicē τ ἰπιοq̄
φαθῆν. ἄγιντο δὲ νῆας καὶ πρὸς βυτίον
cedo: εἰτος q̄ τ inlit' τ
ἀναρῖσθῆς, ἀπ' ὧν τε καὶ γυλακῶν καὶ
nator' ceterimiliti' virginūq̄ τ puuloq̄
τῶν κῶν ἀρατισμῆς, ἀφριδ' ὡς τῆ καπῆων

falsus rumor exisset: tanq̄ vita excessi-
fet antiochus: assumptis iason non mi-
nus mille viris aggressus est ciuitatē res-
pente. & ciuibus ad murum conuolans
tibus ad vltimum apprehensa ciuitate
menelaus fugit in arces. Iason vero nō
parcebat in cede ciuibus suis: nec cogi-
tabat prosperitatem aduersus cogna-
tos malum esse maximū: arbitrās ho-
stum & non ciuim se trophca captus
rum. Et principatum quidem non obs-
tinuit: finem vero insidiarum suarū cō-
fusione accepit & profugus iterū abiit
in ammaniten. Ad vltimum in exdium
sui conclusus ab areta arabum tyranno
fuglens de ciuitate in ciuitatem: omni-
bus odiosus vt refuga legum: & execra-
bilis vt patrie & ciuū hostis: in egyptū
extrusus est: & qui multos de patria
sua expulerat peregre perijt lacedemo-
nas profect' quasi pro cognatione ibi
refugium habiturus: et qui infepultos
multos abiecerat: ipse & illamentatus
& infepultus abicitur: sepultura neq̄
peregrina vsus neq̄ patrio sepulchro p-
ticipans. His itaq̄ gestis suspicatus est
rex societates deserturos iudeos: & ob
hoc profectus ex egypto effertis anis-
mis ciuitatem quidem armis cepit. ius-
sit autem militibus interficere: nec par-
cere occurrantibus: & per domos afcē-
dentes trucidare. Fiebant ergo cedes iu-
uenum ac seniorum: mulierum & nas-
torum exterminia: virginūq̄ & paruus-
lorum neces. Erant autem toto triduo
octoginta milia interfecti quadraginta
milia vinciti: non minus autem venun-
dati. Sed nec ista sufficiūt. Ausus est etiā
intrare templum vniuersa terra sancti-
menelao ductore qui legum & patrie
fuit proditor. Et scelestis manibus su-
mēs sancta vasa que ab aliis regib' & ci-
uitatib' erat posita ad ornatū loci & glo-
riā: cōtrectabat idigne & cōtamina bat.
Ita alienat' mente antiochus nō confi-
derabat q̄ propter peccata habitantiū
ciuitatem modicum deus fuerat iratus:
propter quod & accidit circa locum def-
pectio. Alioquin nisi contigisset eos mi-
tis peccatis esse inuolutos: sicut helio-
dor' qui missus est a seleuco rege ad ex-
poliandum erarium: etiam hic statim
adueniens flagellatus & repulsus vtiq̄
fuisset ab audacia. Verum non propter
locum gentem: sed propter gentem lo-
cum deus elegit. Ideoq̄ & ipse loc' par-
ticeps factus est populi malorū: postea
autem fiet focus bonorum: & qui dere-
lictus in ira dei omnipotentis est: iterū
in magni domini reconciliatione cum
suma gloria exaltabitur. Igitur antio-
chus mille & octingentis abiat' de tē-
plo talentis velociter antiochia: regref-
sus est existimans se pre superbia terrā
ad nauigandum: pelagus vero ad iter
agendum deducturum propter mens-
tis elationem. ooooooooooooooooooooo

trucidatōes octo sūt decē milia in oib'
σφαγαί. δετῶ δὲ μυριάδες ἐν πᾶσι πᾶσαι
dieb' trib' interfecta sunt. quattuor
κίμιας τρισὶ κατ' ἐφάρασα. τέσσαρες
q̄dē in manū captiuitate. nō min' ho-
mīn ἐν χερῶν νημάς. οὐχ ἕτοι δὲ τῶν
ingulatis videri sunt. nō content' ἄτ
ἰσφαγῶν ἐπράττωσα. οὐκ ἀρκιδ' εἰς δὲ
his ausus est in vniuersie
γούρις κατ' ἐτέλεμισεν εἰς τὸ πᾶσας τῆς
terre sanctissimū ἔρπῆ intrare: du-
γῆς ἀγιάτων ἱερῶν εἰσελάσει, ὅδν
noē habēs menclasi: τ
γῆ ἔχων τὴν μινέλαον, τὴν καὶ τῶν ἐ-
gῆ τ patrie p̄dior' fa-
μων καὶ τῆς πατρίδος ἀφ' ὅπου γέγον
ctū: τ scēlestis manib' fact'
νῆα, καὶ πᾶς μακαίς χερσὶ τὰ ἱερὰ
vasa sumēs: τ q̄ ab aliis res-
σκίπας λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βα-
gib' posita erat ad ornatū τ glo-
ριῶν ἀνασάτω πρὸς ἀνέκσιν καὶ δέ-
riā loci τ honore: p̄io-
ξας τῶν τόπων καὶ τιμῆν, πᾶς βί-
sanis manib' cōtrectā. τ elcnam
βκίους χερσὶ σιασύρω. καὶ μετ' ἐπι-
est mēc antioch': nō vi-
ζιγο τῶν δεινῶν ὁ ἀντίοχος, οὐ συνισ-
dēs q̄ p̄p̄ peccata ciu-
rῶν ὅτι διὰ τῆς ἀμαρτίας τῶν τῶν πό-
tate habitantiū irat' fuit becu' do-
lin ὁκονῶν ἀπαργίται βραχίως ὁ δὲ
min'. quādoct' fuit circa locū ὅρε
απότες. δὲ γέγονε πρὸ τῶν τόπων πα-
ctio. si ἄτ nō cōdigisset inuoluto
ρόρασι. εἰ δὲ μὴ συνέβαινε πρὸς τῆ
ctē multo peccato: sicut
εἶναι πολλοῖς ἀμαρτήμασι, κακάτω
heliodor' missus a seleuco
ὁ αἰούδωρος ὁ πριμπίος ὑπὸ σελευκού
rege ad visitationē era-
τ' βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐποσκεψιν τοῦ γὰρ
rū: hic adueniēs statim
φυλακίου, οὗτος πρὸς χεῖρας παραχρῆμα
flagellat' repulsus fuisset ab audacia. vt nō
μαστρωδῆς ἀντράπη τοῦ ἐρῶσους. ἀλλ' ὡ
p̄pter locū gētē sed p̄pter gētē
διὰ τὸν τόπον τὸ ἔδος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔδος τὸν
locū dñs elegit. ideoq̄ τ ipse loc'
τόπων ὁ κ' ἐλεξάτο. δῖω τῶ καὶ ἀντὶς ὁ τῆς
c' particeps fact' gētis malor'
πος συμμετῶν τῶν τ' ἱδους δεινῶν τιμῆ
q̄ cūcnerit: postea bñctioq̄ foc' fuit.
τ ἡμοιδῶν, ὅς τῶν ἐπιγυγατῶν ἐκταῶν
τ q̄ relicus fuit in oīpoca
σι. καὶ ὁ καταλαβῆς ἐν τῆ τ' πατρίω τῶ
tio ira: iteq̄ in magni do-
ros ἔργῶ, πόλιν ἐν τῆ τοῦ μεγάλου δὲ
mini reconciliatione cū omni gēa
απ' ἑτοῦ καταλαγῆ μετὰ πᾶσας δόξας
exaltat' est. igit' antioch' occingit
ἐπαρωφῶν. ὁ γούτ' ἀντίοχος δετῶσι
supra mille aufert' et
πρὸς τοῖς χιλίους ἀπειγαμῶν ἐκ τοῦ
ἔρπῆ talēta: velociter in antiochia
ἱερῶν τάλαρα, δῶπῶν εἰς ἀντιχῆατ
p̄ctū: existimās p̄cē supbia
ἔχωρῖδ' ἰδ' ἰδ' ὅς ἐπὶ τῆς ἐπιεφραίας
ipam q̄dē terrā nauigabile τ mare ans
τῶ μὲν γὰρ πόλιν καὶ τὸ πᾶσας πᾶ-
bulat' defacur' p̄p̄ elationē
ριυτῶν εἰδ' αἰ διὰ τὴν μετ' ἐπιγυγατῆς τῆς

B

C

D

aliis gentibus expectat patienter
 ἄλλων ἐθνῶν, ἀτακτοῦμαι μακροθυμῶν ὁ δὲ
 min⁹ vñquo adueniat eos
 ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῦ καταστῆσαι τοῦ ἀνθρώπου
 ad pñitudinē peccatorū punire: sic
 πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀμαρτιῶν κολάσαι, ὅτι
 τὸ ἐν nobis iudicauit esse. vt nō ad finē
 καὶ ἐφ' ἡμῶν ἵκεται εἶναι· ἵνα μὴ πρὸς τέλος
 perueniend⁹ nō peccatis: postea
 ἀφικουμένη ἡμῶν τῶν ἀμαρτιῶν, ὕστερον
 nos viciat. Ἐπειδὴ μὴ πρὸς τέλος
 ἡμᾶς ἐλάσσει· ὁ δὲ πρὸς τέλος μὴ πρὸς τέλος
 coediā a nobis amouet. corripitō autē cū
 ἐν ἀφ' ἡμῶν ἀφίκοιτο· παιδύων δὲ μετὰ συμ-
 mitate: nō derelinquit suā pph-
 φεῖας, οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν·
 vt ad cōmonitionē hęc nobis dicta sint.
 πλὴν ἵνα ὑπομνήσει καὶ ἡμῶν εἰρηδύων
 per pauca ἄν νομιδύει ad narrationē. eia
 δὲ λίγων δὲ ἑλευσίον ἐπὶ τῆς δίκης· ἑλε-
 zar⁹ ἡ δὲ ἐκ παισὶν ἱερέων
 ἀγαθὸς τις τῶν πρώτων γραμματέων
 vñ ἡ puer⁹ etate τ
 ἀπὸ ἡδὴ προβεβηκώς τῆς ηλικίας καὶ τῆς
 aspectu faciei pulcherrim⁹: hīo
 πρόσθεν τῆς προσώπου κάλλος, ἀναχατῶν
 cōpellebat manducare porcinā carnē. ille autē cū
 ἀνακατῶν φαγεῖν ὕειν κρέας· ὁ δὲ τὸν με-
 gloria mouē magis ἢ cū ο-
 τὴν κλείας εἰναρον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύ-
 dio vitā cōpelleτο: ἴδτε ad
 σους βίον ἀναδείξαι, ἀτακτοῦμαι ἐπὶ τὸ
 supplicia fēbat. ἐπειδὴ ἄντι que
 τὸ μωπαιὸν προσέφη. προσύστασ δὲ καδὸν
 oponebat modū accedere sustinē-
 ἵδι τρῶπον προσέφη· αὐτὸς ὑποδύων
 tes puniri: ἢ nō licebat gustare pph-
 τας ἀμύνηται, ὡν οὐ εἶμυς γινώσκουσι δὲ
 vite amouē. ἢ ἄν ad
 τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοσοφία· οἱ δὲ πρὸς τὸ
 scelerū sacrificia pati etiā: ob
 πρῶτον ἀπὸ λαγχισμῶν τεταγμένον, δὲ
 εἰ δὲ a pñctis tēpōib⁹ cū hōie
 τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἀνδρα
 noticiā: tollēto cū scelerū hoi-
 γινώσκουσι, ἀπὸ λαβόντες ἀντὶ κατ' ἰδίαν πα-
 tabant: afferentē carneo ἰδίαν erat ei
 φακλόν, ἐπέκαττε κρέας οἷς καδύκον ἀντὶ
 vñ ab eo parata: simu
 χρεῖται δὲ ἀντὶ πρῶτον ἀσκουμένη, ὅτι
 iare ἄν τῶν comedente ἢ a re-
 κριένται δὲ ὡς ἰδίαν τὰ ὑπὸ τῆ βασιλεί-
 ge iuste etiā: de ἴσο ἢ ἐκ sacrificio car-
 ως πρὸς τεταγμένα, τῶν ἀπὸ τῆς εὐσίας κρι-
 nib⁹. vt hoc scelerū liberaret a mouē.
 ὡν· ἵνα τοῦτο πρῶτον ἀπὸ λαβὸν τῆ βασιλεί-
 τὸ ob viciat etiā eos amicitia
 καὶ διὰ τῆς ἀρχαίας πρὸς ἀνθρώπους φιλίας
 ἀφίκοιτο benignitatē. ille autē cogitationē vñ vñ re-
 τύχη φιλανίας· ὁ δὲ λογισμῶν ἀφίκοιτο ἀνα-
 cipiēs τὸ dignā etate τ
 λαβὸν καὶ ἄξιν τῆς ηλικίας καὶ τῆς τοῦ
 senectutis eminentia: τ ἀφίκοιτο τ ἡμῶν
 γέρας ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπισημῆ καὶ ἐπι-
 ἴτη canicie: τ a pueritia opti-
 φαντοῦς πολίτης, καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλι-
 ma educatione: maxime ἄν sancta τ
 σης ἀνατροφῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἀγίας καὶ
 a deo cōdita legis natione: cōsequētē respō-
 διουσίτου νομοθεσίας, ἀκελούως ἀφίκοι-
 dit: cito dicēs viciat hēret ad
 τὰ, παχίως λίγων πρῶτον ἐπὶ τὸν

aliis nationibus dominus patienter ex-
 pectat vt eas cui⁹ iudicii dies aduenerit
 in plenitudine peccatorum puniat: ita
 & in nobis statuit: vt peccatis nostris in
 finem deuolutis: ita demum in nos vin-
 dicet: propter quod nunq̄ quidē a nos-
 tris misericordiam suam amouet: corri-
 piens vero in aduersis populum suum
 non derelinquit. Sed hec nobis ad cō-
 monitionē legenti⁹ dicta sint paucis.
 Iam autē veniendus est ad narrationē.
 Igitur eleazarus vnus de primoribus
 scribarū vir etate prouectus & vultu de-
 corus aperto ore hians compellebatur
 carnē porcinā manducare: at ille glo-
 riosissimā mortem magis q̄ odibilem
 vitam cōplectens volūtariē preibat ad
 suppliciu. Intuens autē quemadmodū
 oporteret accedere patienter sustinens
 destinauit nō admittere illicita propter
 vite amorē. Hī autē qui astabant iniq̄
 miseratione cōmoti propter antiquas
 viri amicitias: tollentes cum secreto ro-
 gabant afferri carnes quibus vesci ei li-
 cebat: vt simularetur manducasse sicut
 rex imperauerat de sacrificii carnibus:
 vt hoc facto a morte liberaretur: & pro-
 pter veterem viri amicitia hanc in eo fa-
 ciebat humanitatē. At ille cogitare ce-
 pit etatis ac senectutis sue eminentiam
 dignā & ingenite nobilitatis caniciem:
 atq; a puero optime conuersationis ac-
 tus: & secundū sancte & a deo cōdite le-
 gis constituta: respōdit cito dicens pres-
 mitti se velle in infernū. Non em̄ etati
 nostre dignū est inquit fingere: vt mul-
 ti adolescentē arbitantes eleazarū nos-
 trum annorū transisse ad vitā alieni-
 genarū: & ip̄i propter meā simulationē
 & propter modicū corruptibilis vite tē-
 pus decipiantur: & per hoc maculā atq;
 execrationē mee senectuti cōquirā.
 Nam & si in presenti tēpore supplicis
 hoim eripiar: sed manū oipotētis nec
 viuus nec defunctus effugiā. Quō obrē
 fortiter vita excedendo senectute qdē
 dignus apparebo: adolescentib⁹ aute⁹
 exemplū forte reliquā: si prōpto aio ac
 fortiter pro grauissimis ac sanctissimis
 legib⁹ honesta morte perfungar. His di-
 ctis cōfestim ad suppliciu trahebatur.
 Hī autē qui eū ducebant & paulo ante
 fuerāt mītores: in irā cōuerſi sunt pro-
 pter sermones ab eo dictos: quos illi p
 arrogantia prolotos arbitrabātur. Sed
 cū plagis perimeretur: ingemuit & di-
 xit. Dñe qui habes sanctā scientiā mani-
 feste tu scis: quia cū a morte possē li-
 berari: duos corporis sustineo dolo-
 res: secundū aiām vero ppter timorem
 tuū libenter hec patior. Et iste qdē hoc
 modo vita decessit: nō solū iuuenibus:
 sed & vnuerſe genti memoriā mor-
 tis sue ad exemplum virtutis et fortitu-
 dinis derelinquens.

Capitulum septimum.

Ontigit autem septes fratres vna
 li a rege edere contra fas carnes porci-
 nas: flagris & taureis cruciatos. Vnus
 autem ex illis qui erat primus sic ait. co-

infernū. nō est nra etate dignū est
 ἀδύ. οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ηλικίας ἄξιόν ἐστι
 fingere: vt multi adolescentib⁹ arbit-
 ὑποκρίσθαι, ἵνα πολλοὶ τῶν ἡμῶν ὑπὸ
 τῶν eleazar nonagenariū τῶν
 λαβόντες ἑλευσίον τὸν ἐνενοκοντατῆ μετὰ
 se in alienigenas legē: τ ἰπ̄i pph-
 βεβηκέναι εἰς ἀλλοφυλισμῶν, καὶ αὐτοὶ διὰ
 meā simulationē τ ob modicā τ
 τὴν ἡμῶν ὑποκρίσθαι καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ
 momentanū viuere: ὁ δὲ πρὸς τέλος τ ἐρεομῶν
 ἀκαρῶν ζῆν, πλὴν ὅτι δὲ ἐμῶν, καὶ μῦθος
 τ maculā senectutis cōquirā.
 καὶ καλὸν αὐτοῦ γέρας καταχρῆσθαι.
 si est τ ad pñctio cri-
 σὶ παρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἑλευσίον
 at hoim supplicio: sed ἵ
 καὶ τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρία, ἀλλὰ
 oipotētis manū: nec vñ
 τῆς τοῦ πατρὸς ἡμετέρου χεῖρας, οὐτὲ ζῆν
 nec defunct⁹ effugiā. Ἐπειδὴ vñ
 οὐτὲ ἀποθανόντων ἐκφυγεῖται. ὁ δὲ πρὸς τέλος
 licet ἡ δὲ nō cōmutāto vici-
 δέρας μὴ τῶν διαλλάξας τὸν βίον, τοῦ
 certe senectute dign⁹ apparebo: at adolescentib⁹
 μὴ γέρας ἄξιον φαίνεσθαι, τοῦ δὲ τῆς
 ἐκρίσθαι ἡμῶν relinquet: ad
 ὑπόδειγμα ἡμετέρον καταπαλαιώσας, εἰς
 pñctio τ ἡμετέρον pro gra-
 τὸ πρόθυμω καὶ ἡμετέρον ὑπὸ τῶν συμ-
 uib⁹ τ sanctis legib⁹ μοιδύει.
 τῶν καὶ ἀγίων νομῶν ἀπὸ λαβὸν τῆ βασι-
 λείας ἄντι ad supplicia cōte-
 ησομέναι δὲ ἐπὶ τὸ τὸ μωπαιὸν ἐπὶ
 sim venit. at ductorib⁹ erga eū
 ως ἡμῶν τῶν δὲ ἀγόντων πρὸς ἀντὶ τὸν μα-
 paulo ante hōiουολῆν in inimiciā
 καὶ πρὸ τῆς ἐπιδημίας δυσμενῆσαι ἀπα-
 cōpelleτο: ob pñctio vici-
 γόντων, διὰ τῆς τῶν πρῶτον ἀφίκοιτο λίγων, ὡς
 ip̄i existimabāt arrogantia esse. futur⁹
 ἀντὶ ὑπελαβόντων ἀπὸ τῆς ἡμετέρας
 ἄν plagis moim: ἡμετέρον die
 δὲ τῆς πλῆθους τῶν τῶν, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας
 π. dño simā sciam habēti ma-
 τῶν τῶν καὶ τῶν ἀγίων γινώσκουσι ἵνα φη-
 nifestū est: ὅτι cū possent liberari a moi-
 νερόν ἐστι, ὅτι ὁ νόμος ἀπὸ λαβὸν τῆ βασι-
 τε: duos sustineo in corpore dolo-
 τῶν, σκληρῶν ὑπερέω κατὰ σῶμα ἀλγυ-
 reo flagellat⁹: sim aiām ἡο dulcē
 δόνας μαρτυροῦμαι, κατὰ ψυχῆ δὲ ἰδίαν
 pph- ei timorē hęc pñctio. τ hic
 διὰ τὸν αὐτὸ φόβον καὶ τὰ πᾶσι καὶ οὐκ
 ἴσθι hoc modo migravit: nō solū
 εὐν τοῦτο τὸ τρῶπον μεταλλάξεν, οὐμῶν
 iuuenib⁹: sed τ plurimio ἡμῶν
 τοῦ τῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πλείους τ ἡμῶν
 suā moim ἐκρίσθαι ἡμετέρον
 τοῦ ἡμετέρον ἀπὸ λαβὸν τῶν ἡμετέρον
 τ memorā hęc relinquet.
 καὶ μεμῶσται ἀπὸ τῆς καταπαλαιώσας. Ca. 7.
Qontigit autē septes fratres cū
 matre cōpelleto cogi
 τῆς μὲν συλλαφῆται ἀνακατῶν αὐτὸ
 regē: τ illicitis porcinis carnib⁹
 τ βασιλείας, ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν κείνῶν
 tāgere: flagris τ taureis cruciatos.
 ἐφ' ἑαυτῶν αὐτῶν καὶ νεοῦς ἀκαρῶν
 τῶν ἄν ἴσον fact⁹ ἡμῶν cōdicionat⁹ sic ait.
 εἰς δὲ αὐτῶν ἡμετέρον πρῶτον, οὐτὲ τῶν

D
F
G
A

sex mille. et inuocabāt dñm
 ἑξακισχιλίους· καὶ ἐπικαλοῦντο τὸν κύριον
 ut respiceret ab oib⁹ afflictā
 ἵνα δὲ εἶν ἡνὸς ὑπὸ πάντων καταποιοῦμενοι
 p̄p̄miferet̄ ut et ip̄i ab
 λαοῖς· ἡσυχῆσαι δὲ καὶ τὸν τῶν ἡνὸς ὑπὸ τῶν
 imp̄iis hoib⁹ cōtaminati: miseret̄
 ἀσιβῶν ἀνθρώπων βιβλωθέντα, ἐλαῖσαι
 ut et exterminare ciuitatis et q̄ fia
 δὲ καὶ τὴν καταφθίσειν πύλας καὶ μείλ
 tura erat solo equata fieri: et clama
 λουσαι ἰσὺ πειθὸν γίνεσθαι, καὶ τῶν κατα
 τε ad se sanguinē audiret:
 βοῶντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσοαυῖσαι,
 m̄p̄miferet̄ ut et innocentiū in
 μνησθῆναι δὲ καὶ τῶν ἀταμαρτήτων in
 fantiū iniquā p̄ditionē: et de
 πύλων παρατόμου ἀπωλείας, καὶ πύλων τῶν
 factis cōtra nomē ei⁹ blasphemiis:
 φροῦδῶν εἰς ἡότομα αὐτῷ βλασφημιῶν,
 et sceleris abominaret̄. fact⁹ ut macca
 καὶ μισοποιοῦσαι· φροῦδῶν δὲ ὁ μακκαβαῖ
 be⁹ in cōgregatiōe intolerabilis iā gēti
 os ἐστυχεῖται, ἀντιπύργος ἕδρα τοῖς ἐπι
 βῶσθεσιν ira dñi in miaz
 σι ἵγιντο τῆς ἐργῆς τοῦ κυρίου εἰς ἔλιον
 versa. ciuitatis ut et castella impre
 τραπίσις· πόλεις δὲ καὶ κάμας ἀπρησ
 gate veniēs succēdebat. et opo
 δακτύς ἐρχόμενος ἐπιπέτρα· καὶ τῆς ἐπι
 ποίτησιν loca occupā: nō pau
 κείρους τόπους ἀπολαμβάνων, οὐκ ὀλί
 cos hostiū in fugā uertēs: maxime
 γους τῶν πελαγίων τρωπέμινος, μάστιγα
 nocens ad huiuscemodi insidias
 τῆς τυφῆς πρὸς τὰς γαῖνας ἐπιβουλάς
 aduenticas accipiebat. et fama dñi
 συνίργους ἐλαμβάνει· καὶ λαλιάτις τῆς
 fortitudinis ei⁹ diffundebat vbiq̄. vi
 ἐκαδρύας αὐτῷ διχέων παραχρῆ· συνο
 δῶ ut philipp⁹ paulatim ad p̄fe
 ρων δὲ ὁ φίλιππος καταμικρὸν εἰς προκο
 πῆν ueniēs vni: frequent⁹ ut
 πῆν ἐρχόμενος ἡνὸς ἀνδρα, πυκνότερον δὲ
 in p̄p̄eruantib⁹ p̄cedentē: ad pio
 ἡ τῆς ἐκμείας προβαίνοντα, πρὸς πό
 λων ceteros syrie et phenice va
 λιμαῖν ἡνὸς καίλας συρίας καὶ φονίας στρα
 τε· scripte ut auxiliā ferret̄ re
 πῆν ἔγραφετ̄ ἐπιβουλέων τοῖς τοῦ βα
 ρῆ negotiis. ille ut cito assu
 σιλίας παραμασινὸς δὲ ταχέως προχέ
 μέσ nicanorē patrocli et
 ρισάμινος νικάνορα ἡνὸς τῷ πατροκλου τῶν
 p̄mōtib⁹ amiciū misit subdēs oige
 πῆν τῶν φίλων ἀπίσειν ὑποτάξας παμ
 nos gentes nō pauciores viginti milib⁹:
 φύλων ἔστιν οὐκ ἔλαττους τῶν ἀσσυρίων,
 vti omne iudeorū deleret̄ gen⁹.
 ἡ σύμπαρ τῶν ἰουδαίων ἕξαιραι ἡβός·
 adūte ut ei et gorgiā vni du
 συνίργου δὲ αὐτῶ καὶ γοργίαν ἀνδρα στρα
 τε et in bellicis vbi⁹ experitiā
 πῆν καὶ ἐν πολεμικαῖς χρείαις πείρα
 ἔμεν. cōstituit ut nicanorē tributi
 ἔχοιτα. δισησάτο δὲ ὁ νικάνορ ἡνὸς φέρει
 regi romanis ceteris talēto
 τῷ βασιλεῖ τοῖς ῥωμαίοις ὄντα τελατί
 ῆν duos milia et iudeorū capri
 πῆν διχίλιαν ἐκ τῶν τῶν ἰουδαίων ἀχ
 uitate ut sup̄p̄erret. statim ut in
 μαλωσίας ἐκπλάσσει. ἰούδας δὲ εἰς

sex milia viros. Et inuocabant dominū
 ut respiceret in populum qui ab omni
 bus calcabatur: & miseretur tēplo qđ
 cōtaminabatur ab impiis. Miseretur
 etiam exterminio ciuitatis que esset illi
 co complananda: & vocem sanguinis
 ad se clamantis audiret: memoraretur
 quoq; iniquissimas mortes paruulorū
 innocentium: & blasphemias nomini
 suo illatas: & indignaretur super his.
 At machabeus congregata multitudi
 ne intolerabilis gentibus efficiebatur.
 Ira enim domini in misericordiam cō
 uersa est. Et superueniens castellis & ci
 uitatibus improuisus succendebat eas:
 & opportuna loca occupans non pau
 cas hostium strages dabat. Maxime au
 tem noctibus ad huiuscemodi excursus
 ferebatur: & fama virtutis ei⁹ vbiq; dif
 fundebatur. Videns autem philippus
 paulatim virum ad profectum veni
 re: ac frequentius res ei cedere prospē
 re: ad ptolemeum ducem celestie
 & phenicis scripsit: ut auxiliū ferret re
 gis negociis. At ille velociter misit Ni
 canorem patrocli de primoribus amis
 cum datis ei de permixtis gentibus ar
 matis non minus viginti milibus: ut vni
 uersum iudeorum genus deleter adiun
 cto ei & gorgia viro militari: & in bellis
 cis rebus experientissimo. Constituit
 autem nicanor regi ut tributum quod
 romanis erat dandum duo milia talentū
 torum de captiuitate iudeorum supple
 ret. Statimq; ad maritimas ciuitates mi
 sit conuocans ad coemptionem iuda
 corū mancipiorum: promittens se no
 naginta mancipia talento distracturū:
 non respiciens ad vindictam que eum
 ab omnipotente esset consecutura. Iu
 das autem vbi comperit: indicauit his
 qui secum erant iudeis nicanoris aduē
 tum. Ex quibus quidam formidantes
 & non credentes dei iusticie in fugā ver
 tebantur: alii vero si qui de his supere
 rant veniebant simulq; dominū depre
 cabantur ut eriperet eos de impio ni
 canore qui eos priusq; in cominus veni
 ret vendiderat. Et si non propter eos
 propter testamentū tamen quod erat
 ad patres eorum: & propter inuocatio
 nem sancti et magnifici nominis ei⁹ su
 per ipsos. Conuocatis autem macha
 beus septem milibus qui cum ipso erāt:
 rogabat ne hostibus reconciliarentur:
 neq; metuerent inique venientium ad
 uersum se hostium multitudinem: sed
 fortiter contenderent ante oculos ha
 bentes cōtumeliam que loco sancto ab
 his iniuste esset illata: itēq; ludibrio ha
 bite ciuitatis iniuriam: adhuc etiam ve
 terem instituta conuulsa. Nam illi qui
 dem armis confidunt ait simul & auda
 cia: nos autem in omnipotēte domino
 qui potest & venientes aduersum nos:
 & vniuersum mundū vno nutu delere
 confidimus. Ammonuit autem eos
 & de audacijs dei que facta sunt erga pa
 rentes: & qđ sub senacherib⁹ centū octo
 gintaquinq; ooooooooooooooooooooooooooooo

maritimas ciuitates misit
 τῆς παρακαλασίους πόλεις ἀπίσειν
 inuocans ad emptionē iudeorū corū
 παρακαλούμενος ἐπ' ἀγορασμένον ἰουδαίων σω
 ρος: πρὸς τῆς πενήντα κοίνας
 μάτων, ὅτι χιλιόμυτος ἐπιτιμῶντα σωματῶ
 talēto traditur. nō expe
 τελάτου παραχωρήσει· οὐ προσδέχομαι
 αἶμα qđ ab οἰκονομῆ futura
 νος τῆς παρὰ τοῦ παρακράτορος μέλλου
 erat sequi cetera se vitionē.
 σαι παρακαλοῦσθαι ἐπ' αὐτῶ δέκον. τῶ
 at inde cōp̄tū fuit de nicanore
 δὲ ἰουδα προσέπεισι πύλας τῆς τοῦ νικάνο
 ris aduētū. et cū declarasset his qđ eo
 ρος ἰσὺ πειθὸν καὶ μετὰ δόγους τοῖς συν ἰσ
 aduenticis ceteris: qđ fuit
 τῶ τῆς παραουσίας τῷ στρατοπέδου, ἡ δὲ δι
 πύλας δὲ et nō credēbat̄
 λατῶν ῥούντες καὶ ἀπιστοῦντες τῆς τῷ θεῷ
 iusticie: in fugā cōuertebat̄ se ip̄os: et aloco rece
 δέκον, διὰ τὸ δραστικὸν ἰαυρούς, καὶ ἐξέτιπ
 debāt. alii vero relicta oia vnde
 ἰσὺ δὲ τὰ περιλειμμένα πάντα ἐπὶ
 bāt simul ut dñm deprecabāt̄ ut eriperet
 λουτ. ἰμοῦ δὲ ἡνὸς κύριον ἕξαιραι ἰουδαίαι
 eos qđ ab impio nicanore anteq; cō
 γους ὑπὸ τῷ δυναστεῖος νικάνορος πῆν συν
 gredentē ueniēt̄: et si nō p̄p̄t ip̄os
 τυχεῖν πεπραμένους, καὶ εἰ μὴ δ' αὐτοῦς
 salē p̄p̄t qđ cetera ad p̄p̄t eo p̄p̄t
 ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοῖς πρὸς αὐτῶν διαθή
 σαι: et p̄p̄t sup̄ ip̄os inuocationē
 κας, καὶ ἔνικα τῆς ἐπ' αὐτοῦς ἐπιτιμῶντος
 vniuersū et magnifici nominis ei⁹
 τῷ σιμου καὶ μεγαλοπρεπῶς δόμοτος αὐ
 tus. cōp̄tū ut maccabe⁹ eos qđ circa
 τῶ· συναγωγῶν δὲ ὁ μακκαβαῖος τοῖς πύ
 ἰσὺν ἐστὶν ἡσυχῆσαι ἑξακισχιλίους ἡο
 αὐτῶν ὄντας ἡνὸς ἀνδρῶν ἑξακισχιλίους πα
 tabat ne abstergerent̄ hosti
 ρικαίαι μὴ καταπλαγῆναι τοῖς πολεμικ
 ἰσὺ: neq; metuerēt̄ iniuste ve
 eis, μὴ δὲ ἰυλαβῆσθαι τῶν τῶν ἀδίκως πα
 nicentis aduersum se gentiū multitudi
 φαγευμένων ἐπ' αὐτοῦς ἔστιν πολυπλασί
 nē. rogauerēt ut generose se occi
 as, ἀγασσάσαι δὲ φωνάσις πρὸς ὀφθαλ
 los recipientes iniuste in sc̄ptū
 μῶν λαβόντας τῶν ἀνόμων εἰς ἡνὸς ἀγίον
 locū factā ab illis cōtumeliā
 τῶν συντιτελισμένων ὑπ' αὐτῶν ὕβριν
 et illis ciuitatis inu
 καὶ ἡνὸς τῆς ἐμπειραγμένης πόλεως αὐοσ
 ριά. adhuc ut p̄p̄t̄ institui dūbo
 μῶν. ἔτι δὲ τῆς προγοιῆς πολυτιμῆς κα
 lationē. illi namq; armis cōstiti
 ταλοσιν. ἡ μὲν παρ' ὀπλῆς πεποίησιν
 simul et audacia ait. nos ut in
 ἀμα καὶ τόλμας ἔφασκε· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ
 οἰκονομῆ deo qđ potest et veniēt̄
 παρακράτορι εἰς δυναδίω καὶ τοῖς ἐρχο
 τεo aduersū nos et vniuersū inuadit̄ in vno
 μῶντος ἰσὺ καὶ ἡνὸς ὅλον κόσμον ἐν ἰσ
 nutu delere cōfidim⁹. enar
 νῆματι καταβαλεῖν πεποίησιν· προσανα
 γῶ ut eis et erga p̄p̄t
 λιθάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν πρῶ
 niticos facta auxilia: et qđ fuit sub
 γῶν φροῦδῶν ἀντιλήψεις, καὶ τῶν ἐπὶ
 sc̄ptū aduersum centū octoginta quinque
 σιναχρῆμ ἡνὸς ἕκατον ὀγδοήκοντα πέντε

4. Ec.
 19. g.
 14. c.
 Infra.

scripsit ad iudeos subseri-
 γραφή πρὸς τοὺς ἰουδαίους τὴν ὑπογεγραμ-
 μένην ἐπιστολὴν ἐκτετακτῶς τάξι ἔχουσαν,
 continentē ut sic. bonis iude-
 ων χάριτας δι' οὕτως· τοῖς χριστοῖς ἰουδαί-
 οῖς αὐτοῖς πολλὰ χαίρειν καὶ ὑγιαί-
 νειν καὶ εὐφραδίᾳ βασιλεύειν καὶ κρατῶν
 antioch. ἢ valeatis τὴν filiū τὴν
 ἀντιόχου. εἰ ἔρωθε καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ
 ἀρτία: ex sententia est vobis. in celo
 ἰδὲ κατὰ γνάμιν ἐστὶν ὑμῖν. εἰς οὐρανὸν τὴν
 σπῆν habēs vñm honore τὸν benigno
 ἐλπίδα ἔχων ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰσο-
 λτίαν recordat' ἢ benigne. reuerfus de
 αὐτῷ ἐμνημόνευεν φιλοσέργως· ἐπαγγέλλει
 περὶ τοῖς locis: τὴν incli-
 τῶν περὶ τὴν πρὸς ἰδὲ τὸ πῶν, καὶ πρὸς τὴν
 οὐρανὸν ἐκτετακτῶς ἔχουσαν: necessarium
 σὺν ἀδελφείᾳ θυχεῖαν ἔχουσαν, ἀγαθὰ
 θυχεῖαν κατὰ habere cōmunis oim scis
 ἔγνω ἄμην φροντίσαι τὴν κατὰ πάντων ἀσ-
 ρατίας: nō deservās de me
 φαλίας, οὐκ ἀπογινώσκω τὰ κατ' ἐμοῦ
 ἴσος: sed habēs multā spē cōfugē-
 τῶν, ἀλλ' ἔχων πολλὰν ἐλπίδα ἐκφυγῆ-
 αἰ ἰσχυρῶς. cōsiderās ἢ φ τὸ πατρ-
 ἰαί τὴν ἀδελφείαν· θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πῶν
 quib' ἔροισ' ad ἰσχυρὰ loca θυχεῖαν
 κατ' οὐκ κειρῶν εἰς τοὺς αἰῶν τοῦ πῶν
 exercitū: ostēdit εἰς ἔσπερον erat: ut
 πρὸς οὐρανὸν ἀνελθῆναι, ὅπως
 si qd pter opinionē accidere vel t' nūciare
 ἰαν τὴν παρὰ ὄψιν ἀποβαίνει, ἢ καὶ πρὸς
 τὴν qd difficile: scitis idigne
 ἀν τὴν θυχεῖαν, εἰδὲ ὅτι εἰ κατὰ τὴν χάρ-
 αν αὐτῶν ἐστὶν τῶν: nō πρὸς
 ὡ κατὰ ἐλπίδαι τὰ πρῶτα, καὶ ἔπειτα
 gent. ad ἢ hoc cōsiderās ad
 ἔσπερον· πρὸς δὲ τοῦτο κατὰ τὸν πῶν
 iactō potētes τὴν vicinos re-
 φακτιμῶν δυνάστας καὶ γερτυῶν τὰς βασι-
 σπῆν ἔροισ' attendētes τὴν exercitū:
 λία τοῖς καιροῖς ἐπέχοντες καὶ προσδω-
 tes qd euenit est: designat
 καὶ τὴν ὄψιν ἀποβαίνει, ἀναδελφίαν τὴν
 filiū antiochū regē. quē sepe reat
 ὑπὸ ἀντιόχου βασιλείᾳ ἔχον πολλὰς ἀσ-
 τῶν in ἰσχυρὰ regna: apd pluri-
 χων εἰς τὴν πῶν σατραπείας, τοῖς πλῆ-
 mea vñm deponēdā τὴν cōmēdabā.
 σης ὑμῶν παρὰ κατὰ τὴν ἰσχυρῶν.
 scripsit ἢ ad εὐ subseripta.
 γράφα δὲ πρὸς αὐτοὺς τὰ ὑπογεγραμμένα.
 hōnos ἰπὲρ vos τὴν peto: memores
 παρὰ κατὰ οὐκ ὑμῶν καὶ ἀγία, μεμνημένους
 beneficiū cōmuni τὴν suam: ut vniuersis
 τῶν ἰουδαίων κοινῶν κατ' ἰδὲ ἰαν, ἕκαστον
 cōstruet cōmuni amicitia erga me τὴν
 συντηρῶν τὴν δύσαν ἕνικα εἰς ἐμὴν καὶ τὴν
 filiū. cōstruet cōmuni cōmuni benigne τὴν hu-
 μανῶν· πρὸς εἰς αὐτῶν ἔσπερον καὶ φ
 mane sequentē meū ppositū
 λαίως παρὰ ακολουθῶν τὴν ἰμὴν πρὸς αὐτῶν
 obsecrat vobis. ille ἰσχυρῶν
 συμπερινεχίσει αὐτῶν· ὁ μὲν οὐκ ἀδελ-
 φία τὴν blasphem' pōtente passio:
 φόνος καὶ βλασφημία τὰ χεῖρα παρὰ
 ut alio tractant: in pgrina fra i mōnib'
 ὡς ἐτίους διέκλει, ἐπιτίους εἰ τοῖς ὄρισ-
 τῶν

scripsit ad iudeos in hunc modum des-
 precationis epistolam hec continētem.
 Optimis ciuibus iudeis: plurimam salu-
 tem & bene valere: & esse felices: rex &
 princeps antiochus. Si bene valetis &
 filii vestri: & ex sentētia vobis cūcta sūt:
 maximas agimus gratias. Et ego in in-
 firmitate constitutus: vestri autem me-
 mor benigne reuerfus de p̄fidis locis:
 & in infirmitate graui apprehensus: ne-
 cessarium duxi pro comuni vtilitate ci-
 ram habere: nō desperans memetip̄m:
 sed spem multam habens effugiendū in-
 firmitatem. Respiciens autem qd & pas-
 ter meus quibus temporibus in locis
 superioribus ducebat exercitum osten-
 dit qui post se susciperet principatum:
 vt si quid contrarium accideret: aut dif-
 ficile nunciaretur: scientes hī qui in re-
 gionibus erant cui esset rerū sūma de-
 relicta non turbarentur. ad hec consi-
 derans de proximo potentes quosq; &
 vicinos temporibus insidiantes & euē-
 tum expectantes: designaui filiiū meū
 antiochum regem: quem sepe recurrēs
 in superiora regna multis vestrum cō-
 mendabam: & scripsi ad eum que subie-
 cta sunt. Oro itaq; vos & peto memo-
 res beneficiorū publice & priuatim vt
 vnusquisq; conferuet fidem ad me & ad
 filium meum. Confido enim eum mo-
 deste & humane acturum & sequentes
 propositum meum: & cōmunes vobis
 fore. Igitur homicida & blasphem' pel-
 sime percussus: & vt ipse alios tractare
 rat: peregre in montibus miserabili obi-
 tu vita functus est. Transferebat autem
 corpus philippus collactaneus eius qui
 metuens filium antiochi: ad ptolemeū
 philometorem in egyptum abiit.

Capitulum decimum.

M Achabeus autem & qui cū eo erāt
 domino se protegente templū q
 dem et ciuitatem recepit: aras autez q̄s
 alienigenae per plateas extruxerant: itē
 q̄ delubra demolit' est. Et purgato tē-
 plo aliud altare fecerunt: & de ignitis la-
 pidibus igne concepto sacrificia obtule-
 runt post biennium: & incensum & lus-
 cernas & panes propositiōis posuerūt.
 Quibus gestis rogabant dominū pro
 fratri in terram: ne amplius talibus ma-
 lis inciderent. Sed & si quando peccas-
 sent vt ab ipso mitius corripentur: &
 non barbaris ac blasphemis hominib'
 traderentur. Qua die autem templum
 ab alienigenis pollutum fuerat: conti-
 git eadem die purificationem fieri vice
 sima & quinta mensis qui fuit casleu.
 Et cum leticia diebus octo egerunt in
 modum tabernaculorū: recordantes
 qd ante modicum temporis diem solen-
 nem tabernaculorum in montibus &
 in speluncis more bestiarum egerant:
 propter qd thyrsos & ramos virides &
 palmas preferebant ei: qui prosperauit
 mundare locum suum. Et de creuerunt
 cōmuni precepto et decreto vnuerse
 genti iudeorum omnibus annis agere
 dies istos. Et antiochi quidem eorū

mifero obitu cōmunitū vitā. roma-
 δικτῶν μὲν κατὰ τὴν φῶν βίαν. παρὰ κα-
 bat ἢ corp' philipp' collactane' ἢ
 μίτηρ δὲ τὸ σῶμα φίλιππος ὁ συντηρῶν
 eius. qd τὸ μετὰ filiū antiochi
 ἀντ' ὅς καὶ δ' ἰουδαίους τὸν ἰδὲ ἀντιόχου,
 ad ptolemeū philometorē in egypto
 πρὸς πρὸς τὸν φιλομήτορα εἰς αἴγυπ-
 τῶν ἀβίη.
 ὅτι δικομίδην. **Ca. 10.**
M Achabeus ἢ τὸ εὐ cō ὄνο
 οὐκ ἐστὶν: ἰπὲρ δὲ ἐπὶ recuperat' ἢ
 πρὸς αὐτῶν ἀντ' ὅς, τὸ μὲν ἰερὸν ἐκμισθῶν
 τὴν νεβ: at in foro α-
 καὶ τὴν πῶν, τὸς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βλα-
 ρα ab alienigenis stru-
 μούς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων διδμυεργμῶν
 αἰας: adhuc ἢ τὸ delubra demolitū. τ
 νους, ἔτι δὲ καὶ τὰ τεῖχη κατεῖλον. καὶ
 ἐπὶ altare: aliud altare
 τὸν καὶ καθαρίσαντες, ἔτι ἐκτετακτῶς
 fecerūt. τὸ incensum lapides: ignē
 ἔποισαν· καὶ πυρὸς αὐτῶν, καὶ πῶν
 ex his accipit' obtulerūt sacrificiū post
 ἕκαστον λαβόντες ἀντιόχου βίαν μὴ
 βίαν τῶν: τὸ incensum τὸ lucernas:
 τὰ δὲ τὴν χεῖρα, καὶ θυρσοὺς καὶ λῶχτους,
 τὸ rami ppositiōne fecerūt. hoc
 καὶ τῶν ἀρτων τὴν πρὸς ἰσχυρῶν τῶν
 ἢ cō fecerūt: rogauerūt oim p̄dē
 τὰ δὲ ποίσησθε, ἕξωσθε τὸν πῶν πρὸς
 τῶν sup v̄trē: ne apl' incidēt in
 τις ἐπὶ καλίας, μοῦρε τὴν πρὸς οὐρανὸν
 hec mala: sed si qd τὸ peccauerūt
 τοῖς κακοῖς, ἀλλ' ἰαν πρὸς καὶ ἀμάρτυσιν,
 ab eo cō benignitate corripent: τ
 ὑπὸ αὐτοῦ μετ' ἐπιεικείας παρὰ ἰδὲ αὐτῶν, καὶ
 nō blasphemis τὸ barbaris gent' tra-
 με βλασφημίας καὶ βαρβαρίων ἔστιν πα-
 derūt. in q̄ ἢ die ἰερῶν ab alieni-
 φῶν ἰδὲ αὐτῶν ἢ δὲ ἡμέρα ὅτις ὑπὸ ἀλλο-
 genis pollutum est: cōgit in eadē
 φύλων ἰβελυλῶν, συντελεσθῆναι τὴν ἰσχυρῶν
 die purificationē fieri ἰερῶν:
 ἡμέρας τὸν καθαρίσαντ' ἡμέρας τὸν πῶν, τὴν
 quinea τὸν vicinā mēsis: qd est casleu.
 πρὸς αὐτῶν καὶ ἐκαστὸν τὸν μίτηρ ἢ ἐπὶ χασίλῶν.
 τὸ cō letitia egerūt diebus octo tabna-
 καὶ μετ' εὐφροσύνης ἔγνω ἡμέρας ἰσχυρῶν
 αἰσῶν modo: memores qd ante mo-
 δικτῶν τῶν, μεμνημένους ὡς πρὸς με-
 δικτῶν ἰσχυρῶν in tabnaculo festo in
 κρῶν χεῖρα τὴν τῶν σκαπῶν ἰσχυρῶν, ἢ τοῖς
 mōnib' τὸ in speluncis straxit
 ἔστι καὶ ἐν τοῖς σκαπῶν ἰσχυρῶν τῶν
 fuerūt solitariū. ὅτι ὄντ' ἰσχυρῶν τὸ
 ἰσχυρῶν μεμνημένους. δὲ ἰσχυρῶν καὶ κλα-
 mos pulchros ἢ εἰ palmas habētes:
 δους ἀρτίους ἔτι δὲ φόνικας ἔχοντες,
 hymnos referēbat εἰς ἔσπερον mēsa
 ὑμνοὺς ἀντίφρον τῶν ἰουδαίων κατὰ
 τὴν locū. decreuit
 εἰδῆσθαι τὸν ἰσχυρῶν τῶν. ἰσχυρῶν
 ἔστ' ἢ cōmuni pcepto
 σαυ δὲ μετὰ κοινῶν πρὸς αὐτῶν καὶ
 decreto vnuerse iudeorū
 ἰσχυρῶν παρὰ τῶν ἰουδαίων
 genti singulis annis agere hoc die
 ἔστι κατ' ἰσχυρῶν ἀγῶν τὰς δὲ πρὸς ἡμέ-
 ras. τὸ δὲ antiochi
 ras. καὶ τὰ μίτηρ τῶν ἀντιόχου τῶν οὐ

D

A

B

C

D

E

appellatus est nobilis obis
 προσαγορευθέντος επιφανούς τελευτήσ
 ina se habuit. nōc de ea q̄ de eupatore
 ούτως εἶχεν. τὸ δὲ κατὰ τὸν ἐπιφανῆρα
 antiocho filio ut impū gesta sūt deca
 ἀντίχου ὡς δὲ τὸ ἀσκήτους ἡμίθρα δ' αὐτῶ
 rabim: ea absciditē cōtinua
 σὺν δὲ ἀστὰ, συντίμωτες τὰ συνίχοντα
 bellos mala. hie cū cōsuepif
 τῶν παλιμῶν κακὰ. οὗτος ἰσὺ παρὰ λαῶ
 set regis: designavit sup nego
 βῶν τὴν βασιλείαν, ἀνιδίειν ἐπὶ τῶν πρῶ
 cia lysiā quēdā. cetero de syrie τ
 μέτων λυσίας τινὰ. κίλικς δὲ συρίας καὶ
 rhenicie ducē primariū. ptoleme
 φαιίκης στρατηγὸν πρῶτον. πολίμαχος
 est vocat macer iusticiā cōser
 πῶρ δὲ καλούμενος μακρῶν τὸ δ' ἵκαιο συντε
 uare eligō erga iudeos ppe
 εἶν προσαγορευθῶς εἰς τὴν ἰουδαίους διὰ τὴν
 factā in eos iniuriā: itabat res erga
 γεγονῶσαν εἰς ἀπὲς ἀδικίαν, ἐπιματρὸς τὰ πρὸς
 illos pacifice agere. unde accusa
 ἀγρὸς εἰρηκῶς διελογεῖται. κτηγορευθῶ
 mo ab amicis apd eupatorē
 ἴδως ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν ἐπιφανῆρα,
 τὸν πρὸς τὸν φρασητῆρα ἀνιδίειν: eo q̄
 καὶ πρὸς τὸν παρὰ κίλικας ἀκούων, διὰ τὸ τὴν
 cypri sibi cōsuepā a philometore
 κῦπρον ἐμπεριελάττει ὑπὸ τοῦ φιλομήτορος
 δεσπῆσαι: τὸ ad antiochā nobilitē
 ἐκλιπῆν, καὶ πρὸς ἀντίχον τὸν ἐπιφανῆ
 πῶσσει: neq̄ nobilitē ποικετῆ γήσο
 ἀναχωρήσαι, μὲτ' ἑσθὴν τὴν ἰουδαίαν ἐξ
 administrā. veniens scipm relide
 ἡσταισας. φαρμακίνας ἐκὺρον ἐξελίπει
 vic. gorgias de cū esset dux
 τὸν βίαι. γοργίας δὲ ἡμίθρος στρατηγὸς τῶν
 locor: aduenas accipiebat: et assidue cōtra
 τῶν τῶν, ἐξιστορῶν, καὶ παρὰ κίλικας πρὸς
 iudeos bellū gerēbat. simul de cū
 τὸν ἰουδαίους ἐπιλαμοτρῶν. ἰμοῦ δὲ τοῦ
 hoc τὸ ἰδαμεῖς ἐόροτο ὄρροτιμα
 τῶ καὶ εἰ ἰδομαῖς ἐγκρατῆς ἐπιματρῶν
 munitionū cōsuep: cetero cōsuep
 ὄχυρα μῶν ὄντες, ἐγυμναζόν τὸν ἰουδαί
 ος: τὸ fugatos a hierosoly
 eos, καὶ τὸν συγαθῶν τῶν ἀπὸ ἱεροσολ
 mis suscipitēo debellare ita
 μῶν πρὸς λαβόμενοι πολίμοτρῶν ἐπι
 bat. q̄ de circa maccabeū facien
 χίριον: ἡ δὲ πῶρ τὸν μακκαβαῖον ποισα
 teo orationē: τὸ cetero de
 σάρδων λιπῆσαι, καὶ ἀμίσσαστας τὸν εἶν
 adiutorē eis esse: cōtra ἰδω
 σύμμαχον ἀγρὸς ἡμίθροι, ἐπὶ τὰ τῶν ἰδω
 meos munitiones ipen fecerūt. q̄ τὸ ἰδω
 μαῖας ὄχυρα μῶν ἀμίσσαστας, ὅς καὶ πρὸς
 stites fonter: cōrotes facti sūt
 βαλόντες ἰεροσολῶν, ἐγκρατῆς ἐξιστο
 locor: oēs q̄ in muro
 τῶν τῶν, πάντες τὸ τὸν ἐπὶ τῶ τῶ
 pugnant: vna sunt. interuenit ut
 μαχομένους ἡμίθροι. κατῆσθαι δὲ τὸν
 occurrentes: interfecit de nō min
 ἰμπεριελάττει, ἀνιδίειν δὲ οὐχ ἡπὸ τῶν δ' ἰσ
 ἡμίθροι. cū fugissent de nō min
 μῶν. συμφυγόντων δὲ οὐκ ἐλάττει τῶν ἐν
 nouē milib' in duas turtes fones val
 νακχιλίον εἰς δύο πύργους ἰχυροῦς ἰμ
 de: τὸ οἶα q̄ ad obidione habē
 λα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολίμοτρῶν ἰχον

qui appellatus est nobilis vite excessus
 ita se habuit. Nunc autē de eupatore an
 tiochi impū filio q̄ gesta sunt narrabis
 m: breuiates mala q̄ in bellis gesta sūt.
 Hic enim suscepto regno contulit sup
 per negocia regni lysiam quendam phe
 nicis & syrie militie principem. Nam
 ptoleme⁹ qui dicebatur macer: iusti tes
 nax erga iudeos esse constituit: & pres
 cipue propter iniquitatē que facta erat
 in eos & pacifice agere cum eis. Sed ob
 hoc accusatus ab amicis apud eupatorē
 rem cum frequenter proditor audiret
 eo q̄ cyprium creditam sibi a philomet
 tore delerisset & ad antiochum nobis
 lem translatus: etiam ab eo recessisset:
 veneno vitam finit. Gorgias autem
 cum esset dux locorum: assumptis adue
 nis frequenter iudeos debellabat. Iu
 dei vero qui tenebant opportunas mu
 nitiones fugatos ab hierosolymis susci
 piebant: & bellare tentabant. Hi vero
 qui erant cum machabeo per oratiōes
 dominum rogātes vt esset sibi adiutor:
 impetū fecerunt in munitiones idume
 orum multaq; vi insistentes loca obti
 nuerunt: occurrentes interimierunt: &
 omnes simul non minus vigintiquin
 q; milibus trucidauerunt. Quidam au
 tem cū confugissent in duas turres val
 de munitas: omnem apparatus ad res
 pugnandum habentes: machabeus ad
 eorum expugnationem relicto simone
 & iosepho: temq; zacheo eisq; qui cum
 ipsis erant satis multis: ipse ad eas que
 amplius perurgebant pugnas conuer
 sus est. Hi vero qui cū simone erant cu
 piditate ducti a quibusdā qui in turrib⁹
 erant suasi sunt pecunia & septuaginta
 milibus didrachmis acceptis dimiserūt
 quosdam effugere. Cum autēz macha
 beo nunciatum esset quod factum est
 principibus populū congregatis: accus
 fuit q̄ pecunia fratres vendidissent ad
 uersarius eorum dimissis. Hos igitur p
 ditores factos interfecit: & confestim
 duas turres occupauit. Armis autē ac
 manibus omnia prospere agēdo in dua
 bus munitionibus plusq; viginti milia
 perenit. Et timotheus q̄ prius a iudeis
 fuerat superatus cōuocato exercitu pe
 regrine multitudinis & congregato eq
 tatu asiano aduenit quasi armis iudeū
 capturus. Machabeus autem & qui cū
 ipso erant appropinquante illo depre
 cabantur dominum: caput terra asper
 gētes: lumbosq; cilitis precincti: ad al
 taris crepidinem prouoluti: vt sibi pro
 pitius: inimicis autem eorum esset ini
 micus: & aduersari aduersaretur: sicut
 lex dicit. Et ita post orationem sumptis
 armis longius de ciuitate procedentes
 & proximi hostibus effecti refederūt.
 Primo autem solis ortu vtriq; commis
 serunt: isti quidem victorie & prosperi
 tatis sponforem cum virtute dominus
 habentes: ooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo
 ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

tes: maccabe⁹ ad vigentes locos
 τῶν, ὁ μακκαβαῖος εἰς ἐπίγοντας τῶν
 relinquo simonē τὸν iosephū: adhuc de
 ἀπὸ τῶν σίμωνος καὶ ἰωσήφου, ἔτι δὲ καὶ
 zacheū τὸν δὲ cū eo multos ad
 zacheū καὶ τὸν σὺν αὐτῶ ἰκτιοῦς πρὸς
 horū obidione: ipse fecerūt. q̄
 τὸν τῶν πολίμοτρῶν, ἀγρὸς ἰχυροῦς. ὅς
 de circa simonē pecunie auidi a
 de πῶρ τὸν σίμωνος φιλαργυριστῶν ὑπὸ
 quibusdā in turrib⁹ p̄suasi sunt argē
 τῶν τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπίγοντας ἀργυ
 to. septies de decē milia drachmas accipie
 εἰωῆ τῶν δὲ μυριάδας δραχμῶν λαβόν
 tes: p̄miserūt quosdā diffuere. cū p̄sua
 τῶν, εἰσάσαν τῶν διαρρηῖται. προσαγγιλ
 de esset de maccabeo de eo q̄ factū ē.
 εἰντος δὲ τῶ μακκαβαῖου πῶρ τὸν γεγονῶτος,
 congregāto principes p̄p̄ti: accusa
 συγκαγῶν τὸν ἰουδαίους τὸν λαῶν, κατῶ
 uit q̄ pecunia vendidissent fra
 γήρσιν ὡς ἀργυρίου πεπράκασιν τὸν ἀλλ
 tres: aduersarios cōtra eos demit
 φους, τὸν πολίμοτρῶν κατ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν
 tentes. hos de igit p̄sua factos
 σατῆς τῶν τῶν μετ' ὅν προσάσαν ἡμιθῶν
 interfecit: τὸ confestim duas tur
 ἀπὸ τῶν, καὶ παρὰ κίλικας τὸν δύο πύρ
 res occupauit. at armis omni
 bus κατελάβη. τοῖς δὲ ὄπλοις τὰ πᾶν
 no in manib⁹ p̄p̄erat: pecunia in
 τα ἐν τοῖς χερσὶν ἰουδαίους, ἀπὸ τῶν ἐν
 duas⁹ munitionib⁹ plusq; viginti
 τοῖς δύο ἰχυροῦσιν: πλείους τῶν δισμυ
 mille. timothe⁹ de q̄ p̄sua superat⁹ fuit a
 εἰωῆ. τιμῆτος δὲ ὁ πρῶτος ἡμίθρος ὑπὸ τῶν
 iudeis: congregāto regimine exercit⁹ milia
 ἰουδαίων, συγκαγῶν ξένας δυναμῆς πᾶ
 tos: τὸν q̄ alie erat eis
 πλείους, καὶ τὸν τῶν ἀσίας ἡμιθῶν ἰπ
 tes congregāto nō pauco: assuit q̄
 πους συκαρῶσας οὐκ ἐλίγους, παρῶν ὡς
 armis captur⁹ iudeū. q̄ de
 δραχμῶν λαβόμενος τὸν ἰουδαίαν. ὅς
 circa maccabeū appropriauit eo
 πῶρ τὸν μακκαβαῖον συγγίγοντας αὐτοῦ
 ad supplicātes dei: terra capita aspe
 πρὸς ἰκτιοῦς τῶν, γῆ τῶν κεφαλῶν κατῶ
 gentes τὸν ἰδωσ ὄντες
 पासण्टिस कौ तिसदुधुस सकुसि जूसस
 tes: ad cū est regione altaris crepi
 τῶν, ἐπὶ τὴν ἀπῆσαι τὸν εὐσπασηρίου κρη
 dine procedētes: rogabūt p̄p̄ti eis
 πῶρ τῶν προσαισόντες, ἡμίθροι ἰλαω ἀγρὸς
 facti: inimicū esse inimicis suis:
 ἡμίθροι, ἰχυροῦσαι τοῖς ἰχυροῖς αὐτῶν,
 τὸν aduersari aduersantib⁹: sicut
 καὶ ἀντιεἶσαι τοῖς ἀντιεἶμένους, καὶ ὡς
 lex declarat. cū fuissent de post oia
 ὄνομος διασφῆς. ἡμίθροι δὲ ἀπὸ τῶν δι
 tionē assumētes arma: p̄cesserūt ab
 σεως, ἀπὸ τῶν τῶν ἀπῆσαι, πρὸ τῶν ἀπὸ
 vnde nimis. appropriauit de
 τῶν πᾶν τῶν ἐπιπλεῖον. συγγίγοντας δὲ
 inimicis: in se ipso fuerūt. sup de
 τοῖς πολίμοτρῶν, ἐφ' αὐτῶν ἡσασ. ἀγρὸς δὲ
 solis ortu diffusos: cōmiserūt vtr
 τῶ ἀναγρῶν διαχωρῶν, προσέβαλον ἰκα
 q̄. isti de hōs habētes p̄p̄eritatis τὸν
 τῶν. εἰ μὲν ἰγγων ἰχοντες ἰχυροῦς καὶ ἰ
 ctouie cū vtrius: in duis refugib⁹
 καὶ μετ' ἀρῆς, τῶν ἐπὶ τὸν κῖ καταφυγῆ,

illi autem ducem bellum animū habebāt. Sed cum vehemens pugna esset apparuerunt aduersariis de celo viri quinque in equis frenis aureis decori ducatum iudeis prestātes. ex quibus duo machabeum medium habentes armis suis circumseptum incolumē conseruabant: in aduersarios autem tela & fulmina iaciebant: ex quo & cecitate confusi & repleti perturbatione cadebāt: interfecti sunt autem viginti milia quingenti & equites sexcenti. Timotheus vero con fugit in gazaran presidium munitū cui preerat chereas. Machabeus autem & qui cum eo erant letantes obsederunt presidium diebus quattuor. At hi qui intus erāt loci firmitate confisi supra modum maledicebant: & sermones nephandos iactabant. Sed cum dies quinta illucesceret: viginti iuuenes ex his qui cum machabeo erant accessi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum & feroci animo incedentes: ascendebant sed & alii similiter ascendentes turre: portasque succendere aggressi sunt: atque ipsos maledicos viuos concremare. Per continuum autem biduum: presidio vastato timotheum occultantem se in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius chereā & apollophanē occiderunt. Quibus gestis in hymnis & confessionibus benedicebant dominum qui magna fecit in israel: & victoriam dedit illis.

Capitulum vndecimum.

Sed paruo post tempore lysias procurator regis & propinquus a ne gocorum prepositus grauitur ferēs de his que acciderant: congregatis octoginta milibus & equitatu vniuerso veniebat aduersum iudeos existimans se ciuitatē quidem captam gentibus habitaculum facturum: templum vero in pecunie questum sicut cetera delubra gētium habiturum: & per singulos annos venale sacerdotibus: nusquam recogitans dei potestatem: sed mente effrenatus in multitudine peditum & in milibus equitum & in octoginta elephantis confidebat. Ingressus autem iudeam & appropiās bethsure quae erat in angusto loco ab hierosolymsa interuallo quinque stadiorum illud presidium expugnabat. Ut autem machabeus & qui cum eo erant: cognouerunt expugnari presidia cum fletu & lachrymis rogabant dominū: & omnis turba simul: vt bonum angelū mitteret ad salutem israel. Et ipse primus machabeus sumptis armis ceteros exhortatus est simul secum periculum subire & ferre auxilium fratribus suis. Cūque pariter prompto animo procederēt hierosolymsis: apparuit precedens eos eques in veste candida: armis aureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericordem dominum: & conualuerunt animis: non solū homines sed & bestias ferocissimas & muros ferreos parati penetrare. Ibant igitur

beneficēbat israel. et victoriā ipse largiuntur tibi israel. et tu victor dominus. **Ca. 11.** **P**aruo post tempore lysias procurator regis a ne gocorum prepositus grauitur ferēs de his que acciderant: congregatis octoginta milibus & equitatu vniuerso veniebat aduersum iudeos existimans se ciuitatē quidem captam gentibus habitaculum facturum: templum vero in pecunie questum sicut cetera delubra gētium habiturum: & per singulos annos venale sacerdotibus: nusquam recogitans dei potestatem: sed mente effrenatus in multitudine peditum & in milibus equitum & in octoginta elephantis confidebat. Ingressus autem iudeam & appropiās bethsure quae erat in angusto loco ab hierosolymsa interuallo quinque stadiorum illud presidium expugnabat. Ut autem machabeus & qui cum eo erant: cognouerunt expugnari presidia cum fletu & lachrymis rogabant dominū: & omnis turba simul: vt bonum angelū mitteret ad salutem israel. Et ipse primus machabeus sumptis armis ceteros exhortatus est simul secum periculum subire & ferre auxilium fratribus suis. Cūque pariter prompto animo procederēt hierosolymsis: apparuit precedens eos eques in veste candida: armis aureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericordem dominum: & conualuerunt animis: non solū homines sed & bestias ferocissimas & muros ferreos parati penetrare. Ibant igitur

F

G

A

B

in dispositione à celo adiutores habent
in diuinitate non autem ueritate
miserere illorum dno. more leo
tis iustitiam autem non curio. lioni
nā ite inuictos in hostes:
dñm dñm inuictos in hostes:
prostrauerunt ex eis mille supra de
κατ'ερωσας αυτων χιλίους προς τους μιλ
επιμισθωσας δε σεκοτος supra mil
είας, επ'εις δε εξακοσιους προς τους χιλί
le. at uictorios coegerunt fugere.
με τους δε πατας ηγάλασας φυγειν. ει
plures at eorum uulnerati: nudi
πλασιους δε αυτων τραυματιαι, γυμνοι
cauerunt. τ' ipse at lysias turpiter
θισωσας και αυτος δε ο λυσιας αιχρωσ
fugio liberat' e. nō infensat' at epistolo
φύγων θισωσιν. οσα αυτους δε υπαρχων
intra se reputatio facta circa
προς αυτους επιβαλλων το γεγονός προς
se diminutione: intelligit inuictos
αυτον λαλωσασα, και συντησας ανικητους
esse hebreos: oipote
ειται προς ιβραειους, του παρ' ουσιαμου
deu amittite eis: mit
leu συμμαχουστος αυτους, προσαποστει
teno gnaat' edentire in oib'
λας επ'εις συλλυεισας επι πασι τους
iustia: τ' obedere τ' regē gna
δικαιος, και οτι και τον βασιλεα πει
iust' amitt' eis cogere esse.
σεν φίλοι αυτους αποκαλεισιν ημεσας.
annuit at maccabe' in oib'
επιλυσε δε ο μακκαβαϊος επι πασιν
dñm lysias hortabat' uilitatio
εις ο λυσιας παρεκαλει τον συμφεροντος
cura habeo. ησυχαση maccabe' tradit
φροτιζων. οσα παρ' ο μακκαβαϊος επ' ει
dit lysie p' scripta de ius
δωκε τω λυσια δε γραστων προς τον του
deio: ededit rex. fuerit
δαιων, συνεχωσεν ο βασιλευς. ησασ παρ
scripte iudeis epistole:
αι γεγραμμεσαι προς ιουδαϊους επιτολαι,
a qñe lysia edinentes modis
παρ' αυτου λυσίου περιχοσασ τον τροπον
hñc. lysias inuictis iudeos gau
τητον λυσιας τω πληθει των ιουδαϊων και
dere. iohannes τ' abessalon missi
ρεν. ιωακίμ και αβισαλεμ οι επιμφοιτες
a uobis tradentes subscripta
παρ' αυτων επιδοστες τον υπογεγραμμενον
responsum: rogabit' p' hñc p' illud signifi
χρηματισμοι, ηξισον προς τον δ' αυτ' σημα
cabitur. quocirca igit' oronebat regi p' ferre
νομισαν. οσα μεν ουκ ειδη τω βασιλει προσε
ει σημασαι. η δε fuerit possibilia cocef
νεχθηναι θισωσασ. α δε ει επι δεχομενα συ
fu. si igit' seruauerint ad
νεχωσεν. αν ουκ μεν συντηροσκει την εις
negotia benivolentia: in reliquis idea
τα παραμακα ενισασι, και εις το λαπων πε
bo causa bonorum esse. pro
εασομαι παρ' αυτους αγαθων ημεσας. υπ' ει
at hñc p' rem iust' hñc q
de των κατα μέρος επιτεταμαι τουτους τι
τ' qñe a me: colloqui uos. uale
και τους παρ' αυτου, διαλεχθησται υμιν. ερω
te. anno centesimo quadragesimo octauo:
de. ετους εκατος τεσσαρακοσου ογδου,
lois coemth' uicesima quarta. at re
dies karthiου εικαδι τεταρτη. α δε του βα

prompti de celo habentes adiutorem
& miserantem super eos dominū. Leo
num autem more impetu irruentes in
hostes prostrauerūt ex eis undecim mi
lia peditum & equitum mille sexcentos;
vniuersos autem in fugam uerterunt:
plures autem ex eis uulnerati nudi eua
serunt. Sed & ipse lysias turpiter fugiēs
euasit: & quia non infensatus erat: secū
ipse reputans factam erga se diminutio
nem: & intelligens inuictos esse hebre
os: omnipotentis dei auxilio nitentes:
misit ad eos promissiq; se consensurū
omnibus que iusta sunt & regem com
pulsurum amicum fieri. Annuit autem
macheus precibus lysie in omnibus
utilitati consulens. Et quocūq; macha
beus scripsit lysie de iudeis: ea rex con
cessit. Nam erat scripte iudeis epistole:
a lysia siquidem hunc modum conti
nentes. Lysias populo iudeorum salu
tem. Ioannes & abessalon qui missi fue
rant a uobis tradentes scripta postula
bant: ut ea que per illos significabatur
implerem. Quocūq; igitur regi potue
runt perferri: exposui: & que res permi
tebat: concessi. Si igitur in negociis si
dem conseruaueritis: & deinceps bono
rum uobis causam esse tentabo: de ce
teris autem per singula uerba manda
ui & istis & his qui a me missi sunt colo
qui uobiscum. Bene ualete. Anno cē
tesimo q̄dragesimo octauo mensis diol
cori die uicesima & quarta. Regis autē
epistola ista continebat. Rex antiochus
lysie fratri salutem. Patre nostro inter
deos translato nos uolentes eos q̄ sunt
in regno nostro sine tumultu agere: &
rebus suis adhibere diligentiam: audis
uimus iudeos non cōsensisse patri meo
ut transferrentur ad ritum grecorum:
sed tenere uelle suū institutum: ac pro
pterea postulare a nobis concedi sibi
legitima sua. Volentes igitur hñc quo
q; gentem quietam esse: statuentes in
dicauimus templum restitui illis ut age
rent secundum suorum maiorum con
suetudinem. Bene igitur feceris: si mise
ris ad eos & dexteram dederis ut cogni
ta nostra uoluntate bono animo sint:
& utilitatib; propriis deseruiant. Ad iu
deos uero regis epistola talis erat. Rex
antiochus senatui iudeorum & ceteris
iudeis salutem. Si ualetis sic est ut uos
lumus sed & ipsi bene ualemus. Adit
nos menelaus dicens uelle uos descen
dere ad uestros qui sunt apud nos. His
igitur qui cōmeant usq; ad diem tricesi
mum mensis xandici: damus dextras
securitatis: ut iudaicis utantur cibis &
legibus suis sicut & prius: & nemo eor
um ullo modo molestiam patiatur de
his que per ignorantiam gesta sunt.
Misimus autem & menelaum qui uos
alloquatur. Valete. Anno centesimo
quadragesimo octauo xandici mensis
quintadecima die. Miserunt autem
etiā romani epistolas ita se habentem.

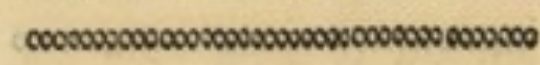
gio epistola continebat sic.
συλλυεισας αυτους. βα
rex antioch' fratri lysie gau
συλλυεισας αυτους τω αδελφω λυσια και
dere. patre nro in deos transla
ρεν. τ' πατρος ημων εις θεους μετασαν
το: uolentes eos q̄ ex regno
ρος, βουλομενοι τους εκ της βασιλειας
inertumulti sunt esse ad
απαρχους υντας ημεσας προς την των
ppriou curis audientes iude
ιδιων επιμελειασ, ακκοιτες τους ιουδα
os nō edentire patri in
eas με συντυσοκουντας τη του προς επι τα
greci translatione: sed sibi mo
ελληνικα μεταεισεν, αλλα την αυτων αγω
rem tenere postulantes coedi
γην αειτιζοντας αειουτας συχωρησται
sibi legitima. uolentes igit' τ' hñc
αυτους τα τοιμα αρουμειν ον και του το
genit' extra turbatione esse: iudicant'
το ετους ιγους παραχως ειναι, κριτομεν
ει επι τα ιβραειοις restitui: τ
το, τε ιβραειοις αποκατασθησασ, και
ut uisat' fm eos q̄ sub maiorib;
πολιτευεισασ κατα τα επι των προγονων
suis moica. hñc igit' facite mie
αυτων εινα. ευ ον ποιησεις διαπιμψα
teno ad eos τ' dñs δεσπασ. ut
μινος προς αυτους και τους δεξιας. οπως
cognosceat' nram uoluntate: bono
ειδουτες την ημετερας προαρισιν, ευου
αιο sint: τ' libeter uerit' ad
μοι τι ωσι, και ιδεως διαγιγασται προς
ppriou p' uatione. ad ho
την των ιδιων αντιληψιν. προς δε το
genit' regis epistola talis
εστιν η του βασιλευς επιτολαι ημεσας
erat. rex antioch' senatui
δν. βασιλευς αντιοχος τη γερουσια
iudeou τ' alijs iudeis
των ιουδαϊων και τους αλλοις ιουδαϊοις
gaudere. si ualeat: erit ut uolunt'.
καιρεν. ει ερωσεν, εινα αν ως βουλομεθα.
τ' ιβραειοις ut ualeat'. σημασαι nobis
και αυτοι δε υγιασμεν. επιφαισεν ημιν
menela' uelle descendeat' uos
ε μενελαιος βουλεισασ καταλιοντας υμας
venire ad ppriou. descen
γιγασται προς τους ιδιους. τους κατα
deput' itaq; uisat' tricesima die xandici
πορευομενις ον μεχει τριακαδος ξαθη
ει επι δεξια α securitate: ut uel
κου υπαρχει δεξια μετε της αδελιας, χρε
tur iudei suis sum
δαι τους ιουδαϊους τους αυτων δια
pud' τ' ιβραειοις sicut τ' prius.
παρ' αυτισ και υμεις και η γοηροσσει.
τ' nemo eor' fm uilli modis mo
και ουδεις αυτων κατ' αυδεια τροπον πα
lestiam patiet' de his q̄ ignorata fuerit. mi
ρετοχλησεται προς των ηγομενιων. πε
si at τ' menela' hortata
πομφα δε και τον μενελαιον παρακαλι
runt uos. ualete. anno centesimo
στοντα υμας. ερωσεν. ετους εκατος
quadragesimo octauo xandici mensis
τεσσαρακοσου ογδου, ξαθηκου πεντε
τ' decima. misit' at τ' romani
καιδικατη. επιμψα δε και ει δωμα
ad eos epistola habent' sic.
ει προς αυτους επιτολαι ιχουσα ουτως
F.

D

E

F

G

306. 6.c. q̄ nō fās. q̄ āt circa iudam inuo-
 α μὲν ἴμιος. οἱ δὲ πόδι τὸν ἰουδαίαν ἑπικα
 caneo magna mīdi faci-
 λιστάμιοι τὸν μέγαν τὸν κόσμου δυνάει
 rem: q̄ sine aricidō τ machinis istrumē
 ται, τὸν ἄτερον κριῶν καὶ μηχανῶν ὄργανοι
 talib' precipitant hiericho in
 κῶν κατακρημνίσαντα τὸν ἱερὸν κατὰ
 ἱερὸν ἱεροῖς: utuerūt ferociter
 τὸν ἰσοῦ χροῖους, ἰσθῆσαι ἱεροῦ ὡς
 in mur. capiteo q̄ ciuitate
 τῷ τείχει καταλαβόμενοι τὴν πάλιν
 dei volūate: ineffabiles fecerūt
 τὴ τῷ θεῷ εὐλασίαι, ἀμυθήτους ἑπιπέσαι
 cedēs. ita ut adiacēs ita
 ἡ σφαγῆς ὡς τὴν παρὰ κειμένη λίμ
 gnā in latitudine habēs stadia duo: su
 να τὸ πλάτος ἔχουσα σταδίων δύο, κα
 eas sanguine impletiā videre
 τέρυρον αἵματι πτωλορωδία φαίει
 tur. inde āt discēditēs p stadia
 στα. ἰκείναι δὲ ἐποπαύσαντες σταδίων
 septingēta quinquaginta p̄stiterūt in
 ἐπικασίους πεντάκοντα δίνουσαι εἰς τὸν
 characa ad eos q̄ dicunt tibiāni
 χάρακα πρὸς τοὺς λιγυθίους ἰουδαίου
 iudei. τ timothei q̄dē in lo-
 cis nō cōprehēditis ἵστασι negotio ἵθε α
 πω οὐ κατέλαβον ἀπέρουσαν τότε ἐπὶ
 locis regressum: relinquentē
 τῶν τόπων ἰκλειυκίαι, καταλειυκίαι
 āt p̄stidit in q̄dā loco τ valde fir
 ἡ φρουρὰν ἐν τῷ τόπῳ καὶ μάλα ὄχυ
 mā. dositēo āt τ ἰσφίαιερ ex his q̄ circa
 φα. δ' ὡσίδιος δὲ καὶ σωσίπατρος τῶν πόδι
 machabēo oucib' cecidēt
 ἡν μακκαβαῖον ἡγεμόνων. ἰξιδύσαντες,
 p̄stiterūt a timotheo reli-
 ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ τῆς τῆς καταλειφ
 sas in p̄stidit plures decē
 ἑντάς ἐν τῷ ὄχυρῳ μακί πλείους τῶν μ
 mille viris. at machabēo oucib' ὀυδινās
 εἶνα ἀπέρων. ἡ δὲ μακκαβαῖος διατάξας
 sua exercitiā p̄ cohortes cōstituit
 τὴν ἰουδ' στρατιὰν ἀπέρων κατέστει
 eos in turmas. τ in timothei
 ἀγρὸς ἐπὶ τῶν ἀπέρων. καὶ ἐπὶ τὸν τῆς
 impleti fecit habētē circa se decē miliaria duo
 ὄργανον ἔχοντα πόδι ἀπέρων μυριάδας δύο
 decim peditū: cetero āt duo mille supra
 δικά πέρων, ἑπέρων δὲ δύο χιλίους πρὸς
 quingētos. at aduentū cognos-
 τὸς πεντακισίους. τὴν δὲ ἰσοδὸν μετὰ λα
 εἰς iude: p̄cūstis timotheo
 βῶν ἰουδαίαν, πρὸς ἑξάπέρων οἱ τῆς
 νεοῖς τ filios τ reliquū
 τὸς γυναικῶν καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἄλλα
 apparati ad id q̄ dicit carnion. erat esu
 ἀποκαυκίαι εἰς τὸ λεγόμενον καρῖον. ἡν ἰσο
 difficile obfessa τ accessu difficile castelli
 δ' ὑποκαυκίαι καὶ ὑποκαυκίαι τὸ χωρῖον
 ob oim locor angustia.
 δὲ τὴν πάλιν τῶν τόπων εἰσῆλθαι.
 ei apparuisset āt inde cohortis p̄ci-
 ἑπιφανείας δὲ τῆς ἰουδαίαν ἀπέρων πρῶ
 mar: τ facto timotheo in ho-
 τας, καὶ ἡρωδίου δέους ἐπὶ τοὺς πολέμι
 ἵστα: t̄pidatide q̄ ex ill' q̄ vniuersa vi
 eus. φοβὸν τε ἡ τῆς τοῦ πάντε ἰσο
 det apparenia facta sup ἰσο: in
 εἰσῆλθαι ἑπιφανείας ἡρωδίου ἐπ' ἀπέρων, εἰς

que fas non est. Machabeus autem in-
 uocato magno mundi principe qui si-
 ne arietibus & machinis: temporibus
 iesu precipitauit hiericho: irruit feroci-
 ter muris & capta ciuitate per domini
 voluntatem innumerabiles cedes fecit:
 ita ut adiacens stagnum stadiorum duo-
 rum latitudinis sanguine interfecto-
 ru fluere videretur. Inde discesserunt stadia
 septingenta quinquaginta & venerunt
 in characa ad eos: qui dicuntur tibia-
 nei iudeos: & timotheum quidem in il-
 lis locis non comprehenderunt: nul-
 loq; negotio perfecto regressus est: res-
 licto in quodam loco firmissimo p̄stidit.
 Dositheus autem & sosipater qui
 erant duces cum machabeo peremes-
 runt a timotheo relictos in p̄stidit. de
 cem milia viros. At machabeus ordi-
 natis circum se sex milibus & constitu-
 tis per cohortes: aduersus timotheum
 processit habentem secum centum vi-
 ginti milia peditum equitūq; duo milia
 quingentos. Cognito autem inde ad-
 uentu timotheus premisit muberes &
 filios & reliquum apparatus: in p̄stidit
 dium quod carnion dicitur. Erat em̄
 inexpugnabile & accessu difficile pro-
 pter locorum angustias. Cūq; cohors
 iude prima apparuisset: timor hostibus
 incussus est ex presentia dei qui vniter
 fa conspicit: & in fugam versi sunt alius
 ab alio ita ut magis a suis desicerentur:
 & gladiorum suorum ictibus debilita-
 rentur. Iudas autem vehementer in-
 stabat puniens prophanos & prostrauit
 ex eis triginta milia virorum. Ipse
 vero timotheus incidit in partes dosi-
 thei & sosipatris & multis precibus po-
 stulabat vt viu' dimitteretur: eo q̄ mul-
 torum ex iudeis parentes haberet ac
 fratres quos morte ei' decipi cueniret.
 Et cum fides dedisset restitutum se eos
 secundum constitutus: ilesum eum di-
 miserunt propter fratrum salutem. Iu-
 das autem regressus est a carnion in-
 terfectis viginti quinque milibus. Post
 horum fugam & necem: mouit exerci-
 tum ad effron ciuitatem munitā in qua
 multitudo diuersarum gentium habita-
 bat: & robusti iuuenes pro muris consi-
 stentes fortiter repugnabant. In hac
 autem machine multe: & telorum erat
 apparatus. Sed cum omnipotentem
 inuocassent: qui potestate sua vires ho-
 stium confringit: ceperunt ciuitate: &
 ex eis qui intus erant viginti quinque mi-
 lia prostrauerunt. Inde ad ciuitatem
 scytharum abierunt: que ab hierosoly-
 mis sexcentis stadiis aberat. Conter-
 stantibus autem his qui apud scythopo-
 litas erāt iudeis q̄ benigne ab eis habe-
 rentur: & temporib' infelicitatis q̄ mo-
 deste secus egerint: gratias agentes:
 & exhortati etiam de cetero erga

fugā versisunt. alius alio lat.
 φυγὴν ὄρισαν. ἄλλος ἄλλαχ' φερόμετος.
 ita ut scpe a p̄stis scderen-
 ὡς τε πολλαίς ὑπὸ τῶν ἰουδαίων βλάπτει-
 tur. τ gladiorū macronib' trāstige
 στα. καὶ τῆς τῶν ἰσοδὸν ἀπέρων ἀπέρων
 renf. faciebat āt p̄cutionē ἰουδαίαν
 στα. ἑπὶ τῶν δὲ τὸν διαγωγὴν ἑπὶ τῶν
 iudas stimula p̄phanos. occa-
 ἰουδαίαν συγκλητῶν τὸν ἀλιτωρῶν. δὲ ἰσο
 dit q̄ ad decē miliaria tria viros. ip-
 se ἄt timotheo incidēs in eos q̄ circa
 τὸς δὲ ὁ τῆς ἰσοδὸν ἰσοδὸν τῶν πόδι
 dosithei τ sosipatris: postulabat ei
 τὸν ὄρισαν καὶ σωσίπατρον, ἰξιδύ μετὰ
 multis adulationib' vt dimitteret viu' se.
 πολλὰς γοητείας ἰξιδύ μετὰ τῶν
 eo q̄ pluriū q̄dē parētes q̄lior āt fra-
 dia τὸ πλείων μὲν γοητείας ἄτ ἀδελ
 tes haberet. τ hos decipi cōtin-
 φους ἔχει. καὶ τὸν τῶν ἀλογίανται συμ-
 στα. cū firmasset āt ἰσο p̄ plu-
 βῶσεν. πρὸς ἰσοδὸν δὲ ἀπέρων δὲ πλείων
 ta definitionē restitutum hos
 να τὸν ὄρισαν ἀποκαυκίαι τὸν τῶν
 illecos: dimitteret cū p̄stis
 ἀπέρων, ἀπέρων ἀπέρων ἰξιδύ
 fructū salutē. egredies āt in
 τῆς τῶν ἀδελφῶν σφίαι. ἰξιδύ δὲ ἐπὶ
 carnion τ atrogate: ἰσοδὸν
 τὸ καρῖον καὶ τὸ ἀπέρων, κατέστει
 uit decē miliaria corporū duo: τ quinque mi-
 λε μυριάδας σωμάτων δύο καὶ πεντακί-
 lia. post āt hos fugā τ p̄ci-
 λίου. μετὰ δὲ τῶν τῶν τῶν ἀπέρων
 tionē exercitiā mouit τ cetera c̄phēo ciuitatē
 λειαν ἑπὶ τῶν τῶν καὶ ἐπὶ τῶν πάλιν
 munitā. in q̄ omnigenē in ἰσοδὸν ἰσοδὸν
 ὄχυρῳ. ἡν ἡ πᾶμφυλα ἐν αὐτῇ πλείων κα
 bitabat. iuuenes āt robusti ante mu-
 τῶν τῶν τῶν δὲ ἰσοδὸν τῶν τῶν τῶν
 ros cōstitēs fortiter repugnabāt. hic
 ὡν κατέστει ἰσοδὸν ἀπέρων. ἰξιδύ
 instrumētov τ telorū multi appara
 ἡ ὄργων καὶ βελῶν πολλὰ παρὰ
 τῶν ἐστ. inuocātes āt ἰσο
 σεῖς ὑπέρων. ἑπικαυκίαι δὲ τῶν ὄν
 cipe cū fortitudine cōfringit
 νῆσται τὸν μετὰ τῶν τῶν τῶν τῶν
 hostiū vires: ceperūt ciuitatē
 τῶν πλείων ἀπέρων, ἰξιδύ τὸν πάλιν
 subditā. p̄strauerūt āt ex his q̄ int'
 ὑποκαυκίαι κατέστει δὲ τῶν ἰσοδὸν εἰς
 decē miliaria duo quinque milia. abentis
 μυριάδας δύο καὶ πεντακίλιους. ἀπέρων
 tes āt inde: p̄cūstis in scytharū ciui-
 ξαυτεῖς δὲ ἰξιδύ, ἀπέρων ἐπὶ σκυθῶν τῶ
 tate distantē a hierosolymsi sta-
 λιν ἀπέρων ἀπέρων ἰσοδὸν σταδίων
 dīso sexcentis. testantib' āt q̄
 ους ἰσοδὸν ἀπέρων ἀπέρων τῶν τῶν
 illic ἐστ iudeis: quā scythopo-
 λιαι κατέστει τῶν ἰουδαίων, ἡν ἡ σκυθῶν
 lie habuerūt erga eos benignitātē: τ in
 λιξιδύ ἔχον πρὸς ἀπέρων ἰσοδὸν, καὶ ἐν
 aduertitatis ἰσοδὸν benignitātē occur
 τῶς τῆς ἀτυχίας καμῶν ἡμερον ἀπέρων
 sum: gratias agētes τ hōm-
 τῶν, ἑπικαυκίαι καὶ πρὸς παρὰ
 tes cū in reliqua erga
 κατέστει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ

genus benignos esse: venerunt in
 ἡὸς ἰουδαίως εἶναι, παρεφθάρσας εἰς
 hierosolymā hebdomadar festo
 ἱεροσόλυμα τῆς τῶν ἑβδομάδων ἡμέρας
 exiit p̄p̄nquo. post ἄν δικά
 εὐσας ὑπογύου. μετὰ δὲ τὴν λιγοδίαν
 pentecosten: irruerunt cetera gorgiā
 πεντηκοστῆν, ἄρμασιν ἐπὶ γοργίαν τὸν
 idumee ducē. exierūt ἄν εἰ
 τῆς ἰδομαίης στρατηγόν. ἔβλητο δὲ με
 pedib⁹ trib⁹ milib⁹: equitib⁹ ἄν quadri
 τὰ πῶν τριχίλιον, ἰσπίων δὲ τετρα
 gentis. cōtra hbc ἄν pugnares
 κοσίων. πρὸς τοῦτον δὲ παραταξαμένους
 cōtigit cadere paucos de iude
 συνίβη πισεῖν ἀλίγους ἐκ τῶν ἰουδαί
 ων. dosib⁹ ἄν ἡλδοχίος ἡ βασιλεὺς
 ων. δωσίσιος δὲ τις τῶν τοῦ βασιλέως
 eques vir τ φοκίος apprehēdit
 ἔφωπος ἀπὸ καὶ καρτερός εἰ χιτὸν τοῦ
 gorgiā: τ ἰσπίος χλαμύδος
 γοργίου, καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος,
 duxit εἰς iouster. τ εἰς vellec sic
 ἡβη αὐτὸν ἰσπίος καὶ βουλομένου τὸν κα
 lesiā capere viti: equitā quo
 τάρρασι λαβείν ζωγρίαν, τῶν ἰσπίων τι
 δὲ θρακισί ἰσπεσο in εἰ τ
 νὲς θρακῶν ἐπιειχθέντος αὐτῷ καὶ τὸν
 humerū amputāte: fugit gorgias in mare
 ἄμων κασιλόντος, θίφωγι γοργίας εἰς μαρι
 ἰά. hia ἄν circa hesārin diuino
 σά. τῶν δὲ πρὸς τὸν ἰσπίον ἐπὶ πλεῖ
 pugnantib⁹: τ fatigatio exstib⁹: ἰσπι
 ον μαχαιδίωσι, καὶ καπκώτων ἰσπίων, ἰσπι
 cans iudas dñm aditio:
 καλίσσάδρος ὁ ἰουδαίος τὸν κύριον σύμμα
 ρον apparere τ ducē bellis
 χοι φαίνεται καὶ προδύχον τοῦ πολέμου,
 incipio patria voce cū hym
 καπρεξάδρος τῆ πατρίω φωνῇ τῆς μεθύμ
 nis clamorē: aggressus insperate eos ἡ
 νωι κρυγῆν, ἰσπίος ἀπρσοδούτως τοῖς
 circa gorgiā: fugā eor fecit.
 πρὸς τὸν γοργίαν, τρωπῆ αὐτῶν ἰσπίος
 iudas ἄν colligō exercitū: venit
 τοῦ ἰουδαίου δὲ ἀταλαβῶν τὸ στρατεύμα, ἡκεν
 in odollā ciuitatē. at septima die sup
 eis ἑδ' ἄλλαμ πάλιν. τῆς δὲ ἑβδομάδος ἰσπι
 uenitē: fin cōsuetudinē purificati
 βαλλούσης, κατὰ τὸν ἰσπίον ἀγνιδέντης
 ibidē sabbati egerūt. at sequēti
 αὐτῶν τὸ σαββατικὸν δινύχον. τῆ δὲ ἑχομίην
 venerūt ἡ circa iudā quo τῆς
 ἄλλοι οἱ πρὸς τὸν ἰουδαίον καὶ τὸν χροῖον τὸ
 necessitas fuit: corpora p̄stra
 τῆς χρείας ἰσπίος, τὰ σώματα τῶν πρὸ
 τω tollere: τ εἰ
 πεπρωμένων ἀνακρίσασθαι, καὶ μετὰ τῶν
 cognatis reponere in pater
 συγκλητῶν ἐποκαταστῆσαι εἰς τοῦς πατρί
 nis sepulchris, lucisτῆ ἄν vñ' αἰσῆς μοιτο
 ους τάρρους. ἰσπίος δὲ ἰκάσει τῶν τετρωμένων
 sub tuniciis sacra eor q̄ de ἰδ
 ὑπὸ τοῦς χιτῶνας ἰσπίος τῶν ἐπὶ ἰαμ
 nia idolorū: a q̄' lex p̄hibet
 νίας εἰδ' ἄλλω, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοῦς
 iudcos. at oib⁹ manifestū fuit ob
 iud' αἰούς. τοῖς δὲ πᾶσι σαφῆς ἔβητο διὰ
 hanc causam hos corruisse.
 τῆ δὲ τῆς ἀγίας τοῖς δὲ πεπρωμέναι.
 οὐσ ἰσπίος benedictos eor ἰσ
 πᾶν τις οὐν εὐλογῆσαι τις τὰ τοῦ δικαιο

genus suum benignos esse: venerunt
 hierosolymam die solenni septimana
 rum instante. Et post pentecosten abie
 runt contra gorgiam prepositum idu
 mee. Exiit autem cum pedibus tris
 bus milibus et equitibus quadringens
 tis. Quibus congressis cōtigit paucos
 rtere iudeorum. Dositheus vero quidā
 de bacenoris eques vir fortis gorgias
 tenebat: & cum vellet illis capere viuit:
 eques quidā de thracibus irruit in eū:
 humerūq; eius amputauit: atq; ita gor
 gias effugit in maresa. At illis qui cum
 eldrin erant diutius pugnantibus & fati
 gatis: inuocauit iudas dominum adiu
 torem & ducem belli fieri: incipiens vo
 ce patria & cum hymnis clamorem ex
 tollens fugam gorgie militibus incuse
 fit. Iudas autem collecto exercitu venit
 in ciuitatem odollam. Et cum septima
 dies superueniret: secundum consuetu
 dinem purificati in eodem loco sabbas
 tum egerunt. Et sequenti die venit cū
 suis iudas vt corpora prostratorum tol
 leret: & cum parentibus poneret in se
 pulchris paternis. Inuenerunt autem
 sub tunicis intersectorum de donariis
 idolorum que apud iamniā fuerunt:
 a quibus lex prohibet iudeos. Omnis
 bus ergo manifestum factus est ob hāc
 causam eos corruisse. Omnes itaq; be
 nedixerunt iustum iudicium domini q
 occulta fecerat manifesta. Atq; ita ad
 preces conuersi rogauerunt vt id quod
 factum erat delictum obliuioni tradere
 tur. At vero fortissimus iudas hortabatur
 populum conseruare se sine pec
 cato sub oculis videntes que facta sunt
 pro peccatis eorum qui prostrati sunt.
 Et facta collatione: duodecim milia dra
 chmas argenti misit hierosolymas ofe
 ferri pro peccatis mortuorum sacrifici
 cium: bene & religiose de resurrectione
 cogitans. Nisi enim eos qui ceciderāt
 resurrecturos speraret: superfluum vis
 deretur & vanum orare pro mortuis.
 Et quia considerabat qd hi qui cum pie
 tate dormitiones acceperant: optimas
 haberent repositam gratiam. Sancta
 ergo & salubris est cogitatio pro defun
 ctis exorare vt a peccatis soluantur.

Capitulum decimum tertium.

Anno centesimo quadragesimo no
 uo cognouit iudas antiochum eu
 patorem venire cum multitudine ad
 uersus iudeam: & cum eo lysias proci
 rator & prepositum negociorum se
 cum habentem pedum centum decē
 milia: & equitus quinq; milia: & elephā
 tes vigintiduos: currus cum falcib⁹ tre
 centos. Commisit autez se illis & me
 nelaus: & cum multa fallacia deprecaba
 tur antiochum non pro patrie salute:
 sed sperans se constitui in principatu.
 Sed rex regum suscitauit animos antio
 chi in peccatorem: & suggerente lysia

si ubi q̄ occulta manifesta fa
 κρήουκῦ τοῦ τὰ κερυμδία φατερά ποι
 cit: ad supplicatōes cōuersi sunt: rogās
 οὐνος, εἰς ἰκετίαν ἰτραπίσασ, ἀμύσασ
 tes sacri delictū olno deles
 τις τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα τιλίως ἔβαλυφ
 ri. at ḡofus iudas hortat est
 ἔναι. ὁ δὲ φησὶς ἰουδαίος παρεκάλει τὸ
 multitudinē cōseruare se sine peccato
 πλῆθος συντηρεῖν αὐτοῦς ἀμάρτημα
 esse: sub oculis vidētes q̄ facta erūt ob
 εἶναι, ὅτι ἰσπίος τὰ γεγονότα διὰ
 prostratorū peccati. fas
 τῶν τῶν προπρωμένων ἀμάρτημα. πρὸς
 cis q̄ p̄paratione finitrou colle
 σάδρος τε κατσκοπιάματα κατ' ἀνδ' ῥαλο
 ctione ad argētī decachmas duomille: mis
 γίας εἰς ἀργυρίου δραχμάς θιχίλιος, ἀπὶ
 sit in hierosolymā ad offerēdū pro
 σελει εἰς ἱεροσόλυμα προσάγαγειν πρὸς
 peccato sacrificiū: valde bene τ vidēte
 ἀμάρτημα εὐσίαν, πᾶν καλῶς καὶ ἀγίας
 facies: de resurrectione cogitō.
 πρᾶτῶν, ὑπὲρ ἀνασῆσις διαλογισμῶν.
 nisi est eos q̄ ceciderant resurrecturos spe
 εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ προπρωμένους ἀναστῆναι προ
 rasset: superflui τ vani pro mortuis
 σιδ' ἄκα, πρὸς τὸν καὶ λαφύδης ὑπὲρ νεκρῶν
 orare. deinde cōsiderāo hio q̄ cū p̄cta
 ἰσπίος εἰς ἰσπίος τῶν μετ' ἰσπίος
 te obdormierāt optimā repositā gra
 as καμωμένους καλλίως ἀποκρίμδιον χαρι
 τιά: καὶ τ p̄ta cōsideratio. vnde p
 γέων ἰσπίος καὶ εὐσίος ἡ ἰσπίος τῶν πρὸς
 mortuis p̄p̄tationē fecit:
 τῶν τετρωμένων τὸν ἰσπίος τῶν ἰσπίος, ἰσπίος
 vt a peccato solueretur.
 τῆς ἀμάρτημα ἀπολυθῆναι. Ca. 15.
 Hono τ ἡράγεσμο τ εἰ
 ἡ τῶ δὲ ἰσπίος καὶ τῶν τῶν τῶν καὶ ἰσπίος
 telimo anno cōp̄tū est ἰσ
 ἡ τῶ ἰσπίος πρὸς τῶν τῶν τῶν τῶν
 de: antiochū eupatorē veni
 δ' αἰ, ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 re cū multitudinē aduersus iudeā:
 δ' αἰ σὺν πλῆθει ἰσπίος τῶν ἰουδαίω,
 τ εἰ co ἰσπίος p̄curatorē
 καὶ σὺν αὐτῷ λυσίας τὸν ἰσπίος
 et sup negocia: vñ' q̄q; habē
 καὶ ἰσπίος πρᾶγματῶν, ἰσπίος ἰσπίος
 ten exercitū grecū pedū decemiliaria
 τε δ' ἰσπίος ἰσπίος πρὸς τῶν τῶν
 vnde: τ cōtes quq; mille
 ἰσπίος, καὶ ἰσπίος πεντηχίλιος
 trecchos: τ elephātes vigintiduos
 currus ἄν falcibus trecchos.
 ἀρματα δὲ δ' ἰσπίος τῶν τῶν τῶν τῶν
 comisit se ἄν illis τ menelaus: τ
 συνίμει δὲ αὐτοῖς καὶ μενέλος, καὶ
 hortabat εἰ multa ironia
 παρεκάλει μετὰ πλῆθος εἰσπίος τὸν
 antiochū: nō pro salute pa
 ἀπὸ τῶν, οὐκ ἰσπίος σωτηρία τῆς πατρί
 τῆς: cōsiderāo ἄν in p̄ncipatu cōstitū
 δ' αἰ, δ' ἰσπίος δὲ ἰσπίος τῆς ἀρχῆς κατ
 tum iri. at rex re
 σασιδ' αἰ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασι
 γῆ suscitauit animū antiochū
 λῶν ἰσπίος τὸν αὐτῶν τοῦ ἀπὸ τῶν
 in peccatorē: τ ἰσπίος
 ἰσπίος τῶν ἀπὸ τῶν, καὶ λυσίου

F

Deut. 7. G

A

B

D

E

τ in pio patria certaminib⁹
 και εν τω πατριω τω πατριω τω πατριω
 προσηλυτισμω μακαβηαι iudicij p
 ευτυχιασ, υπενλαβειν την κρισιν δε
 sanguine facere. quibode mista
 αιματων ποιησαδαι. διςπερ επιμψα
 possidoni τ theodoti τ manhi vi
 ποσιδων και θεοδοτον και μακθιασ, ου
 παρι τ acciperet dextas. idcirco at fa
 ναι και λαβειν δεξας. παλιος δε ημο
 σα δε his cōsultatione: τ
 ρδης πορι γουτων επισκοπείας, και γου
 ραε cōmunitudine cōmunicat:
 ηγυμινος τωσ παλιεσιν αιακονωσαιδιου,
 τ cōvidere obcoo sentēna: annu
 και φαρισης ημοψφου γωμης, επεψ
 επι ρακιο. cōsistēnti at δι
 νυσαν τωσ συνδικαιεσ. ιταξαση δε ημε
 em in q̄ secreto veniret in vna.
 ραι εν κ κατ'ιδίαν ηβουσιν εις ην αυτω
 τ accessit ab vnoquoq̄sella. possidit
 και προσηλθε παρ'εκαστου διφραξείδισαι
 fellas. despondit iudas armatos paras
 διφρους. διεπαξεν iudas ενωπλους ηρω
 tos in opportunitis locis: ne forte
 μους εν τωσ επικαιριεσ τρωσ, μωποτε
 ab hostib⁹ repete maleficiis
 εν τωσ πολεμιασ αβρηδ'ωσ κακουργια
 fieret. cōgnitū fecerit collo
 ηβουσιν. τωσ αβρηδ'ωσ επικαιριεσ καινωσ
 quib⁹. morabatur nicanor in hierosoly
 λογιασ. διετριβεν ο νεκρωσ εν ηεροσολυ
 mis: τ fecit nihil obstandū. at
 μασ, και επραξεν ουδεν αρωπο. τωσ δε
 cōgregatas gregarias turbas dimis
 συακχέντας αγελαίους οχλους απέλυσ
 sit: τ ηβουσ iudam semp
 σε, και ειχε τον iουδ'ασ διαπραγερ
 in obsequio. ex animo viro incli
 εν προσωπω. ψυχικωσ τω ανδρι προσε
 παρ' fuit. bouar' est at est ducere vnoe τ
 κίλλω. παρ'εκαλεσε δε αυτον γυμναι και
 filios gignere. vnoe duxit. q̄sunt.
 ποιησασαδ'αι. ηγυμινος. ενσ'αδισιν.
 cōmanē duxit vna. at alcim⁹ cognoscēs
 ικανωστε βίου. ο δε αλκιμος συνιδ'ων
 εσ' q̄ inter illos inuicē benignolētia τ fa
 τιν προς αλλήλους ενυσαι και τωσ ημο
 σασ cōsuetudine vcnit accipere ad
 δε ρδης συνδικαιεσ, ηκε λαβων προς τον δ'α
 πτωσ: τ dicebat nicanore aliena
 ματρων, και ελεγε τον νεκρωσ αλλωτρωσ
 sapere de negotiis. nā nisi
 φρωσεν πορι τωσ πραγματων. τον παρ' επι
 διατοιε regni ei⁹ iudā faccef
 βουλον τωσ βασιλειεσ ανρω iουδ'ασ δια
 λωε designauit. at rex irat⁹
 δ'οχον ανιδιεν. ο δε βασιλεωσ ηκδυμος
 fact⁹ τ facti calis
 ηβουσ και τωσ γουσ παμπωσφου δια
 ησο irritatio: scripsit nicanore de
 βαλαισ ηρειδ'εις, ηγραψι νεκρωσ φωσ
 εσο: pro q̄de ρακιο grauiter
 και, υπερ μησ τωσ συνδικαιεσ βαριωσ
 ferre. iudēs at maccabē vni
 φερων. κελυωσ δε τον μακαβαιον δεσ
 cō mittere in antiochiā. cito.
 μησ ησποσ'αλλεν εις αντωχιασ παχέωσ.
 noficatio at his nicanore cōsu
 ηροσποσ'ων τωσ γουτων τω νεκρωσ συνι
 suo erat τ grauiter ferebat: si pa
 κίχωσ και δυσφωρως ηφειεν, ει τωσ δι

facere metuebat. Quōbrem premisit
 polidonum & theodotium & matthiā:
 & vt darent dextas atq; acciperent. Et
 cum dñi de his consiliū ageretur & ipse
 dux ad multitudinem retulisset: omnium
 vna fuit sentētia amicitias annuere. Ita
 q; diem constituerūt qua secreto inter
 se agerent & singulis selle prolate sunt
 & posite. Precepit autem iudas arma
 tos esse locis opportunis ne forte ab ho
 sibus repente mali aliquid oriretur. Et
 congruum colloquium fecerūt. Mora
 batur autem nicanor hierosolymis: ni
 hilq; inique agebat: gregesq; barbaras
 que congregate fuerant dimisit. Habe
 bat autem iudam semper charū ex ani
 mo: & erat viro inclinatus. Rogauitq;
 eum ducere vxores: filiosq; procreare.
 Nuptias fecit: q̄ete egit: cōmūiterq; vi
 uebant. Alcimus autem videns chari
 tatem illorum ad inuicem & conuentio
 nes venit ad demetrium & dicebat nica
 nores rebus alienis assentire. Iudamq;
 regni insidiatorem successorem sibi de
 sinassentatq; rex exasperatus & pess
 mis huius criminationibus irritat⁹ scri
 psit nicanori dicens: grauitur quidem
 se ferre de amicitie conuentione: iube
 re tamen machabeum citius vincum
 mittere antiochiam. Quibus cognitis
 nicanor consternabatur & grauitur fe
 rebat: si ea que conuenerant irrita face
 ret: nihil lesus a viro: sed quia regi resi
 stere nō poterat: opportunitate obser
 uabat qua preceptis perficeret. At ma
 chabeus videns secum austerius agere
 nicanorem: et consuetum occursum fe
 rocius exhibentem: intelligens non ex
 bono esse austeritatem istā: paucis suo
 rum congregatis occultauit se a nicano
 re. Quod cum ille cognouit fortiter se
 a viro preuentum venit ad maximum
 & sanctissimum templum: & sacerdoti
 bus solitas hostias offerentibus: iussit
 sibi tradi virum: quibus cum iuramen
 to dicentibus nescire se vbi esset: q̄ que
 rebatur: extendens manum ad templū
 iurauit dicens. Nisi iudam mihi vincū
 tradideritis: istud dei phanum in plani
 ciem deducam & altare effodiam: & tēs
 plum hoc libero patri consecrabo. Et
 his dictis abiit. Sacerdotes autem pro
 tendentes manus in celum inuocabāt
 eum qui semp propugnator esset gen
 tis ipsorum hec dicentes. Tu domine
 vniuersorum qui nullius indiges: volui
 sti templum habitationis tue fieri in no
 bis. Et nunc sancte sanctorum omnium
 domine conferua in eternum impollu
 tam domum istam que nuper munda
 ta est. Raxias autem quidam de senio
 ribus ab hierosolymis delatus est nica
 nori: vir amator ciuitatis & bene audis
 ens: qui pro affectu pater iudeorum ap
 pella batur. Hic multis temporibus cō
 stitentie propositus tenuit in iudaismo
 corpusq; & animam

ca irrita faceret. cū nihil vir male
 σαλμεία ἀειτῶσει. μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἴδιον
 fecisset. qm̄ ut regi resistere
 κόρος. ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεὶ ἀτιπραξίῃσιν
 nō erat: opportunitate obseruabat stratagēte hoc
 οὐκ ἦν, ἕκαστος ἐτέρωσ πρατηγμάκτι γου
 perficere. at maccabē ausse
 τ' ἐπιτελίσει. ο δὲ μακαβαίωσ ανωρ
 riuo agentē cognoscēs nicanore ciga
 τρωσ διεξαγοιτα συνιδ'ων τον νεκρωσ προσ
 se: τ cōsistēnti occursum durio
 αυτον, και την εισομαινησ απαιτισιν αγρω
 ren habentē: intelligēs nō ex
 κοτίραν ηχικωτα, νεκρωσ ουκ εσπεσ γου
 optimo austeritate esse: cōgregēs
 βελτίσεσ τον ανωρτασ εἶται, συσρεψασ
 nō paucoσ εσφ' circa se: ab' cōsistēnti
 ουκ αλίγουσ τωσ πορι αυτον, συλεκρωτ'ε
 est anicanore cognoscēs at ali⁹ q̄
 τω τον νεκρωσ. συγγυτωσ δε ο ετιρωσ ετι
 genitose a viro astutia ρακιο: cō: νε
 ηταιωσ υπω τ' ανδρὸσ ησρατηγμάσ, πα
 nio ad maximū τ sanctū tēplū:
 ραηρωμινος επι τω μέγιστω και αγιωσ ιεροσ,
 sacerdotib⁹ δεστικωσ victimas offerē
 τωσ ιερών τωσ καθαιούσασ ευσίας προσε
 tib⁹: iussit tradere vna.
 γύτων, ηκελευσε παρ'αδιδόνασ τον ανδ'ρα
 his at cū iuramentis dicentib⁹ nō karē
 τωσ δε μεδ'οκωσ φασκούτων μη γνωσκειν
 vbi est q̄sunt: εκιδέσ
 τωσ ποσ'εσιν ο ανρωμινος, προτεινας τον
 δετ'ρα in tēplū: iurauit hec. si nō
 δεξιασ εις τον νεκ'ωσ, ωμωσ τευτα. ιαν μη
 vincū mihi iudā tradideritis: hoc
 δεσμοιόν μοι τον iουδ'ασ παρ'αδ'ωτε, τον δε
 dei phanū in planiē faciā: τ
 τον γουσ εἶωσ σκα'ν εις πεδ'ον ποσ'ωσ, και
 altare effodā: τ tēplū hēc
 ευσιασ'ηρωσ κατασκαψω, και ιερον εν ταυ
 libero illustre erigā. tot
 τα τω δονωσω επιφανησ αιατησ'ωσρωσ αυ
 at dicēs ab'at. at sacerdoteco p
 τα δε εσ'ων απ'αλλεν. ο δὲ ιερωσ προ
 tendētes man⁹ in celā: inuo
 τειναντες τωσ χεἱρας εις τον ουρανον, επε
 cabāt εσ' q̄ semp propugnato: fuit
 καλωτ'ω τον διαπραγερσ υπερωμαχοσ του
 γέωσ nfe: hec dicētes. tu dñe
 εἶωσ ημων, ταυτα λεγοιτες. συ κε' των
 vniuersorum nō indiges: p̄basti tēplū
 ελων απρωσ'ωσ υσ παρ'ωσ, iud'οκωσ τωσ
 tue habitationis in nobis fieri: τ ημε
 τωσ σ'ης σκνωσ'ωσ εν ημιν ημειδ'αι. και τ'ν
 sancte olo sanctitatis dñe: serua in
 αγ'ωσ παρ'ωσ αγιασμου κε', διατηρῶσ εις
 secula impollutā hēc nup' inu
 αλωσ'ας αμιαρωσ τον δε τον προσφ'ατωσ κει
 datā domū. raxias at qdā de hiero
 solymitanis b'oficario: dist⁹ est nicanore
 σολ'ωμωσ προσβυτ'ερωσ, ημωσ'εν τω νεκρωσ
 ri vir amator ciuitatis τ valde bene
 ρι, ανωρ φιλοπολίτης και σφωδ'ρα καλωσ
 audis: τ em benignolētia pater in
 ακουωσ, και κοετα την ευνοιασ πατωσ των iουδ'
 deorum appellatus. fuit est in supe
 δ'αίωσ προσαγορευωμ'ωσ. αν παρ' εν τωσ ημ'
 rionib⁹ tēprouib⁹ cōsistēnti iudicij se
 παρ'ωσ εν χρετωσ τωσ αμειβιασ κοισιν εις εν
 ρωσ in iudaismo: τ corp⁹ τ αιωσ
 τεγμ'ωσ iουδ'αισμου, και σωμα και ψυχην

INCIPIIT TERTIVS LIBER MACCA
BEORVM: QVI IN LATINO
NON HABETVR.

Hi philopator a reuerentibus
 de philopatorum parā tūn apokomidiētūn
 dicens factā ab ipso possessore
 maion tūn φημιδίν τūν ὑπ' αὐτ' κραγουιδίω
 loco abstractionē ab antiocho: denum=
 τῶν ἀφαιρέσειν ὑπὸ ἀντιόχου, παραγγί
 ciao oib' exercitib' podesitib' q
 las pās pāsais dnyāmisi pōkaiis tē
 e cōstritib' suis: e locoē arfinoē scō acciprē
 και ἰστωκίαις αὐτοῦ, και τὴν ἀδελφὴν ἀρσινὴν συμπα
 eno: eruit vīqad caq̄ fm garhā loca: vbi
 βαλαβών, ἐξώρισσε μίχρη τῶν κατὰ βαφίαν τόπων, ὅπου
 castramentū factū ē q̄ circa antiochi. theodos' it qdā cōple
 παραμυβεβλακείσασαι οἱ πόλι ἀντιόχοι. ἐξ ὁστος δε τις ἐπλη
 re insidias cogitās: assimēs ex suppo
 rōσαι τῆς ἐπιβουλήθ διαποδίσ, παραλαβών τῶν προυπο
 tis sibi armis pōkmaicis opimā: cōmūte
 τιπαγιδίω αὐτῷ ὕλωι πῶλιμαίκαϊ τὰ κράτιστα, διεκομίδη
 noctu in ptolemai tabnaculo: quē fecerat: est
 νύκτω ἐπὶ τὴν γῶ πῶλιμαίου σκηνή, ὡς μόνος ἤϊται αὐτόν,
 e in hoc dissolutus bellū. hunc ite duco doctore
 και ἐν γούτω διαλύσαι γῶν πόλιμοι. γῶν δὲ διαγαγῶν δ' ὡσεί
 no sibi deumli dicit: genere inde: postea it cōmū
 or ὁ δρυμύλου λεγίδιος, γῶ φῶς ἰουδαίος, ὕσισι δὲ μιπαβο
 tis legitima e a pantiō sanationib' alioi fact:
 λῶν τὰ νόμιμα και τῶν πατρίων δογματῶν ἀπαλλοτριωιδίος,
 ignobilē quōdā reclinatē in tabnaculo: quē cōtigit ferre
 ἄσκημόν τινα κατέλλιν ἢ τῆ σκηνῆ, ἐν συνέβη κομίσασαι τῆ
 illi supplicū. factū ite fuit pectio e rebus
 icitū κλάσιν φημιδίν δὲ καρτίως μάχης και τῶν προυμα
 magis hū succedentib' antiocho: valde arfinoe odianbu
 τῶν μάλλον ἰσρωιδίω τῷ ἀντιόχῳ, ἰκαίως ἢ ἀρσινὴν ἐπιπαρου
 lano ererat: hōtabat: cū miseria e lachrymis
 σαδία τῶς δυνάμεις παρακάλει, μετὰ ἰσίου και δακρύων γῶς
 capillos soluta: ut auxiliarent sibi: e filio e pro
 πλάκίμουσ. λευκιδίη, βοκείν ἰαυοίς τε και γῶς τῆναις και γῶ
 rō andactō: pōmūtō se datūā vincētib' auxiliatōm
 ταίη ἰσρωιδίω, ἰσρωιδίω δ' ὡσεί νικίασιν ἰσάω δ' ὡ
 pmas auti. e sic cōtigit aduētūm in manu pu
 mās χρυσίου και οὕτω συνέβη γῶς ἀντιπαλούς ἐν χερωιδί
 gna pōmūtō: multos ite e capivos cōprie
 ais διαφάρηται, πολλούς δὲ και δρυμύλους συλλακῶν
 foatē. cōpō fact' ite insidias indicant ppi
 vai. κατὰ κράτιστα δὲ τῆς ἐπιβουλήθ ἰκαίως τῶς πλάσι
 quas ciuitates aduētis hōtari. factū ite hoc e
 oi πάλαι ἐπιβουλήθ παρακαλέσαι. πῶσις δὲ γῶν, και
 delubris dona ptiuēs: bono cō alo subdi
 γῶς τειδῶσι δαφιάς ἀποτίμας, ἰσρωιδίω γῶς ὕποτιπαγί
 too fact. at indeis mūtētib' ad cū ex
 ious κατέγισι. τῶν δὲ ἰουδαίω διαπρωιδίω πῶς αὐτῶν ἀπο
 senatu e senoib' saluatiōm cū e
 τῆς γρευσίας και τῶν προυβυτέρων γῶς ἀπακομίδίους αὐτῶν και
 pūta pōtatiōm e pro his q̄ cōtigerant cōgratulationō: cōtigit
 ξένια κίμουσ και ἐπὶ γῶς συμβεβλακείσιν χαρσοιδίους, συνέβη
 magis ei in alo fōdere vi cōstume ad eos vait:
 μάλλον αὐτῷ προθυμῶνται ὡς τάχιστα πῶς αὐτῶς παραφῶ
 rei. pueniēto ite ad hierosolyma: e factū cōs maximo deo:
 δαι. διακομίδίω δὲ εἰς ἰεροσόλυμα, και ὕσας τῷ μεγίστῳ εἰῶ,
 e gfo reddat: e cōp q̄ deinde aliqd loco factū: e
 και χάριτας ἀποθιδούς, και τῶν ἰξῶς τῷ τῶπω πῶσις, και
 it vaitō in locū: e diligētia e deco
 δ' ἀπαρῶμῶν εἰς γῶν τόπων, και τῆ προυδ' αὐτῶν και ἰσρω
 re itupfact': mirat' ite, ἐπὶ optima instructionē: co
 πῶτα κατὰ πλάγεις, θαυμάσας δὲ και τῆ γῶ ἰεσοῦ ἰσρωιδίω, ἰσ
 gēuait dōcēnere in ἐπὶ intrare. his ite dicitib'
 ἰσρωιδίω βουλεύσασαι εἰς γῶν ἐν εἰσλιεῖν. τῶν δὲ ἐπῶντων

no illece fieri hoc qd nequib' q ex gite licet
 μη καίκεν γίτιδαι γῶν, δια γῶ μη δὲ γῶς ἐκ γῶ ἰσίου ἐξείναι
 intrare neq oib' sacerdotib' sed soli pposito
 εἰσίναι μηδ' πῶσι γῶς ἰερωσιν, ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προυκομίδίῳ
 omniū sumo sacerdoti: hoc in anno smel. ille ite nequāz pua
 πῶντων ἀρχιερεῖ, και γῶν κατ' ἰσρωιδίω ἀπαρῶ, δ' δὲ οὐδ' αμῶς ἐπὶ
 dēbat. ipaq̄ lege spicāt: nullaten' cessabat pfer
 εἰρο. γῶτε νόμου παρακαλέσ' ἰσῶς, οὐδ' αμῶς ἀπὲλθεπτε προφῆ
 re scipm: opouitē intrare dīcō. e si illi fraudatū hoc
 ρῶιδίος ἰαυτόν, δὲν εἰσλιεῖν λέγων και εἰ ἰσῶν ἐξείναι τῶν
 honore: ite nō opouit. e interrogabat: ob quā causam intrā
 τῆς τῆς τιμῆς, ἐμῶ δὲ δι. και ἐπυθῶντε, δια τῶνα αἰτίαι εἰσῶ
 tem ipm in oē sanū null' pbatit pbenit.
 χῶμῶν αὐτῶν εἰς πῶν τιμῶς οὐδῶς ἰκαίως τῶν παρῶντων.
 e qdā imprudētē dicit male ipm hoc mōstrosū eē. fas
 και τις ἀπρωκῶτως ἰσῶ κακῶς αὐτῶ γῶν τερακτινείδαι. γινόμε
 to ite inq̄ hoc ppe aliqū cōm: nōne oino ingressus
 ἰδίου δὲ φῶσι γῶντου. δια τῶνα αἰτίαι, οὐχὶ πῶντων εἰσλιεῖ
 rum eē e volentib' eis e nō: at sacerdotib' i oib'
 σιδῶ και δειλῶντων αὐτῶν και μῆ: τῶν δὲ ἰερωσιν ἐν πῶσαις
 vctib' pōdentib': e osantib' maximū deū au
 τῶς ἰδῶσι προυπῶντων, και διοιδίω γῶν μεγίστου διοῦ βον
 piliari insitū necessitati: e ipm male irrūis
 βῶν τῆ ἰσρωιδίω ἀπάγκη, και τῶν ἰσρωιδίω κακῶς ἐπιβαλλομίδίου
 cōprie: clamore cū cū lachrymis ἐπὶ implentib': q
 μεπαδῶναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων γῶ ἰερωιδίω ἰσρωιδίω, ὡ
 in ciuitate rellat' erāt: turbati exierūt: oculi
 κατὰ τῆ πῶλι ἀπαλλοτριωῖται, παρακῶντες ἰσρωιδίω, ἄδῶ
 tū qd cristimātes factū. e incluse virgines in cubi
 culis cū manib': egressē sunt e reddiderūt puluē co
 mas sūn τῶς τεκούσας, ἰσρωιδίω και ἀπὲ δ' ὡσαν κῶν τῶς κῶ
 mas spargētō: genitūm e supriō plateas implebat.
 mas πῶσις, γῶντι και σιναιγῶν τῶς πλάτῆας ἰσρωιδίω.
 stic ite e nupcr seposse ad oēs tūc oed
 ai δὲ και προυκατίως ἰσρωιδίω γῶς πῶς ἀπαρῶ τῶν διαπρω
 natos e decētē pudorē relinquentes: cū
 ταγιδίους και τῶν ἀρμῶντων αὐτῶ παρακαλέσασαι, δῶμῶν
 inoimātū in ciuitate cōfocēt. at infantes ex filiō ipm
 ἀπαρῶ ἐν τῆ πῶλι σιναιγῶ. τῶ δὲ πῶν τῶν τῶν αἰτε
 pueri hos matres e nutrices dēfētēs aliter atq̄ aliter
 πῶς γῶντες μῆς και τῶν καὶ παρακαλέσασαι ἄλλως και ἄλλως,
 alie qdē p domo: alle ite p vīs ἰσρωιδίω in em
 αἰμῶ κατ' ὄκουσ, ai δὲ κατὰ τῶς ἀγῶς ἀνιπῶν τῶν εἰς γῶ πῶ
 nētissimo ἐπὶ cōpogabāt. varia ite erat in hoc cōpoga
 τυπῶ τῶν ἰερωιδίω πῶν καὶ δὲ ἰερωιδίω γῶν συλλε
 toz oratio pro his q̄ iminse ab illo itabāt.
 ἰσρωιδίω ἢ δῶσις ἐπὶ γῶς ἀπῶς ὕπ' ἰκαίως κατῶχρῶμῶν.
 cūq̄ his ex cūl' audētō nō ferebat: deniq̄
 σῶντε γῶντες εἰ τῶν πῶλιτων ἀρσινὴν οὐκ ἰσῶν, τῶν
 eo insitē e ppositum cōprie cogitē.
 αὐτῶ ἐπιβουλήθ και γῶ τῆς πῶσις ἰσρωιδίω διαπρωιδίω.
 clamōre ite impediad arma facere e viritē
 φωνῶσας τῶς δὲ, τῶν ἰσρωιδίω τῶ ὕπ' ἰκαίως και ἰσρωιδίω
 ite pro patria lege moit: multū fecerunt in lo
 ως ὕπ' ἰσρωιδίω νόμου τελευτῶν, ἰκαίως ἰσρωιδίω ἐν τῷ τῶ
 co cōpogationē. ut q̄ a senib' e pcedite
 πῶ τραχῦτητα. μάλιστε ὕπ' ἰσρωιδίω τῶν γῶντων και τῶν πῶσις
 ris cōdēbit: ad eundē orationis affuerunt na
 τῶν ἀποτῶκῶντες, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶς δῶσις παρασῶσαι
 it. e qdē turba vi pū: in his vctabat oās.
 σιν και γῶ μῶν πῶσις ὡς ἰσρωιδίω ἐν γῶντες ἀπῶντερο διοιδίω.
 at q̄ circa regē seniores: multipliciter itabāt
 εἰ δὲ πῶν γῶν βασιλέα πῶσις, πῶλλῶς ἐπιπῶντε γῶν
 superbū e' animū cōprie a pposito cōfūo. indura
 ἀγῶντων αὐτῶν τῶν ἰσρωιδίω τῶς ἐπιβουλήθ βουλήθ. ἀρσιν
 tus ite oia ptermitēto: adhuc ite impediad factū hō
 εἰς δὲ και πῶντα παρακαλέσασαι, ἄδῶ και πῶσις ἰσρωιδίω τῶ
 nē impositū se cristimātes pcedito hōtigit e q̄ circa cōtē
 las ἐπιπῶσῶν δῶν τῶ πῶσις ἰσρωιδίω. τῶν τῶν και ἰσρωιδίω ὡν
 itebāt vidētō: cōprie sunt vi cū nōis imocaret
 τῶν ἰσρωιδίω, ἰσρωιδίω εἰς γῶντες ἰσρωιδίω ἰσρωιδίω

est q̄ oim potestate habet: profano auxiliari nō desit
 ἦν πάν κρῆρος ἔχοντα, ῥίς παρῶσιν ἰσαμῦναι μὴ παρῶ
 cūq̄ iniqua t̄ superbia facin. ex sit defissima
 δόξα τῆ ἀνιμοῦ καὶ ὑπερφανῆ πρᾶξι. ἐκ δὲ τῆς πικροτάτης
 q̄ t̄ laboriosa turbas obrogata exclamatio: incohabilibis quodā
 τε καὶ ἰμπεριου τῶν ὄχλων συναγομῶν κραυγῆς, ἀεικασός τις
 fuit vox. videri est erat nō solū hōies: sed t̄ nu
 ἦν βοῶ δὲ αἶν ἰσρ ἦν μὴ μόνον ῥίς ἀειρώπεις, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆ
 ros t̄ οἱ solū resonare: cū it̄ ob̄ t̄ h̄c
 χη καὶ ῥὸ πᾶν ἰδαφος ἔχεν, ἄτι δὲ τῶν πικρῶν τότε
 moxē cōmūitib̄ pro loci cōaminatione.
 θαύρατ ἀλλαστοιδῶν ἀντὶ τῆς ῥῶ τῶπου βιβλωσίως.
 t̄ dicebat unanimiter. dñe dñe rex celoy t̄
 καὶ εἶπον ὁμοθυμαδόν. κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν καὶ
 domine ois creature: sancte in sanctis: monarcha: omni
 διάστα πασῶν κτίσεων, ἅγιε ἰν ἁγίω, μόναρχε, παρ
 ποῖσε: in dñe nobis oppressis ab impio t̄.
 γακρότα, πρῆξις ἡμῶν καταποιοιδῶν ὑπὸ ἀνιμοῦ καὶ
 profano audacia t̄ fortitudine superbie. tu est q̄ creasti
 βιβλωῦ ἰρασίε καὶ δέει πεφρυγγιδίου. σὺ παρὶ κτίσεως τῆ
 oia t̄ oim dominus princeps iust̄ co. t̄ eos q̄ cū
 πάντα καὶ τῶν ὄλων ἰπικροτῶν δυνατῆς δίκαιος εἶ. καὶ ῥίς ὕβ
 cōtumelia t̄ superbia aliqd̄ agat iudicio. in illo q̄ prius impie
 ρει καὶ ἀγρωχία τῆ πρᾶσι τῆς κρῆσι. σὺ ῥίς ἰμπεροδεν ἀδικί
 τῆ fecerit: in dñe t̄ ḡratia fuerit robor t̄ audacia cōfidē
 at̄ πωκισαντα, ἰν δὲ καὶ γίγαγτις ἰσαμῦναι καὶ ἰρασίε πεπο
 tes: intermisit: sup̄inducto eis immodiam aquā. tu sup̄
 ὅτις, ἀίφθεις, ἰπαγαγῶν ἀνῶν ἰμέτρων ὕδωρ. σὺ ῥίς ὕπε
 hū operāto sedomitas manifestos in iniqui
 ραφῶν ἰρασιδῶν σοδομίτας διαδύλους τῆς κακί
 tanib̄ factos: igne t̄ sulphure cōbussisti: exemplum
 αἰς ἡμοιδῶν, πυρὶ καὶ θείω κατέφληξας, παρὰ δὲ τιμα τῆς
 venturis cōditis. tu audace pharaoē q̄ tenuite op̄
 ἰπικροτῶν κατακῆσας. σὺ ῥὸν ἰρασὸν φαραῶν καταδουλώ
 p̄cesserat p̄p̄m tuā sancti israel: vario t̄ multo
 σάδων ῥὸν λαὸν σου ῥὸν ἅγιον ἰσραὴλ, πικρίαις καὶ πολλαῖς
 tentis supplicio: nota fecisti poenā. in dñe notifica
 δοκιμασίως τιμωρίαις, ἰγνώσεως τῆς δυνατείας. ἰφᾶς ἰγνώσε
 sti magna tuā fortitudinē. t̄ ḡratia est cū curib̄ t̄
 σας ῥὸ μέγα σου κρῆρος. καὶ ἰπικροτῶν ἀνῶν σὺν ἄρμασι καὶ
 turbas multitudie in dñe p̄fundo maris. eos ἄt̄ q̄ crediderūt
 ὄχλων πλῆσι, ἰπικροτῶν βωβῆ βαλάσας, ῥίς ἰμπεριου
 in te omni creature imperat: saluos reduxi
 τῆς ἰπὶ σοῦ τῆς ἀπάσης κτίσεως δυνατεῖσι, σωῶς δικόμι
 sti. q̄ t̄ cognoscite opa tue man: laudaverite omni
 σας. δι καὶ συνειδότες ἰργα σῆς χεῖρας, ἠπιστάσι ῥὸν παρῶ
 potestē. tu rex q̄ creasti infinitā t̄ immodiam terrā:
 κρῆρα. σὺ βασιλεῦ κτίσεως τῆς ἀπέραντον καὶ ἀμέτρων γῆν,
 elogisti civitatē h̄c: t̄ sanctificasti locū h̄c in no
 ἰξιλίξω τῆν πόλιν ταύτην, καὶ ἡγίασας ῥὸν τόπον ῥῶν εἰς ὅτι
 me tibi oim minime idigē. t̄ ḡratia apparitione
 μά σοι τῶν ἀπείτων ἀπείρων δειῶ. καὶ παρὶ δόξας ἰπικροτῶν
 magnificat: cōmōlationē facies est ad gl̄ā ma
 μεγαλοφρενῆ, σὺ γασιν πικροτῶν ἀνῶν πρὸς δόξαν ῥῶ με
 gni t̄ venerabilis nominis tui. t̄ amō domi israel:
 γάλου καὶ ἰπικροτῶν ἰνῶματός σου. καὶ ἀγαπῶν ῥὸν ἰσραὴλ,
 pollicit̄ eo q̄ si esset n̄m aduersitas: t̄ cōp̄chēderet
 ἰπικροτῶν δὲ ὅτι ἰν ἡμῶν ἀποροφῶ, καὶ καταλάβη
 nos afflictio: t̄ venies in locū h̄c orare: cū
 ἡμῶν εἰνοχωρία, καὶ ἰξιλίξω εἰς ῥὸν τόπον ῥῶν δειῶ, εἰ
 dirco orationē n̄m. t̄ n̄s fidelis eo t̄ verax. q̄m ἄt̄
 σακούσα τῆς δίκης ἡμῶν, καὶ δὲ πρὸς εἰ καὶ ἀλκίους. ἰπικροτῶν
 sepe oppressis patib̄ n̄s auxiliar̄ co ip̄is in
 πλεονακίς ἐλιθῶν τῶν πατέρων ἡμῶν ἰβονήσας ἀνῶν ἰν τῆ
 humilitate: t̄ liberasti eos ex magnis malis: ecce ἄt̄ n̄s
 παρῶσιν, καὶ ἰξιλίξω ἀνῶν ἰξιλίξω κακῶν, ἰδού δὲ ἰν
 lance rex: ob multa t̄ magna n̄s peccata
 ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τῆς πολλῆς καὶ μεγάλης ἡμῶν ἀμαρτίας
 oppugnat: t̄ iudicium inimicis n̄s t̄ consti
 καταποιοιδῶν, καὶ ὑπερῶν ῥίς ἰξιλίξω ἡμῶν καὶ παρῶ
 nar in imbecillitatib̄. in dñe n̄s ruina audax t̄
 μετὰ ἰν ἀδυναμίαις. ἰν δὲ τῆ ἡμετέρῃ καταπῶσιν ἰδὲ ἰρασῶν καὶ

profano h̄c studeat iniuria afficere in terra designa
 βίβλος οὗτος ἰπικροτῶν καὶ βίβλος ἰπικροτῶν ἰπικροτῶν
 tum nomini ḡratia tue sancti loci. nā habitaculū
 μόνον τῶ ἰνῶματι τῆς δόξας σου ἅγιον τόπον. ῥὸ μὴ παρῶ
 tuā celi celi incohabibile hominib̄ est. sed q̄m p̄ra
 σου οὐρανῶν ῥῶ οὐρανῶν ἀνιμοῦ ἀειρώπεις ἰξιλίξω ἰπικροτῶν
 sti gl̄iam tuā in p̄p̄mo israel: sanctificasti locū
 κτισῶν τῆ δόξας σου ἰν τῶ λαῶ σου ἰσραὴλ, ἡγίασας ῥὸν τόπον
 h̄c. nō visitabis nos in hoc imfidelitas: neq̄ punias
 ῥῶν. καὶ ἰξιλίξω ἡμῶν ἰν τῆ ῥῶν ἀκαθαρσία, καὶ ἰξιλίξω
 nos in pollutione. ut nō gloriemur iniqui in furore
 ἡμῶν ἰν βίβλωσιν. ἰνα μὴ καυχῶσιν ἰν παρῶν ἰν ἡμῶ
 furo: neq̄ exultet in superbia lingue
 αὐτῶν, καὶ ἰξιλίξω ἰν ὑπερφανία γλώσσας
 sue dicēta. nos calcant̄ domū sancti
 αὐτῶν λέγοντες. ἡμεῖς καταπατίσαμεν ῥὸν δίκον ῥῶ ἅγι
 cationis: sicut calcant̄ domū abominationis.
 ασμοῦ, ὡς καταπατῶν ἰν ἰσραὴλ τῶν προσοχῆσιμάτων.
 dele peccata n̄s: t̄ deserte ergo
 ἀπᾶσαι τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ διακρίσασιν τῆς ἀμωλας
 rex n̄s: t̄ ostēde misericordiam tuā in terore hoc.
 κίας ἡμῶν, καὶ ἰπικροτῶν ῥὸ ἰξιλίξω σου κατὰ τῆν ὄραν ταύτην.
 cito recupeat̄ miserationes tuas: t̄ da laudes in
 παχὺ φροκαταλαβίτωσας ἰν ἰσραὴλ σου, καὶ δὲ ἀνιμοῦ ἰν
 ois procidentis t̄ confractione animab̄
 ζῶματι τῶν καταπατῶν καὶ συντετριμμῶν τῆς ψυχῆς,
 facies nobis pacē. hic oim visitas deus t̄ ame
 πωκισας ἡμῶν εἰρήνην. ἰν ταῦτα ὁ πάντων ἰπικροτῶν εἰς καὶ πρὶ
 ois sancti in sanctis exultet iustā orationē:
 πάντων ἅγιος ἰν ἅγιος εἰσακούσας τῆς ἰπικροτῶν λιτανείας, ῥὸν
 cōtumelia t̄ audacia valde clari flagellavit eū: h̄nc t̄
 ὕβρι καὶ ἰρασίε μεγάλης ἰπικροτῶν ἡμῶν ἰπικροτῶν, ἰπικροτῶν
 inde vidēs cū ut ardeat a v̄to: ascorq̄ in so
 ἰπικροτῶν κρῆρα ἀνῶν ὡς κλάμων ὑπὸ ἀνιμοῦ, ὡς τῆ κατᾶ δὲ
 lo inuultē adhuc t̄ mēbris soluti: neq̄ lo
 φους ἀπῶσιν ἰπικροτῶν καὶ ῥίς μίλις παρῶν ἰπικροτῶν, καὶ δὲ φρενῶ
 qui posse iusto implicat̄ iudicio. vnde et amici
 σαι δύνανται δικάια πικροτῶν πικροτῶν κρῆσι. ἰπικροτῶν φίλοι
 t̄ coeporis custodes celerē inuultē cōp̄chēderent eū
 καὶ ἰσραὴλ σωμαροφύλακας ἰξιλίξω ἰπικροτῶν τῆν καταλαβῶσας ἀνῶν
 castigat: timētes ne t̄ vitā desereret: cito eū cōp̄ro
 ἰπικροτῶν, φεβουμένη καὶ ῥὸν ἰπικροτῶν, πικρῶν ἀνῶν ἰξιλίξω
 r̄ne maximo percussit timore. in t̄re ἄt̄ postea
 σας ὑπερβαλλόντι καταπατῶν πικροτῶν φόβω ἰπικροτῶν ὕβρι
 colligēs sc̄ipm: nequaq̄ in penitentiā venit impiorum.
 ἀταλῆ ἀδῶν. καὶ τῶν οὐδᾶμῶν εἰς μεταμῶν ἰπικροτῶν
 cū inisio ἄt̄ acerbis recessu. p̄cians hōis ergo
 μετᾶ πικρῶν δὲ πικρῶν ἀνιμοῦ. ἀκαθαρσίας δὲ εἰς τῆν ἀγῶ
 r̄nā: t̄ malitiā augēs: p̄cans p̄cōdemstratos
 πῶν, καὶ τῆς κακίας ἰπικροτῶν, διὰ τῆ πικροτῶν πικροτῶν
 coadunatos t̄ socios ab oī iusto remotos: nō so
 συμπῶν καὶ ἰπικροτῶν ῥῶ παρῶν δικαίου κηχωριμένω, οὐ μὴ
 lā in infinitis libidinib̄ p̄sentant: sed t̄ ad eū
 νοι τῆς ἀκαθαρσίας ἀσελγῆς ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ καὶ ἰπικροτῶν
 tum audacie p̄cessit: ut blasphemias in locis cōsē
 σου ῥὸν ἰρασῶν πικρῶν, ὡς τῆ δυσφημίας ἰν ῥίς τόπος σὺν
 daret: t̄ multi amicoy incedentes in regis
 σαδῶν, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀνιμοῦ εἰς τῆ τ̄ βασιλείας
 p̄cessit: etiā ip̄i sc̄ipm illi volūntē. p̄cessit publice
 πρὸς τῆν, καὶ ἀνῶν ἰπικροτῶν τῆ ἰπικροτῶν ἰπικροτῶν ἀκαθαρσίας
 cōtra genē tradere vitup̄si. in eā fm au
 κατὰ τῶν ἰπικροτῶν διαδῶναι λόγον. ἰπικροτῶν κατὰ τῆν ἀ
 lam turte colligēs erigēs: inculp̄si sc̄ipm: nullū eorū
 λῶν πύργου γλῶσσας ἀκαθαρσίας, ἰπικροτῶν γραφῆν, μὴ ἰπικροτῶν
 nō sc̄ipm in sc̄ipm eorū ingredit: oēs ἄt̄ in
 μὴ δύνανται εἰς τῆ ἰπικροτῶν εἰσῆναι, πικρῶν δὲ ῥίς ἰπικροτῶν
 doos in p̄p̄sc̄ipm t̄ sc̄ipm dispositionē dact̄
 δαίους εἰς λογογραφίαν καὶ ἀκτικῶν ἀκαθαρσίας ἀκαθαρσίας, ῥίς
 at cōradicēnos vī tractos vna p̄cipare: ἰπικροτῶν
 δὲ ἀπικροτῶν βία φερεμένους τ̄ ἰπικροτῶν μεταρῶν, ῥίς τῆ
 c̄ipm signari t̄ p̄ ignē in coepore inisio
 γραφομένους χαρᾶ ἰπικροτῶν καὶ δὲ πικρῶν εἰς ῥὸ σῶμα παρῶν

διονυσίου ἡδρεφόλιος quos segregare in pte dtrac-
 διονυσίου κισοφύλλω, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσηνισαλίαν
 τῆς ἀστυνίας. ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσι ἀπεχθόμενος φαίνομαι, ὑπέ-
 γράφη. ἵνα δὲ τῆς ἐξ αὐτῶν προσηνισαλίαν εἰ τοῖς κατὰ τὴν τε-
 αῖοις ἐπιτάσσονται νεκροῖς ἡοσ εἰλεσ αἰετα-
 λιπὸς μεμαρμένους ἀσασρέφιδαι, γούρους ἰσοσωλίτης ἀλιφαι-
 drinis esse. aliq dde igif in ciuitate ciuitatis pietas
 δρεῦσι εἶναι. ἔτι μὲν οὖν ἐπὶ πόλει τῆς τῆς πόλεως ἑσπ-
 tes scilao abominati: facit se ipso dederit: tūq ma-
 βίας ἐπιβάθρας ἐγγούτες, ἐν χερσὶν ἑαυτοῦς ἐδίδουσαν, ὡς με-
 gne ciuitatē pncipatūri glie ob futurā cū re-
 γάλως τῆς κοινωσόντες ἐκλείας ὑπὸ τῆς ἰσομίας τῶ βα-
 ge communicationē. at plurimi ghoia aia pualuerit: τ
 σιλαι σιναισασρέφιδαι δὲ πλεῖστοι φηταία ψυχῆ ἐίχουσαν, καὶ
 nō recesserūt a pietate. et pccantio pio vita comutā
 οὐ δίδουσαν τῆς ἑσπείβιας. τὰτὲ χρέματα πρὸ τοῦ ζῆν ἀτιμα-
 tes intrepide tentabāt se ipso liberare ab acri-
 τασασόμενοι ἀδίκως, ἐπερωῖτο ἑαυτοῦς ἑσπείβαι ἐκ τῶν ἐσπ-
 rionib: spetates qd pccantioerit auxilii se cōsecuro. τ
 γραφῶν, ἀνελάττω εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐσπείβιας τινεῖδαι. καὶ
 eos q recesserūt ab ipso abominabant: τ εἰψ hostes
 τοῦς ἀσπασρόντας ἐξ αὐτῶν ἐβδύσαντο, καὶ ὡς πωλιμῖους τ
 glio indicabāt: τ comuni cōsultatione τ utilitate pualbāt.
 ἔτιους ἑαυτοῖς, καὶ τῆς κατὰ τὴν σιναισασρέφιδαι καὶ ἐν χερσὶν ἑσπ-
 ῆ τ εἰ cōpccitct imp: adeo ipas est: vt
 ἂ καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυνάστης, ἐπὶ προσούτοι ἐχέλοισι, ὡς τε
 nō solū in atēdāriā indignaret: sed τ ἡο qm regio
 οὐ μόνον κατ' ἀλιφαιδρεῖαν ἀσασρέφιδαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῆ χώ-
 ne graui aduertaret: τ iuberet accelerātes cōgre-
 σα βαρυτέρως ἐπιτιμῶνται, καὶ προσάσαι ἀνίσταστας σιναισα-
 gare oēs in idē τ pccima nece vita pūare.
 γέει πᾶντας ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ χερσὶν μέρω τοῦ ζῆν μεταστῆσαι-
 bis at dīpccitct fama ininica diuulgabāt cōtra
 γούτων δὲ δικαιομεριδίων φήμη ἐνσημῆς ἐξέχετο κατὰ τῶ
 genē hoib: cōcordib: aīmalēscendū: occasione data
 ἡέως ἀνεώπως συμφροῦσιν εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς δὲ δριδῆς
 ad cōsultationē: a legib: eos pūdib: at in
 εἰς διαδίσιν, ὡς ἂν ἐπὶ τῶν ἐπιμῶν ἀγούς καλωῶντων. ἂ δὲ ἰου-
 dai dde ceta reges denūciā τ fidē inmutabilē
 δ' αἰν, τὴν μὲν πρὸς τοῦς βασιλεῖς ἔνοιαν καὶ πῆσιν ἀδίκασρον
 fuerūt seruātes. colēto at deū τ in dū lege
 ἔσαν διαφυλάσσοντες. σιβαῖδαι δὲ τὸν θεὸν καὶ τὸν γούρου τῶ
 ἑσπείβιας ἑσπείβιας: sramatōz faciebāt in aliq τ subuersione.
 πολιτικῶν, χρεῖσιν ἐπιούσι ἐπὶ τινῶν καὶ καταστροφῶν.
 obq causam aliq obliō videbant. at in hie oratio
 δ' ἂν ἀτίας ἰνίος ἀπεχθῆς ἐφαίτογο. τ δὲ τῶν δικαίων ἐν πρῶ-
 ne omnia cōsultationē: oib: hoib: pbat certice-
 ξία κομῶντες τὴν σιναισασρέφιδαι, ἀσασπ ἰοῖς ἐν ὀκίμοι καθεῖν
 runt. ipam dde igif de gne in oibus valgatā modestiaz
 κείσασ. τὴν μὲν οὖν πρὸ τῆς ἡέως ἐν πᾶσι ἐβδύσαντο ἐν πρῶτῆς δι-
 alienigene nequaq cōsumptauerūt. at de adorationib:
 ἀλλὰ φιλίαι οὐδ' αμῶς ἀσπείβιας ἀγο. τὴν δὲ πρὸ τῶν προσκυνῶσων
 τ moib: diffusionē diuulgabāt: dicētes neq regi neq
 καὶ τρωφῶν δίκασσιν ἐβδύσαντο, φάσκατες κατὰ τὸν βασιλεῖ κατὰ
 exercitib: amicos hominos esse odiosos
 τῆς δυνάμεισιν ὁμοιωσῶδους τοῦς ἀνθρώπους γίνεσθαι, δυνάμεισιν
 ἂ εἰε τ maxime neccis aduertantco. τ nō quo
 δ' εἶσαι καὶ μέγα τὸ τοῖς πρᾶγμασιν ἐπιτιμῶντες. καὶ οὐ τῶ τυ-
 pio distamantur vitupio. q at in ciuitate greci nihil le-
 χόντι πρὸ τῶν φόγω. ἂ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ἑλλαντες οὐδὲν ἔδιδ-
 si: turbationē insperatā circa hoicos vidēto: τ
 μῶν, παραχρῆν ἀπρὸς δ' ἄκρον τῶν τοῦς ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ
 cōccitct subitō factos: auxiliari dde nō poterūt. tyran-
 σινδρὸ μᾶς ἀπρὸς ὅσους γινοῖδαι, βωβῆσιν μὲν οὐκ ἔδ' ἐνοι. τυραν-
 nica cū erat oppressio. cōsolabant at τ spūiter fecēto: casu-
 νικῶν τὸν ἂ δ' ἀκρίσιν. πρῶτα καλοῦν δὲ καὶ δυνάστας εἶχον, μετὰ τῆ
 ra q hoc certissimabāt. nō cū sic contēct ta-
 σείδαι τὴν πᾶσι ὑπελάμβανον. καὶ ἐπ' οὐ τῶ πρῶτα ἀσπείβια τῆ
 le cōsultat q nō ἔγνωσαν. ἂ δὲ τ εἰδῶ vicini q τ
 λικουῖο σῶσκα μῶν ἀγνοκῶς. ἂ δὲ καὶ τῆς γιγῶτες τὴ καὶ

amicis τ dcoctabant: secrete dēdā astrahēto: si-
 φίλοι καὶ συμπραγματικῶν, μυστικῶς τῆς ἐπιτιμῶν, πῆ
 δὲ dabāt pccet: τ οὐ diligēto adinere ad auxi-
 εἰς ἐδίδου σιναισασρέφιδαι, καὶ πᾶσι ἐσπείβια πρὸς ἀντί-
 lū. ille dde igif in pccit pccitūte certitō:
 λαφ. ἐκείνος μὲν οὖν τὴν κατὰ τὸ πᾶσι ἐπιτιμῶν γυγασρωδῆς,
 τ nō vidēs maximi dei societudinē: certissimō ἂ δὲ
 καὶ οὐ κατὰ τὸ τῶ μῆγιστου θεοῦ κράτος, ὑπελάμβανον δὲ δὴ
 nue in eodē pccetare cōsilio: scripsit cōtra eos epistolā hāc.
 καὶ ἐν τῆ αὐτῆ διακρίσει βουλή, ἔγραφε κατ' αὐτῶν ἐπιτιμῶν τῆν
 rex ptoleme philopato: in egypto τ in
 δ. βασιλεῖς πωλιμῶν φιλοσάτων τοῖς κατ' αἰγυπτοῖν καὶ κατὰ
 loco duob: τ milib: gaudere τ valere. valeo
 τῶτοι στρατηγῶν καὶ στρατιῶν χαίρειν καὶ ἑσπείβαι. ἑσπείβαι
 ἂ τ ego ipse τ res nre. in asian sa-
 δὲ καὶ ἐγὼ ἀγὸς καὶ τὰ πρᾶγματῶν ἡμῶν. τῆς εἰς τὴν ἀσίαν ἡρο-
 cta nobis expeditione: quā facta τ ipi: deoz inuisibili
 ἰδῶς ἡμῖν ἐστρατιῶν, ἡς ἔστ καὶ ἀγῶν, τὴ τῶν θεῶν ἀπρὸς ὅσους
 auxilio fin rōnē ad finē duca: romanis: nō vī
 συμμαχία κατὰ λόγον ἐπὶ τέλος ἀχθῆσως, ἡγασάμεθα μὴ βία
 lācc: benignitate ἂ τ multa humanitate idulgeter tractare ha-
 δ' ὄσως, ἐπιτιμῶν δὲ καὶ πολλὰ φιλαία τῆσιν ἑσπείβαι τὰ κα-
 bitantes cetē spū τ rhenicā gēto: dīfacere q libeter.
 γοκῶντε καὶ σιναισασρέφιδαι φηταία ἔστ, ἐν πᾶσι ἀσπείβιας.
 τ his q in ciuitatib: ipis inuēto: redit multos:
 καὶ τοῖς κατὰ πόλιν ἑσπείβιας ἀσπείβιας πρὸς ὅσους πλείους,
 veniūt τ in hierosolyma: ascedentes honore ipis
 προσέχοντες καὶ εἰς τὰ ἑσπείβια, ἀσπείβιας τιμῶσαι τὸ ἑσπείβια
 sceleris τ nre cessantū ab impietate. ἂ δὲ ἡο dde
 τῶν ἀπρὸς τὴν καὶ μὲν ἔσπείβιας ἀγῶν τῆς ἀσπείβιας. ἂ δὲ λόγῶν μὲν
 nram libeter suscipitō pccitū: at re falsio:
 τὴν ἡμῶν ἀσπείβιας ἀσπείβιας πρῶτα, τὸ δὲ πρᾶγματῶν τῶν,
 volentib: nobis intrare in tēpū cor: τ deccit-
 ἑσπείβιας ἡμῶν ἐσπείβιας εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκ πρῶ-
 bus τ pulcherrimis donis honore: supbis adducti anti-
 σι καὶ καλλίστοις ἀσπείβιας τιμῶσαι, τῶν φηταία πρᾶσι
 quis pūdēt nos ab ingratū: cū infctioes cetē nro roboet
 τῆσιν εἰσπείβιας τῆς εἰσπείβιας, ἀσπείβιας τῆς ἡμῶν ἀλλῆς,
 ob qd habent erga oēs hoicos amicitū. at sū in
 δ' ἂν ἔχομεν πρὸς ἀσπείβιας ἀσπείβιας φιλαία. τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἂ
 nos inimicitū manifestā stantēs: tūq soli gēto
 μᾶς δυνάμεισιν ἑσπείβιας καὶ ἀσπείβιας, ὡς μὲν ὄσους τῶν ἐσπείβιας
 ges τ suos dīfacere cetē tollēto: nihil legitimū
 σιλῶσι καὶ τοῖς ἐσπείβιας ἑσπείβιας ὑπελάμβανον, οὐδὲν γινῶσιν
 volūt fecit. nos at hoq stultia adducti
 βουλοῦντε φηταία. ἡμῶν δὲ τὴν γούτων ἀσπείβιας συμπερινεχθῆσιν,
 τ cū victoria aduertēto: τ in egyptū oib: gē
 καὶ μετὰ τῆς ἀσπείβιας, καὶ εἰς τὴν αἰγυπτοῖν τοῖς πᾶσι ἐδ-
 tib: humanit occurrētco: vt deccbat fecim. in at
 τῶσιν φιλαίως ἀσπείβιας, καὶ ἀσπείβιας ἐσπείβιας. ἂ δὲ
 his erga hoicos cūctū nationis cū eis oblivionē maloz oib: notū
 γούτοις πρὸς τοῖς ὁμοφύλοισιν αὐτῶν ἀμνηστικῶν ἀσπείβιας γινῶσιν
 cūctos: oib: societate. τ creditas cū simplici-
 ζῶντες, διατε τὴν συμμαχία. καὶ τὰ πρᾶγματῶν μετὰ ἀσπείβιας
 tate ipis apccitct in hieo res andēto mutare:
 τοῖς ἀγῶν ἀσπείβιας πρᾶγματῶν γοκῶντες ἐσπείβιας,
 τ participes semp lacerdotū cōsultare voluim: τ iure dūta
 καὶ μετόχους τῶν ἀσπείβιας κατὰ τῶν ἐσπείβιας, καὶ πολιτι-
 tie eos alexārinop dignari. illi at cōsultā spccitct:
 ας ἀγῶν ἀλιφαιδρεῖαν κατὰ τῶν ἀσπείβιας. ἂ δὲ γούτοις ἐσπείβιας,
 τ ingenita malignitate honestū repellētco semp at in
 καὶ τὴν σιναισασρέφιδαι τὸ καλὸν ἀσπείβιας, δικαίως δὲ εἰς τὸ
 malū pni: nō solū respccitct inhonozatū poli-
 φῶλον ἐκτείνοντες, οὐ μόνον ἀσπείβιας τὴν ἀσπείβιας πολιτι-
 nā: sed τ abominant vt ho q τ tacte in ipis paucos
 αν, ἀλλὰ καὶ βδύσαντο λόγῶν καὶ σιγῆ τοῖς ἐσπείβιας ἀλιφαιδ-
 erga nos legitime dīpccitct: semp suscipitctos ob infa-
 πρὸς ἡμῶν γινῶσιν ἀσπείβιας, πρῶτα καὶ ὑπελάμβανον δὲ τῆς δυν-
 matā vīa cū nos dīspantco officia
 κλεισάτες ἐμβυσίας διὰ τᾶχος ἡμῶν κατὰ τῶν ἀσπείβιας
 recta. ob qd τ cōccitctos optime pūat: ho in omnib:
 ματῶ. δὲ καὶ τῶν κατὰ τῶν ἀσπείβιας, γούτοις κατὰ πᾶσι

15.

dissentire a nobis modio: et pūdetes ne forte subito po-
 dyntoēn hūmīn trōpōn, kdm pūdetōmōi mōpōte aēpūd' iou me-
 stea impūtu inflāte nobis impūos hōs ad ter-
 tēpōte pāpaxēs iōsāōs hūmīn rōs dūatēbēs rōrōs katā tō-
 gūa pūctōes t barbaros habeam' hostes: iustis
 του προδότης και βαρβαρούς έχωμιν πολιμίους, πρῶστ τ' ἀχασ-
 mus simul et notificata erit epistola hec: eadē hōca habitā
 μιν ἅμα τῷ πρῶστ εἶν τῆν ἐπιτολῆν τῆνδε, ἀλλωρὶ rōs ἐπιμω-
 tes cū vrbō t filijs cū cōsumelia t supplicijs mit-
 idūs sūn γυναιξὶ και τέκνις μετὰ ὕβρεις και σκυλμῶν ἔπρω-
 tere ad nos in vinculis ferreis vndiqz cōclu-
 sūlāi pēs hūmās in dīōmās sūd' rōs πᾶν rōmīn κατὰ κλησῶ-
 fos: ad imedicabīlē t ignominiosā dōcētē inimicis cedē.
 ιδίους, εἰς ἀνίκισσι και δυσκλίᾳ πρῶστ τῶν δυσμῆισσι φόνι-
 his cū simul panis: putam' in futurū tōm
 rōtōt pōr dōmōu καλαδ' ἔπρω, dīōlōp rōmōi εἰς τῶν ἐπιτολῶν χρο-
 pūa pōctē nobis res in bono statu t optima dispositiōe
 πῶ τελείως hūmīn τὰ πρᾶγματᾳ ἐν ἰσοστάτῳ και βελτίστῳ διακρίσει
 cōstitutū sū. qd' hōc p̄ccerit aliqūe iudeorū a se-
 κατὰ στασίσει αἰ-εὶς ἂν σκίπασῃ τινὰ τῶν ἰουδαίων ἔπρω γρῶμ-
 ne vrbō p̄ccerit vrbō iacōtes: purpūllimīs tōmētis pū-
 cū mēchri vrbō mēchri τῶν ὑπομαρῶν, ἀχίς και βασίς ἔπρω
 nicē cū tota domo. nūciare at q' voluerit: obid
 τυμπανῶν κῆσει και παρῆκῳ μῦθῳ δὲ τῶν βουλόμῶν, ἔφ' ὅ τῶν
 substānā incidētis in penā accipiet: etiā de re-
 οὐσίας τ' ἐμπῶστ rōs ὕπὸ τῆν ἐυσύταν ἀν-φῶμ, και ἐκ τῶν βασι-
 gili pecunia diachmas duomille: t libertate coronabi-
 λικῶν ἀργυρίου δραχμῶν δὲ χιλίας, και τῆς ἐλευθερίας σταφιδῶν
 tar. eis it loc' vrbō dēp̄ccerit hōc sūctis oculo sūctis in
 σιται πᾶς δὲ τῶσος οὐ ἰάν φωραδῶν τῶν συνόλων σκίπῶμῆισσι ἰου-
 dōs: iacōtiblis t igne cōbust' fiat: t totū mortali nature
 d' aios, ἄβαρος και τυρῶφλεγῆς γινέσθω, και πᾶσῃ σκίπῶ φῦσσι
 penit' iustis apparebit in scripturā sūctis. t qd' ep̄-
 κατὰ πᾶν ἄχρῶσ φανέσθω εἰς τῶν αἰ χροῖοι και ὁ μῆν τῆς ἐπι-
 stole gyno sic scrip̄t sūctis. omo at vbi innotuit hic
 salis t' ὕπὸς οὕτως ἔγγραπῶ πᾶν τῶν δὲ ὕπὸ πρῶστ τῶν
 iustis: populare cōstitū est gēnib' cōstitū est
 τῶ τῶ πρῶστ γμ, δῆμιτῆς συνίστα τῶς ἔπρω ἐν ὕπὸς και μετὰ
 iustitiam t gaudio. tanq' iustitiam eis oīu
 ἀλαλαγμῶν και χαρᾶς. ὡσῶ τῆς ἀκαταστασιμῶν ἀυγῆς πᾶ-
 in iustis: cū audacia nūc dēp̄ccerit inimicitia.
 και κατὰ δὲ πᾶσ, μετὰ παρρησίας νῦν ἐφρασιδῆς ἀπὸ χείρας.
 at iudicis iustitiam iustis fuit t lugubris cū lachry
 τῶς δὲ ἰουδαίους ἄλλοι τῶν δὲ και παρῶ ὕπὸς μετὰ δ' ἀκερῶ-
 nis clamor cū gemitū: infāmiato vndiqz ip̄os corde ge-
 ων βοῶν σταγμῶν, πῶ πῶ ὕπὸς πᾶν τῶν τῆς καρδίας ἄλο-
 mētū insperatā subito eis illatā gni
 φρομῆισσι τῆς ἀπρῶστ δ' ἀκρῶν ἐξαιφῆς ἀυγῆς ἐπιτερεῖσσι ἀυγῆς
 tē. que lex vel vrbō: vel qd' oīo habitabilis loc' vel q' vie
 ἀπ. τίς νόμος, ἢ πόλις, ἢ τίς τῶ συνόλων ἀκρῶς τῶσος, ἢ τίς ἀγυ-
 plācu t lucib' sup eos nō implebant: sic est cū
 αἰ κῶστῶ και γῶν ἔπ' ἀυγῆς οὐκ ἐμπῶστ τῶν: οὕτω πᾶρ μετὰ
 acerba t imite sla ab his q' p' civitate ducit' vna
 πῶσῶς και ἀνίκισσι τῶσῶς ὕπὸ τῶν κατὰ πόλις σταπῶν ὄμῶ-
 nimiter expellebant: vi ad externa supplicia etiā
 θυμῶν ἐξάπῶστ ἔλλοι, ὡς τῶ ἐπὶ τῶς ἐξάλλοις τιμωρίας και
 aliq' inimicorū: accipietes ante oculos cōsumē mifi
 τῶσῶ τῶν ἔχθρῶν, λαμβάνοι τῶσῶ τῶν ἐφρασιδῶν τῶν κῶστῶ ἔλα-
 cōdāt: t cōdātētes incertū vite statū: p̄ccerēt co-
 on, και λογιδῶν τῶν ἀδ' κλον τῶν βίω κατὰ σταπῶν, δ' ἀκερῶν ἀυ-
 gū inflicte expulsiōnē. p̄ccerēt etiā sēnā mifitudo canitē
 τῶν τῶν τρισάλλων ἐξάπῶστ ἔλλοι τῶν γρῶμῶν πῶσῶ πῶσῶ
 cooptorū ex senectute tarditate pedā incantorū p̄ccerēt
 πῶ πῶσῶ τῶν τῶν γρῶν νῶσῶ τῶν πῶσῶ ἔπῶσῶ ἀνα-
 stōis ip̄os violēte oī p̄ccerēt abis ad velocē abutē:
 τῶσῶ ἀρῶν βῆσις ἀπῶσῶ ἀυγῆς ἀνῶ πρῶστ δ' ἔπῶσῶ κατὰ χρῶ-
 tū ituscrationē. q' at sup ad vite cōmunionē cōngalē intrauc-
 μῶν πῶσῶ. αἰ δὲ ἀρῶ πρῶστ βίω κῶστῶ γαμῶν ὕπὸ πῶσῶ
 gāt thalamū p̄ccerēt pio letitia suscipietes iustis: t pul-
 sū ai πῶσῶ τῶσῶ, ἀπῶ τῶ τῶσῶ μετὰ λαβῶσσι γῶσῶ, και κῶ-
 uere vnguetā mēchri habētēs cōstātē aperte at dūctē:
 εἰ τῶν μῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ κῶμῶ, ἀκαλύπῶσ δὲ ἀγῶμῶ,

plācu p' hūmētis vnanimiter incipiebāt: tanq' iacrae
 ἔρῶν ἀπῶσῶ ὄμῶσῶ δὲ ἔπῶσῶ, ὡς ἔπῶσῶ ὄμῶσῶ
 tionib' alicūgenis. vincat at popularis vrbō in pauē iust
 μῶς ἀλλοιῶσσι. δῆμιτῶ δὲ δῆμιτῶ μετὰ τῶσῶ τῶ πῶσῶ ἔπῶ-
 sionē trahēbant cū violētia. ip̄os hōc cōngalē iacrae loco cōng-
 βολῆς ἐλλοι τῶ μετὰ βῆσις. ὡς τῶσῶ σῶσῶ βῆσις ἀπῶ τῶ
 nap fin certice implicati cū stōida iustitiam sta-
 ὡπ τῶσῶ ἀυγῆς πῶσῶ πῶσῶ μετὰ ἀκρῶσ τῶσῶ κῶσῶ
 te: pio cōstitū t adolescentiā ocio reliquos
 ἀς, ἀπῶ ἰσοστάτῳ και νῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 purpūa dico in lucib' trāp̄ccerēt ad pedes iā iustitiam viden
 γᾶμῶν hūmῶν ἐν ἔρῶν δῆμιτῶ, πῶσῶ πῶσῶ ἔπῶσῶ ἔπῶσῶ
 tes positā. abducēbant at scra p̄ccerēt tracti vinculis fer-
 τις κῶσῶ κατὰ χῶσῶ δὲ ἔπῶσῶ τῶσῶ ἀγῶμῶ σῶσῶ ἔπῶ-
 reorū necessitatib'. hī qd' trāp̄ccerēt nauis affici
 μῶς ἀπῶσῶ δὲ μῶν τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ πῶσῶ τῶσῶ
 collis: illi at fin pedes infolubilib' cōstricci pedicis:
 τῶσῶ κῶσῶ, δὲ τῶσῶ πῶσῶ ἀκρῶσ και πῶσῶ τῶσῶ πῶσῶ
 itē t desuper dōca tabula imposta. vi vndi
 ἔπῶσῶ και τῶ κῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ σῶσῶ δῆμιτῶ δῆμιτῶ πῶσῶ
 q' obtenebrati oculis: vrbō iustitiam in omni
 τῶσῶ ἔπῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 nauigatione accipiet. hīs at ad dico nauigū
 τῶ κατὰ πῶσῶ λαμβάνοσσι. τῶσῶ δὲ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 actis t nauigatione traicta: sicut fuit iustitiam
 ἀχῶσ τῶσῶ και τ' πῶσῶ πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 tum auge: iustitiam eos in ante civitate hippo-
 μῶν τῶ βασιλῆι, πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 dromo castra figere ingēti exūctis mētra: t ad
 δῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ
 manifestā opprobriū valde opprobriū exūctis oīb' p
 πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 gēnib' in civitate: t ab his ad regionē
 πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 p̄ccerēt ad p̄ccerēt. vi necs exūctis ei' ὄ-
 sūctis τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 mificatōnē: oīo dignatē nūcia. p̄ccerēt hoc fac
 τῶσῶ, μῶ δὲ τῶσῶ κατὰ χῶσῶ πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 tū est: iustitiam civitatis cōtribuitis clam egredietes
 νῆσ, ἀκρῶσ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 frequētis lugere ignominiosā fratū mifitū:
 πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 iramo iustitiam t hīs simul codē modo diligēt
 dīp̄ccerēt τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 sūctis faceret: nō diminutio fin vrbō modū illo
 ὡς ἐκείτῶ πῶσῶ, μῶ λῆσι τῶσῶ κατὰ μῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 rū supplicis: descripti at oī gēn' ex nomine. nō est
 τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 ante paulo demonstratā orep labouctam sct
 τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 uientē totos at dēp̄ccerēt totitudo ad finē dele
 τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 re vrb' sub ieruo dico. facta est qd' igē hōp
 σαι μῶς ὕπὸ καιρῶν hūmῶ. ἔγῶσῶ μῶν οὐτ ἢ τῶσῶ
 descriptio cū acerba festinatōe t ambivola assēho
 ἔπῶσῶ μετὰ πῶσῶ πῶσῶ και φιλοσῶ πῶσῶ τῶσῶ
 ne ab oīa solis vrbō occasū: interpretū accipiet
 ἀς ἔπῶσῶ ἀκρῶν κῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 finē ad dico quadraginta. maxime at t cōmune rē
 τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 gaudio replet: cōmū in oīb' idō-
 λῶσ χαρᾶ πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 lio cōstitū est: vrbō vrbō vrbō vrbō vrbō vrbō
 λῶσ σῶσῶ πῶσῶ πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 sano oī: ip̄os qd' muta t nō p̄ccerēt eis loqui vel ὡ-
 βῶσ τῶσῶ, τῶ μῶν κῶσῶ και μῶ δῆμιτῶ τῶσῶ τῶσῶ
 p̄ccerēt in at maximi dē nō dōcētis loqēt. p̄ccerēt
 γῶσῶ, ἔπῶσῶ, εἰς δὲ τῶν μῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 at p̄ccerēt tēp̄ccerēt inuicē nūcia: sct
 δὲ τῶ πῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ
 be regi: nō vrbō posse iudeorū descriptiōnē
 τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ τῶσῶ

fieri propter immensam eorum multitudinem: quibus essent in
 πλεῖστα δὲ αὐτῶν ἀμέτρητοι αὐτῶν πλεῖστα, καὶ πλεῖστα κατὰ
 regione plures adhaerentes in domibus adhaerentes
 τὴν χώραν τῶν πλεῖστων ἔτι, τῶν μὲν κατὰ τὰς ἐκείνας ἔτι συνισκί-
 tes: hi autem in loco: ἄπο ἰσοπέδου ἐπίστε οὐδὲν in egypto
 τῶν, τῶν δὲ κατὰ τόπον, ὡς ἀδυνατοῦ καὶ ὡς ὡς πᾶσι τοῖς ἐπὶ αὐ-
 pro ductis. minante autem ipso eorum: ἄπο δοντῶν
 γυμνασίου στρατηγῶν. ἀπὸ ἐπιπέδου δὲ αὐτοῖς σκληρότεροι ὡς ἀδυνατοῦ
 corruptis ad machinantes fugere: cōstitit manifeste ipse circa
 κατακλιθεὶς εἰς μαχαρὴν τῆς ἐκφυγῆς, συνίβη σαφῶς αὐτὸν πρὸς
 hoc paruisse dicitur: cū demonstratōe: τὸ δὲ αὐτὸν ἰδὲ
 γούτῳ εἰδέναι λεγόντων μετὰ ἀποδείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἔδωκε
 τὴν ἐπιπέδου calamitas in quibus videntur defecisse. hoc autem
 καὶ τῶν γραφικῶν καλαμῶν ἐν οἷς ἐχρῆτο ἐκλελοιπέναι αὐτοῦ ὅτι
 erat oratio auxiliantis iudeis e celo providente in
 ἄν ἐνίργηται τῆς ἑβραίων τοῖς ἰουδαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας αὐ-
 ste. tunc vocatio hermonē proposita elephanto
 κέρου τότε προσκαλισάμενος ἔρμωνα τὸν πρὸς τὴν τῶν ἐλεφαντῶν
 cure: gravi plenis ita et idignitate oino inestibi
 ἐπιμελία, βαρῆα μεμειωμένης ἀργῆ καὶ χολῶ κατὰ πᾶν ἀμύτη
 lis: iussit in sequenti die abducatibus pugnis ipse
 τῶν, ἐκλείπει ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμέραν ἀφ᾽ ἡμέρας ὁρακίσι λι-
 ris et vino multo puro odo elephanto pota-
 βατωρὸν καὶ ἰνω πλείονι ἀσάτω ἀσάτω τῶν ἐλεφαντῶν πούτῳ
 re: q̄rat nuntio q̄genti. et essentia poculi
 σα, ἵνα τῶν ἰουδαίων πεινασίου καὶ ἀργαλῆταις τῆς ἑβραίων
 nimia subministratōe adducere ad occisum mortis iudeo-
 ἀφ᾽ ἡνὶ χερσὶν, εἰσαγαγῆται πρὸς συνάτησιν τῆς πόλεως τῶν ἰουδαί-
 ra. ille dicitur iudeo: versus est ad cōmuniā congrega-
 ων. ἡ μὲν τὰ δὲ πρὸς ἀσάτων, ἔτρεπε τὸν πρὸς τὴν ἰουδαίαν συναγαγῶν
 maxime ex amicis et exercitu odiose habēta cōra
 τῶν μάχης τῶν φίλων καὶ τῆς στρατίας ἀπὸ χερσὶν ἔχοντες πρὸς
 iudeos. at elephanto proposita p̄cessit ore hermonē
 τῶν ἰουδαίων. ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ πρὸς τὴν ἀσάτω ἔρμωνα
 adplebat. et ad hoc minister ad versatā exercitus
 συντελέσει τῆς πρὸς τῶν ἰουδαίων κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐξόντας
 misteron ligabat manus: et reit̄ machina
 τὰς τῶν πλεῖστων ἐδ᾽ ἔρμωνα χερσῶν, τὴν τε λαὸν ἰουδαίων
 ban circa eos securitate nocturna existimādo sim accersitā q̄
 τὸ πρὸς αὐτοῖς ἀσάτω, ἔντυχε δὲ ἀσάτω ἔμω ἀφ᾽ ἡνὶ αὐτῶν
 tem terminā mortis. q̄ autem oi p̄cessione dicitur videntur esse
 λοι πρὸς τῆς ἐλεφάντης. ἡ δὲ πᾶσιν σκέπης ἔρμωνα δακτύλις εἰ-
 q̄ntibus iudeis: p̄t vndias opprimētē eos
 ναί τοῖς ἔρμωνα ἰουδαίω, διὰ τὴν πάντοτεν περιέχουσαν αὐτοῦς
 cū vinculis necessitate: oipotētē d̄m̄ et ois potē
 μετὰ δισμῶν ἀνάγκη, τὸν πᾶντοκράτορα κύριον καὶ πᾶσιν δυνά-
 tie dominantē: misericordē deū eorū et patrē: incedibili
 μίας δυνατῶντα, ἐλεημόνα δὲ ἑαυτῶν καὶ πρὸς, δυσκαταπαύσω
 voce odo cū lachrymis invocantibus: ostēdo quod cōtra se
 βῶν πάντες μετὰ δακρύων ἐπικαλῶντο, εἰδόμενοι τὴν κατ᾽ αὐτῶν
 cōstitere cōmuni imp̄t: et liberare eos cū magis
 μετὰ ἑρπίδι βουλῆν ἀσάτω, καὶ ἔρμωνα αὐτοῦς μετὰ μεγα-
 sca apparitione ab eo q̄ erat ad pedes in p̄p̄m̄. hoc dicitur
 μῶν ἐπιπέδου ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐν ἰουδαίῳ μῶν. γούτων μὲν
 afflicte supplicatio ostēdit in celi. at hermonē immites
 ἰουδαίω ἡ ἀσάτω ἀνέβαινεν εἰς οὐρανόν. ὁ δὲ ἔρμωνα τῶν ἀσάτω
 elephanto potis reptis vini abducat
 ἐλεφαντῶν ποτίσας πεπληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῶν
 subministratōe et thure saturatos: mane ad
 χερσῶν καὶ τοῦ λιβαίου μεμειωμένους, ὄρεως ἐπὶ τῆς
 aula affuit: de his n̄dare regi.
 αὐτὸν παρῶν, τὰ πρὸς γούτων προσαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ.
 at a seculi ip̄e creationē bonā in nocte et die
 τὸ δὲ ἀπ᾽ αὐτῶν χροῖον χροῖον καλὸν ἐν τυφί καὶ ἡμῶν
 cōstitam ab eo q̄ gratificat oib̄ q̄ ip̄e vult
 ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ χαρῆντος πᾶσιν ἂν αὐτῶν ἐλεῶν
 homi p̄m̄ m̄itē ad regē. et dulcissimo et p̄fido corp̄e
 ὑπὸν μῶν ἀπ᾽ ἑαυτῶν πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἡδίστω καὶ βαρῆ κατὰ
 hermonē oratione d̄m̄: iniquo d̄t p̄fido valde frau-
 χῆν τὴν ἐνίργηται τῆς ἀσάτω, τῆς ἀσάτω μὲν πρὸς τῶν πᾶν
 dar: at ab irreuocabili cogitatōe maxime decere. at
 φαρμάκων, τῶν δὲ ἀμπαλῆτου λογισμῶν μετὰ ἑρπίδι καὶ ἑρπίδι. ἡ δὲ

iudei p̄signatā host fugientes: sancti landabat
 ἰουδαίω τὴν προσκαλισθῆσαν ὡς διαφυγόντες, τὸν ἄγιον ἵπτον
 deū sibi. et ip̄e orabat facile demonstrare magnitudo
 εἶν αὐτῶν καὶ πάλιν ἔξουσι τὸν ἰουδαίω, δι᾽ ἡμῶν μεγα-
 tis et man? potestatem gentibus superbia. modis exite ut
 αὐτοῦ αὐτοῦ χερσῶν κέρου ἔδειξεν ὑπερφάνης. μισούσης δὲ
 ἡ δὲ decima hora sermone ad excitandā cōmuniā erat: sub-
 ἡ δὲ δικαίως ὡς χερσῶν, ὅτι πρὸς τῆς κλάσει τετραγώνου, ἀσάτω
 to vocatōe videtur: p̄p̄t accedens regi. et vix
 ὡς τῶν κληρῶν ἰδῶν, ἔντυχε προσελθὼν τῷ βασιλεῖ. καὶ μάχης
 excitās: n̄dant cōmuniā ip̄e ἡ p̄t̄re:
 διγίρας, ὑπερῆξε τὸν τῆς συμποσίας καὶ ὅτι πᾶσα τῆς
 de his finem faciens. que rex repu-
 τα, τὸν πρὸς γούτων λέγει πεινούμενος. ὅτι ὁ βασιλεὺς λογισά-
 tās et versus in cōmuniā: iussit eos q̄ venerit
 μετὰ καὶ τραπείδης εἰς τὸν πόρον, ἐκλείπει τῶν πᾶσα γιγόντῳ
 in cōmuniā cōm̄ accēdere se. quo et factis hoc
 εἰς τὴν συμποσίαν ἀντιπρὸς ἀκαλίθηται αὐτῶν καὶ ἡμῶν, πᾶ-
 tabat in cōmuniā dicitur se ip̄e: p̄t̄re cōmuniā summe
 εἰς εἰς ἰουδαίω ὅτι τῶν ἰουδαίων, τὸ πᾶσα τῆς συμποσίας ἐπιπέδου
 celebratōe in letitia cōfiteri p̄m̄. idē autem pro
 γυμνασίου εἰς ὑπερφάνης κατὰ ἡμῶν μῶν. ἐπιπέδου δὲ πρὸ
 cedente cōmuniā: hermonē accersens rex:
 βασιλεύσης τῆς ἰουδαίας, τὸν ἔρμωνα μετὰ ἑρπίδι καὶ βασιλεύς,
 cū accēda cōmuniā interrogavit: quā ob causam p̄m̄t̄re
 μετὰ πικρῶν ἀπ᾽ ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν ἰουδαίων, τίς ἵνα αὐτῶν
 iudei p̄m̄t̄re die superbie. ip̄e ut n̄dare
 αὐτοῦ αὐτοῦ τὴν περιπέδου ἡμέραν περιπέδου. τὸ δὲ ὑπερῆξε
 nocte iussione ad finē p̄m̄t̄re: et amicis ei
 τῶν τυφῶν τὸ πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν ἰουδαίων, καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ
 testimonio p̄m̄t̄re: crudelitate p̄m̄t̄re phalaridis habēta oicit:
 πρὸς μαχαρῶν αὐτῶν, τῶν ἀμῶντα χερσῶν φαρμάκων ἰουδαίων, ἰου-
 hodierno somno q̄m̄ habere eos. sine dilatione ut ad
 τῶ τῆς σάτω ὑπὸ χερσῶν ἔχον αὐτοῦ. ἀσάτω τῶν δὲ εἰς τὴν
 ventur die similiter p̄m̄t̄re elephanto
 ἐπιπέδου αὐτῶν κατὰ τὸ ἡμῶν ἐπιπέδου τῶν ἐλεφαντῶν
 ad sceleros iudeos p̄m̄t̄re. cū dicitur ut rex:
 ἐπὶ τῶν ἀμῶντα ἰουδαίων ἀσάτω. εἰπὼν δὲ τῷ βασι-
 vltro odo cū gaudio p̄m̄t̄re sim collas
 λῶν, ἀσάτω πᾶσι μετὰ χερσῶν ὅτι πᾶσι ἡμῶν σινα
 dātes: in p̄m̄t̄re domū vndias reuertit̄re. et nō ἡ
 νῆσαντες, εἰς τὸν ἰουδαίω ἡμῶν ἀνέλυσι. καὶ οὐχ οὕτως
 in somno cōmuniā ip̄e noctis: q̄ in
 εἰς ὑπὸν κατεχρήσατο τὸν χροῖον τῆς τυφῶν, ὡς εἰς τὸ
 oimodis excogitādo miserio existimatio illusiones.
 παρῶν μαχαρῶν αὐτῶν πᾶσα τῶν ἀσάτω δακτύλις ἡμῶν
 dicitur ut gall? cōmuniā manū: et bestias charmasset her-
 ἀρτι δὲ ἀσάτω ἰουδαίων ἡμῶν, καὶ τῆς θείας κατὰ τῶν ἰου-
 mō in magno potēti expectabat: q̄ ut p̄m̄t̄re m̄t̄re
 μῶν ἡμῶν τῶν μαχῶν πᾶσα τῶν ἀσάτω, τὰ δὲ κατὰ τὴν πᾶσα πᾶσα,
 cōmuniā erat ad m̄t̄re p̄m̄t̄re expectādo autē
 συνήρως πρὸς τὴν ἀσάτω θείαν πρὸς ἀσάτω τῶν πᾶσα
 cū auditate. at iudei in indignabili animo suscipi ip̄e:
 μετὰ πᾶσα ἡμῶν δὲ ἰουδαίω κατὰ τὸν ἡμῶν ἡμῶν χροῖον
 m̄t̄re supplicatōe i cōmuniā inuocantē dicitur man? in
 πᾶσα ἀσάτω ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 celi orabat maximā dicitur: ip̄e eis auxiliari dicitur. nōdā
 οὐτῶν ἰδῶν τῶν ἡμῶν ἡμῶν, πᾶσα αὐτοῖς βῶντα συντόμως. οὐτῶ
 at folio radij sp̄ngēbant: et regē amicos excipien-
 δὲ ἡμῶν βῶντα κατὰ τῶν ἡμῶν, καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν φίλων ἐκδιχομέ-
 te: hermonē ad dicitur: vocabat ad celi ostendens vultū
 του, ὁ ἔρμωνα πᾶσα, ἐκάλει πρὸς τὴν ἡμῶν ὑπερφάνης τὸ πρὸ
 tate regio in p̄m̄t̄re celi. ille ut cōmuniā
 θυμῶν τῶν βασιλεύς ἐν ἡμῶν καὶ αὐτῶν. τῶν δὲ ἡμῶν
 et obstruxisset in iniquo celi: oino ignotā
 καὶ κατὰ πᾶσα ἐπὶ τῶν πᾶσα ἡμῶν, κατὰ πᾶσα ἡμῶν
 tia dicitur querbat: q̄ causā obd̄ hoc il-
 sia cōmuniā ἐπιπέδου, τί τὸ πᾶσα ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 li cū festinatōe cōmuniā est. hoc autem erat oratio celi
 τῶ μετὰ πᾶσα τῶν ἡμῶν. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῶν τῶν πᾶσα
 rā dominatōe dei: cor q̄ p̄m̄t̄re illi excogitata factis oblivione
 τῶ ἀσάτω τῶν ἡμῶν, τῶν πρὸ αὐτῶ μεμειωμένους ἡμῶν

in mēte ponētis. nō dicit herodō t oēs amī
κατὰ διότιον ἐπιθετικῶς. ὡς ἐπὶ ἰγνυῖν ὁ ἕρμων καὶ πάντες οἱ φί-
di: feras t exercit' patus esse rex fm tū
λοι, τὰ θερία καὶ τὰς δυνάμεις ἠρωμαδ' αὐ βασιλεύ κατὰ τὴν σκῆ-
in illis ppositi. ille est in dicitio replet' gravi ira: eo q
ἰγνυῖν πρότερον ὅτι ἐπὶ τοῖς ἐνδοξοῖς βασιλεῦς χαλῶ, διὰ τὸ
circa hec puidētia dei dicitur fuisse oīs et' cogitat: inu-
ποδὶ γούτων προτοία διού διηκεδ' αὐ αὐτ' ἡ νόημα, ἐκατὶς
ena cū mīnis dicit. qdē paretō affertit aut filioz filii:
σας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν. ὅ σοι γοεῖς παρ' ἡσασ' ἠ παίδων γότοι,
hunc dehisca feroab' pauerit abhōdant' aīdā pro irreprehē-
τῆσι θεοῖς ἀγγίξαι ἐσκέυασα δ' α-φίλῶ δεινὰ ἀντι τῶν ἀειγαλῶ
sibi d' mīni t mīnois' meis pte se ferētib' cōtinuā firmā fi-
των ἔμοι καὶ πρὸ γοεῖς ἔμοις ἔσπεθ' ἀιγυθῶν ἐλοχίῃ βεβαίως πῖς
dē cōtinuāter iudeis. qd' sū dē nō ob sūm' educatiōis amōiē
εἰ ἔξωχος ἰουδαίων. καὶ περ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας σφραγῆ
t necessitatō: vita pro his puate deberca. sic herodō in ptra
καὶ τῆς χρείας, γὰρ ἦν ἀντι γούτων ἰσχυρῶς οὕτως ὁ ἕρμων ἀφροδ' ὁ
tam picalosam sustinuit cōminatiōnē. t aspectu t vul-
καρῶ ἐπικίνδυνον ὑπὸ κινεῖ ἀπειλῆς. καὶ τὸ ὄρασθαι καὶ τὸ προσώ-
tu turbat' est. vnusq'q' ut amīcoz cōmīstia erubescēbat: cō-
πω συνιερ' ἀλῆ καθεῖς δὲ τῶν φίλων σκυρῶσ' ὡς ὑπεκρίθη, γούς συ-
gregatos dīmiserit quēlibet ad p'riū negociū. ἰπὶ φ in
ἐκρωμεῖνους ἀπ' ἔλυσσας ἔκαρσεν ἐπὶ τῆς ἰδίας ἀχαλίας. οἱ τε ἰου-
dei ea q a rege audīto: illustrē deū dīm
δ' αἰν' τὰ παρὰ τ' βασιλείως ἀκούσαντες, γοῖ ἐπιφραγ' εἰδὼν κύρωι
regē regū laudabāt: t hanc opē ab eo cōte
βασιλεία τῶν βασιλείων ἦνεν, καὶ τῆς δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τῆτιν
cuti. fm ut has leges rex cōstituit turhis
χότις κατὰ δὲ γούρος γούς νόμους ὁ βασιλεὺς συγσάμειος πάλιν
cōstituit: ad ientā vortū hōtabat. at hermo
γὰρ συμπίσει, εἰς ἑυφροσύνην τρεπῶναι παρικάλει. τὸν δὲ ἕρμων
nē aduocō cū mīnis dicit. quotiēs tibi opouit de
να προσκαλισάμην μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν. ποσάκις σοι δι' ἡδὲ
his ipis imperare infelicissime! elephātos adhuc t nūc
γούτων αὐτῶν πρὸς ἀτίθει ἀλιώτατες, γούς ἐλεφαντας ἔτι καὶ νῦν
arma in crastinū ad iudeoz p'niē. at
καὶ ὡς πλῆστοι εἰς τὴν αὔριον ἐπὶ τὸν τῶν ἰουδαίων ἀφαισιμῶν. οἱ δὲ
sūm' dīcēsbentes cogitāi cōstantē mēte ei' admīnīta: p'ri
συνακαίριον συγφραγ' τῆς ἀσάθι δίκαιοις αὐτ' ἀαυμάζοις, πρὸ
Ierū hec. rex: vā quo tēp' infensatos nos icis
εἰφ' ἔρα τὰ δὲ βασιλεύ, μεχρὶ τίνος ὡς ἀλόγους ἡμῶς διασφραγ-
tas: iudēs iā tertio eos dētere: t iter in
ζεις, πρὸς τ' ἀσάθ' ἔδ' ἠτρίτοι αὐτοῦς ἀφαισιμα, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν
rebuz ex mutatiōe reuocō aie sancta? q'rou gfa
σφραγμάτων ἔα μεταβολῆς ἀνακλῶν τὰ σοὶ διδ' ὀργιδίαι, ὡς χαοῖν ἠ
ciuitas ob expectatiōes tumultuā. t aduocata cōuersiōnib': iā
πάλιν διὰ τὴν πρὸς δ' ἐκίαι ἔχλει. καὶ πλῆθυνουσα συσφραγῆς, ἔδ' ἠ
t periclitā fere diripi. vade in oib' p'balā-
καὶ κινδυνῶσι πολλὰς διαρπαδ' ἦναι. ὅτι ὁ κατὰ πάντα φάλα-
rio rex implet' inficiā: t factas ad cōst-
εις βασιλεὺς ἐμπληθυνῆς ἀλογισίας, καὶ τὰς γυνιδίαις πρὸς ἔωσ'
deratiōnē iudeoz in ipō mutatiōne aie nihil est
σκοπῶν τῶν ἰουδαίων ἐν αὐτῶ μεταβολῆς τῆς ψυχῆς παρ' ὅσον ἠ
nā: nō inficiā firmīter infurādū dēterminādo: hos qdē sine
γούθῶς, ἀτελεῖσθον βεβαίως ὄρασι ὄρισάμην, γούτ' εἰ μὴ αὐτοπερ-
dilatōne nulluz in herū in genib' t p'clib' serarū p'niōis: du-
ἔτιως πῆμ' εἰς εἰς ἀδ' ἠν γότασι καὶ ποσὶ ἡρώων ἡκισμῆνους, ἐπὶ
centē exercitū ut cōtra iudē solo equatū igne t hasta po-
σφραγῆσασα ἐπὶ τῆς ἰουδαίας ἰσθ' πείδ' ἠ π'υρὶ καὶ δ' ὄρατι ἔσσε
sūp' velocior: t inaccessib' illoz nobis tēp' ἰgnē p'straū velo-
δ' αὐ διατ' ἄχους, καὶ γοῖ ἀβαροῖ αὐτῶν ἡμῖν ταν' π'υρὶ π'ρῆια τὰ
ciute p'clitū illū sacrificiā in cō t'pō cōstitū
χρὲ τῶν συντελουῶντων ἔαθ' ἡσῖας εἰς γοῖ ἀπ' ἄρτα χροῖον κατὰ σ' ἠ
tas. sic Ieri dīcōd' amīci t cognati cū
σ' ἠ. τῶτε περιχαρῆς ἀκαλύσασα τῆς ἀφίλοι καὶ συγφραγῆς μετὰ
sūc: dīp'osicū exercit' in opp'uitimū locis
πῖς τῶς. οἱ πῆστοι τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοῦς ἑκατοστ' ἄρους τῶ πῶς
ciuitatis ad ob'cūaidē. at elephātoz p'posū' feras ferme vt sic
τῆς πύλιως πρὸς τῆρσιν. ἠ δὲ ἐλεφανταρχὸς τὰ θερία χεῖδ' ὡς εἰ
oīd' in opus inōnā aduocō: odoctimū pocūis vno
πῶν εἰς κατ' ἄσσημα ματιῶδ' ἀγνοχῶς, ἑυδὶς ἀγῶς πῶμκσιν ὄπω

thure cōmīto horribiliter patus s'paratiōnib' circa aurozē.
λελιβαρωμένω φοβερῶς κικοσμηρῶν κατὰ σκηνῶν πρὸ τῆς ἰου-
ciuitate iā mīstūdinib' inuamērabīlīb' in hippodromo pte
τῆς πόλεως ἔδ' ἠ πλῆστοι ἀναρῆμῶς κατὰ τ' ἰσθ' πρὸς ἕρμων κατ-
na: intrō ad gollā ad cōstitū: incitānē
παμμεγιστῶδ' εἰσελθῶν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπὶ τὸ πρὸ κίβητον, ὡς τρεῖς
regē. ille utra graui impleō impiā mēte: omni
γοῖ βασιλεία ὅ δ' ὄργη βαρῖα γιμίσας δυνάμεις φείνα, π'αντὶ τῶ
mole cū scrio exiit: volō immiti coede t
βαρῆσιν σὺν τοῖς θεοῖς ἐξέμκσι, βουλόμηνος ἀτρώτω καρδία καὶ
pupillis oculoz aspīcere laboriōsā t mīscā pte
καρῶς ὀφθαλμῶν ἐκαστῶν αὐτῶ ἐπίπνοι καὶ παλαίωρον τῶν πρὸ
dīctoz sūbuctiōnē. iā ἔο elephātoz egredītib' circa pte
σισμακμηρῶν κατὰ σφραγῆ. ὡς δὲ τῶν ἐλεφαντῶν ἐξόντων πρὸ τῶ
tā t sūbsequētib' armati exercit': et mīstūdinib' iis
λοι καὶ τῆς συντελουῶντων ἰσθ' πρὸς δυνάμεις, τῆς τῆς πλῆστοι πρὸ
ncris puluerē vidēto: t hoeritōnā mīstū audīto in
ρείας κοτιορῶν ἰδόντες, καὶ βαρῆσιν ἐκρούον ἀκούσαντες, εἰ ἰου-
dei: vltimā vite momēn' ipis illud existimāto esse finē
δ' αἰν', ὡς ἀπὸ βίου ἔσπεθ' αὐτοῖς ἐκείνη δ' ὄρατις εἶναι τὸ τέλος τῆς
mīscitine expectatiōis: ad mīscitōz t luc' v'rsū: oculabān
ἀλιώτ' ἄρτα πρὸς δ' ἐκίαι, εἰς δ' ἄρτα καὶ γούς τρεπῶντες, κατ' ἔφ'
tur se ad inimic' cōpliciti cognatiō in col-
λου ἀλλήλους περιπλεκομένω γοῖ συγφραγ' ἐπὶ γούς τρεχά-
la p'cumbēto: p'rtēto filioz t matroz p'clitū. alie at
λου ἐπιπῶσσοις, γοῖς π'ασὶ καὶ μεῖς νειήσιν. ἔτεροι δὲ
purgēntoz ad vbera habēto s'ntes vltimā fugēto lac. at
εἰογῆ πρὸς μαρῶς ἔχουσαι βεβήτα τελευτ' αἰὼν ἔκοντα γάλα. οὐ
q' t p'ri' eis facta auxilia de ce-
μῶ δ' ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμπροσθ' αὐτῶν γυμνασῆς ἀντιλάφεις ἔξ' ὄ-
lo cognoscēto: p'rioz vnanimīter p'clitōs fētoz t in
ρατοῦ συνιδόντες, πρὸς εἰς ὁμοθυμαδὸν εἰφ' ἄρτα ἰαυτοῦ καὶ τὰ τὰ
s'ntes amōctes ab vberib' clamauerūt voce magna valde:
πῖα χαίρεισσι τῶν μαρῶν, ἀνιβόσαν φωνῆ μεγάλη σφύδρα,
vnīctū p'ncipi supplicēto: mīscit' cū apparitiōe
γοῖ τῆς ἀπ' ἄσας δυνάμεις ἐκτείνοντες, ὡς εἶρα μετὰ ἐπιφραγῆς
cop iā ad p'rtas mortis cōstitūtoz. cūzaz' at qd' vī
αὐτοῦ ἔδ' ἠ πρὸς πύλαις ἀδ' ὡ κατ' ὡπας. ἐλατ' ἄρτα δὲ τῆς ἀπ' ὄ-
in p'rtis cop' q' ex regione sacerdotū: senectate eamē
ἐπίσκημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἰερέων, ἐπὶ πρὸς βεῖω τὴν ἐλακίαν
iā fōit' t oī q' fm vīā vīctus cenat: eo q
ἔδ' ἠ ἀλλογῶς, καὶ π'ασ' ἠ κατὰ τὸν βίον ἀρ' ἠ κικοσμηρῶν, γούς
circa se cōp'ntēs s'ntoz ab inuocādo sanctū deū:
ποδὶ αὐτῶν κατὰ σφίλας πρὸς βεῖω τῶν ἐπικαλεῖσθαι γοῖ ἄρτα ἄν,
ocant hec. rex magnipōtēs altissimē: o'pō de:
προσώρα τὰ δὲ βασιλεύ μεγαλοκράτορ, ὡς εἶρα, π'αντοκράτορ εἰ,
oēm gubernāto in mīscitōib' s'ntoz: inspicē in aduam
τὴν π'ασαθ' διακυβερῶν ἐν ἐκτείνοντες κηῖσιν, ἔπιδ' ἔπιδ' ἀβραῆμ
fōit' in sanctificati filioz iacob: partio sanctificat' me po-
αἰόμα, ἐπὶ ἡγιασμένω τῆρα ἰακώβ, μερῶς ἡγιασμένω σου λα-
p'clit' i p'grina fra p'grinū iustē p'cūct' p'ct. in p'barānē abhōdantē
οἱ ἐν ἔτη γ' ἔβεν ἀδ' ἠκῶς ἔσπεθ' ἀλλυθῶν π'ερ' σ'ν φαρῶν π' λῶν τ'ε
currit' olim egypti hui' p'ncipē sublat' immiti audā
ἀρμασιν ὡς πρὸν αἰγυπῶν τῶ π'ος δ' ἡσῖας ἐπ' ἀρ' ἠ τ'ε ἀνοῖσθ' ἄρ'
cia t lingua magniloqua: cū sup'bo exercitū mari vī-
σ'ci καὶ γλώτῃ μεγαλοκράτορ, σὺν τῶ ὑπερφάνω σφραγῆ π'σφραγῆ
suo perdidisti: lucē ostēdēto mic' isrocl' geneti. in im-
χους ἀπ' ἄσας, φέγγος ἐπιφραγῆς ἑλῆος ἰσραὴλ ἦρ' ἠ σ'ν γοῖ ἀπ'
mēis exercitū sup'biōnē s'ntoz grānē asfritoz re-
εἰ μῶς δ' ἡσῖας γαυρῶν τ'ε σ'ntoz κηῖσιν β'κ' ἠ ἀσφραγῆ βασι-
gē: lancea oēm subditiā iā accipitē t'ctā: t cla-
λέα, δ' ὄρατι τῆς π'ασαθ' ὑποχέρι ἠ δ' ἠ λαβόντα γ'ν', καὶ μετ' ὡπ'
tum cōtra fētū tuā ciuitatē: grānē loquēnē sup'bia t au-
δ' ἠ τ'ε ἐπὶ τῆς ἀγίας σου πόλιν, βαρῆα λαλῶν τ'ε κόμ'ω καὶ ἐρ'
dacia: tu dūc' fregisti. manifestā dēmonstrāto gēn' mīscitū
σ'ci, σ'ν δ' ἡσῖας ἔβραυσας. ἐκ δ' κλην δ' ἠκ' ἠ ἔβ' ἠ σ'ν π' ἠ ἠ
p'ctū. in babylonia t'co socios igni anī
κράτορ. σ'ν γούς κατὰ τὴν βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους π'υρὶ τῆν ψ
mā volūtarie tradēto vt nō s'curit' vnūc' igni
χ'ν ἀσφραγῆς διδ' ἠκ' ἠ εἰς τὸ μὴ λατρεῖσθαι γοῖς κηῖσιν, δ' ἠ σ'ν
tū p'ctācōs caminū: liberasti v'rsā capillū illōz: s'ntā
p'ct' ὄρατ' ἠσῖας κ'μ' ἠ σ'ν μ' ἠκ' ἠ τρεῖς ἀπ' κηῖσιν, φ' ἠ ἠ

draginta. cōditusq̄ ut eoz p̄ditionē a q̄nta
 σαροκέντα. συνίσταται δὲ αὐτῶν τῶν ἀπώλειαν ἐκπῶσι τῶν
 eripit v̄spad septimā: dieb⁹ trib⁹. in q̄b⁹ τ̄ ḡhoie ostēn-
 ἐπιφύως ἐβδόμενος, ἡμέρας τρισίν· ἐν αἷς καὶ μεγαλοδύως ἐπιφά-
 dens niam suā oim p̄ncero: incolentes eos liberauit
 νας τὸ ἔλιος αὐτῶν ὅτων ὄλων δυνάτης, ἀπώλους αὐτοὺς ἐρούσαντο
 unanimiter. comclabant̄ ut oim ab rege necessitate donati: v̄sp
 ἐμεινμαδὸν· ἐκωχῶντο δὲ πᾶσι ὑπὸ τῶ βασιλείως χορηγούμενι, μί-
 ad quartā decimā. in q̄ τ̄ colloquū fecerūt de
 χρι τῆς τεταρτηκοηδικάτης· ἐν ἧ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποίησαντο πε-
 liberatione sua. collauds q̄ eos rex: scri-
 εἰ τῆς ἀπαλύσεως αὐτῶν· συναιτίσας τὴν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, ἔγρα-
 psit eis subscripsit̄ epistolā ad in civitate
 φει αὐτοὺς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν
 duces magnanimiter instantiā habentē. rex prole-
 στρατηγούς μεγαλοψύχως τὴν ἐπιτολὴν ἔχουσαν· βασιλεὺς πῶλε
 mens p̄sceptor q̄ sunt in egypto duces τ̄ oib⁹ rex
 μακίς φιλοπᾶτωρ τοῖς κατ' αἰγυπτίον στρατηγῶς καὶ πᾶσι τοῖς τε
 possitis sup̄ negocia gaudere τ̄ valere. valent̄ ut τ̄
 παγιδίως ἐπὶ πραγμάτων χαίρειν καὶ ἐρῶσθαι· ἐρῶμεθα δὲ καὶ
 nos τ̄ filij n̄fi: p̄p̄rate nobis magno deo
 αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατιυδύμενος ἡμῖν τῶ μεγάλου θεοῦ τὰ
 negocia sicut volum⁹. ex amicis q̄dā maloz μοιῶν frequē
 πρᾶγματα κατὰς πρῆσιν ἡμῶν· τῶν φίλων τινὲς κακοήσια πικρῶ-
 tus nobis adlāco: p̄sceptit̄ nobis ad eos q̄ sub
 τερον ἡμῖν παρεκκλήθη, συνίπτεσαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν
 regio iudeos cōmunitos in cōgregatōez puniendū no-
 βασιλείως ἰουδαίως συσταρεῖσαι τὰς σύςκημα κολασαδὸν αἰξινῶν
 nis rebellatōz sup̄p̄cāto. recidentes n̄quā bonū statū habituras n̄bas
 σαις ἀποστατῶν τιμωρίας· προφειρόμενοι μὴ ποτε ἕως αἰῶνος ἡμῶν
 reo: ob q̄ habēt h̄ cōtra oēs ḡtes inimicitia:
 τὰ πρᾶγματα, ὅταν ἔχουσιν αὐτοὶ πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμείνεια,
 donec p̄ficiat̄ hoc q̄ τ̄ vincas adducēs eos
 μέχρις αἰώνων· ἡμῶν καὶ δειλίους καταγαγόντες αὐτοὺς
 cum afflictionib⁹ ἡμῶν p̄cipia: p̄mno ut eib⁹ p̄dicōtes: sine vi-
 μετὰ σκυλῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπιβούλους, ἀνευπα-
 lo discrimine τ̄ in q̄sione: conati sunt occidere: lege h̄-
 σης ἀκαρίστως καὶ ἔξέτασως, ἐπιχειροῦσαν ἀελεῖν, νόμου σκυ-
 thaz ferocitōē indunt̄ crudelitātē. nos x̄o pio his
 δὴν ἀγριωτέρων ἐμπειροπικρῶν ἀμώπτα· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τοῖς
 acerbis cōmunitos iuxta q̄ habent̄ erga oēs hoies
 σκληρότεροι διαπειλοσάμενοι, καὶ ἡν ἔχομεν πρὸς ἀπαρταῖς αἰούς
 benignitatē: vix vix eis cōdonantes: τ̄ celestē deū eos
 ἐπιπικίαν, μόγις τὸ ἦν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπὶ οὐρανῶν εἶν ἐγ-
 gnōscēs fouit̄ez p̄rogatē iudeos: ut patē pio
 νωκότις ἀσφαλῶς ὑπερασπιστῶν τῶν ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ
 filijs semp̄ p̄gnare: et amicitie ob quā
 ὑπὸ διαπαρῶς συμμαχοῦντα, τῶν τε τῶ φίλου δὴν ἔχ-
 nos firmam τ̄ maiores n̄fos benignitātē recollētes: in-
 ἡμᾶς βιβλία καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐνεκα ἀναλογοσάμενοι, οὐ-
 ste dimissimus ois iuxta q̄dēbz cause modū. τ̄ iusti-
 καίως ἀπαλλύκαμεν πᾶσας κατ' ὄντιν ἡμῶν αἰτίας τρέπον· καὶ πρῶ-
 mus cuilibet ois in p̄p̄ria cōvertēre: in ois lo-
 τετὰ χαρὰν ἐκασῶ πάντα εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέψεν, ἐν παρτί τῶ
 co nullo eis oino ledētē: nosq̄ iniuriari de-
 πωμοκίως αὐτοὺς τὸ σύνολον κατὰ βλάβῶντος, μὴ τὴν ἐκείδ' ἴδεν πε-
 facio p̄ter rōson. scioce cū q̄ cōtra hos si
 εἰ τῶν γινόμενων παρὰ λόγον· γινώσκῃτι παρ' ὅτι κατὰ τοῦτων ἐάν
 q̄d machinatur malū: vel offendam⁹ eos oino: nō
 τι κακοτεχναζόμενοι ποικροί, ἢ ἐπιλυπῶσόμενοι αὐτοὺς σύνολον, οὐκ
 hoies sed ois p̄ncipē potētē deū altissimi aduertans
 αὐτὸν ἀλλὰ τὸν πᾶσας διαπρῶντα δυνάμειως εἶν ὕψιστον ἀττικίμη-
 tez nobis ad v̄tionē rex in oib⁹ inenitabiliter semp̄
 τῶ ἡμῖν ἐπ' ἐκδοκῶν τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφειδύτως διαπα-
 habebim⁹. valere. accipietes ut epistolā h̄c: nō festinave
 τὸς ἔβωδα· ἔρωσθε· λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν πάντες, οὐκ ἐπαυδῶ-
 rūt statim fieri circa recessum: sed regē ocauce-
 σασ ἰούως ἡμῶν αἰ παρ' ἡμῶν ἀφῶσθαι, ἀλλὰ τὸν βασιλεῖα προσκίω-
 rūt: eos q̄ de ḡp̄te iudeos iustis deū v̄tro p̄scepti
 σασ, τοὺς ἐκ τῶ ἡμῶν τῶν ἰουδαίων τὸν ἄγιον θεὸν ἀναιρέτως παρὰ

si fuerāt τ̄ dei lege: cōdē q̄ eos deū pa
 βαβυλόντι καὶ τῶ θεοῦ τὸν νόμον, τυχῆν δ' αὐτῶν τῆς ὀφειλάμενης κα-
 nitionē asserētes v̄tro causa diuina p̄sceptos
 λάσειως, προφειρόμενοι τοὺς γαστῆς ἔτικαν τὰ ἔθνη παρὰ βιβλία τας
 p̄cepta: n̄quā benignos sicut nos regio p̄co-
 πρὸς τὰ γέματα, μὴ ἔποτε ἐννοῶσθαι μὴ δὲ τοῖς τῶ βασιλείως πρὸς
 cepis. ille ut vix eos dicere p̄cipis τ̄ collau-
 τὰ γέματα· ὁ δὲ τὰ λῆεις αὐτοὺς λέγει παρὰ βιβλία τας καὶ συναι-
 dō: dedit eis facultatē oim: ut q̄ transferat
 νίσας, ἔδωκεν αὐτοῖς ἅθλια πάντων, ὅπως τοὺς παρὰ βιβλία τας
 dei lege occiderēt in ois q̄ sub dōno-
 τῶ θεοῦ τὸν νόμον ἐβλαβήσωσι κατὰ πᾶν τὸν ὑπὸ τὴν βασιλεί-
 ne sua loco cū audacia circa oim regalē potētātē vel
 ay αὐτῶ τῶ ποιοι μετὰ παρῶσας αἰτιῶν πᾶσας βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ
 visitationē. sic benep̄cāto ei: ut deōs erat: hoc
 ἐπισημῶν· τῶτε κατὰ φωνῆσ αἰτιῶν αὐτῶν, ὡς πρῶτον ἦν, αἰ τῶ
 sacerdotes τ̄ ois multitudo inclamētes alleluia: cū gau-
 ἔρεῖς καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαστες τὸ ἀλληλουία, μετὰ χα-
 dio recessit. sic ut obviantē ex pollinis cōdē
 ρας ἀνέλουσαν· οὕτω δὲ τὸν ἐμπειροπικρῶν τῶν μεμικρομένων ἡμεῶν
 in via puniēt: τ̄ cū exprobatōnib⁹ inscribēt.
 κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκαλῶντο, καὶ μετὰ παρὰ βιβλία τας αἰτιῶν
 illa ut die occiderēt supra trechos viros: τ̄ ege-
 λκίτη δὲ τῶ ἡμέρα ἀελεῖν ὑπὲρ τοὺς τριακοσίουσ ἀνδρας, καὶ ἡ γα-
 rūt letitia cū gaudio p̄fano p̄cūmēto. ἡ
 γον ὑπεροσύνη μετὰ χαρᾶς τοὺς βιβλίους χειροσάμενοι· αὐτοὶ
 at q̄ v̄spad mortē deū habuerāt: integā saluandis fruimōē
 δὲ ἡ μέχρι θανάτου τῶν ἐκκαίτες, παντελῆ σῆρας ἀπολαύσιν
 accipietes: recessit̄ ex civitate oimodis odoatissimis hoib⁹
 εὐλοφότες, ἀντιβῆσαι ἐκ τῆς πόλεως παρῶσας ἰουδαίους ἀντίσι
 coronati cū letitia τ̄ clamorē laudib⁹ τ̄ dulcib⁹
 κατεγεμμένοι μετ' ὑπεροσύνης καὶ βῆρας, ἐν αἷσι καὶ παμμύλιον
 hymnis ḡfas agētes deo patrē suoz sancto saluatoz n̄bas
 ὑμνοῖς ὑχαρισούτες τῶ θεῷ τῶν πρῶν αὐτῶν ἄγιω σπ̄ι τοῦ ἰσρα-
 el. cū venissent at in p̄otemaidē vocatā ob
 κλ· παρὰ φωνῆσ τῶν εἰς τῶ βασιλεία τὴν ἐνομηθῶν δὴ τὴν τῶ
 loci p̄p̄cāto recessit̄ in q̄ exprobatit̄ eos classis fin cōmu-
 τῶ ποιο ἰδὲ τῶ τῶ ὄφρον, ἐν ἧ προσέμεινεν αὐτοὺς εἶλος κατὰ κα-
 ne eoz cōsiliū dies scrip̄t̄ illic fecerūt cōmunitatē
 τὴν αὐτῶν βουλῶν ἡμέρας ἐπὶ δὲ, ἐκεί ἐποίησαν πῶρον σωτήριον, τῶ
 rege sup̄p̄cātē eis abh̄te q̄ ad recessū oim
 βασιλείως χορηγῶσαντος αὐτοὺς ὑψύχως τὰ πρὸς τὴν ἀφίει πᾶ-
 nia vniciaz v̄spad p̄p̄cāto domū. delati at cū
 τὰ ἐκασῶ ἕως εἰς τὴν ἰδίαν ἰκίαν· κατὰ χίτης δὲ μετ'
 pace in decib⁹ ḡfas actionib⁹ cōdē mō cū illic
 εἰρήνης ἐν τῆς πρῶτοσ αἰς ἐξομολογήσισιν, ὡσάυτως κακῆ
 statuerūt τ̄ has agere dies ad p̄p̄cāto
 ἔγασαν καὶ πάντας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παρῶ-
 tionis eoz ip̄o letas. q̄ τ̄ cōsēcates in cōm-
 κίας αὐτῶν χροῖν ὑπεροσύνους· ἄς καὶ ἀπυρῶσαστες ἐν γῆ
 nar in cōmū loco vocā cōfirmantes:
 λη, κατὰ τὸν τῆς συμποσίας τῶ ποιο πρῶσυχῆς καὶ δούσαντες,
 recessit̄ illic. liberi. iocūdi. p̄ q̄ tēpā τ̄ mare
 ἀνέλουσαν ἀσπείτες· ἐλευθῆροι· ὑπερχαρῆς· διατε γὰς καὶ θαλάσσης
 τ̄ sinis saluati regio iustis q̄libet in
 καὶ ποταμῶν ἀνασώθῶμενοι τῶ τῶ βασιλείως ἐπιπᾶ γῆ ἐκασῆς εἰς τὴν
 p̄p̄cāto. τ̄ maiore q̄ primo in inimicos potētātē habētes
 ἰδίαν· καὶ πλῆθος ἢ ἐμπροσθεν ἐν τοῖς ἔχθροῖς ἐξουσίας ἐκκαίτες
 cū ḡfa τ̄ timore: oino a nullo excussit̄ a
 μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μωδῶς διασείδ' ἔτι τῶν
 substantijs, τ̄ ois sua oēs auerēt̄ ex deō
 ὑπὸ χροῖτων· καὶ πάντα τὰ ἐαυτῶν πάντας ἐκαίσαντο ἐξ ἐπα-
 reionē. ita ut habētes aliq̄d: cū timore maximo restituerāt
 γραφῆς· ὡς τὸ τοὺς ἔχοντας τι, μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδύσαι
 eis: magna maximo deo facite p̄fate
 αὐτοῖς, τὰ μεγαλῶν τοῦ μεγίστου θεοῦ ποιῶσαντος τελίως
 pio liberatione eoz. benedict⁹ liberatoz israel in scriptura
 ἐπὶ σωτηρία αὐτῶν. ἡλογητῶς ὁ εὐσῆς ἰσραὴλ εἰς τοὺς ἀεί-
 ἔροια. amen. finis
 χροῖτους· ἀμήν. τέλος.

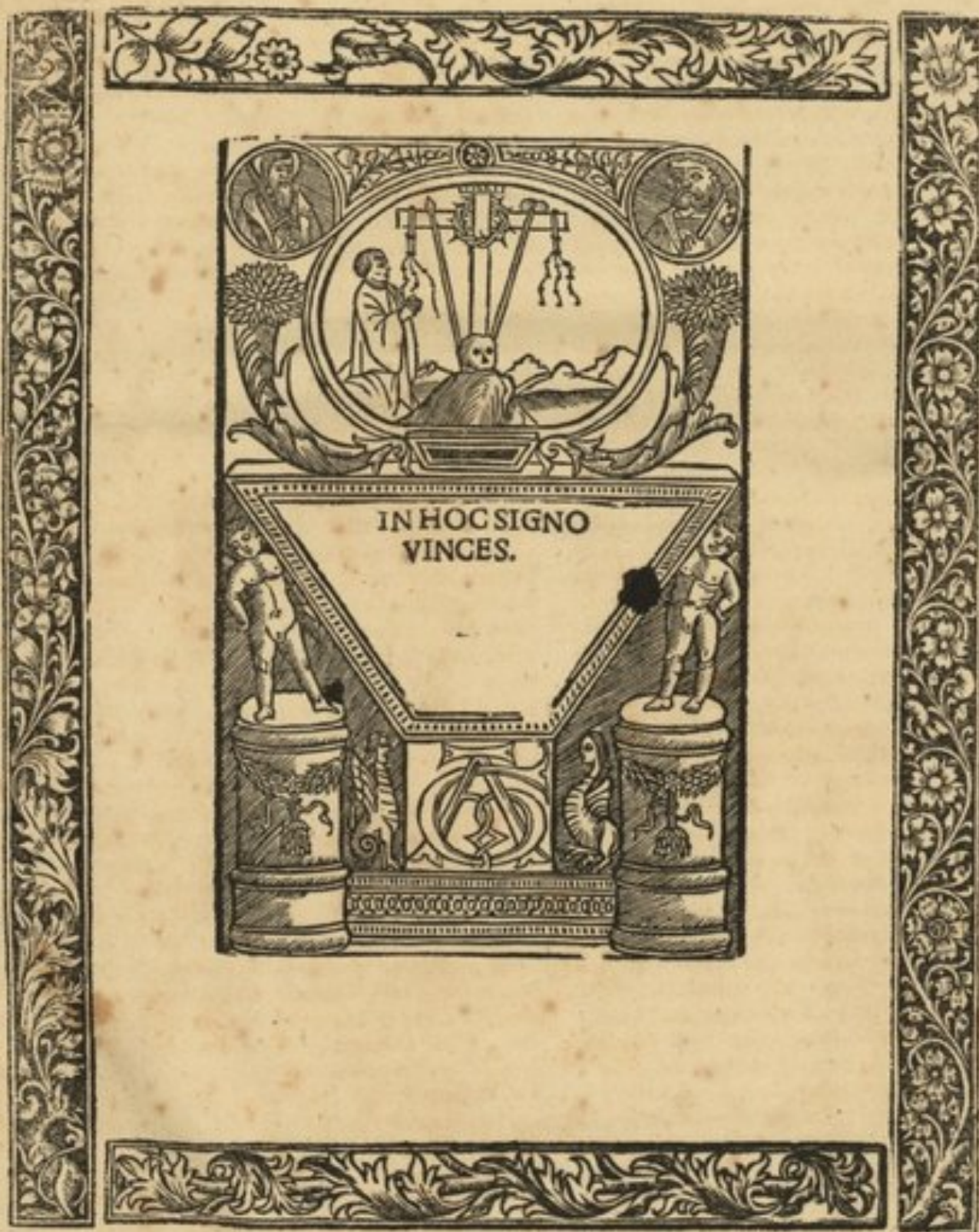
Explicit quarta et vltima pars totius veteris testamētibe

braico grecoq; et latino idiomate nunc primū impressa in hac preclarissima Complutensi
vniuersitate. De mandato ac sumptibus Reuerendissimi in christo patris & domi
ni: domini. F. Francisci Ximenez de Cisneros tituli Sancte Balbine sacro
sancte Romane ecclesie presbyteri Cardinalis Hispanie Archiepisco
pi Toletani & hispaniarum primatis: ac regnorum castelle
Archicancellari. Industria & solertia honorabilis
viri Arnaldi Guillelmi de Brocario artis impres
sorie Magistr. Anno Domini Millef
simo quingentesimo decimo ses
ptimo. mēsis Iulii die
decimo.

Que in hoc volumine continentur hec sunt.

Esaias. Hieremias. Threni. Baruch. Ezechiel. Daniel. Osee. Iohel. Amos. Abdias.
Jonas. Micheas. Naum. Abachuc. Sophonias. Aggeus. Zacharias. Malachias. Macha
beorum primus. Machabeorum secundus. Machabeorum tertius.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

us nec
term
wfor

quod
quod
sui s
quod

nt. **U**
ne: m
mcp
m: an

116

exp

1870

erecibea
no porhi
ic bol